

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

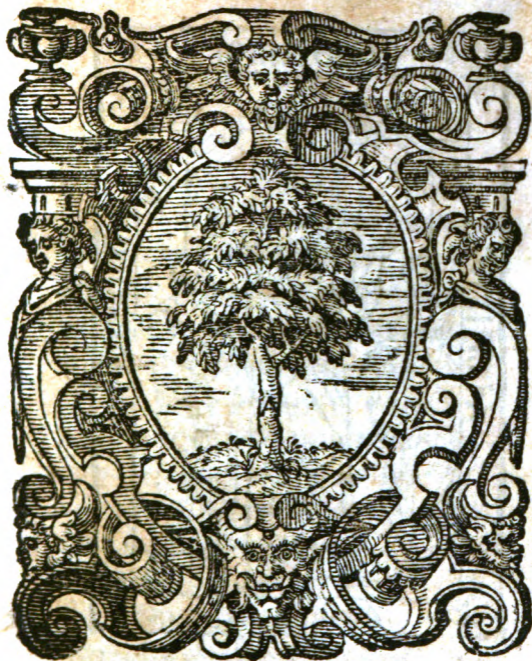
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Collegij Societatis Jesu Monachij
1605.

J. Th. 2474.

Cl. 2441.

Εἶπε δὲ τῆς αἰσώπου οἰκονομίας, τῆ χειρὸς
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 x δ.

**Bayerische
Staatsbibliothek
München.**

Digitized by Google

συνὸν ἀνάστασις.

Πειράζοντάς κατάθεσι γρηγορημένα :

Γ' ὁ κατά ἰωάννην διαγγέλιος τῆς λαμ-
πραῆς κυριακῆς.

Σ' ταύρωσις τῆ ἐπὶ ἡμέρῃ ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκ τῆ
κατὰ ἰωάννην ἀγίου διαγγελίᾳ.

Α' ἡμετὰ τὸ ἐγερθῆαι ἀρχαγγελιοὶ ἀρχαῖ

Τ' ἀπὸ ἡμέρας μεσονυκτικῆς.

Τ' ἀπὸ σαββάτου μεσονυκτικῆς.

Τ' ὁ τῆς κυριακῆς μεσονυκτικῆς.

Η' ἀκολουθία τῆ ἑσθρου.

Ο' ἡ κατ' ἤχοι τριαδικῶν.

Α' ἡ ἐσθρία ὡδῶν, τ' ἀκατ' ἤχοι φωνητικῶν.

Ε' ἡ ἀποστολὴ τῆς ὕλης ἑβδομαίως καὶ
οἱ ἄγιοι. Ἡ πρώτη τετάρτη, καὶ ἕκτη
ὥρα, συνὸν τῆς μισωρίου αὐτῆς.

Τ' ἀτυπικὰ, μετὰ τῆς προσκρούσεως αὐτῆς
ἑρμηνείας.

Η' ἀκολουθία τ' ὑψώσεως τῆς παλαιᾶς, ἡ
πᾶς δεῖ ὑψῶσαι αὐτὴν, ἡ δὲ τὴν γέγονε.

Ἡ ἐνάτη ἄρα, μετὰ τῆ μεσσηίου αὐτῆς.

Ἡ ἀκολουθία τῆ ἰασημενῆ.

Ἡ μετὰ τὸν ἰασημενὸν, ὀλογία τῆς ζαπί-
ζης, καὶ πᾶς δὲ περιεῖν.

Ἡ ἀκολουθία, τῆ μεγάλου ἀποδείπνου.

Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, τὸ μωολόγον,
τῆ ὄλου ἐνιαυτῆ πλουσιώτατον.

Ἀ πολυτίμια καὶ κοντάκια τῆ ζιωθίης καὶ
ζιοπαχίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς
τῆ τελώνου καὶ τῆ φαισαίου, μέχρι τῆς
κυριακῆς τῆ ἀγίων πάντων.

Τὰ τῆ ὀκτώ ἤων ἀπολυτίκια, σὺ τῆς
θείας καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῆς.

Τὰ ἐν ταῖς κυριακαῖς ψαλλόμενα, μετὰ
τὸν ἄμωμον κίσασιμα ζοπάρια.

Ὁμοίως τὰ ἐν τῆ βεβῆτω ψαλλόμενα,
κίσασιμα ζοπάρια μετὰ τὸν ἄμωμοκ.

Θεῖα ἀπολυτίκια, ψαλλόμενα ἄλω τῆς ἰ-
νιαυτῆς, ἐπὶ τῆ ἰασημενῆ, Ἐ εἰς τὸ θεῖος
κς ἐπὶ τῆ ὄρθρου, Ἐ ἐπὶ τῆ τέλει τῆ ὄρθρου.

Τὰ ἀπολυτίκια, πῆς ὄλης ἰβδομάδος.

Ἡ εἰς

Η' ἀκολουθία, τῆ εἰς τὴν ὑπεράγια θρόν,
ἀκαθίστη ὕμνε, σὺ τῶ οἴκοις αὐτῆς.

Σ πηχρά, Ἐκατὼν κατὰ σκεπηκός, εἰς τὸν κτ
ἡ μὲρ ἡ χῆ, ἡ ζουωτὸ, ἡ σὺ γλυκύτατα.

Ο' εἰς τὴν ὑπεράγια θρόν, παρακλητικὸς
Ἐκατὰ σκεπηκός κατὼν. ἡ ζουωτὸ. Πολ-
λοῖς συνιζόμενος πειρασμοῖς.

Κ ατὼν παρακλητικὸς, εἰς τὸν φύλακα τῆς
τῆ αἰοῦ ζωῆς ἀγγελον, ὁμοίως ἔσπερας
προσώμοια. καὶ ὄχη εἰς τὸν αὐτὸν.

Η' ἀκολουθία, τῆς ἀγίας μεταλήψιος,
πλευσία τε καὶ σεβασμιωτάτη.

Τ οῦ ἀγίης κυβέλλε λόγος, πειρῶδου ψυ-
χῆς, καὶ περὶ τῆς δούτερας παρουσίας.

Π ροσόμοια, κατ' ὄπιτο μὴν. πειρίζοντα κα-
τ' ὄνομα τοὺς ἀγίης ἀπαντα, τῆ ὄλου ἰ-
γιαυτοῦ. ποίημα χειροφόρου πατρικίου
καὶ ἀνθυπάτου, τῆ μιτυλίναίου.

Κ ατὼν ἰκετήριος, ψαλλόμενος εἰς τὰς ἐπ'-
ἕτιες δυνάμεις, Ἐ εἰς πάντα τὰς ἀγίης,
κτ' ἀλφάβητον. ποίημα ἰωσήφ τῆ ὕμνο-
γράφου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ, ΤΗΣ ΣΑΓΙΑΣ

και μεγαλης κυριακης το πασα,
κατα ιωαννην.

Εν αρχη ην ο λογος, Ε ο λογος ην προς τον
θεον, και θεος ην ο λογος, ουτος ην εν
αρχη προς τον θεον. παντα δια αυτου εγε-
νητο, και χωρις αυτου εχρηετο ου δε εν, ο
γενονεν εν αυτα ζωη ην, και η ζωη ην
το φως εν ανθρωπων, και το φως εν τη
σκοτια φαει, και η σκοτια αυτου ου κατε-
λαβεν. εχρηετο ανθρωπος απεσαλμε-
νος παρα θεου, ονομα αυτου ιωαννης. ε-
τος ηλθεν εις μαρτυρειαν, ινα μαρτηρη-
ση περ το φωτος, ινα παντες πισθω-
σι δια αυτου. Ουκ ην εκ εινος το φως, αλλ'
ινα μαρτηρηση περ το φωτος. Η εν το
φως το αληθινον, ο φωτιζει παντα αν-
θρωπον ερχομενον εις τον κοσμον. εν

τω

τῷ κόσμῳ ἡμεῖς, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτῆς ἐγνώ-
στο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν ἐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴ-
δια ἦλθε, ἵνα οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἐπαρέλαβον.
Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐ-
ξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύου-
σι εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς. οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων,
ἢ δὲ ἐκ θελήματος σαρκός, ἢ δὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν.
καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν
ἐν ἡμῖν. καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐ-
τῆς. δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης
μαρτυρεῖ περὶ αὐτῆς, καὶ κέκραγε λέγων.
οὗτος ἡμεῖς ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμε-
νος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός-
μου ἡμεῖς καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἡ-
μεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀπὸ
χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος, διὰ μωσέως ἐδόθη.
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ
ἐγένετο.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ἡμερῆ ἰησῶ χϛ, ἐκ τῆ κατα' ἰουδαίου
ἀγίου δ' ἀγγελίου.

¶

αὐτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς, ἤρθε σὺ τὸ
μαθητῆς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου
τῆ κίβρων, ὅπερ ἐστὶ κῆπος, εἰς δεξιὰ
θεν αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦσαν
δὲ καὶ ἰουδαεὶ ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν
τόπον. ὅτε πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ ἰη-
σοῦς ἐκθεμελιὰ τῆ μαθητῶν αὐτῶν. ὁ οὖν
ἰουδαεὶ λαβὼν τιμὴν ἀπειράν, καὶ ἐκ τῆ
ἀρχιερείου καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρ-
χετο ἐκεῖ μετὰ φατῶν, καὶ λεμπάδων
καὶ ὀπλῶν. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα
τα ἔρχομα ἐπ' αὐτὸν, ἔβηθαι, εἶπεν
αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε, ἀπεκρίθησαν αὐ-
τοῖς. Ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς. ἐγώ εἰμι. εἰσήκει δὲ καὶ ἰουδαεὶ ὁ

παρα-

παρεδιδούς, αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶ-
πεν αὐτοῖς, ὅτι ἰγώεμι, ἀπῆλθεν εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαὶ. Πάλιν οὖν αὐ-
τὰς ἐπηρώτησε, τίνα ζητεῖτε. οἱ δὲ ἔπο-
ντο τὸν σαζωραῖον. ἀπεκρίθη οὖτος. εἶπεν
ἐμῖν ὅτι ἰγώεμι. εἰ ἔνι ἐμὶ ζητεῖτε, ἀφ-
ητέτευς ὑπάγειν. Ἰνα πληρωθῆ ὁ λό-
γος ὃν ἔειπεν, ὅτι ἔς διδωκαῖμον, ὑπὸ ἀπώ-
λτου δὲ αὐτῶν οὐδεία. Σίμων οὖν πύφρος
ἔχων μάχαιραν, ἐίλκυσε αὐτήν, ἔστη
εἰς τὸν τῆ ἀρχιερέως δέλτον, ἔἀπίκοψεν
αὐτῷ τὸ αἶμα παρὰ δεξιὸν. ἢ δὲ ὄνομα τῆ
δέλτου μάλχος. εἶπεν ἐν ὀησοῦς τῆ πύ-
φου. βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θύκην
αὐτῆς. Τὸ ποτήριον εἰς δίδωκέ μοι ὁ πῆρ,
ἢ μὴ πῶρα αὐτό; ἢ ἔνι ἀσείρα, καὶ ὁ χλίσαρ-
χος καὶ οἱ ὑπὸνείται τῶν ἰουδαίων, συνέ-
λαβον τὸν ἦν, ἔἔδησαν αὐτὸν, ἔἀπήλα-
ρον αὐτὸν πρὸς ἀἴμα πρῶτον. ἢ γὰρ
πενθέρους τῆ καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερέως
τοῦ κρίματός ἰσθίου, ἢ δὲ καϊάφας ὁ
συμ-

συμβελάβασα τοῖς ἰουδαίοις, ὅτι συμφέ-
ρει ἡμῶν ἀποπέσει ὑπὲρ τῆς λαοῦ ἡκα-
λούθη δὲ τῶ ἰησοῦ σίμων πέτρος, καὶ ὁ
ἄλλος μαθητῆς. ὁ δὲ μαθητῆς ἐκείνος
ὡς γνωστὸς τῶ ἀρχιερεῖ, καὶ σωματῆρα
τῶ ἰη, εἰς τὴν αὐτὴν τῆ ἀρχιερείας. ὁ δὲ
πέτρος εἰσήκει πρὸς τῆ θυρα ἔξω. ἔβηλ-
θη ἔν ὁ μαθητῆς ὁ ἄλλος ὁς ὡς γνωστὸς
τῶ ἀρχιερεῖ, ἔειπε τῆ θυρωρῶ, ἔεισε
γαγε τὸν πέτρον. λέγει ἔν ἡ παιδικῆ ἡ
θυρωρὸς τῶ πέτρω. μή καὶ σὺ ἐκ τῆ μα-
θητῆ εἰ τῆ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖ-
νος, ἔκ εἰμι. εἰσήκεισθα δὲ οἱ δοῦλοι, καὶ
οἱ ὑπηρεταὶ ἀνδρακίαν πεποιηκότες, ὅ-
τι ψύχος ὡς καὶ ἐθερμαίνοντο. ὡς δὲ με-
τ' αὐτῆ ὁ πέτρος ἔσως καὶ θερμαίνόμενος.
ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν ἰησοῦ περὶ
τῆ μαθητῆ αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς
αὐτῆ. Ἀπεκρίθη αὐτῶ ὁ ἰησοῦς. Ἐγὼ
ὡ ἀρῆσις ἐλάλησα, τῶ κόσμῳ. Ἐγὼ
πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῆ συναγωγῇ, καὶ
ἐν

ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου παύτοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐκρυπτοῦσθε ἐλάλησα οὐδὲν. Τί με ἱπερωτάς. ἱπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας πὶ ἐλάλησα αὐτοῖς. Ἰδὲ οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγὼ ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπόντος, εἰς τῆς ὑπηρετῆς παρεσηκώς, εἶδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ. εἰπὼν, οὕτως ἔδοξε ἡ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τῷ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς, τί με δέριεις. Ἐπέσειλεν αὐτὸν ὁ αἴνας διδμηδρον πρὸς καϊάφαι τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ σίμων πέτρος ἑσὼς καὶ θερμαγνόμοδος. εἶποι οὖν αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς μαθητῆς αὐτῷ εἶ; ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν, ἔμπειμα. Αἰγεί εἰς ἐκ τῆς δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγρηῆς ἂν οὐ ἀπέκοψε πέτρος τὸ ὄπιον. οὐκ ἐγώ σε εἶδοι ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ πέτρος, καὶ διθύως ἀλέκτωρ ἐφώτισεν. ἤκουσι τὸν Ἰησοῦ ὑπὸ τῷ καϊάφαι εἰς τὸ

πρσ α-

πραγτώριον, λέγει πρῶτον, ὅτι αὐτοὶ ἐκ εἰ-
σηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μισθ-
ώσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάχος. εἰσηλ-
θόντες ἐν ὀπλάτος πρὸς αὐτοὺς ἔειπεν.
τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώ-
που τούτου ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ.
εἰ μὴ λέγεις ἑσὺ κληρονομία, ἐκ αἴσεως παρι-
δώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὀπι-
λάτος. Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς, ἔκατὰ τὸν
νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐ-
τῷ οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμῖν οὐκ ἔστιν ἀποκτεῖ-
ναι οὐδένα, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρω-
θῇ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
ἐμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσηλθόντες οὖν εἰς
τὸ πραιτώριον πάλιν ὀπλάτος καὶ ἐφώ-
τησε τὸν ἴν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Σὺ εἶ ὁ βασι-
λεύς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἴν.
Ἄφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοὶ
εἶπον περὶ ἐμοῦ. Ἀπεκρίθη ὀπιλά-
τος. Μήτις γὰρ Ἰουδαῖος ἐγώ; Τὸ ἔθ-
νος το σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρίδωκαί σοι
ἔμοι,

ἔμοι, τί ἐποίησαι. Ἀπεκρίθη οἷς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστι ἐκ τῆς κόσμου τούτου, εἰ ἐκ τῆς κόσμου τῆς ἐμῆς, οἱ ὑπὲρ πάντων αὐτῶν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζονται, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις. Νυνὶ δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστι ἐκ τῆς κόσμου. ἔπειτα οὖν αὐτῶν ὁ πλάτος. οὐκοῦν βασιλεὺς εἶσθ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ εἰς τὸ γεγεννημένον καὶ εἰς τὸ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῶν ὁ πλάτος, τί ὄζειν ἀλήθεια. καὶ πῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐβήθη πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς, ἐγὼ οὐδὲ μίαν ἀτίαν δείκω ἐν αὐτῶν. ἔστι δὲ σιγήθη ἐν ὑμῖν, ἵνα εἴα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσῃ. Βούλει οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῆς Ἰουδαίων; ἐκραύγεσαν οὖν πάντες ἀπάντη λέγοντες, μὴ τοῦτο, ἀλλὰ

ἀλλὰ τὸν βαρυβαί. ἰὼ δὲ ὁ βαρυβαί
ληθής. Τότε οὖν ἔλαβεν ἀπὸ λάτους τῆς
ἰν, καὶ ἰμασίγωσεν. Ἐοίσερα πᾶσαι πάλιν
ξαστες σίφασον δὲ ἀκαυθάν, ἐπέθικαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἰμάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλιπον. Χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, καὶ εἰδὼν αὐ-
τῷ ραπίσματα. ἔβη δὲ οὖν πάλιν ἔ-
ξω ὀπλίτης καὶ λέγει αὐτοῖς. Ἐγὼ ἀ-
γω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώσκῃτε, ὅτι σὺ
αὐτῷ οὐδὲμίαν εἴπαι δειλάτω. ἔβη δὲ
οὖν ὁ ἰσσοῦς ἔξω, φασὶν τὸν ἀκαυ-
θινον σίφασον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἰμά-
τιον, καὶ λέγει αὐτοῖς. Ἦ δὲ ὁ αὐθραπος.
ὅτε ἐν εἰδῶν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς ἔοι ὑπε-
ρίται ἰκραύγασαν λέγοντες. ἀφοῦ ἀφοῦ
σαυρώσῃ αὐτὸν, λέγει αὐτοῖς ὀπλίτης.
λαβετε αὐτὸν ὑμεῖς ἔσαυρώσατε, ἐγὼ
γὰρ οὐχ εἰδέπω σὺ αὐτῷ εἴπαι. Ἀπε-
κείθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς γόμεν
ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν γόμεν ἡμεῖς ὀρέ-
λει

λει ὑποθαεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐ-
ποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πλάτος τοῦ-
του τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ ἐ-
σῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέ-
γει πρὸ ἰησοῦ. πῶς εἶ σύ; ὁ δὲ εἰς ὑπόκει-
σιν ἐκ ἰδωκεν αὐτῷ. λέγει ἔν αὐτῷ ὁ πι-
λάτος. Εἰ μοι οὐ ἀγαθὸς; οὐκ οἶδαε ὅτι ἐ-
ξουσίαν ἔχω συναρπάσαι, καὶ θύματα ἔχω
ἀπαλύσασθαι; ἀπεκρίθη ἰησοῦς. ἀνὰ τί τις
ἐξουσίαν εἶδὲ κῆσαι κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἡ λῶνται
δοδομένη αὐτῷ. ἀγὰ τοῦτο ὁ παρὰ δι-
δούς με σοὶ, μείζονα ἀμερτίαν ἔχει. ἐκ
τούτου ἐζήτησε ὁ πλάτος ἀπολύσαι αὐτὸν.
οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες. Εἰ ἀν-
τοῦτον ἀπολύσεις, ἐκ εἰ φίλος τοῦ καίσα-
ρος. παρὰ ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιεῖν, ἀνπι-
λέγει πρὸ καίσαρι. Ὁ οὖν πλάτος ἀκέ-
σασθε τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν
ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἥπι τῆ βήματος,
εἰς τόπον λεγόμενον λιθόσρωτον, ἑβραϊ-
στὶ δὲ γαβαθᾶ, ἡ δὲ παρασηδὴ τοῦ
πάχα.

πάρα. ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς
ἰουδαίοις. ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐ-
κραύγασαν ἄρον ἄρον σαύρωσον αὐτόν.
λέγει αὐτοῖς ὁ πλάτος. τὸν βασιλέα ὑ-
μῶν σαύρωσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχι-
ερεῖς. οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰμὴ κησα-
ρα τότε ἐν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα
σαύρωθῆ. Παρέλαβον δὲ τὸν ἱὺν Ἐ ἀπὴ-
Γαλον, Ἐ βασάζων τὸν σῖν αὐτῆ, βῆλθεν
εἰς τὸν λεγόμενον κοανίε τόπον. ὃς λέγε-
ται ἰβραῖσι ἰρλιθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσαύρω-
σαν Ἐ μετ' αὐτῆ ἄλλες δύο, ἐντεῦθεν Ἐ
ἐντεῦθεν. μίσην δὲ τὸν ἱὺν. ἔγραψε δὲ Ἐ
τίτλον ὁ πλάτος, Ἐ ἔθηκεν ἐπὶ τῷ σαυ-
ροῦ. ἠὲ δὲ γεγενημένος, ἐς ὄναζωραῖος
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν
τίτλον, πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων,
ὅτι ἐγγὺς ἠὲ τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου
ἐσαυρώθη ὁ ἱησοῦς. καὶ ἠὲ γεγενημένον
ἰβραῖσι, ἐλληνισι, ῥωμαῖσι ἔλεγον οὖν
τῷ πλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων. μὴ

ῥάξει

γράφει ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰεδαίων, ἀλλ' ἔπι-
κῆνος εἶπεν, βασιλεὺς εἰμι τῷ Ἰεδαίων.
ἀπεκρίθη ὁ πλάτος. ὁ γέγραφα, γέ-
γραφα, οἱ οὖν σραπαῖται ὅτε ἰσάωσαν
τὸν ἰσᾶν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστω σραπῶ-
τη μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χι-
τῶνας ἄραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑσαντὸς δι-
όλου. Ἐἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους. Μὴ
χισωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχουμεν πρὸς
αὐτοῦ πῖνι ἕσση. Ἰνα ἡ γραφή πληρωθῆ
ἡ λέγουσα Διευμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβα-
λον κληῖρον οἱ μὲν ἐν σραπαῖται ταῦτα ἐ-
ποίησαν. Εἰς ἡκείσας δὲ παρὰ τῆς αὐραβ
τῆ ἰὺ ἡ μήρ αὐτῆ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μήρ
αὐτῆ, μαρία ἡ τῆ κλωπᾶ. καὶ μαρία ἡ
μαγδαλίνη. Ἰς οὖν ἰδὼν τὴν μήρ ἔτ
μαθητῶν παρῆσᾶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ
μετ' αὐτῆ. Γυνὼν ἴδε ὁ ὄμος σου εἶτα λέ-
γει τῷ μαθητῇ. ἰδοὺ ἡ μήρ σου. Ἐ ἀπ' ἐ-

β

κεῖνς

καὶ τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐ-
τὸν εἰς τὰ ἴδια· μὴ ταῦτα ἰδὼν οἱς, ὅτι
πάντα ἤδη τετέλεμα περὶ αὐτῶν, ἵνα τε-
λευθῆ ἡ γραφή, λέγουσιν αὐτῷ σκέυος ἐν
ἐκεῖτο ὄξους μεσόν· οἱ δὲ πῆσαντες
ἀπόντων ὄξους ἐύσώπῳ περιθίτες, προσ-
εβόησαν αὐτῷ τὰ σώματα· ὅτε οὖν ἔλα-
βε τὸ ὄξος οἱς, εἶπεν· Τετέλεμα ἔκλι-
νας πρὸς κεφαλῆν, παρέδωκε τὸ πῖνα· οἱ
ἐν ἰσδαῖοι, ἵνα μὴ εἴνη ὅτι τῷ σπῆ τα σώ-
ματα σὺ τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευῆ
εἶναι· Ἡ ἡ γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκεῖνου τῷ
σαββάτου· Ἡ ῥώτησαν τὸν πλάτον, ἵνα
κατεργασθῶν αὐτῶν τὰ σκέλη, ἔκλυον·
Ἡ ἄλθον οὖν οἱ στραπῶται, ἔκλυον μὲν
πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, ἔκλυον ἄλλοι
τῷ συσπῶθίτος αὐτῶν ὅτι δὲ τὸν ἴν' ἐλ-
θόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τε θηκώτα, ἐκα-
τέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρα-
πωτῶν, λόγχῃ αὐτῷ πρὸς πλευρὰν σὺν ἕξο-
καὶ οὐθίως, ἐβλήθη αἷμα ἔκλυον καὶ ὁ
ἰώρα

ἰωρακῶς, με μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινῆ αὐ
 τῆ ὅτι ἡ μαρτυρία. καὶ εἶνος οἶδεν ὅτι
 ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ἡμεῖς πισύσωμεν.
 Ἐχρῆστο ἦν ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρω
 θῆ, ὅς ἐν ἐσωτερηβήσεται αὐτῆ. Ἐ πάλιν
 ἑτέρα γραφὴ λέγει. ὄψοντα εἰς ἐνὶ βίβλῳ
 τισαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν πι
 λάτον, ἵωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀρμαθαίας ὡν μα
 θητῆς τῆ ἱησῦ, κεκρυμμένος δὲ, ἔχων φό
 βον τῆ ἰουδαίων, ἵνα ἀρῆ τὸ σῶμα αὐτοῦ,
 Ἐ ἐπεξέψεν ὁ πλάτος. ἦλθεν ἐν καὶ
 ἤρε τὸ σῶμα τῆ ἱησῦ. ἦλθε δὲ Ἐ νικόδημος,
 ὁ ἔλθὼν πρὸς τὸν ἱησῦ νυκτὸς τὸ πρῶτον,
 φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡστε
 λίξαι ἑκατὸν ἔλαβον ἐν τὸ σῶμα τῆ ἱησῦ,
 καὶ ἔδυσαν αὐτὸ ἐν ὡθονίοις μὲν τῆ ἀρω
 μάτων, καθὼς ἔθος ὅτι τοῖς ἰουδαίοις ἐν
 ταφιάζειν. ἰω δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσα
 ρώθη, κῆπος. καὶ ἐν τῷ κήπῳ, μετῆμενον
 χαρνόν. ἐν ᾧ ἐδίπλω, ἐδεῖς ἐτέθη. Ἐ κῆ
 ἐν δὲ πλεῖν παρασκεύη τῆ ἰουδαίων, ὅτι

β 11 ἰγγυς

ἄγγυς ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν ἱησοῦν.
Τὴ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, μαρία ἡ μαγ-
δαλινα ἔρχεται πρώτη, σκοπῆσαι τὰ ὄσους
εἰς τὸ μνημεῖον, ἔβλεπε τὸν λίθον ἠρ-
μῆμον ἐκ τοῦ μνημεῖου. Ἦρχεται οὖν καὶ ἔρ-
χεται πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ πρὸς τὸν
ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει εἰς, Ἐλίγξαι
αὐτοῖς. ἦσαν τὸν κῆρον τῶν μαθητῶν, καὶ οὐκ
εἶδα μὲν πῶς ἔθηκαν αὐτὸν ἐστῆσαν ἐν ὀ-
πέτρῳ καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοτο
εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦρχεται δὲ οἱ δύο οὐκ, καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς προϊέρας τὰ χεῖρας τῆ
πέτρου, καὶ ἤλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖ-
ον. Ἐπακύψας βλέπει κείμενα τὰ
ὀστέα, οὐ μὲντοι εἰσῆλθον. ἔρχεται
οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθεῖ αὐτῆ καὶ
εἰσῆλθε εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ
ὀστέα κείμενα. Ἐπὶ στυδαῖον ὁ λίθος
τῆς κεφαλῆς ἐν τῷ, οὐ μετὰ ταῖς ὀστέα
ὡς κείμενοι, ἀλλὰ χωρὶς οἱ τετυλιθ-
μένοι εἰς εἷα τῶν περὶ. Ἐστῆσαν οὖν εἰσῆλ-
θε

δι' ἑὸν ἄλλος μαθητὴς οὐκ ἔλαβεν πρῶτος
 εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα δὲ ἔδοξε αὐτῷ. οὐ
 ἔβλεπον γὰρ ἡδύσασιν τὴν γροθιά, ἣν δόκουν
 τὸν ἐκκερατὸν αἰασίωσιν. ἀποῦλθον δὲ
 πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οὐκ ἐμνησθησαν. Μα-
 ρία δὲ εἰς ἡμέραν πρὸς τὸ μνημεῖον κατα-
 σταξάμενη οὐκ ἔβλεπον ἑλπίσιν, περιέκρυψε
 τὸ μνημεῖον, ἔτι δὲ διωροῦσιν ἀγγελοῦς ἐν
 ἀδελφοῖς. καθεζομένης, εἶπε πρὸς τὴν κε-
 φαλήν, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποσὶν, ὅπου ἔστι
 καὶ τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. ἔλεγον οὖν αὐτῇ ὁ-
 κνήτοι. Ἡ δὲ αὐτῆς κλάει. λέγει αὐτῆς,
 ὅτι ἦραν τὸν κῆνον, καὶ ἐκείνη οὐκ ἔβλε-
 πον αὐτὸν. Ἐταῦτα εἰπὼσα ἐτρέψε εἰς
 τὸ ὑπίσω καὶ θιγαρεῖ τὸν ἰσθαίτα. καὶ ἐκ-
 ἤκει εἶπεν ὅτι ἔδοξε λέγει αὐτῇ ὅτι. Ἡ δὲ
 αὐτῆς κλάει, τίνα ζητεῖς. Ἐπεὶ κείνη δοκῶσα
 ὅτι ὁ κηπευτὸς ἔστι, λέγει αὐτῇ. Κόρη, οὐ
 εὐὲν ἔβλεπασα αὐτὸν οὐκ ἔβλεπον ποῦ ἔστι
 καὶ αὐτὸν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρεῖ. λέγει αὐτῇ
 εἰς. Μαρία σμυρνήσαι ἐκεῖνη, λέγει αὐ-

τὸν Ἰουδαίου ἔλεγεν ἡ διδάσκαλος. λέ-
γει αὐτῷ ἔτι. Μή μιν ἀπὸ τοῦ ὄπλου
αὐτῶν βιάσθαι πρὸς τὸν πατέρα μου. πορεύου
ὡς πρὸς τὸν ἀδελφόν μου καὶ εἰπὲ αὐ-
τοῖς. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
πρὸς τὸν πατέρα μου. Ἐθὺμικ ἔθ' ὑμῶν. ἔρχεται μα-
ρία ἡ μαγδαλινη, ἀναγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς ὅτι εἶώρακε τὸν κύριον. καὶ ταῦτα
εἶπεν αὐτοῖς. Ὁ ὕψης ἐν ὀψίᾳ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθη-
ταὶ σιωπῆ καὶ φόβου διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων, ἦλθεν ὁ κύριος, ἔειπεν εἰς τὸ μέσον, ἔ-
λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν. ἔπειτα εἰπὼν,
ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ. καὶ πλὴν
αὐτοῦ. ἔχαρῆσαν οὖν οἱ μαθηταί, ἰ-
δόντες τὸν κύριον εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ κύριος πάλιν
εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ-
με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. ἔπειτα
εἰπὼν σιέδύσθησε, καὶ λέγει αὐτοῖς. λά-
βετε πάντα ἅγιον. Ἐπιπύων ἀφήτε τὰς

ἁμαρτίας, ἀφίστανται αὐτοῖς. αἵτινων κρα-
τῆτε, κεκράτηται. ◉ ωμαῖ δὲ εἰς ἐκ-
τῆς δώδεκα ὀλεθρόμυθος δίδυμος, ἐκ τῶν
μετ' αὐτῆς ὅτε ἦλθεν οἱς. ἔλεγον ἔτι αὐ-
τῶν οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἐώρακα μὲν τὸν κῦ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῆ τὸν τύπον τῆς ἥλων, καὶ βά-
λω τὸν δάκτυλό μου εἰς τὸν τύπον τῆς
ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν
πλευρὰν αὐτῆ. ἐμὴ πισύσω. καὶ μετ' ἡ-
μέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἑσωοὶ μαθη-
ταί αὐτῆ, ◉ θωμαῖ μετ' αὐτῆς. ἔρχε-
ται οἱς τῆς θυραὶν κεκλεισμένων, ◉ ἔσι
εἰς τὸ μέσον. ◉ εἶπεν. εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέ-
γει τῶν θωμαῖ. φέρε τὸ δάκτυλό σου ὧδε,
◉ ἴδε τὰς χεῖρας μου, ◉ φέρε τὴν χεῖρα
σου, ◉ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ
γίνῃ ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη
θωμαῖ, καὶ εἶπεν αὐτῶ ὀκυρός μου καὶ
ὁ θεός μου. λέγει αὐτῶ οἱς. ὅτι ἐώρακα ἅ-
με παπίσδουκα, μακάριοι, οἱ μὴ ἰδόντες,

β 111 καὶ

Ἐπισύσαντες πολλὰ μὲν αὐτὸν ἑἴς ἄλλα
σημεῖα ἐποίησαν ὅτι εἰσὶ πικροὶ τῆς μαθη-
τῆς αὐτῆς, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῇ
βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵ-
να πισύσητε ὅτι ἰσὺς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
ἐστίν. καὶ ἵνα πισύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐφανε-
ρώσαν αὐτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθη-
ταῖς, ὅτι τῆς θαλάσσης τῆς πειραιᾶδος.
ἐφανερώσαν δὲ ἕτως, ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέ-
τρος ἑθωμαῖς ὁ λεγόμενος δίδυμος. Ἐνα-
θανὰ ἡλὸς ἀπὸ κανὰ τῆς γαλιλαίας, ἑ οἱ
τῆς ζεβεδαίου, ἑ ἄλλοι ἐκ τῆς μαθητῆς αὐ-
τοῦ δύο. λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος, ὑπάγω
ἀλιεύειν. λέγουσιν αὐτῷ, ἐρχόμεθα ἑ ἡ-
μεῖς σὺ σοί. ἔβησαν ἑ ἀνέβησαν εἰς τὸ
πλοῖον ὁ ἰησοῦς, ἑ ἐκείνη τῆν ἡμέραν, ὅπια-
σαν ὑμεῖς. πρῶτα δὲ ἦδη ἡμεῖς, ἵσχυ-
ρὸς εἰς τὸ αἰγυλόν, ὑμεῖς τοῖς ἡδαισασ οἱ μα-
θηταί, ὅτι ἰσὺς ἐστίν. λέγει αὐτοῖς εἰς τὴν
διαμῆτι προσφάγιον ἔχεται ἀπεκείνη-
σαν

σαν ἔν. αὐτῶν ἔδοξε ἰπεναὐτοῖς. Βάλλετε
εἰς τὰ δίξια κέρη τὸ πλοῖον τὸ δίκτυον,
Ἐ δὴρήσετε ἔβαλον ἔν. καὶ ἐκ ἵπαι πάλ
κύσασιν ἰχυσαν, ἀπὸ τῆ πλῆθους τῶ ἰχθύων.
λέγει ἔν. ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὅτι ἰγάπα ὁ
εἰς τὴν πέτρῳ, ὁ κῆ ὅτι. Σίμων ἔν. πέτρος
ἀκῆσαι, ὅτι ὁ κῆ ὅτι, τὸν ἰπικυτίω διε-
ζώσατο, κὺ γὺ γυμνός, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν
εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ
τῶ πλοιαρίῳ ἦλθον. ἔν. γὺ ἦσαν μακρὰν
ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πρὸς ἰχθυῶν
ω, σύρεται τὸ δίκτυον τῶ ἰχθύων ὡς ἔν.
ἀπέβησαν εἰς τὰ γῆν, βλίπυσιν ἀ-
βρακίαι κενδρίων καὶ ὄφαιον ὄπικεῖμε
τον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. εἴτε
κατε ἀπὸ τῶ ὄφαιον ὄν. ὄπικεῖμε
κὺ. ἀνιθισίμων πέτρος, καὶ εἰλκυσε τὸ
δίκτυον ὄπικε τῆς γῆς, μετὸν ἰχθύων με-
γάλων, ἕκατὸν πενήκοντα τεταρτὸν ἔν.
σούτων ὄντων, ἔκ ἰχθύων τὸ δίκτυον. λέ-
γει αὐτοῖς οἱς. δεῦν ἰπικεῖμε καὶ δεῖς δι-
ὀπλμα τῶ μαθητῶ ἰπικεῖμε καὶ τὸν, σὺ

πὺς εἰ. εἰδότες ὅτι ὁ κῆρ ὄσιν ἔρχεται οὐκ ὄ
ἰς ἔλαμβαίνει τὸν ἄρτον, ἔδιδωσιν αὐ-
τοῖς, ἔτὸ ὄψ' ἔχειν ὁμοίως. Ἰερω ἡδ' ἔ-
τείτον, ἐφανέρωθη ὁ ἰσχυρὸς τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. Ὁ τε
δὲ ἡρέσθησεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς πρὸς ὄ
ἰς. Σίμων ἰωνᾶ ἀγαπάει με πλείον τῶν
τῶν, λέγει αὐτῷ. Ναί κ' ἐσύ οἶδας ὅτι φι-
λάσσει λέγει αὐτῷ. Β' ὅτι τα ἀρνία μου.
λέγει αὐτῷ πάλιν, δεύτερον. Σίμων ἰω-
νᾶ ἀγαπάει με; λέγει αὐτῷ. Ναί κ' ἐσύ
οἶδας ὅτι φιλάσει. λέγει αὐτῷ ποίμας
τῶν πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον
Σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με. Ε. λέγει αὐτῷ ὅτι
ἔπος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με
Καὶ εἶπεν αὐτῷ κ' ἐσύ πάντα οἶδας, σὺ
γινώσκεις ὅτι φιλάσει. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς.
Β' ὅτι τα πρόβατά μου. Α. λέγει αὐτῷ
λέγῃσσι, ὅτι ἦς νεώτερος, ἐζώνηθη σταυ-
ρὸν, καὶ παρενώαται, ὅτι αὐτῷ ἔλεγε. ἔ-
τὸν δὲ ἡροάτης, ἐκ τῆς ἡς τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
καὶ ἔλεγε σὺ ζῶσει, καὶ ἵστα ἵστα ὄσιν

λεις. τὸ δὲ εἶπε, σημάριον ποίαν θά-
 νάτω δοξάσει τὸν θεόν. καὶ αὐτὸ εἰπὼν,
 λέγει αὐτοῖς, ἀκολουθή μοι. Ἐπιστραφεὶς
 δὲ ὁ πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγά-
 πα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθεῖντα, ὃς ἔειπεσαν
 αὐτῷ δειπνῶ ὅτι τὸ σῆθος αὐτῆ, ἔειπε.
 κέ, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδέσσει. Ἦτον ἰδὼν ὁ
 πέτρος, λέγει αὐτῷ· κύριε, ἕτος δὲ τί, λέ-
 γει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν,
 ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ, σὺ ἀκολουθεῖ μοι
 ἰσχυρῶς ὡς ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφούς.
 ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ἐκ ληθνήσκει, ἔ-
 κειπεν αὐτῷ ὅτι, ὅτι ἐκ ληθνήσκει.
 Ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχο-
 μαι, τί πρὸς σέ ἕτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρ-
 τυρῶν περὶ τέτων, ἔγραψα ταῦτα. Ἐ-
 οἶδα μὲν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐ-
 τῆ. ἔστι δὲ ἔλλα πικρὰ ὅσα ἐποίησαν
 ὁ ἰησοῦς ἅπαντα ἐμὴν γνάφεται καθ' ἑ, ἐδὲ
 αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γρα-
 φόμενα βιβλία, ἀμὲν.

ΩΡΟΔΟ-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΤΗΝ ΘΕΩ

ΑΓΙΩ

Πειράσον τὴν ἀπάσιν ἀκο-
λουθίαι,

κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἁγίων ἱεροσολύμων,
καὶ τῆς διαγῶν μοναστείων.

Ἐξυπερόμαμος ἦ ὕπναι, αἰ-χόρητον τῆς
κλίτης καὶ εἶπε. Διδάχων τῆς ἁγίων πα-
τέρων ἡμῶν. εἶτα, τεισάζιον. παναγία
τειαὶ πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ παρόντα ἑο-
πάμα. ἦχος, α΄.

Ἐξυγερθεῖτε τῶν ὕπναι, προσώπιτο μῦσοι
ἀγαθὴ. Ἐ τῆς ἀγγέλων τὸν ὕμνοι βοα-
μῦσοι δωατῆ ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰς θεός,
ἄς τῆς θαῦ ἐλίησον ἡμαῖ. Δόξα.

Τῆς κλίτης καὶ τοῦ ὕπνου ἔξυγέραι με κτ̄.
καὶ τὸ νοῦ μου φώτισον Ἐ τὴν καρδίαι,
Ἐ τὰ χεῖλη με ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σου
για τειαὶ, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἰς θεός. ἦχος
τῆς

τῆς θυσίας ἐλείπον ἡμαῖς. **Καὶ νῦν.**

Α Ἐρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου
αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ φόβος
κράξωμεν εἰ τὰ μέσα τῆς νυκτός, ἄ-
γιος, ἄγιος, ἄγιος εἰ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου
ἐλείπον ἡμαῖς.

Τὸ κτὶ ἐλείπον, ι β. ε τὸ δὲ ὄχι τὸ αὐτῶν.

Κ τὸ ὑπνου ἕξαισάμενος ὄχι αἰσῶσι
ἀγαθὰ τε ἀεὶ ὅτι διὰ τὴν πολλωτέρα ἀγα-
θότητα εἰς μακροθυμίαν, ἐκ ὀργῆς μοι
τὰ ῥαθύμω καὶ αἰμαρτωλῶ, εἰ δὲ συνα-
πώλεσα ἡμῶς τὰς ἀνομίας μου. ἀλλ' ἐφι-
λαθρῶ τὸ δὲ σωτηρίως, καὶ πρὸς ἀπό-
γνωσιν κείμενον ἡγείρα ἡμῶς, εἰς τὸ ὀρθεί-
σαι εἰς δόξολογῆσαι τὸ κράτος σου, εἰς νῦν ῥώ-
πῶν μου τὰ ὄμματα τὴν ἁγνοίαν. αἰοῖζόν
μου τὸ σῶμα, τὴν μελετᾶν τὰ λόγια σου, εἰς
σωτηρίαν τὰς ἐπιτολάς σου, εἰς ποιεῖν τὸ θέ-
λημα σου, καὶ ψάλλειν σοὶ ἐκ βρομολογη-
σει καρδίας σου, εἰς ἀνυμνεῖν τὸ πανάγαθον ὄνο-
μά σου τὴν πρὸς, τὴν ὑπὸ καὶ τὴν ἑρπύσει πᾶσι νῦν

καὶ

καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰῶνων,
ἀμὲν. Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι βασιλεῦ θεὸ πάτοκράτορ, ὁ τῆ
θείας σου **Ε**φιλανθρωπιοῦ, ἀξίωσά με
τὸ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀ-
νασλῶσθαι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τῆς ἀγάπης
σε οἴκου. Δέξω κὲ καὶ τὸ φωνεῖν τῆς θεῆ
στάσεως, ὡς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ῥήματός σου δυ-
νάμειον. **Ε**ὐδόκησον εἰ καρδίᾳ καθαρᾷ
Επὶ ταπεινώσεως προσεγγεῖσθαι μοι,
τὸ ἐκ τῆς ῥυσσάρας χειλῶν μου ἀνεῖναι.
Ἐπίως καὶ γὰρ κοινοῦς γένομαι τῆς φρο-
νίμου παρθένου, εἰ φωνεῖσθαι λαμπηδόνι
τῆς ψυχῆς μου καὶ δεξάζωσι τὸν εἰπέ,
Επὶ, δεξάζωσθαι τὸν θεῖον λόγον, ἀμὲν.

Ἀρχὴ τῆς μεσοστασιῶν

Δόξα σοι βασιλεῦ, παράκλητε τὸ πᾶν τῆς ἀ-
ληθείας ἀπανταχοῦ παρῶν, **Ε**τὰ πάντα
τα πηρῶν, ὁ θησαυρὸς τῆς ἀγάθων, **Ε**ζω-
ῆς χρηστὸς. ἔλθε καὶ σιλωῶσον εἰς ἡμῖν,
Εκαθαίρεισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος.

καὶ

καὶ σάσον ἀγαθὴ τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον, μετανοίας, γ'.

Εἰς ἑστὶν ἀλληλεΐα, δόξα Ἐπιῶ, παλαιὰ
τριάς πατέρα ἡμῶν, τὸ κ' ἐλίπουν, ιβ'.

Δόξα π'εῖ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ. Διῦτε προ-
σκυήσωμεν, ἐκ γ' μετανοίας, γ'.

Καὶ δὴ θύς, τὸν ἰ.

Ⲅ λήσόν με ὁ θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς οἰκτιρῶν σου
δυσάλεψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον
πλεῶνά με δ' ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἀμαρτίας μου καθάρησόν με. ὅτι πᾶν
ἀνόμιον μου ἐγὼ γνώσκω, καὶ ἡ ἀμαρ-
τία μου ἐνώπιόν μου ὅστις ἄρα παύεις. Σα-
μόνω ἡμάρτον, ἔτι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα. ὅπως μὴ διαχωθῆς μὴ τοῖς λό-
γοις σου, καὶ νικήσης ἐπὶ πάντας ἐμάς. Ἡ
δὲ γ' ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἀμαρτίας ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ
γ' ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα, καὶ
τὰ κρύβια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσά μοι

P' αἰ -

ἀντιεῖς με ὑσώπων καὶ καθαρῶν ἡσώ-
μα πλωεῖς με ἔνδον ὑπὸ χόνα λυκανθή-
σομα ἀκχεῖς μοι ἀγγλίασιν ἔνδον ὄφρο-
συνῶν ἀγαλλιάσιν ταῖς ἑατε ταπεινω-
μένα. ἄποσρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῆς ἀμαρταν μου, καὶ πάσαι τὰ ἀνο-
μίας μου ἴξάλεψον. **Κ** ἀρδίαν καθαρῶν
κτίσον ἐν ἑμοὶ ὁ θεός, καὶ πάντα δίδεις
ἐγκρίσιν ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. **Μ** ἢ
δορρίψης με ἀπὸ τῆς προσώπου σου, ἔνδον
πῖα σου, τὸ ἄγον, μὴ ἀταπέλης ἀπὸ
μοῦ. **Α** πόδος μοι τὴν ἀγαλλιάσιν τοῦ
σεῖα σου, καὶ πῦνι ἡγεμονικῶς ἴξον με.
Δ ἰδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, ἔνδον ἀσεβείας
ὅτι σὲ ὅπως ῥέψου. **Ρ** ὑσάμε ἰξάμάτων
ὁ θεός, ὁ θεός τῆς σεῖα με. **Α** γαλλιάσιν
ταῖς ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνη σου.
Κ ἔτα χείλη μου ἀνοίξεις, ἔνδον τὸ στόμα μου
ἀταγγελεῖ τὴν ἀνεσί σου. ὅπει ἡθέλη-
σας θυσίαν, ἔδωκα αὐτῶν. ὅλοκαυτώματα
οὐκ ἀδοκήσεις. **Θ** υσία τῆς θῶς πῖα σου

τεξίμυρον. καρδίαν σου τεξίμυρίω
καὶ τεταπεινωμίω, ὁ θεὸς ἐκ βουδου ὤ-
σει. **Α**γάθων κῆ σὶ τῆ δόδοκία σου πύ-
σιων, ἔοικοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσα-
λήμ. **Τ**ότε δόδοκίσεις θυσία δικαιοσύ-
νης, ἀναφορὰ καὶ ὀλοκαυτώματα. τότε
ἀνοίσουσιν ὄπι τὸ θυσιασθῆόν σου μόχθας.

Εἶπα τὸν ἄνωμον. Στάσις, πρώτη.

Μακάριοι οἱ ἄνωμοι σὶ ὁδῶ, οἱ πορεύομε-
νοι ἐν νόμῳ κυρίου. **Μ**ακάριοι οἱ ἄβερβ-
νάντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, σὶ ὅλη καρ-
δία ἐκζητήσουσιν αὐτὸν. οὐ γὰρ οἱ ἐργα-
ζόμενοι πύ ἀνομίαν. σὶ ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τῶ ἐπορεύθησαν. **Σ**ὺ σὶ ἐτείλω τὰ σὶ-
τολάς σου τῶ φυλάξασθαι σφόδρα. **Ο**φεί-
λον κατέβηθεισαν ἀὶ ὁδοί μου, τῶ φυ-
λάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. **Τ**ότε οὐ
μὴ ἀχυνθῶ, σὶ τὰ με ὄπι βλέπειν ἔπι
πάσαι τὰ σὶτολάς σου. **Ε**ξομολογή-
σομαί σοι σὶ δούτηπ καρδία, σὶ τὰ με
μαθηκίσαμε τὰ κείμενα τῆς δικαιο-
σύνης

σωΐης σου. Τὰ δικιώματά σου φιλῶ
ξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
Εν τῇ κατορθώσει νεώτερος τῷ ὁδῶν
αὐτῆ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Εν ὅλη καρδίᾳ μου ἐζητήσασε, μὴ ἀπώ-
σημε ἀπὸ τῆς ἐντολαῖς σου. **Ε**ν τῇ καρ-
δίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως αὐτὴ μὴ
ἁμαρτώσῃ. **Ε**ὐλογητὸς εἶ κὲ διδάξόν-
με τὰ δικιώματά σου. **Ε**ν τοῖς χείλεσί-
μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κείμενα τοῦ
στόματός σου. **Ε**ν τῇ ὁδῷ τῆς μαρτυρείων σου
ἐτέρφθην, ὡς ὅτι παντὶ πλούτῳ. **Ε**ν
ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεχίσω, καὶ κα-
τανοήσω τὰς ὁδούς σου. **Ε**ν τοῖς δικιω-
μασί σου μελετήσω, οὐκ ὀπιλήσομαι τῆς
λόγων σου. **Α**νταπόδος τῷ δούλω σου,
ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου. **Π**άροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολαῖς σου.

Εἰπέ πῶς ἔσται ἡ ψυχὴ μου, πᾶ ὅτι θυμῷ σου
τὰ κρίματά σου. ὡς παρὰ καρδίᾳ Εἰπέ
ἐπίθεσας ὑπερφαιούς, ὅτι κατάρτατοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς σου. πείθε-
λε ἀπ' ἐμοῦ ἄνειδος καὶ ἔξου δένωσιν, ὅτι
τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. καὶ γὰρ ἐκά-
θισαν ἀρχόντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελά-
λου, ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέγει ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου. αἰ γὰρ τὰ μαρτύριά σου
μελετήμου ἕξι. Ἐαῖς συμβουλία μου τὰ
δικαιώματά σου Εἰ κολλήθη τὸ εἶδά φει
ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Ταῖς ὁδῶν μου ἐξήγγηλα, καὶ ἐπέθεσάς
με, διδάξόν μὲ δικαιώματά σου. Ὅ δὸν
δικαιωμάτων σου σιωπέσόν με, Ἐαῖς ἠδο-
λεγήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου Εἰ νύσα-
ξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίω-
σόν με ἐν τοῖς λόγοις σου Ὅ δὸν ἀδικίας
ἀπόσπασον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῶ νόμῳ σου ἐ-
λείψόν με. Ὅ δὸν ἀληθείας ἠρετισάμην,
καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Εἰ κολλή-

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου καὶ, μὴ
με καταχθῆναι. Ὁδοὺς εἰτε λαῶν εἶδον
μου, ὅταν ἐπλάτυνας τὸ καρδίαν μου. Νο
μοδίησόν με καὶ τὸ ὄδον τῶν δικαιοματι
ων, Ἐκζητήσω αὐτὸν ὁσπαστός. Σωτή
ποιμι, Ἐξομολογήσομαι τὸν ὀνόματά σου, Ἐπι
λέξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδοὺς
σόν με ἐν τῇ ζήλῳ σου εἰτε λαῶν σου, ὅτι ἐπι
θήκῃ ἠθέλησας. Κλίμακται καρδίαν μου εἰς
τὰ μαρτυρία σου, Ἐμὴ εἰς πλεονεξίας.
Ἀπόσρεψόν τοὺς ὀφθαλμούς μου τῷ μη
εἶδῶν ματαιότητα. Εἰς τῇ ὁδοῦ σου, ζῆσόν
με. Στήσον τὰς δούλω σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβόν σου. Πιεῖλε τὸν ὀνειδισμόν
μου ὅτι ὑπεσπίδασα, ὅτι τὰ κείμενά σου
ἤξευρά. Ἐδοὺ ἐπιθύμησα τὰς εἰτε λαῶ
ν σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Ἐπι
ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε, τὸ σω
τήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ὁπο
σοιῶμαι τοῖς ὀνειδίζουσί μου λόγον,
ὅτι ἤλασά καὶ ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ πειρίλης ἐκ τῆς ἑστιάσεώς μου λό-
γον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ὅτι τοῖς
κρίμασί σου ἐπήλπισα. καὶ φυλάξω τὸν
νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορεύε-
μαι ἐν πλατυσμαῖς, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἔξεζητήσα. Καὶ ἐλάληεν ἐν τοῖς μαρτυ-
ρείοις σου, ἐναντίον βασιλέων καὶ ἐκ ἡχυ-
νόμων. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σε, ἀλλ' ἠγάπησα σφόδρα. Ἐἶρα τὰς χεῖ-
ράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἀλλ' ἠγάπη-
σα. Ἐἠδολέχεν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
Μνήσθητι τῆς λόγων σου τῶν δέλω σου, ὅν
ἐπήλπισα ἅμα αὐτῆ με παρεκάλεσεν ἐν
τῆ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ-
με. Ὑπερήφανοι παρενόμου ἕως σφό-
δρα, ἀπὸ δὲ τῆς νόμισσας ἐκ ἐξέκλινα. Ἐ-
μνήσθη τῆς κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κέ,
καὶ παρεκλήθη. Ἄθυμία κατέχευε
ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῆς ἐγκαταλιμπαν-
όντων τὸν νόμον σου. Ὑαλτὰ ἠσάμας

τὰ

τὰ διχαιώματά σου, εἰτόπω παροικίαι
 με. Ἐμήθην εἰνοπὶ τῷ ὄνοματός σου
 κτ, Ἐφύλαξα τὸν νόμον σου, αὐτὴ ἐχρη-
 θημαι, ὅτι τὰ διχαιώματά σου ἐζητήσας
 Μείριμ εἰ κτ, εἶπα, τῷ φυλάξα δια τὸν
 νόμον σου. Ἐδήθην τοῦ προσώπου σου
 εἰ ὅλη καρδίᾳ μου, ἐλείπον με εἰς τὸ λό-
 γόν σου. Διηλοισάμεν τὰ ὁδοῦς σου, Ἐ-
 πίστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύ-
 ριά σου. Ἡ τοιμάθην καὶ ἐπίταράχην,
 τοῦ φυλάξα δια τὰ ἐπιτολὰς σου χρηστὰ
 ἀμαρτωλῶν πειπλάκασά μοι. καὶ τῷ
 νόμου σου οὐκ ἐπαλαθόμην. Μισοῦσα
 ποτὶ δὴ γειρόμην τοῦ ἕξι μολογοεἰδήσει,
 ὅτι τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.
 Μίτοχος ἐγώ εἰμι πάντα τῷ φοβου-
 μένῳ σου, Ἐ τῷ φυλασσόντων ταῖς ἐπι-
 τολὰς σου. Τοῦ ἐλίξ σου καὶ πλήρης ἡγῶ
 τὰ διχαιώματά σου διδάξά με. Χρη-
 σόπιτα ἐποίησα μετὰ τοῦ δόλου σου κτ,
 πατὴ τὸν λόγον σου. χρησόπιτα, Ἐ παρ-

δείαν, καὶ γράσιν δίδαξόν με ὅτι τῆς σί-
τολαῖς σου ἐπίσδύσα πρὸ τοῦ με ταπει-
νώθῃωαι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα δρα τοῦτο,
τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. χριστὸς εἰς σου κύ-
ριε, Ἐν τῇ χριστιότητί σου δίδαξόν μετὰ
δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ
ἀδικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλη καρ-
δια μου ἐβεβήνησω τὰς σίτολάσους. ἐ-
τυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῆς, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι
ὅτι ἐταπεινώσαί με, ὅπως αὐτὴ μάθω τὰ
δικαιώματά σου. Ἀγαθὸς μοι ὀνόμος
τοῦ σώματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου,
καὶ ἀργυρίου.

Δίξα, καὶ νυνὶ ἀλληλούϊα, ἐκ τρέπου.
μιτανείαι, γ'. Στάσις, β'.

Ἡ χεῖρές σου ἐποίησαί με, καὶ ἐπλασαί με.
συνέπιδόν με καὶ μαθήσομαι τὰς σίτο-
λάσους, οἱ φοβούμενοί σε, ὄψοντάί με καὶ
διφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα. Ἐγνων κέ ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κέ-

καρδιατάσου, ἔα ληθείαι τὰ κείνωσά-
μα. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ πα-
ρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου, τοῦ δου-
λωσού σου. Ἐλθέτωσαί μοι οἱ οἰκτιρισμοί σου
καὶ ζήσουμαι, ὅτι ὀνόμος σου μελέτη μου
ἔστιν. Αἰχμηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι
ἀδίκως ἠώδησαν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ δὲ ἀδο-
λεγήσω ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς σου. Ἐπισρε-
ψάτωσαί με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γ-
νωσκόντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω
ἡ καρδιά μου ἀμωμος ἐν τοῖς δικαίωμα-
σί σου, ὅπως αὐτὴ μὴ ἀχμηθῶ ἐκλείπει
εἰς τὸ σωτηριόν σου ἢ ψυχῆ μου, εἰς πύς
λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφ-
θαμμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες
πότε παρακαλέσεις με. ὅτι ἐξηγήθην
ὡς ἀσπὸς ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου
οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι
τοῦ δούλου σου πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῆς
καταδιωκόντων με κρίσιν.

ἠγήσαστό μοι παράνομοι ἀδολεχίαι

ἀλλ'.

ἀλλ' ἔχ' ὡς ὄνομός σου κτ. πᾶσαι αἰετοὶ
λαΐσου ἀλήθεια. ἀδίκως κατεδίωξάμεν,
βοήθησόν μοι. παρὰ βραχὺ σωτηρίαν
σάμε ἐν τῇ γῆ. Ἐγὼ δὲ, ἐκ ἐγκατελίπον
ταὲς ἐτολαίστε. κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσοῦ
με, Ἐ φυλάξω τὰ μαρτυρία τῆς σόματός
σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κέ ὁ λόγός σου δξαμῆρει
ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς γῆραὴν καὶ γῆραὴν ἡ ἀλή-
θειά σου. ἐθεμελίωσαι πλὴν γλῶ, Ἐ δξαμέ-
νει τῇ δξατάξει σου. δξαμῆρει ἡμέρα ὅτι
τὰ σύμπαντα δῆλασά. εἰμὴ ὅτι ὄνομός-
σου μελέτημις ὅτι, τότε ἀνδπολώμιω ἐν
τῇ ταπεινώσει μου. εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐ-
πιλάθωμαι ἐν δξαματάων σου, ὅτι
ἐν αὐτοῖς ἔζησάμε. Μίσση.

Σ ὅς εἰμι ἴω, σῶσόν με ὅτι τὰ διχαιώματα
σου ἔξεζήτησα. ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτω-
λοὶ τῷ ἀπολέσασαι, τὰ μαρτύριά σου συ-
νῆκα πάσης σωτηλείας, εἶδον πέρας
πλατεία ἢ ἐντολήσε σφόδρα. Ὡς ἡ γῆ
ἠησα τὸν ὄνομό σου κτ, ὄλλω τὴν ἡμέραν

με-

μελέτη με ὄσιν. Ἰ' πῆρ τὺς ἐχθρὲς μετ-
 ὀφισαίμεν ἢ ἐντολίωμεν, ὅτε οἷς τὸν αἰῶ-
 ναῖ ἐμὴ ὄσιν. Ἰ' πῆρ πάντα τοὺς διδά-
 σκοιτάμεν σιωῆκα, ὅτι τὰ μαρτυρία σου
 μελέτη με ὄσιν. Ἰ' πῆρ πρεσβυτέρους συ-
 νῆκα, ὅτι τὰ ἐντολίωμεν ἕξ ζήτησα. ἐκ-
 πῆρ ὄσιν ποιηραῖ ἐκάλυσα τὺς πόδας
 με ὄσιν ἀφ' φυλάξω τὺς λόγους σου. Ἀ-
 πὸ τῆς κειμάτων σου ἐκβίβλινα, ὅτι πρὸς ἐ-
 νομοθέτησαί με. Ὡς γλυκία τῆς λάρυ-
 γός μου, τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι καὶ σόματι
 μου. ἀπὸ τῆς ἐντολίωμεν σιωῆκα, ὅτι τῆς
 ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Ἀ ἕχιος
 τοῖς προσέμε ὀνόμας σου, ὡς τῆς φίλοις
 μου. Ὡς μεσα ἔϊσῃσα, τῆ φυλάξασθε τὰ
 κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐ ταπεινά-
 θίω ἕως σφόδρα, καὶ ζῆσομαι καὶ τὸν λάβω
 σου. Ἰ ἀ ἐκείσα τῆς σόματός μου, ἀδύνατον
 ὄσιν, ὡς τὰ κείμενά σου διδάξόν με. Ἡ-
 ψυχή μου ἐν ταῖς χηραῖς ὄσιν πατὸς, ὡς
 τῆς ὄσιν σου ἐκβίβλινα. Ἐ δεκτὴ ἀ-
 μαρτω-

μαρτωλοὶ παῖδες, ἔκ τ' ἐπίτολῶν
σε ἐκ ἐπισημῶν ἐκληρονομήσατε τὰ μαρ-
τύριά σου εἰς τὸ αἶον, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς
παρθένου με εἶσιν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν
μου ἵνα ποιῶσαι τὰ δικαιοσύματά σου, εἰς
τὸν αἶον διὰ τὰ ἐπισημῶν παραδόμης ἐμί-
σησα, τὸν δειόμονον σου ἠγάπησα. Βοήθη-
σόν μου ἔσθ' ἡ ἀσπληγία σου, εἰς τὰς λόγους
σε ἐπήλπισα. ἐκλίνατε ἀπ' ἐμῶν ποτη-
ροδρόμοι, καὶ ἐξορίθησαν τὰ ἐπίτολῶν
ἐπισημῶν μου. Ἀντιλαβῆ μου ἔσθ' τὸ λόγι-
όν σου ἔσθ' ἡ σὺν ἡμῶν, ἔσθ' ἡ κατὰ κράτος με ἀ-
πὸ τῆς πρεσβυτείας μου. Βοήθησόν μοι ἔσθ'
ἐπισημῶν μου, ἔσθ' ἡ μελετήσω εἰς τοὺς δικαιο-
σύματός σου. Ἐξορίθησαν ἀπὸ
τῶν ἐπισημῶν σου, ὅτι ἐπίτολῶν τὸ ἐπίσημῶν
ἐπίτολῶν παραδομῶν τῶν ἐπισημῶν σου
τὸν αἶον ἐπίτολῶν τῶν ἐπισημῶν σου
τὸν αἶον ἐπίτολῶν τῶν ἐπισημῶν σου
τὸν αἶον ἐπίτολῶν τῶν ἐπισημῶν σου

κει-

κειμάτων σου ἐξ ὀβήθης. **Β'** ποίησα κεί-
μα **Θ** δικαιοσύνης, μὴ παραδός με τοῖς
ἁδικήσιμ. **Ε'** κλέξαι τὸν δὲ λόγον εἰς ἀ-
γαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσαί με ὑπερή-
φανοι. **Δ** ἰὸφθαλμοί μου ἐβέλιπον εἰς τὸ
σωτήριόν σου, **Θ** εἰς τὸ λόγον τῆς δικαιοσύ-
νης σου. ποίησον μετὰ τῆ δέλεσσου, κατὰ
τὸ ἔλεός σου, **Θ** τὰ δικαίωματά σου διδά-
ξόν με. **Δ** οὐλός σου εἰμι ἐγώ, συνετίσόν
με **Θ** γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. χαρὸς
τῆ ποιῆσαι τὰ κῶ, διεσπέδασαι τὸν νόμον
σου. **Δ** ἰὰ τῆτο ἠγάπησα τὰ ἐντολάς σου,
ὑπὲρ χρυσίον **Θ** τοπάζιον. **Δ** ἰὰ τῆτο πρὸς
πάσαι τὰ ἐντολάς σου κατ' ὀρθέμην. πᾶ-
σαν ὁδὸν ἁδικῶν ἐμίσησα. **Θ** αἰμασὰ τὰ
μαρτύριά σου, **Δ** ἰὰ τῆτο ἔβη ὀδὸν ἡσυχίας
ἡ ψυχή μου. ἠδὴ ἠλώπισ τῶ λόγων σου, φω-
τιεῖ **Θ** συνετιεῖ νηπίας. **Γ'** ὅσῳ αμαρῆνοι-
ξα **Θ** εἴλκυσά πᾶ, ὅτι τὰ ἐντολάς σου
ἐπεπόθου. **Δ** ὄξα, καὶ καὶ ἀλληλοῦνται
ἐκτελέτου. μετανοίας, γ'. Στάσις, γ'.

Β' πῆ-

πίβλεπον ἐπ' ἡμῖν ἔειλέπονμε, κατὰ τὸ
κρέμα τῆς ἀγαπώντων τὸ ὄνομα σου. Τὰ
δυσβήματα μου κατ' ἄδικον καὶ τὸ λό-
γόν σου, ἔμὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα
αἰνομία. Λύξωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐπιτολάς σου.
Τὸ πρόσωπόν σου ὅπιφανον ὅτι τὸν δοῦ-
λόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικηγώματά-
σου. διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφ-
θαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νό-
μόν σου. Δίκαιος εἶ κέ, καὶ ὀρθοί αι κεί-
σεις σου. Ἐνετείλω δικηγόσω ἡμῶν τὰ μαρ-
τύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἰδέτι-
ξέμε ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῆς λό-
γων σου οἱ ἐχθροί μου. πεπορωμένον τὸ
λόγιόν σου σφόδρα, ἔοδὸς σου ἠγάπη-
σεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι ἔξουδε-
νώμενος. τὰ δικηγώματά σου ἐκ ἐπελα-
θόμεν. Ἡ δικηγωσιώη σου, δικηγωσιώη εἰς
τὸν αἰῶνα, ἔο νόμος σου ἀλήθεια. Ὁλίψης
καὶ ἀνάγκη ὄρωσαί με, αἱ ἐπιτολάς σου

ἐμελίτημι δὲ ἰκερτυώη τὰ μάρτυρά-
σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέπασόν με καὶ ζήσα-
μα. Εἰ κέκραξα σὺ ὅλη καρδία μου, ἐ-
πάκουσόν με καὶ τὰ δικηγώματά σου ἐκ-
ζητήσω. Εἰ κέκραξά σοι σῶσόν με, Ἐ φυ-
λάξω τὰ μαρτύριά σου. Π ροίφθασα σὺ
ἀωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τὰς λόγους σου
ἐπήλπισα. Π ροίφθασαν οἱ ὄφθαλμοί
μου πρὸς ὄρθρον τῆ μελεταῖν τὰ λόγιά σου.
Τ ἦς φωνῆς μου ἄκουσον καὶ κατὰ τὸ ἔλεός
σου, κατὰ τὸ κέμασθε ζήσόν με προσήγ-
γισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίαν, ἄπο
δὲ τῆ νόμου σου ἐμακρυώθησαν. Εἰ γγυὺς
εἰσὺ καὶ, Ἐ πᾶσαι αἰ ὁδοὶ σου ἀλήθεια. κα-
ταρχαὶ ἐγνων ἐκ τῆ μαρτυρίων σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτὰ. Ἰ δε τ
ταπείνωσόν με Ἐ ἔβλεψόν με, ὅτι τῆ νόμου-
σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐ ἔβλεπον πλὴν κείσιν
με Ἐ λύξωσά με, διὰ τὸ λόγόν σου ζήσον
με. Μ ακραὴν ἄπο ἀμαρτωλῶν σωτη-
ρία, ὅτι τὰ δικηγώματά σου οὐκ ἔβλεζήτη-
σαν.

σαν. **Ο** ἰοικτιρμοὶ σου πολλοὶ κ' ἔτι τὸ
κρέμασε ζῆσόν με. **Π**ολλοὶ οἱ ἐκδιωκοί-
τές με, **Ἐ**θλίβοντές με, ἐκ τῆς μαρτυρίων
σου, ἐκ ἰβήκλινα. **Ε**ἶδον ἀσυμετέντας, **Ἐ**
ἰξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιάσε ἐκ ἐφυλάξα-
το. **Δ**ε ὅτι τὰ ἐντολάσσε ἠγάπησα κ',
ἐν τῷ ἐλέεισε ζῆσόν με. **Α**ρχὴ τῆς λόγων
σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ
κρέματα τῆς δικαιοσύνης σου. **Α**ρχόντες
κατεδίωξά με δωρεὰν, **Ἐ**λπὸ τῆς λόγων
σου ἐδύλιασα ἡ καρδία μου. **Α**γαλλιά-
σομε ἐγὼ ὅτι τὰ λόγιάσε, ὡς ὁ δεισικων
σκύλα πολλὰ. **Δ**ικίαν ἐμίσησα, **Ἐ**ἰβ-
διλυξάμην, τὸν δὲ νόμό σου ἠγάπησα.
ἐπὶ αἰκίς τῆς ἡμέρας ἠκασάσε ὅτι τὰ κρέ-
ματα τῆς δικαιοσύνης σου. **Ε**ἰρήνη πολ-
λὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμό σου, **Ἐ**ἐκ ἔστιν
αὐτοῖς σκάνδαλον. **Π**ροσεδόκων τὸ σωτή-
ριόν σου κ', καὶ τὰ ἐντολάσσε ἠγάπησα.
Εφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου,
Ἐἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. **Ε**φύλαξα

ταῦτα

καὶ σὺ το λαός σου, ἔ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι
πᾶσαι ἀφ' ὀδύμεσιν ἀνθρώπων σου κέ. Ἐ γι-
σάτω ἡ δεισιμασία ἀνθρώπων σου κέ, κὶ τὸ λό-
γόν σου σιωπέσονται. Ἐ ἰσέλθοι τὰ ἀξιώμα-
τα ἀνθρώπων σου κέ, κὶ τὸ λόγιόν σου ῥύσασ-
με. Ἐ ξερύξαντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅ-
ταν διδάξῃς μὲ δικάσιματά σου. Ἐ θύ-
ξοιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶ-
σαι ἀφ' ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Ἐ κενέδω ἡ
χείρ σου τῷ σαῶσά μου, ὅτι τὰ ἐντολά σου
ἠρεπία μου. Ἐ πεπόθησα τὸ σείσασθαι κέ,
ἔ ὄνομός σου μελέτη μου ὄσι. Ζήσεται ἡ
ψυχή μου καὶ ἐνέσεις, ἔ τὰ κείμενά σου
βοηθήσει μοι. Ἐ πλανήθην ὡς πρὸς βατον
δουλοῦ λῶς ζήτησον τὸν δέ λόγον σου, ὅτι τὰ
ἐντολά σου ἐκίπε λαθόν μου.

Δόξα, καὶ ἡμῶν καὶ δι' αὐτοῦ.

Πρὸς δὲ εἰς ἐν ἅ θεὸν πρὸ παντοκράτορα,
ποιητῶν ἔραν ἔ γῆς, ὅρα τῶν πάντων
ἔ ἀοράτων, καὶ εἰς ἐν κὶ ἰν' χτ. τὸν ἕον
πρὸ θεῶν τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς

δ γμ-

Ἐκνηθίστα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·
Φως ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινόν, ἐκ θεῶ ἀ-
ληθινοῦ. Γεννηθίστα ἔποιηθίστα,
ὁμοῦσιον τῷ πατρὶ, διὰ τὰ πάντα ἐχέτο.
Τὸν διήμας τὴν ἀνέξ, ἔδξα τὴν ἡμετέ-
ραν σείαν, κατελθόντα ἐκ τῶν ἔρανων, ἔ-
σαρκωθίστα ἐκ πῆς ἀγίας, ἔμαρία τῆς
παρθένου, ἔσάνθρωπήσαντα. Σταυ-
ρωθίστα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπιπονήου πι-
λάτου. καὶ παθόντα καὶ ταφίστα, καὶ
ἀναστάντα τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ταῖς τρι-
φασί καὶ ἀνελθόντα εἰς τὴν ἔρανόν, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ
πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης. κείμενον ζών-
τας καὶ νεκρῶν, οὐ τῆς βασιλείας, οὐκ
ἔσται τέλος. καὶ αἰεὶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγι-
ον, τὸ κύριον τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τῶν πατρὶν ἐκ-
πορευόμενον. τὸ σὺν πατρὶ. ἔσται σὺν πατρὶ
σκιυόμενον, ἔσται σὺν πατρὶ ζόμενον, τὸ λα-
λήσαν. ἔδξα τῶν προφητῶν εἰς μίαν ἀγίαν,
καθολικὴν, ἔσται καθολικὴν ἐκκλησίαν.

Ο' μο-

Ὁ μολογὰς ἐν βάρπιστα, εἰς ἀφείαν ἀ-
μαρτιῶν. Προςδοκᾷ ἀνάστασιν νεκρῶν,
Ἐζωὴν τῆς μέλλοντος αἰῶνος, ἀμὴν.

Τελευταίον. μετανόια. ζῆς. παναγία
τριας, πατερῆμῶν. καὶ εὐχὴ οἰκονομίας
ἐκφωνεῖ εἰς τὰ ἑσπέρα ταῦτα, πρὸς
ἦχον, πλ. δ'

Ἰδοὺ ὄνυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτὸς. Ἐμακάριοι οὐδὲ λος, ὃν δὲ ῥήσθη
χοροῦντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν δὲ ῥήσθη
ραθυμοῦντα. βλέπε οὐ ψυχῆ μου, μὴ
τῷ ὑπνω κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανά-
τῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω
κλειθῆς, ἀλλὰ ἀνάψον κράζουσα, ἁ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἰς ὁμοῦς, ὅτι τῆς θιοτό-
κας ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα

Ἰὺν ἡμέραν ἐκωνίω τῆς φοβεραῖς ἐνοῦσας
ψυχῆ μου χηγρόησον. ἀνάψουσα λαμ-
πάδας σου, ἐν εἰλαίω φαεσρρῶουσα. εὐ-
χῶ οἶδα πότε πρὸς σὲ ἐπιλάσεται ἡ
φωτὴ ἡλέγουσα, ἰδοὺ ὄνυμφίος. βλέπε ἐν

δ 11 ψυ

ψυχῆμα, μή τυσάξης εὐμείνης ἕξωθῆναι
κρέκτα, ὡς αἰ πάντε παρθείοι ἀλλ' ἀγρύ
πνωσ καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης χῶ σὺ
ἐλαίω πῶιονι. **Ε** δώκοσι τὸν νυμφῶνα τὸν
θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ. **Καὶ νῦν, θεῖον.**

Σ ἐπὶ δὲ πόρθησον τείχος, τὸ τ' σείαε ὀχύρω-
μα, θεῖε παρθείοε ἱκετ δόμου, ταῦτ' ἐν ἁ-
πῶν βελαὲ δρασπέδασον. τῆ λαῖσσε πῶ
λύωλυ, εἰς χαρὰν μετὰβαλε. πῶ πῶ-
λινσου πειτείχσον, τῶ βασιλεῖ συμμά-
χισσ, ὑπὲρ εἰρῶνῆς τῶ κόσμῳ πρέσβῶσε
ὅπ σου εἰ θεῖε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, κέ ἐλήσον, κέ.

Καὶ πῶ δὲ γλυ ταύτω

Ο ἐν παντὶ κηρῶ, καὶ πῶσῃ ὥρα ἐν οὐρα-
νῶ **Ε** ἐπὶ γῆς προσκυπέμενος, καὶ δοξα-
ζόμενος χεῖ ὀθεῖ, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέ-
λεος ὁ πολυδύσπλαγχνος ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπᾶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ
πάντα καλῶν πρὸς σωτήριαν, δὲ τῆς ἐ-
παγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν αὐτὸς

κέ

καὶ πρόσδεξαι καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 τὰς ἐπιτάξεις, ἔϊθιμον τὴν ζωὴν ἡμεῖς
 πρὸς τὰς ἐπιτάξεις. παρὰ ψυχὰς ἡμεῖς
 ἀγίας, τὰ σώματα ἁγίους, τὴν λογισ-
 μὴν διόρθωσον, τὰς ἐπιτάξεις καθέροι, ἔ-
 ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλιψίως, κακῶν
 ἔσθλῶν. τείχεισον ἡμᾶς ἀγίους ἀγγέ-
 λους σου. ἵνα τῷ περιβολῇ αὐτῶν φερῶ-
 μένοι, ἔσθλῶν ἐμῶν, καταστήσωμεν
 τὴν πίστιν τῆς πίστεως, εἰς τὴν ἐπίγνωσιν
 τῆς ἀπροσίτου δόξης. ἐπιλόγηται ἔ-
 εις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
 Ἰσχυρὸν ἐλπίσον, γ' ὁ δόξα, ἔϊθιμον, τὴν πικρὴν
 πύραν. ἐν ὀνόματι κύριου ἀλόγησον πά-
 τερ. ὁ θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. καὶ ἡμεῖς
 ὅσον ἀληθινὰ, ποιῶμεν μετανοίας γ'
 μεγάλας. εἰδὲν ἔτω λέξομεν τὴν ἀρχὴν
 ταύτην μουσικῶς.

Τοῦ ἀγίου ἀφραγμ.

Κ εἰ καὶ ἄσπαστα τῆς ζωῆς μου, πᾶσι φιλίας,
 περιργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀρξολογίας

δ 111 μή

ρεῖ μοι δὲς πᾶσα δὲ σωφροσύνης, ταπει-
νοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης, καὶ
εὐσταῖ μοι τῶ σφ᾽ δέλω. Ναὶ κὲ βασιλεῖ,
δώρησά μοι ὁραῦ τὰ ἑμὰ πᾶσι ματα, καὶ
μὴ κατακτείνειν τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι δι-
λογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἀμήν.

Λίγε δὲ ταύτῃ ἐκ γ' ποιῶν μετανοίας
μεγάλας μὲν, γ' μικράς δὲ, ἰβ' λέγων
καθ' ἑκάστῳ τῷ, ὅτι ἰλάσθη μοι τὰ ἁμαρ-
τωλὰ. Εὐ πάλιν ὕστερον τ' ἄλλῃ, Εὐ μετα-
νοίας μίας μὲν ἄλλῃ. εἶτα, τ' ἄλλῃ ταύτῃ.

Δεῦτε δὲ εἰς πάτερ παντοκράτωρ, κὲ ἐφ'
μενοχρῆς, εὐ χε' Εὐ ἄγιον πᾶσι ματα θούσης
μία διώμας ἐλίπσῃ μοι τ' ἁμαρτωλόν.
Εὐ ὅτι ὅπως αμαρτωλοὶ σάσῃ μοι τὸν ἀ-
νάξιν δούλον σου. ὅτι διλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Εἰδ' ἐκ ἱσα ἀλλήλων ἡμεῖς καταλιπαίε-
σαι τὸ κ' καὶ διαποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ
ἐμ μετανοίας. καὶ λίγο μὲν μίαν τὴν δὲ

100

ἄποτα θεὸς πάτερ. Ἐταὶ δὲ χαὶ ταῦτα,
Ἰσίου ὅτι ἡ δὴ αὐτὴ λέγεται ὑπὸ τῆς
κ. β. τῆς σεπτέβεις μίωδς, μέχει τῆς κυ-
μακῆς τῆ βαίων.

Βασιλεὺς τῆ μεγάλου.

Ὁ παντοκράτορ, ὁ θεὸς τῆ δυνάμεων ἔ
πάσης σαρκός. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. καρδίαι τε καὶ
νεφρὲς ὁ ἐτάζων. καὶ τὰ κρυπτὰ τῆ ἀνῶν
σαφῶς ὄπιστά μιν. τὸ ἀρχὸν ἔ αἰδίου
φῶς. παρὸ ἐκείσι παραλλαγή ἡ ἕξοπῆς
ὑποσκίασμα. αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ,
πρόσδεξα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, αἷ κατὰ
τὸν παρόντα καιρὸν τῶ πλήθει τῆ σῶν
οἰκτρῶν θάρρουῦτες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς
σὲ χειλέων ποιέμεθα. καὶ ἄφες ἡμῖν
τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ
καὶ λόγῳ καὶ δεινοῖα γνώσεως ἡ ἀγνω-
σίας πλημμεληθέντα ἡμῖν καὶ καθάει-
σον ἡμᾶς ὑπὸ πᾶσι μολυσιμῶ σαρκός
καὶ πῦρος. καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρεύων

δ 1111 καὶ

καὶ νηφοῦσι διανοία, πᾶσαν τῆ παρθε-
τος βίη πλὴν νύκτα ἡμαῖ δειλθεῖν ἀπεκ-
δεχομένης πλὴν παρθεσίαν τῆς λαμπραῖ
καὶ ἐπιφανῆς ἡμέρας τῆ μονοχρυσῆς σου
ἔξ, τῆ κῦ καὶ θεῖς Ἐ σὸς ἡμῶν ἰὺ χῦ. σὶ ἡ
μῦ δόξης, κειτῆς τῆ ἀπάντων ἐλδύσε-
ται, ἐκᾶσω ὄπο δῆναι κῦ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
ἵνα μὴ ἀναπεπνωκότες καὶ διοκνεῦντες,
ἀλλ' ἐρηγυρεῖντες Ἐ διεγνηγερωμένοι ἐν
τῆ ἔργασια, ἀρεθείημεν ἔπει μοι εἰς ἤχα
ρα. Ἐ εἰς τὸν θεῖον νυμφαῖνα τῆς δόξης
αὐτῆ συνεισέλθωμεν, ἐνθα ὁ τῆ ἑορτα
ζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἀέκ-
φρατος ἡδονῆ τῆ καθορώντων τῆ σᾶ προ
σᾶπε τὸ κάλλος τὸ ἀρρητον. σὺ γῶ εἰ τὸ
ἀληθινὸν φᾶς, Ἐ φωτίζον Ἐ ἀγάζον τὰ
σύμπαντα, Ἐ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς
τῆς αἰῶνας τῆ αἰώνων, ἀμῶν.

Ἐ τῆ ἑορτῆς ὁ ἡρώς ταύχουμα, λί-
θου ἡρώς ἡρώς τῆ αὐτῆς ἡρώς ἡρώς
Ἐ ὁ λογοῦμεν ὑψιθεῖς, Ἐ κῆ τῆ ἐλίας,
τὸν

τὸν ποιουῦτα, αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μεγάλα τε
καὶ ἀνεξιχνίαστα, καὶ δοξάτε καὶ ἑθαίσια, ὡς
ἐκ ἑσιν ἀειθερὸς. τὸν παραχόντα ἡμῖν
τὸν ὑπνον εἰς ἀνάπαισιν τῆς ἀδελφείας ἡ
μῶν, καὶ ἀνείσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου
σαρκὸς διχαλεῖς ἡμῶν ὅτι ἐσυναπώ-
λεσαι ἡμαῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ἀλλ' ἐφι-
λανθρῶπ δύσω σιγήθως, καὶ πρὸς δόξα-
γνωσιν κειμένων ἡμαῖ ἡγείρας, εἰς τὸ δο-
ξολογῆσαι τὸ κράτος σου. διὸ δυσωποῦ-
μεν πῶς ἀνείκασόνσε ἀγαθότητα, φά-
πσον ἡμῶν τοὺς τῆς θλανοῖας ὀφθαλ-
μοὺς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος
ὑπνε τῆς ῥαθυμίας ἀνάσῃσον. ἀνοιξὸν
ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς
ἀφύσεως, ὅπως αὐτὸν δυνήθωμεν ἀπει-
σάσως ἀδειντε καὶ ψάλλειν καὶ ἕθο-
μολογῆσαι τῶν πάντων καὶ ὑπὸ παι-
των δοξαζομένων θεῶν, τῶν ἀνάρχω πατρὶ,
σὺ τῶν μονογενῆ σου υἱῶν, καὶ τῶν πανα-
γῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ ζωοποιῶν σου πᾶντι,

νω

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰῶ-
νος, ἀμήν.

Εἶπα. δεῦτε προσκυνήσωμεν.

ἐκτετου. μετανοίας, γ'.

καὶ τρεῖς ψαλμοὺς.

Η' Ἔρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη. ἕθελον
ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου,
παρὰ κυτῆ ποιήσατος τὸν ἕραν καὶ
πλὴν γλαῦ. Μὴ δάξῃς εἰς σάλον τὸν πόδα-
σου. μὴ δένυσά με ὀφθαλμοί σου. Ἴ δὲ ἐ-
νυσά με, ἕθελον ὑπνώσει ὀφθαλμοί σου τὸν
πῆλ. καὶ ἕθελον φυλάξῃς με. καὶ σκίπησθε,
ὄπι χεῖρα δεξιά σου. Ἡ μέρα ὅ ἡλιος ἐ-
συγκαύσει, ἕθελον σελῶν τὸν ἕραν.
καὶ φυλάξῃς με ἀπὸ παντὸς κακῆ. φυλά-
ξει τὸν ψυχλῶ σου ὀκτ. καὶ φυλάξῃς τὸν
εἰσοδόν σου, καὶ τὸν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τῆς κα-
καίας καὶ τῆς αἰῶνος.

δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δου-
λοιοὶ κυ. Οἱ ἐσθῆτες ἐν οἴκῳ κυ, ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς κυρῶν ἐκτε-
ρατε

ρατε

ρετε τὰς χεῖρας ἡμῶν, εἰς τὰ ἅγια, ἔδι-
λογεῖτε τὸν κν̄. Εὐλογήσατε κς̄ ἰσκιῶν,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δίξω, καὶ νεῦν. Τριτάτον, μετ' αἰοῖα, γ'.
τὸ πανάγια τριάκ' πατέρα ἡμῶν ἔταξο
πᾶσι ταῦτα.

Μηράκη κ' εὖς ἀγαθὸς τῆς δέλωνου, ἔδ-
σα σὶ βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον. εἶδεις
γ' ἀναμαρτήτος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος,
ἔ τοῖς μίταις αἰ δ' ἐναὶ τῆν ἀνάπαυσιν.

Ὁ βάθει σοφίας, φιλανθρωπίως πᾶσι οἰ-
κοταμῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσι ἀπνε-
μων, κ' ἐνε δ' ἡμικρῶν ἀνάπαυσον κύριε
παρὰ ψυχὰς τῆς δέλωνου, σὶ σοὶ γ' τῆν
ἐλπίδα ἀνέθετο. τῶ ποιητῆ καὶ πλάστη
καὶ θεῶ ἡμῶν. Δοξά.

Μετὰ τῆς ἀγίων ἀνάπαυσον χεῖρ' εἰς τὰς ψυ-
χὰς τῆς δέλωνου. σ' ἔθα οὐκ ἔσι σφίσις.
ἐλύσθη ἐσσι αγμὸς ἀλλὰ ζωὴ ἀπολύ-
τητος. καὶ νεῦν, θχίον.

Μεταεὶς ζομῶν σε πᾶσι αἰ γ' ἡμαὶ θεόπτε κ' ε
παρ-

παρθένε. εἰ σοὶ γὰρ ὁ ἀχόρητος χριστὸς ὁ
θεὸς ἡμῶν, χωρηθῶμαι ἠυδοκῆσαι μακά-
ριοι ἐσωθῆναι καὶ ἡμεῖς, προσασίαισι ἔχο-
ντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβύεις
ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλεί-
ας. ταῖς σαῖς ἐκείαις κρατυῶνται. διὸ
αὐμουῶντες βοάμεν σοὶ. χαῖρι κεχαρι-
τωμένη ὅτι μὴ σοῦ.

Κε ἐλίησον, ιβ. Καὶ ἡ δὴ αὕτη.

Μνήστη κε τῶν ἐπ' ἐλπίδι αἰασάσεως ζω-
ῆς ἀγιῆς, κεκοιμηθῶν πατέρων Ἐ ἀ-
δελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν εἰ δὲ συ-
βεία καὶ πίσει τελιωθῶντων. Ἐ συγχα-
ρισσον αὐτοῖς, παῦ πλημμέλημα ἐκέσ-
όντε Ἐ ἀκύντον, εἰ λόγων, ἢ ἔργων, ἢ κατὰ
διαίωσαν πλημμεληθῆναι ὑπ' αὐτῶν. Καὶ
κατασκλώωσον αὐτοὺς εἰ τόποις φωτει-
νοῖς, εἰ τόποις χλοεροῖς, εἰ τόποις αἰα-
ψυξίως. εἴθε ἀπέθρα παῖσα ὀδιώη, λυ-
πη Ἐ σκαγμὸς ὅπου ἠὲ πσκοπῆ τοῦ
προσώπου σου, ἀφραίνει πάντα τὴν ἀπ' ἡ-
αἰῆος

ἀγιος ἀγιος . χάρισμα αὐτοῖς, Ἐ ἡμῖν
τῷ βασιλείῳ σου, Ἐ ἡ μίθεξιν τῷ ἀφρά
των Ἐ ἀγωνίῳ σου ἀγαθῶν, Ἐ τῆς σῆς ἀ
πρωίτης Ἐ μακαρίας ζωῆς τῷ ἀπόλου
σιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ ἡ ἀνάστασις, Ἐ ἡ ἀνά
παισις, τῷ πεκοιμημένων δέλωτος χεῖ ο
Ἐ ἡ μῆρ, Ἐ σοὶ ἡ δέξασαι ἀπαπέμποιδμ,
σου τῷ ἀνάρχω σου πρῶ, Ἐ τῷ παλαγίω,
Ἐ ἀγαθῷ Ἐ ζωοποιῶτε πῶνι. Νυῦ καὶ
αἰετῶν τῶν αἰώνων, ἀμῆν.

Τὸ πρῶτον δόξε αἰεταρθεῖε μῆρ χυ τῷ υῦ.
Ἐ ἡ ἀγαθῶν τῷ ἡμετέραν πρῶσυχίω,
τῷ γὰρ σου καὶ θεῶ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ δέξασαι
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ ἡμετέρου ὁ πατὴρ καταφυγῆ μου ὁ
ἡσ πῶν τῶν πῶν τῶν ἀγιον τῶν ἀγία
δέξασαι.

Δόξε, Ἐ νυῦ. καὶ ἐλέησον, Ἐ λόγησον ὁ
ἡρῶς. χεῖσὸς ὁ ἀληθινὸς καὶ ἡ ἐταρδοτό
λύσις Ἐ λα. βαρῶν συγχώρησι τῷ
σιωπήθῃ. ὁ ἡρῶς δέξασαι.

Ἐ ἡμῶν

Β' ὑξώμεθα ὑπὲρ τῶν κραταυγῶν καὶ ἀγίων βασιλείων ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ κέ ἐλέησον σιωπῶς.

Υ' πὲρ διωδάσεως καὶ ἐνιχύσεως τῆς φιλοχρείας στρατῶν.

Υ' πὲρ τῆς πατρὸς ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς χῶν ἡμῶν ἀδελφότητος.

Υ' πὲρ τῶν μισουμένων, καὶ ἀγαπώντων ἡμαῶν.

Υ' πὲρ τῶν ἐλεουμένων καὶ δακλυουμένων ἡμῶν.

Υ' πὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῶν τοῖς ἀναξίοις, ὅς χεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Υ' πὲρ ἀκρῦσεως τῶν ἀχμαλώτων.

Υ' πὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων ἡμῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

Υ' πὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ πλεόντων.

Υ' πὲρ τῶν ἐν ἀδυναμίᾳ κατακειμένων.

Ε ὑξώμεθα ἡμῶν ὑπὲρ διφορέας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Κ αὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὁρθοδοξῶν.

Μεταίσωμεν τοὺς δισβεῖς βασιλεῖς.

Τὸς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, καὶ κτήτορας τῆς
αἰγίας μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ πάντα τοὺς προα-
πελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς, ἡ-
μῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους καὶ ἀπαίτη-
τοὺ ὀρθοδόξους.

Ὁμοῦ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὸ
κύριε ἐλέησον.

Δεῦτε ἡμεῖς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἀντι-
προσώχουσι ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς,
αἰμῶν.

Πρόχει, ὅτι ἔτις ὁ δεῖλε ψάλλεσθαι ὅ-
λη τῇ ἐβδομᾷ δὲ τὸ κισσοκτικόν.

Ἀρχήσιν θεῶν τῶν κισσοκτικῶν τῶν σαβ-
βάτου, Μετὰ τὸν ἀλογητὸν, τὸ βα-
σιλεῦ ἔρανε, τεισάμον, παραγία τεισά.
Πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον. β'. Δεῦ-
τε προσκυνησώμεν, γ'. ἔτις ὁ ἐλέη-
σον

ἀντιθέτως καὶ ἐμὴν ἑλπίδα. Μισοῦνται
πρὸς ἄλλήν τῶν σαββάτων.

οἱ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών, καὶ σοὶ ἄπο
δοθήσεται δόξα ἐν ἱερουσαλήμ. εἰσά-
κουσον προσδουχῆς μου. πρὸς σὲ πᾶσα
σὰρξ ἤξει. λόγῳ ἀνόμων ὑπερεδιδυάμω-
σαν ἡμᾶς, καὶ τῆ ἀσεβείας ἡμῶν σύλλατῃ.
Μακάριος ὁ ἐξελίξω καὶ προσελαβου,
κατασκύωσει ἐν τῇ ἀυλαῖς σου. πληθύν-
σονται ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῆ οἴκου σου. ἀ-
γιος ἐναίσσε θαυμαστὸς ἐν διχαιοσύνῃ.
πάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ
ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ
τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ. Ἐτοιμάζων
ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. περιζωσμένος ἐν
δυναστείᾳ. Ὁ σωταράσων τὸ κῆτος τῆ
θαλάσσης. ἤχος κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑ-
ποθήσεται. Ἰαραχθήσονται τὰ ἔ-
θνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ κατοικοῦν-
τες τὰ πέρατα ὑπὸ τῶν σημείων σου.
ἰσώδους πρῶτα καὶ ἐσπέραι τέρψεις.

ἔπε-

ἐπισκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσαι αὐ-
τὴν, ἐπλήθυναι τοῦ πλοῦτός σου αὐτὴν ὡς
ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.

Ἡ τοίμασαι τὴν τροφήν αὐτῆς, ὅτι οὐ-
τως ἡ ἐτοιμασία. τὰ αὐλακὰς αὐτῆς
μέθυσον. πλήθυνον τὰ χηνήματα αὐ-
τῆς. ἐν ταῖς σαρόπιν αὐτῆς, εὐφρανθή-
σεται κτήνη τέλει. Εἰλογησέτω τὸν εὐ-
φρον τὸ ἐν αὐτῇ τὸ χριστότης σου, ἔτα
πεδία σου πληθήσονται ποιότητος. παι-
θήσονται τὰ ὄραμα τῆς ἐρήμου, ἔα γαλ-
λίας οἱ βοῦνοι κερζώνονται. ἐν εὐ-
σαντο οἱ κροῖ τῆς προβάτων. καὶ αἱ κοι-
λάδες πληθύνουσι ὄτον. κερράξονται,
καὶ ᾄδουσιν ὑμνήσουσιν.

Κ λαλέξατε τῷ κῶπᾶσα ἡ γῆ, ψάλλα-
τε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε δόξαν
ἐν ἀγνῶσει αὐτῆς, εἰπατε τῷ θεῷ ὡς φο-
βερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πληθῆτι τῶ δυνά-
μεός σου, ψάλλουσαί τε οἱ ἐχθροί σου.

Κ ᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσατω σάβασον καὶ

ψαλ-

ψαλλάτωσαί σοι. ψαλλάτωσαν δὴ τῶ ὀ
νόματί σου ὑψίσει. Ὅστε καὶ ἴδετε τὰ
ἔργα τῆ θεῶ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑ-
πὲρ τοὺς μύους τῆ αἰῶν. ὁ μεταστέφω
τῶ θάλασσαν εἰς ξηρὰν. ἐν ποταμοῖς
διελύσσονται ποσὶ ἐκεί ὄφραν θησοῦμε-
θα ἐπ' ἑαυτῶ. πᾶς δεσπόζοντι ἐν τῇ δυνα-
στεία αὐτῶ τῶ ἀνάσσει. Οἱ ὄφθαλμοὶ αὐ-
τῶ ὅπι τὰ ἔθνη ὅπι βλέπουσιν. οἱ παραπι-
κραίνοντες μὴ ὑψέδωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Ἰ ὑλογεῖτε ἔθνη τὸ θεῶ ἡμῶν, Ἐκκυστήσατε
τὸ φωνῶν τῆς ἀνέσεως αὐτῶ. τῶ θεῶν
τὸ ψυχλῶμα εἰς ζωῶν, Ἐ μὴ δόντος εἰς σά-
λον τὰς πόδας μας. ὅτι ἐδοκίμησας ἡμαῶ
ὁ θεῶ ἐπύρωσας ἡμαῶ ὡς πυρεῖται τὸ ἀρ-
γύριον, εἰσήγαγες ἡμαῶ εἰς τὸ παγίδα ἔ-
θνη θλίψεις ὅπι τὸ νῶτον ἡμῶν ἐπεβίβα-
σας αἰεὶ ὅτι τὰ κεφαλαῖ ἡμῶν. κήλ-
θοιδυ δὲ πυρός Ἐ ὕδατος, Ἐ εἰσήγαγες
ἡμαῶ εἰς ἀναψυχῶν εἰσελεύσονται εἰς τὸ
οἶκόν σου ἐν ὄλοκαυτώμασιν. ποδώσω

σοι

σοιταὲδ ἄχαίμεν ἀδίδεις ἐλετὰ χεῖλην
Ἐλάλησε τὸ σῶμα ἐν τῇ θλίψει.
ὄλαυτῶματα μεμνηλωμένα ἀνοίσω
σοι, μὲν θυμιάματος Ἐκεῖν ἀνοίσω
σοι βόας μὲν χεμαρῶν. Δύτε ἀκούσα-
τε Ἐδιηγῆσομαι ὑμῖν πάντες οἰφοβού-
μενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
πρὸς αὐτὸν τῶ σῶματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὑψώσα ὑπὸ τῷ γλαύσά μου. Ἀδικίαν εἰ
ἐθεώρουσιν ἐν καρδίαις μου, μὴ εἰσακυσάτω
με καὶ διατίθητε εἰρήνην ἐν ἐμοί. προσέ-
χε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐλογητὸς ὁ
Θεός, ὅς ἐκ ἀπίστησε πλὴν προσδουλώμου.
Ἐ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Θεὸς οἰκτερήσασθε ἡμᾶς Ἐδύλογησάμεθα.
ὅπως φάσαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεήσασθε ἡμᾶς. Ἐ γῶνα ἐν τῇ γῆ
πλὴν ὀδόν σου. εἰ πάντων ἔθνησι τὸ σωτή-
ριόν σου. Ἐξομολογησάσθε αἰσὶ λαοὶ ὁ
θεός, Ἐξομολογησάσθε αἰσὶ λαοὶ πα-
τρὸς. Ἐφρανθήτωσαν Ἐ ἀγαλλιάσθε

ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν δὴθότητι, καὶ ἔ-
θνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. ἰσομολογησάσθω
σαῖνοι λαοὶ ὅτι ἰσομολογησάσθωσαῖνοι
λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆ.
ὄλεσθήσασιν ἡμεῖς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν. ὄλε-
σθήσασιν ἡμεῖς ὁ θεός, ἔφοβηθήτωσαν αὐτῶν,
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουϊα ἐκ γ'.

Κυριεύτω ὁ θεός, καὶ ἰσχυροποιήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ, οἱ μισοῦντες αὐτόν. **Ω**s ἐλεί-
πει κληπίδος ἐλείπειτωσαν. ὡς τήκεται
κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. ἔτωσαν ἀπὸ-
λοιπῶν οἱ ἀμυρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ δικαιοὶ ἰσχυροποιήτωσαν.

Κυριεύτωσαν ἐν δὴθότητι. **Κ**υριεύτωσαν ἐν δὴθότητι.
ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιοῦσα-
τε τῷ ὀνόματι ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν. καὶ ὀνο-
μα αὐτοῦ. **Ε**ὐγαλλιάσθε ἐν δὴθότητι αὐτοῦ.
Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐ-

του,

τοῦ, τῆ πατρὸς τῶ ὀρφανῶν, καὶ χειτοῦ
τῶ χηρῶν. ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτῆ. ὁ
θεὸς κατοικίσει μονοξόπως ἐν οἰκω, ὑψά-
γων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία. ὁμοίως
τοὺς παραπικράνοντα τὰς κατοικῆν-
ται ἐν τάφοις. **Ο** θεὸς ἐν τῆ. ἐκπο-
ρεύσασε ἐν ὄπῳ τοῦ λαοῦ σου. ἐν τῆ
δὲ βάνεισε ἐν τῆ ἐρήμῳ. **Γ** ἢ ἐσείδη,
καὶ ἦ οἱ ἔρανοὶ ἔσαξαν ἀπὸ προσώπου
τῆ θεῶ τῆ σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τῆ θεῶ
ἰσραὴλ. **Ρ**οχλὴ ἐπέσιον ἀφορεῖς ὁ θεὸς
τῆ κληρονομία σου καὶ ἠδύνησε, σὺ δὲ
κατηρπίσω αὐτῷ. **Τ** ἀζῶασου κατο-
κῆσιν ἐν αὐτῇ. ἠτοίμασαι ἐν τῆ χριστό-
τητίσε τῶ πτωχῶ ὁ θεὸς. **Κ** ἕμεος δώσει ῥῆ-
ματοῖς δὲ ἀγγελιστοῖς, δυνάμει πολ-
λῇ. ὁ βασιλεὺς τῆ δυνάμεων τῆ ἀγαπῆ
τῆ τῆ ὠραότιπ τῆ οἴκῃ διελείδῃ σκύλα.
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶ κλήρων,
πέρυγες περὶ εραῖ περὶ ἡγυρωμένῳ.
καὶ τὰ μετὰ φρενα αὐτῆς ἐν χλωρό-

την χερσίν. ἐν τῷ ὄρει ἐλλείν τὸν ἐπερ-
αιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χερωνοθησονται
ἐν σελμὸν. ὁρος τῆ θεῶ ὄρος πῖον, ὄρος
τε τυρωμῶν, ὄρος πῖον. ναπὶ ὑπο-
λαμβάνετε ὄρη τε τυρωμῶν, τὸ ὄρος ὃ
διδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ
ᾧ ὁ κς κατασιλώσει εἰς τέλος. τὸ ἄρ-
μα τῆ θεοῦ μνησπλάσιον, χηλιάδες δι-
δυμοῦτων. κυεῖος ἐν αὐτοῖς ἐν σιναιν,
ἐν τῷ ἀγῶ. ἀέβης εἰς ὑψον, ἠχμαλώ-
τῶσα ἀχμαλωσίαν. ἔλαβες δώμα-
τα ἐν αὐτοῖς. καὶ ᾧ ἀπειθεῖται τῆ κα-
τασιλώσῃ καὶ ὁ θεὸς δολογητὸς, δολο-
γητὸς καὶ ἡμέραν καὶ ἡμέραν. ατ δολο-
δώσῃ ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σείων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν,
ὁ θεὸς τῆ σῶζειν. Ἐ τῆ κῦ κῦ αἰ διέξοδοι τῆ
θανάτου. πλὴν ὁ θεὸς σιωθλάσει κεφαλαῖ
ἐχθρῶν αὐτοῦ. κορυφῶν τειχὸς ὄρει πο-
ρβομῶν ἐν πλημμελείας αὐτῶν. ἵπε
κυεῖος ἐκ βασαν ὄπισθέρω, ὄπισθέρω
ἐν βυθοῖς θαλάσσης. πῶς αἰ

βαφῆ

βασιλῆος σου ἐν ἁμαρτίᾳ. ἡ γλαῦσα
 τῆς κυανῆς ἐξ ἔχθραν παρὰ αὐτῆς. Ἐθεω
 ρήθησαν αἱ πορείαι σου ὁ θεός, αἱ πορείαι
 τῆς θεῆς τῆς βασιλείας τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι.
 προεφθάσαν ἄρχοντες, ἐχρόμα φαλ
 λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστρι
 ῶν. Ἐν ἐκκλησίᾳς δόλογεῖτε τὸν θεόν,
 καὶ ἐκπηγῶν ἰήλ. Ἐν κεί βενιαμὴν νεώ
 ππος ἐν ἑκαστοῖς. ἄρχοντες ἰούδα, ἡ γε
 μόνες αὐτῆς. ἄρχοντες ζαβουλὼν, ἄρ
 χοντες νεφθαλήμ. Ἐν τειλαὶ ὁ θεός τῆ
 δυνάμεισου. δυνάμωσον ὁ θεός τῆτο,
 ὁ κατειργάσω ἐν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ναοῦ σου
 ἐπὶ ἰλῆμ. Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δαδρα.
 ἐπιτίμησον τοῖς θηείοις τῆς καλαίμης. Ἐ
 συ
 ταγωγὴ τῆς ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῆ
 λαῶν. τῆς ἐγκαλειδιῶν τῆς δεδοκιμασ
 μένης τῆς ἀργυρίῳ δξα σφόδρα σὺν ἔθνη τὰ
 τοὺς πολέμους θείλονται. ἡ ἕξοι πρὸς βεις
 ἐξ ἀγυπτιῶν, ἀθιοπία προεφθάσει χεῖ
 ρα αὐτῆς τῆς θῶ. ἡ βασιλεία τῆς γῆς,

ἄσατε τῷ θῷ. ψάλλατε τῷ κῷ, τῷ ὅτι θε-
βηκόπ ὅπι τὸν ἐνὸν τῷ ἐρανῷ κῷ αἰατο-
λας. Ἰδὲ δώσει τῇ φωνῇ αὐτῷ φωνῶν δυ-
νάμεως. δότε δόξαν τῷ θῷ. ὅπι τῷ ἰσραὴλ
ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῷ. καὶ ἡ δύναμις
αὐτῷ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θ. αυμασὸς ὁ θεὸς
ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ ὁ θεὸς ἰσραὴλ. αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ
αὐτῷ, ὁ λογιτὸς ὁ θεὸς.

Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλεῖα ἐκτείνου.

Ε. ὡσὸν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως
ψυχῆς με, ἐν ἐπάγλω εἰς ἰλιὸν βυθῶν, καὶ
ἐκ ἔσιν ὑπὸ σπινθῆρον εἰς τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης, καὶ καταγίς κατεπόντισέ με.
ἐκοπίασα κράζων. ἐβραγχίασεν ὁ λαφύγξ
με. ἐζέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ὑπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ὅπι τὸν θῷ με. ἐπληθιώθησαν
ὑπὲρ τὰς ξίχας τῷ κεφαλῆς με, οἰμισῶν
τέσμε δωρεὰν. ἐκραταίωθησαν οἱ ἐ-
χθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἀ-
ἐχῆρπαζον, τότε ἀπεπίνυον. ὁ θεός, σὺ
ἐγὼς

ἔγνωσ πλὴν ἀφροσύνη μου, καὶ αἱ πλημ-
μέλειά μου ὄπο σὲ ἐκ' ἀπεκρύβησαν.

Μ ἡ ἀχρευθείσαν ἀπ' ἐμέ, οἱ ὑποκρίνον-
τές σε κἔ, κἔ τῶν δεινῶν. **Μ** ἡ δὲ σὺ
ἔραπείσαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ζητῶντές σε ὁ θεὸς
τῶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκαστοῦ ὑπλέεγα ὀνει-
δισμόν. ἐκάλυψα ἐν ἔσοπῃ τὸ πρόσω-
πόν μου, **Α** πληλοφωμῆος ἐχρηθῆναι
τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆ
μητρῶς μου ὅτι ὅζῃλος τῶ οἴκου σου κατέφα-
γέμε. **Ε** οἱ ὀνειδισμοὶ τῶ ὀνειδιζόντων σε,
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ καὶ συνεκάλυψα ἐν
νῆσειά πλὴν ψυχῶν μου, **Ε** ἐχρηθῆναι εἰς ὀ-
νειδισμὸς ἐμοὶ, **Ε** ἐθέμην τὸ ἐνδιδάμε
σάκκον, **Ε** ἐχρηθῆναι αὐτοῖς εἰς παραβο-
λήν. κατ' ἐμῆ ἠδολέχου οἱ καθημένοι
ἐν πύλαις, **Ε** εἰς ἐμέ ἐψαλλον οἱ πίνον-
τες οἶνον. ἐγὼ δὲ τῆ προσδύχημα πρὸς
σὲ κἔ, κατὰ δόξια. ὁ θεὸς ἐν τῇ πλήθει
τῶ ἐλείου σου, ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀλη-
θείᾳ τῆς σέβασου σάσόν με ὄπο πλησῶ,

ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. ὑδαίλω ἐκ τῆς μισέ-
τω με, καὶ ἐκ τῆς βαθείων τῆς ὑδάτων.
Μὴ με καταποντισάτω καταγίς ὕδα-
τος. μὴ δὲ καταπέτω με βυθός. μὴ δὲ
συχέτω ἐπ' ἐμέ, φρέαρ τὸ σῶμα αὐτῆ. εἰ-
σα κερσόν με κέ, ὅτι χῆ τὸ ἔλεός σου. κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς οἰκτρομῆς σου, ὅτι βλεψὸν
ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ προσωπόν-
σε ἀπὸ τῆ παιδός σου ὅτι θλίβουμαι τα-
χύ ἐπάκεσόν με. πρόχες τῆ ψυχῆ μου
καὶ λύξωσαι αὐτήν. σῆκα τῆς ἐχθρῶν με
ῤῥυσά με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδι-
σμόν μου καὶ τὸ ἀγχυάλω μου, καὶ τὸ
ἐν ἔροπλῶ μου. ἐναντίον σου πάντες οἱ
θλίβοντές με. ὄνειδισμόν προσεδόκη-
σα ἡ ψυχὴ μου ἐν ταλαιπωρίαν. καὶ ὑ-
πέμεινα συλλυπέμενον ἐν ἔχ ὑπῆρξε.
καὶ παρακαλουῦται καὶ ἐχθροί. καὶ αἱ
ἔδωκαν εἰς τὸ βράμα με χολῶν, καὶ εἰς
τὸ δῖφαν μου ἐπότισαν με ὄξος. ἐνη-
θήτω ἡ φάπριζα αὐτῆς ἐνώπιον αὐτῆς,

εἰς

εις παγίδα, και εις αυτα ποδοσιν και εις
σκαυδαλον. Σκοπηθητωσαν οι οφθαλ
μοι αυτην η μη βλεπειν, και τον νωτον
αυτην, δε παντος συγκαμψον. εκχεον.
εω αυτες η οργυλωση, και ο θυμος της ορ
γης καταλαβου αυτοις. χρηθητω η
επαυλις αυτην, ηρημωμενη, και εν τοις
σκληρωμασιν αυτην, μη εξω ο κατοικων.
οτι ον συ επαταξα, αυτοι κατεδιωξαν.
και οτι το αλγος της βραμιατων με, προ
εβηκαν. προοδεις ανομιαν οπι τη α
νομια αυτην. και μη εισελθειτωσαν εν
δικαιοσυνησ. εξαλειφθητωσαν εκ βι
βλις ζωντων, και μη δικαίων μη γρα
φητωσαν. τωχος ε αλγων ειμι ενω.
η σαλασου ο δε απλαβοι του με. ενισω
το ονομα της θεου μου μετ' ωδης. Με
γαλωρε αυτον εν ανισει. και αρισει τα
θοα υπερ μοχονιον, κερατα εκφεροντα
και επλασε ιδετωσαν πτωχι ε οφρα
θητωσαν. κζητησατε τον δε, και ζι

εστω

σεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὁ πείσηκεσε τῷ
πληθύνων ὁ κυρίος, καὶ τοὺς πεπεδημέ-
νους αὐτῷ ἐκ ἕξει δένωσει. Ἄνεσάτω-
σαν αὐτὸν οἱ ἔρανοι, καὶ ἡ γῆ. Θάλασσα
καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὁ
θεὸς σώσει τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήσων
ταί αἱ πόλεις τῆς ἰερουσαλαμ. Ἐκατοικήσε-
σιν ἐκεῖ, Ἐκληρονομήσουσιν αὐτήν, Ἐτὸ
σπέρμα τῷ δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν,
καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, κατα-
σκυώσουσιν ἐν αὐτῇ.

① Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. καὶ
εἰς τὴν βοήθειάν μου απεύθυνον ἀγκυλῶ-
σασαν καὶ ἐν ἔρασήτων οἱ ζητῶντες,
τὴν ψυχάν μου. προσραφήτων εἰς τὰ
ὀπίσω, Ἐκαταγκυλῶσασαν οἱ βεβλήμε-
νοί μου κακὰ. ἀπαραφήτων παρα-
πικὰ ἀγκυλῶσασαν οἱ λέγοντές μου ὄγε
ὄγε. γαλλιάδωσαν καὶ ἀφρανθή-
των ὅτι σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
ὁ θεός. καὶ λεγέτων ἰσχυρῶς παντός.

Μεγα-

Μεγαλυθῆτω ὁ Θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σπλόν σου. **Ε** γὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πί-
νης. ὁ Θεός βοήθησάν μοι βοηθός μου ἐν
ρύσκει μου εἰς ἀσπίδα καὶ κράνη μου. **Δ**όξα καὶ νῦν.
Καὶ ἄθως τὸ Πνεῦμα εἰς τὸν Θεόν. Ἐἴπα,
τετάχον πασαχί. Ἐἴπα πρὸς ἡμῶν. Ἐτα
βοήθεια ταῦτα. ἤχος, β'.

Α κηψὲ φύσις ἡ τῶν ἄλων δεικνύσας. τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξόν, ὅπως ἀπαγγέλω-
μεν τὴν ἀληθείαν σου βράντες. ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. **Ὁ** Θεός τῆς θειότητος ἐλέη-
σον ἡμᾶς. **Δ**όξα.

Τ αὐτὸν δυνάμεις μιμέμενοι ὅτι γῆς,
ὅτι πνίκιον ὑμνον προσφέρωμεν ἀγαθῶν.
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. **Ὁ** Θεός
ἐλέησον ἡμᾶς. **Καὶ νῦν.**

Τ ῆς κλίνης καὶ τῆς ὑπνεθῆς γειραάμεν καὶ,
τὸν νοῦν φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ
τὰ χεῖλη μακάριζον, εἰς τὸ ὑμνεῖσθε ἀγα-
θῶν. ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. **Ὁ** Θεός
ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ.

Τὸ καὶ ἐλήθησον, κ' ὅτι πάντι κηρα, καὶ
πάσι ὄρα. Δόξα καὶ νυὶ πῶ τιμιωτέ-
ρα, σὶ ὀνόματι κυ. εὐλόγησον πέρ. ὁ ἰε-
ρὸς. ὁ θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς.

Δέσποτα θεὸ πάρα, καὶ ἡ παρῆσα ἀρχή, πῶ
ἀγίε εὐσραπίου.

Μεγαλιώων μεγαλιώωσε κ' ὅτι πείδες
ὅτι πῶ ταπεινώσιν με, ἔβρω κλησαί
με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶ
ἀναγκῶν πῶ ψυχίω με. καὶ νυὶ δέσπο-
τα, σκεπασάτω με ἡ χείρσου. καὶ ἔλθοι
ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σε, ὅτι τεταράκται ἡ ψυ-
χή με, καὶ κατώδιω ὁρῶν ἐν τῶ ἐκπο-
ρῶεσθαι αὐτῶ ἐκ τῶ ἀθλίε μου καὶ ῥυ-
παρῶ σώματος τούτου. μήποτε ἡ πονη-
ρὰ τῶ ἀντικειμῶν βουλή, συνωπτησι-
ωσῆ ἔ παρειποδίσση ἐν σκότει, δὴ ἔτασ
ἐν ἀγνοία ἔ γνώσει ἐν τῶ βίω τότε γε-
νομῶ αἱμοὶ ἀμαρτίας. Ἐλεως γῆμοι
δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου πῶ
ζεζοφωμῶν ὄψιν, τῶ πονηρῶν δα-
μῶ

μῶν . ἀλλὰ παραλαβίτεσθα αὐτῶν ,
ἀγγελίουσιν φαιδροὶ καὶ φωτεινοὶ . Δὸς
δόξαν τῷ ὀνόματίσου τῷ ἀγίῳ , καὶ τῆσῃ
δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σε βῆ-
μα . Ἐν τῷ κείνῳ δάμε , μὴ καταλαβοι-
με ἡ χεὶρ τοῦ ἀρχόντος τοῦ κόσμου τούτου ,
εἰς τὸ κατασπᾶσάμε ἢ ἀμαρτωλοὶ εἰς
βυθὸν ἄδου , ἀλλὰ παράσθηθί μοι , Ἐγὼ
μοι σπῆρ καὶ αὐτῶν λήπτωρ . Αἰ γὰρ σῶματι
καὶ αὐτῶν πτωχῶν , εὐφρέσιν αἰ εἰσι τοῖς
δέλοισθα . ἐλήσον καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν
τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχῶν κα , καὶ κα-
θαρῶν αὐτῶν διὰ μετανοίας καὶ ἰσομολο-
γήσεως πρὸς δεξῶν ὅτι δολογητὸς εἶ , εἰς
τὸς ἀγῶνας τῶν αἰώνων , ἀμῶν .

Εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' Ἡ ῥα
τὸς ὀφθαλμοῦσιν εἰς τὰ ὄρη . τοῦ ἰδοῦ
δὴ δολογῆται τὸν κύριον . Δόξα , καὶ τιμὴ .
Τεσσαράκοντα παρὰ τὸν πατέρα ἡμῶν .
καὶ τὰ ἑοπέεα . Μὴ ἴση καὶ ὡς ἀγα-
θός . Ὁ βασιλεὺς ἀφίσα φιλῶν , δόξα ,

Μετὰ

Μετὰ τῆς ἀγίας αἰάσματος χε. Καὶ νεῦ.
 Μακαρίζομεν πᾶσι ἀγγελοῖς. κύριε
 ἐλέησον, ιβ'. Μνήθητε κτ' τῆς ἐκ' ἐλπί-
 δι. ἅπερ πάντα προειρηθήσαν, εἰς τὸ ἴ-
 τερον μισοτυκτικόν. ὑπέλυσις παρὰ τῆ
 ἱερείας, καὶ ἡ συγχώρησις.

Ἐπειροῦ μισοτυκτικόν τῆς κυριακῆς. Με-
 τὰ τὸν διλογητὸν τὸ βασιλεῦ εἴτε τε-
 σαίον. παραγια φιαε. πατορ ἡ μῦ. κύριε
 ἐλέησον, ιβ' δόξα καὶ νεῦ. διῦτε προ-
 σκυωήσωμε γ'. ὄν καὶ διδυς λίζομῶμ
 τὸν τεραδικὸν καὶ ὄνα τῆ σιεξῶτες ἦχε.
 Ἐ μῦ τὸν κανόνα, ψάλλομεν τὰ φιαδε
 καὶ ταῦτα.

Ἄξιον ὅσιν ὡς ἀληθῆς, τοῦ δοξαζέσθαι
 τὸν θεὸν λόγῳ ὃν φεῖπει γὰρ φεῖμει τὰ χε
 ρεβιυ. Ἐ δοξολογοῦσιν αἱ διωάαις τῆ
 ἔρασαν. τὸν θνασάντα φηήμερον ἐκ τὰ
 ου. χῆ τὸν ζωοδότιν φόβω δοξαζέσωμεν.
 Ἰ. μνή-

Τμηήσω μὲν πάντες θεοπρεπῶς. ἄσμα-
σιν ἐν θείοις, τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ πᾶν
τὸ θεῖον, τεισυπόσατον κράτος. τὴν μίαν
βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Πν ὕμνοισι πάντες οἱ γηγευεῖς. Ἐδοξολο-
γῆσιν, αἱ δυνάμεις τῆς ἑρανῶν, τὴν ὑπὸ
τῆς πάντων, πτωῶς προσκυνηθῆναι μο-
νάδα κατ' ἔσιν τὴν τεισυπόσατον.

Τὴν κυριαρχίαν τῆς χερυβιμ. Ἐ τὴν θεαρ-
χίαν. ἀσυγκρίτως τῆς σεραφίμ. τὴν ἀ-
διαφρίτως τριάδα ἐν μονάδι. τὴν ὄντως
θεαρχίαν σὲ μεγαλιώμεν.

Ηρᾶ τὸν ἀρχὸν καὶ θεόν. **Σ**υνάρχον
λόγον σὺν τῷ πᾶσι προσκυνοῦ. ἀχώριστον
μίαν ἐν μὲν οὐσίαν. τεισάριθμον μο-
νάδα ὕμνοις πμηήσω μὲν.

Τὰς ἀκπνοβόλους σου ἀσραπαῖς. λάμ-
ψον μοι θεέμ, ξισυπόσατε πανουργεῖ.
Ἐ οἰκόνμε δεῖξον, σῆς ἀπροσίτου δόξης.
φαδρὸν Ἐ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Οι φείσεται Ἐ ξέμεν τὰ χερυβιμ, Ἐ δοξο-

λογοῦσι τῶν ἀγγέλων αἰσραπαὶ τὸν ἐκ
 τῆς παρθένου ἀφράτως σαρκωθέντα.
 χεῖρὸν τὸν ζωοδότῳ φόβῳ δοξάσωμεν.
 Τεσσαρίον. παναγία τεσσα, πέρ ἡμῶν, καὶ
 ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ τὸ ἐλέησον ἡ μακάρι,
 Ἐτά λοιτὰ Ἐ δούλυσσι Ἰ σείον ὅτι ἐν τῷ
 ἀγίῳ ὄρει τῷ ἄθῳ, μετὰ τὸν ξιαδικὸν κα-
 νόνα φάλλισσι πέν τιμιωτέραν, διχορὸν.
 εἰθ οὔτω τεσσαρίον παναγία τεσσα, πέρ
 ἡμῶν. ὅτι σὲ ὅξιν πέν ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.
 τὸ, καὶ ἐλέησον, ἡ δεῖξα Ἐ νῦν, τὴν τιμιω-
 τέραν, καὶ τὰ λοιτὰ, καὶ δούλυσσι.
 Γέλας τῶν μεσονυκτικῶν.

 ΑΡΧΗ ΤΟΥ ὉΡΘΟΥ
 εὐμῶν ἐστὶ μεγάλη τεσσαρακοσὴ, πρῶτον,
 τεταγμένον. καὶ ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προ-
 σκυνησώμεν, γ'. καὶ τοὺς β'. φελλοὺς.
 οἶδ' ὕν, μετὰ τὸν ἀλογητόν, δεῦτε προ-
 σκυνησώμεν, γ'. καὶ τοὺς φελλοὺς.

Ε' πα-

πακούσαί σου κς, εν ήμέρα θλίψεως. ὑ-
 περασί σου τὸ ὄνομα τῆ θεῖς ἰακώβ.
 Εξ αποστείλαί σοι βοήθειαν ἡ ἀγία. καὶ
 ἐκσιῶν ἀντιλάβοιτό σου. Μνηθεῖν πά-
 σης θυσίας σου, Ἐ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πα-
 νάτω. Δ ὡσοι κς κατα πτω καρδίας σου,
 Ἐ πάσαν πτω βαλώσῃ πληρώσαι ἀγα-
 λιλιασώμεθα ἐπὶ τῆ σέως σου, καὶ ἐν ὀνό-
 ματι κυ θεῖς ἡμῶν μεγαλυνοθησώμεθα.
 πληρώσαι κς πάντα τὰ ἀιτήματά σου.
 νυῶ ἔγνω, ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χῆ αὐτῆ.
 Επακούσεται αὐτοῦ ἡ οὐρανὸς ἀγία, αὐ-
 τῆ ἐν διωασείας, ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς
 αὐτοῦ. Ο ὕτοι ἐν ἀρμασι, Ἐ οὔτοι ἐν ἵπ-
 ποις. ἡμεῖς δὲ, ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ
 ἡμῶν ἐπικαλεσώμεθα, αὐτοῖ σιωποδί-
 δησαν Ἐ ἔπεσον. ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ
 ἀνωρθώθημεν. κύριε σώσον τὸν βασιλέα
 καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡ αὐτῆ ἡμέρα ἐπι-
 καλεσώμεθά σε.

Κύριε ἐν τῆ δυνάμει σου ἄφραθησά τα ὁ
 ζ ἡ βα-

βασιλεύς, & ἐπὶ τῷ σέλωσιν ἀγαλλιάσε-
ται σφόδρα. **Τ**ὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδί-
ας αὐτῆς, ἔδωκε αὐτῷ. καὶ τὴν θέλῃσιν
τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐσέρησας αὐτόν.
ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν ὀλογίαις ζη-
σότητος. ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, στέφανον ἐκλίθουπιμίου. **Ζ**ωὴν
ἠτήσατό σε. & ἔδωκε αὐτῷ μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. **Μ**εγάλη ἡ
δόξα αὐτῆς, ἐν τῷ σέλωσιν. δόξαν καὶ με-
γαλοπρέπειαν ὅτι θήσεις ἐπ' αὐτόν. ὅτι
δώσῃς αὐτῷ, ὀλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
δύρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τῆς προσώ-
πικου, ὅτι ὁ βασιλεύς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον.
& ἐν τῷ ἐλέει τῆς ὑψίστου, ἐμὴ σαλευθῆ.
ἀριθεῖν ἢ χεῖρεσιν ὡσὶ τοῖς ἐχθροῖς σε.
ἡ δεξιᾶ σου, ὄροι πάντα τὰς μισουῦ-
τάσῃ. ὅτι θήσεις αὐτούς ὡς κλίβανον
πυρός, εἰς καμρόν τῆς προσώπου σου. κύ-
ριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, σωτράξει αὐτούς.
καὶ καταθάγεται αὐτούς ὡς ἄσπετον. **Τ**ὸν

καρ-

καρπὸν αὐτῆς, ἄπο τῆς γῆς ἄπο λείας, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῆς, ἄπο ἡνί ἀνθρώπων, ὅτι
ἔκλιναν εἰς σέ κακά. διελογίσαντο βου-
λάς, αἷς ἔμῃ διώωνται σὺν αὐτῷ. ὅτι θήσῃς
αὐτοὺς νότον ἐν τοῖς περιλήτοις σου. ἐ-
τοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῆς. **Τὴν**
Θηπ κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομῃ
ψαλλῶμεν τὰς δυναστείας σου.

**Δόξα, καὶ νῦν, εἶτα, τρισάκιον. Παναγία
ἦμας τὸ πρῶτον. Ἐτάξον τὰ ἔσοπατα ταῦτα.**

Σᾶσον καὶ τὸν λαὸν σου, καὶ δόλοῦσον πλεῖ-
στον κληρονομίαν σου. νικάε τοῖς βασιλεῦσι
κατὰ βαρβάρων δωρέμῃς. καὶ τὸ σὸν
φυλάτῃς, διὰ τὸ σαρῆσεν πολίτευμα.

Δόξα.

Οὐψώθεις ἐν τῷ σπῶν ἐκκσίως, τῇ ἐπωνύ-
μῳ σου καὶ νῦν πολιτεία, τοὺς οἰκτιρῆς
σου δώρησαι καὶ ὁ θεός. ὕψωσον ἐν τῇ
δυνάμει σου τὰς πρῶτας βασιλεῖς ἡμῶν,
νικάε χρηγὰν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολε-
μίων, πλεῖστον συμμαχίαν ἔχουσι πλεῖστον σὺν,

ζ 111 ὅπλον

ὄπλον εἰρήνης, ἀήθητον φόβου.

Καὶ νῦν, Θεῶν.

Προσασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίχυνται. μὴ
παροῦσθε ἀγαθὴν τὰ ἐκείνη ἡμέρην, πα-
νύμνητε θεοτόκῃ. σήμερον ἐρθούσων πο-
λιτείαν. σὼζε εἰς ἐκείνησιν βασιλεύειν.
καὶ χορήγει αὐτοῖς κρατόθει τῶν ἰκίων.
Διότι ἔτεκες Θεῶν, μόνη ἀλογημένη.

Ὁ ἱερός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου. Διότι ἡμᾶς ἰπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφώνησις.

Ὁ ἑλεῖμων ἔφιλάνθρωπος θεὸς ὑπαρ-
χεις.

Ὁ λαός.

Ἐν ὀνόματι κυρίου ἐλόγησον πᾶν.

Δόξα τῇ ἀγίῃ, καὶ δυνάμει, καὶ ζω-
τικῇ, καὶ ἀδιαρητῶν τε ἀδὲ πάντοτε.
νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων, ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ θεοφύλακτου, πάτρι-
στωπῆ, καὶ καταυξοῦ ἀκροώμενοι. ἔ

ἔ

διεταχθεὶς ἀδελφός, μετὰ δουλείας
καὶ φόβου θεῶν λέγει.

Δόξα σὺ ὑψίστοις θεῶν, καὶ ὅπι γῆς εἰρήνῃ
σὺ αἰοῖς ἀδοκία. **Ἐκ τρίτου.**

Κετὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν ἀγνοσίαν σου. **ἐκ β'.**

Κύριε, πῆ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.
πολλοὶ ἐπαύσαντα ἐπ' ἐμὲ πολλοὶ λέ-
γασιν τῇ ψυχῇ μου, ἐκ ἑσὶ σῶμα αὐτῶν σὺ τῶν
θεῶν αὐτοῦ. **Σ**ὺ δὲ κ' ἀνιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου Ἐ ὑψάν τὸν κεφαλήν μου. **Ἰ**ωνῆ
μου πρὸς κ' ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου
ἰσχυρὸς ἀγίου αὐτοῦ. **Ε**γὼ ἐκοιμήθην Ἐ
ὑπνώσα. ἰσηγέρθην, ὅτι κ' ἀνιλήψεται
μου. **Ο**ὐ φοβηθήσομαι ὑπὸ μυριάδων
λαοῦ, τῶν κύκλωσιν ἐπιπυθεμένων μοι.

Ανάστα κ' ἐσώσόν με ὁ θεός μου. **Ο**τι σὺ ἐ-
πάταξας πάντα τοὺς ἐχθράννοντάς μοι
ματαίως. **Ο**δόντας ἀμαρτωλῶν σιῶε-
ξίψασθε τὴν κ' ἡ σῶμα, Ἐ ὅπι τ' λαοί σε ἡ δὲ
λογίασε. **Ε**γὼ ἐκοιμήθην Ἐ ὑπνώσα. ἰ-

ζ ι ι ι ι ξηγέρ-

γέροθλω ὅτι κς ἀπλήφεται με. ix β.

Κε μὴ τῷ θυμῶσου ἐλέγξης με. μὴ δὲ τῇ
ὀργῆσου παροδύσης με. Ὅτι τὰ βέλησου
ἐν ἐπάγῃσιν αἰμοί, Ἐπέσηξας ἐπ' ἐμέ
τὴν χεῖρα σου. Ἐκ ἔσιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί-
μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆσου. Οὐκ ἔ-
σιν εἰοδὴ ἐν τοῖς ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώ-
που τῷ ἁμαρτιῶν μου. Ὅτι αἰ αἰομῖα μου
ὑπερῆραν τὴν κεφαλῶν μου. Ὅσει φορ-
πὸν βαρὺ, ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προ-
σώξεται καὶ ἐσάπνεται οἱ μῶλωπέ μου,
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Τα-
λαιπώρησα καὶ κατεκάμφοθλω ἕως τῆ-
λας. Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθροπάζων ἐ-
ποροδομῶ. Ὅτι αἰ φόμα ἐπλήθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔσιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου. Ἐκακώθλω καὶ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ σκαγμῆ τῆς
καρδίας μου. κὲ ἐναπτόν σου πᾶσα ἡ ἐ-
πιθυμία μου, καὶ ὅς σκαγμός μου. ἀπὸ
σε οὐκ ἀπεκρύβη ἡ καρδιά μου ἐταράχθη
ἐγκα-

ἐγκατέλιπε με ἡ ἰσχὺς μου. καὶ τὸ φῶς τῆς
ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ ἐκῆξι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου ἔοι πλησίον μου, βέλτανά μου
μου ἤγγισαν ἔἴσῃσαν. ἔοι ἔγγισά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔἴσῃσαν. ἔοι βιβιάζοντο οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχῶν μου. ἔοι ζητῆντες
τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαρότητας,
ἔοι δολιότητες ὅλῳ τῷ ἡμέραν ἐμελέν-
τησαν. ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον,
ἔοι ὡσεὶ ἄλαλος ἐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐ-
τοῦ, καὶ ἐγρόμην ὡσεὶ ἀνοῖς ἐκ ἀκέων,
ἔοι οὐκ ἔχον ἐν τῷ στόματι αὐτῶ ἐλεγμὸς,
ὅτι ὅτι σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἶσα κέσση κύ-
ριε ὁ θεὸς μου. ὅτι εἶπον μήποτε ὅτι χαρῶ-
σί μοι οἱ ἐχθροί μου, ἔοι ἐπὶ σαλαθιῶναι
πόδα μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῦρή μόνησαν.
ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγαι ἔτοιμος. ἔοι ἡ ἀλγη-
δὼν μου ἐνώπιόν μου ὅτι ὅτι παντὸς ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελά, καὶ μεμ-
νήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐ-
χθροί μου ζῶσι, καὶ κενραταίωνται ὑπὲρ
ἐμῶν.

ἐμὲ. Ἐ ἐπιηθώθησαν οἱ μισοῦντές με
ἀδίκως. Οἱ ἐνταποδιδόντές μοι κακά
ἀπὸ ἀγαθῶν εἰ δὲ βάλλον με, ἐπεὶ κα-
τεδίωκον ἀγαθωσύλῳ. μὴ ἐγκατα-
λίπης με κύριε ὁ θεός μου, μηδ' ἀποσῆς ἀπὸ
ἐμοῦ. πρόχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Πάλιν.

Μ ἢ ἐγκαταλίπης με κὲ ὁ θεός μου, μὴ ἀ-
ποσῆς ἀπὸ ἐμοῦ. πρόχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Θεός ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθίζω. ἐδίψησέν
σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλασ σοι ἡ σὰρξ μου,
ἐν γῆ ἐρήμῳ Ἐ ἀβάτω Ἐ ἀύδρω, ἔγωγος
ἐν τῷ ἀγῶ ἄφθλωσοι, τὸ ἰδεῖν τὴν δυνά-
μιν σου Ἐ τὴ δόξαν σου. ὅτι κρείσσον τὸ ἔλεός
σου ὑπὲρ ζωῆς τὰ χεῖλη μου, ἐπαμύνησάν-
σε ὣτως ὀλοθήσῃς ἐν τῇ ζωῇ μου, Ἐ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρά ταῦ χεῖρά μου. ὡς
ἐκστάτος Ἐ πόσιτος ἐμπληθεῖν ἡ ψυ-
χῆ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως ἀνέσει
τὸ σῶμα μου. εἰ ἐμνημόνεύον σου ὅτι τῆς

ἑρῶ

ἔρωκετός με. Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
 εἰς σέ, ὅτι ἐχρηήθης βοηθός μου, ἔστί τῃ σκέ-
 πῃ τῆς πύργων σου ἀγαλλιάσομαι, ἐκολλη-
 θήναι ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου. Ἐμὲ δὲ αὐ-
 τε λάβετο ἡ δεξιόσ σου. αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην
 ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου. εἰσελεύσονται
 εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. παραδοθήσονται
 εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μετὰ δὲ ἀλω-
 πίκων ἵκονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἄφρα-
 δήσεται ὅτι τὸ θεῖον. ἐσαυτεθήσεται
 παρ' ὀφθαλμῶν σου αὐτῶν, ὅτι ἐν φράγι σό-
 μα λαλοῦντων ἀδικα.

Δις.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐχρηή-
 θης βοηθός μου, καὶ ἐστί τῃ σκέπῃ τῆς
 πύργων σου ἀγαλλιάσομαι, ἐκολληθῆναι
 ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου. ἐμὲ δὲ, αὐτε λάβε-
 το ἡ δεξιόσ σου.

Δίξα.

Καὶ νῦν ἀληθεία, γ' ἀφ' οὐρανῶν ἔρχεται
 καὶ ἔρχεται ὁ κερδὸς ἐκ τοῦ θένου τοῦ
 ἔλεγε τὰς ἐπιθῆναι ἀρχαὶ ἐμπροσθεν
 τῆς εἰκόνος τῆ διακόπου χειρὸς μου σὺ καὶ

Κύριε

Κ εἶδες τῆς σῆλαμικ, ἡμέρας ἐκέκραξα Ἐ
ἐν νυκτὶ σῆλαπόνσου. Εἰσελθέτω ἐν ὄ-
πόνσου ἡ προσδουχίμου. Κλῖνον τὸ οὖς
σου εἰς πλὴν δέησίνμου. ὅπ ἐπλήθη κα-
κῶν ἡ ψυχίμου, Ἐ ἡ ζωίμικ, τὰ ἀδὴ ἤγ-
μισε. προσελογίθην μετὰ τῶν καταβα-
ρόντων εἰς λάκκον. Ἐ γρηθήθην ὡσεὶ αἰ-
θρῶπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλθὺ θε-
ρις. Ὡσεὶ ξαν κατὰ καθύδοντες ἐν τῇ
φωτῶν οὐκ ἐμνήθης ἐπὶ καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρόςσε ἀπόδησαν. Ἐδεντόμε ἐν λάκ-
κῶ κατωτάτῳ. ἐν σκοτεινοῖς Ἐ ἐν σκιᾷ
θανάτου. Ἐ π' ἐμὲ ἐπεσπείχθη ὁ θυμός-
σε, Ἐ πάντα τὰς μετεωρισμὸς σε ἐπή-
γαγες ἐπ' ἐμὲ. Ἐ μακρῶσα τοὺς γνω-
στὸς με ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντόμε βδέλυγμα
ἐαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ ἐκ ἕξτε πορδύ-
μιεν οἱ ὀφθαλμοίμικ ἠδ ἐνήσαν ὑπὸ πῶ-
χείας ἐκέκραξα πρὸς σὲ κ' ἐ, ὅλιον πλὴν ἡ-
μέραν. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας
μικ. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσης θαυμάσια,

ἢ ἵατὲ ἀλασθήσασι ἔβρομολογήσονται-
σοι. **Μ** ἢ διηγῆσεται ἅπας ἐν τῷ τάφῳ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθείαν σου ἐν τῇ ἀπω-
λείᾳ. **Μ** ἢ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότειτᾷ
θαυμασία σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ
ὑπερλεπισμένη; καὶ ἡ γὰρ πρὸς σὲ κἔκκρα-
ξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσδύχημα προσθά-
σῃς. **Ν**απὶ κἔ ἀπωθῆ τὴν ψυχῆ μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Πτωχὸς εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐκκόπος ἐκ νεότη-
τός μου. ὑψώθεις δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐ-
ξηπορήθην. **Π**ρὸ ἐμὲ διήλθον ἀργαί-
σου. οἱ φοβεισμοί σου βεταράξαν με, ἐ-
κύλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ. **Ο**λίω τὴν ἡ-
μέραν περιέχον με ἅμα. ἐμάκρυνα ἀ-
π' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνω-
στὸς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Κ ἔο θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέραν ἐκέκρα-
ξα. **Κ** ἐν νυκτὶ ἐκιντῖόν σου. εἰσελθέτω
ἐνώπιόν σου ἡ προσδύχη μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δεξιάν μου.

Ε ὑλό-

Θ ὑλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κ̄ν, καὶ πάντα τὰ
εἰτός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Ε ὑ-
λόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κ̄ν, καὶ μὴ ὀπιλαι-
θαίου πάσαι τὰς αἰτιαποδόσεις αὐτοῦ.
Τ ὄν διλαττόντα πάσαι τὰς αἰομίαι
σε τὸν ἰώθμοι πάσαι τὰς ἄνοσεις σου. Τ ὄν
λυξούθμοι ἐκφοραῖ τῆς ζωῆς σου. τὸν
εἰφοροῦται σε σὶ εἰλεῖ καὶ οἰκτρομοῖς.
Τ ὄν ἐμππλαῖντα, σὶ ἀγαθοῖς τῆς ὀπιθυ-
μίας σου. ἀνακαγιθήσεται ὡς αἰτὴ ζωῆς
της σου. ποιοῦν ἐλεημοσιμίας ὀκ̄ς, ὀ κεί-
μα. πᾶσι τοῖς ἀδικουθμοῖς. ἐγνώθεις
τὰς ὀδὸς αὐτοῦ τῆς μωῦσῆ, τοῖς ἰοῖς ἰπλ
τὰ θελήματα αὐτοῦ. οἰκπύρμων ὀ ἐλεή-
μων ὀ κύμος. μακρόθυμος ὀ παλυέλιος.
οὐκ εἰς τέλος ὀρομάθησεται, οὐ δὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μεινιῖ. οὐ κατὰ τὰς αἰομίαι ἡ-
ρῆν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐ δὲ κ̄ν τὰς ἀμαρ-
τίας ἡμῶν ἀντιπέθωκεν ἡμῖν. ὀπ κατὰ
τὸ ὕφος τῆς οὐρανοῦ δὲ τῆς γῆς, ἐκρη-
ταῖμος κύμος τὸ ἔλας ἀντιπέθωκεν ἡμῖν
Βου-

βουμβήρους αὐτὸν. καθ' ὅσον ἀπέχουσαν ἀ-
νατολὰ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡ-
μῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. καθὼς οἰκτίρει
πῆρ υἱούς. ὠκτείρησε κυρίως τοὺς φοβε-
μήρους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροῦς ἐσμὲν. ἀΐθρα-
πος ὡσεὶ χόρτος, ἀήμερα αὐτοῦ. ὡσεὶ
ἀΐθρας τοῦ ἀγροῦ ἕτας ὑμῶν θήσει ὅτι πάντα
διήλθεν ἐν αὐτῷ. Ἐκ ὑπάρξεως καὶ ἐκ
ἐπιγνώσεως ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. ὁ δὲ
ἔλεος τῆς κτ', ἀπὸ τῆς ἀγῶνος, ἔως τῆς ἀγῶ-
νος ἐπὶ τῆς φοβημέρους αὐτὸν. Ἐν ἡ δικαιο-
σύνη αὐτῆς ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσει
τὴν ἀγαθήκην αὐτῆς, Ἐμνησθήσονται τὸ ἐν το-
λῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Ἐν τῷ
ἐρατῷ ἦτο ἱμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. ὑ-
λογεῖτε τὸν κτ' πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῆς.
διωατοῖ, ἰσχυροὶ ποιουῦτες τὸν λόγον αὐ-
τοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῆς λόγων
αὐτῆς. ὑλογεῖτε τὸν κτ' πάσαις ἀδυνα-

μεις

μεις αὐτῷ, λειτουργοὶ αὐτῷ, οἱ ποιοῦντες
τὸ θέλημα αὐτῷ. Ε ὑλογεῖτε τὸν κύριον
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ε ὑπαντὶ τὸ πῶ
τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, δὲ λόγει ἡ ψυχὴ
μου τὸν κῦ. Ε ὑπαντὶ τὸ πῶ τῆς δεσπο-
τείας αὐτῷ, δὲ λόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κῦ.

Κ εἰτάκουσον τῆς προσδύχῃς μου. ἐνώπι-
σθη πῶ δεσπὴν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰ-
σάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, Ἥ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.
ὅτι ἐδικαιώθησεν ἐνώπιόν σου πᾶς ζωὴ.
ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς πῶ ψυχὴν μου.
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.
σέμει ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς ἀπόστολος.
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πῶ μου. ἐμὴ
ἐταράχθη ἡ καρδίαν μου. ἐμνήσθη ἡμερῶν
ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου. ἐποίημασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέ-
των. Διπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.
ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σου. Τὰ χυ εἰ-
σάκουσέν μου κῦ, ἐβέλιπε τὸ πῶ μου.

Μ η

Μ ἠδὲ προσρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μῆ, Ἐ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον. Ἀ κερσον ποίησόν μοι τὸ πρῶτον
τὸ ἔλεός σου, ὅτι ὅπι σοὶ ἤλπισα. Ἦ ἰω-
σὸν μοι κἄν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἤρατῶν ψυχῶν μου. Ἐξελέμαί ἐκ τῶν ἐ-
χθρῶν μου. Ἦ ἐπρὸς σὲ κατέφυγον δι-
δαξοῦν με τῶ ποιῆν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ θεὸς μου. Ἦ ὅπῃ σου τὸ ἀγαθὸν ὁ-
δηγήσει με ἐν γῆ δὴ θεία. Ἦ ἕκαστος ὁ ὀ-
ματὸς σου κἄν, ζήσῃς με. Ἐν τῇ δικαιοσύ-
νη σου, ἐβάξεις ἐκ θλίψεως τῆ ψυχῆ μου. Ἐ
ἐν τῷ ἔλεός σου ἐβόλοθρῶσεις τοὺς ἐχθροὺς
μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοι-
τας τῆ ψυχῆ μου, ὅτι ἐγὼ δὲ λόγος σου εἰμι.
Ἦ ἰσάκῃ σου με κἄν ἐν τῇ δικαιοσύνη σου. καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶ δέλου σου.
Ἦ ἰσάκῃ σου με κἄν ἐν τῇ δικαιοσύνη σου, Ἐ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶ δέλου σου.
Τὸ πᾶν σου τὸ ἀγαθόν, ὁδηγήσει με ἐν γῆ
θεία. Δύσα Ἐ τῶ. ἀλληλεῖα, γ.

ἦ

εἶπα

εἶτα σιωπήθη ὑπὸ τοῦ ἱερέως, & εὐθύς, λε-
γεται τὸ, Θς κς κγ τὸν ἦχον τοῦ ἄσπασθαι
τὸ κγ πάλιν ἡμέραν ἀγία,

Σίχρος, πρῶτος,

Εξομολογείσθε τὰ κακά, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῆς, Σίχρος δεύτερος,

Καὶ τῶν ὀνομάτων ἡμῶν ἀμὴν αὐτῆς, Σίχρος δ.

Παρά κγ ἐγείετο αὐτῆ, καὶ ἔσιθαυμασθῆ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα, λέγομεν τὸ ἄσπασθαι τὸ τυχεύσθαι
ἐορτῆς, ἢ τοῦ ἀγία, ἢ τὸ ἀσπασθαι τὸ
τυχεύσθαι ἦχου, ἢ τὸ ἀγία καὶ μεγάλη
πρασάκος ἢ, μετὰ πάλιν μικρὰ σιωπή-
πάλιν, ἢ ἄλλομεν τὸ ἀλληλεύϊα ἐκ γ', κατ'
ἦχον. εἶτα. Σίχρος α',

Επιτυχτὸς ὀφθαλμοῦ τὸ πινυμένον πρὸς
αὐτὸν, Σίχρος δεύτερος.

Διαγοσιμῶν μαθήτε οἱ ἐν οἰκιστῶν ἐπι-
τῆς γῆς. Σίχρος γ',

Ζῆλος ἀφεται λαόνων αἰθέρον, Σίχρος δ.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά κτ', πρόσθεσ αὐτοῖς

Κ.α)

Καὶ μετὰ τὸ ἀλληλοῦι ψάλλομεν τὸ ῥοῖον
δικαίου ἤχου καθ' ἑν ἄπαξ.

Ἦμνοι ῥαδικοί, ἤχος πρῶτος.
Σωματικῆς μορφώσεσι ἢ ἀτωμάσων δυ-
νάμεων, πρὸς νοεράν Ἐ αὔλοισι αἰαζόμε-
νοι σῆνοι κη, καὶ ῥισαζώμελω δῆμα π ρι-
συποσάτου θεότητος δεχόμενι ἔλλαμ-
ψης χερσικῶς βοήσωμεν, ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος εἰ ὁ θεὸς διὰ τὸ θεοτικῆν, Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν ἐρατίων δυνάμεων,
χερουσικῶς καὶ ἐν ὑψίσοις βοήσωμεν,
τὸν ῥισάγον ἀναμείλοιντες ἅμνον, ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ, Καίνοι,

Ἐξεγερθεῖτε τοῦ ὕπνου, προσπίπτομεν
σοι ἀγαθὴ, Ἐ τῶ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βο-
ῶμεν σοι δυνατὴ, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ
θεός, διὰ τῆς θεοῦ

Ἦμνοι ῥαδικοί, ἤχος β',
Ἀψιψε εὐδοκίαι, ἢ τῶ ἄλλων ἁμμου ῥοῖον

|| || ||

τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξόν, ὅπως ἀναγγέ-
λωμεν τὸν ἀρεσίη σου βοῶντες, ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἶ. Δοξᾶ.

† αὐτῶ δυνάμεις μιμούμενοι ἐπὶ γῆς,
ἐπιπέσον ὑμνοὶ προσφίλων σου ἕνεκα
ἅγιος. Καίτω.

† ἡς κλίτης καὶ τῆ ὑπὲρ θηλείας με πῆ,
τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὸν καρδίαν, ἵ-
να χεῖλη μου ἀνοιξόν, εἰς τὸ ὑμνεῖσθε ἁγία-
στίαν, ἅγιος, ἅγιος εἶ.
Ἵμνοι βασιλικοὶ, ἦχος, γ

† ῥᾶ ἀρχὸν ὑποσυνάρχον, πάντα συνά-
ρχον, θεότητα μίαν χειραγωγῶς δοξάσω-
μεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἰ ὁ θεός. Δοξᾶ.

† εἰς ἐμοὺ σὺ ἀδιαίρετοι. μὴ ἀξίω πῶ-
σατε καὶ συνάρετοι σὺ ὡς θεῶν τῶν ἀγγέ-
λων τὸν ὑμνον κραυγάζομεν, ἅγιος, ἅγι-
ος, ἅγιος εἰ ὁ θεός. Καίτω.

† Ἐρόον ὁ περὶ ἐπιλάσεται, καὶ ἐκείνου
αἰπεράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ
φόβω κράξομεν ἐν τῷ μεσῶ τῆς ευχ-
τὸς,

ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.

Ἑμνοὶ τριῶν ἁγίων.

Τὸν ἀρχὸν σου πατέρα καὶ σὲ χεὶρ ὁ Θεός, καὶ τὸ πνεῦμα ἅγιον σου πᾶν χερουβικῶς δοξολογεῖν τοὺς ἁγίους, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ως αἰτάξεις καὶ τῶν ἀγγέλων ἐν αὐτῷ ἔσασιν φόβου ἐν ἀνθρώπων ὄψει τῆς γῆς, ἐπίτηκτον ὕμνον προσφέρομεν σοὶ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἰ ὁ Θεός. Καὶ καὶ

τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφίρει οἱ Θεοὶ, τὸν ὕμνον τοὺς ἁγίους, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ.

Ἑμνοὶ τριῶν ἁγίων, ἦχος πλαγίῳ.

Ἑμνοὶ τριῶν ἁγίων, καὶ δεικτικῶς ὡρα, ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ μόνου Θεοῦ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰκονίζον τοὺς ἁγίους, τὰ νοερά σου εὐαγγέλια καὶ ἀρχὴ, εὐμασιν ἀγαθῶν βοῶμεν σοὶ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός.

Καὶ καὶ.

○ εὐμήτρα παρθενικῆ χωρηθεῖς, καὶ τῶν
κολπῶν τοῦ πρὸς μὴ χωρηθεῖς σὺ ἀγ-
γέλοις. © ἡμαῖ πρόσδεξαι χεῖρ ἐὸ θεῶ
τῶν ταῖσι ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ἰ μνοὶ φιλῶτικοὶ. ἦχος, πλα. β'.

Α σωματοῖς σόουασι, ἀσιγήτοις δοξολογί-
αις, τὰ ἕξαπέρυγα ἁδυσίοσι ἢ φισάγιοι
ὑμνον ὁρῶντων, © ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀγα-
ξίοις χεῖλεσι ἄνοι ἀναπέμπομεν, ἅ-
γιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Π αειδάμενα φόβω τὰ χερσὶν βίμ, ἰθὺς ἀμι-
να φόβω τὰ στεραφίμ, τὸν φισάγιον ἕμνοι
προσφέρει ἀσιγήτω φωνῇ. μεθ' ὧν καὶ ἡ-
μεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἅγιος, ἅγιος
ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα ἀσυγχύτου
ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶς ἀγγέλοι τὸν
ὑμνον βοήσωμεν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ
θεός.

○ ὑψίσω δυνάμει χερσὶν βικῶς ἀνυμνοῦμε-
τες, © θεϊκῆ τῆ δόξης, ἀγγελικῶς προσκυ-
νοῦμεν.

νεμῶρος, πρόσδεξαι ἑήμας τοὺς ἀμαρ-
τωλὲς ἀναξίως πολυῶτας κρυγάζειν
σι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Δέξα.

Τῆ ἀπροσίτῳ θεότητι τῆ σὶ μονάδι ξιάδι
τῷ σεραφίμ, τὸν ξισταγιον ἀναπέμπον-
τες ἅγιον, μετὰ φόβου βοήσωμεν. ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός. Καὶ κω.

Ως ὕπνιον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρ-
θωσιν πρὸς ἔγερσιν δείξον πρὸ χειτῆ καὶ
ἐν φόβου βοήσον, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἰ ὁ
Θεός.

Τμυοι τεταδικόν. ἦχος πλα τεταρτη.

Οραῖσε μὴ πολυῶντα τὰ χερσὶν βίμ, ἰπλά-
μεν κρυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ εἶθεον
μίλος τῆς ξισταγίας φωνῆς. μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοήσωμεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος, εἰ ὁ Θεός. Δέξα.

Εἰς ἕρατον τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγε-
λικῶς μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φό-
βου πρὸ ἀδικίας προσπίσωμεν, ἐπὶ νῆ-
κιον ἀνακραζόντες ἅγιον, ἅγιος, ἅγι-

ος, ἅγιος ἁόθιος. Καὶ τῶν
απακαμπτόμοι τῶ πλῆθει τῶ πῆλοσ
μάτω κήμων, Ἐ μὴ πολυάνθος ἀπείσση
τῶ ἕψασου, πῶ ψυχλῶ σὺ τῶ σάματε
κλίμασθε, μὴ ἀγγίλων τὸν ἕμνοσ βοσ
μῆσοι, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος ἁόθιος διὰ
τῆσ θεοτάκη ἐλέησον ἡμαῶ.

Πελοσ τῶ ζιαδικῶν ὕμνων.
Εἶθα ἡ σιχολογία τῶ ψαλιπῆλου καὶ τῶ
καθίσματα, εἰσ τὰ ζῆ αὐτῶ, Ἐ μετὰ τῶ
των λέρομῶ τὸν πεντηκοσὸν ψαλιπῆλοσ
καὶ ὁθὺσ ἀρχόμεθα τὸν ὠδαῶ. Ἰ σέοσ δὲ
ἕπι εἰμῶσσι κυριακῆ, ἡ ἑορταζόρομοσ ἁ
γιος, ἡ σιχολογῆμῶ τὰ ὠδαῶ, ἀλλὰ ὁθ
δέωσ ἀρχόμεθα τῶ εἰριῶ τῶ κινῆτοσ, καὶ
λέρομῶ σὶ σιχηρὸν, σίχου εἰ σι ταυσα
κῆ. εἰ δὲ δεαποκῆ ἑορτῆ, μὴ τὸν εἰριῶσ
ὁθὺσ πῶ ὠδαῶ, ἀσῶμῶ τῶ πῶ, καὶ ἁ
ρομῶ τὰ ζοπάσια, καὶ ψαλιπῆλοσ σῆ
σοσ ἡ β'. εἰσ δὲ εἰσ τ δ'. σιχησ, ὁ φείλεισ
ἁλλειν, ἀξῆ τῆσ σιχολογίας, ἕτωσ.

Τ ω

Τ ὦ κῶ ἄσωμῶν ἐν δόξῳ ᾧ δέδο. ὠδὴ, α.
Α ῥδ' ἠλυβυθίσαι φαρωὶ μωσῆς λέγει.

Κ ὦ κῶ ἄσωμῶν ἐν δόξῳ ᾧ δέδοξασαι.
σωμῶν ἢ κῶ ἐν δόξῳ ᾧ δέδοξασαι, ἵπ-
πον καὶ ἀνάβατῶν ἔρριψεν εἰς θάλασ-
σαν. βοηθῶς καὶ σκεπασῆς ἐγγρέτομοι εἰς
σεῖαν, ἔτος με δ' εἰς, Ἐ δόξασω αὐτὸν ἕως τῶ
πρὸς με, Ἐ ὑψώσω αὐτὸν. Κ εἰ σαυξίβω
πολέμους, κ' ὄνομα αὐτοῦ. ῥματα φα-
ραὶ καὶ πῶν δυνάμιν αὐτῶ ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν. Ἐ πλέκτους ἀνάβατα τει-
στάται κατεπότισεν ἐν ἑρυθρᾷ θαλάσ-
σῃ. Ἐν τῷ ἐκάλυψεν αὐτοὺς, κατέδυ-
σαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος, Ἐ δεξιᾶ σου
κύριε δέδοξασαι ἐν χυτῷ ἢ δεξιᾶ σου χεῖρ
κ' ἔθρυσεν ἐχθρὸς, Ἐ τῶ πλήθει τῆς δό-
ξης σου συνέξῃσθα τοὺς ὑπεναντίους.
Ἄπέσειλας ἢ ὀργῶσθαι κατέφαγεν αὐ-
τὸς ὡσεὶ καλάμῳ, Ἐ ἔλα πῆξ ἢ θυμῶσθαι,
δίεση τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕ-
δατα. ἐπάγη Ἐ τὰ κύματα ἐν ῥίσι αὐτοῦ

λε

λάσσης, Εἰ ὡς ὁ ἐχθρὸς διώξαι καταλή
 ψομη μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχῶ
 με, ἀνελῶ τῆ μαχάραυ κυριεύσει ἡ
 χεῖρ μου, ἀπέσειλας τὸ πῖτᾶ σου, ἐκάλυ-
 ψεν αὐτοὺς θείλασα. ἔδυσαν ὡστεὶ μά-
 λιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι
 ἐν θεοῖς κἄ, τίς ὁμοίός σοι, δεδοξασμένος
 ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξῳ πτωῶν
 τέρατα. ἔβέτηνας πῶ δέξιζήσε, κατέ-
 πειν αὐτοὺς γῆ. Ὁδήησας τῆ δικαιοσυ-
 σωήσων τὸν λαόν σου τῆτον ὀνέλυξ ὡτῶ πα-
 ρικάλεισας τῆ ἰχυῖ τε, εἰς κατάλυμα ἄγ-
 ὄν σου ἤκυσαν ἔθνη καὶ ὡς γέθησαν, ὡδῖθε
 ἔλαβον κατοκῆντα φιλις εἰμ εἰς ἡ
 Τ ἔτε ἔσπδυσαν ἡ γεμόνθε ἰδῶνι, Ἐ ἀρχον-
 θεσ μωαβιτῶ, ἔλαβεν αὐτοὺς φόμος. ἐτα-
 κησαν παύθε οἱ κατοικῆντες χαναν.
 Ἐ πικέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ φόμος,
 μεγέθει βραχίονός σου ὑπολιθωθή-
 τωσαν. Εἰς δ'.

Ἐ ως αἰ περίλθῃ ἁ λυός σου κἄ, ἔως αἰ

καρὶ λῆθῃ ὁ λαὸς σου ἔπος ἐνὶ ἐκτίσει.

Εἰσαγαγὼν καταφύσουσιν αὐτοὺς, εἰς ἔ-
ρος κληρονομίαι σου εἰς ἡτοιμὸν κατο-
κήνησόν σου. ἀκατεργάσω κτῆμασόν σου
ὅ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρες σου. Εἰς δ'

Κ. ἔβρασιλῶν ἡρ' αἰώνων. Εἰς αἰὼνα καὶ
ἐπι, ὅτε εἰσηλθῶν ἴππος φαραώσου ἀφ-
μασί καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Καὶ ἐπήγαγον ἐπαυτοὺς ἐξ τοῦ ὕδατος
θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ ἰήλ, ἐπορεύθησαν
διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
Δόξα, Ἐνυῶ. ὠδή, δ'.

Ἰστίον ὅτι ἡ ἐ. ὠδή, οὐδέποτε σιχολογεί-
ται εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ μ. κατὰ τὴν
γ' σιχολογούμεν δι' αὐτῶν ἕως τέλους
εἰς διτὰ ἔσοπαρια λέγομεν. Δόξα σοι
ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι ἐν ἰεράσῳ.

Νόμος ἡμετέρος αὐθις, ὠδή μωσίου.
ὠδή μωσίου ἐν τῷ δ' ὑπερονοίῳ.

Προσέγει διὰ τὴν καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω
τῶν ῥημάτων ἐκ στόματός μου, προσδοκᾶτω
ὡς

ὡς ὑετός το ἄποφθου μάμου καταβήτω
ὡς ἄροσος τὰ ῥήματά μου ὡς ὄμβρος ἐ-
πὶ ἄρως ἐν ἑώπνευτοῦς ἐπὶ χόρτον, ὅπ-
νομα κυ ἑκάλετα, ὅτε μεγαλωσύν-
την περὶ θῶ ἡμῶν. Ὅς ἄληθινὰ τὰ ἔργα
αὐτῆ, ἑ παῖσι ἀφόδοι αὐτοῦ κείσιν, ὅς
πυρός ἑ ἐκ ἐσιν ἀδικία ἐν αὐτῶ. Δίπλος
ἑ ὅσιος ὄκς, ἡ μαρτώσαν ἐκ αὐτῶ τέκνα
μωμητα, χυτὰ σκολιὰ ἑ διετραμμή-
ταῦτα κῶ αὐτα ποδίδοτε, ἕτος λαός μω-
ρός ἑ ἐχέ σφοδρός, ἐκ αὐτὸς ἕτος σα πῆρ ἐκ
τήσατόσε, καὶ ἐποίησέσε, καὶ ἐπλασέσε,
Μνήσθητε ἡμέρας ἀιώνος. συύετε δὴ ἐπ
χρεατὰ χρεατῶν. Ε περώτησον τὸν πρᾶ σου
ἑ ἀναγγελῆσαι, τοὺς πρεσβυτέρους ἑ
ἰοῦσῆσαι. ὅτε διεμέειζεν οὐψιτος ἕθνη,
ὡς διέσπειρεν ἕς ἀδάμ. ἕσπεν ὄρα ἐ-
θετῶν κῶ ἀριθμὸν ἀγγέλων θῶ, ἑ ἐχρη-
θῆ μείεις κυ λαός αὐτῆ ἰακῶβ, χοίνισμα
κληρονομίας αὐτῆ ἰήλ αὐταρκήσεν αὐτὸν
ἐν τῆ ἐρήμῳ, ἐν δὲ φει καύματος ἐν
α.ύ-

αὐθρόω, ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδει αὐ-
τὸν αὐτὸν, καὶ ἐκφυλάξεν αὐτὸν ὡς κότεν
ὄφθαλμὸν, ὡς εἰπὸς σκεπασμένη προσία
ἐαυτῆ, καὶ ὅτι τοῖς προσοῖς αὐτοῦ ἐπιπέ-
θουσι. Διεῖ ταῦτ' ἔβην, καὶ αὐτῆ ἰδέξατο
αὐτῆς, ἔπειτα βῆ αὐτοῦς ὅτι τ' μετα-
φρέων αὐτοῦ. Κε μόνος ἦεν αὐτοῦς,
καὶ ἐκλυῖ μετ' αὐτῆς ἀλλοθίος. Λιβε-
βαισεν αὐτῆς ἐπὶ ἰχθυότ' γῆς, ἐφ' ὧμίσει
αὐτῆς, γρημίατα ἀγῶν, ἐφ' ἡλασαν μί-
λι ἐκπέφασε, καὶ ἐλαγον ἐκσερεαῶ πέφασε,
βύττυρα βοῶν καὶ γάλα προβάτων,
μετὰ σῖατος ἀγῶν καὶ κελῶν. ἄμα ταύ-
ρων καὶ φάγων, μετὰ σῖατος κέρρα ἰπυ-
ρῆ. Ἐ ἄμα σφυλῆς ἐπὶ ὄνον. Ἐ ἔφα-
γεν ἰακώβ ἐκτεπλήθη, Ἐ ἀπελάκτισεν
ὁ ἦγαπῆ μῆρος. ἔλυπαῖθη, ἐπαχυώθη, ἐ-
πλατυώθη, Ἐ ἰγκατέλιπε θῆτον ποιήσαν-
τα αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ.
Παρώξωμαι ἐπ' ἀλλοθίοις. ἐν βόθ-
λύμασιν αὐτῆ, ἔπι κραιμῆ, ἔ-

δυσα δαιμονίοις καὶ ἰθὺς θεοῖς οὐκ ἔ-
ἤδεισαν καὶ οἱ ἑπρόστυτοι ἤκαστι, οἱ δὲ
ἐκ ἠδείσασιν οἱ πρὸς αὐτῶν, θύπη γὰρ ἐ-
σμετάσθη ἰχθατελίπθω, ἑπὶ ἀλλὰ τοῦ θε-
τοῦ πρὸς οὐρανὸν, καὶ ἐπὶ τῆς καὶ ἐ-
λωσθ, καὶ παρωξύνθη δαυλιμωσὶν αὐ-
τῶν καὶ θυγατρῶν. καὶ εἶπε, ἄνθρωπε
ἴω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ αὐτοὺς καὶ δε-
ξώ πῆξιν αὐτοῖς ἐπὶ ἰσχυρῶν, ὅτι γὰρ
καὶ βεβραμμένη ἔσιν. καὶ οἱ οὐκ ἐ-
πίσιςσιν αὐτοῖς αὐτοὶ περιζήλωσαν με
ἐπὶ ἰθὺς παρωξύνσασί με σὺν τοῖς ἐξιδώλοις
αὐτῶν. καὶ γὰρ παρωξύνσασί με ἐπὶ
ἐκ ἰθὺς ἐπὶ ἰθὺς ἀσμετά παρωξύν-
αὐτοῖς, ὅτι πῶς ἐκκικαυταίκατῶ θυ-
μῆμιν, καὶ θησεται ἰθὺς ἀσμετά κατῶ
τοῦ, καταράζεται γλῶσσαι καὶ τὰ χεῖρῶν
κατῶ αὐτῆς. φλίξθ θυμῶν ἀσμετά
ἐπὶ αὐτοῖς κακὰ, ἑπὶ τὰ βίβλημ
αὐτοῖς εἰς αὐτοῖς. τικεθλοὶ λῆμ
καὶ βραῖται ἰθὺς, καὶ ὅτι ὁποῖος αἰετ

τος ὄδοι τὰς θῆραις ἡσπασε λαὸν εἰς αὐ-
τούς, μετὰ θυμῷ σφόδρα ἐπιτύς γῆς.
Ἐξώθει ἄτακτον αὐτοὺς μάχῃ.
καὶ ἐκτὼν ταμείω φόβος. Νεανίους
συνὸν παρβείβη λάζων μετὰ καθιστη-
τος πρῶτον. Ἐἶπον διασπέρων
πύς· πᾶσι δ' ἔβαιον τὸ μνημόσυμον ἡ-
τῶν. Εἰ μὴ θύργω ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μα-
κροχρονίσωσι, ἔτινα μὴ συμπύθῃται οἱ
ἔπιπταίον. μὴ ἐπιποιεῖ ἡμῶν ἔ-
ψηλῆ, καὶ ἔτι ἐπιποιεῖ ταῦτα πάντα.
ὅπ' ἔθνος ἀπολωλὸς βυλῆν ἔστι, ἔτι οὐκ
ἔστιν εἰ αὐτοῖς ἔπιπταίον. οὐκ ἐφρόνησαν
ἐπιπταίον ταῦτα πάντα κατὰ διξάδωσαν
εἰς τὸν ἔπιπταίον χρόνον. πῶς διώξεται
εἰς χλίτες, καὶ δύομινα ἐπιπταίον μυριά-
δας, ἐπιπταίον ἐπίδοτον αὐτοὺς, ἔτι οὐκ ἐπι-
πταίον αὐτοὺς. ἐπιπταίον οἰθινοῖ αὐτῶν
ὅπ' ἔτι ἡμῶν. οἰθινοῖ ἐχθρῶν ἡμῶν αὐτοῖς ἐπι-
πταίον ἀμπελάων σοδομῶν. ἡμπελάων αὐτῶν.
ἔτι ἡμπελάων αὐτῶν, ἐπιπταίον. ἡμπελάων

λα

λὴ αὐτῶν, σαφυλὴ χολῆς. βόξυς πικρίας αὐτῶν. θυμὸς δρακόντων, οὖνος αὐτῶν, ἔ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. ἐκ ἰδού ταῦτα πάντα τιμῆκαται παρῆμοι, καὶ ἐσφράγισα ἐν τοῖς θησαυροῖς ηὐ, ἐν ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταποδώσω. ἐν κηρῶ ὅταν σφαλῆ ὀπούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγύς ἡ ἡμεῖρα ἀπώλεία αὐτῶν. Ἐ παρῆσιν ἔτοιμα ὑμῖν, ὅτι κενεῖς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τῆς δέλοισ αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους. Ἐ ἐκλειπότας ἐν ἀπαγωγῇ, Ἐ παρεμμένε. καὶ εἶπε κς πς εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπαπόθεισαν ἐπ' αὐτοῖς. ὦν τὸ σέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠδίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν, Ἐ βοηθήσωσαν ὑμῖν, Ἐ γυνηθήσασαν ὑμῶν σπεπασαί. Ἰδετε, Ἰδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἐσι θεὸς πλὴν ἐμεῦ. ἐγὼ ἀποκτείνω, Ἐ ζῶ ποιήσω πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι. Ἐ οὐκ ἐσιν ὅς ἰβελείται ἐκ

τῶ χειρῶν μου. Ὅτι ἀπὸ εἰς τὸν οὐρανὸν τῶ
χειράν μου, ἔδωκα τῆ διξίαν μου ἔδωκα
ζῆν ἐγὼ εἰς τὴ ἀνάστασιν παροξυνῶ ὡς ἀ-
τραπλῶν τῶ μάχαράν μου. Ἐπιθίξεται κεί-
ματος ἡ χεὶρ μου. Ἐὰνταποδώσω δικλῶ
τοῖς ἐχθροῖς, Ἐπιτοῖς μισῶσί μου ἀνταποδώ-
σω. μεθύσω τὰ βέλη μου, ἀπὸ αἵματος, Ἐ-
πὶ μάχαράν μου φάγεται κρέας ἀπὸ αἵματος
βαρβαρῶν, Ἐπιχαλωσίου. ἀπὸ κεφα-
λῆς ἀρχόντων ἰδιῶν. Εὐφρανθήσονται οὐρα-
νοὶ ἅμα αὐτῶ, Ἐπιπροσκυνήσάτωσαν αὐ-
τῶ, πάντες ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. Εὐφρανθήσονται
ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ, αὐτῷ, καὶ σιγήσάτω-
σαν αὐτῶ πάντες υἱοὶ τοῦ θεοῦ ὅτι ταῦτα ἔμαθον
ἐν τῷ πνεύματι, ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσεται, καὶ
ἀνταποδώσει δικλῶ τοῖς ἐχθροῖς Ἐπιτοῖς
μισῶσιν αὐτοῦ ἀνταποδώσει. καὶ ἐκκαθα-
ρεύσει κενεῖος, τῶ γλῶσσοι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η.

Ἀννης τῆς κῆρας σαμὴλ τῆ προφήτης.

Θεὸν γενεῶν εἶρει ἠκτουσα ἔστω.

Ἄγιοι

Ἄγιος εἶ εἰ, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνῆμα.

ⲉ σερειώθη ἡ καρδία μου εἰς κῶ, ὑψώθη κέ-
εασμα εἰθῶμα. Επλατυώθη σόμα μου
ἐπ' ἐχθρὸς μου, ἠυφραίνθην εἰν σείρισου.
Ὅ π' ἐκ ἔσιν ἄγιος ὡς ὁ κς, ⲉ ἐκ ἔσιν δι-
καμος ὡς ὁ θς ἡμῶν, ⲉ ἐκ ἔσιν ἄγιος πλιώ-
σα. Μὴ καυχᾶσθε, ⲉ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ
εἰς ὑπεροχίω, μὴ δὲ ὑβελθέτω μεγαλοῦ-
ρημοσιώη ἐκ τῆ σόματος ὑμῶν. Ὅ π' θς
γνώσεων κς, ⲉ θς ἐτοιμάζων ὅπι τι δεύ-
ματα αὐτῆ. τόξον δυνατῶν ἠδ εἰσε, καὶ
οἱ ἀδενῆντες περιζώσαντο δυνάμιν.
Πλήρης ἀρτων ἠλατῆώθησαν, καὶ οἱ πει-
νῶντες παρῆκαν γλιῶ. Ὅ π' σείρα ἔτεκον
ἐπ' αὐ. καὶ ἡ πολλὴ εἰ τέκνοις ἠδ εἰσε.
Κς θανατοῖ ⲉ ζωογονεῖ. κατὰγει εἰς ἀ-
δα καὶ αἰάγῃ. Κς πτωχίζει καὶ πλεπίζει.
ταπεινοῖ ⲉ αἰνυφοῖ. Ἀνις ἀπὸ γῆς πένη-
τα, ⲉ ἀπὸ κοπρείας ἐγείρη πτωχόν. Τῆ κα-
θίσμα αὐτὸν μετὰ δυνασῶν λαῶ. ⲉ θρόνον
δόξης κατακληρονομῶν αὐτὸν. εἰς π.

ⲁιδεῖς

Διδούς δὲ χυλὸν τῶν δὲ χυλῶν ἐ δὲ λέγει πρὸς
ἐπὶ δικαίᾳ. ὅτι ἐκ σὲ ἰχυῖ δυνάτος ἀ-
νὴρ σὲ τῇ ἰχυῖ αὐτοῦ. καὶ ἀδελφὴ ποιήσει
τὸν ἀπίδικον αὐτῆς κτλ ἄγιος. εἰς 5.

Μὴ καυχάσθω ἐ σοφίᾳ, σὲ τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
καὶ μὴ καυχάσθω ἐ δυνάτος σὲ τῇ δυνά-
μει αὐτοῦ, ἐ μὴ καυχάσθω ὁ πλεῖστος σὲ
τῶν πλεῖτων αὐτοῦ.

Λλ' ἢ σὲ τέτρω καυχάσθω ὁ καυχώμενος,
σὲ πρὸ σωῖεν ἐ γνώσῃ τὸν κτλ. ἐ ποιῆν
κείμενα ἐ δικαστικῶν σὲ μεταφυσικῶν. εἰς 8.

Καὶ ἀνέβη εἰς ἕνεος καὶ ἐβρόντισεν. αὐτὸς
κενεῖ ἀπραγῆς, δικαιοσύνης καὶ δάσκει
ἰχυλὸν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑφ' αὐτοῦ
κέραια χησῶν αὐτῶν. Δόξα, ἐ τιμῶν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

Τὸν πρὸ λόγου κένωσαν ἀββακίμου φράζει

Δόξα τῇ δυνάμει σου κτλ.

Κτλ, εἰσακήκου τῶν ἀκολούθων ἐ ἰσοβηθίαν,
κτλ κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἔβησθω.
Εἰ τιμίσω δύο ζώων γλωσσῶν. σὲ Ν ἰγνί

Α + + Ζω

ζειν τὰ ἔτη ὀπιγλωδήση. σὺ τὰ παρλιῶν
καμρὸν ἀναδειχθήση. σὺ τὰ παραχθλιῶν
πλὴ ψυχίωμα σὺ ἰργῆ, ἐλέους κληθήση.
Ὁ θεὸς ἀπὸ θαυματῆ ἤξει, Ἐὖ ὁ ἅγιος ἰβὺ ὄρει
κατασκίε δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανὸς ἡ
ἀρετὴ αὐτῆ, καὶ τῆς ἀγέσεως αὐτῆ πλήρης
ἡ γῆ. καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς ἔσαι, κέρα-
τα σὺ χερσὶν αὐτῆ. Καὶ ἔθετο ἀγάπην
κραταρὰν ἰχῦος αὐτῆ. πρὸ προσώπου αὐ-
τῆ πορεύεται λόγος. Καὶ ἰβελύσεται εἰς
παδείαν κατὰ πόδας αὐτῆ. ἔση καὶ ἔσα-
λίδι ἡ γῆ. ἐπέβλεψε καὶ ἔτάκη ἔθνη,
διετείβη τὰ ὄρη βία.

Ἐτάκισαν βουνοὶ ἐβῶνιοι. πορεῖαι ἀνώ-
νεις αὐτῆ αἰτὶ κόπων εἶδον. σκλιώματα
αἰθιόπων πλοπθήσονται, καὶ σκλιώματῶν
μαδιὰμ. Μὴ σὺ ποταμοῖς ὀρμηθῆς κύ-
ει, μὴ σὺ ποταμοῖς ὀδυμὸς σου, ἢ σὺ θα-
λάσῃ τὸ ὄρημά σου, ἔπιπείσῃ ὀπι τῆς
ἰπῶους σου, καὶ ἡ ἰπασία σου σωτή-
ρια. Ἐν τείων σὺ τειεῖς τὸ τίξον σου,

ὅπι

ὅτι σκῆπτρα λέγει κς. ποταμῶν ῥα γήσ-
 ται γῆ. ὄφοντάσου καὶ ὠδινύσασι λαοί.
 σκορπίζων ὕδατα πορείαι. ἰδωκεν ἡ ἄ-
 βυσσος φωνῶν αὐτῶ ὕψος φαστασίαι αὐ-
 τῆς. Ἐπὶ ἠρθὸ ἡλίου, Ἐκ ἡσυχίαι ἔσπει τῆ
 τάξει αὐτῶ. εἰς φῶς βολίθεις σε ποροῦσον
 τερσίε φίγγος ἄσφατῆς ὄπλων σου. σὶ ἀ-
 πειλῆ ὀλιγώσαι γῆν, Ἐ σὶ θυμῶ κατὰ
 ξεις ἔθνη. Ἐξῆλθες εἰς σείας λαοῦ σου
 ἦ αἰῶσαι τοὺς χερσῆς σου ἐλήλυθα. ἔβα-
 λθες εἰς πειθαλαῖ ἀνέμων θάνατον. ἔζηγει-
 ραι δισμοὺς ἕως φαχίλου εἰς τέλος.
 δίκωφαι εὐκῆς ἀσπὶ κεφαλῆς ἀκυσσῶν.
 σειδιῶσονται ἐν αὐτοῖς. Διαοίξουσι χα-
 λπους αὐτῶ, ὡς ὁ ἰδῶν, πτωχὸς λάθρα.
 καὶ ἐπιβίβασαι εἰς θάλασσαι τοὺς ἵπ-
 ποὺς σου, παράσονται ὕδατα πάλαι.
 ἐφυλαξάμεν καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου
 ὑπὸ φωνῆς προσδύχης χειλέων μου.
 καὶ εἰσῆλθες φόμος εἰς τὰ ὄσα μου, καὶ
 ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ ἰσχὺς μου. ἀταπαύ-

σομαι σὺ ἡμέρα θλίψιάς μου. τοῦ ἀνα-
βιώσασθαι εἰς λαὸν παροικίας μου. εἰς π.

Διότι σὺ κῆ ἐκαρποφορεῖσθαι, καὶ ἐκ ἔσται
γυνήματα σὺ ταῖς ἀμπέλοις.

Ὅσατα ἔργον ἐλάνας, καὶ τὰ πεδία ἐ-
ποίησθαι βρώσιν.

Ἐξέλιπον δὲ τὸ βοώσιος πρόβατα, ἃ ἔχ
ὑπάρξουσιν βοῖς ἐστὶ φάτις.

Ἐγὼ δὲ σὺ τὰ κῶ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσο-
μαι ἐστὶ τῷ θῶ τῶ σέμ.

Κς ὁ θς μῦ δυνάμεις μου. καὶ τὰς τοὺς
πόδας μου εἰς συντέλειαν.

καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπὶ βιβᾶμι, τοῦ νικᾶ-
σάμεις ἐν τῇ ὁδῇ αὐτῶν. Δόξα, Ἐν αὐτῶν.

Ω Δ Ι Π Ε Μ Π Τ Η.

Ἡ σάμου πρέρρησις, ἐκ τὸ πλῆρον.

Κύριε ὁ θς ἡμῶν εἰσὶν ὡ δὲ ἡμῶν.

Ἐπιεικὲς ἔρδειξαι τὸ πᾶν μου πρὸς σὺν ἑσθ,
διότι ὡς καὶ πρὸς ἀγματοποιεῖται ἐκ τῆς
δικαιοσύνης μάθητε οἱ ἐνοχῶντες ἐπὶ
τῆς γῆς. πάντα αὐτῶν γὰρ ἐνοχῶντες, οὐ μὴ
μά

μαθη δὲ δικαιοσύνη ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ἔθαν
ἐμὴ ποιήσῃ. Ἄρδ' ἔτω ὁ ἄσπετος, ἵνα μὴ
ἴδῃ πῦρ δέξιω χυ. Κε ὑψιλόος σε ὀβρα-
χίων, καί με ἠδύσασ. γνόκτες δὲ, ἀσχυ-
θήτωσαν. Ζῆλος λήγεται λαοὶ καὶ
δαίτων. καὶ νυ πῦρ τοὺς ὑπεραστῆς ἴ-
δε. Κε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὲ ἑαίνε πῦρ-
τα γὰρ ἀπεδύκασε ἡμῖν. Κε ἄσπετος
κτῶσαι ἡμᾶς. Κε ἕκαστος σε ἄλλοι ἐκρί-
δαμν. τὸ ὄνομα σου ὀνομαζομένη. Οὐδέ
περοὶ ζωὴν ἡμῶν ἴδωσαν. καὶ ἱεῖροι, καὶ
κίβησιν ἴδωσαν. ἴδωσαν ἡμῶν ἡμῶν
λαοὶ, καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. εἰς 4.

Πρόδες ἀπὸ τῆς κακῆς, πρόδες κακῆς,
καὶ εὐδοκίαις τῆς γῆς.

Κε εὐδοκίαις ἡμῶν ἡμῶν, εὐδοκίαις ἡμῶν
καὶ ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν. εἰς 5.

καὶ ὡς ἡ εὐδοκίαις ἡμῶν ἡμῶν, καὶ
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν, καὶ ἡμῶν
ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν.

Δὲ τὸν φάβουσαν εἰ εὐδοκίαις ἡμῶν ἡμῶν,

καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτίκομεν πῖνα σωτηρίας,
ὁ ἐποίησαμεν ὑπὲρ τῆς γῆς.

Ὁ ὑπεσέμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ σαρκεῖς
ἐν τῇ γῆ. εἰς δ.

Α' νεκροὶ νεκροὶ, καὶ ἐγεθήσονται οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἀφραθήσονται οἱ
ἐν τῇ γῆ.

Β' ἢ ἄλλο ἄλλο ἢ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς ἔσται.
ἢ δὲ γῆ τῆς ἀσέβων πεσῆται.

Ε' ἀφίξε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖον
σου. ἀπέκλεισον τὴν θύραν σου.

Α' ποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὄσση, ἕως ἀπὸ
πέρας ἡ ὄργη κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Η Τ Η

Ὡς τὸν προφήτην ἰωναῖ σῶσον ἡμεῖς καὶ.

Προτάχῃ ἰωναῖ τῷ προφήτῳ.

Εκ θηρὸς ἐκραύγασεν, ἰωναῖ λέγων.

Θύψα ἐθλίψαμεν πρὸς κύριον θεόν μου,
καὶ εἰσῆκυσέ μου. Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς
με ἠκούσας φωνῆς με. Ἀπὸ ῥίψαίς
εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ

μοὶ ἐκύκλωσαί με. Πάντες οἱ μετρωσι-
μοῖσου, καὶ τὰ κήματα σου ἐπ' ἐμὲ δέη-
θεν. καὶ γὰρ εἶπον, ἀπώσμεν ἡ ὀφθαλμῶν
σου. ἀρὰ προδήσω τῷ ἀπὸ βλήψαι με πρὸς
ναὸν τὸν ἅγιον σου. εἰς η.

Πεινυχοὶ ὄφθαλμοι ὕδαρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσ-
σος ἐκύκλωσέ με ἐχάτη.

Ε' δουή κεφαλῆ μου εἰς χισμαὶ ὀρέων. κατέ-
βην εἰς γλῶ, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κατό-
χοι αἰώνιοι. εἰς ε.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸς σὲ
κύριε ὁ θεὸς μου.

Ε' ν τὰ ἐκλείπειν ἐξ ἐμῶ τὴν ψυχῶν μου, τῷ
κὺ ἐμνήθην καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσδύ-
χη μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιον σου. εἰς δ.

Δυλασόμενοι μάτημα καὶ ψαδίη, ἔλεον
αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ε γὰρ δὲ μετὰ φωτῆς ἀνίσεως **Ε** ἕξομολο-
γήσεως θύσωσι.

Οσα ἡ ἕξάμεν, ἅπαντα δώσωσι εἰς σωτηρίαν μου
τῷ κυρίῳ. Ἄδεια, καὶ νῦν

Ω Δ Η

Ω Δ Η Δ Β Δ Ο Μ Η.

Λίος φιλόγα σβείσοι τῶν τεων νέων.
 Προσάχη τῶν ἀγίων πικρῶν.

Τῶν πρώων εἰ ἡμῶν θεῶν, ἀλογηπὲς εἰ
 ὀλογηπὲς εἰ κέ ὅθι τῶν πρώων ἡμῶν, καὶ ἀ-
 ιετὸν εἰ δεδοξασμῶν τὸ ὄνομά σε εἰς τὰς
 αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶπὶ πᾶσιν οἷς ἐπο-
 ἴσασ ἡμῖν, εἰ πάντα τὰ ἔργα σε ἀληθι-
 νὰ, εἰ δὴ εἶμαι αἰ ὁδοί σε, καὶ πᾶσαι αἰ κεί-
 σης σε ἀληθεῖς. καὶ κείμενα ἀληθείας
 ἐποίησας. καὶ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν,
 καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν πρώων
 ἡμῶν ἰλήμ. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
 ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς
 αἰμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠ-
 νομήσαμεν ἄποσῆναι ἄπο σε, καὶ ἐξη-
 μαρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐπιτολῶν σου
 οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ συνετηρήσαμεν.
 οὐδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετείλω ἔ-
 μιν, ἵνα δὴ ἡμῖν γένηται. καὶ πάντα
 ἃ ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα οὐ-

αὐτῶν

πήγαγες ἐν ἡμῖν, ἀληθιῆ κείσε ἐποίη-
σα. καὶ παρέδωκα ἡμαῖς, εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν ἐνόμων ἐχθίστων, ἕπεσάτην,
καὶ βασιλεῖ ἀδόκῳ καὶ πονηροτάτῳ
παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν, ἐκεί-
σιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ στόμα. ἀχρῶν ἔ-
ὄνη δὸς ἐγὼ ἐκνήθηκα τοῖς δούλοις σε, καὶ
τοῖς σεβομέροισι σε. Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡ-
μαῖς εἰς τέλος, ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σε. καὶ μὴ ἕνε-
κα δόξης ἕνεκα δόξης, καὶ μηδὲ ποση-
σης τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν ἕνεκα ἀβραάμ
τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ ἕνεκα ἰσαὰκ
τὸν δεξιόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.
Οἷς ἐλάλησας πληθειῶσαι τὸ σπέρμα
αὐτῶν ὡς τὰ ἄσρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος
τῆς θαλάσσης. Ὅτι ἐσσι δεισσοτά ἐσσι-
κρυψθέντες παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἐσσι ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμε-
ρον, ἕνεκα τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ κρηρῷ τύτῳ ἀρχῶν καὶ

προ-

προφήτης, καὶ ἡ γυνή μου. οὐδὲ ἄλοκα ἐ-
τῶσις. Οὐδὲ θυσία, ἐδὲ προσφορά, ἐδὲ
θυμίαμα, αὐτόπως τῆ καρπῶσαι ἐνώ-
πιόν σου ἔδρεῖν ἔλεος. ἀλλ' ἐν ψυχῇ σου
πετειμῶν, ἔπιδύμα πταπεινώσεως
προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὄλοκαυτώμασι
κειῶν καὶ ταύρων, ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν
πόων. οὕτω γὰρ ἐδω ἡ θυσία ἡμῶν δὲ
πρόςδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον. καὶ ἐκ-
τελείω ὅπιδόν σου, ὅτι οὐκ ἔσιν ἀγαθῶν
τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. καὶ νῦν ἔβακολε-
θοῦμεν ἐν ὅλη καρδίᾳ, καὶ φοβέμεθάσ, καὶ
ζητήμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταπι-
χυνῆς ἡμᾶς. ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου. ἔκατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆ ἐλπίους σου, ἔξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὴν
δαυμάσιάν σου, καὶ δός δόξαν τῷ ὀνόματί-
σου κύριε. καὶ ἐν ξαπείσοι πάντες οἱ
ἐνδεκνῶμοι τοῖς δούλοις σου κακὰ.
καὶ καταπιχυνθῆισαν ἀπὸ πάσης διωα-
είας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, σωτρίβειν.

καὶ

Ἐνώτωσαν ἑπὶ σὺ εἰκὲς ὁ θεὸς μόνος, καὶ
 εὐδοξος ἐφ' ὅλιω τῷ οἴκου μόνω, καὶ οὐ-
 διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπερέ-
 ται τῆ βασιλείας, καί οἱ τῶν κάμινον,
 ναφθη, καὶ πίαση, καὶ συκωίω, καὶ κλη-
 ματίδι, καὶ διεχέιτο ἡ φλόξ ἐπαίω τῆς
 καμίνου, ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα σι-
 νεία. καὶ διώδυσσε, Ἐπέπυρισσεν εἰς ὄρε
 πρεὶ τῷ κάμινον τῆ χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγ-
 γελος κύριου, συγκατέβη ἅμα τοῖς πε-
 τὸν Ἀζαείαν εἰς τῷ κάμινον καὶ ἔβετινα-
 ξε τῷ φλόγα τῆ πυρός ἐκ τῆς καμίνου.
 καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πῦρ
 δρόσου διασυνείζον, καὶ οὐχ ἠΐφατο αὐτῶ
 καθόλου τὸ πῦρ. ἐδὲ ἐλύπησεν, ἐδὲ πα-
 ριωώχλησεν αὐτοὺς τότε οἱ ξεῖς ὡς ἕξ-
 νός σέματος ὑμῶν Ἐ δὲ λόγου, Ἐ εὐδοξά-
 ζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνω λέγοντες.

Δοξασα καμίνου. Ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
 Ἐ ὑλογητὸς εἰ κέ ὄβς τ' πρῶν ἡμῶν, Ἐ ὑπερύ-
 μνητος Ἐ ὑπερυψόμενος, εἰς τὴν αἰῶνα.

Καὶ

Κ αὐτὸ ὑλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ
ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον Ἐ ὑπερυψέμενον
εἰς τὰς αἰῶνας.

Κ ὑλογημένος εἶ, σὺ πατέρα τῆς ἀγίας δό-
ξης σου. ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψέμε-
τος εἰς τὰς αἰῶνας.

Κ ὑλογημένος εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους καθή-
μενος ἐπὶ τῆς χειρὸς βίβη, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψέμενος, εἰς τὰς αἰῶνας.

Κ ὑλογημένος εἶ, ἐπιθρόνῃ δόξης τῆς βα-
σιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψέ-
μενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Κ ὑλογημένος εἶ σὺ πατέρα σκευάματι τῆ οὐ-
ρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψέμενος,
εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ω Η.

Τὸν δευτέρου ὑμνησον, ἡκιστῶν φύσις.
Τὸν κτὶ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψέ-
τε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ἐ ὑλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κτὶ, τὸ κτὶ, ὑμνεῖ-
τε καὶ ὑπερυψέτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶ-
νας.

νας Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυ, ἔρανοι κυ τὸν
κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν, εἰς
τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα
τὰ ὑπεράνω τῶ ἐρμηῶν, πᾶσα ἀιδυμάτης
κυ, τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐ-
τὸν, εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος, καὶ
σελήνη, ἄσρα τῶ οὐκῶ τὸν κν. ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν, εἰς τὰς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε παῖδες οὐβρος, καὶ δρόσος. Πάν-
τα τὰ πνεύματα τῶ κν ὑμνεῖτε, ὃ ὑπερυ-
ψῆστε αὐτὸν, εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν
κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν, εἰς
τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφε-
τοί, πάροι καὶ ψύχος, τὸν κν, ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψῆστε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιόνες, ἄσρα
παῖ καὶ νεφέλαι, τὸν κν. ὑμνεῖτε ὃ ὑπερυ-
ψῆστε αὐτὸν, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας. Εὐλο-
γεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέρας,
τὸν κν. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆστε αὐτὸν.

εις τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη ἔ βε-
νοι πάντα τὰ φύσματα ἐν αὐτῇ, τὸν κῦ ὑ-
μνεῖτε, ἔ ὑπερυψῆτε αὐτῷ, εἰς τὰς αἰῶ-
νας. Εὐλογεῖτε πηγὰς, θάλασσαν ἔ πο-
ταμοὶ. κήτη, καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν
τοῖς ὕδασι, τὸν κῦ. ὑμνεῖτε, ἔ ὑπερυψῆτε
αὐτὸν, εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ πετεινὰ τῆ οὐαῖ, τὰ θηρία, ἔ παῖτα
τὰ κτλήη, τὸν κῦ. ὑμνεῖτε, ἔ ὑπερυψῆτε
αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῷ
αἰῶν, εὐλογεῖτω ἰήλ, τὸν κῦ. ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κύριε, δέλοικῦ, τὸν κῦ.
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῖατα ἔ ψυχὰ δι-
κίμων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
κύριον. ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν,
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀ-
ζαρία, Μισαήλ, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑ-
περυψοῦτε αὐτὸν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται;

καὶ

καὶ μαρτυροῦντες αὐτὸν καὶ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπο-
κυψάτε αὐτὸν, οἰς τὰς αἰσέτας. Εὐλο-
γοῦμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀγορεύομεν ἡμᾶς τοῖς κτ.
ὑμῶν καὶ ὑποκυψάμεν, οἰς ταῖς
αἰσέτας.

Αἰῶνες,
Εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τοῖς κτ.
Τῶν οὐρανῶν καὶ ὑποκυψάμεν αὐτῷ
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η
ὡδὴ τῆς θεοτόκου, ἐκ τῆς κτ. Λουκαῖ
ἀγία θαχχελισ.

Ὁ ὡδὴ ὑμῶν Ἐθρον, ἐπήτορχορῆ,

Τὸ θεοτόκον εἰ ὑμῶν ἐταγαλιώμεν.

Μεγαλιώει ἡ ψυχὴ μου ἅκτ, ἐπὶ γαλλιάσε
τὸ πᾶν ἀμὴν ὅτι τὸ θεῶν πᾶσαι, ὅτι ἐπί-
βλησεν ἐπὶ πᾶσι ταπεινώσιν τῆς δούλης
αὐτῆς. Ἰδὲ γὰρ ἄπο τοῦ νυῦ μακαριού-
σιαι, πᾶσαι αἱ χρεαί. Ὅτι ἐποίησθε μοι
μεγαλεία ὁ δυνάτης, καὶ ἅγιον τὸ ἔνο-
μα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς χρεαίαν,
Ἐχρεαίαν τοῖς φοβεράτοις αὐτὸν. Ἐποίησθε

σε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. διαισθη-
πίσει ὑπερηφάνεις, διανοία καρδίας αὐ-
τοῦ. Καθ' εἰλεδυνάσασα ὑπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσάμενος πεινῶντας, ἐν ἰπλοσσι
ἀγαθῶν, καὶ πλεῖντας ἰθαπείσαι λεπε-
τες. Ἀντελάβετο ἡ ἄλκιμος αὐτῷ, μη-
δὲ ὡς ἰλίως καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὸς
πατέρας ἡμῶν, τῶν ἀβραάμ, ἔτι ἀπὸ
ματι αὐτῷ.

Οὐ ζαχαρίας ἀλογεῖται παῖδες τόκον προ-
σάχη ζαχαρίας, ἡ τῷ πρὸς τῷ προδρόμῳ.
Θ ὑλογητὸς κς ὁ θς τῷ ἡλ. ὅπ ἐπισκίφα-
το, καὶ ἐποίησε λύβωσιν τῶν λαῶν αὐτῷ. Ἐ-
πῆγει κίραε σεῶν ἡμῶν ἐν τῶν οἴκῳ δαδ
τῷ πατρὸς αὐτῷ. Καθὼς ἐλάλησε δὲ
σώματος τῶν ἀγγέλων, τῶν ἀπὸ ἀγαθῶν προφη-
τῶν αὐτῷ. σεῶν ἡ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἔτι ἐκ χει-
ρὸς πάντων τῶν μισοειῶτων ἡμῶν. Ποιῆ-
σαι ἔλεος μὴ τῶν πρῶν ἡμῶν, καὶ μνησθῆ-
σαι δὲ ἀθνήκης ἀγάπης αὐτῷ. εἰς κ.

Ο ῥκον ὅν ἔμοσθε πρὸς ἀβραάμ τὸν παῖ-
δα ἡμῶν,

ἡμῶν, τὴ δ' αὖτις ἡμῶν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς
τῆς ἐχθρῆς ἡμῶν βυθίζεται.

Δ αβδύου αὐτῶν ἐν ὁσίοτητι Ἐπιπροσώπου
ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσαι τὰ ἡμέραι τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Κ αἰ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθή-
σῃ προπορεύσῃ ἔνδρον πρὸ προσώπου αὐ-
τοῦ, ἰστομάσασθαι αὐτοῦ.

Τ ἔδῃαι γὰρ σὺ σωτηρίας τῆς λαοῦ αὐτοῦ,
ἐν ἀφίσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, ὁμοιωθῆναι
ἐλπίεις θεῶν ἡμῶν.

Ε νότις ἐπισκίψατο ἡμεῖς ἀγαπῶν ἡμῶν
ψυχοῦ, ὁμοιωθῆναι τοῖς ἐν σιότητι καὶ σιᾶ
θαλάσσης καὶ θηροῦ.

Τ οὐ κατὰ δὲ δῖον αὐτοῦ πᾶσαι ἡμέραι, οἱ ὁ-
δοὶ εἰρήνης, δόξα, καὶ νεῦ. Εἰ μὲν
σκίσει κυριακή, τὸ ἄξιον ἔστιν. εἰ δὲ ἔστι
κυριακή, μετὰ τὸν εἰρμόν, σωμαπῆ. τὸ,
Ἄγγελος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, Ἐπὶ ἰωθιμὸν ἰθασω-
σει λάειον, εἰ δὲ ἔστι πρὸς ἀρχὸς ἡλίθου
τὰ φῶτα γὰρ καὶ εἰ τὸν τυχοῦτα ἡχον.

ἵεις θρουῶ τῶν συμπλήρωσιν τῆ φωταγω-
μικῆ, λέγου μὲν ἕτως. Τῆ μὲν, β.

Π ροσασίας τῶν ἄσωμάτων καὶ σωσόμε-
Τῆ δευτέρα.

Π ρισβείας καὶ τῆ προδρόμου καὶ σωσόμε-
Τῆ πενταρτη, καὶ τῆ παρασκευῆ.

Δ κωάρι καὶ τῆ εὐρεσίου καὶ σωσόμε-
Τῆ πέμπτη.

Π ρισβείας καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ σωσόμε-
Τῆ σαββάτω, λέγου μὲν αὐτὸ δις
ἐν μὲν τῶ α.

Π ρισβείας καὶ τῶν ἁγίων καὶ σωσόμε-
Εν δε τῶ δέυτέρω.

Π ρισβείας καὶ τῆς θικῆ καὶ σωσόμε-
Καὶ τὰ φωταγωγικὰ ὁμοίως κατ' ἕχου,

ἐκ τρίτου. φωταγωγικὰ ἕχου, α.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων καὶ τὸ ψυχλιώμεν κατὰ
εἰσον, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προσασίας
τῶν ἄσωμάτων καὶ σωσόμε. Ἡ ἕχου, β.

Τ ἔ φῶς σου τὸ αἰθιῶν ἰθαπὸς εἶλον καὶ, καὶ
φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆ καρ-
δίας

Διαμενυ, προσασίας τῶν ἀσωμάτων Ἐ
σῶσόν με ἤχος, γ.

Ἐξ ἁπὸσειλον τὸ φῶς σου χεῖ ὁ θεός, καὶ φά-
παισι τὴν καρδίαν μου, προσασίας τῶν ἀ-
σωμάτων, καὶ σῶσόν με. ἤχος, δ.

Ὅτι φῶς ἀνάτελλον τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐ-
σέοι ψυχῶν μου ὑπάρχουσαι, ἀπὸ πά-
σης ἁμαρτίας καὶ θάλασσον, προσασίας τῶν
ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. ἤχος, ε.

Φωτοδότα κεῖ, ἔξαπὸσειλον τὸ φῶς σου, καὶ
φάπαισι τὴν καρδίαν μου, προσασίας τῶν
ἀσωμάτων Ἐ σῶσόν με. ἤχος, β.

Προσασίας κεῖ τῶν ἀσωμάτων, κατὰ πέμ-
ψον ταῖς ψυχῶν μου ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ
ἀίθιον. ἤχος, β. αὐτός.

Προσασίας κεῖ τῶν ἀσωμάτων, φῶς κατὰ
πέμψον ταῖς ψυχῶν μου ἡμῶν, ἔξα τὸ μέγα
σου ἔλεος. ἤχος, πλ. δ.

Ὅτι ἐπάρχουσι χεῖ, φώτισόν με ἐν σοί, προ-
σασίας τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Ἐξ ἁπὸσειλον τὸ φῶς σου, καὶ σῶσόν με.

Οὐμῶν τοῖς ἄστροις, κατακοσιμήσατε ὡς θεῶ.
 Ἐδξα τὰν σὰν ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γλῶ
 φωταγωγὰν, δημικρὰ τὰν ἀπαύτων,
 τοὺς αἰνυμένοντασσε σῶζε. **Θκίον.**

Ο γλυκατιὸς τὰν ἀγγέλων, τὰν θλιβο-
 μῶν ἡ χαρὰ. χριστιανῶν ἡ προσάπης.
 παρθένε μήτηρ κυ. ἀπ λαβῆ, ἡμαῖ ῥῦ-
 σαι, τὰν αἰωνίων βασιάνων. **Τῆ τρίτη.**

Τὸν πρόδρομον ἰωάννην, καὶ βαπτίστω τῆ
 σῆς. τὸν ἐν προφήταις προφήτην, Ἐ τῆς
 ἐρήμικτὸ θρέμμα. τῆς ἐλισάβετ τὸν γό-
 νον, ἀδύφημῆσω μὲν πάντων. **Θκίον.**

Ο γλυκασιμὸς τὰν ἀγγέλων. **Ζήτει ἐν**
 τῆ β. **Τῆ πετάρτη, καὶ τῆ παρασκευῆ.**

Σ ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης,
 ταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς ἐκκλησίας, ταυρὸς
 βασιλέων τὸ κρατάωμα. ταυρὸς πιστῶν
 τὸ σῆμα. ταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, Ἐ
 τὰν δαιμόνων τὸ ζαῦμα. **ταυροκίον.**

Β ἔν τῆ σῶ παρῆσῶσα, ἡ σὲ ἀσώρως τικῆ-

σα. καὶ θρηνωδῶσα ἰβδα, οἱ μοι γλυκύ-
τα τὸν τέκνον. πῶς ἴδεις ἄφ' ὀφθαλμῶν μου,
πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης.

Ἰηὶ Γουαμχθσ ἀκουτίθητε.

Ἰς παῖσιν πλὴν ὑφ' ἡλίον, δραμένους ἐκπύ-
ξατε. πλὴν τῆ χειρὸς ἐκπαρθένου, ἀγίας
σαρκωσι ὄντως. ἐκπλάνης ὀπισθίφοι-
τες. τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες. Ἐπαίτα
ἐκδιδάσκοντες, τριάδα σέβειν ἀγίως, δι-
ξολοι τῆ σωτήρος. Ὁμοιον.

Ἰ ἐν μίγαν ἀρχποιόμα, καὶ ἱεραρχίω ἀ-
παιτες. τὸν προδρον τῆ κυρίων, νικόλαον
δοσημῶν. πολλὰς γὰρ ἀδραε ἴσωσεν,
ἀδικως θήσκειν μέλλοντα. Ἐ βασιλεῖ
ὀππαίται σὺν Ἀβλαβία κατ' ὄναρ, κύων
πλὴν ἀδικον ψῆφον. Θεοτόκιον

Μαρία καθάρωτατον χρυσοῦ θυμιατί-
εον, τῆς ἀχωρήτου τριάδος, δοχεῖον γε-
νημῶν, ἐν ᾧ πάτερ ἠυδέκησεν. ὁ δὲ
ὑψὸς ἐσκλιώσεν καὶ πᾶνα τὸ πανάγιον. Ἐπι-
σπεγάσιν σοὶ κόρη, ἀνείδειξεν θεοτόκον.

ι ι ι ι ι

Τ

Ο κη κερῶν καὶ ζώντων, θυσιάζων ὡς θύει
καὶ ἔχει τῷ σῶν ἀγίων, πᾶσαι τὴν γλῶσ
φωταγωγῶν. διημεργε τῷ ἀπαίτων,
τὴς αἰμυνηντάσε σώζει.

Η μεις εἰ σοὶ κευχόμεθα θεε, καὶ εἰς θεῶν
σε ἔξωμῶ προσασίαι. ἔκτεινόν σου τὴν
χεῖρα τὴν ἀμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς
ἐχθρὺς ἡμῶν. σοὶς ἔξαπόςειλον δέλοισ,
βοήθειαι ἐξ αἰίου.

καὶ διδύς οἱ ἀγαί. εἰμυῦβσι κυριακή, ἡ
εὐαποτικὴ ἑορτή, ἡ ἀγιοῦ ἔχων μεγᾶλμα
φρολογίαι, φάλλεται ἔτιως τὸ πᾶσι
τημοῦ, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Πᾶσα πιοῦ ἀνισάτω τὸν κῦ. ἀνεῖτε τὸν
κῦ ἐκ τῷ ἔρανω, ἀνεῖτε αὐτὸν εἰ τοῖς ὑ
φίσοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ.

Εἰς ἄλλη ἡμέρα, ἔτιως.

Κανεῖτε τὸν κῦ ἐκ τῷ οὐνω, σοὶ πρέπει
ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῷ
ἔρανω, ἀνεῖτε αὐτὸν εἰ τοῖς ὑφίσοις,

σοὶ

καὶ πρέπει ὑμεῖς τῷ Θεῷ . Αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ . Αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, οἱ πρέπει ὑ-
μεῖς τῷ Θεῷ . Αἰνεῖτε αὐτὸν ἡλῖος ἔσελη-
νη . Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς . Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ἔρανοι τῶν ἔραων,
καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἔραων, ἀνε-
σάτωσαι τὸ ὄνομα κυρίου . Ὅτι αὐτὸς εἶπε
καὶ ἔγειρεν ἡμᾶς, αὐτὸς οἶκεν τὸ εἶναι
ἐν πύθινῳ . Ἐποίησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων . Πρόσχημα
ἔθετο καὶ ἐπεφάνη . Αἰνεῖτε τὸν κύριον
ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες ἔσὲν πάντα ἄβυσσοι .
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδας, τὰ ποιεῖν τὰ τὸν λόγον αὐ-
τοῦ . Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα
καρποφόρα καὶ πάντα κέδρι . Τὰ θη-
ρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπεντα, καὶ
πτεροῦ περιώτα . Βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ πάντες λαοὶ . Ἄρχαντες ἔσὲν πάντα
τῆς γῆς . Νεακίπποι καὶ παρθενοί .

πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων. Αἰνεσάτω-
σαι τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἰσομολόγησις αὐτοῦ ἐπι-
γῆς καὶ ἐν ἔθνεσιν, καὶ ὑψώσει κέρα λαοῦ αὐτοῦ.
Τῷ μὲν ἰσραὴλ, λαοῦ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

σάτε τὰ κῶσμά χαρινόν. ἡ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω ἰσραὴλ, ὅτι
τὰ ποιήσαντι αὐτὸν, ἔοι ἡοισίων ἀγα-
λιάσασαι ὅτι τὰ βασιλεῖ αὐτοῦ. Αἰνεσά-
τωσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐν χορῷ, ἐν τυμπά-
νῳ, ἐν ψαλτηρίῳ, ψαλλάτωσαι αὐτῷ. Ὅ-
τι ἡ δόξα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἔν ὑψώσει
πραεῖς ἐν σέβει. Καυχήσονται ἔσοι ἐν δό-
ξῃ, ἔν ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῷ κοιτῷ αὐτοῦ.
Αἱ ὑψώσεις τῆ θύ, ἐν τῷ λάρυγγι αὐτοῦ.
Ἐ ρομφαῖα διζομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.
Τὰ ποιήσασιν ἐκδίκασιν ἐν τοῖς ἰθιῶσιν, ἐ-
λιγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆσασιν τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδιλοις, ἔν τοὺς ἐν δό-
ξῃ αὐτῶν, ἐν χειροπέδασι σιδηραῖς. Τοῦ

ποιῆ-

παιήσαι σὶ αὐτοῖς κέλευε ἔργα πῶς. Δόξα
αὐτῇ ἕσαι πᾶσι τοῖς ὄμοις αὐτῆ.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν σὶ τοῖς ἁγίοις αὐτῆ. αἰνεῖτε
αὐτὸν σὶ σρωμάματι δυναμῶς αὐτῆ. Αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῆ, αἰ-
νεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω-
σιῶς τῆ. Αἰνεῖτε αὐτὸν σὶ ἤχωσάλπιγ-
ρος, αἰνεῖτε αὐτὸν, σὶ ψαλτηρίῳ ἐκθά-
ρα. Αἰνεῖτε αὐτὸν σὶ τυμπάνῳ καὶ χορῶ.
αἰνεῖτε αὐτὸν σὶ χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ, Αἰ-
νεῖτε αὐτὸν, σὶ κυμβάλοις διήχοις, αἰνεῖ-
τε αὐτὸν σὶ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν κύριον.

Εἰ ἕσι κυριακῆ, Δόξα, τὸ ἰωθινόν.

καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Υ' πῖρ δὲ λογιεῖται ὑπάρχεις θεῶν παρθένε.
ὁ γὰρ τῆ ἐκ σὺ σαρκωθίτος, ὁ ἀδης ἡχ-
μαλώπσαι, ὁ ἀδάμαϊα κίκλη). ἡ κατὰ
ρα νεύρω), ἡ εὐα ἡλθίθιρω). ὁ θαῖα-
τος πεθαίνωτα, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιή-
θηκαμ. διὸ ἀνυμνοῦντες βραῦν. δὲ λο-

γη-

γαπὸς χεῖρ ὁ θεὸς οὐτως ἀδοκίμας δόξα σου.

Δόξαι τὰ δεῖξαι τὸ σῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρηνῆσιν
αὐτοῖς ἀδοκίμα Ἰμῶν ἐμῶσι, ἀλογῶν ἐμῶ-
σι, προσκυῶν ἐμῶσι, δοξολογῶν ἐμῶσι,
ἀρχαῖς ἐμῶσι διὰ τὴν μεγαλίαν σου
δόξαν. Κε βασιλεὺς ἰσχυρῶν. Θεὸς πᾶ-
σαντο κράτος. Κε ἐν μοκοχμῆς, ἰσοῦ χεῖ.
Ἐάντων πᾶν. Κε ὁ θεὸς, ὁ ἀμὸς τῆ θεῶ, ὁ
υἱὸς τῆ πατρὸς, ὁ ἀγῶν τῆν ἀμυρτίαν τῆ κό-
σμου, ἐλήσων ἡμαῖ. Ὁ ἀγῶν τῆ ἀμαρ-
τίας τῆ κόσμου, πρόσδεξαι τὴ δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθ' ἡμέραν ἐκδεξία τῆ πατρὸς, ἐλή-
σων ἡμαῖ. Ὁ πὺ σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἰμὸ-
νος κς, ἰς χς, εἰς δόξαν σου πατρὸς ἀμῶν.
Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀλογῆσσοι. καὶ ἀ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἴωνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Καταξίωσον κτ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ μαρ-
μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμαῖ.

Ἐυλογητός εἶ κε ὁ θεὸς τῶν πατρῶν ἡμῶν, καὶ
ἀγιος.

αἰνετοὶ καὶ δεδοξασμένοι τὸ ὄνομά σου
εἰς τὰς αἰῶνας.

Γ εἶποιτο κτὲ τὸ ἑλεός σου ἐφ' ἡμαῖν, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ὅπισθι,

Ε ὑλογητὸς εἶ κτὲ διδάξόνμε, τὰ δικαιο
ματά σου. Εἰς τὸν

Κ εἰ καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν, σὲ ἡμεῖς καὶ
ἡμεῖς. ἐγὼ εἶπα κτὲ ἐλέησον με, ἵαση τίς
ψυχά μου ὅτι ἠεάρτεν σοί.

Κ βρεῖ πρὸς σὲ κατήρυον, διδάξόνμε τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θείος σου,
ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, σὲ τὸ φῶς σου
ὀφόμεθα φῶς, Παράτεινον τὸ
ἐλεός σου τοῖς ἠνωσκούσις.

Α' γιος ὁ Θεός. Α' γιος ἰσχυρός. Α' γιος ἀθάνα-
τος, ἐλέησον ἡμαῖν.

Α' γιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμαῖν.

Εἶτα γεγονοτέρα θωνῆ.

Α' γιος ὁ Θεός, Α' γιος ἰσχυρός, Α' γιος ἀθάνα-
τος ἐλέησον ἡμαῖν.

Εἰς τὴν περασμένην, ἢ ἄλλη ἡμέρα,
μη

μὴ ἔχουσα δοξολογίας μεγάλης, καὶ
τὸ εἰς τὰς αἴτας. δέξα, καὶ νῦν, λέγει ὁ
πατριάρχης μοναχὸς, ἄτος.

Σοὶ δόξα πρέπει καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ πᾶν
δόξα αἰῶνα πᾶν πομπῶν, τῶν πατρῶν, ἔτι πατρῶν
ἔτι πατρῶν πᾶν. Νῦν καὶ αἰεὶ, ἔτι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Δοξα σοὶ τῶν δειξάντων τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὑψίστοις θῶ. ἕως πᾶν, καὶ ἀνέσω τὸ ὄνομα
σου, εἰς τὸν αἰῶνα, ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα πᾶν αἰῶ-
νος.

Εἶτα ὑπέρβηθι, εἰς τὸ.

Κι ἔ καταφυγὴ ἔχου ἡμῶν. ἕως πᾶν,
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου πρὸς γνώσκου-
σίσε. **Εἶτα τὸ, Κ**αταξίωσον καὶ ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ ταύτῃ. **μῆχρι τέλους, ὁ ἱεροδότης, τὸ**
Πληρώσω μὲν πᾶν δέησι ἡμῶν πρὸ πᾶν.
ἔτι τα τῆς ὀκτωήχου σιχνοῦ, εἰοῦ καὶ
εἰς δεσποτικὴν ἑορτὴν σίχου περὶ αἴτος.

Επεπλήθη μὲν τὸ πρῶτον πᾶν ἔλεός σου καὶ ἔτι
ἔγαλλιασάμεθα, ἔτι δὲ φρασίθη μὲν εἰς πᾶ-
σας τὰς ἡμέρας ἡμῶν δὲ φρασίθη μὲν.

ἀν-

ἐν τῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσα ἡμᾶς ἐν τῶν
ἐν εἰδομῶν κακῶν. Ἐἶδε ὅτι τὸς δ' ἔλυσ
σε, Ἐ ὅτι τὰ ἔργασου, Ἐ ὁδήγησον τὸς
ὑὸς αὐτῶν.

51 ἄρ. δ' αὐτῶν.

Κ αὐτῶν ἡ λαμπρότης κυ, τῷ θυ ἡμῶν ἰφ'
ἡμαῖ, Ἐ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν, κατὰ
θυμον ἰφ' ἡμαῖ. καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατὰ θυμον.

Δόξα καὶ νῦν.

τὸ ἰδιόμιλον, εἰ ἔχει. εἶτα τὸ.

α' γὰρ τὸ ἰσομολογεῖσθαι πρὸς τὸ ἔψαλ
λεον τὸ ὀνόματι σου ὑψίσει τῷ αἰαγγέλ
λεον τὸ πρῶτὸ τὸ ἰλιόσου. Ἐ πῶς ἀληθινὰ
σου καὶ νύκτα.

εἰ β.

αὐτὸ μετενοοῖσθαι. Μεθ' ὅ, τεισάγοι, σὺ
τῶν πρὸς ἡμῶν. ὁ ἱερός. ὅπου ὄσιν. Ἐσπα
ειν τῆς ἡμέρας. Δόξα Ἐ νῦν, θυκίον. ὁ ἱε
ρός, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θς, καὶ τὸ μέγα ἰλε
ός σε, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ μετὰ τῶν ἐκφά
σεων, σε θία. καὶ ἡμεῖς, σὺν ἡμῶν τοὺς
βασιλεῖς. τὸ, Δὲ πρὸς κωμῆσαι
καὶ, γ'. καὶ πῶς πρῶτον ὡρα εἰ δ' ἴδεις

πῶς

παυρακος η, μετα το, αγαθον το εθροιστο
λογισθαι τα κα ε το φισαγιον, ο ιερως.
οπ σκ' οβιν, το κε ελεησον. με. Τινες εν
ταυτα, λεγουσιν δυτολυτικιον.

¶ εν ταυτα ιαφ' εσθ' τις της δόξης σου, εν ερακα
εις αιαι νομιζομεν. Ουκ' ελυθη εσβαρηνε,
αφοιξον ημιν τω θυρω τω ελεησον.

Ετα το κε ελεησον, με. τω ημιν ωτε βρω
εφ' χερσβιμ. εν ονοματι κυ, ελυλογησον
πρω. ο ιερως. ετων ελογητο εχ' ο θεος
ηρως ταυ το πενυω και αι και ηρως και
εσθ' με το.

¶ περα η βασιλω, τες πτες βασιλεις
ημιν εριωσον. τω πισιν σηεξον, τα εθ-
νη πραυνον. τον κοσμον ειρωδωσον. τω αι-
για μονω ταυτω, κελως εραφυλαξον.
τες προαπελθονταε πραε ε αδιλφες
ημιν, εν σκηνωις δικαων, ταξον. και η-
μαε εν μεταοια. και εβομολογησει πα-
ραλαβε, ως αγαθος και φιλαθρωπος.

¶ η εθ' εταυ, μεταοια εγ'. λεγοντες
κα

καθ' αὐτοὺς ἐπέκασθη μετανοία, τὴν δὲ
χρὴν τῶ οὐκ ἐφραμ. Κε καὶ διαποταπῆς
ζωῆς μου. Μεγά δὲ ταῦτα, ἐτέρωα μι-
κρά, ι α. Εἶτ' αὖθις, ἐτέρωα ἐστατοσση
μεγ' ἄλλω μίαν λέξαντες καὶ σὴ παύτη,
πὴν πρῶτα φείσασθαι ἀχρὴν. Μετὰ δὲ ταῦ-
τα σκῶα ἠμαῖ, ἀρχεται ὁ προεὶς ὡς Δευ-
τε προσκῶα ἠσωμῶ, γ' μετανοίας, γ'. Ε
↓ ἄλλομῶ πὴν πρῶτῶ ὡραῶ.

Εἰ δὲ βσι κυμακῆ, μετὰ τὸ τέλος τῆς δο-
ξολογίης καὶ τῆ τρισσῆς, λέξομῶ φο-
παρεα ἀνάσασμα. εἰς μῶ τὸν α' ἦχον,
β' γ' καὶ δ' λέξομῶ τὸ παρὸν ἀνάσασι-
μοι φοτ' ἔειν. ἦχος, δ'.

Σήμεροι σέτα τῶ κόσμῳ γέγονον ἄσωμῶ
τῶ ἀνάσασμα πικτάρη, Ε ἀρχηγῶ τ' ζωῆς
ἠρῶ. καθελωνῶ τῶ θαλάτῳ τὸν θαλα-
τοι, τὸ νίκος ἔδωκε ἡμῖν Ε τὸ μέγα ἔλεος.
Εἰς δὲ τὸν πλ. α' ἦχον, καὶ πλ. β' βαρῶ.
καὶ πλ. δ' λέξομῶ τὸδε ἦχος, πλ. δ'.

Αἰνασά ἐκ τῶ μηνήματος, Ε τὰ δισμὰ διαρ

κ ρξαε

ῥήξαι τῷ ἄδῳ, ἔλυσαι τὸ κατάκρημα τοῦ
θανάτου κτ. πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ
ἐχθροῦ ρυσάμενος ἐμφανίσαι ἑαυτὸν τοῖς
ἀποστόλοις σου ἵζηκίσειλας αὐτοὺς ὅτι
τὸ κήρυγμα. Ἐ δὲ αὐτῶν πλεονεξίαν σου
παρέχθαι τῷ αἵματι μου μόνον πολυέλιον.

Ἐ κτίσις, καὶ ἀπὸ πλυσίς.

Τίλος τοῦ ὄρθρου.

ΩΡΑΣΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ,
ἐν καταύξει ἀρχου.

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η Σ

Ω ῥήματα με ἐνώπιον κύνε. σιώθη τῆς
κρημνῆς μου. Πρόχθαι τῷ φωνῆ τῆς δει-
σιώς με, ὁ βασιλεύς με ἔ ὁ θεός με. ὅπ
πρὸς σὶ προσδέχομαι κτ. τὸ πρῶν, εἰσακί-
ση τῆς φωνῆς με. Τὸ πρῶν παραστήσομαι
σοι, ἔ ἐπόφειμι ὅτι ἐχθρὸς θέλων ἀνομί-
αν σὺ εἶ. ἐ παροικῆσαι ποιηρῶν ὀμί-
ου δὲ δὲ ἀρῶν, παραύμοι κατέναντι
τῶν

ἤ ὀφθαλμῶν σου . ἐμίσησα πάντα τὸς
 ἐργαζομένους τὴν αἰομίαν, ἄπολοις παύ-
 ται τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος . αἰσθα-
 αϊμάτων Ἐ δόλιον βδελύσαστα κύριος .
 Ἐ γὰρ δὲ σὶ τῆς πλήθους τοῦ ἰλίου σου, ἐ-
 σπλάγισμα εἰς τὸ οἶκόν σου . Προσκυνή-
 σω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου σὶ φόβω σου . Κύριε
 ὁδήγησόν με σὶ τῆ δικαιοσύνης σου εἰς ἐκ-
 τῆ ἔχθραν μου, κατὰ θύλασ σου εἰπάσθαι
 τὴν ὁδόν μου . Ὅτι ἐκ ἴσου σὶ τῆς ὀφθαλ-
 μη αὐτῆς, ἀλήθεια . ἢ καρδία τῆς, μα-
 σταία . Τάφος ἀνεωγμένος ὁλάρυξ αὐ-
 τῆς . παῖς γλώσσης αὐτῆς ἰδοιοῦσαν .
 κένοι αὐτοὺς ὁ θεὸς Ἀποπιστεύσασθαι ἀ-
 πό τῆς δεξιῆς αὐτῆς . κατὰ τὸ πλῆ-
 θος τῆς ἀσβεσίων αὐτῆς, ἔξωσον αὐτοὺς,
 ὅτι παρεπίκρανσιν κύριε . Καὶ ὀφθαλ-
 μῶν σου πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ .
 Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατα-
 κλινώσονται σὶ αὐτοῖς . Καὶ κωχῆσονται
 ἐσὶ σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα σου .

Ὅτι σὺ ἐβλόγησες δίκαιον κτ. Ὡς ὅπλα
δοκίμας, ἐσεφάνωσας ἡμᾶς.

Κύριε, καταφυγὴ ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐν γενεᾷ, ὁ γλυκὺς. πρὸ τῆς ὀργῆς καὶ θυμῶν, καὶ κλαυθῶν πλὴν γλυκῶ, ὁ πλὴν οἰκτιρῶν, καὶ ἀπὸ τῆς αἰωνοῦ καὶ ἕως τῆς αἰωνοῦ σὺ εἶ. Μὴ ἀποσρέψῃς ἀπὸ ἐμῶν εἰς ταπεινώσειν. καὶ εἰπάτω, ὅτι σρέψατε υἱοὶ τῆς ἀνῶν. Ὅτι γὰρ ἡμεῖς ἐτι ἐν ὀφθαλμοῖς σου κτ. ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς, ἡ πρὸς διήλθε καὶ φυλακὴ ἐν νύκτι. Τὰ ἕξ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἐτι ἔσονται. τὸ πρῶτον ὡς ἐχθὴ παρῆλθεν τὸ πρῶτον αἰθῆσαι, καὶ παρῆλθοι. τὸ ἕξ ἕρας ἀπὸ πέσοι, σκληρωθεῖν, ὁ ξηρανθεῖν. ὅτι ἕξ ἐλίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, ὁ ἐν τῷ θυμῶ σου ἐταράχθημεν. ἕξ ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῆς προσώπου σου. ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἕξ ἐλίπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἕξ ἐλίπομεν. Τὰ ἐτι ἡμῶν, ὡς ἐν ἀράχῃ ἐμελέτων. αἱ ἡμέραι τῆς ἐπίσης

ἡμῶν

αχ.

ἡμῶν εἰς αὐτοῖς, ἐξδομήκοντα ἔτη, ἐὰν
δὲ εἰς δυναστείας, ὀγδοήκοντα ἔτη, ἔτι
πολλῆτον αὐτῶν κόπος ἔστι πόνος. ὅτι ἐπὶ ἡλ-
θεπραότης ἐφ' ἡμαῖς, καὶ παιδωδυσί-
α. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς
σου, καὶ ἴσθι τὸ φόβου σου, τὸν θυμὸν σου ἐξ-
εβμήσασθαι. Τὴν δὲ ξιμαίαν ἔτα γινώ-
σόμενος, ἔσθι τοὺς πεπεδημένους τῆς καρδίας
εἰς σοφία. Ἐπίστρεψον εἰς ἑαυτὸν, καὶ
παρακλήθητι ὅτι τῶν δούλων σου. Ἐἴτε
πλήρη σου τὸ πρῶτον τοῦ ἐλπίου σου καὶ
ἡγαλιωσάμεθα, καὶ διφρασίθημεν.
Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν διφρασί-
θημεν, αἰὲν ὡς ἡμερῶν ἵστα πέντωσαι ἡ-
μαῖς, ἵνα ἴδωμεν κακὰ. καὶ ἴδωμεν
τῶν δούλων σου, καὶ ὅτι τὰ ἔργα σου, καὶ ὅ-
τι ἔργησον τῶν υἱῶν αὐτῶν.

Κ ἡμεῖς ἡλαμπρότης καὶ πᾶσι ἡμῶν ἐφ'
ἡμαῖς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κα-
τέδιδων ἐφ' ἡμαῖς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χει-
ρῶν ἡμῶν κατέδιδων.

Ε
λεον καὶ κείσιν ἄσπομαῖσοι κύριε ψαλῶ
σωθήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμω πότι ἤξεις πρὸς
με. Διεπορεύομαι ἐν ἀκακία καρδία
μα ἐν μέσῳ τῆ οἴκου μα. ἔπροεπιθέμην
πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παραιο-
μον. ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσσητα ἐκ
ἐκολλήθημοι καρδία σκαυθεὶ ἐκ κλίνον-
τος ἀπ' ἐμῆ τῆ πονηρῆ ἐκ ἐγίνωσκον. Τὸν
καταλαλουῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐ-
τοῦ, τοῦτον ἔβηθωσκον. Ἦ προηφαίω ὀφ-
θαλμοῦ, καὶ ἀπλήρω καρδία, τούτῳ ἐ-
πωήθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πτε-
ρας τῆς γῆς, τῆ συγκαθῆσθαι αὐτὴς μετ'
ἐμῆ. Πορεύομαι ἐν ὁδῷ ἀμώμω, ἔπος
μοι ἐλειτούργει ἐκατάκει ἐν μέσῳ τῆς
οἰκίας μα, ποιῶν ὑπερηφανίαν. Λαλῶν
ἄδικα, ἐκατόρθωσεν ἐνώπιον τῶν ὀφ-
θαλμῶν μα. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτε-
νον πάντα τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.
Τ
ἔβηθωσκον ἐκ πόλεως κυρίε πάντα
τοὺς ἐργαζομένους τῷ ἀνομίαν.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν ἀλληλούϊα γ'. μετὰ
τρίας, γ'. καὶ εἰ μὴ θς κς ἰψαλται, λέ-
γομεν, δόξα, τὸ ἕοπαίειον τῆς ἡμέρας θ
νῦν, Τίστε καλίσωμεν ὡ κεχαεῖται μὴ.
Εἰδ' ἀλληλούϊα, λέγομεν ἕοπαίειον, εἰς
ἦχον, πλαγίου, β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκυσσον τῆς φωνῆς μου, ὁ βασι-
λεύς μου καὶ ὁ θεός μου. σίχος, α'.

Τὰ ῥήματά μου εἰώπιστο κ'. σίχος, β'.

Ὅτι πρὸς σέ προσέξομαι κύριε. Δόξα.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον.

Τίστε καλίσωμεν ὡ κεχαεῖται μὴ. ἐρα-
κὸν, ὅτι ἀπέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης. παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ αἴ-
θος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον, ὅτι ἔμε-
νας ἄρθρος. ἀγνὴν μητέρα, ὅτι ἔχθη-
σαῖς ἀγίας ἀγκάλας υἱόν, τὸ πάντων θ'.
αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ ὀρθρὰ βήματά μου κατ' ἄβυσσον κ' τὸ λέ-
γόνσε, Ἐμὴ κατακλειδύσάτω με πᾶσα,
ἐλπίς. Λύξωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας

αἰῶνι, καὶ φυλάξω τὰ ἐπιτολάσου. Ἐὖ
πρόσποπόνσε ὄπιφανον ὅπι τὸν δ' ἔλονσε,
καὶ διδάξόν με τὰ δικαίωματάσε.

Πληρωθήτω τὸ σῶμα μου, ἀνίσεώςσε κέ,
ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξανσε. ὄλλω τὴν ἡ-
μέραν τὴν μεγαλοπρέπειάσε. **εὐχ.**

*Τεσσαριον, παταγια ξιαε, σὺ τὸ πῦρ ἡ-
μῶν, ὅπισθεν. Ἐ εἰ ἐκ ἔστι πασαρακο-
ση, λέγε τὸ τῷ ἁγίῳ κοιτάκιον εἰ ἔχει ἡ
τυχῆσιν ἑορτῆς, καὶ τῇ μετ' ἑστέρα, τῇ
τείτη, Ἐ τῇ εἰ λέγε τὸ παρόν, δικίον.*

Τὴν ὑπερῆδοξον ἡμετέραν, καὶ τῆν ἁ-
γίαν ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμ-
νήσω με καρδίᾳ καὶ σώμασι θρόνον αὐτῶν
ὁμολογήσεις, ὡς κυέως ἡγήσασαν, ἔν-
σεσάρκω μόνον, Ἐ πρεσβύεσαν ἀπαύ-
τως, ὑπὲρ τῆν ψυχῶν ἡμῶν. **Τῇ δὲ τῷ**
ταρτῇ καὶ παρασκῶν, λέγε τῷ τῷ.

Ταχὺ προκατάλαβε πρὸ δουλωθῆναι
ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημῶσι, Ἐ ἀπειλῶ
σιν ἡμῖν χεῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀελε τῶν σαυρῶ
σου,

σε, τοὺς ἡμαῖ πολεμῆντα. γνάτωσαν
πῶς ἰχθύει ὀρθοδόξων ἢ πῆσις. πρεσβεί-
ας τῆς θς ἔμνε φιλαίθρωπε.

Τὰ σαββάτω τῷτο.

Ω' εἰς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τὰ φυτὰ καὶ
τῆς κτίσεως, ποικιλῶν προσφέρει σοικέ,
τὺς θεοφόρους μάρτυρας ταῖς αὐτῶν ἰκισί-
αυς εἰς εἰσιλίω βαθεία, πλὴν ἐκκλησίας,
δὲ τῆς θεοτόκου σωτήρησιν πολυέλις.

*Ἰὴ δὲ κυριακῆ, λίξο μὲν τῷ ὑπακοίω τῷ
τυχόντος ἡχου, τὸ κύριε ἐλέησον, κ'. εἰς
πατρὶ καίρω. τὸ κτ' ἐλέησον, γ'. δὲ ἔξα καὶ
εὐὴ. Ἰὴ πτωχότερα, εἰ ὀνόματι κυ δὲ λῶ
γῆσον πῆρ. ὁ ἰερὸς ἐκφωνεῖ, ὁ θεὸς οἴκτει-
ρήσαι ἡμαῖ. Εἰ ἔστι πτωχὸς ἡ, ποιῶ
μὲν ταῖς γ', μεγάλας μετανοίας λίξο-
τες πλὴν προσηφῆσαν δὲ χλὴν. κ' καὶ δὲ
σποτα τῆς ζωῆς μου, ὁμοίως καὶ ταῖς ἐπί-
ραις κειραῖς, ἄ εἰτα, Εἰ πλὴν τῶν ταῖς,
γινόμενα ὁμοῖα, ἰ εἰτα, Ἔισάγον ἰωανα-
γία τεταῖς, πῆρ ἡμῶν, τὸ κτ' ἐλέησον, ι β'.*

κα

καὶ τὴν παρούσαν ἑξήκω.

Χ εἶ το φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον, ἔ ἀγά-
ζον πάντα αὐτὸν ἐρχόμενοι εἰς τὸν κόσμον,
σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώ-
πικου. ἵνα εἰ αὐτῷ ὀφείμεθα φῶς τὸ ἀ-
πρόσιτον. Ἐ κατὰ θυμὸν τὰ δευτέρω
τὰ ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῆ εἰτολιώσεως,
πρεσβείας τῆς παναχαιούσεως μητρὸς,
καὶ πάντων σου τῆ ἀξίω, Ἀμὴν.

Δόξα, καὶ κυῶ. καὶ γίνεται ἡ πόλις.

Τέλος τῆς πρώτης ὥρας.

Μ Ε Σ Ω Ρ Ι Ο Ν,

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸν ἀλογητὸν, τεστάριον, πανε-
γία τεία, πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυ-
νήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ψαλμοὺς.

Θς ἡμῶν καταφυγή ἔ δυνάμις. Βοηθὸς
εἰ θλίψῃσαι τῆς δούσεως ἡμᾶς σφόδρα.
Διὰ τὴν οὐ φοβηθῆσομεθα εἰ τῶ τα-

ράσι-

ῥάσιθαι τὴν γῆν, ἔμπα ἤβιθα ὄρη,
ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἡ΄χησαν ἔτα-
ράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἔταράχθησαν
τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταυότῃ αὐτῶν. Τῶν ποτα-
μῶν τὰ ὀρμήματα ἄφραϊνσι τὴν πόλιν
τῆ θύ. ἠγάσθη τὸ σκιδώμα αὐτῶν ὁ ὕψιστος.
Ὁ θεὸς ἐν μίση αὐτῆς ἔβραλαθήσεται.
βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεός, τὸ πρὸς πρῶν, πρῶν,
ἔταράχθησαν ἰθνη κλινα βασιλεία. ἔ-
δωκε φωνὴν αὐτῶν ὁ ὕψιστος. ἔβραλαθή ἡ
γῆ. Κεὶ τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, αἰπλή-
πτωρ ἡμῶν, ὁ θεὸς Ἰακώβ. Δῶτε καὶ ἴδιτε
τὰ ἔργα τῆ θεῶν. ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς
γῆς, αἰταγαρῶν πολέμους, μέγιστον τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Τόξον σωφίσει, ἔσω
θλάσει ὄπλιν. Ἐ θυρεὺς κατακαύσει ἐν
πυρὶ. Σχολάσατε ἔγωγε ὅτι ἐγὼ εἰμι
ὁ θεός, ἡ ψευθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἕφα-
θήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κεὶ τῶν δυνάμεων με-
θ' ἡμῶν, αἰπλήπτωρ ἡμῶν, ὁ θεός Ἰακώβ.

Ἡ΄γαθὸν τὸ ἕξομοδογεῖσθαι τῶν κύριον, καὶ
↓ εἰλ-

ψάλλει τὸ ὄνομα ἰσου ὑψίσι. Τοῦ ἀ-
ναγγέλλει τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, ἔτι
ἀλήθειάν σου καὶ ῥύκτα. Ἐνδεκαχόρδον
ψαλτηριῶ μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρα. Ὅτι
ἔφρασα ἅμα καὶ ἐν τῷ ποιήματί σου, ἔτι
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
Ὡς ἐμεγαλιώθη τὰ ἔργα σου καὶ σφόδρα
ἐβαθυύθησαν οἱ ὄχλοισί σου. Ἀνὴρ
ἄφρων ἐγνώσεται, ἔτι ἀσιώητος ἐσιωήσει
ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοῦς
ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἔρ-
γαζόμενοι τῷ ἀνομίᾳ, ὅπως ἀν' ἕξου-
δρῶ θῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τῆ ἀφάνους. Σὺ
δὲ ὑψίσι εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ
ἐχθροί σου καὶ, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπο-
λουῦνται, ἔτι ἀσκορπισθήσονται πάντες
οἱ ἔργαζόμενοι τῷ ἀνομίᾳ. ἔτι ὑψωθή-
σεται ὡς μονοκέρως τὸ κέρα μου, ἔτι τὸ
γῆρά μου, ἐν ἑλαίῳ πίνον. καὶ ἐπέειδεν ὁ
ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. καὶ
ἐν τοῖς ἑπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ ποιη-
ρῶν.

ρδομῶν, ἀπέσεται τὸ οὖς μου. Δί-
κμος ὡς φοῖνιξ αἰθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἢ
ἐν τῷ λιβαίῳ πλήθυσθήσεται. Περυ-
τδομῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυ, ἐν ταῖς αὐλαῖς
ἡ δούλη ἡμῶν βανθήσουσιν. Ἐπὶ πλήθυσ-
θήσονται ἐγγήρειοι καὶ ἄπαθῆντες
ἔσονται τῷ ἀγαγγεῖλα, ὅτι καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν
καὶ ἐκ ἕστιν ἀδικία ἐν αὐτοῖς.

Ὅς ἐβασίλευσεν, ἀπρέπειεν ἐν ἐδύσα-
το. Ἐν ἐδύσατο καὶ διώαμην καὶ περιεζώ-
σατο. καὶ γὰρ ἐστρέωσεν τὴν οἴκεν ἡμῶν,
ἥ τις ἐσαλεύθησεται. Ἐπιμοσ ὁ θρόνος
σε δασὸν τότε. ἀπὸ τῆς ἀγῶνός σου. Ἐπὶ ἡ-
ραν οἵ ποταμοὶ καὶ ἐπὶ ἡρανοὶ ποταμοὶ φω-
νῶσιν αὐτῷ. Ἀρεθὴν οἵ ποταμοὶ ἔπιξίψουσιν
αὐτῷ, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θα-
μασαὶ οἱ μετῶλοιοὶ τῆς θαλάσσης.
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ θεός. Ἐὰν μαρτυ-
ριά σου ἐπισώθησαι σφόδρα. Ἐὰν οἴκῳ τῷ
πρέπει ἀγίασμα καὶ, εἰς μακρότητα ἡ-
μερῶν.

Δόξα, καὶ γὰρ, ἑιστάχοι

μετα-

μετανοία, γ'· παλαγία ξία, π'· ἡμῶν.
Ἐ τὰ ἔσπασα ταῦτα· εἰ ἦρον, πλ β'.

Ε' λήσον ἡμαῖ κτ', ἐλήσον ἡμαῖ, πάσης γ' ὑπολογίας ὑπορουῦτες, ταύτω σοι τὴν ἰκυσίαν ὡς διαπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρουμ, ἐλήσον ἡμαῖ. Δοξα

Κ' ὑμεῖς ἐλήσον ἡμαῖ, ὅτι σοὶ γ' παροίθαμ, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφάδρα, μὴ δὲ μνησθῆς τῆς ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι βλεψοκαί νυ ὡς διαπλαγχνός, καὶ λύβωσαι ἡμαῖ ἐκ τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γ' εἰ θεός ἡμῶν, Ἐ ἡμεῖς λαός σου πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομα σου, ὅτι κληθήσῃ. Καί νυ, θεοτοχίον.

Τ' ἥς διαπλαγχνίας τὴν πύλιν ἀνοίξον ἡμῖν διλογηθῆν θεώτακε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ καὶ ἀσχοήσωμεν. ἰουδείημ δὲ σου, τῆς περυσίας. σὺ γ' ἡ σωπεία τῆ γῆς τῆς χειρῶν σου.

Το κναι ἐλήσον μ'. δοξα, καί νυ, τὴν πρῶτην τῆς χερῶν σου, τὸ ὄνομα π κν

678

ὁ λόγιον πατήρ. καὶ ποιούμεν μετα-
νοία μεγάλην, γ. μετὰ καὶ τῆς δ' ἕως
ὡς δεδήλωται. ἔτα λόγον τῶν παρῶ-
σαι δ' ἕως, τῆ μεγάλου βασιλείου.

0. Θεὸς ἐαυτοῦ, τὸ ἀρχὸν ἔαῖδιον φῶς.
ὁ πάσης κτίσεως δημιουργός. ἡ τῆ ἐλπίδος
πηγὴ τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ
τῆς φιλεθρωπίας ἀνεξίτητος ἄβυσ-
σος, ὅτι φανερὸν ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώ-
πυ σου κύει. λαμπρὸν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, τοῦτ' ἔστι τῆς δικαιοσύνης, ἔ τῆς
σοφίας ἀφροσύνης, τὰ ἀψυχαῖ ἡμῶν πλή-
ρωσον. καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ σα μελετᾶν
αἰεὶ, καὶ φθίγγεσθαι κείμενα. καὶ βρο-
μολογῆσαι δίκαιως, τὰ ἡμετέρῃ
δυσωπότη καὶ ἀργίτη. Ἰὰ τῆ χειρῶν ἡ-
μῶν ἔργα, πρὸς τὸ σὸν κατ' ἄθρονον θέ-
λημα, ἔ πρᾶξεν ἡμᾶς τὰ σοὶ ἄριστα
καὶ οἴλα δόδωσον. Ἰ'να καὶ δεῖ τῆ αἰα-
ξίων ἡμῶν, δοξάζηται σου τὸ πάντιμον
ὄνομα. τῆ πατρὸς, καὶ τῆ υἱῆ, καὶ τῆ ἀγίου
πνεύματος.

πνδματος τ' μίαιε θιόπιτος τι ε βασι
λείαι. η πρίπει πασα δόξα, τιμη ε προ
σκυήσις εις τες αιόνας. Α' μιλι Ει-

τα θπισω α πτο μου ε ται τλω, τι αυ τε.
Οζ λπες ελλων το φως. ε πορδεται, ο α
να τι λλων τον ηλιοι οπι δικαίς και αδι
καις, ποιηρους τα, και αγαθους, οποιον
ορθρον και φωτιζων πασαι ττω οικε με
τω, φωτισον και ημω τα καρδια δ
αυοτα τω απαντων. Χάρισμα ημιν ε τη
παρέση ημερα διαρισησάσοι, διαφυ
λατήων ημαε δαπο πάσης αμαρτίας, και
πάσης ποιηραε πράξιως. ρυόμνος ε
μαε, δαπο παντος βίλις πιτομωμ ηρεί
ραε, ε πάσης αιτικειμωμης δυναμειως.
Πρισβείας της παλαχαιτου διασωσί
νης ημων θκου. τω αυλων σου λειτουρ
γαμ, και εσουρασιων δυναμειων, και
πατων τω αγίω τω απ' αιόνο σοι
διαρισησάτων. Σον γαρ εστι το ελε
ειν και σωζειν ημαε ο θεος ημων, και
σοι

σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῆς πρῆξαι
τῆς ἡσ, καὶ τῆς ἀγίω πνε. Ναῦ, & αἰεὶ καὶ
εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ κιο. Τὴν πμιοτέραν.

Ἐ γίνεται παλεία ἀπόλυσις.

ΩΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΛΟΙΓΟΝ

αρχου τῆς τρίτης.

Ω. Ρ. Α. Τ. Ρ. Ι. Τ. Η.

Βασιλεῦ ἔραβε, ξισάμον, μετανοῖα γ.
καταγία ξισά πέρ ἡ μῶρ, ὅπ σῆ τὸ κῆ ἔ
λέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυήσω μῶρ, ἐκ
τρίτη. Εἶτε τὰς ψαλιὰς.

Ἐ ἰσάκιοσι κῆ ἰσπροστώη μου, πρὸ βχθ
τῆ ἰσῆσικου. Εἰ ἰώησαι τὴν προσδχλιώ
μας, ἐκ σῆ χεῖλοισι δολίοις. Εἰ κπροστώη
σε, τὸ κῆ μα με ἰσῆλθοι. οἱ ὄφθαλμοί μου
ἰσῆτωσαν ἰσῆύηται. Εἰ δολίμα σα τὴν
καρδιαρικ, ἰσῆσῆ φωνὸς κῆ, ἐπύρα

λ

σαίμα

σακίε καὶ ἐκ Διέθη καὶ ἐμοὶ ἀδικία, ὅ-
πως αὐτὴ μὴ λαλήσῃ τὰ σόματις, τὰ ἔρθε
τῆρ ἀϊώκλας τὰς λόγους τῆρ χειλίων σου,
ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδούς σκληρὰς. Καταρπ-
σα τὰ δαβήματα μου ἐν τῆρ ζίβοις σου,
ἵνα μὴ σαλεύθῃ τὰ δαβήματα μου.
Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκυσάμεν ὁ θεός.
Κλίνοι τὰ οὐς σε ἐμοί, Ἐ εἰσάκουσον τῆρ ρη-
μάτων μου. Θαυμάσωσον τὰ ἐλέησου
ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ, ἐκ τῆρ
ἀνθεστηκότων τῆρ δεξιῶν σου. Φύλαξόν με
κέως κόρην ὀρθαλιού. Ἐν σπέτη τῆρ
πτερύγων σου σκεπάσεις με, ὑπὸ προσώ-
πῃ ἀσεβῶν τῆρ ταλαμπωρησαίωντων με οἱ
ἐχθροί μου καὶ ψυχίου μου πειέχον, τὸ
σῖαυ αὐτῆρ συνέκλεισαν. τὸ σόμα αὐτῆρ
ἐλάλητην ὑπερηφανίαν, ἐβαλόντες με
καὶ περιέκλιψάν με τὰς ὀρθαλιὰς
αὐτῆρ ἔδοκτο ἐκκλίνας ἐν τῆρ γῆ. ὑπέ-
λαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν,
καὶ ὡσεὶ σκυμνὸς οἰκᾶν ἐν δασυκρύφῃς.

Ἀνά-

Αἰτιάσθη κ' ἐπρόθεσον αὐτὸς, καὶ ὑποσά-
σειλίσσον αὐτὸς. ῥύσαι τὴν ψυχλήν σου
ὑπὸ ἀσεβείας ῥομφαίας σου, ὑπὸ ἐχθρῶν
τῆς χειρὸς σου. κ' ἀπὸ ὀλίγων ὑπὸ γῆς
θεμέλεισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζῳῇ αὐτῇ. καὶ
τῇ κερυμαδύωσί σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ
αὐτῆς. ἐχθρὰ ἀνησκήσων, καὶ ἀφῆκεν
καὶ καπάτωρα τῶν νεφελῶν αὐτῆς. Ἐγὼ
ὄφειμι διακροσῆν ἡ ἀρθήσασμαι τὰ προσά-
πρασου. Χορταθήσασμαι, ἐν τῇ ἀρδίωσί-
μοι τῆν δόξαν σου.

Ἦ
ρὸς σὲ κ' ἤρα τὴν ψυχλήν μου, ὀφείλω με ὀφεί-
λω σὲ ποιῆσαι, μὴ καταχουθεῖω εἰς τὸν
ἐχθρὸν, μὴ δὲ καταχουθεῖω σάτωσί μου
εἰ ἐχθροί μου. Ἐγὼ πάντας ἀνυπόδητους
τίσασαι, οὐ μὴ καταχουθεῖω. σὺ γὰρ
ἐπίστασαι εἰ ἀνομομίτη δόξα κ' ἤσῃς. Ἦ
ὄφεισσαι κ' γνώσει μοι, καὶ τὰ ἔθνη
σου διδάξον με. ὀφείλω, καὶ με ὀφείλω τὴν ἀ-
λάθειάν σου, καὶ διδάξαι με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς
αὐτῶν. Ἐγὼ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν

Μνησθητι τὸ οἶκον σου καὶ τὰ ἐλείπ-
ουσι, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσὶν ἁμαρτίαι νεό-
τῆτός σου, Ἐ ἀγαπίωμεν μὴ μνησθῆς. καὶ
τὸ ἐλεῖσθε μνησθηθήμεσιν, εἴηκεν τὸ χεῖ-
ρόν σου καὶ ἔκρινεν ἡ δόξα σου καὶ ἔβρα-
θεν το νομοθετήσαι ἁμαρτανόματα ἐν ὁ-
δοῖς. ὁδηγήσει πρᾶξις ἐν κείνῃ διδάξει
πρᾶξις ὁδὸν αὐτῆς. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου,
ἐλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν
δόξαν σου αὐτῆς. καὶ τὰ μαρτυρεῖα αὐτῆς.
Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου καὶ. καὶ ἰσχυρῶς
τῆ ἁμαρτίας σου, πολλὴ γὰρ ὄζει. Τίς ὄζει
αὐτὸς ὁ βοβούρημος τὸν κύριον; νομοθετή-
σει αὐτὸς ἐν ὁδοῖς ἡ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐ-
τῆς ἐν ἀγαθοῖς αὐλιτῶθήσεται, Ἐ τὸ σπέρ-
μα αὐτῆς κληρονομήσει γῆν. Κραταφωμα
καὶ τὸ φοβερόν αὐτὸν, Ἐ πόθεν ἦκεν αὐτὸ
δυνατότε αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου δε-
σπαστὸς πρὸς τὸν κτῆ, ὅτι αὐτὸς ἐκασάσει
ἐκπαγίδος τὰς πόδας σου. Ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλήσονται, ὅτι μοι ὄνησις, καὶ

πῶ-

πρὸς εἰμὶ ἐγὼ. Αἱ θλίψεις τῆς καρ-
 διας ἐπληθύνθησαν. ἐκ τῆς αἰαγκαρμυ-
 θείας γαίμυ. Ἰδὲ τὸ ταπεινῶσίν με, ἔ-
 τον κέπομου, ἔ ἀρθεύσασα τὰ ἀμαρ-
 τήμας Ἰδὲ τὸς ἐχθρούς μου ἐπληθύν-
 θησαν ἔ μῖσος ἀδικῶν ἐμὶ σπασίμυ. Θύ-
 λαξον τὸ ψυχλῶμον ἔ ρύσασίμυ μή κα-
 ταθμυθεύσω, ὅτι ἤλπισα ὅτις. Ἀκαίρι
 ἔ ὁ θεὸς ἐκαλλαντόμοι, ὅτι ὑπέμενα ἄσ-
 κῆ λύψωσιν ὁ θεὸς τὸν ἰσλ. ἐκπασσῶ τῆ
 θλίψωσιν αὐτῶ. Καὶ ὁ θεὸς τὸν ἰ-
 δοξασ, καὶ νικῶ. Ἀλληλεγγύα ἐκ τρίτου.
 καὶ εἰ μὴ θεὸς κῆ λέγεται, λέγε τὸ τῆς
 ἡμέρας ξοπάειον. καὶ νικῶ, θεοτοκίον τὸ,
 θεὸς σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή. εἰδὲ
 ἀλληλεγγύα, λέγε τὸ παρὸν ξοπάειον,
 πρὸς ἦχον πλ. β.

Κ εἶ το πλάζονσιν πῆν ἐν τῆ τρίτῃ ὥρα
 τοῖς ἀποστόλοις σὺ καταπέμψασ, τοῦτο
 εἶχα θεὸς καὶ αἰταίλας ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγ-
 κήρισαν ἡμῖν διὰ τὸν ἰσλ.

51χος, πρώτος.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.

51χος, β'.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ προσώπου σου.

Δόξα, καὶ ἰαῦ, δκτίον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστὴ
σασὰ τῆ καρπὸν τῆς ζωῆς σὲ δεῖξαι ὁμοῦ
πρὸς βουε δὲ αὐτοῖνα μὲ τῆ δαυδαῶν,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτι ὁ Θεὸς διλογητὸς, διλογητὸς ὡς ἡμεῖραν
καθ' ἡμεῖραν. κατὰ δὲ ὁδὸν ἡμεῖν ὁ Θεὸς τῆ
σπῆων ἡμῶν. ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῆ σωζεν.

Τεσσαχον παναγία ξιας. πέρ ἡμῶν. ὅπ
σῆ, καὶ τὰ ἔσπῆμα ταῦτα.

Ὑπολογητὸς εἶ χεὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πασσόνας
τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξαι, καταπέμψαι
αὐτοῖς. τὸ πᾶν τὸ ἅγιον, καὶ δὲ αὐτῆ τῆ
οἴκη μὲν σαγλωδύσαι, φιλατῆρῶπι
δόξα σοι. Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθραὶ δίδε παραμυθία,
τοῖς δέλοις σε ἰσοῦ, σὶ τῆ ἀκηχίσαι τα

πίστα

παντα ἡμῶν. μὴ χεῖρου ἡμῶν ψυχῶν ἡ
μῶν εἰς λήθησιν, μὴ μακρῶς ἡφορευθῆ
ἡμῶν εἰς πειρασσον, ἀλλ' αἰεὶ ἡμαῖς κη
φθασον. ἔγχεσον ἡμῖν ἔγχεσον ὁ πατα
χῆ, ὡς αἰεὶ καὶ τῶν ἡμετέρων σου πρῶ
τα περὶ αμαρτίας, ὡς καὶ τῶν σε σὺ εἰς ἡμῶν
νωσον σκωτῶν οὐκ ἔρμων, ἵνα σιωπημῶν
σε ὑμναζῶν, καὶ ὁ ἕξολογῶν τὸ παλά
γιόν σου πάντα. Καὶ νῦν, ἔκλειον.

Ἡ ἔλπίς καὶ προσοχία, καὶ καταφυγή τῆς
χριστιανῶν. τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος τῆς
καταπονευμένων. ὁ λιμὴν ὁ ἀχέμικτος,
σὺ εἰς τὴν ἄχραντε. ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον αὐ
ζῆσα τῆ ἀπώσῳ πρὸς βίβλου. μαρτυ
ρη καὶ ἡμῶν παρθένε πανύμνητε.

Τὸ κέ ἐλπίσον, μὲ. Ὁ εἰς πῦρ καὶ ἡ
καὶ πᾶσι ὡρα. καὶ νῦν, κέ ἐλπίσον, γ'.
δόξα καὶ νῦν Ἰησοῦ πτωχότερα τῆς χερσο
βίβλου. εἰς ὄνομα κυ, ὁ λόγος σου, πᾶρ. Καὶ
εἰς τὴν πρὸς ἀποκρίσιν, πᾶσι ἡμῶν πᾶσι μετὰ
νοῖα, ὡς πρὸς ἡμῶν. Μετὰ δὲ αὐτὸν τὸ ὅ

καί μετανοίας, λέγομεν τὴν ἀχλὺν τῆς
αἰθλοῦ καρδαίου. Διάσπασα θεῖς πύργους
καὶ κρήνας, ἵνα προσεργασθῆς.

Τέλος τῆς ζήτησος ὥρας.

Μ Ε Σ Ω Ρ Ι Ο Ν .

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸν ἀλογητὸν, ξισάμον, παραζία
ξισαί, πέρημψ. Δεῦτε προσκλιθήσω-
μεν, γ' καὶ τὰς ψαλιεῖς.

Υ ψώτωσε κῆ, ὅτι ὑπέλαβίς με, καὶ ἐκ ἀ-
φρανας τὰς ἐχθρὰς με ἐπ' ἐμὲ κῆ ὀθρὺς
ἐπέκραξα πρὸς σὲ Ἐ ἰάσω με. κῆ ἀνήγα-
γες ἰβ' ἀδὲ τ' ψυχλώμε. Ἐσωτάμε ἀπὸ
τῆς καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλλα-
τε τὰ κῶοι ὅσοι αὐτῶ, καὶ ἰσομολογῆ-
θε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγνωσίης αὐτῶ. ὅτι
ὀργὴ ἐν τῶ θυμῷ αὐτῶ, καὶ ζῶὴ ἐν τῶ θε-
λήματι αὐτῶ. Τ' ἰεσ' ἔρας αὐλιθῆσεται
κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρῶτ' ἀγαλλίασις.

30797

Ε' γ' ὠ

Ἐγὼ δὲ εἶπα εἰ τῇ δ' ἰδωίᾳ μου, ἢ μὴ
σαλεύθῃ εἰς τὸν αἶθρα. κύριε οὐ τὰ θε-
ληματίου, παρέχε τὰ κάλλειαι δαύα
μιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου
καὶ ἔχληθῃ τετραμαχίος. Πρὸς σὲ
κύριε κειράξασαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν-
μου δεηθήσασαι. Τίς ὠφέλεια εἰ τὰ
αἵματίου, οὐ τὰ καταβαίρειναι, εἰς
θερμόν; Μὴ ἰσομολογήσασαί σοι
χοῦς; ἢ ἀταγγιλεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;
Ἦκουσε κς ὁ ἠλέησέν κς ἔχληθῃ βοη-
θός μου. Ἐστρέψας τὸν κροτήτόν μου εἰς χα-
ράν ἑμοῦ. διέτρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ
πεσέζωσαί με ὑφ' ὀφθαλμοῦ σου. Ὅπως αὐ-
ψάλλῃ σου ἠδόμενον, καὶ οὐ μὴ κατατυ-
γῆναι τὸ ἰσχυρόν σου, εἰς τὸν αἶθρα ἰσομολο-
γήσομαί σοι.

Μακάριοι ὡν ἀφίθησαι αἰ ἀνομίαί, καὶ ὡν
ἀπεκαλύφθησαι αἰ ἁμαρτίαί. Μακά-
ριος ὁ ἄρ, καὶ ὡν λογίστηται κύριος ἁμαρ-
τίαί, αὐτὸ δὲ ἴσται εἰ τὰ ἔσθματι αὐτοῦ

δὲ

δόλος ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαμώθη τὰ ὄσᾶ-
μα ἀπὸ τοῦ κράζειν με ἄλλω πλεῖ ἡμέραν.
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐβαρύνθη ἐπὶ-
ἐμὲ ἡ χεῖρ σου. Ἐγράψω εἰς ταλαπο-
ρείαν, ἐν τῷ ἔμπαγλιῶσί μοι ἄκανθαν.
Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα Ἐπὶ τὴν ἀμαρ-
τίαν μου ἐκ ἐκάλυψα. Εἶπα βλαβερὸν ὄσω
κατ' ἐμὴν πλεῖ ἀνομίαν μου τῷ κῶ, καὶ σὺ
ἀθῆκας πλεῖ ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
Υπὲρ ταύτης προσέβηται πρὸς σὲ παῖς
ὅσος ἐν χειρὶ αἰθέτω. πλεῖ ἐν κατα-
κλυσμαῖς ὕδατων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν
ἐκ ἐγγύσσι. Σύμου εἶ καταφυγὴ, ἀπὸ
θλίψεως τῆς περιεχέσεως με. Τὸ ἀγαλ-
λιαμά μου, λύξωσαί μοι ἀπὸ τῶν κυκλω-
σάντων με. Συνεπάσσε, καὶ συμβιβῶσε
ἐν ὁδοῖς ταύτη ἡ πορεύση. ὅπως κερᾷ ὅτι
σὲ τὸς ὀφθαλμοῦς μου. Μὴ γίνεαι ὡς ἵπ-
πος καὶ ἡμίονος, οἷς ἐκ ἐσι σωῖσις. ἐν κη-
μαῖς Ἐχαλιῶ, τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγ-
ξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σὲ. πολλὰ
αἰμά-

αἰμάσι γὰρ τῶν ἀμαρτωλῶν. Τὸν δὲ ἐλπίζον
τα ὅτι κῆ, ἔλιος κυκλώσει. Εὐφραίνθητε
ὅτι τὸν κῆ. καὶ ἀγαλλιᾶσθε δικαιοί, καὶ
καυχᾶσθε πάντες οἱ ἄδεις τῆ καρδία.
Εἰσάκουσον ὀθέος τῆς θεοσεύσεώς μου, πρὸ
ἄρθε τῆ προσεύχῃ μου. Ἄπο τῆ περάτων
τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκίκραξα. σὶ τὰ ἀκη-
δέσασαι τὰν καρδία μου. σὶ πέτρα ὕψω-
σάσαι. ὁδήγησάσαι, ὅτι ἐζητήθης ἐλ-
πίσας. Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου
ἐχθρῶν. Παροικήσω σὶ τὰ σπλωῖα κατή-
σου εἰς τοὺς ἀνάσας. σκεπαθήσομαι σὶ
τῆ σκέπη τῆ πτερύγων σου. Ὅτι σὸ ὄθς
εἰσῆκασαι τῆ δολιχίου. Εἶδωκα κλη-
ρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου.
ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῶ βασιλείας προση-
σεις. Ταῖ ἐτη αὐτοῦ, ἕως ἡμέρας χυεῖς,
καὶ χυεῖς. Διαμυεῖ εἰς τὸν ἀνάσας σὶ ἄ-
πτοι τοῦ θεοῦ. ἔλιος καὶ ἀλήθειαν αὐ-
τοῦ ἢς ἐκζητήσας. Οὕτω ψαλά τὰ ὀνό-
μαί σου εἰς τοὺς ἀνάσας. τοῦ ἀπτοδοῦ-

σας

τάμε τὰς ἀρχαίαι, ἡμέρας ἕξ ἡμέρας.
Δόξα, καὶ νῦν, εἰσαγιον, πνευματικῶν
πρὸ ἡμῶν, καὶ τὰ ἑσπέρα ταῦτα.

Ο' Ἐξ τῆς πρώτης ἡμέρας, ὅποιαν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν συνῶπτικῶν, μηδ' ἀποσῆσης
τὸ ἔλεος σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς
σῆσης, ἐκείνην κυβέρνησον τὴν ζωὴν
ἡμῶν. Δόξα.

Ο' ἡ μαρτυρία σου κτ', ἐκείνη ἀδελφῶν αἰσῶν,
ἐφ' αὐτοὺς ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας,
ἐκ σου τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἔχετε γὰρ τὴν
χρῆσιν, τοὺς τυράντους καὶ εἰδοὺς ἑ-
θραυτῶν καὶ δαμνῶσαν τὰ ἀίματιν ἑσ-
σι. αὐτῆς τῆς ἰκασίας κτ', σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἄνοιον.
Τ' εἶδες ἀναταμάχτην ἡμῶν τῆς χειρῶν
καὶ ὑπάρχεις θεῶν παρθένω. πρὸς σὴν
κατὰ φάσματις ἄφωτοι ἡγαμῶν ἡμῶν
καὶ πάλιν ἀμαρτανότας, ἔχομεν σε πρε-
εβδύσασαι, διὰ ἀρχαίαι, ὄντες, βραδύμεναι

χαίρει

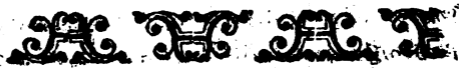
χαῖρε κεχαριτωμένη, ὅτι μὴ σου.

Τὸ κέ ἐλείπον, μί. δόξα, καὶ νῦν, Τὴν π-
μιωτέραν τῆς χερουβίμ. ἐπὶ ὄνομα τῆς κυ δὲ
λόγισον πέρ. ὁ ἱερός, Διδάχαι τῆς ἁγίας
πρῶν. Τὰς ζεῖς μεγάλας μετανοίας με-
τὰ τῆς ἀλγῆς, τῶ ὅσις ἱσραὴμ εἶθ' ἔτις,
Ἐπὶ παρῆσαι ἀχλὺς, τῶ μεγάλου βα-
σιλείου.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πῶν σὺ εἰρήνῃν δεδω-
κὼς τοῖς αἰοῖς. καὶ πῶν τῆ παναγίας πῆς
δωρεαί, τοῖς σοῖς μαθητῶ ἐπισκόποις κα-
ταπέμφασ. Ἐπὶ τῶν χεῖλην ἐκπυεί-
νων γλωσσῶν, διανοίξασ διανάμεισου,
Διανοίξον καὶ ἡμῶν τῆς ἁμαρτωλῶν τὰ
χεῖλη, Ἐπὶ διδάξον ἡμᾶς πᾶς δεῖ, Ἐπὶ ὑπὲρ
ῶν χεῖν προσόχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν
πῶν ζῶν, ὁ δὲ δὲος τῆ χειμαζομένων λι-
μῶν, καὶ γνώεισον ἡμῶν ὁδὸν ἐπὶ ἡ παρῶ-
σόμεθα. Πᾶς δὲ θεὸς ἐγκρίσις ὅν τοῖς
ἐγκάτοις ἡμῶν, Ἐπὶ πᾶν ἡγεμονικῶν, τὸ τῆς
διανοίας ἡμῶν, σήειξον ὁλιωθῆν. Ἰ' ἰα

καὶ

καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῆς πέντε σου πρὸς ἀγα-
 θὰ πρὸς τὰ συμφέρον ὁδηγῆσαι κατὰ
 ἔξοδα μὲν παρὰ τὰς ἐπιτολάς σου, Ἐ δὲ
 σὴς αἰεὶ ἐνημιονδῆσαι ἐκδοξῆσαι καὶ ἰρδανητε
 κῆς τῆς παπραγμῶν ἡμῶν τοῖς αἰοῖς
 παρυσία. Ἐ μὴ τοῖς φθέρουμοις τῆς
 σμικτῆς σαμαπαστῆς ἀδὲς τερπειοῖς, ἀλλ'
 λατῆς μινδλόντων ὀρέγεται τῆς ἀπολαύ-
 σιας ἐν ἰσχυροῖς θυσιαρῶν. Ἐπὶ δὲ λαγυκ-
 τῆς, καὶ ἀνετὸς ὑπ' ἀρχαῖς ἐν πᾶσι τοῖς ἀ-
 γχοῖς σου, εἰς τὴν ἀγῶναι τῆς ἀγῶναι, ἀμύνη.
 Ἐξῆς δὲ θείας ὄρατε ἀρχοῦ τῆς ἐκτις

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η

Ὁ πρῶτος, Διὸς προσκυλισσῶν ἡμῶν
 γ' ἡτανόιας ἔως. καὶ ἀρχὴ μὲν τῆς
 ἐκτις ὄρατε.

Θεὸς ἐν τῇ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου κενόν με. Ὁ Θεὸς εἰσακήκουσθε
 τῆς ἀρχῆς μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

τοῦ σώματός μου, ὅτι ἀλλότριοι ἐπαίση-
σαι ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταμοὶ ἐζήτησαν τὴν
ψυχάν μου, ἔτι προΐθυσεν τὸν θεὸν σὺ ἂν
παρ' αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὄθεες βοηθεῖ μοι, καὶ
ὁ κς, ἀνπλήρωσεν τὴν ψυχάν μου. Ὑπο-
στρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἕβρολόθρυσον αὐτὰς ἐκ σοῦ
ὡς θύσωσι. Ἐξομολογήσονται τὸ ἔνο-
ματόν σου καὶ ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης
ἀληθείας ἐρρύσωμαι. Ἐκ τῶν ἐχθροῖς
μου, ἐπέσει ὁ ὀφθαλμός μου.

3 κίψωμαι ἐς τὴν προσδοχίάν σου, ἔτι μὴ ὑ-
περίθης τὴν δόξάν σου πρὸς ἐχθροί μου, καὶ
εἰς ἄνεσίν μου. Ἐλυτῶ ἐθελῶ σὺ τῇ ἀδο-
λεχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην, ἀπὸ φωνῆς ἐ-
χθροῦ, καὶ ἀπὸ θυμῶος ἀμαρτωλοῦ ὅτι
ἐβλάστη ἐπ' ἐμὲ ἀνομία, καὶ σὺ ὀργῇ
ἐκκόποι μου. Ἡ καρδίᾳ μου ἐταράχθη ἐ-
ν ἐμοί, ἔτι δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐ-
μὲ φόβος καὶ φόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμὲ, ἔτι
καλὸν φέμε σκότος, ἔτι κακὰ. Τίς δώσει μοι

πῆλο.

πείραγε ὡς πειριεραῖ, ἔπειτα θήσο-
μαι καὶ καταπαύσω. Ἰδὲ ἐμὰ κρυφαὶ
γαδύων, ἔνυλιδίω ἐν τῇ ἐρήμῳ. Εἰρο-
σεδεχόμεν ἢ θνὶ τὸν σῶζοντά με ἀπὸ ὄλι-
γοψυχίας, καὶ ὑπὸ καταγίδος. Καταπάν-
πσον κέ, καὶ καταδιελετὰ γλώσσας
αὐτῶν εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀνιλοχίαν
ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-
κλώσει αὐτίω, ὅπνι τὰ τεύχη αὐτῆς.
ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
ἀδικία. Καὶ ἐκ ὄξελισσι ἐκ τῆς πλε-
τειᾶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅπνι οὖ-
ἐχθρὸς ὠνεΐδισέμε, ὑπὸ ἰεργα αὐτῆς. Ἐεἶδ
μισάνεια ἐπὶ ἐμὴ ἐμαγαλορρήμονισσι,
ἐκρύβην αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς. Σὺ δὲ ἀθροιστὶ
ψυχεὴ γειμώνμου καὶ γνῶσέμου, ὅς ὅπνι
τὸ αὐτὸ ἐγλύκανοαίμοι ἐπίστωσα. ἐν τῇ
οἰκῷ τῆς θεῶν, ἰπορδύθημεν ἐν ὁμοσίᾳ.
Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτῆς, ἔπειτα
βήτωσιν εἰς αἶδα ζῶντες. Ὅπνι πόνηρια
ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ἐγὼ

Ἐγὼ πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγω, ὅτι εἰση-
 κουσάμεν. ἰσχυροὶ καὶ πρῶτοι, καὶ μισομη-
 βεῖαι, διεκλήσομαι ἔστω ἀγγελῶν, ἔσι-
 σακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυθώσονται
 ἐκ εἰρήνης τὴν ψυχὴν μου διὰ τῆς ἐγγύων
 πικρίας, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν συν ἐμοί. εἰ-
 σακούσεται ὁ θεός, καὶ ταπεινώσει αὐ-
 τοὺς, ὃ ὑπάρχον πρὸ τῆς αἰῶνος. Οὐ γὰρ
 ὄψεσθε αὐτοὺς ἀλλά γινώσκοντες, ὅτι οὐκ ἐφα-
 θήθησαν τὰν θεῶν. ἔξέτενε τὴν χεῖρα αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον διδοῦσαν ἐρεθίσματα τὴν
 ἔρηθον αὐτοῦ. διμυροῦσεν διὰ ὀρ-
 γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγασεν
 αἰκάραι αὐτῆς. Ἡ παλιώθησαν οἱ λό-
 γοι αὐτῆς ὑπὲρ ἔλαφον. καὶ αὐτοὶ εἰσὶ βο-
 λίδες. Ἐπίρριψον ὅτι κύματα τὴν μέ-
 γαλον, καὶ αὐτοὺς ἀναθρήσει. Οὐ δώ-
 σαι εἰς τὸν αἰῶνα σάλας καὶ δεικνύον. Σὺ
 δὲ θεὸς κατὰ ἔξουσίαν αὐτοὺς εἰς φρεσὸν ὀρ-
 φθορᾶς. Ἄνθρωποι κινήτων καὶ δολιότη-
 τος, μὴ ἡμισθώσονται τὰς ἡμέρας αὐτῆς.

Εἰ γὰρ δὲ κύριε, ἰλπίσά' ἐπὶ σέ.
Ὁ κατοικαὶν σὶ βοηθεῖα τῆ ὑψίστου, σὶ σκέ-
πη τῆ θεῆ τοῦ ἐρανοῦ αὐλιωθήσεται. Ἐρεῖ
τὰ καὶ, ἀπλήπτωμε εἰς καταφυγή-
μου. ὁ θεός μου καὶ ἰλπίσά' ἐπ' αὐτῶν. Ὅτι
αὐτὸς ῥύσεται σὲ ἐκ παγίδος θηροῦ, καὶ
ἀπὸ λόγου παραχέδους ἐν τοῖς με-
ταφορείοις αὐτῆ ἐπισκιάσει σὲ. καὶ ὑπό-
ταξέ πέρυγα αὐτῆ ἰλπίεις. Ὅτι πλοὺ κα-
κλώσεις ἢ ἀλήθεια αὐτῆ. ἐφοβήθησιν
ἀπὸ φόβου νυκτεμοῦ, ἀπὸ βέλους πε-
τωμένου ἡμέρας. Ἀπὸ πρῶγματος σὶ-
σκότει δὲ πορεύομε. ἀπὸ συμπτώμα-
τος καὶ δαμίνου μεσημβριοῦ. Πισεῖται
ἐκτῆ κλίτης σου χλιαρῆ, εἰς μυρκαὶ ἐκδε-
ξιαί σου. πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἰγχιῆ. Πλευρῶ τοῖς
ὄφθαλμοῖς σου κατασπίσεις. εἰς ἀνταπέ-
δωσιν ἀμαρτωλῶν ὄφει. Ὅτι σὺ καὶ ἡ ἐλο-
πίσμε, τὸν ὑψίστον ἔβη καταφυγείσαι εἰς
προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, εἰς μάστιξ
ἐκ ἰγχιῆ ἐν τῶ σκελεώματί σου. Ὅτι πρὸς

ἀγ-

ἀγγέλοις αὐτῆς ἐπιλείπει πρὸς σὺν τοῦ
 δευλαξίαισι ἐπὶ πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
 Ἐπὶ χερσὶν ἀβύσσις μήποτε προσόψῃς
 πρὸς λάθους τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα ἔ-
 βασιλίσκου ὀπισθία, καὶ καταπιπίσεις
 λείοντα καὶ θράκοινα. Ὅτι ἐπὶ ἐμὴ ἥλα-
 σα, ἔρύσομαι αὐτὸν. ἀνεπάσω αὐτὸν, ὅτι
 ἔγνω τὸ ὄνομα μου. Κι κρᾶξεται πρὸς με,
 ἔπιπαύσομαι αὐτῷ. Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν
 θλίψει ἰβηλοῦμαι αὐτὸν καὶ δεξάσω αὐ-
 τὸν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐ-
 τὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.
 Δόξα, καὶ κυῦ. Ἀλληλοῦσια, ἐλγ. καὶ εἰ-
 μεν ψάλλεται τὸ θεὸς χυεος, λόγος μὲν
 τὸ τῆς ἡμέρας βοπάειον, εἰδὲ ἀλληλοῦσια,
 τὸ παρὸν ξαπάειον, ἔχρηβ'.

Οὐ εἴκοσι ἡμέρατε ἔωρα, καὶ σαυρὰ πρὸς
 σπλώσασε πλὴν ἐπὶ τὰ παραδώσω το λιμ-
 θῆσαι τὰ ἀδωμ ἀμαρτίαι, ἔπῃ πῆμα
 μέτων ἡραῶν τὸ χειρὸς γραφον, ἔξαρρῆξον
 χεὶρ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

- Ε'** πάντας ὁ θεὸς πᾶν προσέχλωμε. **Ε** μὴ
 ὑπερίδης τῆς ἀπονομῆς. **Σ** ἰχθὺς, β.
- Ε'** γὰρ πρὸς τὸν θεὸν ἐκίραξα, **Ε** ὁ κ' εἰσὴ-
 κισίμεν. **Δ**όξα, καὶ, καὶ, θεῶν.
- Ο'** πού η' ἔχομεν παρρησίας, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
 ἡμῶν ἀμαρτήματα. σὺ τὴν ἐκ σου ἡμε-
 τῶν τα, δυσώπησαν θεοτάκτε παρθένε. πολ-
 λὰ γὰρ ἰχθῆς δειπτεῖς κηρῶν, πρὸς βυθ-
 οὺς θάλασσης, μὴ πεισθῆς ἀμαρτω-
 λῶν ἐκείνων ἀπαίσθητος, ἀπ' ἐλεῆμων ὁ-
 σὶ καὶ σὺ ζεῖν βουλόραμος, ὁ καὶ παθεῖς
 ὑπὲρ ἡμῶν ταυτα δειξάμενος.
- Τ** αχὸ προέστα λαβίτωσησιν ἡμᾶς εἰσὶν
 προμοί σου κῆρε ἀπ' ἐπιχωδύσαμεν σὸ
 ἀρα. βοήθησον ἡ καὶ ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν,
 εἴκεν τῆς δόξης τῆ ὀνόματός σου. κῆρε
 ῤῥωπα ἡμᾶς, καὶ ἡσάθηπταῖς ἀμαρτίας
 ἡμῶν, εἴκεν τοῦ ὀνόματός σου.
- Τ**ετάρτον, πιαγία τελας, πάτρο ἡμῶν.
Ε τα ῥοπ δειλα ταῦτα, εἰς ἡχον δ' ἄτορον.
- Σ** ἴτα εἰργάσω εἰ μίση τῆς γῆς καὶ ὁ θεός.
 ὅτι

Ἐπὶ σαυρῆ ταὶ ἀρχαῖται σου χεῖρα ἐξή-
τηνα, ὅπισθ' ἄγων πάντα τὰ ἔθνη κρά-
ζοντα, κύριε δόξα σοι.

Τὴν ἀρχαίτην εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ὡ-
ς θεοῦ, αἱ τοὺ μέμφοι σου γένησιν τῆς πηλα-
μάτων ἡμῶν καὶ ὀφθαλμοῦ. Βεβαίως γὰρ δι-
δάσκουσαι ἀνελθεῖν ἐκ τῆς σαυρῆ, ἵνα βί-
σι οὓς ἐπλασαί ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἔχουσαι.
Ἐδοξε δὲ χαίρειν βραβυλοῖσι, χάρις ἐ-
πλήρωσαι τὰ πάντα ὅσα ἐπὶ ἡμῶν, πα-
ρακληθῆναι εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Ἰησοῦ.

Εὐαγγελοῦ ὑπακούουσα πηγή, συμ-
παθείας ἀξίωσαι ἡμᾶς καὶ βλέψοι εἰς
λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα. Δείξον ἡμῶν ἐν τῇ
δασει εἰσεῖσαι. εἰς αὐτὴν ἐλπίστοις, τὸ
χαῖρε βραβυλοῖσι, ὡς ποτιὸ γαθεῖν ὁ
ὄν ἀσωμάτω ἀρχιερατῆρος.

Ταῦτα λέγονται, τῇ δευτέρᾳ, τῇ τετ-
τῇ, καὶ τῇ πέμπτῃ ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέ-
ρα κοντὰ κεν, τὸ δὲ ὑποπτα γ' ἄλλοι.

γεται τῇ τεξάδι, καὶ τῇ παρασιδῆ. ἡ-
ρορ, β' ταυοὸ θάτον.

γ' παρεδοξασμῆ ὑπάρχεις θκῆ παρθέ-
νε ὑμῶ μῆστε. Διὰ γ' τοῦ ερῆ τῆ ὑοῦ σου,
κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθη-
κε. νεκρωθίτες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἡ-
ξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν,
πῶ ἀρχάμα ἀπόλαυσιν. διὸ δὺχαρισῶν-
τες, δοξολογῶμεν ὡς κρατῶν χεῖρον τὸν
θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ κῆ ἐλείπον, μ' ἡ δὺχῆ. Ὁ εὐ πατή
καρῶ, καὶ πάση ὥρα. μεθ' ἡμῶν, κῆ ἐλεί-
πον, γ' δόξα, ἔ νῦν. Τὴν πμῖωτέρα. μι-
τανοίαι, ὡς εἰρησαι εἰ ἔσι μ', ἔ ἀπόλυσις.

Μ Ε Σ Ω Ρ Ι Ο Ν

τῆς αὐτῆς ὥρας.

Τὸ δεῦτε προσκινῶσωμεν, ἔκ τρίτου.
καὶ πὺς ψαλμοὺς.

ε' λίσσῶμι ὁ θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με αἰ-

θρω-

Θρωπος. ὄλιω πέν ἡμέρας, πολεμῶν, ἐ-
θλιψέμε. κατ' ἐμῶν πάντες οἱ ἐχθροί μου
ὄλιω πέν ἡμέρας ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμῶν
τές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσα-
μαι. Ἐγὼ γὰρ εἰς ἐλπίαν ἐπὶ σὲ. σὺ πάλαι θεῶ
ἐπαγγέσω πούς λόγους με ἐπὶ τῶ ἀπ' ἡλ-
πισσας, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σαρξ.
ὄλιω πέν ἡμέρας τούς λόγους με ἐβδύ-
λυσοντο. κατ' ἐμῶν πάντες οἱ ἐχθροί μου
μοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. παροικήσανσι. καὶ
κατακρίψουσιν. αὐτοὶ πέν πύργους μου
φυλάξουσιν. καθάπερ ὑπέμειναν πέν ψυ-
χλεύεις, ὑπὲρ τοῦ μηθευῶν ὅσους αὐτούς,
σὺ ὀργῆν λαούς κατάξεις. Ὁ θεὸς πέν
ζωήσωμεν ἐξ ἡ γαλασσοῦ. ἔθνη τὰ ἀπ' κρυψί-
μου σὺ ἀπὸ πόντου, οἷς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελί-
ᾳ σου ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς
τὰ ὀπίσω σὺ ἢ αὐτὴ ἡμέρα ἐπι καλίσσωμαί-
σε. ἰδοὺ ἐγὼ γὰρ, ὅτι θεὸς μου εἰσὺ. Ἐπὶ τῶ
θεῶ ἀγγέσω ῥῆμα. ἐπὶ τῶ κρείω ἀγγέσω
λόγους. ἐπὶ τῶ θεῶ ἡλπισσας, οὐ φοβηθή-
μα

ε 111 εσμαι

τομα ἢ ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος· ἐν ἡμεῖς
θεὸς ἔσχατος, ἀπὸ δώσω ἀντίσειός σου, ὅτι
ἐρρύσω τὴν ψυχλή σου ἐκ θαλάσσης. τοὺς
ὄφθαλμούς μου ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τοὺς
πόδας μου ἀπὸ ὀλιθήματος· εὐαριστή-
σω ἐνώπιον ἐμοῦ ἐκ φωνῆ ζώντων.

Ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ἐλέησέν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ
πέποιθα ἡ ψυχή μου· ἐστίη σικιὰ τῆ
πνεύματος ἐλπίω, ἕως ἃ παρέλθοι ἡ ἀ-
νομία μου κενάξομαι πρὸς τὸν θῆτον ἕψ-
σον, τὸν θεὸν ἐνεργητίσαντά με. Ἐξ ἠπὶ
σειλῆν ἕψ ἠρατὴ καὶ ἰσώσῃς με, ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τοὺς κατὰ πᾶσαν γῆν. Ἐξ ἠπὶ
σειλῆν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀ-
λήθειαν αὐτοῦ, ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχλή
μου ἐκ κίβου σκύμων, ἐκ κοιμῆθῃ τετα-
ραγμένος. ἦοι σῶν οἱ ὀδόντες αὐτῆ, ὁ-
πλᾶ καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ μά-
χαυρα ὀξεία. Ἦ ψάθη πᾶσι τοὺς οὐρα-
νεὺς ὁ θεός, καὶ ὅτι πᾶσαι τὴν γῆν ἠδὲ
θάλασσαν. Παγίδα ἢ τοίμαται τοὺς ποσὶ-
μου.

σου, καὶ κατέκαμψαι τὸ ψυχλῶ μου.
Ἔρυσαι πρὸ προσώπου μου βόθρου,
Ἐ σὶ ἐπέσοι εἰς αὐτόν. Ἐπίμη ἡ καρδία
μου ὁ θεός, ἐπίμη ἡ καρδία μου. ἄσομα,
καὶ ψαλῶ σὶ τῆ δόξῃ μου. Ἐξηγέρθη ἡ
δόξα μου ἐξηγέρθη ψαλμῶν Ἐ κινά-
ρα. Ἰβρυγέρθη σομα ὄρθρου. Ἐξομολογή-
σομαί σοι σὶ ἡσίοις κύριε, ψαλμοί σοι ἴθ-
ησιν. Ὅτι ἐμπαλαυθήτωσ ἡ ἕρα ἄν-
τὸ ἔλεός σου, Ἐ ἴως ἡ ἡφελῶ, ἡ ἀληθεί-
σου. Ἦ ψάθη ἐπὶ τοὺς ἕρα ἰσθῆς, Ἐ
ἐπὶ πᾶσαι τὸ γλῶ ἡ δόξασου.

Θεός εἰς τὸ βοήθειάν μου, πρόχες, καὶ εἰς
τὸ βοηθήσαι μοι ἀσέουσ. Αἰχμωθήτω-
σαι καὶ σὶ ἀπῆτωσαι οἱ ζητῆτες τὸ
ψυχλῶ μου. ἀπογραφήτωσαι εἰς τὰ ὀπί-
σω, καὶ καταμωθήτωσαι οἱ βουλο-
ρήμοι κακὰ. ἀπογραφήτωσαι πα-
ραυτικά αἰχμωθήμοι, οἱ λέγοντες μοι
Ἐ γέ Ἐ γέ. Ἀγαλλιάδωσαι Ἐ ἄφρα-
θήτωσαι ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητῆτες σε
ὁ θεός.

ὁ θεὸς καὶ λεγέτωσαν ἅπασι πάντες. Μεγα-
λυθῆτω ὁ θεός, οἱ ἀγαπᾶντες τὸ σέβου
σου ἐγὼ δὲ πτωχὸς ἐμὶ ἔπισης. Ὁ θεὸς
βοήθησάν μοι. βοήθός μου καὶ ῥύσις μου
ἐστὶν κύριε μή ζήσεις.

Δόξα, ἔπι. Τετάρτον παναζία τειά.
πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ παρόντα ἑοπαρί.
Σὺ ὡσαν κύριε τὸν λαόν σου, ἔπι λόγησον πύ
κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρέμας. καὶ τὸ σὺ
φυλάττων, ἔπι τὸ εὐαρέσει πολίτας.

Δόξα.
Τὰ ἀληθινὰ ἐπὶ ἀγίων ἀπὸ ὑπὲρ σὺ ἔπι
θον, δυσωπήθητι κέ. ἔπι πάσαις ἡμῶν τὰ
ἐπιώα, ἔπι σὰφ φιλάνθρωπε δόμιθα.

Καὶ ἐπι.
Τὴ ἡγεσία κέ, πάντων ἐπὶ ἀγίων. ἔπι τῆς
θκῆ, πύ σὺ εἰρήμην δὸς ἡμῶν, ἔπι ἐλέη-
σον ἡμαῖς, ὡς μόνος οἰκτιρῶν.

Τὸ, κέ ἐλέησον, μί. Δόξα, καὶ ἐπι. Τὴ πύ
μικρότερα. ἔπι ὄνομα πύ κυρίου ἐπὶ λόγησον.

πύ

πρὸ ἱερῶς. Διδύχων. εἶτα ποιῆσθε τὰς
μεγάλας φεῖς μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς
δύχης τῆς οἰκίης ἔφραμ. καὶ ὄψους τιω πα-
ρῆσαν δύχλιω τῷ μεγάλου βασιλέως.

⊖ εἰ καὶ κύριε τῆς δυνάμεως, ἔ πάσης κή-
σεως δημιουργεῖ, Ὁ δὲ ἀπὸ λέγχα κίε-
κάς ἐλῆς σου, τὸν μοιοχρηῆσαι ἕόν, Τὸν
κῆ ἡμῶν ἰσοῦν χεῖσὸν καταπέμψαι ἐπι-
στέα τοῦ γήρους ἡμῶν. Καὶ δὲ τοῦ πμίου
αὐτῆς σαυρῶ τὸ χεῖρόγραφον τῆς ἀμαρτωλῶν
ἡμῶν δὲ ῥήξαι, ἔ θεαμβάσαι εἰ αὐ-
τῶν τὰς ἀρχαὶ καὶ ἰξουσία τοῦ σκότους.
ἀπὸς δὲ ἀποτα φιλάνθρωπα, πρὸς δε-
ξαι ἔ ἡμῶν τῆς ἀμαρτωλῶν, τὰς δύχα-
εσθέρους ταῦτα καὶ ἰκετηροῦς εἰτ δέ-
ξεις. καὶ ῥῦσαι ἡμαῖς, ὑπὸ πατὸς ὄλε-
θίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, ἔ
πάντων τῆς κακῆσαι ἡμαῖς ζητουώτων,
ὄρα τῆς καὶ ἀσράτων ἐχθρῶν. καθήλω-
σον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν,
καὶ μὴ ἐκκλίης τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς
λόγους,

λόγους, ἢ εἰς λογισμὸς πόνειας. ἀλλὰ
 τῷ πόθῳ σου ζῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς,
 ἵνα πρὸς σὲ δεῖ παύτως ἀσπείζοντες, καὶ
 τῷ παρασούθῳ πῶδῳ ἡμῶν, σὲ τὰ ἀ-
 πρῶσιτον, ὡς αἰθῶν κατὰ πᾶσι δόξατος φάος,
 ἀκατάπαυστος καὶ τῷ ἰσομαλῶ γήσι καὶ
 δὺ χαεῖσι ἀναπῆμι ποιεῖς, τῷ ἀάφῳ
 πᾶσι, σὺ τῷ μονοχρῆστῷ ἡμῶν, καὶ τῷ
 παλαζῶ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωποικῶ σου
 πνύματι. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῷ ἀάφῳ, ἀμήν.

Καὶ εἰ μὴ θύετ καὶ ἱψαλτο, τὰ τυπικῶ
 λίγιστον ὡς εἰ δὲ ἀλληλοῦτα, ὑπὲρ
 θῆς αὐτὰ, μετὰ τῷ εἰνάτω ὄραν.

ἈΡΧΗ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ

λίγιστως
 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον
 ὁ λογισμὸς αὐτῆς.
 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ
 εἰ

εἰς μέντοι τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ. Ὁ λό-
 γος ἡ ψυχὴ μου τὸν κῆ, καὶ μή ἐπιλαθῆ-
 του πᾶσαι τὰ εἰρηὰς πλοῖα αὐτοῦ. Τὸν
 δὲ λατρεύοντα, πᾶσαι τὰς ἀνομίαι σου.
 Τὸν ἰαχόμενον, πᾶσαι τὰς ἐνέσεις σου. Τὸν
 λοξόμενον ἐκφορεῖ τὴν ζωὴν σου. Τὸν
 θεφανοῦντά σε, εἰ ἔλθει καὶ οἰκτιρμοῖς.
 Τὸν ἐμπιπλῶντα εἰ ἀγαθοῖς τινὲς ἐπι-
 θεμίαι σου. Ἐταπεινώθησται, οἷς ἀντι-
 κινήσει σου. Ἐτοιμῶν ἐλεημοσιῶν ἐκύ-
 ελος, καὶ κείμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 Ἐγνώσε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὰ μωϋσῆ
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μα-
 κρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος
 ὀργισθήσεται, οὐδέ εἰς τὸν αἰῶνα μίσσει.
 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἐποίησεν ἡ-
 μῖν, εἰδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἀντα-
 πέδωκεν ἡμῖν. ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τῆ ἐνθε-
 ῶν τῆς γῆς, ἐκρατύωσε καὶ τὸ ἔλεος αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τοὺς φοβημένους αὐτόν. Καθ' ὅσον

ἀπέ-

ἀπέχουσιν ἀάτο λαί λὰπὸ δυσμῶν, ἐμά-
κρυσσιν, ἀφ' ἡμῶν τὰ ἀνομίαις ἡμῶν. Κα-
θὼς οἰκετεῖται πατὴρ ἡμῶν, ἀπετέρεκεν
τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω
τὸ πλάσμα ἡμῶν. ἐμενῆθη, ὅτι χροῦς ἰσ-
μῶν. Ἄττος ὡσεὶ χόρτος, ἀήμεραι αὐτοῦ,
ὡσεὶ αἴθος τῆ ἀγροῦ, οὐτως ἔλαθῃσει.
Ὅτι πῖνα διήλθεν ἐπ' αὐτῶν ἕως ὑπάρ-
ξει. καὶ ἔκ' ἐπιγνώσεται ἔτι, τὰ κτόποι αὐ-
τῶν. Τὸ δὲ ἔλας τῆ κνέμου, λὰπὸ τῆ ἀγαθῆς,
καὶ ἔλας τῆ ἀγαθῆς, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους
αὐτὸν. Καὶ ἡ δεικνομένη αὐτοῦ, ἐπὶ τὰς
ἐλάς, τῶν ἰσχυρῶν αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ αὐ-
τῶν, ἕως μεμνημένοις τῶν ἐλάς αὐτῶν, τῶν
ποιήσων αὐτὰ ἐκείνος ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ-
τοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἕως ἡ βασιλεία
αὐτοῦ, πάντων διαπέσει. Ἐὐλογεῖτε τὸν
κνέμον, πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ: διωατοῦ
ἰσχυρεῖ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτῶν τῶ ἀκῆ-
σων τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῶν. Εὐλογεῖ-
τε τὸν κνέμον, πᾶσιν ἀγγελοῖς αὐτοῦ

λεπουργῶσι αὐτοῦ οἱ ποιῆντες τὸ θέλημα
αὐτοῦ. διλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ, εἰ παντὶ τόπῳ τῆς διασωθείας
αὐτοῦ, διλόγησι ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν κύριον.

Δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ πνεύματι.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν κύριον, ἀνέσω κύριον οὐ
τῆ ζωῆς, φάλα τῷ θεῷ με ἕως ὑπαρ-
χῶ. Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἀφροντα, ὅτι ἕως
ἀνθρώπων, ὅς οὐκ ἔση σωτήρια ἐξελθῶ-
σεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει
εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀ-
πολοῦνται πάντα οἱ ὀρθολογισμοὶ αὐ-
τοῦ. Μακάριος οὗ ὁ θεὸς ἰακώβ, βοηθὸς
αὐτοῦ. ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ, ὅτι κύριον τὸν θεὸν
αὐτοῦ. Ἦν ποιῆσαι τὰ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὸ πνεῦμα, τὸν θάλασσαν ἔ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς
τὸν αἰῶνα, ποιῆντα κύματα τοῖς ἀδικημέ-
νοις, δίδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι κύριον.
κύριον πεπεδημένους, καὶ σοφοῖ τυφλοῦς,
κύριον

κς αἰσθητικὰ τέρρα γινόμενος, κς ἀγαπᾷ
δικαίως, κς φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.
Ὁ ῥαββὸν καὶ χήρα ἀγαπήσεται, ἔσδον
ἀμαρτωλοῖν ἀφαιεῖ. Βασιλεύσει κς εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου σιών, εἰς γλυκὺ καὶ
γλυκὺ. καὶ κευ.

Ο μογογυμῆς ἦος ἔ λόγος τῷ θεῷ ἀθάνατος
ἐκάρχων, ἔ πατα δεξά μῆμος, ἔξαι πλὴν ἡ
μντέρα σεία σαρκωθίωα, ἐκ τῆς ἀγίας
θκοῦ καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, ἔξαι πῶς
εἰσθροπήσασαι, σαυρωθίς τε χειρὶ ὀθεῖ.
θακάτω, θακάτων πατήσασαι. εἰς ὧν τῆς
αἰγίας τεράδος, σωδοξαζόμενος τὰ πα
τεῖ καὶ τὰ ἀγία πνι, αῶσαν ἡμαῖ.
εἰδέναι καὶ ὅτι τῷ κευ ἀλη, μ. αὐλίεζα
ρῶν τοὺς ἦ τυπακῶν ψαλμοὺς. ἀλλὰ
μετὰ τῶν ἄγγελῶν τῶν, δέσποτα κῆ ἰησοῦ
κς ὁ θεός ἡμῶν, ἔφκεται ὅπετα γινόμενος
χορὸς ἔ τω. Μυκάθηπ ἡμῶν κύερε μετὰ
μῆλου, εἰς ἔχον, πλ. δ, καὶ εἰ τῶν. Μ α
πῆροιαῖ ἀπαιχθὶ καὶ κευ. μετὰ εἰ τὰ πῶ
δος

λος τῆς σίχων, σίου μύρον τῆς δυσχερασί,
λέγεται ἕτως. Μνήσθητι ἡμῶν κτ. ἐκφω
ως. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
κτ. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῆς πνί, ὅτι αὐτοὶ ἔσιν
ἡ βασιλεία τῶν ἐνῶν. Μακάριοι οἱ πε-
θῆντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μα-
κάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσου-
σι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πενηθῆντες ἔτι
ψάλλοντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορ-
ταθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι
αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθα-
ροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Μακάριοι οἱ εἰρηνόποιοι, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται. Μακάριοι οἱ διωγμέ-
νοι ἐνεκ τῆ δικαιοσύνης, ὅτι αὐτοὶ ἔσιν ἡ
βασιλεία τῶν ἐνῶν. Μακάριοι ἐσεῖ, ὅταν
ὄνειδισωπὴν ὑμᾶς ἔτι διωξωσι, ἔτι ἔπωσι
παῖ πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψευδόμε-
νοι, ἐνεκ ἐμοῦ. Χαίριτε ἔτι ἀγαλλιάσθε.
ὅτι ὁμιθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς ἐρατοῖς.

καὶ ἐμὲ ὄξει. ἐν ἔμοιροι οἱ δύο χοροὶ,
ψάλλουσι μὲν κέλευς τὸ, Μνήσθητι ἡ-
μῶν. καὶ μεγαλοῖαν ἀεὶς τὸ καθ' ἐν, εἶδ' ἔν-
χυμα. Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν κἔ, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασι-
λείαν σου.

Μνήσθητι ἡμῶν διάσωτα, ἔτι καὶ ἔλθῃς εἰς
τὴν βασιλείαν σου.

Μνήσθητι ἡμῶν ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βα-
σιλείαν σου.

Χορὸς ὁ ἑπεραῖος, ὑμνεῖσθε ἔ λέγει, ἄγιος
ἄγιος, ἄγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ
αἰὼς ἔ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Σίχος.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίθητε. καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν. ἔ μὴ κατακυριευθῆ.

Χορὸς ὁ ἑπεραῖος, ὑμνεῖσθε καὶ λέγει, ἄ-
γιος, ἄγιος, ἄγιος κς σαβαώθ, πλήρης ὁ
ἐπὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα.

Χορὸς ἀγίωι ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων,
ὑμνεῖσθε, καὶ λέγει, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος
κς

κς σαβαώθ, πλήρης ὁ ἔθνος καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου. Καὶ νῦν.

Τίς δὲ εἰς εὐα θεῶν, πρᾶ παντοκράτορα,
ποιητὴν ἔρανῆ καὶ γῆς, ὄρα τῶν τε παύ-
των ἑ ἀοράτων. Καὶ εἰς εὐα κύριοι ἰσῶν
χρῖ, τὸν υἱὸν τῆ θεῶ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τῆ
πρῶ γνηθεία, πρὸ πάντων τῶν αἰώ-
νον. Φῶς ἐκ φωτός, ὅν ἀληθινόν, ἐκ θεοῦ
ἀληθινῆ. Γενηθεία ἐποιηθεία, ὁ-
μοῖοτον τῷ πατρί, δι᾽ τὰ πάντα ἐχρί-
στο. Τὸν δὲ ἡμαῖ τὲς αἰῶς, καὶ δεχθέντα
ἡμετέρας σωτηρίας, κατελθόντα ἐκ τῶν
ἔρανῶν, καὶ σαρκωθεία ἐκ αὐτῆς ἀγίου,
καὶ μαρίας τῆς παρθένου, καὶ εὐανθρω-
πήσαντα. Σταυρωθεία τε ὑπὲρ ἡμῶν,
ὄν πορνίου πλάτου. ἑ παθόντα ἑ τα-
φόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κα-
τά τὰς γραφὰς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τὲς
οὐμῶς, ἑ καθιζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρός.
καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κεῖνα
ζῶντα καὶ νεκρῶς, ἑ τῆς βασιλείας, ἐκ

ἔσαι τέλος, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 κτ', τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τῆ πρὸς ἐκπορεύ-
 μηον, τὸ σὺ πάτρι καὶ υἱῷ, συμπρο-
 σκυυόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
 λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. εἰς μίαν
 ἀγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκ-
 κλησίαν. Ὁμολογῶ δὲ βάπτισμα εἰς
 ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστα-
 σιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶ-
 νος, Ἀμήν.

Α ἴθι, ἄρθοι συγχώρησον ὁ θεὸς τὰ παρα-
 πτώματα ἡμῶν τὰ ἐκήσια, καὶ τὰ ἀκού-
 σια τὰ ἐν ἔργῳ ἔλωγον. τὰ ἐν γνώσει, ἔ
 ἀγνοία. τὰ ἐν νουκτι, ἔ ἐν ἡμίρῳ. τὰ ἐν
 νοῦ ἔ διαφόριαν τὰ πάντα ἡμῶν συγχώ-
 ρησον, ὡς ἀγαθὸς ἔ φιλέθρωπος.

Π ατέρα ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγαθήτω
 τὸ ὄνομά σου, ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου,
 Γένηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ.
 ἔ ἐπὶ τῆς γῆς. Τῶν ἄρτων ἡμῶν τὸν ὄψι-
 σον, δός ἡμῶν σήμερον, καὶ ἄφεσ ἡμῶν

τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς ἔφημεν ἀφί-
μην τοῖς ὀφειλίταις ἡμῶν. Ἐμὴ εἰσενέ-
γκης ἡμαῖ εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡ-
μαῖ ἀπὸ τῆς πονηρίας. Ἀμὴν.

Καὶ εἰ μὴ βίβλι διασωπικὴ ἰορτή, λέγομεν,
τὸ ταύτης κοντάκιον εἰδὲ τυροὶ ἔσθιος
ἰορταζόμενος σὺ ταυταί, λέγεται πρῶ-
τον τὸ τῆς ἀγίας, δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς ἰορ-
τῆς εἰς ἀλληλουϊὰ ἔφαλτο, ἢ ἐκ εἰς δι-
σωπικὴ ἰορτή, λέγει πρῶτον, τὸ τῆς με-
ταμορφώσεως. ἔτα, τὸ τῆς ἡμέρας, τῆ
δοξία, τῶ ἀσωμάτων δόξα, Μετὰ τῆ
ἀγίων ἀνάστασον χεῖ καὶ νῦν προσασία
τῆς χριστιανῶν ὡσαύτως, τῆς εἰρήνης, τῆς προ-
δρόμου, καὶ καθεξῆς.

Τὸ τῆς μεταμορφώσεως.

Ἐπὶ τῆς ἔρους μεταμορφώσεως, καὶ ὡς ἐχῶ-
ραι οἱ μαθηταί, τὸ δόξαν καὶ ὅς
εἰθέασαν τοῖνα ὅταν εἰδωσὶς σαυρέμε-
νον, τὸ μὲν πάθος γοήσωσιν ἐκέσιν,
καὶ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ πάρεαι

9 111 ἀλη-

ἀληθείας, τῷ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.
Τῆ β'. κοντάκιον τῆ ἀσωμάτων.

ἦχος, β'.

Α'ρχιερατικοὶ θεοῦ, λήτουργοὶ θείας δόξης
τῶ ἀγγέλων ὁδηγοί, ἔ αρχηγοὶ ἀσωμά-
των, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβύσατε, ἔ
τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῆ ἀσωμάτων ἀρχ-
ερατικοί. *Τῆ τρίτη, τῆ προόδου, κον*

τάκιον ἦχος, β'. Τὰ αἰωζήτῆ.

Η'ροφήτα θεοῦ, καὶ πρόδρομοι τῆς χάριτος,
τὴν κάρην τὴν σίω, ὡς ῥόδοι ἱερώεσσι
ἐκ τῆ γῆς δὴράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε
λαμβάνομεν. ἔ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον,
ἐν κόσμῳ κηρύψεις τὴν μετανοίαν.

Τῆ τετάρτη ἔ τῆ παρασκευῆ,

τῆτε. ἦχος, δ'.

Ο'φωθεῖς ἐν τῷ πρῶ ἐκουσίως, τῆ ἐσω-
νύμωσσι καὶ ἡ πολιτεία, τὰς οἰκτιρμὰς
σε δώρησιν χεῖρόθεν. εὐφρανόν ἐν τῆ δυ-
νάμεισσι, τὰς πρὸς βασιλεῖς ἡμῶν. νί-
κας χορηγῶν αὐτοῖς, καὶ τῆ πολεμίας,

τὴν

πλὴν συμμαχίαν ἔχοισιν πλὴν σὺν, ὅπλα
εἰρλίως ἀήτητον ἔσπαρον.

Ὡς κέ μ' ἔπειθ' ἰδὲ ἀγίων ὄπος ὄλων.

ἦχος, β'.

Τ εἰς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,
πλὴν κορυφῶν τῆς μαθητῶν σε κέ, προσε-
λάβησιν ἀπόλαυσιν τῆς ἀγαθότητος καὶ
αἰάτωσιν. τὴν πόνον γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
δαίμον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλακάρπω-
σιν, ὁ μόνος γνώσκων τὰ ἐγκαρδία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τὴ ἀγνιτολογία. ἦχος,
γ'.

Ε ἴνε τοῖς μύροις ἀγνι, ἰσχυρὸς ἀνεδείχθης.
πῆχυν γὰρ ὅσιν, τὸ διαγγέλιοι πληρώσας.
ἔθικας πλὴν ψυχλώσας, ὑπὲρ λαῶσιν. ἴσο-
σας τὴν ἀθώϊας, ἐκ τῆς δαίμον. δὲ τῆτο
ἡγάθησιν, ὡς μίγας μύσης θῦ τῆς χεί-
της. Τὰ σαββατῶ, ὅταν λεγομένη
δόξα μὲν τῆς ἀγίων, καὶ τὸ παρὸν μαρτυ-
ρικὸν ἔσπαρειον. ἦχος, πλάγιος δ'.

Ω εἰς ἀπαρχὰς τῆ φύσεως τῆς φυτεργαίας τῆς

γ 1111 κα-

κρίσεως, ἡοικε μὲν προσφίρεισιν κτ', τὴς
θεοφόρος μάρτυρας. τῆς αὐτῆς ἰκείσεως,
εἰ εἰρήνη βαθεῖα, πῶς ἐκκλησία σου δεῖ
τῆς θεῆς σωτηρίαν πολυέλιε.

Τὸ δὲ λόγεται καὶ ἐκείτω,
ἐκτὸς σαββάτου.

Προσῆλτα τῆς χειρῶν ἀκαταίχωντι.
μισοκεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθε-
σι, μὴ παείδης ἀμαρτωλῶν διήσεων
φωναῖ, ἀλλὰ πρόσθεσον ὡς ἀγαθὴ οἰς
πῶς βοήθειαν ἡμῶν, τῆς πρὸς κραινα-
ζόντωνσι. τάχιμον εἰς πρὸς βείαν, καὶ
απειῦσον εἰς ἰκείσεως, ἡ προσατύσσου ἀει-
θεότοκε τῆς πρὸς ἡμῶν.

Τὸ καὶ ἐλέησον, κτ' εἰς ἑξῆς παρακαλοῦν,
Τὴν πειωτέρων τῆς χειρῶν. εἰ ἄνομα-
π καὶ, ἀλόγησον πρὸ ἰερῶν. Οὗτος οἰκ-
τειρήσασ ἡμᾶς. ἀλόγησον ἡμᾶς ἑταῖ
πτυπωμένας μετανοίας εἶτα, τελε-
μοῦ. παραγάξια. τὸ ἡμῶν κύριε ἐλί-
σον, ιβ' Εἶπὲν τὸ ὄνομα καὶ ἀλόγησον

καὶ

καὶ τὸν ψαλιμὸν, εἶδ' ἐκ ἑσπεραρεκῆ
σημῶν τὸ κῆ ἐλίπουν, μὲ δ' αὐτὸς. τὸ εἶν τὸ
ἔνομα κυρίου, Δόξα καὶ εὐφ.

Ὑλογῆσω τὸν κῆ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐξαπα-
τὸς ἡ ἀνεστὶς αὐτῆ ἐν τῷ σωματίμου. ἐν
τῷ κῶ ἐπαρεθήσεται ἡ ψυχὴ μου. Ἀκου-
σάτωσαν πραεῖς, καὶ ἀφρανθήτωσαν.
Μεγαλιύατε ἃ κῆ σιωῶ ἐμοί, Ἐὐφώσω
μὲν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτὸ. ὕβεζήτη-
σα τὸν κύριον καὶ ἐπήκασέ με, καὶ ἐκπα-
σάν τῷ θλίψεών με ἐρρύσατό με. προ-
σέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐμὴ καταμαχουθῆ.
ἔτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, Ἐὐκύριος εἰσή-
κασεν αὐτῆ, καὶ ἐκπασάν τῷ θλίψεων
αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτὸν. παρεμβάλει
ἄγγελος κυρίου κύκλω τῷ φοβερούων
αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς. Γύσσαδε καὶ
ἴδετε ὅτι χριστὸς ὁ κύριος. Μακάριος ἀνὴρ
ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν. Φοβήθητε τὸν κῆ
παῖτες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ἔπ' ἐκ ἑσπερῆ

ρημα

ρημα τοῖς φοβεμένοις αὐτὸν . πλούσιοι
ἐπιώχλευσαν καὶ ἐπέινασαν . οἱ δὲ ἐκζη-
τουῦντες τὸν κῦ, ἐκ ἐλαττωθήσονται παν-
τὸς ἀγαθῆ. Δοῦτε τέκνα ἀκέσατέμου,
Φόβον κῦ διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔβριναῖθρω-
πος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπᾶν ἡμέρας ἰ-
δεῖν, ἀγαθαῖ; Παῦσον τὴν γλῶσσά-
σου ἄπο κακῆ, καὶ χείλησιν τῆ μη λαλή-
σαι δόλον. Ἐκκλινον ἄπο κακῆ, καὶ ποιή-
σον ἀγαθόν . Ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίω-
ξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ κῦ ἔπι δικαίους.
καὶ ὦτα αὐτῆ, εἰς δέησιν αὐτῆς . πρόσω-
πον δὲ κῦ ἔπι ποιῶντας κακά, τοῦ βρο-
λοθροῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσμιον αὐ-
τῆς. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὄκς εἰσή-
κουσεν αὐτῆς, καὶ ἐκ πασῶν τῆς θλί-
ψεων αὐτῆς, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγύς
κῦ τοῖς σιωπεῖσι μετένοος τῆ καρδία, καὶ
τὰς ταπεινὰς τῶ πᾶσι σώσει. Πολλὰ αἰ-
θλίψεις τῶ δικαίων, Ἐκ πασῶν αὐτῆς,
ρύσεται αὐτούς ὄκς. Φυλάσσει κῦ πατ-

κατὰ ὅσα αὐτῷ, εἴ ἢ αὐτῷ οὐ σωτη-
ρήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν ποτι-
ρὸς, καὶ οἱ μισουῦντες τὸν δίκαιον πλη-
μελήσουσι. Λυξώσεται κς̄ ψυχὰς δέλων
αὐτοῦ, καὶ ἔμνη, πλημελήσουσι, παίτες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτὸν.

Δόξα καὶ νεῦ, Ἐ γίνεται ἀπόλυσις.

Π ρὸ τῆς φοφῆς, ἔμνησον δι αὐθις τὸν
κπίσω.

Ἐρχόμενοι δεῖς πτωξάπιζαν, λίγο μῦ.

ψώσωσι ὁ θεός με ὁ βασιλεύς μου, Ἐ δι-
λογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος. καθ' ἑκάστῳ
ἡμέραν διλογήσωσι, Ἐ ἀνέσω τὸ ὄνομά-
σου, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Μέγας κς̄ καὶ ἀνετὸς σφόδρα,
καὶ τῆς μεγαλοσιῆς αὐτοῦ, ἔκ ἔσι
πέρας. Γενεὰ, Ἐ γενεὰ ἰπαυνέσει τὰ ἔρ-
γασου, Ἐ πτωξ δυνάμειώσου, ἀπαγγιλιῶ
σι, Τὸν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἀγνωσώηρ σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυ-
μά-

μασίᾳ σου διηγῆσονται, ἔτι δὲ δυνάμει
ἣ φοβεράν σε ἱεῖσι, ἔτι μεγαλωσίῳ
σε διηγῆσονται. Μνήμην τῆ πλῆθους τῆς
χρηστότητός σε ἄβυσθοί σου, ἔτι τῆ δικαιο
σύνης ἀγαλλιάσονται. Οἰκίρων καὶ
ἐλεήμων ὁ κς, μακρόθυμος καὶ πολυέ
λιος, χριστός κς τοῖς σύμμασι. Ἐοἰκ
πρῶτοι, αὐτῷ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
ἰσομολογησάτωσαν οἱ κς, πάντα τὰ ἔρ
γῶ σου. Ἐοἰδοῖσιν, βλογησάτωσαν οἱ κς.
Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἱεῖσι, καὶ τῷ
δυνασείῳ σου λαλήσουσι. Τῷ γένει σου
τοῖς ἡγίοις τῷ αἰῶνι τῷ δυνασείῳ σου,
καὶ τῷ δόξῳ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βασι
λεία πάντων τῷ αἰῶνι, ἔτι ἡ διαποτεία
σου ἐν πάσι γένεσιν καὶ γένεσιν. Πιστός κς
ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁστος ἐν
πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποσηρίζει κς
πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνο
ρθοῖ πάντα τὰς κατεββαγμένους. Οἱ
ὄφθαλ-

ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
σὺ διδῶς τὴν ἄνοιαν αὐτῶν ἐν δικαιοσύνῃ.
Ἄνοιγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπι-
πλάσῃ πάντες ζωὴν διδοκίαν. Δίκαιος κτ
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ἕσιος ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν. Ἐγγὺς κτ πᾶσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, πᾶσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβησάντων αὐτὸν ποιήσει,
καὶ τῆς δεξιᾶς αὐτῶν εἰσακίεσται, καὶ
σώσει αὐτοὺς. Φυλάσσει κτ πάντα τὰς
ἐπιθυμίας αὐτῶν, ἔπιπλάσσει τὰς ἀμαρ-
τωλοὺς, ὑπολάβησιν αὐτοὺς. Ἄνοιγεις κτ λαλή-
σει τὸ στόμα μου, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ πᾶσα
σαρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Δύσα, καὶ τὴν κτ ἐλίπουν, ἐκ γ. καὶ ὁ ἴ-
σως, ὁ λόγος αὐτοῦ παράθεμα, ἔπι-
πλάσσει τὴν δούλῳ τῆς Ἐκκλησίας.

Κτ ὁ Θεὸς, ὁ λόγος αὐτοῦ τὴν βράσιν, καὶ τὴν
πᾶσι τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος ἐν πά-

τότε. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῆς
αἰῶνων, Ἀμήν.

Ἐπισημασθε, ποιῶντος τῆς δόξης
τοῦ ἁγίου, αἰεὶ ἀμὲν ἰεροῦ.

Ὑπολογιστὸς ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ ἔλεος ἡμῶν
ἐκνιότητος ἡμῶν. ὁ διδούς τροφήν ἐν
τῇ σαρκί, πλήρωσον χαρὰν ἐν ἡμῶν
τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντα πα-
σαι ἀνάρκειαι ἔχοντες, περισσόμοι
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν χάριτι τοῦ
θεοῦ ἡμῶν μεθ' ἑσῶν δόξα πρέσβει. κράτος,
τιμὴ, καὶ προσκυῖσεις, σὺν ἀγίῳ πνι. εἰς
τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Δόξα σοι κέ. Δό-
ξα σοι ἅγιε. Δόξα σοι βασιλεῦ, ὅτι ἔδω-
κας ἡμῖν βρώματα εἰς ἐπιβίωσιν.
πλήρωσον ἡμᾶς καὶ πῖς ἀγίου, ἵνα ὁρε-
θῶμεν ἐνώπιόν σου δούλοισι, καὶ μὴ ἀ-
χαιοῖς, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνῳ καὶ τὰ
ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἐλέησον, καὶ ἐλέησον,
καὶ ἀλόγησον. καὶ βαλὼν μεταίτια ἀπὸ
μέλλων

μέλλων ὑψώσαι τὴν παναγίαν, λέγει ἕ-
τως, εὐλογεῖτε πρὸς ἄγιοι, συγχωρή-
σατέ μοι τὰ ἁμαρτωλά. Εἰ μὲν

ὁ Θεὸς συγχωρήσει καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ λα-
βῶν τὴν παναγίαν ἀπὸ τοῦ δακτύλου τῆς
χειρῶν, ὑψοί αὐτῷ μικρὸν. λέγων, με-
γαλοφωνῶς, Μείγα τὸ ὄνομα. καὶ
ἡμεῖς: τῆς ἀγίας ξιάδος. καὶ αὐτὸς
σαυροειδῶς Παναγία Θεὸς βοήθει ἡμῖν.
καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς πρεσβείας ὁ Θεὸς
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Εἶτα, τὸ.

Μακαρίζομεν σε πᾶσαι αἱ γυνεαὶ Θεὸς παρ-
θεῖς, εἰ σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χεὶρ ὁ θεὸς ἡ-
μῶν, χωρηθῶμαι ἠνδοκῆσαι. μακάριοι ἐσ-
μεν Εἰ μὲν ἡμεῖς προσασίαισι ἔχοντες ἡμέ-
ρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβείαις ὑπὲρ ἡ-
μῶν, Εἰ τὰ σηήπρα τῆς βασιλείας, τῆς
σαῖς ἰκισίας κρατυῶν. διὸ αὐνομαυ-
τες βοῶμεν σοὶ, χαῖρε κεχαρισμένη, ὁ
κεῖ μὲν σου. Εἶτα, τὸ.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθείας, μακαρίζουσι
τῷ

τὴν θύκον, τὴν αἰμακίαν καὶ πασα-
μύμνητον, καὶ μντέρα τῆ θεῆ ἡμῶν. Ἰὼ
πρωτότερα τῆ χειρβίμ, καὶ σὺδοξοτέ-
ραι ἀσυγκρίτως τ' σφραφιμ. τὴν ἀδελφ-
θόρως τῆ λόρον τεκῆσα. τὴν ὄντως θεο-
τάκον σὲ μεγαλιώμομ. καὶ μετὰ τὴ μι-
ταλαβείμ πάντα λέγει ὁ ἱερός.

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παλα-
ζαίτου δεσποίνης ἡμῶν θεοτάκτε Ἐ ἀεὶ
παρθεσίμου μαέρας.

Τῆς αὐτῆς πρεσβείας ὁ θεὸς ἐλίησον,
Ἐ σῶσον ἡμᾶς.

Β' λέημων καὶ οἰκτίρμων ὁ κτ', ἔσφραφι ἔδω-
κε τοῖς φοβημένοις αὐτὸν, Ἐ ἡ δεκμοσῆ-
τη αὐτῶν εἰς τὴν χάριτα τῆ ἀγάθος.

εἶτα, τὸ.

● Ὑρραὶ θεοτάκτε τοῖς εἰρηκόσμοις εἰς οἶκον
κὺ πορδὸσάμεθα. εἰς ὧτες ἦσαν οἱ πόδες
ἡμῶν σὺτῆς αὐλαῖσσι ἰλῆμ. Ἰλῆμ οἶκο
δοικε μῆμῶς πόλις ἦς ἡμετοχὴ αὐτῆς
ἐπὶ τὸ αὐτὸ. ἐκεῖ γὰρ ἀβῆσαν ἀφ' ἑν-
λαί.

λαί. σου λαί κύ μαρτύριον τῷ ἰηλ. Τε βλο-
μολογήσαται τῷ ὀνόματι κυ. Ὅτι ἐκεῖ
ἐκάθησαν θρόνοι εἰς κείνην, θρόνοι ἐπὶ
οἶκον δ' αὐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν ἰερουσαλήμ, ἢ εὐθελία τοῖς ἀγαπῶ-
σίνε. Γνωρίζω δὲ εἰρήνην ἐν τῇ δουλίᾳ μου.
καὶ εὐθελία ἐν τοῖς πυργοβαρεί-
σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου ἢ τῶν πλη-
σίων μου, ἐλάλουν δὲ εἰρήνην περὶ σοῦ.
Ἐνεκα τῷ οἴκου κυ τῷ θεῷ, ἡμεῖς, ἐβελήθη-
σα ἀγαθά σοι.

Τεσσαχον. παναγία τελαῖ, σου τῷ πα-
τερ ἡμεῖς. Ἐεὶ μὲν ὅτι διασωπνη ἰαροῦ,
λέγεται τὸ κοντακίον. εἰδ' ὅν ταῦτα.

Ὡς ἐν μίση τῶν μαθητῶν σου παρεχθῆσο
σωτήρ, πλεῖν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς. ἐλθε
καὶ μεθ' ἡμεῖς, καὶ σῶσον ἡμαῖς. Δόξα.
Θεὸς τῶν πατρῶν ἡμεῖς. Καὶ νυν.

Τῇ πρεσβείᾳ καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ἄπρησθη ἀφῆσιν, καὶ ἐλίησον, καὶ ἐλίη-
σον, καὶ ἐλίησον, κύριε ἐλάλουν ὀϊερδῆς.

ξ

Γελο-

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ φέρων ἡμᾶς,
ἐκ τῆς αὐτῆς πικροῦν δωρεῶν, τῆ αὐτοῦ
χάριτι ἐφιλανία πάντῃ τε, νυνὶ ἔαεί,
καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῆς αἰῶνων. Ἀμην.
Περί τῆς ὑψώσεως τῆς παραγωγῆς, ὅπως
γίγνεται καὶ δεπὶ.

Μετὰ τὴν τῆ σπὸς ἡμῶν ἰὺ χῦ φεικτικῶ ἀ-
κρίσιασι, καὶ τὴν τῆ αἰγίου πῖς κάθοδος,
καὶ ἕως τῆ μελοσμε τῆς αἰγίου ἀποδόλων
δεπὶ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες οἱ ἀπόσο-
λοι ὁμοθυμαδὸν, ἔμετὰ τὴν ἀχλιὸν σὶ
τῆς αἰετφαῖνα κελιμῶροι, ἀφικίτες κη-
ρὸν τέπον, σὶ τούτῳ προσκεφάλῳ ἐπι-
θισαν. καὶ δεπὶ τῆ προσκεφαλῳ τμη-
μα ἀρτου. Ἰεῖ ἡδμοὶ εἰς μοῖραν χῦ. Με-
τὰ δὲ τὸ αἰεσον αἰετὰ μῶροι ἔδύχόμενοι.
ἔδύχαρισῶντες, ἐλάμβανον τὸ τμημα
τῆ ἀρτου, ὃ εἰς τὴν τῆ χῦ ἐπεκίλητο μοῖ-
ραν. Τῆτο δὲ ὑψουῖτες, ἐλεξαν. Δόξα σοι
ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα παρὶ ἔγῳ
καὶ ὡγίω πῆτι. ἔαὶ τὸ τοῦ μέγα τὸ ὄνομα,
τῶ

τὸ, καὶ ἀείσητες τῆς ἀναλήψεως. ἔκτοτε
 δὲ μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας τριάδος. καὶ
 ἔτι ὁ Χρὶς βοήθει ἡμῖν. Ἐταῦτα μὲν ἐτελεί-
 τω ἔτους. ἐπαίει δὲ καὶ τὸ πικαστος αὐτῆς
 εἶθ' ἔτυχε, μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς
 θ' κ' . Ὅτε δὲ πῶς παγκόσμιον σιεύαξιμ
 διὰ νεφελῶν ἐποίησαντο. διὰ πῶς τῆς
 θ' κ' δεσποίνης μεταστάσιν, τὰ εἰκότα
 τελίσαντες. μετὰ πῶς ταφῶν αὐτῆς δη-
 λουότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραμυθίας
 ποιήμενοι, Ἐμετὰ τὸ ἀεισυνατάσαστες,
 τὸ τμῆμα τῆς ἄρτου τοῦ εἰς ὄνομα κειμή-
 του χριστοῦ καὶ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώσαστες,
 καὶ τὰ, μέγα τὸ ὄνομα προσεπιόντες,
 ὡς θαύματος παραδόξου, ἢ κενρὰ εἰς
 περ ζάσαιμετὰ νεφέλης Ἐφωτοποιῶν
 ἀγγέλων πειρασμένων αὐτῇ, ὅτι τὰ αἰ-
 ῶδη πρᾶίνεται. χαίρετε λέγουσα, ὅτι
 μεθ' ὧν εἰμὴ πάσας τὰς ἡμέρας. τῆ-
 πο ἐκ τοῦ γού τὸ χαριστικὸν αὐτοῖς ὅπου
 εἶδον. αἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ θαύματος

ξ ι ε . ι κ

ἐκ πλαγίους, ἀπὸ τῆς Κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Παναγία Θεοτόκε βοήθει ἡμῖν ἀνεκρά-
γασαν ἐπὶ τῷ τάφῳ προσελθόντες, ἔ-
μὴ δρόντες τὸ παναγίον αὐτῆς σῶμα, ἐ-
πείδησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσωμος ζῶσα
τελήμερος ὡς ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκ νεκρῶν ἀγα-
σᾶσα, καὶ μετασᾶσα, εἰς ἕνθ' ἐμεταβί-
βηκει. σὺ χειρᾷ βασιλεύουσα, εἰς τὴν
αἰῶνα τῶν αἰῶνων, Ἀμήν.

Ἡ τῆς ἐνάτης τάξις ὠρα,
ὧ δὲ πως ἔχει.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΓΗ.

Μετὰ τὸν ὕμνον, βασιλεῦ οὐραίνε.
τεισάγον παναγία τεισά, πῆρ ἡμῶν, καὶ
ἐλίπσον, ἰβ' τὸ δεῦτε προσκυνησώμεν
ἐκ γ' εἶπε τοὺς ψαλμοὺς.

Wς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου καὶ τῶν
δυναμειῶν, ὅτι ποθεῖ ἔκλειπει ἡ ψυ-
χή μου εἰς τὰς ἀνάστας τῆς κῦ. Ἡ καρδιά μου

καὶ

Ἐ ἡσάρξ με ἠγαλλιάσατο ἐπὶ τῷ ζῶν-
 τα. Ἐ γὰρ εὐφρόδιον ἔργον ἑαυτῶ οἰκίαν,
 Ἐ φυγῶν ῥοσιν ἑαυτῇ, ἔθῃσει τὰ ῥο-
 σία ἑαυτῆς. Ἦ δὲ θυσιασῆσά σου κέ τ' ἑ-
 νάμεων, ὁ βασιλεύς με Ἐ ὁθῆς με. Μακά-
 ριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι ἀμείψουσιν. Μα-
 κάριος ἀνὴρ, ὃν ἔστιν ἀνίπληψις αὐτῶ πα-
 ρὰ σοὶ. Ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 διέθετο. εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κλαυθμά-
 νος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ ἄλο-
 γία δώσει ὀνομαθεῖ τῷ. Παράσσονται ἐκ
 δυνάμεως εἰς δυνάμιν, ὅφ' ἔθῃσεται ὁ θῆς
 τῷ θεῶν ἐν αἰῶνι. Κύριε ὁ θεῶς τῶ δυνά-
 μιων εἰσάκτισον τῆς προσευχῆς με. ἐν ὧ
 πσα ὁ θεὸς Ἰακώβ. Ἦ περὰ σὺ ἀ ἡμῶν
 ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσω-
 πον τῆ χυῖσ. Ὅ π κρείσσων ἡμέρα μία
 ἐν ταῖς αἰῶσιν σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἰβηλο-
 ξάμιμ παραειπέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
 θεῶ μάλλον, ἢ οἰκῆν με ἐν σκενώμασι

ἁμαρτωλῶν, ὅτι ἔλεος ἔ ἀλήθειαν ἀγα-
πᾶν κτ. Ὁ Θεὸς χάριν ἔ δόξαν δώσει. Κτ
ἔσειρήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορνομοῦχοις
ἐν ἀκακίᾳ. Κτ ὁ θεὸς τῶν δευτέρων, μακά-
ριος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ἐνδόκησας κέτι γλυῶσαι, ἀπέσρεψας τὴν
αἴχμαλωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀπο-
κρίσεις τῆς λαοῦ σου, ἐκάλυψας πάσαις τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαι τὰς
ὀργυῶσαι. ἀπέσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμῶ-
σαι. Ἐπίσρεψον ἡμαῖς ὁ θεὸς τῶν σβίων ἡ-
μῶν, καὶ ἀπόσρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡ-
μῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ
ἔλαττεῖς τὴν ὀργυῶσαι ἀπὸ γλῆσσας εἰς γε-
ναι; Ὁ θεὸς σὺ ἐπίσρεψας ζωώσεις ἡ-
μαῖς. καὶ ὁ λαὸς σου, ἀφρανθήσεται ἐπὶ
σοι. Δείξον ἡμῖν κέ τὸ ἔλεός σου, ἔ τὸ σέϊός
σου δώης ἡμῖν. Ἀπέσομαι τί λαλήσει ἐν
ἡμῖν κτ ὁ θεὸς. Ὁ πηγαλήσῃ εἰρῶν κωδῆ
τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴς ὀσίης αὐτῶν, ἔ
ἐπὶ τὴς ἐπίσρεφοντα καρδίας ἐπ' αὐτῶν.

Παλιῶ

Πλωϊγὺς ἤρ' ἄροβη μύοναυτ', τὸ σέιον
 αὐτῆ τῆ κατασκευάσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ
 ἡμῶν. Ἐλπίος καὶ ἀλήθεια σιωλήθησαν.
 Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη, κατεφίλησαν. Ἀ-
 λήθεια ἐκ τῆς γῆς αἰτέειλε, καὶ δικαιο-
 συνὴ ἐκ τῆ ἐντὶ δέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ κς δά-
 σει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν, δώσει τὸν
 καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐ-
 τῆ προπορεύσεται. Ἐθήσει εἰς ὁδὸν, τὰ
 ὄψα βήματα αὐτῆ.

Ἡλῖνον κῆ τὸ ἔρ σου Ἐἰσά κενόν με, ὅπ πτω-
 χὸς καὶ πένθης εἰμι ἐγὼ. Φύλαξον τὴν
 ψυχλήν με, ὅπ ὅσιος εἰμι. Σάσον τὸν δέ-
 λυνσε ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
 ἐλήσόν με κύριε, ὅπ πρὸς σέ κικράξομαι
 ὄλλω τὴν ἡμέραν. Δύφρανον τὴν ψυχλήν
 τῆ δέλου σου, ὅπ πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχλήν
 με. ὅπ σὺ κῆ χρηστός, Ἐ ὀπεικῆς, καὶ πο-
 λυέλιος, πᾶσι τοῖς ὀπκαλεμῶσις σε.
 Εἰνώπισε κῆ τὴν προσδυχλήν με, καὶ πρὸ-
 χθε τῇ φωνῇ τῆς διήσεώς μου. ἐν ἡμέραν

ξ 111 ἠλί-

θλίψέως με ἐκίραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπὶ ἡ-
κέσαί μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς
κὲ, ἔκ ἐκείνη καὶ τὰ ἔργα σου Πάντα τὰ ἔθνη
ὅσα ἐποίησας, ἤξεοι ἔ προσκυλήσουσιν
ἐνώπιόν σου κὲ ἔ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
ὅτι μέγα ἐἴ σύ, ἔ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ
εἶ θεὸς μόνος, ἐδήγησόν με κὲ ἐν τῇ ὁδῷ σου.
ἔ προσκύσωμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Δύφρα
θήτω ἡ καρδία μου, τὴ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά
σου. ἔξομολογήσομαι σοὶ κὲ ὁ θεός μου, ἐν
ὄλη καρδίᾳ μου, ἔ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα. ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, ἔ
ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτά-
του. Ὁ θεός παραύμοι ἐπαίευσαν ἐπ' ἐ-
μὲ, καὶ σιναγωγὴ κραταυῶν ἐζήτησαν
τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐ προέβη τόσος ἐνώ-
πιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου, ῥικίρη-
μων, ἔ ἐλεήμων, μακρόθυμος. ἔ πολυέ-
λεος, καὶ ἀληθινός. Εἰπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ
ἔ ἐλέησόν με Δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί
σου, ἔ σῶσον τὸν ἕμὸν τὸ παιδί σου. Πόιν

σοι μετ' ἐμῶ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ἔϊδ-
τωσαν οἱμισῶντίς με ἔαἰχλωθήτωσαν,
ὅπ σου κῆ ἐβοήθησα ἔμοι. καὶ παρεκάλι-
σαί με. Πάλιν. Π οἴησον μετ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νυῦ. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Κύριε
ἐλίησον, γ'. Ἐ εἰ μὲν βς κς ἔψαλτο, ἰσαί-
σεις τὸ τῆς ἡμέρας ἑορτάειον. εἰδ' ἀλλη-
λουῖα. τὸ παρὸν, εἰς ἦχον, πλ. δ'.

Ο' εἰ τῆ ἐνάτη ὥρα διήμαῶ σαρκὶ θανά-
τε ἰβυσάμωμος, ἐκρωσον τ' σαρκὸς ἡμῶ
τὸ φρόνημα χῆ ὀβς, ἔ σωσον ἡμαῶς ἰχ ἔ.

Ε' γηισάτω ἡ δέησίς με, ἐνώπιόν σου κῆ. κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου σωίησόν με. εἶχος, β'.

Ε' ἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου κύ-
ριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νυῦ, θῆτος.

Ο' διήμαῶ χληνηθεῖς ἐκπαρθίς, ἔ σαύρω-
σιν ὑπομείνας ἀγαθῆ, ὁ θανάτω, τὸν θά-
νατον σκυλάσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς
βς, μὴ παείδης οὐς ἔπλασας τῆ χειρίσιν.
δείξον τῷ φιλαθρωπία σου ἐλεῆμον :

δέξα

δέξατ' ἰὼν τε καὶ σάσασε θεοτόκον, περισβύ-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σάσον σωτήρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, εἰς τὸ ὄ-
νομάσῃς τὸ ἅγιον. Ἐ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
διαθήκην σου, Ἐ μὴ λησθήσῃς τὸ ἔλεός σου
ἔφ' ἡμῶν. διὰ βραχίονα τὸν ἠγαπημένον ὑ-
πὸ σέ, Ἐ διὰ ἰσαάκ τὸν δέλόν σου, Ἐ ἰὴλ
τὸν ἀγιόν σου. **Τεσσαράκοντα, πνευματικὰ, ξισαὶ.**
πᾶρ ἡμῶν. Καὶ εἰ μὴ ἔστιν ἐροτὴ, λίγγο
κοντ ἀκίον αὐτῆς. εἶδ' ἔν ταῦτα

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπι-
σαυρῆ κρεμάμενον ἔλεγχον. εἰ μὴ θεὸς ὑ-
πῆρχε σαρκωθείς ὁ σωτὴρ ἡμῶν σαρκωθείς,
ἔκ αν' ὁ ἥλιος τὰ ἀκτῖνας ἐναπέκρυ-
ψεν. ἔδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμάνετο. ἀλ-
λόπαίων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου κύ-
ριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. **Δόξα**

Εν μίσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης δὲ
ρέθη ὁ σπὸς σου. τῆ μὴ καταγομύξῃς εἰς
δύω, πᾶ βαρεῖ τῆς βλασφημίας. τοῦ δὲ

κρυφισομένη πνευματων, προς γινωσι
θιολογιας. χε ο θς δοξασι. Και νω.
Τον αμνον, ε ποιρμα, ε ορα τε κοσμος, ει
περ ερω θεορεσα η τεκυσα, ελεγεδακρυν
σα. ο κερ κοσμος αγαλλεται, δεχομενος
τιω λυξωσι. τα δε σω λαγχνα με φλε
ζονται, ορωσις τε τω σωρωσι, λευ υπηρ
παυτων υπομενεις, ο υος ε θεος με.
Κε ελεησον, με ο εν παντι κηρω και πα
ση ωρα κε ελεησο, γ. δοξα, ε νω. Τιω
τι μειωτεραν. εν ονοματι κυ, ελογησον
περ ο ιερως, Ο θς οικειρησαι ημας ε ει
εσι τεσαρακος η, τας τε τυπωμενας, ιε.
μετανοιας, ηρωε, τω χυ γινωσι, ε τω α
γιων δωτοσολω, δε το φαλλειν τα μετω
ριε. Τη δε αγια ε μεγαλη τεσαρακος η,
μοναε τας εεις μεδ αλαε μετανοιαε ποιη
τιον, ε δθυς τω δυχλω Ειδ' ετ μη τω
εκφωνησι, τω δυχλω, ηρωε, Δε αποτα
κε ιω χε. ο θεος ημερ, ο μακροθυμησαε
Τελος της ενάτης ωρας.

ΜΕ-

Μ Ε Σ Ω Ρ Ι Ο Ν ,

τῆς αὐτῆς ὥρας .

Τὸ Διῦ π προσκυνησωμεν , γ .
καὶ τοὺς ψαλμοὺς .

Κινεῖτε παῖδες κύριον, ἀνεῖτε τὸ ὄνομα κυ-
ριου. Εἶη τὸ ὄνομα κυρίου δόλογημόνον ἀπὸ
τῆ νυκτὸς καὶ ἕως τῆ αἰῶνος Ἀπὸ ἀνατολῶν
ἤλιος μέχρι δυσμῶν, ἀνετὸν τὸ ὄνομα κυ-
ριου. Ὑψιλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἠκυρίως ἐ-
πὶ τοὺς ἐνεὲς ἢ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς καὶ ὁ
θεὸς ἡμεῶν. ὁ σὺ ὑψηλοῖς κατοικῶν. Ἐτὰ
ταπεινὰ ἐροῦν, σὺ τὰ ἔρατα καὶ σὺ τῆ
γῆ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ
κοπρίας ἀνύψασι πένητα. Τοῦ καθίσασι
αὐτὸν μὲν ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῖ
αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων σείρα σὺ ἡκω, μη-
τέρα ἐπὶ τέκνοις. Δύφρανομόλιον.

ΒἹσομολογήσομαι σοι κῆ, σὺ ὅλη καρδία-
μου, Ἐσὺ ἀπὸ ἀγγέλων ψαλῶσι, ὅτι
ἦκου

ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς στόματός
 μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίων σου.
 καὶ ἰσχυρολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ὅτι
 τῷ ἔλεεί σου ἔ τῆ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμε-
 γάλυνσας ὅτι παῖν τὸ ὄνομα τὸ ἁγιοῦ σου,
 εἰ ἢ αὐτὴ ἡμέρα ὅτι καλέσομαι σε, ταχὺ ἐ-
 πάκουσόν μου. πολυωρήσεις με εἰ ψυ-
 χῆ μου δωάμει σου ἰσχυρολογησάδω-
 σαί σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
 ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τῆς στόμα-
 τός σου καὶ ἀσάτωσας εἰ τῆς ὡδαῖς κυ-
 είου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυ. ὅτι ἐψηλὸς
 κύριος, ἔ τα ταπεινὰ ἰφορᾶ, ἔ τα ἐψη-
 λα ἀπὸ μακρόθεν γνώσκει. Εἰ αὐ πορὸ
 θῶ εἰ μέσω θλίψεως, ζήσεις με, ἀπ' ὄρ-
 γλῶ ἐχθρῶν μου ἰσχύεινας χεῖράς σου, ἔ
 ἔσωσέ με ἢ διξιάς σου, Κύριος ἀνταποδώ-
 σει ὑπὲρ ἐμῆ. Κε τὸ ἔλεός σου εἰς πῖν ἀγά-
 να, τὰ ἔργα τῆς χειρῶν σου μὴ παείδης.
 Ἐ ξελοῦμε κύριε ἰσχυρολογησάδω σαί σοι ποιητοῦ. ἀπὸ ἀν-
 δρὸς ἀδίκου ῥύσάμει, εἴτ. δε ἐλεήσει αὐ-

το ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ. Ὁ ἅλιος τῆς ἡμέ-
ρας παρετάσσοντο πολέμους. Ἡ κόνη-
σαν γλασσε αὐτῆς ὡσεὶ ὄφιος. ἰὸς ἀσπί-
δων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῆς. Φύλαξόν με
κῆ, ἐν χειρὸς ἀμαρτωλοῦ. Ἄπα ἀνθρώ-
πων ἀδικῶν ἰξελοῦ με, οἵτινες διελογί-
σατο τῆ ὑποσκελίσεια γὰρ ἄβηματα ἡμῶν
Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. Ἐχο-
κίους διέτειναν παγίδα τοῖς ποσίμου, ἐ-
χόμημα τείβες σκαῖδαλα ἔθειτόμοι.
Εἶπα τῶ κῶ, θῆ με εἰσὺ ἐνώπιον κῆ τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. κῆ κῆ, διώξις
τῆς σῆας μου. ἐπεσκίμασε τῆν κεφα-
λίῶ μου ἐν ἡμέρα πολέμου. Μὴ παρα-
δάς με κῆ ὑπὸ τῆς ὀπιθυμίας μου ἀμαρ-
τωλοῦ. Διελογίσασατο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγ-
καταλίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
Ἡ κεφαλὴ τῆ κυκλώματος αὐτῆς, κό-
πος τῆς χειλέων κῆ, καλύψει αὐ-
τούς. Πισσιῦται ὑπὸ αὐτοὺς ἀνθρώπου
ἐν πνεῖ. Καταβῶσιν αὐτοὺς ἐν ταλα-
πνεύμας.

πρωίμης, ἔμηνύπος ὦσιν. Ἀνὴρ γλωσσά-
δος, ἐκατόθυωθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἄδρα ἄδικον κακὰ θηροῦσαι εἰς ἀξοφ-
θοραὶ Ἐγνων ὑπὸ ποιήσει κς τὴν κρείστη
τῆν πτωχῶν, ἔ τὴν δίκην τῆν πεινήτων.
Πλλὸν δίκαιοι ἔξομολογήσονται τὰ ὀνό-
ματίσου, ἔ κατοικήσασιν εὐθεῖς, σὺ τῶν
προσώπων σου. Δύξα, καὶ νῦν.

Τρισάχιον παναγία, τριακά, πάτερ ἡμῶν,
καὶ τὰ ἕξοπάρεα ταῦτα.

Ο' φωήσας τὰ ἐπίγεια ἀξοσαυρεῖ, καὶ κα-
λίσας εἰς μεταίτια ἀμαρτωλοῦς, μὴ
χρείστης με τῆς ποιμήνης σου, ὁ ποιμὴν ὀκα-
λὸς, ἀλλὰ ζήτησὸν μεδέσσοτα τὸν πλαιά-
μηνον, ἔ τῆ ἀγία σου ποιμήνη σὺ αείθμη-
σον, ὡς μόνος ἐλεήμων ἔ φιλάσος. Δύξα.

Ω' ἔ ὀληστὸς ὀμολογητῶν ἀναβοῶσιν τὰ ἀγα-
θὰ, ἐ τῆ βασιλείας σου μνήθητί με κς. ἔ
σὺ αὐτὰ με ἀείθμησον, ὅε κς σίως τὰ πα-
θῆν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμηνος. Καὶ νῦν.

Τὸν δὴ μαῦ εὐρωθίτα δαῖτε πάντες ὑμε-
νήτω

νήσω μόνον. αὐτὸν γὰρ κατείδε μαρὰ ὅτι
τῆς ξύλης καὶ ἔλεγεν. εἰ καὶ σωρὸν ὑπα-
μύεις, σὺ ὑπάρχεις ὀφείας Ἐ θεός μου.

Τοῦ κῆ ἐλέησον, μὴ δοξάσῃ καὶ νεῦ. Ἰω-
πμιωτῆρας καὶ τὰς ἑεῖς μετανοίας ἦ-
τα λέγομεν πλὴν διχλῶ ταύτῃ, τοῦ με-
γάλου βασιλείου.

Διαποτα κῆ ἰούχῃ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυ-
μύσας ὅτι τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, Ἐ
ἄχρη τῆς παρέσης ὥρας ἀγαθῶν ἡμῶν
εἰ ἢ ὅτι τῆς ζωοποιῆς ξύλης κρεμάμενος,
πρὸ δὲ γνωμόνι ληστῆ πλὴν εἰς τὸν παράδει-
σον ὠδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτω τὸν
θαύρατον ὠλισσας. Ἰλάσθη πῆμῖν τοῖς ἀ-
μαρτωλοῖς Ἐ ἀναξίοις δέλοις σε ἡμαρ-
τομῶν γὰρ καὶ λυομήσαμεν, καὶ ἐκ ἐσομῶν
ἀξιοί ἀφῆ τα ὄμματα ἡμῶν Ἐ βλέψαι
εἰς τὸ ὕψος τῆς οὐρανοῦ, διότι κατελίπο-
μεν πλὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σε, Ἐ ἐπο-
ρεύθημεν ἐπὶ τοῖς θελήμασι τῆς καρδιῶν
ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετ δόμον πλὴν σου ἀείκα-

σον ἀγαθότητα, Φῆσαι ἡμῶν κέ κατὰ τὸ
πλήθος τῶ ἐλέες σε, καὶ σώσον ἡμαῖς, ἀγαθὸν
τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἕβλιπεν σὶ
ματμότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἕβλιξ ἡμαῖς
τῆς τοῦ αὐτοκεμήρου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡ-
μῶν τὰ ἀμαρτήματα, Ἐ νέκρωσον τὸ σαρ-
κικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἰνα τὸν παλαῖον
δαπιδέμενοι αὐτὸν, τὸν νῆον σὶ δυσώμεθα,
Ἐ συζήσωμεν πρὸ ἑμετέρῳ θεωβότη καὶ
κηδεμόνι. Ἐ ἔτω τῆς σοῖς ἀκολουθοῦ-
τες προς ἀγμασιν, εἰς πλεῖον αἰώνιον ἀνά-
παυσιν καταστήσωμεν, σὶ θεα πάντων
ὄσιν ἑσφραγισμένων ἡκατοικία. Σὺ γὰρ ἡ
ὄντως ἀληθινὴ ἑσφραγισμένη, Ἐ ἀγαλλία-
σις τῆς ἀγαπῶν τῆς σέχῃ ὁ θεὸς ἡμῶν, Ἐ
σοὶ πλεῖον δόξαν ἀναπέμπωμεν σὺ τὰ ἀ-
ναρχώσε πατρὶ, Ἐ τὰ παναγίῳ Ἐ ἀγα-
θαί, καὶ ζωποιοῖσε πᾶσι. Νυνὶ καὶ αἰεὶ, Ἐ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ δαπλυσίς.

Τέλος τῆς τῆς ἐνάτης μεσσηρίου.

ΑΡΧΙ

ΑΡΧΙΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ θεολογικὸν λόγον, καὶ ἀρχεται ἕ
τα βίαις ἀγαθωσὴν τὸν προσημακὸν
ψαλμοῖν, λέγων οὕτως.

Δ εὔτε προσκυήσωμεν, τῷ βασιλεῖ ἡ-
μῶν Θεῷ.

Δ εὔτε προσκυήσωμεν, ἔ προσπίσωμεν
χειρὰ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δ εὔτε προσκυήσωμεν, ἔ προσπίσωμεν
αὐτῷ, ἡμῶν τῷ βασιλεῖ ἔ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐὐλόγει ἡ ψυχὴ μετ' ἡμῶν, καὶ ὁ θεὸς μετ' ἐμεγα-
λειώθης σφόδρα. ἰσομολόγησιν ἔ μεγα-
λοπρέπειαν ἐνεδύσω. Ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡ-
σεὶ δέρριν. Ὅσους ἀζών ἐν ὕδασι τὰ ὑπε-
ρῶα αὐτῷ. ὅπιθεὶς νέφη τ' ὅπιβασιν αὐτῷ.
ὅπειπατῆρ' ὅπι πτερυγῶν αἰμάτων. ὀ-
ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῷ πνεύματα, ἔ
τὰς λειτουργὰς αὐτῷ πορὸς φλόγα. Ὅθε

μελιῶν

μελιῶν τῷ γλυῦ, ὅτι τῷ ἀσφάλειαν αὐ-
 τῆς ἐκλήθησται εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.
 Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβάλλουσι αὐ-
 τοῦ. ὅτι τῶ ὀρέων γήσονται ὕδατα. Ἄπο
 ὅπι πημέσεώς σου φάξονται, Ἄπο φωνῆς
 βροτῆς σου δειλιάσουσιν Ἀἰαβαίνοι
 ὄρη, Ἐ καταβαίνοσι πεδία εἰς τὸν τόπον
 ὃν ἐθεμελίωσας αὐτὰ. Ὅριον ἔσου ὃ οὐ
 παρελεύσονται, ἐ δὲ ὅπισθ' ἔχεις καλῶ-
 ναι τῷ γλυῦ. Ὅ ἴθα ποσὶ ἄλλων πηγὰς ἐ-
 φαράξιν· αἰαμέσων τῶ ὀρέων διελεύ-
 σονται ὕδατα· ποπῆσι πάντα τὰ θηρία
 τῆ ἀγροῦ· προσδέξονται ὄναχοι εἰς δι-
 ψαν αὐτῶ. Ἐ π' αὐτὰ τὰ πτερυγὰ τῆ ἐ-
 ρανοῦ κατακυλώσει· ἐκ μέσου τῶ πε-
 ζῶν δώσουσι φωνῶν· ἀποτίζων ὄρη ἐκ τῶ
 ὑπερώων αὐτῆ. Ἀ π' ὅ καρπ' ἔτ' ἔργασιν
 χορταθήσεται ἡ γῆ. Ὅ ἴθα ἀτέλλων χόρ-
 τον τοῖς κτήνοσι· καὶ χλόην τῆ δουλεία
 τῶ ἀνθρώπων. Ἐ ἔβαγα γ' εἰν ἄρτον ἐκ τῆς
 γῆς, Ἐ οἶνος ἐφράνηται καρδία ἀνθρώπων

Τὸ ἰλαριώσα πρόσωπον ἐν ἰλαίῳ, ἔσθ
 τος καρδίας αὐτῆς σπείρει. Χορπηθήσου
 τὰ ξύλα τῆς παδίας, ἀφ' κείροι τῆς λιβαίου
 αὐτῆς ἐφύττωσας. Ἐκείθεν φρεθίαι ἐνοσασθίαι
 αὐτῆς. τοῦ ἰρωθίαι ἠκαστοικία ἠγεῖται αὐτῆς.
 Ὁρῆτα ὑψηλά τῆς ἐλάφοις. πύρα κατὰ
 φυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐπιόμοι σελαμίαι
 εἰς κερκίαι. ὁ ἥλιος ἐγκωπύω δύσασ αὐτῆς.
 Ἐθε σκότος, καὶ ἐγγύτα οὐξ. ἐν αὐτῇ οὐ
 λώσονται πάντα τὰ φησὶα τῆς δρυμαῖ.
 Σκύμοι ὠριόμοι, τῆς ἀρτάσας ἔζητι
 σμα παρὰ τῆς ἑωβράσιν αὐτοῖς. Ἀνέτε
 λει ὁ ἥλιος ἔσεινήχθησαι, ἔεις ταμάμα
 δρασε αὐτῆς κοιταθήσου. Ἐσελάσσει ἄπθ
 ἔσσι το ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἔπι τῆς ἐργασίας
 αὐτῆς ἕως ἐσπίρας. Ὡς ἐμπεγαλιεύθη τὰ
 ἔργασου. καὶ, πάντα ἐν σοφίαι ἐπισίπασαι.
 Ἐπληρώθη ἠγῆ τῆς κήσους σου. αὐτῆ ἠ
 θάλασσα, ἔμπεγάλη καὶ ἀφύχωρος. ἐκεῖ
 ἔρπετα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ζῶσα μι
 κρὰ μετὰ μεγάλων. ἐκεῖ πλοῖα ἔμπεγα
 ράσιν

ρβύονται. Δράκον οὗτος ὃν ἐπλασασα, ἐμ-
παίξειν. αὐτῆς. Πάτα πρὸς σὲ προσδο-
κῶσι δεῖναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκα-
ρον. δόντος σε αὐτοῖς, συνλήξουσιν. Αἰοί-
ξαστός σε ἡ χεῖρα, τὰ ἀνυπαῖτα πληθῆ-
σονται ζησιότητος, λάτος βέφατος δίσου
τὸ πρόσωπον, τὰρα χθῆσου). Αἰτὰρελῆς
τὸ ἀνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
τὸν χοῦν αὐτῶν ὄπισθρέψουσι. Ἐξάποσε-
λεῖς τὸ πᾶν σου καὶ κτιοθήσονται, Ἐαῖα-
κηνεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡἴτω ἡδὸ
ξάκῦ εἰς τὰς ἀφῶνας. Διφραυθήσεται καὶ
ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ὀβηβλίσιων ὄπι-
τὴν γῆν, Ἐποιῶν αὐτῶν ζῆμεν. ὁ ἀπὸ
μάμος τῶν ὀρίων Ἐκαπνίζον). Αἰσὺ τῆ
κῶσὶ τῆ ζωῆμα. Ἐμλῆ ταῖ θεῶν μὲ, ἕως
ὑπαρχῶ. Ἡ διωθεῖται αὐτῶ ἡ δαλοχῆμα,
ἐγὼ δὲ διφραυθήσομαι ὅτι ταῖ καὶ ἐκλε-
ποισι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀπο-
μοι, ὡς τε μὴ ὑπαρχεῖν αὐτούς. Διλόγ, εἰ
ἡ ψυχῆμας τὸν κῦ. ὁ ἥλιος ἐγνωτὴν δύσει
αὐτῆ.

αὐτοῦ. ἔθου σκότος, καὶ ἐχέτο νύξ. Ὡς
ἐμεγαλυνῆται τὰ ἔργα σου κτ̄, πάντα σὶ
σοφία ἐποίησας.

Δοξὴ καὶ πῶ. ἀλληλοῦσι, ἐκ γ'. Μετὰ
δὲ τὸ κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου, τὸ κύριον
ἐκίραξα, εἰς τὸν τρίχοντα ἦχον.

Κ ἔκίραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. πρὸ-
χος τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου. σὺ τὰ κειρα-
γῆμαι πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου κτ̄. Κα-
τάβηθη τὸ ἦ προσδύχημι, ὡς θυμία-
μα σὺ ἀπότισε. ἔπαρσις τῆς χειρῶν μου,
θύσια εὐπειρή, εἰσάκουσόν μου κτ̄. Θεοῦ
κτ̄ φυλακὴν τὰ σώματίμου, καὶ θύρας
πυλοχῆς πρὸς τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλί-
νῃς τὸν καρδίαν μου εἰς λόγους ποτηρία,
ὅτι προφασίζεσθαι προφάσεις σὺ ἀμαρ-
τίας. Σὺ ἀσὶς ἐργαζομένων τῶν ἀνο-
μίαν, ἔσ' μὴ συνδέσω μετὰ τῆς ἐλεγχῆς
αὐτῆς. Παιδάσειμι δίκαιος σὺ ἐλίει. Ἐ-
λίγξειμι. ἔλασον δὲ ἀμαρτωλοῦ, μὴ
λιπαράτω σὺ κεφαλή μου. Ὅτι ἔπ
καὶ

Εἰ ἡ προσδύχημα, σὶ ταῖς ὁδοῖσιν αὐτῆ.
κατεπόθηται ἐχόμενα πέτρας οἱ κρηταί
αὐτῆ. Ἀκούσονται τὰ ῥήματα μου, ὅτι
ἠδιδύθησαν. ὡσεὶ πάχος γῆς, ἐρράγη ἐ-
πὶ τῆς γῆς. διεσκορπίθη τὰ ὄσα αὐτῆ
παρα τὸν ἄδην Ὅτι πρὸς σὲ κῆ, κῆ οἱ ὀφ-
θαλμοί μου ὅτι σὶ ἤλπιτα, μὴ αὐταί-
λης τῆς ψυχῆς μου φύλαξόν με ἀπὸ πα-
γίδος ἧς συνέστησάντο μοι, καὶ ἀπὸ σκυ-
δάλων τῆς ἐργαζομένων τῆς αἰομίας.
Πεσόντα σὶ ἀμφιβλήσρω αὐτῆ οἱ ἀμαρ-
τωλοὶ καταμόναε εἰμὶ ἐχέως αὐτῆ πα-
ρέλθω. Φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκείραξω,
φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην. Ἐκείραξω
κῆ πρὸς αὐτὸ τῆς δεισίνης τῆς θλιψίμου
σὶ ὥποι αὐτὸ ἀπαγγελά. σὶ τῆς ἐκεί-
πειν ἐξέμου τὸ πᾶν μου Εἰ σὺ ἐχέως τὰ
ἐξέρας με σὶ ὁδῶ ταύτη ἢ ἐπορεύομαι,
ἐρηψαν παγίδα μοι. Κατενόου εἰς τὰ
δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἔβλε-
πεν ἐξέρας με. Ἀπώλετο φωνὴ ἀπὸ ἐμοῦ,

ο ἱ ἱ ἱ καὶ

- καὶ ἐκείσιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκίκραξα πρὸς σὲ κέ, εἶπα σὺ εἰ ἠέλπισ-
 με, μεθίς μου εἰ ἐν γῆ ζόντων. Πρόχθρε
 πρὸς τὰς δειψίς μου, ὅτι ἐταπείνωθην
 σφόδρα. Ὑψάμε ἐν τῇ καρδίᾳ διασπώντισ
 με, ὅτι ἐκραταρώθησαν ὑπὲρ μέεις σίχη.
- Ε' Ἐγάγαγε ἐκφυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, καὶ
 ὁμολογήσαδάς ἐν ὀνόματί σου.
- Ε' μὲν ὑπομῆουσι δικαιοκίνας οὐ αἶτα πο-
 δῶς μοι.
- Ε' ἐβαθίσαν ἐκίκραξάσσι κέ, κέ εἰσακού-
 σον τῆς φωνῆς μου.
- Γ' ἐσηθήτω τὰ ἄτάσσε προσέχοντα εἰς τὴν
 φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- Ε' ἀναβοήσασσ παρατηρήσασσ κέ, κέ τίς ὑπο-
 σήσασσται, ὅτι παρὰ σὲ ὀϊλισμός ἐστίν.
- Β' νεκρὸν τῶ ὀνόματός σου, ὑπέμενάσσε κύριον
 ὑπέμενει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
 ἠλπισσ ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κέ.
- Α' πὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ὁποῦ
 φυλακῆς πρωίας ἠλπισάτω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κέ,

Οὐ πικρὰ τὰ ἔργα τοῦ ἡλίου, καὶ πολλὴ παρ-
αὐτῶν λύξωσις. Ἐ αὐτὸς λύξωσεται τὸν
ἔθλ, ἐκπασθὲν τῆς ἀνομίας αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν κῦ πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαμύνατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Οὐ πικρὰ τὰ ἔργα τοῦ ἡλίου αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
Ἐ ἡ ἀλήθεια τοῦ κῦ, μέγιστος εἰς τὸν αἶθρα.

Δόξα, Ἐ καὶ ποίημα Σωφρονίου, πατριάρ-
χου ἱεροσολύμων.

Ὡς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθάλατου περὶ,
ἐν τῇ ἀγίᾳ μάκαρος ἰσχυροῦ, ἐλθόντες ὅπι
πρὸς ἡλίου δύσιν. ἰδόντες φῶς ἰσπερικόν,
Ἰσπερικὸν περὶ ἡμῶν, καὶ ἄχοι πῆλα θεῶν.
Ἀξίονσε εἰς πᾶσι καίροισι ὑμνεῖσθαι φω-
ταῖς ἀγίαις, ἡ ἐθεῖ. Ζωὴν ὁφείδους, Διὸς
κόσμος ἐπὶ δοξάζει. Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν
τύχη κίρα τῆς πασαρακεσῶσι, Ἐ ἔστιν ἀλ-
ληλεῖα, ἀπὸ τῆς προκειμένης τῆς ἐβδα-
μάδος, ψάλλομεν ταῦτα. Τῆς β', ἰσπε-
ρικὸν ἀλληλεῖα, ἐκ γ. εἰς ἡχοῦ πλ. β'.

Ἐ μὴ παρ' ἑσέ σου ἐλέγξῃς με.

Ἀλλη-

Ἀλληλουῖα.

εἶχος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι.

Ἀλληλουῖα.

Τῷ ἁγίῳ καὶ τῷ πνεύματι. Ἀλληλουῖα.
εἶχος. Ἐψάλλετε κτὶ τὸν ὅμιλόν. Ἀλληλουῖα.
εἶχος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι.

Ἀλληλουῖα.

Τῷ πνεύματι καὶ τῷ λόγῳ.
εἶχος καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Ἀλληλουῖα.

εἶχος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι.

Ἀλληλουῖα.

Τῷ παρασχέδῃ. Ἀλληλουῖα.
εἶχος. Ὁ ὅς ἀντηλήπτωρμυ εἶ. Ἀλληλουῖα.
εἶχος καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰῶνι.

Ἀλληλουῖα.

Εἰδὲς θεὸς κρείος, ψάλλοντα τὰ πνεύματα ταῦτα.

Τῷ κυριακῇ ἑσπέρας. ἦχος πλ δ.

Ἰδού δὴ ὀλογοῦσι τὸν κύνειον, καί τὸ οἰδοῦλοι κύνειου.

εἶχος.

29. Ο ἰσάπης ἐν οἴκῳ κυ, ἐν αὐλαῖς οἴκου
θεοῦ ἡμῶν. Τῆ δέυτέρα ἑσπέρα, ἦχος, δ'.

Κ εἰσακύσεται με, ἐν τῷ κεραιθράμῳ.

30. Ἐν τῷ ὄπκαλῆθῳ εἰσπύουσί μου.

Τῆ τρίτῃ ἑσπέρα, ἦχος, α'.

Τὸ ἔλεός σου κτ καταδιώξαί με, πάσαι τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

31. Κ εἰ ποιμαίνεις καὶ οὐδέν με ὑπερήσει.
εἰς τόπον χλοῆς, ἐξεί με κατασιλώσει.

Τῆ τετάρτῃ ἑσπέρα, ἦχος, πλ. α'.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσόν με.

32. Ὁ θεὸς εἰσακύσων τῆς προσώχῃς μου.

Τῆ πέμπτῃ ἑσπέρα, ἦχος, πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου, παρὰ κυ, τοῦ ποιῆσαντος
τὸν ἄραδόν ἐξ ἐπὶ τὴν γλῶσσαν.

33. Ἡ ῥα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῆ παρασκευῇ ἑσπέρα, ἦχος, βαρὺς.

Ὁ θεὸς ἀνλήπτω μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προσ-
φθάσαι με.

34. Ἐξελθῶμι ἐκ τῆς ἐχθρᾶς μου ὁ θεός,

Τὰ σαββάτω ἱσπίρα. ἦχος, πλ. β'.

Ὁ κς βασιλῶν Δπρέπειαν εἰδύσατο.
εἶχος. Ε' πύσατο κς δύαμιν εἰ πειζώσατο.
εἶχος. Καὶ γὰρ ἐστρώσε τὸ οἶκου μύκω, ἥτις εἰ-
σαλδύθησται.

Καὶ μετὰ τὰ προκοίμια λέγει, τὸ.
Καταξίωσον κέ εἰ τῆ ἱσπίρα ταύτη, ἀνα-
μαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμαῖ. Δίλογη-
τὸς εἰ κέ ὅτις τῆ πρῶν ἡμῶν, εἰ ἀμπόν, εἰ
δεδοξασμείον τὸ ὄνομά σε εἰς τοὺς αἰῶ-
νας, ἀμὲν. Γένοιτο κέ τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡ-
μαῖ, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἔπι σε. Δίλο-
γητὸς εἰ κέ διδάξόν με τὰ δικηώματά-
σε. Δίλογητὸς εἰ δέασοτα, σιώησόν με
τὰ δικηώματά σου. Δίλογητὸς εἰ ἀγιε,
φώτισόν με τοῖς δικηώμασί σου. Κέ τὸ ἔ-
λεός σε εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῆ χειρῶν
σε μὴ παείδης. Σοὶ πρέπῃ ἀγνος. σοὶ πρέ-
πει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τὰ πᾶν καὶ
τὰ ὑψὲ καὶ τὰ ἀγίω πᾶν. Ναὺ καὶ ἀεὶ εἰ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμὲν.

Εἶτα,

Εἶπα, τὰ σιχηρὰ τῷ σίχου. ἐν εἰς λέγο-
μεν, τὴς παρόντας σίχες διόλου, εἰς κ' εἰς
τεσσαρακοσὴ, ἢ διαποικὴ ἑορτῆ. σίχ. α.

Πρὸς σέῃρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοί-
κουῦντα ἐν τῷ ἔραυῳ. ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλω, εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης, εἰς χεῖρας τῆς κυ-
ρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν,
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ἕως ἔοικτει-
ρῆσαι ἡμᾶς. σίχος, β.

Ε' λήσον ἡμᾶς κ' ἐλίψον ἡμᾶς, ὅτε δὴ πο-
λυὲν ἐπλήθη μὲν ἡμῶν δυνάσεως. ὅτε πλεῖον
ἐπλήθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ δέος τοῖς δι-
θυμῶσι, ἔκτισεν δυνάσεις τοῖς ὑπερηφάνοις,
εἰ μὲν ὅτι σάββατον, λέγομεν, τὸ, ὅτι ἐ-
βασιλεύσῃ, ὡς ἀκριβοῦς εἶδὲ διαπο-
ικὴ ἑορτῆ, πρὸς αὐτῆς σίχους ὡς αὐτῶς
καὶ ἐὰν τύχη ἄγνος ἑορτὰ ζῶντος.

Αὐτῶς καὶ νῦν.

Ν' καὶ ἀπαλύεις τὸν δὲ λόγον σου ἀποστα καὶ τὸ
ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅπως εἰδῶσι ὀφθαλ-
μοί μου

μοίμου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοίμασας καὶ
πρόσωπον παύτων τῆς λαῶν. Φῶς εἰς ἀ-
ποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶσιν ἡλ.

*Γεισάγιον, πανάγια ξισαὶ, σαὺ τὰ πατέρα
ἡμῶν. τὸ, ξοπάριον τῆς τυχεύσεως ἐσθῆς,
ἢ τοῦ ἀγίου, ἢ τῆς ἡμέρας. δόξα Ἐπιω,
θεοτοκίον. καὶ ἀπόλυσις. Εἰδεῖξι πᾶσα-
κωσῆ, λέγομεν τὰ ξοπάρια ταῦτα, εἰς
ἦγον, τέτατον.*

Ε κὲ παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη μα-
ρία ὁ κς μετα σῆ. ὄλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναξί, Ἐ ὄλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῆς ψυχῶν
ἡμῶν.

Μετανοία, ἀ.

Β απῆισα τοῦ χυ παύτων ἡμῶν, μνήσθητι
ἵνα ῥυθῶμεν τῆς αἰομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ
ἐδόθη χάρις πρὸς βόθειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετανοία, ἀ. Δόξα

Ι κειδύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυθῶμεν κινδύ-
των καὶ θλίψεων ὑμαῶν γὰρ θεμελιὸς προ-
σάτα.

σάται, πρὸς τὸν σωτήρα κικήμεθα.

Μετανοία, α. Κεχμῶ

πὸ τῶν σὺν δὲ σω λα γχνίαι καταφύζο
μοῦ θπῖ, τὰς ἡμῶν ἰκυσίας μὴ παρείδης
εἰ περὶ αἰσεί. Ἀλλ' ἰκινδυνῶν λύτρα-
σα ἡμαῖς μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.
Κεχμῶ ἐλέησον, κ. δόξα κημῶ. Πῶ π-
ριωντῶν τῶν χειρῶν ἐμῶν καὶ ὁμοίως ὡς
ἐλάττω πρὸς χεῖρας, ὁ θεὸς ἡμῶν.

καὶ ἡμεῖς σὺν ἐσθῆρῶν τὴν βασιλείαν.

Ε' πούρα ἡ βασιλεῦ, τὰς πρῶτας βασιλείας
ἡμῶν σερῶσον. πῶ πῖσιν ζήρξιν, τὰ
ἔθνη πρᾶυνον. τὸν κόσμον εἰρλίδῶσον. πῶ
ἀγία μονίω ταύτῃ, καλῶς διαφύλα-
ξον. τὰς προαπελθόντας πρᾶς Ἐ ἀδελ-
φῆς ἡμῶν, ἐν σικυ αἷς δικαίων τάξον. καὶ
ἡμαῖς ἐν ὀρθοδόξῳ πῖσει Ἐ μετανοία πα-
ράλαβε, ὡς ἀγαθὸς Ἐ φιλόφρωνος.
καὶ εὐθυσ τας, κ. μετανοία, εἰτα περ-
σάγιοι. κ. ἐλέησον, κ. δόξα κημῶ.

Ε' ἡ τὸ ὄνομα κημῶ εὐλογημένον ἀπὸ τῆ
κημῶ

καὶ ἔασι ἔεις τοὺς αἰῶνας τῆς αἰῶνας.

Ἐκ γ' καὶ μετανοίας γ'.

Ἐὐλογῆσω τὸν κ'ν σὶ πατρὶ καὶ πατρί.

καὶ τὸ, Ἦ ψάσωσθε ἄθεός μου καὶ γίνεται
τελεία ὀπλοῦσις. Ταῦτα δὲ γίνονται,
ὅταν ὀβρινησεία. εἰδέσθι θεός κς, μετὰ τὸ
Ἔισάγον τὸ ὀπλοῦτικιον τῆς ἡμέρας, καὶ
ὀπλοῦσις. Εἰ δὲ βούλει μετὰ τὸ τέλος τῆ
ἰσπεινοῦ, λέγει πῶ δὲ χιὼ ταύτην, τοῦ
μεγάλου βασιλεία.

Ἐὐλογητός εἰ δὲ σωτὴ παντοκράτωρ, ὁ
φωτίσας πῶ ἡμέραν τῆς φωτὶ τῆς ἡλια-
κῶ, ἔ πῶ νύκτα φαιδρύνας, τῆς αὐγῆς
τῆ πυρός. ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν
ἡμᾶ καταξιώσας, ἔ προσεγγίσας τῆς
ἀρχῆς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆ δέησεως
ἡμῶν, καὶ πάντα τῆ λμοῦσου καὶ πᾶσιν
ἡμῶν συχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀ-
κούσια ἀμαρτήματα, πρὸς δεξιᾷ τῆς
ἰσπεινοῦ ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατὰ περι-
ψῶ τὸ πᾶ ἡθός τῶ ἐλέους σου καὶ τῆ

εἰς πρ.

οικηρῶν σου ἐπὶ τῶν κληρονομίαν σου.
Τείχσον ἡμαῖς ἀγίοις σαγγέλοις, ὄπλα
σον ἡμαῖς ὄπλα διανοουμένης, πειχα
ράκωσον ἡμαῖς ἐν τῇ ἀλήθειᾳ σου φρήρη
σον ἡμαῖς τῇ δυνάμει σου. ῥῦσαι ἡμαῖς ἐκ
πάσης πειρασάσεως, Ἐπάσης ὀπιβυλῆς
τῆ ἀνικημένη Παράχου δὲ ἡμῖν Ἐπίω
παρῦσαι ἑστίραι, σωὲ τῇ ἐπερχομένη
κυκτῆ, τελείαν ἀγίαν εἰρηνικὴν, ἀνα
μαρτήτων, ἀσκαστάλις, ἀφάτασον,
καὶ πάντα τὰ ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
Προσβόλας τῆς ἀγίας Δου, καὶ πάντων
τῶν ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀμάρτησάντων,
ἀμην.

Γινώσκω πτωχότερα, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἐύλογος τῷ ἑσπερινῷ.

Ἐργάμενοι δὲ εἰς τὸ πρᾶγμα λαλῆσομεν
Ⓢ ἀξίον πάντες καὶ ἐμπληροῦσιντα Ἐ
ἀξίους καὶ, οἱ ζητῶντες αὐτὸν. Ζήσονται
ἀφ' ἐκείνου αὐτῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
ἀόψα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερός

π τῶ

πὺν ἔραπεζα. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν, δόξα
καί κεν καὶ ὑψαί πὺν παναγίαν.

Τ αῖς αὐτῆς πρεσβείας ὁ θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμαῖ, ἀμην.

Γ ἔρονι ἡ κοιλίαν ἀγία ἔραπεζα, ἔχουσα
τὸν ἑραίου ἀρτοὺν καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν. ἔξ οὗ
πᾶς ὁ ἔραγων κέ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ πῶ
παντὸς διοχνητὸρ ἔραφός.

Τ αν σὰν δωρεὰν ἀξίως ἡμαῖ ποίησον θεὸς
παρθένε, παρορώσα τὰ πλημυλήμα-
τα ἡμῶν, καὶ παρέχουσι ἰάματα, τοῖς ἐν
πίσει λαμβανούσι, πὺν δὲ λόγιόν σου ἀ-
χρησι, καὶ φαλλομαζο τὸ,

Α ἔξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα, τὸ.

Ε ὑφρανα ἡμαῖ καὶ ἐν τοῖς ποιήμασί σου.
Ε ἐν τοῖς ἔργοις τῆς χειρῶν σου ἡ γαλλιὰ
σύμμεθα. Ε σημειώθη ἐφ' ἡμαῖ τὸ φῶς τῆ
προσέταυσε καὶ ἰδωκα δὲ φροσιλέουσι
πὺν καρδίαν ἡμῶν. ἔπε καρπῶσι τῶ οἴνου καὶ
ἐλαίω αὐτῆς ἐπληθύθησαν. ἐν εἰρήνῃ ἔπε
τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομεν καὶ ὑπνώσω. ὅτε
σὺ

σὺ κὲ καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατόκεισά
με.

Δίξο, καὶ κενώ, ὁ ἱερός.

Μ εθ' ἡμῶν ὁ Θεός, τῆ αὐτῆ χάριτι καὶ φι
λανθία πάντοτε, κενώ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Α Ρ Χ Η Σ Υ Ν Θ Ε Ω

τῆ μεγάλης ἀποδείξεως.

Λίγει ὁ ἱερός, διλογητός, εἶδ'

ἔτι λίγει ἱεροί.

Διδύχων τῶν ἀγίων προῦ ἡμῶν. Ἐ ἀρχα
ταγοὶ ἀδελφοὶ βασιλεῖς ἐν τῆ τεισάζου,
παναγία τεισά, πῆρ ἡμῶν κὲ ἐλέησον, ἱε.
πρ, Δούτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ' καὶ ὁ
θεός, εἰ ἔστιν ἡ σφραγὶς ἑβδομαὶ τῆς με
γάλης πεισαρακοσῆς, ἀρχόμεθα τῆ, Ὁ
θεός εἰς τὴν βοήθειάν μας πρόχες. καὶ
πληρωμὴς τέτε, ψάλλομεν τὸν μέγαν
κανόνα εἶδ' ἐν, ἀρχόμεθα ἔτως.

Ἐ πρὸ ὀπκαλεῖδρῆμε εἰσπυρῆμε ὁ θεός

π ἰ τῆς.

τῆς δικαιοσύνης με. Ἐν θλίψει ἐπλήτῳ
 ναίμε. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσακούσον τῆς
 προσεύχης με. ὑποταῶν, ἕως πότε βαρὺ
 καρδίαι. Ἴνα πᾶσα ἀγαπᾶτε ματαγότητα, Ἐ
 ζητεῖτε ψεύδος. Ἐ γὰρ ὅτι ἐθαυμά-
 σωσε καὶ ἄβυσσον αὐτῆ. Κεῖθε ἀκρίβειά μου
 ἐν τῷ κεντρῷ γράμμι πρὸς αὐτὸν ὀργίζε-
 θε. Ἐ μὴ ἀμαρτανεῖτε. Ἀ^α λέγετε ἐν ταῖς
 καρδίαις ὑμῶν, ὅτι ταῖς κοίταις ὑμῶν, κα-
 ταύγητε θύσατε θυσιάαι δικαιοσύνης,
 Ἐ ἐλπίζατε ὅτι κτ. πολλοὶ λέγεσι, τίς
 δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Ἐ σημειώθη ἰσ-
 ῆμαῦ τὸ φῶς τῆ προσώπου σου κτ. ἔδωκα
 δίφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ
 καρπῷ οἴτου οἴνου Ἐ ἐλάει αὐτῆ, ἐπλη-
 θυνώθησαν. ἐν εἰρήνῃ ὅτι τὸ αὐτὸ, κοιμη-
 θήσομαι καὶ ὑπνώτω. Ὅτι σὺ κτ. καταμύ-
 νασ, ἐπ' ἐλπίδι κατώκισαί με.

Κ εἰ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλίγξῃς με, μὴ δὲ τῷ ὀρ-
 γῆσου παιδύσης με. Ἐ λίσσόμεν κτ., ὅτι
 ἄσθενής εἰμι. ἰσοῦμαι κύριε, ὅτι ἐταρά-
 χθη

ἔφη τὰ ὄσα ἄμου, ἢ ἡ ψυχὴ με ἐταράχθη
σφόδρα, καὶ σὺ κτ' ἕως πότε. Ἐπίσφιλον
κτ' ῥῦσαι τὴν ψυχῶν μου. Σαδόν με σὺ
καὶ τὴν ἐλέη σου, ἔπεικ ἔστιν ἐν τῷ θαλά
τῶ ὀμημοῦ δάου σου. σὺ δὲ τὰ ἄδη, τίς
ἰσομολογήσει τέθει; Ἐκοπίασα ἐν τῷ
ἐναγυμῶν μου, λέσσα καθ' ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίλιον μου, σὺ δακρυσίμου τὴν ἐρω
μνίον μου βρίζω, Ἐταράχθη δὲ τὸ θυμῶ
ὄφθαλμός μου, ἐπαλαγῶθιμι ἐν πάσι
ταῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμῶ παύ
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν αἰομίμι, ὅτι εἰσὶ
καὶ σὺ κτ' ῥωνῆς τὴν κλαυθμῶν μου. Ἦ καὶ σὺ
κτ' τῆς δεισιώσμου. κτ' ἢ προσέχλιον μου
προσεδέξατο. αἰχμηθείσαι Ἐταράχθῃ
παιπαύτες οἱ ἐχθροί μου ἄποσραφείσαι.
Ἐκαταχμηθείσαι σφόδρα δεσπότης.
Ἐως πότε κτ' ὀπλήσιμου εἰς τέλος. ἕως
πότε ἀποσρέφεις τὰ πρόσωπίου σου ἀπ'
ἐμῶ. Ἐως τίνος, θήσομαι βελαὶ ἐν ψυ
χῆ μου, ὀδύσασ ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας Ἐ

νυκτός. Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός
 μου ἐπ' ἐμέ. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου
 κὲ ὁ Θεός μου. Φώπσον τὰς ὀφθαλμούς μου,
 μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε
 εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴχουσα πρὸς αὐτόν. οἱ
 θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλεύ-
 θῶ. Ἐγὼ δὲ ὅτι πρὸς ἐλέησιν ἤλπισα. Ἀ-
 γαλλιάσεται ἡ καρδία μου ὅτι πρὸς σῶ-
 σου Ἄσω τὰ κῶ τὰ διεργετήσάν τι με, Ἐ-
 ψαλὰ τὸ ὄνομα κυρίου ὑψίστου. Ἐπίβλε-
 ψον εἰσάκουσόν μου κὲ ὁ Θεός μου. Φώπσον
 τὰς ὀφθαλμούς μου, μηπώτε ὑπνώσω εἰς
 θάνατον. μήποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴχου-
 σα πρὸς αὐτόν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀλληλῆλα, ἐκτείτου, Ἐ μετανοῶ γ'
 κὲ ἐλέησον, γ' δόξα, καὶ νῦν.

Π ρὸς σὲ κὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου ὁ θεός μου ὅτι
 σοὶ πέποιθα, μὴ καταγχευθῆλω εἰς ἄ-
 γῶνα. μὴ δὲ καταγελασάτωσαν οἱ
 ἐχθροί μου. Καὶ ὅτι πάντες οἱ ὑπομνή-
 τήσασιν, ἐμὴ καταγχευθῶσαν. ἀγχευθῆ-

τωσαν

τῶσαι οἱ ἀνομοῦτες ἄρχου ἡς. Τὰ ἐ-
 δέσσου κὲ γνώσει μοι, ἔ τὰ τρέβουσαι
 δίδαξόν με. ὁδήγησόν με ἐπιτηὴ ἀλήθειά
 σου. καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σῆμα,
 ἔ σὲ ὑπέμεινα ἄλλω τιῶ ἡμέραι. Μνήθη
 περὶ τῆς αἰχμῆ σου κὲ, καὶ τὰ ἐλίπησθαι
 ἀπὸ τῆς αἰχμῆς εἰσὶν. Ἀμαρτία νεότητός
 μου ἔ ἀγνοία με μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ
 ἔλεός σου μνήθητί με σὺ σῆμα τῆς χρι-
 σότητός σου κὲ. Χρησὸς ἔ δὴθὺς ὁ κς. ἄρ-
 χου το νομοθετήσῃ ἀμαρτανότατα, σὺ ὁ
 δεῖ. ὁδηγήσῃ πραεῖς σὺ κρίσει. Διδάξει
 πραεῖς ὁδούς αὐτῆ. πᾶσαι ἀόδοι κὲ,
 ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν
 ἀρεθὴν αὐτῆ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐ-
 τῆ. Ἐνεκεν τῆ ὀνόματός σου κίρει, καὶ
 ἐλάθητι τῆ ἀμαρτίας, πᾶσα ἡ γὰρ βί-
 βος ἔστιν ἀπὸς ὀφθαλμοῦ τὸν κς. νομο-
 θετήσῃ αὐτῶ, σὺ ὁ δεῖ ἢ ἡρετήτατο. Ἡ
 ψυχὴ αὐτῆ σὺ ἀγαθοῖς αὐλιθήσεται, ἔ
 τὸ σῆμα αὐτῆ, κληρονομήσει γλυπτεῖ

ταίωμα κς τῆς ὀφθαλμοῦ αὐτὸν, Ἐὶ δὲ
 Δίκη αὐτῆ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ὄρα πάντος πρὸς τὸν κν, ὅτι αὐτὸς
 ἔκασάσει ἐκ παγίδος τὰς πόδας μου. Ἐ-
 πίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μο-
 νοχθῆς ἔπιπρός εἰμι ἐγὼ Αἰθάλας
 τῆς καρδίας μου ἐπληρώθησαν. ἐκ τῆς
 ἀναγκῆς μου ἐξάγαγέ με. Γ' δε τὴν ταπει-
 νωσὴν μου ἔτινον κόπον μου, Ἐὰς πάσαι
 ταὶ ἀμαρτίας μου, Γ' δε τὰς ἐχθρὰς μου ὅτι
 ἐπληρώθησαν, καὶ μῖσος ἀδικοῦ ἐμίσθη-
 σάμε. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῆ-
 σάμε. Μὴ καταχρωθείω ὅτι ἤλπισα ἐπι-
 σὲ ἄπακοι ἔσθεις, ἐκλαλόντοί μου. ὅτι
 ὑπέμεινάσε κς ἠύβρωσα, ὁ θεὸς τὰ ἔργα,
 ἐκ πασάν τῆς θλίψεων αὐτῆ.

Π' πιστοὶ κς ἤλπισα, μὴ καταχρωθείω εἰς
 τὸν κῶνα. Ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ῥῆσάμε
 ἔβηλῆμε κλῆρον πρὸς με τὸ ἄδίκου τα-
 χυον τῆ θλίψαί μου. Γενῆμαί εἰς θεὸν
 ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς εὐνοκ καταφυγῆς

τῆ

τῆ σωσάμε. Ὅπ κραταίωμα με καὶ κα-
ταφυγή με εἰσὺ. Ἐ σὶ κεν τῆ ὀνόματος σου
ὀδηγήσεις με καὶ διαθρήψεις με. Ἐξά-
ξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψά-
μοι. Ὅπ σὺ εἰ ὀύπερ αὐτῆς μου κῆ, εἰς
χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνῦμά μου.
Ἐ λυξώσω με χεῖρ ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.
Ἐ μίσησας τῆς διαφυλάσσονται μα-
ταιότητας διακρίῃς. Ἐ γὼ δὲ ὅπ τῆ καὶ
ἤλπισα ἀγαλλιάσομαι καὶ ὀφραθήσο-
μαι ὅπ τῆ εἰλίεσσ, ὅπ ἰπέεις ὅπ τῆ
ταπεινώσιν με. Ἐ σασαε ἐκ τῆ ἀγαγῶν
τῆ ψυχῆ μου, Ἐ σὶ σιν κλεισάμε εἰς
χεῖρας ἰχθρῶν. Ἐ σησασαε εἰ δὲ ρυχαίρω τῆς
πόδα μου, Ἐ λήσιν με κῆ, ὅπ θλίβομαι.
ἰταράχθη σὶ θυμῶ ὁ ὀφθαλμός μου. ἠ ψυ-
χή μου καὶ ἠ γαστήρ μου ὅπ ἐξέλιπεν σὶ
ὀδῶν ἠ ζωῆ μου, Ἐ τὰ ἔπι μου εἰς σιγα-
μοῖς. Ἐ δένον σὶ πτωχῆα ἠ ἰχύς μου,
Ἐ τὰ ὀσῶ μου ἰταράχθησιν. παρὰ πά-
τας τῆς ἰχθρῶν μου ἰγμήδην ὀνειδος,
καὶ

καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος
τοῖς γνωστοῖς μου. οἱ θεωροῦντές με ἕξω ἔ-
φυγον ἀπ' ἐμέ. ἐπελήθην ὡσεὶ νεκρὸς
ἀπὸ καρδίας. Ἐγὼ ἠθελῶ ὡσεὶ σκύλος
ἀπολωλὸς. ὅτι ἤκουσα φόβον πολλῶν
παροικούντων κυκλαῖον. σὶ τὰ ὅπισθον
χθύναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τὴ λαβεῖν τὴ
ψυχῶν μου ἐβουλόσαντο. Ἐγὼ δὲ ὅπισθον
καὶ ἤλπισα. εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου, σὶ τὰς χερ-
σίσου οἱ κληροῖ μου. Ῥῦσά με ἐκ χειρὸς ἐχ-
θρῶν μου, Ἐκ τῶν καταδικαιούτων με.
Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ὅτι τὸν δαυ-
λόν σου. σὺ σῶσόν με σὶ τὰ ἐλείψου. Κεῖ μὴ
καταχθινθεῖν ὅτι ἐπεκαλεσάμενοι.
αἰχμηθεῖσαν ἀσεβεῖς Ἐκαταχθίσεις
εἰς ἅδην. Ἄλλα λα γνηθήτω τὰ χεῖλη
τὰ δόλια, τὰ λαλεῖντα κατὰ τὴ δικαίαν
ἀνομίαν, σὶ ὑπερηθανία καὶ ἀβηθινώσαν
Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χηρισότητός σου
κύριε, ἥς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.
ἰσχυρὰ ἄσω τοῖς ἐλπίζουσιν ὅτι σὺ, σὶ αὐ-

τίον

πόν τῆς ἡμέρας τῆς αἰῶν . κατακρύψεις αὐ-
 τες ἐν ἄποκρυφῶ τῶ προσώπου σου , ἀπὸ
 παραχῆς αἰῶν . Σκεπάσεις αὐτούς , ἐν
 σκίῳ ἀπὸ ἀπὸλογίας γλωσσῶν . Εὐλο-
 γητὸς κς, ὅπῃ θαυμασῶσε τὸ ἔλεος αὐ-
 τῶ ἐν πόλει πειροχῆς . ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
 ἐκστάσει μου , ἀπὸ ῥύμου ἀπὸ προσώπου
 τῆς ἑσθραθλῶν σου . Διὰ τὸτο εἰσήκουσας
 τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου , ἐν τῇ κε-
 κραγῆμαί με πρὸς σέ . Ἀγαπήσατε τὸν
 κν πάντες οἱ ὅσοι αὐτῶ . ὅπῃ ἀληθείας ἐκ-
 ζητεῖ κς, ἑαυτὰ ποδιδώσει , τοῖς πειρασῶς
 ποιῶσιν ὑπερηφανίαν . Ἀνδείζει δὲ ἑκρα-
 τὰ ἐδω ἡ καρδία ἡμῶν , πάντες οἱ ἐλπί-
 ζοντες ὅπῃ κν .

0 κατοικῶν ἐν βοήθειά τῶ ὑψίστου , ἐν σκέ-
 πῃ τῶ θεῶ τῶ ἐρανῶ αὐλιθήσεται . Ἐρεῖ
 τῶ κῶ ἀπὸ πλῆπτωρμου εἰ καὶ καταφυγή
 με ὁ θεῶς βοηθός με , ἐν ἐπιπέπ' αὐ-
 τὸν . Ὅπῃ αὐτὸς ῥύσεται ἡμᾶς ἐκ παγίδος
 θυροτῶν , καὶ ἀπὸ λόγου παραχῆδους .

Εῖ

Εἶν τοῖς μεταφρεσίοις αὐτῆ ὀπισκιάσει-
σοι, καὶ ὑπόταξ πτέρυγα αὐτῆ ἑλπίεις.
Ὁ πῶ κυκλώσεισε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
ἔροβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτεμένου,
ἀπὸ βέλους πετωμένου ἡμέρας. ἀπὸ
πράγματος εἰ σκότει δὲ πορεύεται.
ἀπὸ συμπτώματος ἑ δαμονίου μεσημ-
βρινῆ. πεσῆται ἐκ τοῦ κλίτης σου χε-
λιαῖ, καὶ μυριαὶ ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ
δὲ οὐκ ἐγγεῖ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατανοήσεις, καὶ αἶτα πόδοσιν ἀμαρτω-
λῶν ἔψαι Ὅ πσὺ κῆ ἡ ἐλπίσμι, ἢ ἔψισα
ἔθρα καταφυγίω σου. ἔ προσελῶσεται
πρὸς σὲ κακὰ, ἑ μάξιξ ἐκ ἐγγεῖ εἰ πῶ
σκλωμά πῶσα. Ὅ π τοῖς ἀγγέλοις αὐτῆ,
εἰ πλεῖται πειρῆ σου, τοῦ δὲ φυλάξασε
εἰ πάσας ταῖς ὁδοῖσας. Ἐ πὶ χειρῶν ἀρῆ
σίσε, μήποτε προσκόψης πρὸς λίθον πῶ
πόδασα. Ἐ πὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκεν ἐ-
πιβῆσαι, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
ἀράκοντα. Ὅ π ἐπ' ἐμὲ ἡλπίσας, ἑ ρύσο-
μα

μα αὐτὸν. σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ
ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, ἔπα-
κίσομαι αὐτὸν μετ' αὐτοῦ εἰς ἐλπίδι.
Ἐξελούμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μα-
κρῆτατα ἡμερῶν, ἐμπλήσω αὐτὸν, ἔδει-
ξω αὐτῷ τὸ σωτηριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεΐα, ἐκ γ' κτ' ἐλή-
σον, γ' δόξα, καὶ νῦν εἰς ἰνκεία μετα-
νοίας, γ' εἶτα ἀρχόμεθα λέγειν τρεῖς σί-
χους, κ' μὴ μέλους, ἀλλὰ χύμα, ἀργῶς
καὶ μεγάλη φωνῇ ὁ πρῶτος χορὸς, ἐπα-
κίσατε ἕως ἑκάτου τῆς γῆς. ὁ δεύτερος,
ἰχυρότερος ἡπᾶδι. καὶ καθ' ἑξῆς ἕκαστος
χορὸς, τὸν ἴδιον σίχον.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, γῶν ἐθνη καὶ ἡπᾶδι.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Ὁ δεύτερος χορὸς, τὸ
αὐτὸ εἶτα, ὁ πρῶτος χορὸς ἢ πρῶτον, σίχ.

Ε' πακίσατε ἕως ἑκάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ι' χυρότερος ἡπᾶδι. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ε' αὐτὸ πάλιν ἰχύσατε, ἔπαλιν ἡπᾶδι ἡ-
σεῖδε.

στεθε. Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κ αὐτὴ αὐτὴ βελῶ βελύσσηδε δξασηδάσει κς.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κ αὐτὸν δὲ ἐὰν λαλήσητε, ἔμη ἐμμεῖν καὶ εἰς ὑμῖν.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τ ὄν δὲ φόβον ἡμῶν ἔμη φοβηθῶμεν, ἔδ ἔμη παραχθῶμεν.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κ ὑμεῖν δὲ τὸν θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγασσώμεθα καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κ αὐτὸν ἐπ' αὐτῶν πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κ αὐτὸν πεποιθὼς ἔσται μοι ἐπ' αὐτῶν, καὶ σωθήσεται μοι διαυτῶ.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ι δὲ ἐγὼ εἰς τὰ παῖδια, ἄμοι ἴδοιεν ὅθς.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο λῶς ὁ πορδύβηρος εἰσεῖται εἰς τὴν φῶς μέγα.

Ο π μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ο ἰκατοκῆντες εἰς τὴν γῆν καὶ σικεθαίαν φῶς λαμβάνει ἐφ' ἡμῶν.

Ο π

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ὁ π πατρίων, ἐχρητήθη ἡμῖν υἱός, καὶ ἐδόθη
ἡμῖν. Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ὁ υἱὸς ἀρχῆς, ἐχρητήθη ἐπὶ τῷ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ, ἐκ ἕστιν ἕλεον.

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βε
λῆς ἀγγελος. Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Θεωματος, σύμβουλος.

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, ἰσχυρίας, ἀρχὴν εἰρήνης.

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πατὴρ, τῷ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πληρωθῆναι δὲ τῶν εἰρημῶν ὡς προσείρη
ται λέγεται τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός πάλιν ἀ
πᾶς πρῶτα τῶν δύο ἀπὸ πρώτου χορός,
τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός Ἐνιῶ, ὁ ἕτερος, τὸ αὐτὸ.
Εἶτα οἱ δύο χοροὶ ὁ αἰὶς Ὁ π μεθ' ἡμῶν ὁ θεός
καὶ οὐδὲς, τα παρὸν τα τεῖα ἑορτάρια.

ὁ πρῶτος

Ὁ πρῶτος χορὸς.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, ὄχαις ὡσοῖα ἔτι πῶ
ἰστέραν αἰτῆμαί, σὺ τῆνυκτὶ αἶμα μάρτη
τον. παράχου μοι σῆρ, καὶ σῶσόν με.

Ὁ δεύτερος χορὸς. δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογᾷ σε δὲ
σποτα. πῶ ἰστέραν αἰτῆμαί, σὺ τῆνυ-
κτὶ ἀσκανδάλισον. παράχου μοι σῆρ,
καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
εἰς τὸς αἰῶνας. οἱ δύο χοροὶ.

Τὴν ἡμέραν δευτέρα, ὑμνολογᾷ σε ἄγιε. ἢ
ἰστέραν αἰτῆμαί, σὺ τῆνυκτὶ ἀνεπίβε-
λον. παράχου μοι σῆρ, καὶ σῶσόν με.

Ὁ μὲν οἱ δύο χοροὶ.

Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ χερσὶ βίμ, ἀσιγήτοις
σε ὑμνοῖς δοξολογεῖ.

Ἡ ξαπτερυγα ζῶα τὰ σπαραγίμ, τῆς ἀπαύ-
σοις φωνῆς, σὲ ὑπερυψοῖ.

Ὦν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισυ-
γίοις σε ἄσμασιν ὀφηεῖ.

Ὡς γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν πατήρ, καὶ
σεύα-

συναρχον ἔχεις τὸν σὸν υἱόν.

Καὶ ἰσὸί μοι φέρον πῖνα ζωῆς, τῆς τεράδος
δεικνύεις τὸ ἀμάρτιον.

Παλαζία παρθεσίε μῆρ θεοῦ, οἱ τοῦ λόγου
αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντα χοροί, ὡς
ἀθάνατον ἔχετε πλὴν ζωῆς.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβύσατε ἐκτενάς, ὅτι
πάντες ὑπάρχοντες ἐν δεινοῖς.

Ἰνα πλανῆς ῥυθίσεις τῷ ποιητῷ, τῷ ἀγ-
γέλῳ βοήσω μὲν τῷ ἀδελφῷ.

Ἄγε, ἄγε, ἄγε, τεσσάρη κύματα ἐλίεσον
καὶ σῶσον ἡμεῖς, ἀμὴν.

Καὶ αἰετὶς χαμαλῆ σῆφωιῆ τὸ.

Πισδύω εἰς εἰς θεῖον, πρῶτον τε κράταρα
ποιητῶν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅρα τῷ πρῶτον
καὶ ἀοράτων.

Ἄπαντα λέγονται ἐκ δευτέρου πλὴν τοῦ
παραζία διάσωιγα ὅπερ λεγεται ἐκ γ'.

Παραζία διάσωιγα θεοτόκε, πρεσβύει ἐν
πρῶτον ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν.

ρ

Πᾶσαι

Π ἄσση αἱ ἐρανοὶ διωάμενοι τῷ ἁγίων ἁγ-
γέλων καὶ ἀρχαγγέλων, προσβάσατε
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Α' μετ' αὐτῆς προσφῆτα ἔ πρόδρομοι, ἔ βα-
πτιστῆς τῆ κυρίας ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, πρὸς-
βάσει ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Α' γοι ἑδοξοὶ ἀπόστολοι προσφῆτα ἔ μαρ-
τύροι, ἔ πάντες ἅγιοι, προσβάσατε ὑ-
πὲρ ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Ο' σοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν, ποιμένες ἔ
διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, προσβάσει-
τε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ἁμαρτωλῶν.

Η' ἀήπητος ἔ ἀκατάληπτος, ἔ θεία δυνά-
μις τῆ πνεύματος ἔ ζωοποιῶσα ἡμῶν, μὴ ἐγ-
καταλίπησθε ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Θ' θεὸς ἰσάδην ἡμῶν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ϟ' θεὸς ἰσάδην ἡμῶν τῆς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἐλίπησθε ἡμᾶς.

Ἐἶτα τρισάγιον.
πνευματικῶν ἁγίων, πατέρων ἡμῶν. ἔ ψ ἑλπί-
στα ἑσθ' αὐτῶν ταῦτα, εἰς ἕχρον β' καὶ
δεῦθεν ἑσθ' αὐτῶν ταῦτα τῆς ἐκείνου.

Ϟ' ὅπου

Φ ὡπσοι τοὺς ὀφθαλμοὺς μου χεῖ ὁ θεὸς, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μή ποτε εἶπῃ ὁ ἐχθρὸς μου ἰχουσα πρὸς αὐτὸν. Δόξαι.

Α' ν πληπῶρ τῆς ψυχῆς μου γλυὸ ὁ θεός, ὅτι μίσην διαβαίνω παγίδων πολλῶν. ῥυσαίμε ἐξ αὐτῆ καὶ σώσον με ἀγαθὸ ὡς φιλεῖν θρωπος. Καμινω, θυϊον.

Ο' τι οὐκ ἔχρησεν ἀρρήσιας δε τα πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα. σὺ τὸν ἐκ σου γλυνηθείτα δυσώπησον θεε παρθεσίε. πωλλε γδ ἰχῦει δόησις μρε, πρὸς διμύειαν διασῶτε. μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκυσία ἡ καίσεμνος, ὅπ ἐλεήμων ἐσί, ἔ σώζειν διευάμμος, ὅ ἔ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδιξάμμος.

Ε τερα θραπαια ψαλλόμενα ἡμέραν παρῆμ ιραε. εἰς ἴχον, πλ. δ.

Τ ὦν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ αὔτειοι δόησα σμ χε. ἔ τ ἀθλίασ σαρκός μου τὸ αὔτειοι ἐχθρὸς ἔπ λίσασεμι διὰ εἰς χεῖρας σου παρθεσίε μου τὸ πῆμα μου. ἀνίκασόν με πῆμα.

ρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώ-
σω εἰς θάνατον. Ἐ τὲς νοερεὶς ὀρθαλμύ-
μου φώπσον, εἰ τῇ ψυφῇ τῆς θείων λό-
γων σου. καὶ διέγειρόν με εἰ κηρωθῶ ἀθέ-
τω πρὸς σὺν δόξολογίαν, ὡς μόνος ἀγα-
θὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς φοβερὰ ἢ κείσις σε καὶ, τῆς ἀγγέλων πα-
εισαγωγῶν, τῆς αἰῶν εἰσατομυῶν, τῆς βί-
βλων ἀειωγυμῶν, τῆς ἔργων ἐρεθισμέ-
των, τῆς λογισμῶν βεταζομυῶν. ποῖα καὶ
οἱ ἐσσι εἰ ἐμοί, τὰ συλληφθεῖν εἰ ἀ-
μαρτίας; τίς με πλὴν ὁλόξα κατασβίσεις
πίσμου τὸ σκοπὸς καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ
καὶ ἐλεήσεις με ὡς φιλάτος. Δόξα.

Ἄκραά μοι δὲς ὁ θεὸς, ὡς ποτὲ τῆ γυναικὶ
τῆ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀξιώσον με βρέχειν
τὲς πόδας σε, τὲς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆ πλά-
της ἐλθὺ θερῶσαι τας. Ἐ μῦρον δωδία-
σοι προσφέρειν. βίον καθαρὸν εἰ μετα-
νοία μοι κηρύττα, ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς
ἀπειθή κερου φωνῆς, ἢ πῆς ἑσθὺν σέτα κη-

σι,

σε, πορεύε εἰς εἰρήνην. Καὶ νῦν, θεῖον.
Υ λὼ ἀκατάχρηστον θεῖον ἰλπίδα σου ἔχον,
 σε θέσομαι τὴν προστασίαν σου κεκτημέ-
 νος πανάχραντε, ἔφοβη θέσομαι κατα-
 διώξω τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἔσομαι
 αὐτῆς. μόνου ἀμπιχόμενος ὡς θάρακα
 τὴν σκίπλωσον, ἔ τὴν παντοδύναμον,
 βοήθειά σου, καὶ δικαιοσύνη βούου, δέ-
 σποντα σώσομαι τὰς πρεσβείας σε. καὶ
 αἰάσομαι ἐκ ζοφώδους ὑπνυ προστασίαν
 δοξολογία, δυνάμει τῆν ἐσθὲν σαρκωθέν-
 τος ἡοῦ ταῦ θεῖον. Τὸ κέ ἐλέησον, μή.
 Τὴν πτωτέρα. Ἐν ὀνόματι κυ. ὁ ἱερός,
 Διδύχων τῶν ἀγίων πρῶν ἡμῶν, ἔ τὴν δι-
 χλὴν πάντων τοῦ μεγάλου βασιλείου.
Κ ἔ κέ ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ὑπὸ παντός βου-
 λῆς πετωμέναις ἡμέραις. Ῥῆσά ἡμᾶς καὶ
 ὑπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει δὲ καὶ
 πορδομέμικ. Ἐπρόθεξαι θυσίαν ἰσπερὶ
 οὐλῶ, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπαρθεῖς. Κα-
 ταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸν κτερόν σα-

διον ἀμέμπως διελθεῖν, ἀπειράτους
κακῶν. Καὶ λύξωσαί ἡμαῖς, ἀπὸ πάσης
ταραχῆς καὶ δειλείας τῆς ἐκ τοῦ δλαβό-
λου ἡμῖν προσγνομένης. Χάρισαι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καταύξιν, καὶ τοῖς λογισ-
μοῖς ἡμῶν μέμνηαι, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ
καὶ δικαίᾳ σου κείσει ἰζετάσεως. Καθῆ-
λωσον ἐκ τοῦ φόβου ταῖς σάρκας ἡμῶν,
ἐνέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆ γῆς.
Ἰνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφα-
δρωώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῆς κειμάτων σου.
Ἀπόσῃσον δὲ ἀφ' ἡμῶν, πᾶσαν φαντα-
σίαν ἀπρεπῆ, ἐπιθυμίαν βλαβεράν.
Διαπάσηςσον δὲ ἡμαῖς ἐν τῇ καρδίᾳ τῆ προ-
συχῆς, ἐσπειρωμένους ἐν τῇ πίστι, ἐπρο-
κόπουνται ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου. Εὐ-
δοκία ἐ ἀγαθότητι τῆ μονοχρῆστου ἡμῶν.
Μὴ εἶ, διλογητὸς εἶ, σὺ τῷ παλαίῳ ἐ
ἀγαθῷ, ἐ ζωποιοῖς πᾶσι, νυῦ καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων, ἀμήν.

καὶ οὐδὲν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν

εὐ γ.

ἐκ γ' καὶ μετανοίας, γ' εἶτα τὸν ἰ
 ε' λησόν με ἐξ ἑκ τὸ μέγα ἰλιόσση, ε' καὶ
 τὸ πλῆθος ἔβ' οἰκτιρῶν σου, θ' ἀλειψὸν τὸ
 ἀνομημά μου. Ἐπὶ πλείον πλῦνόμεναι
 τῆς ἀνομίας μου, ε' ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου,
 καθάρισόν με. Ὅτι ἡ ἀνομία μου, ἐγὼ γι-
 νόσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου, ἐνώπιόν μου ὅτι
 ἔλαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, ε' τὸ πο-
 τηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως αὐτὸ
 χαλεπὴς εἴ τοις ἰλιόσση ε' τιμῆς, ε' τῆ
 κενεδαίσε. Ἰδὲ γ' ἐν ἀνομίαις συνελή-
 φθην, ε' ἐν ἀμαρτίας ἐκίστησάν με ἠρῆ-
 μου. Ἰδού γ' ἀλήθειαν ἠγάπησάν. Τα
 εἰδήλα ε' τὰ κρύφια τ' σοφίας σου ἐδήλω-
 σά μοι. Ῥαυπεί με θασώπω, καὶ καθά-
 ρισήσων. Πλυθίς με, καὶ ὡς ἄντα
 λούσαν θήσων. Ἀκούεῖς μοι, ἀγαθὴ
 λίασιν καὶ εὐφροσύνῃ. Ἀγαλλιάσων
 τα ὅσα πεταπειωμένα. Ἀπόσειψὸν
 τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆς ἀμαρτιῶν μου,
 καὶ πάσαι τὰ κτήνη σου θ' ἀλειψόν.

Καρδίαν καὶ θώρακί, κτίσεν ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,
καὶ πᾶσα δύσθις, ἐγκρίνουν ἐν τοῖς ἐγκρί-
τοις μου. Μὴ ἀποβρίψῃς με ὑπὸ τοῦ προ-
σώπου, καὶ τὸ πᾶσ σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντα-
νέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδοσ μοι τὴν ἀγαλ-
λίασιν τῆ σείσσε, Ἐ πᾶν ἡγεμονικῶς ἐ-
ειξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδός σου,
καὶ ἀσεβεῖς ὅτι σε ὅτι σρέψουσι. Ρῦσά-
με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεός τῆς σείαμας,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο-
συλίω σου. Κε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν ἀῖσιν σου.
ὅπει ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα αὐ. ὅλο-
καυτώματα οὐκ ἕδοκῆσαι. Θυσία τῆ
δῶ, πᾶσα σωτεξίμηδρον καρδίαν σω-
τεξίμηδρον, Ἐ τε πεπινωμηδρον, ὁ θεός
ἐκ βλαδενώσαι Ἀ γάθμωον κε ἐν τῇ ἕδο-
κίαι τε ἔσιων, Ἐ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
ἰλήμ. Τότε ἕδοκῆσαι θυσίαν δικαιοσύ-
νης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα. Τότε
ἀνοίσεσιν, ὅτι τὸ θυσιασῆμόνσε μόχθες.

Κ Ἰ, εἰσάκουσον τῆς προσαλήχης μου, καὶ ἡ
κραυγὴ μου, πρὸς σὲ ἠλάττω. Μὴ ἴσται
φρίψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, σὶ ἢ
αὐτὴ ἡμέρα θλίβωμαι, κλιῖνον πρὸς μετὸ
οὐς σου. σὶ ἢ ἀπ' ἡμέρας ὄψιθα λέσω μαίσει,
ταχὺ ἐπάκουσον με. Ὅτι ἐβλήθη ὀρεῖσθαι
καπνὸς αἱ ἡμέρας μου. καὶ ἀπὸ ὄσ' αἰμοῦ αἰ-
σῆσθαι φρύγον σκευερύγισαν. Ἐπλήθυν ἄ-
σθαι χάρτος καὶ ἐξηράθη ἡ καρδιά μου, ὅτι
ἐπιλαθόμενος τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωτὸς τοῦ σκιαγυῖσθαι, ἐκολλήθη
τὸ ὄσ' ἡμῶν τῆ σαρκί μου. Ὡμοιώθη περὶ
κἄνι ἱρημικῶ. ἐξηρήθην ὡσεὶ νυκτικό-
ραξ σὶ οἰκοπέδῳ. Ἐξέρυσσεν ἔ ἐξηλά-
μῆνως φρουθίον μονάζον ὄπι δώματος.
Ὅλλω πῶ ἡμέρας ὠνειδίζον με οἱ ἐχ-
θροί μου. καὶ οἱ ἐπαγινῶντές με, κατ' ἐμοῦ
ᾤμνησαν. Ὅτι ἀποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον,
καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκί-
νω. Ἰσται πρὸς ὄψιν τῆς ὀργῆς σου ἔ τῆ θυ-
μῆ σου, ἐπ' ἐπάρας κατεβράξαί με. Αἱ
ἡμέ-

ἡμέραμιν, ὡσεὶ σπία ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ
ὡσεὶ χόρτος ἐξηραίνθη. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν
αἰῶνα μίσεις, καὶ τὸ μνημόσυμόν σου εἰς
γῆρα καὶ γῆρα. Σὺ ἀνάστα, οἰκτειρή-
σεις πτωσίων, ὅτι καμρός τοῦ οἰκτειρήσαι
αὐτῶν, ὅτι ἤκει καμρός, ὅτι ἐδόκησαν οἱ
ἐσθλίστου τοὺς λίθους αὐτῆς, Ἐ τὸν χροῦ
αὐτῆς οἰκτειρήσεις, Ἐ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα κυ, Ἐ παῖτες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, πτω δόξανσε ὅτι οἰκοδομήσει κτ
πτωσίων, καὶ ὀρθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ.
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πτω προσόχην τῶν τα-
πειῶν, Ἐ ἐκ ἔκθεν δέωσε πτω δέησιν αὐτῶν.
Γραφήτω αὐτῇ εἰς γῆρα ἑτέραν, Ἐ λαὸς
ὀκτιζόμενος ἀνέσει τὸν κύριον. ὅτι ἐξέκυ-
ψεν ἐξ ὕψους ἀγίας αὐτῆ. Κύριος ἐξ ἔρανοῦ
ὅτι πτω γῆ ἐπέβλεψε, τῆ ἀκῆσαι τῆ σε-
ραγμῆ τῆ πεπεδημένων τοῦ λύσαι τοὺς
ἐκ τῆ τε θανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖ-
λαι ἐσιών, τὸ ὄνομα κυρίε, καὶ πτω ἀγι-
σαι αὐτοῦ, ἐν ἰλήμ. Ἐν ταῖς ὀπισσωαχθῆ-

να λαοὺς ὀπί τὸ αὐτὸ, ἔ βασιλεῖς τῆ δε-
λῶειν τὰ κῶ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ
ἰσχύος αὐτῆ. πλὴν ὀλιγότητα τῆ ἡμερῶν
μου, ἀνάγγυιλόμοι. Μὴ ἀναγάγῃς με,
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου. ἐν γῆ εἰ γῆ εἰ γῆ
ἔτησου. Καταρχαὲ σὺ κύριε, πλὴν γῆ εἰ
θεμελίωσαι. ἔ ἔργα τῆ χερῶν σου, εἰ-
σὶν οἱ ἔρανοι. Αὐτοὶ ἄπολύττω, σὺ διδῶ-
μῶεις, καὶ πάντα ὡς ἰμάποι παλαιω-
θήσονται, καὶ ὡσεὶ πειβόλαμον, ἐλίξεις
αὐτοὺς ἔ ἀλλαγήσονται. Σὺ δὲ, ὁ αὐτὸς
εἰ καὶ τὰ ἔτησου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ ἰχοὶ
τῆ δέλωνσου κατασπύωσους. καὶ τὸ
σῆρμα αὐτῆ, εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ θῆ-
θήσεται.

Προσόχη ματασῆ

Βασιλείως τῆς ἰουδαίας

Κὶ ἐκπετοκράτορ, ὁ θεὸς τῆ πρῶν ἡμῶν. τῆ
ἄβρααμ, ἔ ἰσαακ, ἔ ἰακώβ, ἔ τῆ σῆρ-
ματος αὐτῶν τοῦ δικαίου. Ὁ ποιήσας τὸν
ἔρανον καὶ πλὴν γῆ, σὺ πάτη τὰ κῶ-
μῶ αὐτῶν, ὅπερ ἔδῃσας πλὴν θάλασσαν, τὰ

λόγω

λόγω τῆς προσάγματός σου ἐπέσεισά τὴν
ἄβυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτήν, καὶ
φοβησά ἐς ἐξόξω ὀνόματίσου. Ὅτι παύ-
τα φείσεται καὶ ξέμεν, διὰ προσώπου τῆς
δυναμείως σου. Ὅτι ἄσεκτος ἡ μεγαλο-
πρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος
ἡ ὄργη τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῦς ἀπειλής
σου. Ἀμείψονται, καὶ ἀνεξιχνίασον τὸ
ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶς
ὑψιστος, ἄσπληγτος, μακρόθυμος ἔ
πολυέλεος, καὶ μετανοᾷς ἐπὶ κακίαις
ἀνῶν. Σὺ κ' ἐκατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστό-
τητός σου, ἐπηγγείλω μετανοίαν, ἔ
ἄσειν τοῖς ἡμαρτηκόσι, ἔ
καὶ πλῆθει τῆς
οἰκτιρήσεώς σου, ὤσειας μετανοίαν ἁμαρ-
τωλοῖς εἰς σείαν. Σὺ ἔν κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυναμείων, οὐκ ἔθου μετανοίαν δικαίοις,
καὶ ἄβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, τοῖς
οὐχ ἡμαρτηκόσι, ἀλλ' ἔθου μετανοίαν
ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἁμαρτωλῶ, διότι ἡμαρτον
ὑπὲρ ἁεθμὸν ψάμμε θαλάσσης.

Ἐπλή-

Ἐπλήθυναι ἀνομίαι μου κύριε ἐπλή-
θυσαι ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος
ἀπεισῆσαι ἔιδεῖν τὸ ὕψος τῆ ἐρανῆ ὑπὸ τῆ
πλήθους τῆ ἀδικιᾶν μου, κατακαμ-
πτόμενος πολλὰ δισμὰ σιδηρῶ, εἰς τὸ
μὴ ἀναεῦσαι πλεῖ κεφάλειό μου καὶ οὐκ
ἔξιμοι αἴσις. Διότι παρώργισα τὸν θυ-
μόν σου, ἔ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίη-
σα. Μὴ ποιήσας τὸ θέλημα σου, καὶ μὴ
φυλάξας τὰ προσάγματα σου. Καὶ νυθ-
κλίνω γόνυ καρδίας, δρόμος τῆς πα-
ρὰ σὺ χρισότητος Ἡ μάρτηκα καὶ ἡμαρ-
τηκα, ἔ τὰς ἀνομίαις μου, ἐγὼ γνώσκω,
ἀλλ' ἀποῦμαι δρόμος. Ἄνεμοι καὶ ἄ-
νεμοι, ἔ μὴ σιωπολήσης με τῆς ἀνο-
μίας μου. μὴ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα μὴ σιωπῆς,
τηρήσης τὰ κακά μοι, μὴ δὲ κατὰδικάσης
με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Διότι σὺ
εἶ θς, θς τῆ μεταοέντων, ἔ ἐνέμοι δεί-
ξεις πᾶσαν πλεῖ ἀγαθοσύνην σου. Ὅ πα-
ράξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔ-
λπίς

λῶς σε. Ἐάνίσωσε δὲ παστὸς ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶ-
σα ἡ δυνάμις τῆς οὐρανόων, καὶ σοῦ ὄζειν ἡ
δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων, ἀμήν.

Τεσσαράκοντα μετανοήσας, γ'. παραγία ξίας,
πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ ἔσπασμα ταῦτα εἰς
ἡρόν πα. β. γύμα.

Ε ἔλεσον ἡμαῖ καὶ ἐλίησον ἡμαῖ πάσης γῶ
δοτο λογίας ἀποροῦντες, ταύτῳ σοὶ τῆ
ικεσίαν ὡς διαπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ πρᾶ-
σφύρα μου, ἐλίησον ἡμαῖ.

Κ ἔἐλίησον ἡμαῖ, ὅτι σοὶ γῶ παποιθαμῶν.
μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῆς
τῆς ἀνομιᾶν ἡμῶν. ἀλλ' ὅτι βλεψόν καὶ
καὶ ὡς διαπυλαγχοῦ, Ἐλίξωσαι ἡμαῖ
ἐκ τῆς ἐχθρᾶν ἡμῶν. σὺ γῶ εἰ θεὸς ἡμῶν,
καὶ ἡμεῖς λαὸς σε. πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ὅτι κληθήμεθα.

Καὶ καὶ, θεοτοκίον.

Υ ἢς διαπυλαγχοῦ τῆς πύλιν αἰοῖξαι ἡ-
μῶν ἀλογημῶν θεοτόκῃ ἐλπίζοιτε εἰς
σε

σὲ, μὴ ἀποσχίσωμεν. ῥυθίσθημεν δ' ἐξ σοῦ,
τῆς πίστεως ἀστῶν. σὺ γὰρ ἡ σῶσα, τῶν χυμοῦς
τῆς χριστιανῶν. Τὸ, καὶ ἐλέησον, μὴ δόξα
καὶ νου. Τὴν παλαιότεραν. ἐν ὀνόματι κυ
δουλόγησον πατέρα. ὁ θεοῦς. Διδούχων τῆς
ἀγίων πρῶτων. καὶ ἡ παρῆσα δουχῆ.

Δ ἰσσοπαθεθεὶ, πῆρ παντοκράτωρ, κῆ ὑἱ ἡμο
νοηθῆς, ἰὺ χεῖ καὶ ἄγων πῆρ. μία θεότης,
μία θαύαμις, ἐλέησον με τὸν ἀμαρτω
λόν. καὶ οἷς ἐπίστασαι κείμασι. σῶσον με
τὸν ἀάξιον δουλόγησον. ὅτι δουλόγητος εἶ,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων, ἀμην.

Δευτε προσκυνητωμεν ἐκ γ' :

καὶ εὐχῆ :

0' Ὡς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες, κύριε εἰς
τὸ βοηθῆσαι μου σωῦσον. ἀρχιευθῆτω
σαν, καὶ ἐξ ἡπάτωσαν, οἱ ζῆτῆντες τὴν
ψυχῆ μου. ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπί
σω, καὶ καταρχευθῆτωσαν οἱ βουλόμε
τοίμοι κακὰ. ἀποσραφήτωσαν παρα
τήκα ἀρχιευθῆμοι, οἱ λήγοντές με δ' ἔγε,
δ' ἔγε,

871. Ἄγαλλιάσθωσαν ἐν ὄψιν ἡμετέραν,
ὅτι σὰι πάντες οἱ ζήτηντες σε ὁ θεός.
καὶ λεγέτωσαν ὄψιν πατρός. Μεγαλιω-
θήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτή-
ριόν σου. ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένθης.
Ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοήθός μου καὶ
ρύσῃς μου εἰσὺ, κύριε μὴ ῥοκίσῃς.

Κε, εἰσάκουσον τῆς προσδουχῆς μου. ἐνώπ-
ισα πρὸς δειλίαν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εἰ-
σάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δειλῶν.
ὅτι οὐ δικαιοδοῖται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς πρὸς ψυ-
χλόν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γλῶττιν ζωλόν
μου. Ἐκείνη ἡμέρα ἐπισκοτεῖνός ὡς νε-
κρὸς ἀνάνος, καὶ ἠκρόβωσεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιή-
ματι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Δι-
πέτασα πρὸς σὲ πᾶς χεῖράς μου, καὶ ψυ-
χή μου

χρήμα ὡς γῆ αὐτοῦ δρόσι. Ταχὺ εἰπάκου-
σόν με κἔθξίλιπε τὸ πῆμα μηδ' ὀσφί-
ψης τὸ πρότωπίσου ἀπ' ἐμῆ, Ἐ ὁμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκ-
κον. Ἀκυσὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός
σε, ὅτι ὅτι σοὶ ἤλπισα. Γινώσκόν μοι κἔ
ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρατ' ἡ
ψυχῶ μου. Ἰβηλοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.
κἔ πρὸς σὲ κατέφυγον, Δίδαξόν με πῶ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου,
Τὸ πῆμα σου τὸ ἀγαθόν, ὁδηγήσει με ἐν
γῆ δὴθείᾳ. Ἐνεκεν τῷ ὀνόματός σου κύριε
ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσυμένῃ σου. Ἰθάξεις
ἐκ θλίψεως τῆν ψυχῶ μου. καὶ ἐν τῷ ἔ-
λέει σου, Ἰβηλοῦ δρόσεις τὰς ἐχθράς μου, Ἐ
ἀπολεῖς πάντα τὰς ἐλίβοντα τῆν ψυ-
χῶ μου, ὅτι ἐγὼ δὲ λόγος εἰμι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, Ἐ ὅτι γῆς εἰρήμην, ἐν
ἀνθρώποις διδασκίᾳ. Ἐ μὲ μῆρσιν, ἀλο-
γῆ μῆρσιν, προσκυμῆ μῆρσιν, δοξολογαῦ-
μῆρσιν, ἀχαιε μῆρσιν ἀχὰ τῆ μεγάλην

σον δόξαν. Κύριε βασιλεῦ ἰσχυρι, θεὸς
 πατέρ πατοκράτορ. Κύριε γέμονο γλυκῆς
 ἰού Χρῆ. καὶ ἅγιον πᾶνα. κύριε ὁ θεός, ὁ ἀ-
 μνός τῆ θεῶν, ὁ γός τῆ πατρῶν, ὁ ἀφρον τῆ
 ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμαῖν, ὁ ἀφ-
 ρων τὰς ἀμαρτίας τῆ κόσμου, πρόσδεξαι
 τῆν δέησιν ἡμῶν. Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ
 τῆ πατρῶν, ἐλέησον ἡμαῖν. Ὁ π σὺ εἶ, μόνος
 ἀγιος. σὺ εἶ, μόνος κς. Ἰς Χρῆ εἰς δόξαν θῆ
 πατρῶν, ἀμην. Καθ' ἐκείνην ἑσπέραν, διλο-
 γήσωσθε, καὶ ἀνέσω τὸ ἄνομά σου εἰς τὸν
 αἴθρα. καὶ εἰς τὸν αἴθρα τῆ ἀφρονος.

Η. Ἐκαταφυγὴ ἐγγυῆς ἡμῶν ἐν γλυκῆ καὶ
 γλυκῆ. ἐγὼ εἶπα κτ ἐλέησον με ἰασαί τῆν
 ψυχλῶμου, ὅπ ἡμασῶσαι. κτ πρὸς σὲ
 πατέρου. διδάξοι με τῆ ποιεῖν τὸ θε-
 λημά σου, ὅπ σὺ εἶ ὁ θεός. Ὁ π παρὰ σοὶ
 πηγὴ ζωῆς. ἐν τῶ φωτί σου, ὁ φῶς θα-
 φῶς. Παρατείνον τὰ ἐλέησου, τῆς γυνῆ-
 σπουσίσε.

Η. καταξίωσον κτ ἐν τῆ νικη τῶν, ἀπὸ
 μαρ

μαρτύτους φυλαχθῶσα ἡμᾶς Εὐλογη-
 τὸς εἰ κ' ὁ Θεὸς τῷ πρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ
 τὸν Ἐδιδόξασθῶν τὸ ὄνομά σου εἰς τὴν
 αἰῶνα, ἀμὲν Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου
 ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ὅτι σὺ.
 Εὐλογητὸς εἰ κύριε, διδάξόν με τὰ δι-
 καιώματά σου. Εὐλογητὸς εἰ διασώσα-
 σιν ἐπιπέσομεν τὰ δικαιώματά σου. Εὐλο-
 γητὸς εἰ ἀγνεύσωσιν με τῆς δικαιώμα-
 τό σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ
 ἔργα τῷ χειρῶν σου μὴ παύσῃς. σὺ πρὸς
 πᾶσι αἰῶσι, σὺ πρὸς πάντας τοὺς αἰῶ-
 νες. Σοὶ δόξα
 πρέπει πάντοτε Ἐπὶ πάντοτε καὶ πάντοτε
 ἀπό παντός. νυνὶ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶ-
 να τῷ αἰῶνι, ἀμὲν.

Ἐν ταῦτα λέγαμεν κατόπιν τῆς ἡμέ-
 ρας, ἢ τῆς θυσίας καὶ μετὰ τὴν συμ-
 πληρωσὴν τοῦ κανόνος καὶ τῷ ἔρωτα-
 εῖων, Γευσάμεν, παρακαταστάς, πα-
 τερ ἡμῶν. καὶ τὸ ἔρωτα, τὸ, Κύριε
 τῷ δεικνύμεν, ἐκ β', μετὰ τῷ εἰρη-

αὐτῆ. Ἔσοτε ἄρα τὸν ἦχος, κλ' β'.

Κ ἔρε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γηροῦ. ἄλ
λον γ' ἐκτός σου βοηθόν, σὶ θλίψεσιν ἐκ
ἐχομῆ. κύε τῶν δυνάμεων, ἐλέησου
ἡμαῖ.
ἦχος.

Α ἰνεῖτε τὸν θεὸν σὶ τοῖς ἀγίοις αὐτῆ, ἀρεῖτε
αὐτὸν σὶ σερβάματι τῆς δυνάμεως αὐτῆ.
Κε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γηροῦ ἦχος.

Β ἰνεῖτε αὐτὸν ὅτι τῆς δυναστείας αὐτῆ,
ἀνεῖτε αὐτὸν κ' τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω
σύνης αὐτῆ.

Κε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γηροῦ. ἦχος.

Α ἰνεῖτε αὐτὸν σὶ ἡχοσάλπιγγος, ἀνεῖτε
αὐτὸν σὶ ψαλτικῶ καὶ κινθάρῳ.

Κε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γηροῦ.

Δ ἰνεῖτε αὐτὸν σὶ τυμπανῶ ἔχορα, ἀνεῖτε
αὐτὸν σὶ χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γηροῦ ἦχος.

Α ἰνεῖτε αὐτὸν σὶ κυμβάλοις δὴχοις, ἀνεῖτε
αὐτὸν σὶ κυμβάλοις ἀλαλαγμῶ, πᾶ
σα πνοή, ἀνεστάτω τὸν κ'.

Κίεσε

Κύριε τῷ δυνάμει, μεθ' ἡμῶν ἡμεῖς.
εἶτα ὁ λόγος αὐτοῦ.

Α ἰεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Θ δε β. χορὸς.

Α ἰεῖτε αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ. Καὶ πάλιν οἱ δύο χοροί, ὁ μὲν.

Δ ὄξα τῷ πνεύματι, καὶ τῷ ἵερῷ. Ἐ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Κ ἔει μὴ τοὺς ἀγίους σου εἰχόμενοι πρὸς βό-
τα, καὶ τὴν ἀγαθότητα σου, συμπα-
θοῦσαν ἡμῖν, πατρὶς ἐπολιτείας σωτῆρ
ὑμνησαίμε, ὃν ὁ λόγος ὑπὸ ἀπαύσεως ἁγ-
γελοι. καρδιογῶσα, φείσασθαι τῷ ψυχῶν
ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεὸς.

Π ολλὰ τὰ πλήθη τῷ ἡμῶν θεῷ πηλασά-
των. πρὸς σὲ κατέρυγον ἀγνήσειας διό-
μνος. ἔπιπαιψαι τὴν ἀδελφότητα μου ψυ-
χῶν. καὶ πρὸς βότα τῷ ἵερῷ σου. Ἐ διατῆ-
μῶν, ὁ οὐρανὸς ἡμῶν τῷ ἁγίῳ, ὃν ἡμεῖς
θεοῦ ἡμεῖς ὁ λόγος ἡμῶν.

Πάσα γὰρ θεῷ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με. ἀνδρωπῆτη πρὸς α-

σία, μὴ καταπίσθυσθε με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντι-
λαβοῦ καὶ ἐλέησον με.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι
μὴρ τῆ θεῶ, φύλαξόν με ὑπὸ πτεῖ σκέ-
πτω σου.

Τὰ κ' ἐλέησον, κ'.

Ὁ κύριος παντὶ καρδίᾳ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. ἐν ἔρα-
νῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυκνέμενος καὶ δο-
ξαζόμενος ὡς ὁ θεός, ὁ μακρόθυμος ὁπο-
λυέλεος ὁ πολυδύσαστα γχνος, ὁ τοὺς δι-
καιοὺς ἀγαπῶν, καὶ τὰς ἀμαρτωλοὺς ἐ-
λεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σέβαν, ὁ δὲ
τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.
Αὐτὸς κ' ἐ πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥ-
ρα ταύτῃ τὰς ἐν τ' ἔξοις. Ἐἴθε μὴ πτεῖ
ζωῶν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐν το λάσσου. τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον τὰ σώματα ἀγνι-
σον, τοὺς λογισμὸς διόρθωσον. τὰς ἐννοί-
ας κάθαρσον. καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδυῆς. Τείχσον
ἡμᾶς, ἀγίοι σε ἀγγέλαις ἵνα τῆ παρεμ-
βολῇ αὐτῶν φρενέμενοι, Ἐἴθε γέμενοι,

κατα-

καταπίσωμεν εἰς τὴν εὐδοκίαν τῆς πα-
τρως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσί-
του σου δόξης. Ὁ π ἀλογητὸς εἶ, εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κε ἐλέησον, γ' δόξα, καὶ νῦν, Τὴν πικρο-
τέραν τῆς χερουβιμ. Ἐν ὀνόματι κυ δό-
γησον πᾶτερ. ὁ ἱερός. Ὁ Θεὸς οἰκτειρή-
σαι ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς ἰσάμενοι μικρὸν, λέ-
γομεν καθ' ἑαυτοὺς τὴν δόχλην ταύτην.
τῆ ἑαίου ἑοραῖμ.

Ἐ εἰς διάποτα τῆς ζωῆς με. πᾶ ἀγία, πα-
ρηφίας, φιλαργίας, ἑαργολογίας, μήμα-
δος. Μετανοία, ἀ. Πᾶ ἀεὶ σωφροσύ-
νης, ταπφοφροσύνης, ὀπομωνῆς, ἀγῆ-
της, χάλεισάμοι τῆ σφ δέλω. Μετά-
νοια, ἀ. Ναικὶ βασιλεῦ. δάειταῖμοι τῆ
οαν τὰ ἐμα πᾶγματα. καὶ μὴ κατα-
εἶπειν τὸν ἀδιδρόμην ὀπ ἀλογητὸς εἶ.
ε τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ετανοία, ἀ. Ποιῖμεν εἰ ταῖ β: ε πα-
ν τὴν αὐτὴν δόχλην, καὶ μετανοία, ἀ.

σ τ τ τ τ τὸ

Τὸ τελευτάκιον, τὸ παναγία τριακά. τὸ πῶ
ἡμῶν ἐιερδία ὅπως ἔστιν ἡ βασιλεία, τὴ
κτελέτησον, εἰς. Καὶ ἡ δούχη ἐκείνος εἰς
τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον.

Παῦλα μοναχῆ, μονῆς τῆς δούργεπδος.

Ἡ σίλι, ἀμόλυπτι, ἀφθορι, ἀχραντι,
ἀγνή, παρθένε θεόνυμφε δεατοίνα. Ἡ
θεὸν λόγον τοῖς αἰοῖς, τῇ παραδόξω σου
κυήσει σῴωσασα. καὶ τὴν ἀπωθεῖσαν
φύσιν τῶν ἡμῶν, τοῖς ἔρανίοις συ-
νάψασα ἢ τῆς ἀπελπισμένων μόνη ἐλ-
πίς, ἢ τῆς πολεμικῶν βοήθεια. Ἡ ἐ-
τοίμη ἀντίληψις τῆς εἰς σὲ πρὸς ζεχόν-
των, ἢ πάντων τῆς χριστιανῶν τὸ καταφύ-
γιον. Μὴ βδελύξη μὲ τὸν ἀμαρτωλὸν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν ἀχροῖς λογισμοῖς, ἢ λόγοις,
καὶ πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρεῖώσαν-
τα. ἢ τῇ τῆς ἡδονῶν τῆ βίε ραθυμία, γνώ-
μη δὲ λον γρόμνον. Ἀλλ' ὡς τῆ φιλα-
θρώπη εἶ μῆρ, φιλαῶως ἀπλαγχνίδη-
πὲρ ἐμοί, τῆ ἀμαρτωλῆ καὶ ἀσώτῳ,
καὶ

καὶ δέξαί μου πλὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων,
προσφερομένη σοι δέσπον. Καὶ τὸν σὸν
υἱόν, ὃ ἡμῶν δεῖσόν τι καὶ κύριον, τῆ μη-
τρικῆ σου παρρησία χρωμένη, δυσώπη-
σον ἵνα αἰοίξηκαμοί, τὰ φιλαῖα σαλλάγ-
χνα τοῖς αὐτῶ ἀγαθότητος, ὃ παειδῶν
μου τὰ ἀναείδη τα πλάσματα, ὅπι-
σρέφημε πρὸς μεταίσιαν, καὶ τῆ αὐτοῦ
ἐπιτολῶν, ἐργάτῳ δόκιμον ἀναδείξει
με καὶ παρρησίοι αἰεὶ εἰς ἐλεήμων, καὶ
συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῷ
παρόντι βίω, θερμὴν προσάπτε καὶ βοη-
θός, τὰ τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτει-
χέσθαι, καὶ πρὸς σέβαν καθοδηγῆσά με.
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, πλὴν ἀ-
δλίαν με ψυχρῶ περιέπασα ὃ τὰ σκο-
τεινὰ ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων,
πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνεσθαι. Ἐν δὲ τῇ φο-
βερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κείσεως, τῆς ἀγωνίου με-
ρυσμένη κολάσεως. καὶ τῆς ἀπορρήτου
δόξης τῆ σὺ υἱοῦ ὃ ἔσθι ἡμῶν, κληρονόμον

μὲ

μη αποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι δε-
ποινάμου ὑπεραγία θεῆ, δεῖ τῆς σῆς
μεισιτείας καὶ ἀιπλήψως. Χάριπ καὶ
φιλαθροπία, τῆ μονοθροῦσου ἡμῶν, τοῦ
κύριου καὶ θεῶν, Ἐ σωτῆρος ἡμῶν Ἰ Ὑ ΧΥ.
Ὁ πρέπει πᾶσα δέξα, πμῆ Ἐ προσκύ-
νησις, σὺ τῶ ἀνάρχω αὐτῆ πατεῖ, καὶ
τῶ παιαγίω, καὶ ἀγαθῶ, Ἐ ζωοποιῶ
αὐτῆ πνι. Νυῦ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶ ἀιώνων ἀμην,

Εὐχὴ ἑτέρα βπκοίπος, εἰς τὸν κν ἡμῶν ἰθ
χῦ ἀιπόχρησιναχῆ τῆ παιδέκτου.

Κ αὶ δὲς ἡμῖν διασῶτα πρὸς ὑπνοῦ ἀποῦ-
σιν, ἀάπασιπ σώματος καὶ ψυχῆς. Καὶ
δεφύλαξον ἡμαῖ, δεπῆ τῆ ζοφεροῦ ὑπτι-
τῆς ἀμυρπίας. Καὶ δεπῆ πάσης σκοτει-
νῆς καὶ νυαπεινῆς ἡδυπαθείας. Παῦ-
σιν τὰς ὀρμαῖ τῶ παθῶν, σβέσον τὰ πε-
πυρρωμῶ βέλη τῆ πονηρῶ, τὰ καθ' ἡμῶν
δολίας κινέμω. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν
ἰπατασάσεις κατὰσειλον καὶ παῦ γωῖ

δες

δες καὶ ὑλικόν, ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.
Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θεός, γρηγορον νέν, σω-
φρόνα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν. Ὑ-
πνον ἐλαφρόν, ἔκ πάσης σατανικῆς φαν-
τασίας ἀπηλλαγμένον. Διατάξῃ σου δὲ
ἡμαῶς σὺ τὰς καμρὰ τῆς προσδύχης, ἐση-
εργημένους σὺ ταῖς ἐντολαῖς σου. Καὶ πτω-
μνήμην τῶν σάν κειμάτων, σὺ ἑαυτοῖς
ἀπαράφραυσον ἔχοντες Πανύχρον ἡμῖν
πτω στω δοξολογίαν χάρισμα, εἰς τὸ ὑμ-
νεῖν, καὶ δὲ λογεῖν ἔκ δοξάζειν, τὸ παί-
μον ἔκ μεγαλοπρεπὲς ἑνομάσας, τῆ πρὸς,
ἔκ τῆ ἡῶ, καὶ τῆ ἁγίου πῆς. Νιῶ, καὶ αἰεὶ, ἔκ
εἰς τὰς ἀγάτας τῶν ἀγίων, ἀμὲν.

Ενδοξε αἰεὶ παρθενε δὲ λογημένη θεῆ προ-
σάγαγε πτω ἡμετέραν προσδύχην, τὰ
ἡῶ σου καὶ θῶ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ δὲ σὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἰτέρα τῆ ἁγίας ἰωαννικίου.

Η ἐλπίσμου ὁ πατήρ, καταφυγῆς, ὁ ἡῶς,
σκέπη μου τὸ πῆνα τὸ ἁγιον. τριακὰ ἁγία

δ. ἔα-

δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἐλθέσῃν,
γ'. καὶ εἰς τὴν ἰερὴν, ἐκφωνεῖ, ἡμεῖς ἐπὶ
ἐδάφους κεκλιμένων.

Δείσασθε πολυέλλει, καὶ ἰὺ Χεὸ θεὸς ἡμῶν.
πρεσβείας τῆς παραχαίτου δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοῦ καὶ ἀπαρθένου μαρίας.
Δυναμίει τῆ πνίεις Ἐ ζωθποίεις ερε. Προ-
σασίαις τῆ πνίειων ἐπεραίων δυνα-
μεων ἀσωμάτων. Τε πνίεις εἰ δόξα προ-
φήτου προδρόμου. Ἐ βαπτιστοῦ ἰωάννου.
Των ἀγίων εἰ δόξων καὶ πανδρῆμιων ἀ-
ποστόλων. Των ἀγίων εἰ δόξων Ἐ καλλι-
νίκων μαρτύρων. Των ὁσίων καὶ Θεοφό-
ρων προῶν ἡμῶν. Των ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων ἰωακείμ καὶ ἄνης καὶ πάν-
των τε τῶν ἀγίων. Εὐπροσδεκτον, ποίησον
τὸ δέησιν ἡμῶν. Δώρηται ἡμῖν, τὸ ἀφεισθῆναι
τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασόν ἡ-
μᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερόντων σου. Ἀπο-
διώξον ἀφ' ἡμῶν. πάντες ἐχθροὺς Ἐ πολέ-
μιοι. Εἰρήνωσύνοι ἡμῶν τὴν ζωὴν κτελέτη

σον ἡμαῖς ἔῃ κόσμον σου. καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς ἔστι φιλάτος.

Εἰθ' ἔτω ποιήσῃς ὁ πραεὺς μετάνοιαι
ὄπι γῆς, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς, Εὐλογεῖ-
τε πρὸς ἁγιοσύνην καὶ ἁγιότητα τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὁ θεὸς συγχωρή-
σει σοὶ πατήρ ἄγε.

Καὶ ἀρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ἔ-
κείνου ἀριστεροῦ χοροῦ καὶ τάξι' εἰς καὶ εἰς ποι-
εῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν
συγχώρησιν, μέχρις αὐτῶν πληρωθῶσιν ἁ-
πώματα. ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει.

Ε' ὑψώμεθα ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου χριστιανῶν.
Καὶ ἡμεῖς συνεχῶς τὸ κέλευθρον.

Υ' πρὸς δόξου καὶ ἐνιχύσεως, τῆς φιλο-
χρίστου στρατοῦ. Υ' πρὸς τῆς ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, ἔστι πάσης τῆς ἐν χῶρῃ ἡμῶν ἀδελφό-
τιτος. Υ' πρὸς τῶν ἀπολειφθέντων πρῶτον
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Υ' πρὸς τῶν διακονούν-
των καὶ διακονησαίων ἡμῶν. Υ' πρὸς τῶν
μισοῦντων ἔστι ἀγαπώντων ἡμαῖς Υ' πρὸς
τῶν

ταῦ ἐν τριταμύων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις,
διχιδυ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἦ πὲρ ἀναρρύσας
τῶν ἀχμαλώτων. Ἦ πὲρ τῶν ἐν θαλάττῃ
σηπλιόντων. Ἦ πὲρ τῶν ἐν ἀδυσείας
κατακειμένων. Ἦ πὲρ ἀφορείας τῶν καρ-
πῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προε-
ναπαυταμύων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπα-
ταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπιγράμματα καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὰ ἐτέλουν.
Ὁ προσεσως. Διδύχων τῶν ἀγίων προε-
πῶν. Καὶ λαμβάνομεν οἱ παῖ-
τες συγχώρησιν διὰ τῆ προσεσῶτος. Καὶ
ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς καλίοις ἡμῶν, λέ-
γοντες τὴν διχλὴν ταύτην ἥτις καὶ ὑπὸ
ιδιῶτου λέγεται.

Ἦ εἰς μισοῦσι Ἐ ἀδελφοῖσι ἡμᾶς, συγχώρη-
σον κέ. Τοῖς ἀγαθοποιῶσι, ἀγαθοποιῶ-
σον. Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἰδίοις ἡμῶν, χά-
ρισται πρὸς σέθεν ἀγαθὰ καὶ ζῶντα
καὶ ἀνάγιον. Τοῖς ἐν ἀδυσεία ἐπίστα-

✠

λας, ἔϊσιν δώρησαι. Τὲς εἰς θάλασσαν,
υβέρνησον. Τοῖς εἰς ὁδοιπορείαις, στυά-
δουσον. Τὰ βασιλεῖ, συμμαχησον. Τοῖς
λαχοῦσι καὶ ἐλευθῶσιν ἡμας, ἀμαρτιῶν
φρου δώρησαι. Τὲς εἰς τελευτῶν ἡ-
ῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν,
λέπον κατὰ τὸ μέγασου ἔλεος. Μνή-
ητι κὲ τῶ προκοιμηθεῖτων πρῶν ἑ-
ελφῶν ἡμῶν, πλὴν ἀνάκαυσιν αὐτοὺς, ἁ-
ουδὲ σκοπεῖ τὸ φῶς τῆ προσώπυσου.
Μνήητι κὲ τῶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶ ἀγ-
χλώτων, καὶ λύβωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πᾶ-
ις πειρασείως. Μνήητι κὲ τῶ καρπο-
ρῶντων καὶ καλλιργέντων εἰ ταῖς ἀ-
χῆσου ἐκκλησίαις. καὶ εὐχῶσιν αὐτοῖς τὰ
ρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν πλὴν
ώνιον. Μνήητι κύριε, καὶ ὑμῶν τῶ
επεινῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων
ἰλαίσου. καὶ φῶησον ἡμῶν τὸν τοῦ
φωτὸ τῆς γνώσεώς σου. Ἐδδήγησον ἡ-
κα εἰς τῆ εὐβω τῶ εἰ πλῆθος. Πρ-
αβείαις

εβείας τῆς παλαρξαίου διασείσης ἡ-
μῶν θεῶν καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, καὶ
παίτωνος τῆς ἀγίας. Ὅπως ἀλογητόσσι,
εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Τέλος τῆς μεγάλης δευτέρας .

ΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΘΕΩ,

τῆ μικρῆ δευτέρας.

Ἡοῖδετες σίχον. λίθου μῆρι, Δόξα σοι ὁ θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡσολοῦ ἑραίνε, παράκλητε τὸ πῖνα δαλι
θείαι, ὁ πανταχοῦ παρῶν ἔτα πάντα
πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν ἔ ζωῆς
χορηγός. ἐλθε καὶ σκέψασον ἐν ἡμῖν. Ἐ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, Ἐ
σῶσον ἀγαθὴ παρὰ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐσπεύσατε, τὸ παναγία τριας τὸ, πῆρ
ἡμῶν ἀπὸ σῆ βέν. τὸ κῆ ἐλέησον, ἡ β' πῶ,
εἰς τὸ περὶ σκωπῆσω μῶν, γ' καὶ τὸν ἱ.

Ἐλίποσμε ὁ β' καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, Ἐ καὶ
τὸ

τὸ πλῆθος τῶν οὐκ ἐπὶ μῦθου, ἀλάλειφοι τὸ
 ἐν ὀμνημάμῃ. Ἐπιπλεῖον πλεῖον μετὰ
 τῆς αὐτομίας με, Ἐν τῆς ἀμαρτίας με,
 καθαίρεισθε. Ὅτι τῆς αὐτομίας με, ἐγὼ γι-
 νώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία με, ἐν ὀπίον με ἐστὶ
 δευπατὸς. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, Ἐτὸ πο-
 ρὸν ἐν ὀπίον σε ἐποίησα, ὅπως αὐδὶ κησῶ
 θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε Ἐνικῆσης ἐν τῷ κεί
 νεσθῆς. Ἰδού γὰρ ἐν αἰορκίας σου ἐλή-
 φθην, καὶ ἐν ἀμαρτίας ἐκίσησέ με ἡμῆρ-
 με. Ἰδὲ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. Τα
 ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδή-
 λωσά μοι. Ῥῶσπῆς με ἐσαύτω, Ἐκαθα-
 ρισήσασθαι. Πλεῖς με, καὶ ὑπὲρ χρο-
 να λάκαυθήσασθαι. Ἀκούσθαι μοι, ἀ-
 γαθλίαν καὶ εὐφροσύνην. Ἀγαθ-
 λιάσονται ὅσα πεποιτωμένα. Διὰ
 σρεφον τὸ πρὸς σπῆσόν σου διὰ τῆς ἀμαρ-
 τίας μου, καὶ πάσαι τὰς αὐτομίας σου
 ἀλάλειφοι. Καρδίας καὶ θάραι, κτίσον ἐν
 ἔμοι ὁ θεὸς, καὶ πᾶσα εὐδία, ἐγὼ κησῶ

εὐ τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ δὴ ὑπέβησάν με
ἀπὸ τῆ προσώπια σου. Ἐ τὸ πῆμα σου τῆ ἄνοιαν
μὴ ἀπαλείψῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδοσ μοι τῆ
ἀγαλλίασιν τῆ ἀλήθειᾳ. Ἐ πῆληγμονικῶς
ἐπέξω με. Διδάξω ἀνόμους παρ' ὁδοῦς
σου, καὶ ἀσεβεῖς ὅτι σε ὀπίσθησαν. Ρῦ-
σά με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆ σπείας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τῆ δικαιο-
σύνης σου. Ἐ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξασθαι, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τῆ ἀληθείᾳ σου ὅ-
τι ἐκείνη ἐλάσασθαι θυσίας, ἰδὼν καὶ ὅλα καυ-
τώματα ἐκ ὑδροχόου. Θυσία τῆ δειᾶ
πῆμα σου τῆ καρδίας σου τῆ
καρδίας, καὶ τὰ πνεύματά μου, ὁ θεὸς ἐκείνου
ἐκείνου. Ἀγαλλιάσεται τῆ δειᾶ
σου τῆ σπείας σου. Ἐ ἰδοὺ τὰ ὄρη
ἰδοὺ. Ἐ ἰδοὺ τὰ ὄρη θυσίας, ἰδοὺ τὰ ὄρη
θυσίας, ἀνάθρονα. Ἐ ἀνάθρονα τῆ
ἀνοίξασθαι ὅτι τὰ θυσίας ἰδὼν με.
Θεὸς εἰς τῆ βοήθειά μου πρόσω, κείεις
ἐκείεις ἰδοὺ τὰ ὄρη θυσίας, ἀνάθρονα
σαν,

σαι, καὶ εἰ ἔραπῆταισαι, οἱ ζῆῆντες τῷ
ψυχλῶμυ. ἄποσραφήτωσαι εἰς τὰ ὄπι-
σω, καὶ καταχλωθήτωσαι, οἱ βελο-
μεροῖμοι κακά. ἄποσραφήτωσαι πα-
ραῆκα ἀίχλωμέμοι, οἱ λέγοντές μοι
Ὁ γέ, Ὁ γέ. Ἀγαλλιάδωσαι. Ἐ δὲ φρα-
θήτωσαι, ὅτι σοὶ πάντες οἱ ζῆῆντες σε ὁ
θεός, καὶ λεγέτωσαι ἄρα πάντες, Μεγα-
λωθήτω ὁ κέ, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτή-
ριόν σου, ἐγὼ δὲ πτωχός, εἰμι καὶ πίνης.
Ὁ θεός, βοηθήσον μοι. βοηθήσον μοι καὶ ῥύ-
ση μου εἰσὺ, καὶ μὴ χρονίσης.

Κ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, εἰ ὤπι-
σαι τῷ δέσποῦ μου εἰ τῇ ἀληθείᾳ σου.
εἰσάκουσόν με εἰ τῇ δικαιοσυνῆ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δέλων.
ὅτι εἰ δικαιοθήσεται εἰ ὤπιόν σου ἔσται
ζῆν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός μου ψυ-
χλῶμυ. ἵτα πείνωσεν εἰς γῆν πλεῖζωλῶ
μου. Ἐκάρθῃ με εἰ ἀποτεινοῖς ὡς νε-
κρὸς ἀθάνατος, καὶ ἠμάρτανεν ἐπ' ἐμὲ τὸ

πνεῦμά μου. ἐν ἡμέροις ἐταράχῃ ἢ καρδίᾳ
μου. ἐν ἡμέραις ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέ-
τησα ἐν ψαῖσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιή-
μασι τῆς χειρῶν σου ἐμελέτων. Διε-
πέτασα πρὸς σὲ τὰ χεῖρά μου. ἡ ψυ-
χή μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκου
σόν μου. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. μὴ ἴδο
σρέψῃς τὸ πρὸσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁ-
μοιωθήσονται τοῖς καταβύθουσιν εἰς
λάκκον. Ἄκουσον ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ
ἔλεός σου, ὅτι σὺ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι καὶ
ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρατὼν
ψυχῶν μου. ἐξελθὲ με ἐκ τῆς ἐχθρότητός μου καὶ
πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τὸ ποι-
εῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου, τὸ
πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με ἐν
γῆ δόξεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου καὶ
ζήσεις με. ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου, ἐξάξεις
ἐκ θλίψεως πλὴν ψυχῶν μου. καὶ ἐν τῇ
ἐλέη σου, ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου, ὥστε λείψαι πάντα τοὺς θλίβοντάς

πλὴν

πάλι ψυχλῶμεν, ὅτι ἐγὼ δεύλοσσοι εἰμι.
 Δόξα σοὶ ὑψίστοις, θεῶν ἔδωκεν εἰρήνην σοὶ
 αἰοῖς, διδοκίαν, ὑμῶν μέγιστον, διλογῶν μέγιστον
 προσκυμῶν μέγιστον, δοξολογῶν μέγιστον, διχρ
 εἰς ὑμῶν σοὶ δὲ πάλι μετ' ἀλλήλων δόξαν.
 Κε βασιλεύει ἐποικίει, θεῶν πᾶν παντοκρά
 τος κε ἐμὸν κούρην ἐξέχεται ἀγοντῆα.
 Κε ὁ θεὸς, ὁ αἰμὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἀφ' οὗ
 ῥηκεν ἡ ἀμαρτία τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς,
 ὁ ἀφ' οὗ παρὰ ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, σπείρει
 ξαί τ' ἀνάσσει ἡμῶν. Ὁ καθεύδωνος εἰς
 ἡμᾶς τοῦ θεοῦ, ἔλεησον ἡμᾶς. Ὁ πονεῖ, μὲν
 τοῦ ἀφ' οὗ σου εἰ, μόνος κε. Ἰς χεῖς δόξαν
 δωσὲν τοῦ θεοῦ, ἀμὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, δι
 λογησάμεθα, καὶ ἐπίσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν
 αἰῶνα. Ἐ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κε τ' καταφυγὴ ἐλπίδος ἡμῶν σοὶ ἡμεῖς ἔ
 ῥημεῖ ἐγὼ εἶπα κε ἐλέησον ἡμᾶς. ἴασαι πάλι
 ἡμᾶς ἡμῶν, ὅτι ἡμαρτήσαμε. Κε σπείρει σοὶ
 καταφυγῆς, ἀδ' ἀξίως τοῦ ποιεῖν τὸ θε
 δημέσου, ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι παρὰ σοὶ

πηγή ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὄψομαι
φάος. Παράτεινον τὸ ἐλεός σου, τοῖς γινώ-
σκουσίν σε.

Καταξίωσον κ' ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρ-
τήτους φυλαχθῶμαι ἡμεῖς.

Εἶθ' ἔτις λιθορῶν τὸ.

Α' Ξιον ὅξιν ὡς ἀληθείας· τὴν πμωτέραν
εἶπα, τὸ Πισθῶ εἰς σ' ἄθεόν.

*Τὸ πρῶτον, τὸ παναγία φιας, τὸ πῆρ ἡ-
μῶν, ἔσπαρον. Τῆ κατα τὴν ἡμέραν ἀ-
γία ἢ τὰ παρόντα.*

Θ' Ἐξ τῶν πρῶν ἡμῶν ὅποισιν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀπορήσης
τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν
ἐκείνης, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν
ἡμῶν.

Τὼν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς
πορφύραν ἐβύασον τὰ ἄμαρτα, ἠέ κλη-
σιασχολισαμῶν, διαυτ' βοᾶσιν ἕθ' ἕ-
τα' λαῶσ τε οἰκτιρῆσαι κατὰ πει-
φον εἰρήνῃ τῇ πολιτείας σου δώρησαι.

ταῖς

Ἡ φυγαῖς ἠρῶν, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.
Μετὰ τῆς ἀγίων ἀπάνασσι χε, τὰ ψυ-
χαὶ τῆς δούλων σου. εἴθε οὐκ ἔσι πόντος
ἐπέπη, ἐς εὐαγμίος, ἀλλὰ ζωὴ ἀπελευ-
ιστος. Καὶ νῦν.

Τῆς προσβεία πῶ πάντων τῆς ἀγίων, καὶ τῆς
θεοῦ τὰ ἐνώειρά σου θός ἡμῶν, καὶ λη-
σον ἡμαῖς, εἰς μόνος οἰκίτηρον.
Ὑποτάξις ἡμεῖς πῶν. Ἐπίκουρος.

Οἱ ἀποκρίσεις τῆς καὶ τῆς ἀποκρίσεως.
Ἐπίκουρος, γ' ἔλεος, καὶ νῦν. Τῶν
μιασμάτων ἐν νόματι σου ἐλόγησον πῶ
πῶ ἀποκρίσεις τῆς ἀγίων πρῶν ἡμῶν.

Ἡ ἀποκρίσεις, ἀμόλιε, ἀφοδορε, ἀχραντῆ, ἡ-
γή, παρθένε θειοφυρε διασπορα. Ἡ
θεὸν λόγον τοῖς αὐτοῖς, τῆ παραδόξω σου
κυήσει εἰσάσασα. Καὶ πῶν ἀπώδεισαν
φύσιν τοῦ ἁγίου ἡμῶν, τοῖς ἕρανίοις συ-
τάφασα. Ἡ τῆς ἀπελπίσμενων μόνη ἐλε-
ησις, Ἐτῆς πολεμῶν, θεοῦ θεία. Ἡ
τόμη ἀπόληψις τῆς εἰς τὸ προσέχον.

των, Ἐ πάντων ἧ χριστιανῶν τὸ καταφύ-
γιον. Μὴ βδελύξῃς τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν ἀχροῖς λογισμοῖς, Ἐ λόγοις,
καὶ πράξεσιν, ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαν-
τα καὶ τῆ ἡδονῶν τῆ βίᾳ ῥαθυμία,
ζώον δὲ λὸν γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τῷ φι-
λαῖε θεῷ μῆρ, φιλαῖως ἀπλαγχνίδησθαι
ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἁμαρτωλῶ καὶ ἀσώτῳ. καὶ
δεξάμεν πλὴν ἐκρυπαρῶν χειλέων, προσ-
φερομένωσι δέησιν. Καὶ τὸν σὸν υἱόν, καὶ
ἡμῶν δεσπότην καὶ κτ', τῆ μητρικῆ σου
παρρησία χρώμενη δυσώπησον. Ἰνα ἀ-
κοιξῆ καὶ μοῖ τὰ φιλαῖ Ἐρωπα ἀπλάγ-
χνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, Ἐ πάειδων
μετὰ ἀναρίθμητὰ πταίσματα, ὅπως ῥέ-
ψῃς πρὸς μεταρσίαν, Ἐ τῷ αὐτῷ ἐπιτο-
λαῶν, ἐργάτῳ δόκιμον ἡμῶν δεῖξῃς. Καὶ
παρῆσομοι αἰεὶ, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπα-
θῆς Ἐ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῶ παρόντι
βίῳ, θερμῆ προσάπης καὶ βοηθός, τὰς
τῷ ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα,
καὶ

καὶ πρὸς σέως καὶ ὁδηγούσας. Καὶ
ἐν ταῖς χερσὶ τῆς θρόνου μου, τὴν ἀθλίαν
μου ψυχὴν πείπυσσα. καὶ τὰς σκοτει-
νὰς ἔφευξεν ἡ ποταμὸν δαυμόνων, πόρρω
ἀπὸ τῆς ἀπειλαίνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίμου ρυομέ-
τη κολάσεως καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης,
ὡς σοῦ ἡμεῖς καὶ θεῶν ἡμεῖς, κληρονομοῦμε
λασθεκινύσα. Ἡ δὲ καὶ τύχη μετὰ ἡμῶν
ἐπίμου ὑπεραγία θεῶν, ὅσα τῆς σῆς μισθ-
οσύας καὶ ἀπληψίας. Χάριτι καὶ φιλαν-
δρωσίᾳ, τοῦ κρονοῦ σου ἡμεῖς, τὸ κῦ-
μα, καὶ ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς κῦ. Ὡς πρέπει
πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκυνήσεις, σω-
τὴ ἀνάχα αὐτοῦ πατεῖ, καὶ τὰ πάσα-
ζω, καὶ ἡγάδα καὶ ζωποιαῖ αὐτῷ πᾶσι.
Νικῶ καὶ αἶσι, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην τῆν ἀγά-
πην ἀμύαι.

Καὶ δὲς ἡμῖν ἄνωστα πρὸς ὑπνοὺς ἀπιού-
σαι, ἀνάπαυσι σώματος ἔψυχῆς καὶ
ἀμφύλαξον ἡμαῖς, ὑπὸ τοῦ ζοφεροῦ
ὑπνοῦ

ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ὑπὸ πάσης σκο-
τεινῆς Ἐυκτερινῆς ἡδύπαθείας. Παῦ-
σον τὰ ἔρμα ἢ παθῶν σβίσον τὰ πε-
πυρωμένα βέλη τῆς πονηρίας, τὰ κατὰ
μῆρ δολίως κινέμενα. Τὰ τῆς σαρκὸς
ἡμῶν ἐπαλασάσεις, κατὰσειλον. Καὶ
πυρ γαστέρας καὶ ὑλικῶν ἡρῶν φρονίμα
κοίμησον. Καὶ δάσκαλοι ἡμῶν ὅτι, γρήγο-
ρον τῶν σώφρανα λογισμῶν· καρδιάκα
φροσῶν. Ὑπνον ἐλαφροῦ, καὶ πάσης σινα-
νικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Δα-
νάσκου δὲ ἡμαῶν ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς προ-
συχῆς, ἐσπευμένους ἐπιταῖς ἐσπολαῖς
σου. Καὶ τὴν μετήμενον τῶν σῶν κριμά-
των, ἐπὶ ἑαυτοῖς ἀπαράφραυστον ἔχον-
τάς Παιτύχοι ἡμῶν τὴν σὺν δόξολογίᾳ
χάρισμα, Εἰς τὸ ὑμνεῖν, Ἐδολογεῖν, Ἐδο-
ξάζειν, τὸ παύσιμον, Ἐμεγαλοπρεπῆς
δοκίμασι, πᾶσι πατρῶς, Ἐτὴ ὑμῶν, καὶ τῆς ἀγί-
ου πνεύματος. Ναὶ καὶ αἰεὶ, καθεύδεις τὴν ἀγί-
ον σου, τῶν ἀγίων, καὶ μετῶν.

Καὶ

Καὶ γίνονται δαπύσεις, καὶ ἡ συγχώρησις
παρὰ τῆ ἱερείως ταῦτα πάντα ζήτει εἰς
τὸ τέλος τῆ μεγάλου ἀποδείπνυ.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΣΤΗΝ ΘΕΩ

ΑΓΙΩ,

τῆ ὄλου αἰωνοῦ.

Μὴ ὡσεὶ πτόβνος, ἔχον ἡ κέρα βιάχοντα, ἡ
κίρα ἔχει ὄραα, ι β' ἡ νύξ ὄραα, ι β'.
α. Εἰς τὸ πρῶτον, ἀρχὴ τῆς ἐκδίκτου. ἡ
τοῖ, τοῦ ἰού ἔτους. καὶ μνήμη τῆ ἰοῦ
παφός ἡμῶν, συμεῶν τῆ συλίτου καὶ ἡ
ισαόαξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκε τῆρ μια
αφωάν, καὶ τῆ ἀγία μαρτυροσ αειθαλά,
καὶ τῆ ἀγίων μαρτύρων, ἡ γυμακῶν, ἡ
ἀμμεν ἡχκόνε, καὶ διδασκάλου αὐτῆρ.
ἡ τῆ ἀγίων μαρτύρων, καλλιότησ, ἀίοδα,
ἡ ἰοκοθῆμις τῆ αὐτα δόλων. καὶ μνή-
μη τῆ δολοῦ ἰποῦ, ἡοῦ τῆ ταῦν καὶ ἡ
αἰάμνους τῆ μεγάλου ἰμπερσομῶ, ἀρ-
γία,

γία, καὶ κατ' αὐτοὺς οἴου καὶ ἰλαίε.
Α' πολυτίκιον τῆς ἰνδικτου, ἦχος, β'.

Ο' πάσης δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καμρὸς
καὶ χρόνος, εἰ τῇ ἰδία βυσσία θείατος, ὁ
λόγισαι τὸν εἶφαιον τῆς εἰαυτῆς τῆς χη
ἐσπότησε καὶ, φυλάττων εἰ εἰρηνῆ τοὺς
βασιλεῖς ἔτι πύ πόλινσιν. πρεσβείας τ'
θυσ, καὶ σάσον ἡμαῖ.

Δόξα, Τῆς οἴου, ἦχος, α'.

Υ' πομονῆς εὐλος γέγοναι, ζηλώσας τοὺς
προτάτορας ὄσι. τὸν ἰωβ. εἰ τοῖς πάθε-
σι τὸν ἰωβ, εἰ τοῖς πειρασμοῖς, ἔτι πύ
τῆ ἀσωμάτων πολιτεία, ὑπάρχον εἰ
σώματι, συμμῶν πατῆρ ἡμῶν, πρεσβείας
χρῶτα θυσ, σιθλῶνται ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς θυσ. ἦχος, α'.

Χ' αἶρε κειρατωμένη θυσ παρθείε, λι-
μῶν, καὶ προσασία, τῆ γλῶσσης τ' αἰῶν. ἐκ
σοῦ γ' ἰσαρκώθη ὁ λυβωτῆς πῆ κόσ-
μου μένη γ' ὑπάρχεις ἰωβ ἔπαρθείε,
αἰεὶ δ' ἄλογη μένη, καὶ δεδαξασμένη πρεσ-
βείας

σβώι χῶ τῷ Θεῷ, εἰρήνω δωρήσασθαι
πάση τῇ οἰκουμενῇ.

Κοντάκιοι τῶ ὁσίου ἡγῶς β'. Γα αἰω.

Τ' ἀσκηζήτη, τοῖς κάτω σωμα πένθημος.

Ἐσῆμα πυρός, τῶν σύλων ἔργασάμενος,
δια τῶ σινομίλος τῆ ἀγγιλιων γέρο-
ναῖοις, σὺν αὐτοῖς χῶ τῷ Θεῷ πρεσ-
βεῦων ἀπαύσως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

β'. Τῷ ἁγίῳ μαρτυροσμάμαντος, καὶ τῆ εἰσίε
πρὸς ἡμῶν, ἰωάννη τῷ της εὐτε. Ἔσοι ἀείων.
τῷ μαρτυροσ ἡγῶς, δ'.

Ο' μαρτύροσ καὶ, οὐ τῆ ἀθλήσει αὐτῷ τὸ στί-
φος ἐκομισατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἔχων ἡδὲ πᾶσι ἰχμύου, τὸς τυ-
ραίνες καθείλετο ἔδρανοσ κατὰ δαμόνω
τὰ ἀνίχουρα θράση. αὐτῷ τῆς ἰκισίας,
σάσοντασ ψυχασ ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου ἡγῶς, δ'

Καθόνα πίστεωσ, καὶ εἰκόνα πραπίποσ. ἐγ-
κρατείασ διδάσκαλον ἀνδείξει τῆ ποί-
μησοσ ἡμῶν πρᾶγματων ἀλήθεια. εἰς

ἦτο ἰκτίσω τῆ παπεινώσει τὰ ὑψηλὰ,
τῆ πτωχεία τὰ πλάσια. πῆρ ἰωάννη πρέ
σβδι χῶ τῆ θεῶ, σωθῆναι τὰ ψυχὰς
ἡμῶν. Κοιτάκιον. Τῆ μαρτύρος.

ἦχος, γ' Ἡ παρθένος σήμερον.

Ε' ν τῆ ράβδῳ ἄγιε, τῆ ἐκ θεῶσι δοθείση. ἡ
λαόνσε ποίμνον, ὅτι μοναῖ ζωηφόρος
θήρας δὲ τὲς ἀοράτες ἔ ἀνημέρας, σιὺ
ἔϊσον ὑπὸ τὲς πόδας τῆ σὲ ὑμνέντων.
ὅτι πάντες οἱ ἐκινδύνους, προσάτω
μάμα, θερμόνσε κέκτίωται.

γ'. Τῆ ἁγία ἱερομάρτυρος αἰθίμε, ὅτι σκό
που νικομηδείας. ἔ τ' ὅσις πρὸς ἡμῶν θιο
κτίσου, σιὺ ἀσκητῆ τῆ μεγάλου Ὀδυ
μίου. Τροπᾶειον, ἦχος, δ'.

Κ αμφοτῶν μέτοχος, καὶ θρόνω δῆδοχος
τῆ ἁγίας ὁλοῶν γλυόμνος, πῆρ πρᾶξι
δῆρες θεόπιδυσε, εἰς θεωρία ὅτι βα
σιν. δῆ τῆ το τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθο
το μῶν, καὶ τῆ πίσει ἐνήθησας μέχεις αἱ
ματος, ἱερομάρτυς αἰθίμε πρὸς βῶσε,

χῶ

χρῶ πρὸ θεοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ ὀνόματι, ἡχος, πλ. δ'.

Τῆς αἰῆς τῆς διακρύωντου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἀγρον ἐγεώργησας καὶ τοῖς ἐκβάτους
συναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρ
ποφόρησας. καὶ γέγονας φως ἡρτῆ οἴκῳ
μὴ λαμπρῶν τοῖς θαύμασι. Δείκνυσι
πῆρ ἡμῶν, πρὸς βάλυ χρῶ πρὸ θεοῦ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεῖντάκτων. Τῷ ἱερομάρτυρος, ἡχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Εἶν ἱεροσπιν ἀκρίβως ἔλα πρέψας, Ἐ μαρ
τυρεῖς ἡ ὁδὸν ἔλα γύσας, τὰ τῆς εἰδωλῶν ἔ
σβεσας σεβάσματα, πρῶτα ἡχος ἡχοῦ
της αἰῆς ποιμένης θεόφρον. Διότι Ἐ γε
ραῖρα ἡμῶν καὶ ἡμῶν ἐκβάσας. ἐκ τῆς κιν
διώκει ἀνέψασαι ἡμῶν ἡ σῆς πρὸς βεί
αἰς, ἀσίδημα ἄσθμα. δ. Τῷ αἰγίῳ ἱερο
μάρτυρος βαβύλα καὶ ποχόσια καὶ τῷ αἰ
γίῳ καὶ θεοπῆται μαρτυρίας τῷ προφήτου,
Ἰσοκρίτου, τῷ ἱερομάρτυρος. ἡχος, δ'.

Καὶ

Καὶ ἄπονον μέτοχος, καὶ θρόνον δίδουχος.

Τῆ προφήτου. ἤχος, β'.

Τῆ προφήτου καὶ οὐσίας πλὴν μνήμην καὶ
ἐορτάζοντες, διαὐτὴ σὲ δυτωπῆμα, σα-
σον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆ ἱερομάρτυρος. ἤχος δ'.

Εὐφρανῆς σήμερον.

Μεγαλεῖα πίσιως ἐν τῇ καρδίᾳ, πειθεῖς
ἐφύλαξας ἱερομάρτυς βαβύλα, κηδε-
λειάσας τὸν τύραννον. καὶ θεράπων, διὸ
ἡμᾶς φύλαττε.

ε. Τῆ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου, τῆ πρὸς τὴν
μικρὴν προδρομῆ. ἄπονον. ἤχος, β'.

Ἰεροσολύμωνος ἐπισημοῦ πειθαρχοῦστος
φί, κατὰ τὸν νόμον τῆ εὐλογητῶμα-
τα δεχτὰ, ἱεροπρεπῆς προσολύουχας
ζαχαρία. καὶ γίγνεται φωνῆ, καὶ δια-
τῆς μουσικῶν. τα σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς
χάριτος, φέρντε κηδεῖν παύσασθαι καὶ
ξίφει ἀνιρεθεῖς ἐν τῇ γὰρ τῆ θιου. καὶ
προφήτου, ἀνὸς τῆ προδρομῆ, τῆ ἰσοβδύ,
σωθῆναι

σωθῆναι τὰ ψυχὰ ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἤχος, γ'.

Ἡ' παρθένος σήμερον.

Ο' προφήτης σήμερον, καὶ ἱερὸς τῆ ὑψίστης.
ζαχαρίας προῆθῆκεν ὅ τῆ προδρόμου γε
νέτης, θάπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστὸς
ἐκ ξέφων πόμα γὰ δημοσιωμῆς πᾶσι
κεράσαι, διὰ τοῦτο τελειῖται, ὡς θεῖος
μύσης θεῖ τῆς χάριτος.

5' Ἡ' ἀνάμνησις, τοῦ γεγονότος θαύματος
ἐν κολασαῖς. ἦτοι, ἐν χρόνῳ, πρὸς τὴ ἀρ-
χεσρατῆζου μιχαήλ. καταλυσίς οἱ. ου,
καὶ ἑλάμου θροπέμον, ἡ ἡσ. δ.

Τῶν οὐρανίων στρατῶν ἀρχεσρατῆγε, δυ-
σωπῆ μύσει αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα τῆς
σαῖς δεήσεις τειχίτης ἡμαῖ. σκέπη τῆ
πτερύγων τῆς αὐλοῦσου δόξης, φρουρῶν
ἡμαῖ. προσίππονται ἐκτενάς ἔβοάει-
ται. ἐκ τῆ κινδιῶν λυξωσαί ἡμαῖ,

υ

ὡς

ὡς ταξιάρχης τῆς αἰωνίου διακρίσεως.
Κοντάκιον. ἤχος, β'. Τίς ἀσφαλεῖς.

Ὁ τῆς ἱατρικῆς παρὶς ὀλόφωτος, μετὰ πα-
σῶν ἐπεραλιωτάτων. Ἐπὶ εὐθεῖον με-
λώδημα, σὺ αὐταῖς ἀναφωνῶν σοφὸ
μιχαήλ, καὶ πλὴν γλῶθῆϊαν δὲ σὲ διερχό-
μος, καὶ τέρασι μέγιστοις θαυμαζομέ-
νος, μὴ πάσῃ πρὸς βλάβην ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν. Ἐπεσον. ἤχος, β'.

Α' Ἀρχιεράτη γέθω, λειτουργεῖ θεία δόξης,
τῆς αἰωνοδόχου, καὶ ἀρχηγὸς ἀσωμάτων.
τὸ συμφέρον ἡμῖν πρὸς βόλι, Ἐπὶ τὸ μέγα
ἔλκος, ὡς τῆς ἀσωμάτων ἀρχιεράτης.

ζ'. Προέορπα τῆς γνησιότητος τῆς ὑπεραγίας.
Θεοῦ, καὶ τῆς ἀγίου μάρτυρος, σώζοντος.
Ἐπάξιον, προέορπον, ἤχος, δ'.

Ἐκ τῆς πίστεως ἰασαί, καὶ δὲ ὁσούτως τῆ δαδ.
ἠθροπάς μαριὰμ, ἠκτετα σήμερον ἡ-
μῖν. Διὸ ἔχαίρει ἡ σύμπασα κατηργη-
μένη. συγχαίρειτε ὁμοῦ, οὐρανός καὶ
ἡ γῆ· ἀγαῖσι δὲ αὐταῖς, μὴ παύσαι τῆς ἰθρ.

κν

v

757.

ναν. Ιωακείμ δ' ὄφρα κείται, καὶ αὐτὰ πα-
σηγυρᾷ κρᾶσ γὰρ θουσα, ἢ ἕτερα ἢ κτῆ
πλὴν θεοτόκον, καὶ θεοτόκῃ τῆς ζωῆς ἡρώδ.
Κοῦ τ' ἄκρον, τῆς θυοῦ ἡρώδ.
Ἐπὶ φάτης σήμερον.

Ἡ σὺ πῆ γλυπῆσαι σου ἡ οἴκου μὲν καὶ αὐ-
λω πῆ πεποικιλμένη νοεράς. σὶ δ' ὄφρα
σὺ κρᾶσ γὰρ θουσα, καὶ ἕτερα ἢ κτῆ
πλὴν θεοτόκον, καὶ θεοτόκῃ τῆς ζωῆς ἡρώδ.
Κοῦ τ' ἄκρον, τῆς θυοῦ ἡρώδ.
Ἐπὶ φάτης σήμερον.

Ὁν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον μάρτυρα, καὶ ἀ-
θλητὴν τῆς εὐσεβείας δοκιμον. σὺ ἐλ-
θόντες σήμερον, μεγαλοφρονῶς βοήσω-
μεν σώζοντα τὸν μύστω τῆς χάριτος ἰά-
σεων δοτῆρα πλησιώτατον. προσβάει
γὰρ χῶτα θεῶν, ὑπὲρ πάντων ἡρώδ.

Ἡ σὺ πῆ γλυπῆσαι σου ἡ οἴκου μὲν καὶ αὐ-
λω πῆ πεποικιλμένη νοεράς. σὶ δ' ὄφρα
σὺ κρᾶσ γὰρ θουσα, καὶ ἕτερα ἢ κτῆ
πλὴν θεοτόκον, καὶ θεοτόκῃ τῆς ζωῆς ἡρώδ.
Κοῦ τ' ἄκρον, τῆς θυοῦ ἡρώδ.
Ἐπὶ φάτης σήμερον.

Τροπάειον, ἦχος, δ'.

Κ' ἡγνήσις σου θεῖ, χαρὰ ἰμελύσοι πάσι
τῆ οἰκουμένη. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥ-
λιος τῆς δικαιοσύνης χειρὸς ὁ θεὸς ἡμῶν,
ἔλυσε τὴν καταράν, ἔδωκε τὴν δόλο-
γίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδω-
ρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ἰωάννη ἐ ἀννα, ὄνειδισμῶ ἀπεινίαε, καὶ
ἀδάμ ἐ βῆα, ἐκ τῆς φθορᾶς τῆ θανάτου
ἠλευθέρωθησαν ἄχραντε, σὶ τῆ ἀγία ἡγ-
νήσεισου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὄλαός σου.
ἐνοχῆς τῆ πηασμάτων λυξωθεῖς σὶ
τῶ κράζειν σοι, ἡ εἶρα πίκτηι τὴν θεοτό-
πον, καὶ ἔσοφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ τῶ ἀγίων ἐ διληψῶν θεοπαύσεων, ἰωα-
κείμ καὶ ἀννης. καὶ τῆ ἀγίας μαρτυροῦς ἀ-
βρααμῶ κατάλυσις οἴκη καὶ ἐλαίε ἔσο-
πάειον τῆς ἑορτῆς.

Εἰ βύλει καὶ τῆ ἀγίων, ἦχος, β'.

Τῶν δικαίων σου κύριε τὴν μνήμην ἑορτά-
ζοντες,

ζοιτες, διαυτην σπουσαν πουμην, εδωσαν
τα ψυχαι ημων.

Κοντακιον ηχος, β'. Τα αυω ζητηρ.

Ε υφρανηνται νυτ, η αυνα της σφρασιως. λυ-
θεισα δεσμων, ε ξεφει την παναχαιτον.
συγκαλιεσα απαντα ανυμνησαι τον δω-
ρησα μνημον. εκνηδυος αυτης τοις βροτοις.
τιν μονλυ μητερα και απειραδρον.

*ι. Των αγιων μαρτυρων, μενοδωραε, μη-
ξοδωραε, και νυμοδωραε απολυτικιον
της ιορτ. κοντακιον. Των αγιων, ηχος, δ'.*

Ο υψωθεισ εν τει σωρα εκουσιως.

Τ περ τελαδος καρτερως εαθλουσαι. τον
πολυμηχανον εχθρον εφοπωσαθε, αδιελ-
φικως συμδουμηναι τει πνι. οθεν εισι-
κιδητε, σιν ταησ πριτε παρθιμοις.
προς τον επκραιον αθλοφοροι νυμφω-
να. και σιν αγγελοις τει παμβασιλει,
εν εφροσυη απαυσως παρισαθε.

*β. α. Της υσιαι μηξοις ημων θιοδωραε, της
ει αλιξαιδρειαε. ξεοπαειον, της ιορ-*

υ 111 της

τῆς καὶ τῆς ἀγίας, ἤχος, πλ. δ.

Ε' ν σοὶ μήτερ ἀκείβωσ διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβῆσα γὼ τὸν εἶδόν, ἠκολούθησας πρὸ χῶ. καὶ πρᾶπτουσα ἐδίδασκεις, ὑπεροραῖ μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὼ. ὀπιμελείουσα δὲ ψυχῆς, πρᾶγματος ἀθανάτου. διὸ Ἐ μετὰ ἀγγέλων συναγᾶλλεται, ὅσα θεοδώρα τὸ πᾶσιν.

Κοντάχιον, ἤχος, β'. Ταῦτ' αἰωζητῆρ.

Τ ὁ σῶμα τὸ σὸν, νησείαις κατατήξασα. ἀγρυπνοῖς δὲ χαῖς, ἰτὸν κτίσω καθικέτωσας, ὅσα πλὴν ἀμαρτίαν σου, ὅπως λάβης τε λείαν συγχώρησιν. Ἐ εἶδεξω πλὴν ἀφῆσιν, ὁδὸν μετνοίας ὑποδείξασα.

β'. *Τὸ ἀγίον ἱερομάρτυρος αὐτονομία ἢ ταύτη ἀκολουθία, ψάλλεται εἰς τὰς ἰ. ἀ. ὅσα τὸ εὐταύτη τῇ ἡμέρᾳ, ὅπο διδόσθαι πλὴν ἰορτίων, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.*

Κοντάχιον τῆς ἀγίας. Ταῦτ' αἰωζητῆρ.

Τ ἀθεῖα σοφῆ, ἀμείπτως ἐμυσαγωγῆσασα. θυσία δεκτῆ, ἐγγύου θεομακάρισε. τοῦ

χειρῶ

χειρῶν σου ἐπί τὸ ποτήριον αἰδοξασθῶ
σὴν παγκόσμιε πρεσβύτων ἀπαύτως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

γ. *Τὰ ἐγκάματα τῆς ναοῦ, τῆς ἀγίας τῆς χειρῶν
καὶ θεῶν ἡμῶν ἀνάστασις. καὶ προσεόρπα
τῆς τιμίου καὶ ζωοποιῶς εὐρεῖ. Ἐτὴ ἀγίος ἱε-
ρομάρτυρος κορινθίου, τῆς ἑκατονταρχου.
κατάλυσις, οἶνος καὶ ἐλάμ.*

Τροπαίον. ἦχος, δ.

Ω. *ς τῆς αἰῶν σεριώματος τῆς δὲ πρέπειαν,
καὶ τῆς κάτω συναπέδξασ ὠριότητα,
τῆς ἀγίας κλυώματος τῆς δόξης σου κέ, σε-
ρέωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. καὶ πρὸς
δέξασ ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῶ ἀπαύτως προ-
σαγομῶμασσι δεήσεις διὰ τῆς θιοτόκας,
ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.*

Τῆς σαυρῆ. ἦχος, δ.

Τ. *ὄν ζωοποιὸν εὐρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος,
ὄν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις κύριε, σοὶ*

υ ἰ ἰ ἰ ἰ προ-

προσάγομεν εἰς πρῶβειαν, σῶζε τοὺς
βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, ἰπταύοντας
δὲ τῆς θειότηκς μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο ὕρατος πολύφωτος, ἡ ἐκκλησία. ἀνεδεί-
χθη ἅπαντα, φωταγωγοῦσα τοὺς π-
σῆς. ἐν ᾧ ἐς ὧτες κραυγάζομεν, τῆτον τὸν
οἶκον σφρέωσον κέ. 100 Ομοίον τῷ αγίου.

Α παρχλὴ ἀγίασε, ἡ ἐκκλησία. ἰβ ἐθναῖν
ἐδέξατο, καταφωτίζουσα αὐτῶν. ταῖς ἐ-
ναρέτους σου πράξειςιν. ἱερομύσα θεό-
φρον κορνήλιε.

108 Ἡ παγκόσμιος ὑψωσις, τοῦ πικίου καὶ
ζαιοποιου σαυρε, ἀργία, καὶ νηστεία.

Τροπαεον ἡχος, α.

Σ ὦσον κέ τὸν λαόν σου, ἐ δολόγησον τὴν κλη-
ρονομίαι σὺν ἡμῖν τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ
βαρβάρων δωρῆμρος. ἐ τὸ σὺν φυλαί-
τη, δὲ τῶ σαυρῶσι πολίτῳμα.

Κοντά-

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Οὐφωθεὶς ἐν τῇ σφαιρικουσίῳ, τῇ ἱππυ-
μοσῶ κρηνη πολιτεία, τὴς οἰκπρμύσε
δώρησαι χεῖ ἰθεὸς. Δύφρανον ἐν τῇ δυνά-
μεισῶ, τοὺς πρῶτος βασιλοῖς ἡμῶν, ἵκασι
χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολέμιων τῆν
συμμαχίαν ἔχοισιν τὴν σὺν, ὄπλων εἰρή-
νης ἀκήηκτον φόπαιον.

ι ε'. Τῆς ἀγίου μαρτύρος Νικητῆ. Φοπάειον,
τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας.

Οὐ μαρτύρ σου κύριε. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τῆς παλαιῆς τομῆς, τὸ κράτος τῆς ἐν εἰσε-
σου. καὶ τῆς λαβῶν, τὸ εἶδος ἐν τοῖς
ἀθλοῖς σου, τοῖς ἀγγέλοις ἐνδοξε σωμα-
γάλλη, νικήτα φερόνυμε. σὺν αὐτοῖς χεῖ
τῶν θεῶν προσδύων ἀπαύτως, ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

ι δ'. Τῆς ἀγίας μεγαλομαρτύρος Δύφρημίας
τῆς πανδύφρημου. Φοπάειον. Τῆς ἑορ-
τῆς. καὶ τῆς ἀγίας, ἦχος, δ'.

Ἡ ἀμνασὶ

Η' αἰνεῖτε ἰϋ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ. σὲ
νυμφίε με ποθα, & σὲ ζητοῦσα ἀθλα &
συσταρεῖμαι, & συνθάπτομαι τὰ βαπτί-
σματά σου. & πάχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω
ἐν σοὶ. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω
συν σοὶ. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προςδέ-
χου πτω μετὰ πόθου πθεῖται σοι. αὐτῆς
πρεσβείας ὡς ἐλεήμων, σάσον τὰ ψυ-
χαὲ ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Οὐ ψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ε' ν τῆ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, & με-
τὰ θάνατον ἡμαῶς ἀγάξεις, ταῖς τῶν θαυ-
μάτων ἐλύσει πανδύφημε. ὅθεν σε τὴν
κοίμησιν πτω ἀγίαν πιασμεν, πῖσει πα-
ριστάμενοι, τὰ σε πῶσου λυψαίω, ἵνα ῥυ-
δαίμεν νόσων ψυχῶν, καὶ τῶν θαυμά-
των πτω χάριν ἀντλήσωμεν.

Ἔτερον κοντάκιον, τῆς αὐτῆς, ἦχος ρ'.

Α' γάνας ἐν ἀθλήσει. ἀγάνας ἐν τῆ πῖσει
κατεβάλε δερμάς, ὑπὲρ χυτῆ νυμφίου
σου. ἀλλὰ & νυῦ ὡς τὰς ἀγρέσεις. & ἵχ
θρῶν

θρῶν τὸ φρύαγμα, σὺ τοῖς ποσὶ τῆς βασι-
λείων ὑποταγέῳ ποιήσασα, πρὸς βδὲ
δὲ τῆς θυξ, ἢ ὑπὸ ἰξακοσίων τριάκον-
τα θεοφόρων πατέων ἄρον λαβοῦσα, ε
φυλάτῃ σου πτωδύφημι.

1 ζ. Τῆς ἀγίας μαρτυροσ σοφίας, καὶ τῆς
τελειῆς αὐτῆς θυγατέρωι, πίσειως, ἐλπί-
δος, καὶ ἀγάπης. Ἐοπάειον τῆς ἰορτῆς.
Κοντάκιον. τῆς ἀγίων. ἦχος, α.

Τὸν τάφοισου σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς ἰρώτατοι κλάδοι. ἡ
πίσις καὶ ἐλπίς, καὶ ἀγάπη δειχθεῖσαι.
σοφίας ἀπειώραναι, τῆς ἐλλήνων σὺ χά-
ριτι καὶ ἀβλήσταται, καὶ νικηφόροι φανεῖ-
σαι. σίφος ἀφθαρτον, παρὰ τῆ πάντων
διαπότου χειρὸς ἀιδύσαιτο.

1 η. Τῶ οσίσι πατρὸς ἡμῶν δὲ μῆρις, ὁπισκί-
πε γορτίης, τοῦ θαυματουργοῦ Ἐοπά-
ειον. καὶ κοντάκιον τῆς ἰορτῆς.

1 θ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἐοφίμου, σὺ β-
βατίου, καὶ δορυμέδοιτος, Ἐοπάειον,
τῆς

τῆς ἑορτῆς. κοντάκιον τῆς ἁγίας. ἤχος, δ'.

Ἐπεθαίης σήμερον.

Ποταμὸς πληρέμελος τῆς χαρισμάτων τῆς
ἁγίου πῆς. ἀποδειχθεὶς ἀθληταὶ πῶ
οἰκμεθίω ἀρδύσατε, ταῖς τῆς θαυμά-
των καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

κ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος, ὁσάθις, καὶ
τῆς συνοδίας αὐτῆς κατάλυσις οἴκων καὶ
ἐλαίης. Ἐορτάκιον δ' ἑορτῆς, ε' τῆς ἁγίας.

Οἱ μάρτυρές σε κέ. ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆς, τὸ
σέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σῆ
τῆς θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες γὰρ πῶ ἰχυύσου,
τοὺς τυραννοὺς καθεῖλον ἔθραυσαν καὶ
δαμόνων τὰ ἀνίχυρα θράση αὐτῆς ταῖς
ἰκεσίαις, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος, β'. Τὰ αὐτῶ ζήτησιν.

Τὰ πάθη χῦ, παμμακάριμιμησάμελος
ε' τούτου πῶν, προθύμως τὸ ποτήριον,
κοινωνὸς ὁσάθις. ε' τῆς δόξης σύγκλη-

ρος

ρος γέροντα. παρ' αὐτοῦ τῆ πάντων θεοῦ,
λαμβάνων θαυμάτων θείων δυνάμιν.
κα. Τῆ ἀγίας ἀποστόλου κοδράτου τοῦ ἐμα-
γνησια ἐν ταύτη τῇ ἡμέρᾳ δὲ διδοται ἡ
φορτὴ τῆ ζωοποιῦ σαυροῦ, καὶ ψάλλουται
πάντα τὰ αὐτῆς. ἡ δὲ τῆ ἀποστόλου, ψάλ-
λεται τῇ κ β'.

κ β'. Τῆ ἀγίας ἱερομάρτυρος, σικκᾶ. Ἐοπάθιον
τοῦ ἀγίας ἀποστόλου κοδράτου.
Α' πόσολε ἀγίε. Τοῦ ἱερομάρτυρος.
Κ αὐτῶπων μέτοχος.

Κοντάκιον τῆ ἀποστόλου. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Ὡς ἱεράρχην ἴμιον, Ἐ ἀθλητῶν σερρότα-
τον. ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι κτῆ, κοδρά-
του τὸν ἀπόστολον. Ἐ τοῖς ὕμνοις γεραίρη.
πλὴν σε πλὴν αὐτοῦ μνήμην, ἀγῆσα πα-
τοτε πλάσματων ἄφισιν, διαὐτοῦ θα-
ρηθῶμαι, τοῖς μέλεσσι τοῦτον ὀσπλαγ-
χίς.

κ γ'. Η σύλληψις, τῆς πίμίου ἐν δόξου προφή-
του προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.
κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἔσω αἰον.
ἦχος τέταρτος.

Ἡ πρώτη οὐ πίπτουσα εἶρα εὐφραίνθη.
ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίε δύχνοι σαφῶς,
φωτίζειν τὸν μέλλοντα πᾶσαι τῆσιν κ-
αὶ ἀβελφία νοσοῦσαι γέροντες ζαχα-
εῖα, ἐκ βοῶν παρρησία· προφήτης ὑψί-
σε ὄσιν, ὁ μέλλων πίπτουσα.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, ζαχαεῖα ὁ μέ-
γαλ' σου τῆ παιδουλία, ἡλίσάβητ σου
ζύγω. ἀξίως συλαμβάτοντες ἰωάννησ
νιν τὸν προδρόμου. ὁ ἀρχάγγελος εὐαγγ-
ελίσατο χαίρων, καὶ οἱ αἰθροποὶ ἀξίως
πρὸς πρῶτον, ὡς μύστω τῆς χείτοσ.

κ δ'. Τῆς ἀγίας πρωτομάστορος, καὶ ἰσαπέ-
 σόλου ἀποστόλου, ἱεροφάντου.

Ἡ ἀμνασίον ὑ, κρᾶζει μεγὰλὴ τῆ φωνῆ.
 Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῆς κάλλει θέλα μψα,
 καὶ μαρτυρίας σεφαι κεικόσμησαι, ὅπου
 εὐαγγέλιον περὶ παρθενίας ὡς εἶδεξος. Ὁ
 εἶ πορὸς κλυτὴν φλόγα, εἰς δρόσον με-
 τέβαλες τοῦ ταύρου διὰ τὸν θυμὸν, προ-
 σδύχῃσιν ἡμέρωσαι ὡς πρεωτάθλος.

κ ε'. Τῆς ὁσίας μετὰ ἡμῶν ἀφροσύνης. ἱε-
 ροπάσιον ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκλιβῶς. διωσώθη τὸ κατ'
 εἶποναι. Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Τὰ κῆρ ζητῶ

Τὴν κῆρ ζωὴν, ποδοῦσα ὅλην ἄξιαθαι.
 τὴν κῆρ ζωὴν, σπουδαίως καταλί-
 λουπασα καὶ σαοτὴν κατέμιξαι, αἰάμψ-
 σοι αἰδρωῶν παρὰ δίδιμε. δ/ε τῶ χυσιῶν

ἐὸν τὸν τυμφιάσου, μήνη ἦρος προςκαίρει
κατοφρόνησαί.

κς. Ἡ μετὰ σας, τοῦ ἁγίου ἄποστολου, καὶ
διαγγιλισοῦ, ἰωάννου τοῦ θεολόγου, κα-
τάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐοπάειον. ἦ-
χος, β'.

Α' ἀπόστολε, ἡμεῖς τὸ θεῖον ἠγαπημένον ἔπιτά-
χμων, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχε-
ταίσε προσεπίπεντα, ὁ ἔπιπέντα τῶ
σῆθει καταδέξάμενος ὃν ἰκίτθε θεολό-
γη, ἔπιπέντα νέφος ἰθναί δεσποειδάσαι,
αἰτούμενος ἡμῖν εἰρηνίω, καὶ τὸ μέγα ἔ-
δος. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ μεγαλειᾶ σου παρθένε, τίς διηγῆσαι.
βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις
ἰάματα, καὶ προσβάεις ὑπὲρ τῆς ψυ-
χῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χυ.

κς. Τὸ ἅγιον μάρτυρος καλλιστραίου, ἔπιπέντα
συνεδίας αὐτοῦ. Ἐοπάειον.

Οἱ μαρ-

Ο ἰμάρτυρέςσου κῆ. Κοντάκιον. ἦχος
δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντα μόνον σήμερον ἡ ἐκκλησία. νυῦ τε
λῆσα ἄγιοι, ἀιδφημοῖσι μουσικῶς. ὡς
ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσασα. μάρτυρες
θεῖοι, καλλίνικοι παῖσοφοι.

κ η. Ἐὐδοσίᾳ πρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογήτου χαρ
τωνος. Ἐοπάειον, ἦχος, πλ. δ.

Τῆς ἡ δακρύων σου ῥαῖς, τῆ ἐρήμισσὸ ἀγα
πον ἰγυώρησας. Ἐ τὴς ἐκβάθους κατα
μῆς, εἰς ἐκαστὸν τὴς πῶντες ἐκαρπόφορα
σας. Ἐ γύμνασε φως ἡρ, τῆ ἰοικη μεθ' ἡμῶν
των τοῖς θαύμασι. χαεῖται πῆρ ἡμῶν
πρὸς κλυ χῆρ πῶ θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυ
χαὶ ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, β.

Τὴν σὶ πρὸς βείκης ἀκούησον θεῶν.

Καταξυφῆσαι θῶροισι τῆ ἰγυκρατείας, καὶ
τῆ σαρκῶσεν τὰς ὀρέξεις χαλιτώσας, ὡφ
θης τῆ πίσει ἀξιομόμος. καὶ ὡς ζωῆς
ξύλον, εἰ μίσω τῆ παραδείσει ἐξελύθη
σας, χαεῖτων παμμακάρι ιερῶτατι.

κ. θ'. Τῆ ὁσίᾳ πρὸς ἡμῶν κυριακῆ, τῆ ἀναχωρη-
τῆ ἑορταίῳ. ἤχος, α'.

Τῆς ἐρήμικῆ πολίτις, καὶ σῶμα πᾶγγε-
λος, Ἐθαυματορὸς ἀνιδείχθης, θεοφό-
ρε πῆρ ἡμῶν κυριακῆ νηλείαν, ἀγρυπνί-
αν προσδύχῃ. Ἐράνια χαρίσματα λα-
βῶν, θεραπείας τῶν νοσούντων, καὶ τὰ
ψυχὰς τῶν πίσει προσβεχόντων σοι. Δόξα
τῷ δεδωκό σοι ἰσχυρῷ, δόξα τῷ σεφανώ-
σαντι. Δόξα τῷ σῖνο γέντι θεῷ σὺ πᾶσιν ἰά-
ματα κοντάκι. ἤχος πλ. δ' Τῆ ὑπερμάχου.

Ως ὑπερμάχου κραταίφ, Ἐ ἀνιπλήπτοει, ἡ
σὲ πικρὰ σπαιερά, λάυρα ἐκάστοτε, ἑορτάζει
ἐπίπια τὰ νημιόσυνα ἀλλ' ὡς ἔχων παρ-
ρησίαν πρὸς τὸν κύριον, ἔθ' ἐχθρῶν ἐπεμβαι-
όντων ἡμαῖν δρέρησον, ἵνα κράζωμεν,
χαίροις πάτερ ἑισόλβιε.

λ'. Τῆ ἁγίᾳ ἱερομαρτύρῳ γενησοίμῃ, τῆς με-
γάλης ἀρμυρίας ἑορταίῳ. ἤχος, δ'.

Καὶ ζώων μετοχος, καὶ θρόνων θεοδόχος.
Κοντακίον. ἤχος, β'. Τῆς ἀσφαλείς.

Τὸ

Τὸν δὲ κλειστὸν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἀ-
 θλητικῆς ἀληθείας ἀσήμερον οἱ πιστοὶ, οἱ
 δαῖς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς
 εἰς τὸν ποικίλον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τῆς
 πρὸς τὸν φῶς ἡρα, καὶ ὑπὲρ μαχοῦ, καὶ ἄλλοι
 ἀβδίει, τῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

ἔχοντες ἡμέρας, ἀλλὰ ἡμέραν ἔχει ὥρα, εἰ-
 δεκα, καὶ ἡμέρας, ὅσας δεκαξέεις.

α. Εἰς τὸν πρῶτον, πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-
 οῖς ἕως τῆς ἑβδόμηκοντα, καὶ τῆς οἰκίαν
 μωῦ, τῷ μελωδῷ. Ἰσοπέριον.

Τῷ ἀποστόλου ἡχος, γ'.

Α' πρὸς τὸν ἀποστόλου πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-
 οῖς πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-
 οῖς πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-

Τῷ οἰκίαν. Ἰσοπέριον. ἡχος, δ'.

Β' πρὸς τὸν ἀποστόλου πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-
 οῖς πρὸς τὸν ἀποστόλου ἀπα-

· Κοιτάκιον, τὸ ἄποσόλυμ, ἦχος, β'.

· Τὴν εἰς πρὸς βείας ἀκοίμητον θυδόν.

Ο' εἰς πρὸς βείας θυμώτατος ἀντλήπτωρ,
καὶ τοῖς αἰτήσι ταχύτατα εἰσακέων δέ
ξωπὶν δέησον ἀναγία ἡμῶν. καὶ τὸν χτῶ
σώσει, τὸ σῶσαι τὸς ὑμῶν τὰ σῶσαι, τὸν μῶ
νον ὑπάρχοντα φιλαίθρωπον.

β'· Τὸ ἅγιον ἱερομάρτυρος κυπριανῶ. καὶ
τῆς ἀγίας μαρτυρας ἰσίδης. φοπέριον.
καὶ φοπέριον μέτοχος. κοιτάκιον, ἦχος, α'
Χορὸς ἀγγελικὸς.

β' κτεχνῆς μαγικῆς, ἑπισρέψας, θεόφρον
πρὸς γῶσιν θεϊκῶν, ἀνδείχθης, τὰ κόσ-
μῶ, ἀκίεωρ σοφώτατος, τὰ ἰάσεις δω-
ρέμυος, τοῖς πιασίτε, κυπριανῶ σιωίε
σίνη μεθ' ἧς πρέσβυε τὰ φιλαίθω δεασθῆ
τη, σωθῆναι τὸς δέλους σου.

γ'· Τὸ ἅγιον ἱερομάρτυρος, δικυσιου, τὸ ἀγίον
παγίου. φοπέριον. ἦχος, δ'.

Χ εἰσόπτα ἐκ διδαχθῆς, ἐνήθραν εἰπάσαν.
ἀγαθλῶσιν εἰδήσιν ἱεροπρεπῶς εἰδυσά
μυες,

ῥῆμος, λέβητλισσα ἐκ τῆς σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. Ἐπιπέσις ἰν τιρήσασα, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλισσα ἱερομαρτυροδίουσι, πρὸς βουχῶ τῶ θῶ σωθῶμαι τὰ ψυχὰ ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ.

Τῆ ὑπερμάχου στρατηγῆ.

Τὰς ἐρασίους δεξασθὰ πύλας ἐν πύλαις μαθητῆς τῆ ὑπὲρ βῆς ἐν ἑξάσματος δόξου, διονύσι. Τῆ ἀρρήτων ἐπιπεπίσθης, πᾶσαι γὰρ κατήυγασα, τὴς ἐσπότε τῆς ἀγνοίας καθάδονται. διὰ πρᾶξομα, χαίρεις πάτερ παγκόσμιε.

δ. Τῆ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, ἱεροθίου, ὅπια ἐκ πρὸς ἀθῶν. Ἐοπάειον. ἦχος, β.

Χρισότητα ἐκ διδαχθῆς.

Ζῆτει εἰς τὰ ἐγ. κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Τῆ ὑπερμάχου στρατηγῆ.

Τὸ ἐρατῆ ἀθῶν, ἀδελφῆ ἐμῆς, ὡς μνησῆς τῆς δεξιᾶς καὶ ἀρρήτα. ἀνεδείχθης ἡ θεόληπτος ἕμνολέγος. ἀλλὰ πρὸς βου παμμακαρ ἱερόθει, ἐκ

παντοίων συμπλωμάτων ἡμᾶς ρύσαδι.
ἵνα κράζομεν, χαίροις πέρ θεοσοφει.

Ἰ. Τῆς ἀγίας μάρτυρος χαειρήνης. Ἐσπᾶειον.
ἦχος, ἦχος τέταρτος.
Ἡ ἀμνασία ἰὺ κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ.

ς'. Τῆς ἀγίας Ἐσπᾶειου ἀποστόλου θωμαῶ κα
τάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐσπᾶειον.
ἦχος, γ'.

Α' πόσολε ἀγε θωμαῶ, πρῆσβυε τῶ ἐλεῆ
μονι θῶ, ἵνα πλοισμάτων ἀφῆσιν παρά
χη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Κοντάκιον.

ἦχος, δ'. Ἐπιφανῆς σήμερον.

Ο' σοφίας χείτος πεπληρωμένος τῆ χῦ ἀ
πόσολος, Ἐ ὑπῆρέτης ἀληθῆς. ἐν μετα
νοία ἐβόασσι, σύμκῦπάρχεις, θῆτε Ἐ κς.

ζ'. Τῶν ὁρίων μαρτύρων, σεργίου, Ἐ βᾶ γ χ η.

Ἐσπᾶειον. ἦχος τέταρτος.

Ο' ἡ μαρτυρία σου κς. Κοντάκιον.

ἦχος, γ'. Ἡ παρθεῖος σήμερον.

Τ 89

Τῆς ἡμετέρας μαρτυρίας Ἐ ἀδελφοὺς ἐν τῇ
πίσει στυλιθόντες σίψαμεν, εἰ ἰσραῖς
ἔφημίαις σέρχον τὸν τῆς ξιάδος σέρρον
ὀπλίτω. Βάγχοι τὸν εἰ βασιαίοις ἐσ-
καρτερῶντα, καὶ χτ' ὁμολογοῦντα, τὰ ἄ-
θλοθίτω καὶ ποικιλῶ τῆ πατρῶς.

η. Τῆς ὁσίας κὺς ἡμῶν πελαγίαις. Ἐσπύριον.
Ἐ' ν σὺ μῆρ ἀκειβαίς.

Κοντάκιον. ἤχος, β'. Τὰ αἴω ζητήρ.

Τὸ σῶμα τὸ σὺν, ἡσθίαις κατατήξασα. ἔ-
χρῶνται δὲ χῆς ἐπίσω καθίκατῶις,
ἔξασα πρῶξαι καὶ σαὶ ὀπῶς λάβης
τελείαι ἀφισιν. ἰω καὶ ἔρες μῆρ σαφῶς,
ἔξορ μακαρίαις ὑπεδοίξασα.

θ. Τῆς ἀγίας δὺς σόλου ἰακώβου τῆ ἀλφῶς,
Ἐ τῆ ὁσίας παξὸς ἡκῶν ἀνδρανίκα. Ἐσπύ-
ριον τῆ δὺς σόλου. Ἐσπύριον τῆ δὺς σόλου.

Τῆ ὁσίας. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Κοντάκιον. ἤχος, δ'. Ο ὑψωθεῖς ἐκ τῆς
σαυῶ ἐκυσίως.

Ο τῆ ἰθιῶν σαγκυδῶ τῆς ὑπερδαύμας,

φ 1111 καὶ

καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς πρῶτος, ἦ
ὑποσώλων σύσκιος ἰάκωβος. κύσμων ἦ
ἰάσων, ὁρῶν μετὰ τὸν πλεῖστον σκίπει πε-
ρισσότων, τὰς αὐτὰς ῥημῶντα διαῖσιν
φῶνως κρᾶζοντες αὐτὰς, σῆζι τὰς πα-
τα, προσβήσας σου ἀπέσολι.

Ἔτερον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς πανουργῆ σοφίας εἰς διδωμῶς
χάριτος ἰακωβ, τὰ ἴθνη θῶ προσήξασα. Ἐ-
ταὺς ἦ εἰδῶλων καταδράφισσε ἀκισμῶς
διεκαθυπλάτη καὶ πολυζῴως διδυ-
μῶτατα, καὶ ἰβῶας πατααίδημι. ἄρκατος
ἔξω, ὁ ἰλθῶν σῶσαι γῆμος βροτῶν.

Ἰ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀλαμπῶν, καὶ
ἀλαμπίας φοπέειον ἦχος, δ'.

Ὁ ἰμαρτύρις σου κί. Κορτάκιον.

ἦχος ξίτος Ἡ παρθείος σήμερον.

Τοὺς γυναικῆς μαρτύρας, καὶ ἀδελφῆς κῆ
σάρκα τὸν σοφῶν. ἀλάμπιον καὶ ἀλαμ-
πίαν πικρῶν. ἔτοι γῶ τῶν παρασῶμων
μπαλαργαίαι. ἦχισσα εἰ τῆ διωάμειτῆ

σαυρω-

ερωθέντος. ἔχε τὸ αἰεὶ εἶθ' ἡσασα μαρ-
τύρων δόξα, ὁμῆ καὶ καύχημα.

14. Τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ φιλίππου, εἰός, τῷ ἐ-
πιτὰ ἁγίων καὶ τῷ ὁσίῳ πρὸς ἡμᾶς θεο-
φάνῃς τῷ γραπτῷ, καὶ ποιητῷ ἑπιστολῶν
νικητῶν. Ἐοπάθει τῷ ἀποστόλῳ.
Ἄ πόστολι ἄγι.

Τοῦ ὁσίου. ἤχος, πλ. δ'.

Ὁρθοδοξία ὁδηγί, εἰσεβείας διδάσκαλε
εὐσεμότητος, τῆς οἰκονόμου ὁ φως ἡρ, ἀρ-
χειῶν θρόνον ἰσχυρὸν ἐγκαλλόπισμα, θεό-
φάνῃ σοφί, τῆς διδαχῆς σου πάντα ἐ-
φώπασα, λύρα τῷ πνεύματος. πρὸς βάνε
χρὸ πρὸ θεοσωθῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῷ ἀποστόλῳ. ἤχος, δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Ὁπωθεῖς ἐπὶ πᾶσι πᾶσι παλαιά, τὰ τῆς γῆς
πληρώματα, τῆς σαῖς φωτίζεις διδα-
χῆς, καὶ τῷ θεοματῶν λαμπρότησιν.
ἱερομύσα ἀπόστολι φιλίππου.

Σημείωσι. χόλιον.

χ ρ η

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μὲν πρὸ ἐκείνου τῆ πε-
ρόντος μιλῶς, τῆ ἐρχομένη κυριακῆ, φά-
λεται ἡ ἀκολοθία, τῆς ἀγίας Ἐρρικμε-
νικῆς ἐβδόμης σιωδῆς, τῆ ἐν νικηία συ-
νεληθείης τὸ δεύτερον, ὅτι καθάρσει ἔ-
αναξοπῆ τῆ ἀθείων δογματῶν, τῆ μι-
σθχρίστων, καὶ χεισμνοκατηρόων ἐκα-
τομάχων, τῆ πεκοστωίμικ, καὶ τῆ αὐτῶ
συμορονάντων ἀθλίων ὀπισθοπῶν, καὶ
αἰτέρων ἀρχιερίων. Ἐ τῆ αὐτῆ ἀθίςμου,
καὶ ἰθαγίση σιουδεῖς.

Τροπάριον. ἦχος, πλαγίη πετάρτου. α.
Υ' περδεδοξασμῶς εἰ χεῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ φαν-
σησας ὅτι γῆς τῆς περᾶ ἡμῶν θεμελιώ-
σας, καὶ διαυτῆ πρὸς ἄ ἀληθινῶν πῆσι,
πάντα ἡμαῖ ὀδῶν ἡσας, περὶ δὲ σω λα γ
χνε δόξα σοι. Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'.

Τ' ἀνδοσόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῆ πρῶ-
τὰ δόγματα, τῆ ἐκκλησία μίαν πλῆν πῆ-
σιν ἰσοφράγσει. ἢ καὶ χε τῆ α φεροῦσα
τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς αἰωθιο-
λογίας,

λογίας, ὁρῶσθε μὲν καὶ ἰσχύει τις εἶς
βείας τὸ μέγα μυστήριον.

β'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, πρόβη, παράχη,
καὶ ἀνδροπικου. καὶ τῶ ὅσις περὶ ἡμῶν, κο
σμά τῆ ποιητῆ: Ἐσπάρειον, τῶ μαρτύρων,
ἦχος, πλ. α'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα.
ἡμῶν ἀιδεάμοις ὑπεριθαύμασαν. ὅπ
ρησώματα θνητῶν, τὸν ἀσώματον ἰχθρὸν,
τῆ δυνάμει τῶ εὐρεῖ ἀγωνισάμενοι κα-
λας, σίχησαν ἀοράτως, ἔπρεσβόου
πι τῶ κῶ, ἐκλυθῶνται ἡ ψυχὰς ἡμῶν
Ἐσπάρειον, τῶ ὅσις. Ὁ ῥηδοξίας ὁδηγῆ
Κοιτάκιον τῶ μαρτύρων. ἦχος, β'.

Τὰ αὐτῶ (ητῶ).

Γ. Ἐνάδος ἡμῶν, τὸν δόξαν ἐφανέρωσαν, ἡμ-
νάμοι χῆ, ἀπλίτη καὶ μάρτυρες. σιμῶ τα-
ράχω, πρόβητε. ἔκ ἀνδρῆκος. ἡλεγξάν
τῶ ἀπασαι, τῶ τυραίνων τὸν ἐθιότητα,
τῶ πῆσι κληνῶν ἐπ' ἀθλήσαστε.

γ'. ὡν ἁγίων μαρτύρων, κάρπου, καὶ τα-
πύλα,

κύλου. Τροπαιοῖς ἤχος, τέταρτος.

Οἱ μαρτύρες σου κτ. Κοιτάκιον ἤχος, δ'.

Οὐψωθεὶς ἐν τῷ σπῶ.

Ὡς θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ δεσπότης. Ἐκρή
νιευ βρύσαι κρηνὰς ἰαμάτων, τοῖς ἐπι
γῆς παρέχετο τὰ λείψανα ὑμῶν. νόσους
μὲν καθάροντα, παθημάτων ποικίλας.
χάριν δὲ βραβύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀσπ
νάως. διόσου μφώνως, πόθω τῶν ὑμῶν, μαρ
τυρες θεῖοι, τελῶ μὲν πανήγυριν.

*Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰαζαεῖς, γερβα
σίς, προτασίς, Ἐκισίς. καὶ τῶ ὑσίς πρὸς
ἡμῶν, κοσμά τῶ ἁγιοπολίτη Ἐ ποιητῆ,
ἐπισκόπῃ μαῖε μᾶ. Τροπαιοῖον.*

Οἱ μαρτυρες σου κτ.

Τῷ ἴσῳ. Ὁρθοδοξία ἐὸ δόγη.

Κοιτάκιον τῶ μαρτύρων. ἤχος, δ'.

Τὰ αὐτῶ ζητῶ.

Ἀμπτήρως φαίδροι, φαίστες θεῖοι μαρ
τυρες, τῶν κτίσιν φωτῶ, θαυμάτων κατὰ
γάζετε, νοσημάτων λύοντες τῶν βαθεῖαν

ἰύχτα

νῦντα ἐκάσote. καὶ χαῖ μόνου θεοῦ πρε-
σβύοντες, δέιναι ἡμῖν ἔλεος.

Ε'τερον τῷ ὁσίῃ. **Τῆ ὑπερμάχῳ.**

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς, κοσμά θεόπνευ-
σε, τῆς ἐκκλησίας τῆ χῦ, κόσμος γεγρή-
σαι. τοῖς γ' ἄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην
μάκαρ. ἀλλὰ πρέσβυε πρὸς κῦ, ρυαθῆ-
ναι ἡμαῖς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τ' πολε-
μήτορος, τοὺς σὸικραυγάζοντας, χαίροις
πῆρτελσόλβιε.

14. **Τῷ ἁγίῳ μάρτυρος λεκκίανῆ, πρεσβυτέ-
ρη τῆς μεγάλης ἀιποχείας. Ἰσοπάειοι.**

Ο ἰ μάρτυρές σου κῆ.

15. **Τῷ ἁγίῳ μάρτυρος λογγίνῃ τῆ ἐκατοντάρ-
χῃ. Ἰσοπάειον. Ο** μάρτυς σε κῆ.

Κοιτάκιον. ἦχος, δ'. **Ε** πεφανῆς σήμερον.

Ε ὑφρασιώως γέγνηθεν ἡ ἐκκλησία. ἐν τῷ
μνήμη σήμερον τῆ ἀσιδίου ἀθλητῆ, λογ-
γίνῃ ἀνακραυγάζουσα, σύμου τὸ κράτος
χῆ καὶ σιρέωμα.

16. **Τοῦ ἁγίου προφήτου ἰσάκῃ καὶ τοῦ ἁ-**

γίου

γίε ὅσο μαρτύρος ἀδρίου τῆ ἐν τῇ κεί-
σαι. Ἐοπάειν. ἤχος, δ'.

Α σκηπτικῶς προγυμναδεῖς ἐν ταῖς ὄρεισι, ταῖς
κοιταῖς τῶν δυνάμεων παρατάξεις, τῇ πα-
νοπλίᾳ ὤλεσα παμμακάρ τῆ σαυροῦ.
αὐτίς δὲ πρὸς, ἀθλοῖν, ἀδεικῶς ἀπε-
δύσω κτείναν τὸν κοπρῶνομον, ταῖς τῆς πί-
σειως ξίφει. καὶ δὲ ἀμφοῖν ἐσέφθης. ἐκ-
δεῖ, ὅσο μαρτύρος ἀδρία αἰδίμε.

Κοντάκιον πρὸς το,

Η' παρθένος σήμερον.

Β ὀρτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα πόλις,
ἰορτίῳ ὑπὲρ λαμπρον, τῇ φωτοφόρου
μνήμη. ἀπασαν προσκαλεμένη πάλιν
καὶ χάραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτημένη θη-
σαυρῶν μέγαν, τὸ πολὺ ἀθλόνησε σάμα
ἀδρία μαρτύρος, ὀρθοδοξίας φως κρ.

β. Του ἁγίου Ἰωαννοῦ, καὶ ἀγγελιστοῦ
λαυκῶ, κατάλυσις. οἴνου καὶ ἐλαίου,

Ἐο-

Ἐσπείριον. ἦχος, γ'.

Α' πὸς οὐρανὸν ἄγιε, ἔδωκε δὲ ἀγγελίαν ἀληθεῖαν πρὸς
σβόλῃ τῶν ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πηροματῶν
ἄφροσιν παράχηται τῆς ψυχῆς ἡμῶν.
Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνη σήμερον.

Μαθητὴς γρόμφος τῷ Θεῷ λόγου σὺν τῷ
παύλῳ ἀπασυνέφωτα γώγησας τὸ γινῶν.
καὶ πλεὺν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον ζῆλον
ψαεχὺν ἀπαγγέλιον.

Ἐτέρον, ἦχος β'. Τὴν ἀστραλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ τῆς οὐρανόθεν κήρυκα, ἔμυσεν
καὶ τῷ δαυερρήτῳ ῥήτορα. τὸν ἀστρατῆ
ἐκκλησίας, ληυκαὺ τὸν Θεῖον ἀεὶ ὄφρη μὴ
σωμῶν. ὁ λόγος γὰρ αὐτὸν ἐβλήξατο, σὺν
παύλῳ τῷ σοφῷ ἔθνα διδάσκων, ἐμὸ
προβλεπῶν τὰ ἐγκαρδία.

β'. Τῷ ἀγίῳ προφήτῳ ἰωηλ, καὶ τῷ ἀγίου
μάρτυρος ἑσάρη, Ἐσπείριον, ἦχος, δ'.
Ὁ μάρτυς σου κτ'.

Ⲙⲉⲛⲟⲩ ⲛⲉⲩⲁⲛⲟⲩ ⲛⲉⲩⲁⲛⲟⲩ ⲛⲉⲩⲁⲛⲟⲩ ⲛⲉⲩⲁⲛⲟⲩ

δ'. Τῷ ἀγίῳ μεγαλομάρτυρος ἀρτεμίου,
Ἐσπείριον.

Ἐορταίον. Ὁ μάρτυς σου κτ̄, ἐν τῇ ἀ-
θλίσει αὐτῆ. Κοντάκιον.

ἤχος, β'. πρὸς τὸ, τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ὄσεβῆ Ἐσεφιφόρων μάρτυρα, ἵκατ'
ἐχθρῶν νίκης ἀρά μιν ἔσπαγα. σινελ-
δόντες ἐπαξίως ὑμνωδίας δὴ φημί σω-
μν, ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν μάρτυσι.
θαυμάτων τε δοτῆρα πλεσιώτατον. πρε-
σβύει γὰρ κῶ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*α. Τῆ ὁσίᾳ πατρὸς ἡμῶν, ἰλαρίωνος, τῆ με-
γάλης Ἐορταίον, ἤχος, πλ. δ'.*

Τῆς τῆ δακρύων σου ροαῖς.

Κοντάκιον, πρὸς τὸ. Ἡ παρθένος σήμερ.

Ως φως ἦρα ἄδυτον τῆ νοιτῆ σε ἡλίε. σινελ-
δόντες σήμερον, ἀδύφημῶν ἐν ὑμνοῖς.
ἔλαμψα γὰρ τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνω-
σίας. ἀπαιτᾶς ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον
ὑψος. ἰλαρίων διὸ βοῶμεν, χαίροις
πᾶρ, τῆ ἀσκητῆ ἡ κρηπίς.

*β. Τοῦ ἀγίου ἰσαποστόλου ἀβερκία, ὁπι-
κάτου ἱεροπόλεως τοῦ θαυματοῦρα
του*

ζου καὶ τῆς ἀγίας ἐπιπέπαιδων τῆς σὶ
ἐφίσω. Ἐσπάρειον, ἦχος, δ'. Καθόνα πί-
σιως. καὶ τὸ, Οἱ μάρτυρες σου κύριε.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερέα μέγισον, Ἐδοξόλων σύσκηλον, ἢ
ἐκκλησία γεράρῃσε ἅπασα, ἢ τῆς πῖσων
ἀβέρκιε. Ὡς τῆς σαῖς ἰκεσίας περιφύ-
λατῆε μάκαρ, ἀκαταγώνισον, καὶ ἀκλυ-
δώνισον, ὅς ἀίρέσεως πάσης Ἐἄσπιλον,
ὡς ἀοίδιμος.

καὶ τῆς ἀγίας δοξολογίας ἰακώβου τοῦ ἀδελφο-
θίε. κατὰ λυσις εἶνε καὶ ἰλαίε. Ἐσπάρ-
ειον, ἦχος, β'.

Ὡς τοῦ κύριε μαθητῆς, αἰετὸς δὲ δικαίε τὸ
κατὰ γέλιον ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπάρ-
χαπτον. τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελφόθιε.
τὸ περισβόειν ὡς ἱεράρχης. ἰκέτθιε χῆ
πὸν θιόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

χ

Οἱ ἴψω

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἰκονοσίως.

Ο τοῦ πρὸς μονογενῆς θεὸς λόγος. ὁπρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Ἰάκωβε θεαστέσιε. πρῶτόν σε αἰδέειξε τῶν ἱεροσολύμων, ποιμῆνα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πᾶντες πρῶτον ἀπόστολε.

κ δ. Τοῦ ἀγίου μαρτύρου ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἐοπάειον. ἤχος, α'.

Τὰς ἀληθινὰς τῶν ἀγίων, ἀεὶ ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι κέ. Ἐπάσασα ἡμῶν τὰς ὁδύνας, Ἰασαὶ φιλαῖε θεόμεθα.

Κοντάκιον, ἤχος, δ'.

Ἐπεθανῆς σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Εὐφροσυνῆς πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη. ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν ἀθροφόρων ἑορτῆ. ἡμεῖς ἐκτελουῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίσοις ὑπάρχοντα κύριον.

κ ε. Τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἐροταίου, μαρκιανῆ, καὶ μαρτυρίου, Ἐοπάειον. ἤχος, δ'.

Ο ἰμάρτυρές σου κύει.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ο ὑψώθεις ἐν τῷ
σαύρα ἔκουσίως.

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, μαρ-
τυριᾷ σου τῷ σαύρα μαρτυρίῳ, τὸν ἀπο-
στάτην ἀρείον καθέλκεται. ἄβωπον φυ-
λάξαιτες τῶν ἐρθόδοξον πίσιν. πάλιν
ἐπιπόμνοι, τῷ σαύρα διδασκάλω. ὅθεν
σου τούτω δὲρατε ζωῆ, ὡς τῆς ξιάνδρος
ὑπέρμαχοι αἰετοί.

κς'. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου,
καὶ ἡ σιάνησις τοῦ μεγάλου σεισμῶ.
κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία.

Τροπάειον, ἦχος, τρίτος.

Μέγαλ δὲρατο ἐν τοῖς κινδύοις, σὲ ὑπέρ-
μαχον ἡ οἴκου μνή, ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη
βοπούμενον. ὡς ἐν λυαίου καθέλκεται τῶν
ἐπαρσιν, καὶ ἐν σαδία θάρρυάα τὸν νέ-
σορα, ἔτως ἁγίε, χεῖσὸν τὸν θεὸν ἰκέτ δει.

χ 11 δω-

δωρήσαθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐ΄τερον τῆ σεισμῶ, ἤχος, πλ. δ΄.

Ο ὀπιβλέπων ὀπί τιῶ γλῶ, Ἐ ποιῶν αὐτίω
ξέμεν. ρῦσαι ἡμαῶ τῆς φοβεραῶ. τῆ σεισ-
μῶ ἀπειλῆς, Ἐ κατάπεμψον ἡμῖν πλέ-
σια τὰ ἐλέησ. πρεσβείας τῆς θεῶ καὶ
σῶσον ἡμαῶ. *Κοντάκιον. ἤχος, β΄.*

Τ οἷς τῆ αἱμάτων σε ρείθροις δημηξίει, τὰ
ἐκκλησίαν θεῶ ἐπορφύρωσον, ὁδός σοι τὸ
κράτος ἀήτητον, Ἐ περιέπων τῆ πόλιν σε
ἄξωτον. αὐτῆς γῶ ὑπάρχεις τὸ σῆμα.

ζ *Τῶ ἁγίω μαρτύρῳ νίσορῳ. ἑσπέρῳ.*

Ο μαρτυς σου κῆ εἰ τῆ ἀθλήσει αὐτῆ.

ἢ τῶ, **Μ** ἔγαν ὄρατο εἰ τοῖς κινδυῶσις.

Κοντάκιον, ἤχος, β΄. Τὰ αὐτῶ ζητῶ.

Α θλήσαι καλῶς, ἀθάνατον τιῶ δὲ κλειαν.
κεκλήρωσαι νῶ ὡς στραπῶτης ἄεισος.

τῶ δεσπότη γέροντα, τῆ δὲ γαῖς δημηξίει

τῆ μαρτυρος σὺν αὐτῶ ἐν νίσορ σοφῆ, πρε-

σβύων μὴ παύτη ὑπὲρ παύτων ἡμῶ.

η *Τῶν ἁγίων μαρτύρων. περὶ τῶ, καὶ*

νεονί-

ιονίλης, & τῶ ὄσις πατρὸς ἡμῶν σφραγῆς
τοῦ σαββάτου, καὶ ποιητοῦ.

Ἔσπαιον. Οἱ μάρτυρες σου κύριε.

Τῶ ὄσις, ἡχος, πλ. δ'. Ο'ρθοδοξία οὐδὲ γὰρ.

θ'. Τῆς ἀγίας ὁσίου μάρτυρος ἀναστασίας τῆς
ῤωμαίας, & τῶ ὄσις πατρὸς ἡμῶν ἀβρα-
μῆς, Ἔσπαιον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, καὶ τοῦ ὄσις.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκρίβως. Κοιτάξω.

πῆς ἀγίας, ἡχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθένος ἰασηνάμασι, καὶ θηρησι μὲν ὅσα.

μαρτυρεῖς ἀμασι, ἀναστασία σφραγῆς.

παρέχεις τοῖς σὺ ἀνάγκαις τῶν κοσμημά-

των, ἰαση καὶ σωτηρίαν, τοῖς πρῶτον.

ἐκ καρδίας ἰχυῶσαι νόμοι χειρὸς ὀβρυῶν

χάριτι ἀσύναν. Κοιτάξω,

τοῦ ὄσις, ἡχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν σοὶ ὡς ἄγγελος, ὅπτι τῆς γῆς ἀν-

δείχθης, καὶ ἀσκήσει γέροντας, περὶ

τῶν μέλων ὡς ξύλον ὕδατι τῆς ἐγκρατε-

ως καταξυρήσας, ῥύμασι τῶν σάνδα-

αὐτῶν ἡ πύξιν ἐκπλάσσει. ἵνα τὸ τοῦ ἀληθεί-
ας, δοχεῖον θεῶν θεῶν ἀβράμι.

λ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ζωοβία. Ἐ Ζωο-
βία. Ἰσοπάριον. Ο ἰμαρτύρις σου κί.
Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας μαρτυραε, καὶ δουβείας
κήρυκαε, πλεῖ δαδά ἀξίως τιμήσω μόνι,
εὐθεπτόύσις ἀμασι. πὴν Ζωοβίαν, ἀ-
μασι τῆ σοφῆ Ζωοβία. διὰ βιώτα-
ταε, καὶ ἐκδημήσανταε, καὶ ἵνα ἀπὸ το-
εῖου δεξαμένους σίφος ἀφθαρτος.

λ α. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, σάχυος ἀμπλίου,
καὶ τῆ σοφῆ αὐτοῖς. καὶ τῆ ἀγίου μαρτυ-
ρος ἐπιμάχου, Ἰσοπάριον.

Α' πόστολοι ἅγιοι. Καὶ τοῦ μαρτύρου.

Ο μαρτύρ σου κί, ἐ τῆ ἀθλήσει αὐτοῦ.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερά κειμήλια τῆ παναγίη πῆς, καὶ τοῦ
ἡλίη τῆς δόξης αὐγάσματα, χρωσικῶς
ἀμνήσω μόνι, τοὺς σοφούς ἀποστόλους. ἀ-

πυλλῶ,

πυλλῶν, ἔρβανόντες, Ἐδεις ὄβελον, ἀμ-
πλία, νάρκισσον, καὶ σάχυν, οὐς ἠχάεις
σιωπήγαγε τοῦ θεῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ,

Ἐχων ἡμέραι, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιδ'.

α'. Βίς πύρ πριάτων, τῆς ἀγίων Ἐθαυματω-
ρῶν ἀναργύρων, κασμά Ἐδαμιαῶν, τῆς
ἰθάσιας κατὰ λυσισ, οἴνου Ἐελαίου. Ἐο-
πάειον, ἡχος πλαγίου τεταρτου.

Α' ἄγιοι ἀναργυροὶ καὶ θαυματουργοὶ, ἐπι-
σκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν
ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοττάκιον, ἡχος, β'.

Ὁ ἰπῶν χάειν λαβόντες τῆς ἰαμάτων, ἰ-
φατλοῦτε πᾶν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκῃς
ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐν δόξοι. ἀλλὰ τῆ
ὑμῶν ἐπισκέψαι, τῆς πολέμιων τὰ θρά-
ση κατ' ἐπιτάσσει, τὸν κόσμον ἰατρός

χ ιιιι εἰ

ἐν τοῖς θαύμασιν.

3. Ἰὼν ἁγίων μαρτύρων, ἀκινδύνως, πῆγαι
οἰς, ἀφθονίαι, ἐλπίδι φόρε, καὶ ἀνεμποδί-
στε. Ἑοπάριον. ἦχος, α΄.

Α' θλοφόροι κῦ, μακρὰ ἢ γῆ ἢ σπασθεῖσα
τοῖς αἵμασι ὑμῶν. καὶ ἀγαθὰ ἀσπληνῶν, ἀ-
δεξάμεθα τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σαδὶω
γῶ, τὸν ἐχθρὸν ἐθεαμβάσατε. Ἐχὶ μῦ
σπάρρησιν ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἐκετάσατε, σωθῆναι διόμεθα τὰς ψυ-
χαὶ ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, β΄.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ως ἄστρα ἀπλατῆ, τῆ ἡλίου τῆς δόξης. ἀνι-
λαμφαί τῆ γῆ, οἱ χῦ στραπῶται. τὸν ζῶ-
φον διώκοντες, τῶ παθῶν καὶ πηγάζοι-
τες. χάριν ἀφθονον, ἀνεμποδίως τοῖς
πᾶσι. καὶ ἀκινδύων, πῶ σωθῆναι δω-
ρῆνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

Ἐπερον, ἦχος, β΄. Ἰὼς ἀσφαλεῖν.

Τὴς δουλοβείας καὶ θεοφόρος μάρτυρα, ὡς
ἐπὶ γῆς καταλιπόντας ἅπαντα. προσ-
δέξω

δίξω εἰς δόξα σου τῆς ἀγαθῆς σου καὶ
ἀνάπαυσι. ἀκίνδυνοι σπηγασίον, αἰεμ-
πόδιςον, σὺ τέτοις ἀφθύνιον ἐλπιδηφ-
ροκτε, ὁ μόνος ὑπάρχει ὑπεράγαθος.

γ'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀκεψιμᾶ, ἰωσήφ,
καὶ ἀειθαλῶ καὶ τὰ ἐγκρίνια τῆς θείου
καὶ, τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Γεωργίας,
τοῦ ἐν λύδῃ. ἤτοι, ἡ κατὰ θεοὺς τῆς ἀγίου
σώματος αὐτῆς. ἤχος, δ'.

Ὁ ἰ μάρτυρες σου κύει.

Κοντάκιον, ἤχος, β'. Τὰ αἰὼν ζήτῃς.

Τ ἀθεῖα σοφί, ἀμίμπως ἐμυσαγωγῆσαι
θυσία δικτῆ, ἐγκρίθ θεομακάριε. τῆς χυ-
τῆς ἐπιε το ποπίεον, ἐν δόξως ἀγιε ἀκε-
ψιμᾶ σὺ τοῖς σινάθλοισ σε, περισβ-
ωι ἀπαύτως ὑπὲρ παίτωι ἡμῶν.

Ἐπερον δόξα, γ'. ὠδῆς, κοντάκιον τῆς ἀ-
γίων, ἤχος, πρῶτος.

Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ἦ οὐπὶ

ὡπὶ τῶν νοσητῶν, τὰς ψυχὰς ἠλλαμφοθεύ-
 τες, πυρὸς τῆς ἀγάπης τοῦ, ἀθλοφόροι καὶ τὰ
 σέβασα καταπύσατε Ἐ θεὰ ἰλαξάσα-
 τε. ἡθου λάμποντες, τῆς τῆς θαυμά-
 τω ἀκῆσι, θεραπεύετε, τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν νόσους, ὡς χάριν δεξιάνοι.

Ἐπερον ἀρεκτικῆς ἡχρος πλάγιου, δ.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ.

Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντήφει σου.
 προσεφύλαξτε οἱ πῆσοι καθάκει δὲ
 μῦ, λυξωθῶμαι παρὰ τῆ χειρὸς ἀθλο-
 φόρε. τῆ σκαδάλων τῆ ἰχθρῶ τὸς αἰν-
 μουῦνταίσε. καὶ πατοίω ἐκκινδιωῶν,
 καὶ κακώσεων. ἵνα κρᾶζωμῶ, χαίροις
 μάρτυς γιῶργε.

δ. Τῆ οἰοῦ πρὸς ἡμῶν, ἰωαννικίς τῆ μεγά-
 λα, καὶ τῆ ἀγία μάρτυρος νικάνορε, ὅπι-
 σκόπτε μύρων βοπάειον. ἡχρος, πλ. δ.

Τῆς τῆ δακρύων σου ροῆς.

Καὶ τὸ, Οἱ μάρτυρις σου κῆρι.

Κοιτάξισι, πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε.

Ε' ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σοὶ σωληθῶ-
τες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμαι οἱ πῶσοι,
ἰωαννικέ ὄσι, παρὰ κτ', ὄρεϊν ἡμαῖ ἱ-
λιος. Ε' τε λον, ἦχος, πλ. δ. Ἰ ἡ ὑπερμάχῳ.

Α' φῆρ ἰφαίνης παμοαῖς, εἰ κόσμῳ λάμ-
πων. Ε' τοὺς εἰ ζόφῳ τῷ παθάν πρεα-
στράπτων ἰαξῶς δι' ἀρρωγῆτατος ἀπεφά-
θης. ἀλλ' ὡς ἱλαβίς τῶ χάειν τ' ἰάσεων,
ταῖς ἀψύσῳ παράχῳ τῶ ἱατον. ἵνα κρᾶ-
ξωμεν, χάρῳις πάτερ ἰωαννικέ.

ι. Ἰων ἀγίων μαρτυρωγ, γαλακπίωτος, Ε'
ὄσις ἡμῖς. ζοπάειον.

Ο ἰμαφτυρις σου κῆρι.

ς'. Τοῦ εἰ ἀγίσις παξῶς ἡμαῖν παύλου ἀφ-
χεπισκόπε κωνσταντινεπόλεως, τῷ ὁμο-
λογητοῦ, ζοπάειον, ἦχος, γ'.

Θ εἶα πίσιως ὁμολογία, ἄλλον παύλον σε
ἠ ἐκκλησία, ζηλωτῆν εἰ ἱερεῦσιν ἀΐδει-
ξι. σωικβοᾶσοι Ε' ἀβελ πρὸς κτ', Ε' ζα-
χαεῖς τὸ ἀίμα τὸ δίχαγον. πέρ' ὄσιε χτ' τὸν
στ' ἰκέτ' οὐ, δωρήσαθαί ἡμῖν τὸ μέγα ἱ-
λιος.

λεος. Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αὐτὸ ζητῶν.
Α σράψαι ἐν γῆ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον.
τὴν καθολικὴν, φωτίζεις ἐκκλησίαν τῆν.
ὑπὲρ ἧς, ἔηθησας. τὴν ψυχίωσεν παῦ-
λι προθέμενος, ἔως ζαχαρίου ἔβειλ,
ἔρωσεν βοᾶ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον.

ζ. Τὰν ἀγίων τεύκοντα τειῶν μαρτύρων,
*τῆ ἐν μελιππῆ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ θαυματουργοῦ λαζάρου, τοῦ ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ ὄρει ἀσκήσαντος. ἔσοπείου.*
Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος πλαγίῳ τετάρτου.

Ταῖς τῆ δακρύων σου ροαῖς.

Ταῖς ἐπαγεύπνοις προσδουχαῖς, ἐν ὀχετοῖς
δακρύων τὸν σῦλον κατέβρεχες. καὶ τοῖς
ἐκβάθεις σναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τέρας πῶ-
τερος ἐκάρποφόρησας. ἔγέννησας ποιμῆν,
τοῖς πᾶσι νέμων συγχώρησιν, ὅστε πα-
τήρ ἡμῶν λάζαρε. παρῖσθαι χεῖρας αὐτῷ
θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ε' πη-

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φασῆρα μέγιστον ἢ ἐκκλησία, τῆ χειρῶ
δοξάζεις, μετ' ἄφροσύνης ψαλμικῶς,
διὸ μὴ παύση πρεσβύων χῶ, δοθῆναι
παῖσι, πταισμάτων συγχώρησιν.

ἦ. Ἡ σὺνάξις τοῦ ἀρχιερατίου μιχαήλ,
καὶ τῶ λοιπῶν ἀσωμάτων διωγμάτων.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.

Τροπαιεῖον. ἦχος, δ'.

Τὸν ἐρασίων στρατιῶν ἀρχιερατίου, δυσω
ποῦμεν ὑμαῖς οἱ ἀάξιοι. ἵνα ταῖς ὑμῶν
δεήσεσι τειχίσθη ἡμαῖς, σκέπη τῶν πτε-
ρύγων τῆς αὐλῆς ὑμῶν δόξης. φερόμενοι
ἡμαῖς προσπίπτοιστε, ἐκτεκνῶς Ἐβοῶ-
ται, ἐκ τῶν κινδύων λυθῆσατε ὑμαῖς,
ὡς ταξίαρχαι τῶ ἀῶ διωγμάτων.

Κοιτάκιον. ἦχος, β'.

Ἀρχιερατικοὶ θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης,
τῶ ἀῶν ὁδηγοὶ, Ἐαρχηγοὶ ἀσωμάτων. τῶ

συμ-

συμφέροκῆμῶν πρεσβύσατε, καὶ τὸ μί-
γα ἔλθετε, ὡς τῆς ἀσωμάτων ἀρχερα-
τηχοι.

γ. Ἰὼν ἀγίων μαρτύρων, ὄνησιφόρος, Ἐ πορ-
φυεῖς, καὶ τῆς ὁσίας μνηστὸς ἡμῶν μαρτυ-
ρας. Ἐσπείριον. Οἱ μαρτυρὲς σου κύριε.
καὶ τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκείβας
διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

δ. Ἰὼν ἀγίων ἁγιοσόλων, ἐράσου, ὀλυμπᾶ,
καὶ τῆς σιω αὐτοῖς. Ἐσπείριον.

Α' πύσολοι ἅγιοι πρεσβύσατε.

Κοντάκιον. ἦχος, τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον τῆς ἁγιοσόλων, ἡ σεπτή
πανήγυεις, παρεχόμενῃ ἐμφανῶς, πτα-
σμάτων πᾶσι τῶν ἁφισι, τοῖς ἐπετελοῦ-
σιν αὐτῆς τὸ μνημόσυνον.

α. Ἰὼν ἀγίων μαρτύρων, μελιᾶ, Βίκτορος,
καὶ Βικεντίου. καὶ τῆς ἀγίας μαρτυρας
σεφραίδος, καὶ τοῦ ὁσίου πρῶτος ἡμῶν, καὶ
ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Σουδίτου.

Ἐσπεί-
ριον.

Ἐσπόμεον. Ὁ ἱ μαρτυρίας σου κύνει·
τῆ ὀσίε, ἡχος, πλ. δ'. Ὁ ρηθοδοξία ὀδηγί.
Κοντάκιον, τῆ μαρτύρων, ἡχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως.

Ὡς ὀσεβεία μαρτυρίας, καὶ ἀθλητὰ
θειόφρονα, ἡ ἐκκλησία γεραίρει δοξάζου-
σα, τοὺς θείους ἀθλῆς σήμερον, μίμῃ τῆ
ἀθλοφόρου, βίκτορος τῆ γλυπτοῦ, καὶ βι-
κνότης, τῆ γλυπτοφρονος, ἔ ποθεῖσα κραυ-
γάζει, δοξάζουσα τὸν φιλαῖον.

Ἐπερον, ἡχος, πλ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τῆς στρατείας ἠρπασε τῆς ὀπικίου. Ἐ ἀ-
ξίας ἔδειξεν ἰσχυραίου κοίτων ἰε ἀ-
θλοφόρε, πῆρ μίμῃ, ὁ τῆ μαρτύρων ἀκῆ-
ρατος σέφανος. Κοντάκιον τῆ ὀσίε, ἡχος
δολιτερος. Ἰα, αἰω ζῆ τῆ.
Ὁν ἀσκητικόν, ἰσά γ γελόντε βίον σου, τῆς
ἀθλητικοῖς, ἰφαίδριμα παλαίσμασι,
ἔ ἀγγέλοις ὀσκιωδς, θεομάκαρ ὀφ-
θῆς θεόδωρε. σὺ αὐτοῖς χῶ τῆ ὀπρεισ-
βῶων ἀπαύτως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

16. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου, πα-
τεράρχου ἀλεξανδρείας, τῆ ἐλεύμονος, ἔ-
τι ὅσια πατρὸς ἡμῶν νεύλου, κατὰ λυσις,
ὄντι καὶ ἑλάμβ.

Τροτάειον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτίσω τὸ μισθόν σου πα-
τερδοσε. τῆς προσδουχῆς ἀδελφείπῳ
ἐγκατερήσασαι, τῆς πτωχῆς ἀγαπήσασαι,
καὶ τῶν ἐσπαρκίσασαι. ἀλλὰ πρὶς βου-
χῶ τῷ θεῷ, ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σω-
θῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν. Τοῦ ὅσια.

Γαῖς τῆ δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοστάειον, ἦχος β'. Τὰ αἶσα ζητῆ.

Τὸν πλεῖτον τὸν σὸν, ἐπέσπασαι τοῖς πεί-
σι. Ἐ τῆ ἐρατῶν τὸν πλεῖτον νῦν ἀπείλη-
φαι, ἰωάννη πάσσοφι. Δὲ τῆ το σάατις
σε γεραίρομεν ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην
σου, τῆς ἐλεημοσιῆς ᾧ ἐπώνυμε.

Κοστάειον, τοῦ ὅσια, ἦχος, πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχου στρατηγῆ.

Τεῖ.

Τὰ φρυγανώδεις τῆς παθῶν, τῆς ἐκ τοῦ
σώματος. ἐπαναστάσεις, τιμητικῶς νεϊ-
λεμαχάεις, ἐν ἀγρύπνισσιν συνέκοψας
ἰκεσία ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν
κύριον, ἐκ παντοίων μεκινδιύων ἐλάθει-
ρωσον. ἵνα κράζωσι χαίροις πάτερ πα-
κόσμε.

ογ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρ-
χιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, τῆς χρυ-
σοστόμου, κατὰ λυσισ, οἴνου καὶ ἑλαίου, καὶ
ἀργία. ἑορτάειον. ἤχος, πλ. δ'.

Η' τοῦ σώματός σου καθάπερ πυρρός ἐκ
λάμψασα χάεις, τῆν οἴκου μάρτυρ ἐφώ-
πισεν. ἀφιλαργυρίας τῶ κόσμῳ θηταυ-
ρὸς ἐν ἀπέθετο ἐν ὕψος ἡμῖν τῆς ταπει-
νοφροσύνης ὑπέδξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις
παυδύων πῆρ ἰωάννη χρυσοστόμου, πρέσ-
βυτε τῶ λόγῳ γενεῶν τῶ διαβόλου τῶ θλίψαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κετ-

Κοντάκιον, ἦχος, πλ β'. Τὴν περ ἡμῶν.
 Ἐκ τῶν οὐρανῶν εἰδέω πλὴν θείων χάριν. Ἐ
 δεῖ τῶν σῶν χειρῶν πάντα διδάσκεις,
 προσκυπεῖν εἰς εὐαδὶ τὸν εὐαδῆ, ἰωάν-
 νη χρυσοῦσι παμμάκαρις ὄσι, ἱπα-
 ξίως διφρημῶμας. ὑπάρχεις γὰρ καθη-
 γητῆς, ὡς τὰ θεία σαφῶς.

18. *Τὸ ἅγιον καὶ πανδύφημον, ὁποσόλου, φι-
 λίππου. ἀγία Ἐκ τῆς κατὰ λυσις, ζο-
 πάειον, ἦχος, γ' Α' πόσολε ἅγιον κοντά-
 κιον, ἦχος πλ δ' Ως ἀπαρχὰ τῆς φύσεως*
 Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ
 παθὸς σε, τῆ οἰκεμένη θεόν σε ἐκήρυξεν,
 ὁ θεηγόρος φίλιππος. ταῖς αὐτῆ ἰκεσίαις,
 δεῖ ἐχθρῶν παρανομῶν, τὴν ἐκκλησίαν σε,
 καὶ πᾶσαν πόλιν σου, δεῖ τῆς θεοτόκου
 σωτήρησον πολυέλεε.

19. *Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἐ ὁμολογητῆ, Γα-
 εῖτ, σαμανᾶ, καὶ ἀβίβου. ζοπά. ἦχος πλ α'.*

1 α'

Τὰ θαύματα ἡμῶν ἀγίων σου μαρτύρων τῆς
χρῆς ἀκαταμάχητον ἡμῖν θαρρησάρατος
ἔχεις ὁ Θεός. τῆς αὐτῆς ἰκισίας, βου-
λας, ἐπισημῶν ἡμῶν ἐδάσων, τῆς βασιλείας
τὰ σὺ ἡπῖρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγα-
θὸς καὶ φίλῳ θρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αἰὼν ζήτημα

Ἐξ ὕψους σοφοί, πλὴν χάριν κομισάμενοι,
ἡμῶν ἐν πειρασμοῖς, προῖσα δεπαιδύθη-
μοι διὸ κόρην ἄγιοι ἐκθανάτε πικρῆ ἐλυ-
ξώσα δε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε ἐδέ-
σης ἡ δόξα, καὶ τῆ κόσμη χαρὰ.

15. Τὸ πᾶν ἀποσόλε ὁ ἀγαγεῖς ὑμᾶς
ἀγαγεῖς κατὰ λυσις, οἶνε καὶ ἐλαφῶ οἶνε
- καὶ πᾶν ἀποσόλε ἦχος, γ'. οἶνε καὶ
ἀποσόλε ἀγίε. Κοντάκιον, ἦχος, δ'.
Οἱ ὑψώθητε ἐν πᾶσι σαυρῶν ἐκουσίως.

Τοῦ πλανίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψαι. δι-
κησάτω τῆς ζυγῆς σαρμάτω, καὶ

καὶ αἰ

ψ 11

αἰε-

αἰεδείχθης ἔμπορος πυνάεισος πλοῦτον
κομισάμενος, πυνὲς ὑψους σοφίαν. ὅθεν
ἀνεκέρυξαι, ἀληθείαι τὸν λόγον. καὶ τῷ
ράθυμων ἠγείρας ψυχαι, καθυποζαί-
ψαι πυνὲ ὥραν τῆς κείτεως.

ζ. Τοῦ ἐν ἀγίοις περὶ ἡμῶν, ζηζούει ὀπι-
σκόπου νεοκησαρσία, τοῦ θαυματοῦρ-
ζοῦ ζοπάειον, ἡχος, τλ. δ.

ε' ἢ προσόχαις ζηζοράν, ταῖς τῷ θαυ-
μιάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωιν-
μίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ
πρὶς βδε χειρῶν τῷ θεῷ πάτερ ζηζέ-
ει, φωτίσαι τὰς ψυχαι ἡμῶν, μήποτε ἐ-
πνώσωμεν εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, ἡχος, β'. Τὰ αἰὼν ζηζή.

Ⓢ αὐμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐν ἐρθείαι.
σημείοις φεικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπίση-
σαι, Ⓢ τὰς νόσους ἤλασαι τῷ ἀνθρώπων,
πάνσοφε ζηζορέ. ἔτω δὲ ὀνομάζη, πυνὲ
κλήσιν ἐκ τῶν ἐργων κομισάμενος.

**η'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων πλάτωνος, καὶ
ῥωμα.**

ῥωμαγοῦ. εἰ οὐκ ἔστιν ἀλληλουΐα.

Ἐοπάειον, ἦχος, δ. Ο.

β. Τοῦ ἁγίου μαρτυροῦ βαρλαάμ. καὶ τοῦ
ἐκίου προσήτου ἀβδίου. ἀλληλουΐα.

α. Προεόρπα τῆς σὶ τῆς ἱερῆς εἰσόδου, τῆς ὑπε-
ραγίας θυσ. Ἐ τῆ σὶ ἁγίοις πατρὸς. ἡμῶν
πρόκλη, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπό-
λεως. Ἐ τῆ σὶ ἁγίων ζηνζοῦ τῆ δικαπαλί-
του. Ἐοπάειον. ἦχος, δ.

Ο. Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁποῖα ἀεί αὐτῶν
ἡμῶν κατὰ τὴν σὶ ὑπέκειαι, μὴ δόσο
εἴσης τὸ ἐλεῆσου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ τῶν
κωτῶν ἰουδαίως. σὶ εἰρήνῃ κυβέρησον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, προεόρπον, ἦχος, δ.

Καὶ προμνησ δέεται πᾶσιν ἡ ἀῖνα νυ-
κτὶ τῆς λύπης ἀπὸ τῆτον καρπὸν βλαστῆ-
σασα, τὴν μόνου ἀετῆρον. ἡμῶν περδῆ
Ἐ προσάγει, τὰ δὶχα ἐκπληρῶσα, σὶ
μικροῦ γηθομῆ τῶ ἱερῆ τῆ κτῶ εἰς ὄντι
καὶ τῆ θειῶ λόγου, καὶ μητέρα ἀγγελῶν.

↓ III Δ' πού.

Α' πόλιν, ἁγίας, κοιτάκιον, ἡχας, δ'.

Ἐπεραίνης σήμερα.

Ε' ἡμέρας σήμερον πατηγυρίζεις, ἡσασσάν
τῶ πόλεων, πικιωτέρα ἀληθῶς. σὺ τῆ σε
τῆ ἡ μετασάσεις, πέρ πατέρων, παμ-
μάκαρ πρόκλεσφι.

Α' φ' ἔκτης, προεόρποι, τῆς Θεῶ ὁμοιον.

Ε' ὑδροσιῶνης σήμερον ἡ οἰκὸς μύνη. ἐπληρώ-
θῃ ἀπασα, σὺ τῆ δὲ σήμω ἑορτῆ, τῆς θεο-
τόκου κραυγῆς ἀζυσα. αὐτὴ ὑπάρχει σκίψη
ἑπεραίνιος.

κα' Ἡ' σὺ τῶ ναῶ εἴσοδος, τῆς ὑπεραγίας δι-
αποίτης ἡμῶν Θεοτόκου ἀργίας, καὶ ἰχθύος
κατάλυσις. ἑσπείριον. ἡχας, δ'.

Σ' ἡμερον τῆς δουκίας Θεῶ τὸ προοίμιον.
καὶ τῆς τῶ ἀνθρώπων σείας ἡ προκήρυ-
ξις. σὺ ναῶ τῶ θεῶ, ἑσπείριος ἡ παρθένος δει-
κνυται, καὶ τὸν χριστὸν τοῖς παῶσι προκα-
ταγγέλλεται. αὐτῆ ἑ ἡμεῖς, μεγαλω-

ἡ ὅτι Α

φώνως

φάνως βοήσωμεν, χαῖρε τῆς οὐρανομίας
τοῦ κτίσῃ ἐκπλήρωσας. Καντάκιον,
ἦχος, δ'. Οὐ ψάλλεις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς οὐρανομίας.

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ θεοῦ πολυτίμη-
τος πασῶν, καὶ παρθένος. τὸ ἱερόν θη-
σαύρισμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, σήμερον εἰ-
σάγεται ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. πλὴν χάριν συ-
κειγάγουσα, πλὴν ἐν πᾶσι θεῶν ἢν ἀνυμνεῖ-
σιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ
ἐσραήλιος.

εβ. Τοῦ ἁγίου ἁποστόλου φιλήμονος, καὶ τῆς
συνὸς αὐτῶν. Ἐσραήλιον. Α'

Δόξα, καὶ μὴ. Τῆς ἁγίας

κγ. Τὰν ἐν ἁγίοις πρώτων ἡμῶν, γεννητοῦν, ἐκ-
πακόπτη ἀκραγυμνῶν, καὶ ἀμφιλόχου,
ὁπισκόπου ἱερῶν. Ἐσραήλιον.

Ο θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν.

Α' πρὸς γ'. ὡδὴς. καντάκιον πρὸς τὸ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φ ωτοβόλοις λάμψουσιν ἡ ἐκκλησία, τὸ ἁ-
γίον πᾶσι. φωταγωγεῖ τοὺς πλὴν φαιδραῖν,

↓ IIII ὅτι

Ἐπιθροῦντά σου κοίμησιν, ὅσι πάτερ;
πάμια καρζήσῃ. Ἄ φ' ἴκτες

ἦχος, α'. πρὸς τὸ. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ως λίαν ἐκ λεπτὸς, καὶ θεῶν ἐγνωσμένος.
τῇ θεῖα ἀληθείᾳ, προκεχείρησαι ψήφω,
ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περι-
ποίησιν. ὅθεν αἰετος, ἀρχιερός δεδυ-
μένος, πᾶσαν αἵρεσιν, δυσεβοφρόνως κα-
θεῖλες, πρὸς τὸν προῖτα ἄμνος.

δ. *Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος ἀκατίει-
νης καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, μερκεουρίου.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀρχία.
Ἦχος, δ'.*

Η ἀμναστὲ ἰησοῦ, κρῖζει μεγάλη τῇ φωνῇ.
καὶ τοῦ ἁγίου; Ὁ μάρτυς σου κύεε.
Κοιτάκιον, τῆς ἁγίας ἦχος, β'.

Τὰ αὐτοζήτηθ'.

Χορῆσαν σε πλὴν, εἰ θεῶς φιλομάρτυ-
ρες. ἐγείρατε νιῶν, γεραίροτες τὴν παί-
σοφος

σοφοι αὐ κατερίνω. αὐτῆ γὰρ εἰς ἀδίω τὸν
χειρὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε ρη-
τόρων τῶν γινώσιν καταπαύσασα.

Τοῦ ἀγίου, ὁμοιον.

Τὰ θεῖα σοφῆ, καλῶς μυσαγωγούμενος
δυοῖα δεκτῆ, ἐγγύς παραοίδιμε. τῆ χυ
γὰρ ἐπις προθυμότατα τὸ ποτήριον δια-
πῆτο μικροῦρι, πρὸς βόεις ἀπαύσως, ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

κί. Τῶν τε ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἑπιρομα-
τόρων, κλύρομας, πάλαι ρώμης καὶ πύ-
ξυ ἀλεξασθείας, ἑσπείρας.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κόντακιον, ἡχος, δ'. Ἐπιφάνειε σήμερον

Εκκλησία ἀσείσοι, καὶ θεῖοι πύργοι. δι-
σεβείας εὐθιοῦς ὑλοὶ οἱ ὄντως κραταῖοι.
κλήμη σὺν πύξω πύξω δὲ φημοὶ ὑμῶν πρε-
βεύεις, φρυγήσατε ἀσπαστάς.

καὶ ἀποδίδοται ἡ ἱορτή.

κς'. Τὸ ὅτι παρὸς ἡμῶν ἀλυπίου, τοῦ κινί-
του, εἰ οὐκ ἔστι ἀλληλούϊα. **Ἐοπάειον, ἦ-
χος πρῶτος.**

Τ' πομονῆς σύλως γέροντα.

κζ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, **ἰάκωβου τοῦ πέ-
σου. Ἐοπάειον. Ο' μάρτυς σε κ' εἰ.**

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ αἰωζήτῳ.

**Ρ' εἰδεις τῆ καλῆ, συζύγω καρτερόψυχε·
Ἐ τὸ φοβερόν κειθήμιον πτόμνος, τῷ περ-
σαι τὸ πρόσαγμα Ἐ τὸν φόβον ἰάκωβε
κατέπυσσε. Ἐ εἰδείχθης μάρτυς σε πῶς,
τὸ σάμα ὡς κλῆμα τιμνόμενος.**

ιη Τοῦ ἁγίου ὄσο μάρτυρος, σε φαίν τῷ νίου.

Ἐοπάειον, ἦχος δ'.

**Α' σκηπικῶς προγυμναθεῖς εἰ τῷ ὄρφ ται
νοητὰ τῆς δυσμῶν παρατάξεις, τῆ
παινοπλία, ὠλεσα παμμακάρι τῆ σρῆ.
αὔθις δὲ πρὸς ἀθλοισιν, ἀδελκῶς ἀπε-
δύσω. κτεῖνας τὸν κοπρώνυμον τῷ τῆς
πίσεως ξίφει καὶ διὰ μφοῖν ἐσεφθης ἐκ
θεῶ, ὄσο μάρτυς αἰοίδι με σε φαίν.**

Κοντά-

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ὑπερμάχου:

Τὸν τῆς τριάδος ἑρασίω, καὶ θεῖον σέφα-
νον, ἀνδρημήσωμεν πσιῶς, ὡδαῖς φι-
λέορτοι ἐκ καρδίας, ὡς πηήσαντα χαρα-
κτῆρα τὸν ὁραῖον τοῦ δεσπότου, καὶ μη-
ξὸς αὐτοῦ, καὶ συμφώνως νιῶ ἐκ πόθου
ἐκβοήσωμεν τούτῳ χαίροντες, χαίροις
πάτερ ἀοίδιμε.

**κθ'. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, παραμόνις, ε φη-
λουμένη. καὶ τῆ ὁσίᾳ ἀκακίῳ, τοῦ ἐν τῇ
κλίμακι. ἀληθούσια.**

**λ'. Τῆς ἀγίας καὶ πτωδωφήμου ἁγίας ὁλυ, αἰ-
δρίας τῆς πρωτοκλήτου. κατὰ λυσις οἴνω
καὶ ἑλαίῳ, καὶ ἀρτίῳ,**

ἡχος, δ' ἡχος, δ' ἡχος, δ' ἡχος

**Ως ε τῆς ἁγίας ὁλων πρωτοκλήτου, καὶ τοῦ
κορυθαίου ἀσπιδέλους τῆς διασότη
τῆς ὁλων αἰδρία ἐκείνου, εἰρλίω τῆς δι-
κορῆς ἀσπιδέλους καὶ τῆς ψυχῆς ἡ-
μῶν,**

μῦθ, τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὴν σὶ πρὸς βίαιε.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ
μαθητῆν τον πρωτόκλητον τοῦ σωτῆρος
πέξου τὸν σύγρονον διημήσωμα. ὅπ
ὡς πάλαμ τούτω, Ἐνὼ ἡμῖν ἐκέκραγε.
δύρηκα μὲν δεῦτε τὸν ποθέμενον.

ΜΗ' Ν ΔΕ ΚΕ' Μ Β Ρ Ι Ο Σ,

ὄχων ἡμέραε, λ α'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὄραε, β'.

καὶ ἡ νύξ ὄραε, γ'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην. τοῦ ἀγίου προφήτου
θαύμα, εἰ οὐκ ἔστιν, ἀλληλούια. Ἐοπάειον,
ἦχος, β'.

Τοῦ προφήτου σου τὴν μήμην κύριε ἰορ
τάζοντες.

β'. Τοῦ ἀγίου προφήτου ἀββακούμ ἡ
μαίως.

γ'. Τοῦ ἀγίου προφήτου σεργίου ἀσάνης.

δ'. Τῆς

βαρά τυράννων ἐκατέπηξαι, ἀπειλὰς
ἀνδρείοφρον. μεγαλοφώνως κράζουσα
σεμνη, τειάδα σέβω τῷ μίαν θεότητα.

Τὴν οὐρανὸν ἰδοὺ, ὅπου οὐρανὸν ἰδοὺ.
Τὸν ὕμνο γράφον καὶ σεπτόν θεηγόρον τῆς
ἐκκλησίας παύδου τῷ καὶ διδάσκαλον.
καὶ τῆς ἐχθρῶν ἀντίπελον, ἰωάννου ἀν-
μνήσωμεν. ὄπλον γὰρ ἀράμμος, τὸν εὖρον
τοῦ κυρίου πᾶσαν ἀπεκρέσατο τῆς ἀγρέσεως
πλαίω. καὶ ὡς θερμὸς πρὸς ἀτῆς εἰς εὖν,
πᾶσι παρέχει, πηλοσμάτων συγχώρη-
σιν.

Ἐπερον.
Τὸ αὐτοῦ. Τὰ αὐτῶ ζητήματα.
Δαμάσαε πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως,
τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος πρὸς οὐραῖον,
διπετῶς ἀνέδραμεις ὅπως μέλη θεῖα σοι
δίδονται ἀξίως ἐμελωδήσαε τοῖς φί-
λοις κυρίου πάτερ ὅσιε.

Ἐπερον.
Τὴν οὐρανὸν ἰδοὺ, ὅπου οὐρανὸν ἰδοὺ.
Τὴν οὐρανὸν καὶ θεοφόρον πατρὸς ἡμῶν σαβ-
βα, τῆ ἡγιασμένης. κατάλυσις οἴκου καὶ
ἐλαίς,

ἐλαίου, καὶ ἀργία. Ἐοπάειον, ἦχος, πλ. δ'.
Τῆς τῆς δακρυῶν σου ῥοαίς.

Κοιτάκιον, ἦχος, πλ. δ'. Τῆς ὑπερμάχου.
Ὡς ἄπο βρέφους πᾶθεα θυσία ἀμωμος.
προσκειθεις διαρετῆς σαββα μακά-
ρει. πᾶ σὲ πειν γληνηθῶν ἐπισαίδῶν,
ἐχρημάπασα οὐσιῶν ἐγκαλλώπισμα. πο-
λις ἴστω τῆς ἐρήμης ἀξίεπαυτος διὸ κρά-
ζωσι, χαίροις πάτερ αὐοίδιμε.

5. Τοῦ εἰς ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου, ἐπι-
σκόπου μύρον, τοῦ θαυματουργοῦ. κα-
τάλυσις, οἶνε καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία. Ἐο-
πάειον, ἦχος, δ'.

Κωνόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πρᾶξιτος ἐγ-
κράτεια διδάσκαλοι ἀνείδεξις τῆ ποί-
μνησου, ἡ τῆς πραγμάτων ἀλήθεια. δὲ
πῆτο ἐκτίσω τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῆ πτωχεία τὰ πλούσια. πῆρ ἱεράρχα νι-
κόλαε, πρὲς βέλε χῶ πᾶ θεᾶ, σωθῆναι
τάς

ταὲ ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς μύροις ἄγιε, ἱερουργός ἀνεδείχθης.
τῷ χϛ Ϟ ὁσίε, τὸ δ' ἀγγέλιον πληρώσας,
ἔθηκας τ' ψυχίνας ὑπὲρ λαῖσσι. ἔσωσας
τοὺς ἀθώους ἐκ τῆς θανάτου. διὰ τῆς τοῦ ἡγά-
δης. ὡς μέγα μύσης θεῶ τῆς χάριτος.

**Ζ. Τοῦ ἀγίου ἀμβροσίου, ὀπισκοπικῆ μεθ' ἁ-
λάνων, ἑσπέρου. Καρόνα πίστεως.**

Ι. Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν παταπίου. ἑσπέρου.

Εν σοὶ πάτερ ἀκειβῶς διεσώθη.

**Θ. Ἡ σύλληψις τῆς ἀγίας Ἐ θεοπρομίτο-
ρος ἀγίας, ἑσπέρου. ἦχος, δ'.**

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεῖμα δ' ἁλύονται.
τοῦ ἰωακείμ Ϟ καὶ τῆς ἀγίας εἰσακούων
θεός, παρ' ἑλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς
ὑπεχνεῖται θεόπαιδα. ἕξ ἧς αὐτὸς ἐ-
τίθη ὁ ἀπειράραπτος βροτὸς γεροντῶς.
δι' ἀγγέλου κελύσας, βοῆσαι αὐτῆ.

χαῖρε

χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κ' ἐμετὰ σοῦ.
Κοιτάκιον, ἦχος δ'. Ἐπιθαίνης σήμερον.

Ἐρτάζει σήμερον ἡ οἰκημένη, πῶς τῆς αἰ-
νης σύλληψιν γεγενημένην ἐκ θεῶ. καὶ
γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησεν, πῶς ὑπὲρ λόγον τὸν
λόγον κηύσασα.

ὁ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων. μελωδία ἰρμολόγιος,
καὶ δ' ἔγραφε βοιτάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Δι' ἡγικρατείας τῆς παθῶν τὰς πνευφλί-
κτους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς, καὶ τὰς
κινήσεις, τῶν χυοῖ μαρτυρῶν ἔλαβοι πῶς
χάειν. τὰς ἰόσοις ἀποδιώκειν τῆς ἀδι-
ραν. καὶ ζῶντες καὶ μὴ τέλους θαυμα-
τουργεῖν. ὅπως θαῦμα παράδοξον. ὅτι
ὅσα γυμνά ἐκβλύσονται ἰάματα. δόξα
τῶ μόνῳ καὶ κτίσει θεῷ.

Κοιτάκιον, ἦχος δ'. Καρὸς ἀγγελοῦ.

Μελοῦν τὸν θαυμαστὸν ἰρμολόγιον τὸν θεῶν
καὶ δ' ἔγραφο ὁμοῦ, ἰερῆς μελωδίας,
πμήσωρον ἀπαιτες, ὡς πμήσασται
κλ., καὶ ἀθλήσασται, ὅπῃ αὐτοῦ, καὶ
φορέαι,

χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν ἑνόϊς πεφθαρ-
κότητας, καὶ θαύματα βλύζοντα.

Ἔτερον ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σημερον.

Γ ἥς στραπία ἤρπασε, σὲ τῆς προσκίψε. Ἐ-
ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληροδόμον, ὧ μῆ-
νᾶ. σὺ τοῖς σὺνάθλοις σὺ κρείσβουε, τῶ
παραχόντι τὸν ἀφθαρτον ζέφανον.

α. Τὴ ὁσίε πρὸς ἡμῶν, δατιήλ τῷ ζυλίτου.

Ἔσπαριον ἦχος πρῶτος.

Τὸ πομονῆς ζύλος γέροντα.

Ζητει σε πῖ βειω, α'.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αἶω ζητῶν.

Γ αἶω ποθάν, τοῖς κάτω μέθις ἀμῶρος,
καὶ ἄλλον ἔρανόν, τὸν ζύλον τεκτινώμε-
νος. διὰ τῆ ἀπῆς ραψα τῶ θαυμάτων τῶ
αἰγλίω ὅσιε, εἰσαεὶ χῆ τὸν τῶν κρείσβουε
ἀπαύσως, σωθλιῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

β. Τὴ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἀσυσωτων
τοῦ θυματουρζοῦ, κατάλυσις, οἴου

καὶ

καὶ ἁγία καὶ ἀρχία. Ἐπιπέσει

κωνόνα πείσεια. Ἐπιπέσει καὶ

ἡς σαυόδα τῆς πρώτης ἀνδείχθη, κτήρι

μοχος. Ἐθαυματῆρος θεοφόρος αὐγῆ

δων πῆρ ἡμῶν διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τὰ φωφρο

σρωνεῖς, Ἐὐφιν εἰς χρυσῶν μετέβαλες,

καὶ ἐν τῷ μέλπει τῆς ἀγίας δὺ χαῖς,

ἀγγέλους ἔχες συλλειτουργουῶτά σοι

ιερώτα τε. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι. δόξα τῷ

σὲ σεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργῶντι δὲ

σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοιτᾶν οὐ ἤχος, β'. Τὰ αὐτῶ ζῆν.

Ἐπόθω χῦ, ζῶθεις ἱερώτα τε τὸν νῦν πῆ

ρωθεις, τῆ ἀγῆ τῆ αὐτῶ. πρακτικῆ θεω

εἶα, τὴν πράξιν ἄρες θεόπνιδι δε θυσια

σήμιον γλυόμενος, ἀγούμιμος πᾶσι θεῖ

αν ἔλλαμψιν.

Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἄσρατίς, ἀξικ-

τίς, ἀγῆμεις, μαρδαεῖς, καὶ ὀρέσου. καὶ

τῆς

τῆς ἀγίας μαρτύρου, λαμπρῆς τῆς ἑσπε-
ρας καταλάου, οἶνον κρημίνου. Ζοπά-
ειον, ἦχος δ'.

Ὁ ἱ μαρτύρες σε κ'.

Κοντάκιον, ἦχος β'. τῷ ἐν πρεσβείαις.

ὡς ἠρ' ἐφαίνης λαμπρότατος, τοῖς ἐν σὺν-
τει τῆς ἀγνωσίας καθηκόντοισι ἀθλοφόρε
πίσιν ὡς δόρυ γαρ πειθέμενος, τῆς δυσ-
μῶν τὰ θράσιν ἐκ ἐπιθήτης δισράπει.
ρητόρων ὑπάρχων ἀγλωπώτερος.

*Τῆς κυριακῆ τῆς ἀγίων προπατόρων, ἠτοι,
τῆς πρὸ τῆς ἀγίων πρῶν. Ζοπάειον, ἦχος,
δύτορος.*

Ε' ὑπὸ τῆς προπατόρας ἰδιότητος αἰ-
δῶν διὰ τῆς προμνης δὲ ἀμφοσικ-
κλυσίας. πανχῶνται ἐν δόξῃ αἱ ἀγιοι, ὅτι
ἐκαστέρματος αὐτῆς, ὑπάρχει καρπὸς
δύκλεις, ἢ ἀσπύρας τεκοῦσάσθ. τῆς
αὐτῆς ἰκυσίας χ' ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀπό

Από γ' ὡδης ἡ ὑπακοή, ἡχος β'.
Εἰς δρόσον τοῖς σπασί, τὸ κῦρ μεταβάλλε
το, τὸ θρῆῦος εἰς χαρὰν, τὰς γυναιξὶν ἰ-
σηλλάπειτο. ἄγγελος γ' εἰ ἀμφοτέροις
διηκόνει τοῖς θαύμασι. τοῖς μὲν εἰς αἰά-
πασιν, μεταπονήσασα τὴν κάμνον. τὰς
δὲ, ἢ ἀνάσσει καταμινύσασα ξήμερον.
ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν κέ, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἡχος β'.
Χειρὸν γραφον εἰκόνα μὴ σε βαδίστις, ἀλ-
λ' ἀγράφου εἰσα θωρακιστίς τεισμα
κάριοι εἰ τῷ σάμματι τοῦ πυρός ἔδο-
ξάθητε. εἰ μίσω δὲ φλογός, ἀνυποσά-
του ἰσάμεροι, εἰ ὅπι καλεῖσθε. τάχυνον
ὦ οἰκίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσασα βυ-
λόμερος.

Θ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θύρου, λαοκίον,
φιλήμοιο, ἀπολλωτίς, καὶ ἀριανῶ ἀλλή
λαῖα. ἢ ἱεροσάειαν, ἡχος δ'.
Θ. ἰ μαρτύρισσου κέ.

ω 111 14. ΤΩ

16. Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος ἐλάδου Ἐπιφάνειῳ, ὁ πῦρ
ἔσθ' ἡμῶν πατρὸς ἡμεῶν ἁγίου, ἡ ἐν τῷ λαῷ
ἔσθ' ἡμῶν τροπάρων, ἡχος, δ'.

Ὡς τῷ ἁγίῳ ἀσωμάτων ὁμόσπλιον, καὶ πάντων
ἡρώσιων συμμέτοχον, παλαοίδημε παῦ
λεὺκῶν ἐκείνη, καὶ δυσωπῶν ἐκείνη, πρε
σβεθεῖν ἐκάστοτε ὑπὲρ ἡμεῶν, ὅπως ὁμο
ρῶν ἔσθ' ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἡχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Ἀπόνοστότος σοφὸς τὰ ὑπερέννοια, ἔπιπο
θήσασαι ἀδελκῶς κῆρυξον τὸν τάρταρον κα
τέλιπες. Ἐ γέγονας ὁμοθεῖα πολιτεῖ
σαι, τῆς ἑλλάδος οἰκητήριον. καὶ ἰσώπασαι
τὰς πύξεις ἡρωσιότητάσιν. ὅθεν κράζο
μεν, χαίρει παύλι ἀπόλβι.

Ἐπεὶ τῷ ἱερομάρτυρος, ἡχος, β'.

Τὴν ἀσφαλεῖς

Ὡς κατὰ τὸν ἁγίον ἱερομάρτυρος, καὶ πρεβ
σβεθεῖν ἐκείνη, καὶ πρεβσβεθεῖν ἐκείνη, ὅπως
ἡμῶν, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἡμῶν, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἡμῶν,
τὴν πόθον τῶν ἡμεῶν ἡμῶν ἡμῶν, καὶ
ἡμῶν

δυών πολυζόπων ἐλευθέρωσαν πρεσ-
βύων ἀπαύσως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

5'. Τῷ ἁγίῳ προφήτῃ ἀγγέλ. ἀλληλοῦια.

ζ'. Τῷ ἁγίῳ προφήτῃ δανιὴλ, καὶ τῷ ἁγίῳ
πειλῶν παίδων ἀνασίμ. ἄζαριμ, μισαὴλ.
κατάλυσις οἴνου ἔλαιου. ζοπαρ ἢ χβ'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν
τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ὅτι ὕδατος ἀνα-
παύσεως, οἱ ἄγιοι, ζεῖς παῖδες ἠγάλλον
το. Ἐὸ προφήτης δανιὴλ, λεόντων ποι-
μῶν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν
ἰκεσίαις χεῖ ὅθι, σάσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπό γ' ὠδῆς. κοιτάκιον τῷ προφήτῃ,

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὡπιδεῖσα πᾶν, ἡ κἀθάρα σου καρδία.
προφητείας γέρονε θαυνοτάτης δο-
χεῖον. βλέπεις γὰρ ὡς ἐνέσθητα, τὰ μα-
κραῦντα. λέοντα ἀποφειμοῖς δέ, βλη-
θεῖς ἐν λάκκῳ. δεῖ τὸ τόσε πικρῶν.

1111

ω 1111

προ-

προφήτα μακάριον ἢ λ' εὐδοξίαι.

Α' φ' ἑκτίης, τῆς ἀγίων. Χειρόγραφον σι-
κότα.

Ⲑⲉⲛⲟⲩⲛ ⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛ ⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛ ⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛ ⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛ ⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲛ

Τῆς κυριακῆς πρὸς τῆς χυ' γυνήσεως, ἡτοι-
τῆς ἀγίων πρῶτον. ἑορταίον, ἡ ἄρχος, Β'. Με-
γάλα τα τῆς πίστεως καταρθώματα. ἀπὸ
γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἡ ἄρχος, πλὴν δ'.

Δ' ἡ γγελος παίδων ἐδρῆσισε κάμινον. νιῦ
δὲ γυμνακῶν κλαυθμὸν, διεκώλυσε λῆ-
γων. τί ὅτι φέρετε μῦρα; τίνα ζητεῖτε ἐν
τάφῳ; ἀνέστη ὁ χ'σ και θεός, ὑπαρχει γῶ
ζωή και σῆρ τῆ γῆυες τῆς ἀνθρώπων.

Α' φ' ἑκτίης, κοντάκιον προειρηθῆν.

ἡ ἄρχος, α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Β' ὑφραίνε βηθλεὲμ, ὁ φραθᾶ ἐποιμάζεις.
ἰδὲ γῶ ἡ ἀμναὶ, τὸν ποιητῆ ἡ μέγαν, ἐν
μήξα βασάζεσσα, τ' πικεῖν κατεπεύγα-
ται. ὄνπερ βλέποντες, οἱ θεοφόροι πρῆες,
ἰσαγάλλονται μὲ ποιμητῶν ὑμνῶν-
τες, παρθένον δηλαζέσσαν.

11. 25

1 η. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρες σεβασταίη, ἡ τῆς σου
νοδίας αὐτῆ, ἀλληλουτία, ἡ τὸ,
Οἱ μάρτυρες σου κτ.

1 θ. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρες, βοτταίη, ἡμοίως.

2. Προϊόρπα τῆς κτ. σαρκῶ. γυνήσεως, τῆ
κτ. ἡμῶν τῷ κτ. καὶ τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος
ἰγναπίη τῷ θιοφόρῳ κατάλυσις, οἶνον καὶ
ἰλαίη. βοτταίη, ἡχος, τίταρτος.

3. τοιμάζβηθλιέμ, λυοικταμπᾶσινῆδέμ
διξέπιζεδύφραθᾶ, ὅπι τὸ ξύλοντζωῆς,
εὐ τῶσπηλαίω ἰβζλύθισεν ἐκτῆς παρθῆ
νε. παράδεισος, καὶ γῶ ἡ ἐκείνης γαστήρ,
εἰδείχθη νοητὸς, εὐ τὸ θεῖον φυτὸν, ἰβζ οὐ
φαγόντες ζήσομεν, εὐ χεὶ δὲ ὡς ὁ ἀδ ἄμ τε
θρηξόμεθα. χεῖσὸς γυνᾶται, τὴν πέν
πεσῶσαι ἀιασήσων εἰκόνα.

Τῷ ἁγίῳ, ἡχος, δ. Καὶ βοτταίη μίτοχος.
Ἀπὸ τρίτης ὡδῆς.

βοτταίησι προϊόρποι, ἡχος τρίτος.

Ἡ παρ-

Παρθένος σήμερον, τὸν προαμῶνιον λά-
ρον. σὺ ἀπηλάω ἔρχεται, ἄπο τε κείν ἀ-
πορρήτως χόρδε ἡ οἶκα μὲν ἀκαπαθεῖ-
σα δόξασον μὲν ἀγγέλων Ἐ τῆς ποιμέ-
νων βελήθεται ἐποφθλῶμα παιδίον νέ-
ον τὸν προαμῶνων θεόν.

Ἄφ' ἑκτῆς ὡδῆς κοινὰ κίον τῆς ἀγίας, ὁμοιον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος
ἡμέρα. προκίρῃται ἄψασι, τὸν ἐκ παρ-
θένος τε θέντα. τέτου γὰρ διψῶν ἐκ πό-
θου καταξυφῆσαι. ἔσασα σὰς ὑπὸ θηλείων
ἀναλωθλῶμα. διὰ τῆς το θεοφόρος προση-
γορῆθης, ἰγνάπε σὺ δόξε.

**α'. Τῆς ἀγίας μάρτυρος, ἰκλιανῆς τῆς σὺνι-
καυηδία. Τροπάειον προσόρπον.**

Κοντάκιον, ἡ γος β'. Τὰ αἶω ζητήρ.

**Ἐ τῆ βῆθλεέμ ὄραντες ἀπαργανέμενον,
τὸ πᾶσαν πλὴν γλῶ, κρατῶντα τῆ χειρὶ αὐ-
τῆ, προσόρπια ἄσματα, τῆ τεκνέση τούτου,**

προ-

προσενέγκωμιν. μηξικως γρ δ'οφρανε-
ται, κρατιστα ει κελποις τον υοα εν θη.

α β. Της αγια μεγαλομαρτυρος ανασασια,
αε, της φαρμακολυτειαε. βοπαειον.
Η αμνασσυ ιησθ.

Κοντακιον ηχος, β'. Τα ανωζητη.

Οι εν πειρασμοις και θλιψειν υπαρχον-
τες, προς τον συν ιαον προσρεχοντες, λαμ-
βανει τα σεπτα δωρηματα, της εν σοι
οικεισης θειαε χαριτος ανασασια. συ γρ
αει τω κοσμω πηγαζεις ιαματα.

α γ'. Τα ανων δεκαμαρτυρων, η εν κρη-
τη. βοπαειον. Οι μαρτυρες σου κε.

Κοντακιον ηχος, γ'. Επεφανησ σημερον.
Εωσφορος ελαμψεν η εν μαρτυρων, σε-
βασμια αδληπς. προκαταυγαζισα
ημιν, που εν απηλαγω πικτομενοι. ον ηπαρ
θςιος

· Σείος, ἀσπύριος ἐκύψεν.

κδ. Τῆς ἀγίας ὁσιομαρτύρου **Αγλαΐας**. Ζο-

πάειον προεόρπον, ἦχος, δ.

Α' περὶ ἀφ' ἑσθ' ἡσπύριος, σὺ τῷ πρεσβύτῳ ἰω-
σὴφ ὡς ἐκαστέρματος δ' α' δ, σὶ βηθλεὲμ
ἡ μαριὰμ, κυφορῆσα τὴν ἄσπυρον κυ-
φορῆαν. ἐπέση δὲ καμρὸς ὁ τῆς γυνήσεως,
Ἐτόπος ἡ δ' εἰς τῷ καταλύματι. ἀλ-
λ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ ἀπ' ἡλαμον τῆ
βασιλίδι ἐδείκνυτο. χριστὸς γυνᾶται, ἢ
πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

· (Ἡ' κατὰ σὰρκα γυνήσε, ἢ κύριον καὶ
δὲ καὶ σὺς ἡμῶ ἰησοῦ χυ. πάχα. ἀφ-
ἡα τερπνόν. καὶ κατάλυσις εἰς πα-
ται. ὁμοίως καὶ τὸ διωδὲκαήμερον, κατὰ

λυσας.

λυσις εἰς πάντα, καὶ ἀργία τῶν μαυρίων. Ἑσπέρειον ἦχος, δ.

Η' ἄνθρωποι σὺ χεῖρόν εἰς ἡμῶν, αὐτεῖλε τὰ κάσμιω τὸ φάος τὴν γλώσσιω. εἴ αὐτῆ γὰρ οἱ τοῖς ἀστέροις λαξέοντες, ὅπο ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυεῖν τὸν ἥλιον τὸν δικαιοσύνης, καὶ σὲ γνώσκων, ὅς ὑψους αἰατολὴν κέ, δόξα σοι.

Α' πὸ γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἦχος, πλ. δ.

Τ ἠὲ ἀπαρχὴ τῶν ἐθῶν, ὁ ἔρανος σοι προσεκόμισε. τὰ κειμήλια νηπίω εἴ φάτιη, δὲ ἀστέρος τὴς μάγας καλέσσα, ἕς Ἐ κατέπληθη, ἕσκηπτρα Ἐθρόνοι, ἀλλ' ἐχάτη πτωχεία. τί γὰρ ὄτε λείπερον ἀσηλαίμ; τί δὲ παπεινότερον ἀσργαίων. εἴ οἱς διέλαβεν ὁ τῆς θεότητός σου πλεῖτος, κέ, δόξα σοι. Α' φ' ἔκ τῆς, ὠδῆς, ἦχος, γ'.

Η' ἀσπασθός σήμερον, τὸν ὑπερῆσιον πικτεῖ. καὶ ἡ γῆ τὸ ἀσηλαίμον, τὰ ἀπροσίτω προσάχει ἀγγελοι μετὰ ποιμῶν, δόξολογοῦσι, μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὀδοι-

πορεῖ π.

πάρῃσι. διήμειν γὰρ ἐθροήθη καὶ οἱ ἐ-
ον, ὁ πρὸ αἰώνων θεός.

κς. Ἡ σὺνάξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἡ-
τοι, τὰ ἐπιλύχρα καὶ τῶ ἀγίῳ ἱεροκαρτυ-
ρος διδυμίῳ, ἐπι σκόπου σαφείων.
Ἰσοπάριον. τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Ο' προεισφόρα ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γυν-
θεις, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθησῃ
μερον ἐκ σὲ. ὅθεν ἀστὴρ διαγγελίζεται
μάτοισ. ἀγγελοὶ δὲ μὲ ποιμένων, ὑμνε-
σι τὸν ἀσπαστὸν τέκνον, ἡ κεχαριστωμένη.

Τῆ χειρὸς κῆ μὲ πλὴν χῆ γνήσιον, μνήμη
τῶ ἀγίων, & δικαίων, ἰωσήφ, τῆ μητροσ, &
δαδ τῆ βασιλείως, καὶ ἰακώβου τῶ ἀδελ-
φοθύ. Τροπάριον, ἦχος, β'.

Ἐγγελίζε ἰωσήφ, παδ δαδ, τὰ θαύρατα

παδ

καὶ θιοπάτριες καὶ θεῖον εἶδος κυφορῆ
σασιν. μὴ ποιήσῃσαν ἰδοξολόγησιν καὶ
μαίλων προσκυήσασιν διαγγέλεχρημα
παιδεις, μίε τὸν χῆ τὸν θεῖον, σὺ δὲ ἴσασιν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος, γ΄.

Ἡ παρθεῖνος σήμερον.

Ε ὑφροσύνης σήμερον, ἡ βασιδὸς πλεπῆται ὁ
θεῖος. ἰωσήφην ἀνέστη, σὺ ἰακώβω προ
σφίρει. εἶφος ἡδὲ τῆ σὺ γῆρας χῆ λα
βάτες, χαίρεισι καὶ τὸν ἀφράσας εἰ γῆ
πυθίτα, αἰνυμῶσι καὶ βουῶσι, οὐκ ἔρ
μοι σῶζε τὰς σὲ γεραίρονται.

Τὰς ἀγίας ἁποστόλων πρῶτο μαρτυρες, καὶ
ἀρχιερατικῶν σεφῶν. Ἐ τῆ ὁσία πρῆ ἡμῶν
καὶ ὁμολογητῆς Διοδώρου τῆ χραπίτῃ, καὶ
αὐτὰ δὲ ἄλλα Διοδωρίσ τῆ παικτῆ.

Ἐπείρειον, ἦχος πέμπτος.

Ἐν ἀγῶνι ἄτ' καλὸν ἡγῶνίσω, πρῶτο μαρ
τυρῆ τῆ χῆ Ἐ ὑπέσολι. καὶ τῆ τυραίνων
ἡλιγ-

ἤλεγξαι τὴν αἰσίβειαν. λίθοις γὰρ βαλλόμενος ὑπὸ χειρῶν αἰόμων τὸ σέφος ἐκ τῆς αἰωνοῦ, δεξιᾶς ἐκομίσω. Ἐπρὸς θεὸν ἐκράυγας βοᾶν καὶ μὴ σήσης αὐτοῖς, τῆς ἀμαρτίας ταύτης.

Κοντάκιον, ἦχος, γ' Ἡ' παρθένος σήμερ.

Ο' δεσπότης χθὲς ἡμῖν, δὲξ' σαρκὸς ἐπέδημαι καὶ ὁδῶλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἕβδημαι. χθὲς ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται. δι' αὐτὸ καὶ τελειῖται, ὁ πρωτομάρτυς καὶ θεῖος σέφανος.

κ. η'. Τῶν ἁγίων διαμυείων μαρτύρων, τῆς σὺν οἰκουμένης κασίτων. Ἐσπάρειον.

Α' θλοφῶρει κϚ. Ζήτηνοικεβεία, β'.

Κοντάκιον, ἦχος πρῶτος.

Ξσπάρειον σὺν ἀειθμαῖ, διαμυείων μαρτύρων. ὡς ἄδυτος φωστὴρ, ἀνατέλλει φωτίζων. καρδίας καὶ νοήματα, ἀσεβῶν δὲ πείσεως. Ἐξαφθάρτες γὰρ, θεῖα σοργὴ τοῦ δεσπότη, τέλος ἅγιον δὲ πυρὸς

οἱ γλο-

οι χυναῖοι, προθύμως ἐδέξατο.

θ. Τῶν ἀγιονηπιῶν, τῆς ἐπιβηθείμε ὑπὸ
ἑράδου ἀταρεθείτων. χλιαδων ὄντων
ιδ'. Ἐ τοῦ ὅτις παρὸς ἡμῶν μαρκέλλε.
ἡγυμνικῆ μονῆς τῆς ἀποιμῆτων. ζοπάρ.
Ταῖς ἀγληδόναι τῆς ἀγίων καὶ τῶ ὄσι.

Ε' ν σοὶ πέρ ἀκειβῶς. Κοντάκιον, τῆς
ἀγίων. ἦχος, πλ. β'. Τὸ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε' ἐ τῆ βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ βασιλέως,
μάγοι ἐκδυσιῶν σωδωροῖς ὀπιδημῆ-
σι, διασέρος ἔξ ὑψους ὀδηγέμενοι. ἀλλ' ἡ-
ρώδης ταράσεται, σὶ Ἐ τὰ νήπια, ὡς περι-
θειρίζετον. ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐ-
τῆ καθαρεῖται ταχὺ.

Ἐπερον, ἦχος, δ'. Ἐπεθείης σήμιου.

Α' σὴρ μάγος ἐπεμψε πρὸς τὸν τεχθέντα.
Ἐ ἠοώδης ἀδικον στρατὸν ἀπέσειλε δει-
νῶς. φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐπὶ τῆ φάπ-
πη, ὡς νήπιον κείμενον.

λ'. Τῆς ἀγίας μαρτυρος ανυσίας, καὶ τῶ ὄσι
ἐπιπέως, πρὸς τὸν τῆς ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοθεσίον.

Συμφάλλεται δὲ καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀ-
γίας μελάνης, διὰ τὸ ἄπο δίδοται τῆς
ἐορτῆς τῶν χειρῶν ῥύτων κατὰ τὴν βίαν
κοσμιωσάντων.

λ. α. Τῆς ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας. Ἐν ταύ-
τη τῇ ἡμέρᾳ, ἄπο δίδοται ἡ τῶν χειρῶν
ῥύτων ἐορτὴ.

ΜΗΝ Ι' ΑΝΟΤΑΡΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λ. α. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ι. δ. Η

α. Εἰς τὴν πρώτην, ἡ κγ' σάρκα περικομῆ, τῆ
κγ' ἡμῶν ἰϋ' χϋ', & τῆ σν' αἰγίοις πρὸς ἡμῶν
βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου, καὶ σαρείας
κατωαδοκίας τῆ μεγάλης, ἀργίας, & ἰχ-
θύος κατάλυσις. Ἐορταίωσι, ἡχος, α.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐβῆλθεν ὀφθόγρησσα,
ὡς δεξάμηνη τὸν λόγον σου. Διού θεοπρε-
πᾶς ἐδογμάτισαι, τὴ φύσιν τῶν ὄντων ἐξά-
νωσαι, τὰ τῶν αἰῶν ἡθῆ κατεκόσμησαι,

βα-

Βασιλειον ιεράτωμα πέρδοι πρίσβα
χῶ τῶ θειῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ πορὸν ἔοικε τῆς ἑορτῆς αὐτῆς.
Θρόνω πνευμόρω, σὶ ὑψίστοις καὶ δὴμ
τος σὺ πατρὶ τῶ ἀρχῶ, καὶ τῶ θείωσ
πνι, διδύκισαι τῶ χθῆναι ὅτι γῆς, ἐκκόρ
εἰπὲρ ἀδρυσ μῆξος. δὲ τῆτο Ἐ πειτ
μήθης ὡς αἴος ἀπταήμερος. δόξα τῆ πα
ταζάθεου βυλῆ δόξα τῆ οἰκονομίασ.
δόξα τῆ συγκαταβάσεισ μόνε φιλαῖε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. ἤχος γ.

Ἡ παρθεῖος σήμερον.

Ὁ ἅλων πῆ, πειτο μὴ ὑπομῶν. Ἐ βροτῶ
καὶ πλάσμα π, αἰσ ἀγαθῶς πειτέμνει.
δίδασκῶ σελῆ σήμερον κόσμου γαίω δὲ
εἰ τῆς ὑψίστοις Ἐ ὁ τῆ χῆς, ἱεράρχης Ἐ
φωσφῆρος, ὁ θεῖος μύσης χῶ βασιλείος.

Ἐ τῶν κοντάκιον τοῦ αἰγίου, ἤχος δ.

Ἐ πεφάτης σήμερον.

Ὁ φθῆς βάσις ἄσειδος τῆ ἐκκλησία. νέ
μα πῆσιν ἄσυλον τῶ χειρότητα. Ἐρρ.

Α ἢ τοῖς.

τοῖς, ὅτι σφραγίζων τοὺς δόγμασιν, ἐρα-
νοφαίτωρ βασιλεῖε ὅστε.

β. Τῆ σὶ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, σιλβίςρου πα-
παρόμης. Ἐσπάρειον. Κ...
καὶ προγόρπιον. ἤχος, δ...

ε. τοιμάζεζα βελῶν, εἰ δὲ περὶ ζε νεφθα
λειμ. Ἰορδαίν ποταμὲ, σῆθι ὑπόδεξα
σιρτῆ, τῆ βαπτισθῆνα ἐρχόμενον τὸν δε-
σπότην ἀγάλλε ἀδάμσιν τῆ προμή-
τει, μὴ κρύπτεθε αὐτὰς ὡς εἰ παραδεί-
σω τὸ πρῶ, εἰ γὰρ γυμνὰς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέ-
φανεν ἵνα εἰδύση τὴν πρῶτον σολῶ.
χρὲ φαίνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θείων αἰα-
καγνίσαι. Κοντάκιον, τῆ ἀγία, ἤχος, δ...

Οὐ ψωθεῖς εἰ τῆ σιωπῆ ἐκουσίως.

ε. Ἐν ἱερεῦσιν ἱερόδς ἀνεδείχθης, τῆ βασιλείως
καὶ θεῶ θεοφόρε, τῆ ἀσκητῆ σιωμίλος,
θρόνος ὅθεν σωμαγάλλη νῦν, τοῖς χο-
ροῖς τῆ ἀγγέλων. πῆρ δὲ φραγνόμενος εἰ-
ποῖς ἐπερανίοις. αἰλβεςρεῖς ἔδοξε ποιμῆ,
αὐτῆ τὰς πόθω τελέντας ἢ μνήμιωσα.

πρῶτος

Προϊόρπον. Ε'πεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ ἰαυδαίου, γε-
ροκῶς ὁ κς, τῆ ἰωάννη ἐκβοᾷ. μὴ δειλιά-
σης βαπίσαιμι. σαβαμ γ' ἦκα, ἀδαμ
τὸν πρωτοπλασον.

Τῆ ἀγίου προφήτου μαλαχίη, καὶ τοῦ ἀ-
γίου μαρτύρου γορδίου. Ἐσπάειον.

Ὁ μαρτύς σε κς. Κοντ' ἀκίον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς θύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδράτες εἴδοξε, τίω πᾶσαν γῆν κα-
τήρδωσαν. Ἐ τοῖς τιμίοις ἀίμασι γορδίη,
τὸν κόσμον ἀπαντα ἠυφραναε. τῆς εὐ-
χαῆς σου θεόφρον, σάσον πάντα τῆς πί-
σεισι ἀγαμέλπονται, καὶ μακαρίζον-
ται βοῶνται ὑμνον ἐπ' ἀξίον, πανδύφη-
με ὡς πολὺ ἀθλος.

Κοντ' ἀκίον. τῆ προφήτου Ε'πεφάνης.

Προφητείας χάεισμα, πλουτ' ἔ' προφήτη.
τῆ χ'ῦ προήγ γειλαι, τίω παρκοίαν ἐμ-
φαναε, καὶ τὸ τῆ κόσμου σέιον, οὐ τῆ ἐλ-
λάμψει ὁ κόσμος πεφώψαι.

Α

III

Κού

Δ' Η σὺν ἁγίῳ ἑβδομήκοντα ὑπο-
βόλων καὶ τοῦ ὁπίου θεοκτίστη, τοῦ ἐν τῷ
κουκέμῳ τῆς σικελίας ἡγεμόντος Ἰοπα-
ειον. Α' πόσολοι ἅγιοι.

Α' πὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον. προειόρπιον. τὸ
Ἐν ταῖς ρείθροις σήμερον.

Α' φ' ἐκ τῆς τῆς ὑποσέλων, ἡχος, β'.

Τὰ αὐτὴν ἡμέραν.

Χ' εὐσεβῆ μαθητῶν, χρόνῳ τῆς ἑβδομήκοντα,
ἐν θείῳ πνεύματι, ἐν ὕμνοις ὀφημήσωμεν.
Διὰ τῆς γὰρ πάντες ἐμάθομεν, τριάδα
σέβειν ἀμίεισον, ἔμμενοι λύχνοι θείας
πίστεως.

ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοπέμπτου, καὶ
θεωνῶ. καὶ τῆς ὁσίας συνηληπτικῆς. Ἰο-
πάειον, ἡχος, δ'.

Α' πνεύματι ποτε, ὁ ἰορδάνης ποταμὸς.
τῆ μηλωτῆ ἑλισσάμε, ἀναληφθεὶς ἡ-
λιθ. ἔδιπρεῖτο τὰ ὑδάτα ἐθεῖν ἔκθαι.
ἔγένον αὐτῶν ξηραὸδὸς ἢ ἔννεμα, εἰς τὴν
πον ἀληθῶς τῆ βαπτίσματος, δι' ἡμεῖς
πάντα

τῶν ῥέσαι τοῦ βίε διαπεράσει διαβα-
 σιν. χεῖρὸς ἐφαθὶ ἐν ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ
 ὕδατα. Κοιτάκιον, ἦχος β.

Τὰ αἰώ (ητῷ).

Ὁ παῖτω χτ, διὰ πλάγχθος ἀφαρούμα-
 νος, πτασμαίων πληθύν, διέλεος ἀμέ-
 ξητον, ἰορδάνου τοῖς νάμασι βαπτιδιῆ-
 ναι ἔχη ὡς ἀνός, κατὰ σολὴν ἐπιδύων με,
 ἡ δόξης τὸν πρῶτω γυμνωθὲντα δεινός.

5' Τὰ ἅγια θεοφάνεια, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ
 σωτήρος ἡμῶν ἰησοῦ κατὰ λυσις εἰς πα-
 τα. φοπάρειον, ἦχος, α.

Εν ἰορδάνῃ βαπτίζοι μύσεσ κτ, ἡ ἡξιάδος
 ἐφανέρωθη προσηκώησις. τοῦ γὰρ χυμῆ-
 τος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρεισι, ἀγαπῆ

A IIII τῶσα

Συμφάλλεται δὲ καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἀ-
γίας μελέτης, διὰ τὸ δοθῆναι τὸ
ἑορτικὸν τῶν χειρῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἑορ-
τικὴν περὶ τῆν.

Λα. Ἰησούστας μελέτης τῆς ῥωμαίας. Ἐν ταῖς
τητῆ ἡμέρα, δοθῆναι τῶν χειρῶν
ἡμῶν ἑορτικῶν.

ΜΗΝ Γ' ΑΝΟΥΑΡΙΟΣ,
ἔχων ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ιδ.

α. Εἰς τὴν περὶ τῆν, ἡ κτ' σαρκὰ περτομῆ, τῆ
κτ' ἡμῶν ἰούχου, ἔ τῆ σὺ ἀγίοις περὶ ἡμῶν
βασιλείου, ἀρχιεπισκόπου, καὶ σαρείας
κατωδοκίας τῆ μεγάλα, ἀργία, ἔ ἰχ-
θύος κατὰ λυσις. ἑορτικῶν, ἡχος, α.

Εἰς πᾶσαν τῆν γῆν δὲ ἦλθεν ὀφθόγχοις,
ὡς δεξαμένη τὸν λόγον σου. Διού θεοπρε-
πῶς ἑδογματίσας, τὴ φύσιν τῶν ὄντων ἑξά-
νωσας, τὰ τῶν αἰῶν ἡδη κατεκόμισας,

βα-

Βασίλειον ἱεράτωμα. πῦρ δὲσι πρὶς βῆθι
χῶ τῶ θεῷ σωθῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

- Εἴτερον βροπαιον τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός. γ
- Ο Ἐρόνω πνευμῶρῳ, σὶ ὑψίστοις κατὰ ἡμέ-
ρος σὺ πατρὶ τῷ κτάρχῳ, καὶ πρὸ θείῳ
πνι. διδύκισαι τὸ χθῆναι ὀπί γῆς, ἐκκόρῳ
ἐκπῆρα ὄρῳσι μῆξός. δὲ τῆτο ἔπειτ-
μήθης ὡς αἴος ἀκατήμερος. δόξα τῇ πα-
ταγάθεσου βυλῆ, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.
δόξα τῇ συγκαταβάσει σου μόνι φιλαῖε.
Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, ἤχος γ.

Ἡ παρθεῖος σήμερον.

- Ο Ἦ ὅλων κτῆ, πειτο μὴν ὑπομῶν. ἔβροτῶ
τὰ πλάσματα, ὡς ἀγαθός πειτέμνει.
δίδωσι ἔσειαν σήμερον κόσμῳ χαίρῳ δὲ
σὶ τοῖς ὑψίστοις ἔ ὁ τῆ κτίσε, ἱεράρχης ἔ
φωτφόρος, ὁ θεῖος μύσης χῦ βασιλείος.

Εἴτερον κοντάκιον τοῦ αγίου, ἤχος δ.

Εἴτερον πατρὶς σήμερον.

- Ω φθῆς βάσις ἄσειδος τῇ ἐκκλησίᾳ. νέ-
μων πᾶσιν ἄσυλον τῷ κυριότητα. βρο-

A II τοῖς.

τοῖς, ὁπισθοραγίζων σοῖς δόγμασιν, ἐρα-
νοφαίτωρ βασιλεῖς ὄσιε.

Β. Τῷ σὺ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, σιλβέσρου πα-
πα ρόμης. Ἐσοπάειον. Κ
καὶ προγόρπιον. ἤχος, δ

Ε. τοιμάζεζα βελῶν, Ἐ δὺρεπείζε νεφθα-
λεῖμ. Ἰορδάνη ποταμὲ, σῆδι ὑπόδεξα
σκιρτῆ, τῷ βαπτιοθῆναι ἐρχόμενον τὸν δε-
σπότην ἀγάλλεσ ἀδάμ σου τῆ προκή-
τοε, μὴ κρύπτεθε αὐτὰς ὡς σὺ παραδεί-
σω τὸ πρῶν, Ἐ γὺ γυμνὰς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέ-
φανεν ἵνα σὺ δύση πλὴν πρῶτῳ σολῶ.
χὲ ἐφαίνε, πλὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνα-
καγνίσει. Κοντάκιον, τῷ ἀγίῳ, ἤχος, δ

Οὐ ψαθεῖς σὺ τῷ σιωπῇ ἐκουσίως.

Ε. ἱερεῦσιν ἱερῶς ἀνεδείχθης, τῷ βασιλέως
καὶ θεῷ θεοφόρε, τῷ ἀσκητῷ σιωμίλος,
χρυσόμυθος ὄθεν σιωγάλλη ναῦ, τοῖς χρ-
ροῖς τῷ ἀγγέλων. πῆρ δὺφραγμόμυθος σὺ
τοῖς ἐπερανίοις. σιλβέσρεσ ἔδοξε ποιμῆν,
αὐτῶς τὰς πόθῳ τελέεντας τὴ μνήμῃ σου.

πρωεῶρ

Προϊόρπον. Ε'π'φάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδαίου, γε-
ρονως ὁ κς, τῆς ἰωάννη ἐκβοᾷ μὴ δειλιά-
σης βαπίσαιμε. σασαι γὼ ἦκα, ἀδάμ
τὸν πρωτοπλασον.

γ. Τῷ ἁγίῳ προφήτῳ μαλαχίῳ, καὶ τοῦ ἁ-
γίου μαρτύρου ἰορδαίου. Ἐσπαείον.

Ὁ μαρτύς σε κς. Κοντ' ἀκίον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς θύσεως.

Ὁι σοὶ ἰδράτες εἶδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κα-
τήρδωσαν. Ἐ τοῖς πμίοις ἀμασι ἰορδαίῳ,
τὸν κόσμον ἅπαντα ἠύθραναι. τῆς εὐ-
χαῖς σου θεόφρον, σασον πάντα τὰς πί-
σεισι ἀαμέλπονται, καὶ μακαρίζον-
ται βοῶνται ὑμνον ἐπ' ἀξίον, πανδύφη-
με ὡς πολὺ ἀθλος.

Κοντ' ἀκίον. ἦ προφήτου Ε'πεφάνης.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῆρ' προσήτα.
ἦ χυ' προηγ' γειλαε, τὴν παρκοσίαν ἐμ-
φανας. καὶ τὸ τῷ κόσμου σείον, οὐ τῆ ἐλ-
λάμψει ὁ κόσμος πεθώψω.

Α ΙΙΙ

Ἡσὺ

Δ' Η' σὺν ἁγίῳ τῷ ἁγίῳ ἐβδομήκοντα ἑπτά-
σάτων καὶ τοῦ ὁσίου θεοκτίστη, τοῦ ἐν τῷ
κουκέμῳ τῆς σικελίας ἡγμενίου φοπα-
ειον. Α' πόσολοι ἅγιοι.

Α' πὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον. προεόρπιον. τὸ

Ἐν ταῖς ρείθροις σήμερον.

Α' φ' ἐκ τῆς τῷ ἁγίῳ ἐβδομήκῳ ἡχοῦ, β'

Τὰ αἰὼν ἡμῶν.

Χρῆσθ' μαθητῶν, χρόν' τῷ ἐβδομήκοντα,
ἐν θείῳ πνεύματι, ἐν ὕμνοις ὄψημι ἡσώμεθα.
Διὰ τῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεθα, τελέει
σέβειν ἀμείψον, ἔμμενοι λύχνοι θείας
πίστεως.

ε'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοπέμπτου, καὶ
θεωνῶ. καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς. φο-
πάειον, ἡχοῦ, δ'.

Α' πνεύματι ποτὲ, ὁ ἰορδάνης ποταμὸς.
τῆ μηλωτῆ ἐλίσσεται, ἀναληφθεὶς ἡ-
λιθ. ἔδινε τὰ ὕδατα εἶθι ἔσθι.
ἔγενον αὐτῶν ξηρὰ ὁδὸς ἢ ἔσθι, εἰς τὸ
πον ἀληθείας τῆ βαπτίσματος, διὲ ἡμεῖς

πᾶν

τῶν ῥέσων τοῦ βίβη διαπεράσει διαβάσει.
χειρὸς ἰσραὴλ ἐν ἰορδάνῃ ἀγιάσαι τὰ
ὕδατα. Κορνακιον, ἦχος β.

Τὰ αἰωζήτων.

Ὁ παύτων χεῖ, δὲ ἀπλάγχυνος ἀφαρούμε-
νος, πτασμαίων πληθύν, διέλιος ἀμέ-
ξητον, ἰορδάνου τοῖς νάμασιν βαπτιοθή-
ται ἔχη ὡς ἀνός, κατὰ σολὴν ἐπενδύων με,
τῆ δόξης τὸν πρῶτον γυμνωθέντα δεινός.

5. Τὰ ἄγα θεοφάνια, τοῦ κυ και θεοῦ, και
σώτηρος ἡμῶν ἰσχυρῶς κατάλυσις εἰς παι-
τα. Κορνακιον, ἦχος, α.

Εν ἰορδάνῃ βαπτίζομεν καὶ, ἡ τῆ φιάδος
ἐφανερῶθη προσηκώσις. τοῦ γὰρ γλυκί-
ταρος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρεισι, ἀγαπη

A IIII τῶσα

τὸν σὲ ἕχον ἐνομάζουσα. καὶ τὸ πᾶν σὶ εἶδει
πειρασαί, ἐβεβαίει τὸ λόγος τὸ ἀσφαλές.
ὁ ὀπιθάνεις χεῖ ὁ θεός, καὶ τὸν κόσμον φω-
πίσαι δοξασοι. Ἡ ὑπακοή, ἦχος, β.

Ὅτε τῇ ὀπιθάνειά σου ἐφώτισαι τὰ σύμ-
παιτα, τότε ἡ ἀλιμυρὰ τῆς ἀπιστίας θά-
λασσα ἔφυγε καὶ ἰορδάνης κάτω ρέων ἐ-
στράφη, πρὸς ἔρανὸν ἀνυψαθῆν ἡμεῖς ἀλλὰ
τὰ ὑψι τῶν θείων σὶ το λάβουσα, σωτήρη-
σον χεῖ ὁ θεός, πρεσβείας τῆς θεῆς Ἐσά-
σον ἡμεῖς. Κοντακίον, ἦχος, δ.

Ἐπεθάνης σήμερον, τῇ οἰκουμένη, καὶ τὸ
φῶς καὶ, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμεῖς, σὶ ὀπι-
γνώσει ὑμνῶντάσσε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ
φῶς τὸ πρόπιον.

ζ. Ἡ σύναξις τῆς ἀγίας σὶ δόξῃ προφήτῃ προ-
φήτου καὶ βαπτιστῆς ἱωάννου, ἀρχαῖ, καὶ
ἰησοῦ καταλύτης. Ἡσάκιον, ἦχος, β.
Μεθ' ἡμῶν δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει

κίσει, ἡ μαρτυρία τοῦ κυ̅ προδρομο̅ αἰε-
δείχθης γ̅ οὕτως καὶ προσφῆτ̅ σεβασ-
μιώτερος. ὅτι καὶ σὺ ρείθροις βαπτίσαι
κατιξιώθης τὸν κηρυττόμενον ὄδου τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσαι, χαίρων ἐν γυ-
γελίσω Ἐ τοῖς σὺ ἄδη, εἴ φανερωθέντα
σὺ σαρκί, τὸν ἄροντα ἢ ἁμαρτίαν τῆ κός-
μα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΟΥΤΑΚΙΩΝ, ἡχοιστὰ β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς
ὁ ἰορδαίνης, φόβω ἀπεσρέφετο. τῆ προ-
φητικῆν δὲ λειτουργίαν ἐκ πληρῶν ὁ ἰωάν-
νης ζόμω ὑπεσέλλετο τῆ ἀγγέλων ἀί-
τάξεις ἕξεπλήθηοντο. ὀρώσαίσε σὺ ρεί-
θροις σαρκί βαπτίζόμενον. καὶ πάντες
σὺ τῷ σκότει καταυγάζοντο. αἰμνοῦν-
τές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ
πάντα.

ἡ. Τῆς ὁσίας μετὰ τὴν ἡμέραν δομνίκαν, καὶ τῆ
εἰσὶν πατέρων ἡμῶν, γεωργίου τοῦ χωρο-
βίτου, καὶ ἀμιλλανου, τοῦ ὁμολογη-
τοῦ

τοῦ, ἑορτάειον. τῆς ἑορτῆς.

θ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυδίκτου, ἑορτάειον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Οἱ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον. Ἐπιφαίνης σήμερον.

Τοῦ σωτήρος κλίναςτος ἐν ἰορδαίῃ κεφαλὴν ἐβλάθησαν αἱ τῷ δρακόντι κεφαλαὶ τῆ πολυδίκτου ἡ καρὰ δὲ, ἄπατμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἤχυσεν.

ι. Τῷ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ζηζυρείῳ, ἐπισκόπου νύσσης, καὶ τοῦ ὁσίου δομεπαίου, ἐπισκόπου μελιτινῆς, καὶ τοῦ ὁσίου μαρκιανῆ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ἑορτάειον.

Ὁ Θεὸς τῷ πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀποιμίοντον θρόνον.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἐν Θεὸς ἱεράρχης ἐστὶ σοφία, σεβάσμιος μυσολέκτης, νύσσης ὁ

Ζηζουρος νῆς Ζηζουριος. οσιν ἀγγέλοις
χορδών. & σὺ θυφῶν τῷ θεῷ φωτὶ προσα
βδύων ἀπαύτως ὑπερ πάντων ἡμῶν.

α. Τοῦ ὁσιν πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίε, τῆ κοινο-
βιαρχον. κατάλυσις οἴκου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπάειον, ἡχος, πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου βροαῖς.

Ζήτει σε πτεβείω, κ. ἡ. κοντάκ. ἡχ. πλ. δ'.

Τῆ ὑπεριμάχω στρατιῶν.

Προῦτο μῦθος ἐν αὐλαῖς ταῖς τῆ κῦ σὺ ταῖ
σαῖ ὁσίε ἀρετὰς τερπνὰς ἐβλήθησαι. &
ἐπλήθυσαι τὰ τέκνα σου, ἐν ἱρήμῳ. τῶ
δακρύων τοῖς ὄμβροισ ἀφδρόμῳ ἀγε-
λάρχα τῶ θεοῦ θείων ἐπαύλειων. ὅθεν
κράζομεν. χαίροις πάτερ θεοδοσίε.

β. Τῆς ἀγίας μαρτυρος πεπηνῆς.

Τῆ τῆς ἱερῆς.

γ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων ἐρμούλου, & στρατο

εἰκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμφάλλεται

καὶ

ἡγία ἡ ἀπολυθία τῆς ἀγίας εὐβάνου, δὲ
τὸ εἰ τῆς δ' ἀποδοῦσαι τὴν ἑορτήν, τῆς
ἀγίων θεωρητῶν. Ἐορταίον, ἡχος, δ'.
Οἱ μάρτυρες σε κτ'. Δόξα. Ὁ θεὸς τῆς
πρῶν ἡμερῶν. Καί ποῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς.
Κοντάκιον. Ἦ ἀἴω ζήτῳ.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, Ἐ
πρὸς γαλλυλῶ, κατὰ σασιν μετέστητε.
μαρτυρίου ἀήμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις
σεφόρμητοι. ὄθει καὶ ἀνεδείχθητε, μαρ-
τύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηλοι.

δ'. Ταῦ ὁσίων πρῶν ἡμερῶν, τῆς εἰ σὺ Ἐ ραί-
θῆ ἀνερεθίστων. Ἐορταίον.

Ὁ θεὸς τῆς πατέρων ἡμερῶν.

εἰ. Τοῦ ὁσίου πρῶν ἡμερῶν, παύλου τοῦ θηβαίου,
καὶ ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Ἐορταίον,
ἡχος, δ'. Ταχὺ προκατάλυβε.

Ἐκ βρέφους τὸν κτ' ὅπι προθήσασε θερμῶς. τὸν
κόσμον κατέλιπες, Ἐ τὰ εἰ κόσμω τε-
πνα, Ἐ ἤσκησας αἰετα. ἐπηξασ τὴν κα-
λύβην, πρὸ πυλαθῆσαν γονέων. ἔθρασσας
τῆς

τῷ δαμόνων, τὰ ἐν ἑδρα παμμάκαρ
δίωσε ἰωάννη, χεῖ ἀξίως ἐδόξασεν.

*Κοντάκιον τῷ καλυβίτου πρὸς τὸ
χειρόγραφο εἰκόνα μὴ σιβαδύτης.*

Ε' Ξέκλινας τῷ βίου τὰ τεκνυμία. πρὸς
ὄρμον δὲ τὸν θεῖον ἴθυνα μάκαρ τὰ πο-
ρείασου. καὶ ἀνέβλυτας πᾶσι ρεῖθρα
ιάσεων, τοῖς πόθῳ ἰωάννη τῆ σωῶσου
πρὸς ψάυσι, ἃ πίσει ἐκβοῶσι σοι, πρό-
σηθι ἐν ἡμέρα τῆς δίκης ταῦς σαῖς πρεσ-
βείης, τῷ ἰκτελούντων σου πτωῶς πα-
τερ' ὅσαι πλὴν κοίμησιν. *Ε' πρὸν, τῷ αὐτῷ,*

ἦχος β'. Τὰ αἰὲς ζήτῳ.

Π' οθήσασ σοφὴ, πτωχίαν πλὴν ἄσουλον. γο-
νίαν τῷ τῶν, τὸν πλετον ἐμίσητας. ἃ τὸ
εὐαγγέλιον ἐν χειρὶ σου κρατῶν, ἠκολύ-
θησας χεῖρας θεῶ ἰωάννη. πρεσβύων
ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Α' φ' ἰχθὺς τῷ θηβαῖν. Ε' πρὸ αἰὲς σίμω.

Τ' ὄν φωσῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀφ-
σῶν ἐκλαμψαντα, ἀνδρὸς ἡμῶν πα-

504

σοι παῦλον τὸν θεῖον κραυγάζοντες, σὺ
τῶν ὀσίων χειρὲς ἀγαλλίαμα.

15'. Ἡ προσκυλίσις τῆς πμίας ἀλύσεως τῆς
ἀγίου καὶ πανδύμε δατοςόλου πέξυ.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. ζοπάειον.

ἦχος, δ'.

7. Ἰω ρώμιω μὴ λοιπὸν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδή-
μησαι, δίδων ἐφόρεσαι τιμίων ἀλύσεων,
τῶν δατοςόλων πρωτόθρονε ἀεὶ ἐν πίσει
προσκυνῆντες δέομεθα, ταῖς πρὸς θὴν πρε-
σβείαισθε, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αἶω ζητῶ.

Η. πέξα χυ, τὴν πέξαν τῆς πίσεως, δοξάζει
φαιδρῆς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον.
συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι πέξυ
τῶ θάυματι, τῆς σῆς πμίας ἀλύσεως, ἧ
νέμει πηασμάτων τὴν συγχώρησιν.

Τὸ αὐτὸ ἀλλοξοπας.

7. Ἰω πέξαν χυ, καὶ πέξαν τῆς πίσεως, ὑμ-
νήσω-

νήσων σου θαλάσσης, χυτὸν πρῶτόν σου.
αὐτὰλαεῖ γὰρ ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦς τῆς με-
μενῆς θαλάσσης, πρὸς ἀλάστας ἐπὶ
δοξάσαι πρὸς ἀμείψαν τὴν συγχέουσαν.

17. Τῆς οἰκῆς καὶ θεωροῦ πατρὸς ἡμεῶν, αἰτω-
νίου τῆς μεγάλου, ἀργίας καὶ κατάλυσε,
οἴκου καὶ ἐλαίου, βοπάειον, ἦχος, δ'.

Τὸν ζηλωτὴν ἡλίας τοῖς βοποῖς μιμου-
μενος, τὸν βαπτιστὴν ἀθείας τῆς τριβοῖς
ἐπόμενος. πρὸς αὐτῶν, τῆς ἐρήμης γένο-
σα οἰκιστῆς, ἐπὶ τὸν οἴκου μετὰ ἐσθίει καὶ
ἀχαιῶν σου ἀπὸ τῆς βλάβεως χειρὸς τῆς θεῆς,
συνθλίψαι τὰς ψυχὰς ἡμεῶν,

Κοντάκιον ἦχος, β' Τὰ αὐτὸ ζητῶν.

Τὸν βιωποῦς δορυβας ἀπὸ σάμμενος, ἡ
συχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεισαι, τὸν βα-
πτιστὴν μιμνέμενος, κατὰ πάντα βόπον
ὀσιώτατε. αὐτὸς οὐ γὰρ γεραίρομεν,
αὐτῶν πατέρων, τῶν πατέρων κρηπίς.

17. Τῶν

ο ἡγίων ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιε-
πισκόπου ἀλεξανδρείας, ἀθανασίου, καὶ
κυρίλλου, ἀρχιεπίσκοποι, καὶ κατάλυσις, οἶνε
ἐλάμει, ἑσπέρειον ἤχος, δ.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ἐτερον, ἤχος, γ.

Ἐργαίς λέμψαντες ὀρθοδοξίας, πεῖσαν
ἀβίσαντες κακοδοξίαν, νικητὰ ἑσπέρειον
φόροι γεγόνατε, τῆ ἄσεβείας πάντα
πλεπύσαντες, τῶν ἐκκλησιῶν μέγαν
κοσμητῆρας. ἀξίως ὄρατε χεῖρον θεόν,
δωρῆμερον ὑμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἤχος, β.
Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φησὶ δάσαστα δόγματα κα-
κοδοξίας ἀκαίθασ ἰσχυτέρας, πληθύνον
τὴν ἀπόρον τῆς πίστεως, τῆ ἐπομβείας τοῦ
πνεύματος ἁγίου. δόσα ὑμῶν ἀθά-
κασίαι. Ἐτερον κοντάκιον, ἤχος, δ.

Ἐπιφάνειας σήμερον.

Ἰ. Ἐπιφάνειας

εραφχα μύγισοι τῆς διαβόια καὶ φη-
γαῖοι προμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τῆ χυ-
παίτης φρερεῖτε τοὺς ἄλλοιτας σω-
σοι οἰκίρμα, τῆς πίσει πρῆφίτα ἑμαῖ

9. Τὸ ὅσιε πρὸς ἡμῖν, μακάριε, τῆ ἀγγυ-
πίε, καὶ τῆ ἐγκί ἀρσκήιε ἀρχιεπισκόπε
κερκύρα. Γραφάει τῆ ὄσιου.

Τῆς ἐοήμου πολίτης, τῆς ἐοήμου
καὶ ὄσιου. Κατὰ τῆς ἑοήμου.

Κοιτῆριε Εὐφραίνε σήμερον

Εὐφραίνε καὶ τῆς ἐγκύρσεως ἀλιθάς
σε ἴδετε, ἀσπὶρ ἀσπὶρ ἀπλάι, φωκ-
ζουῶτα τὰ πέρατα. πᾶτερ πατῆρι με
κάριε ὄσιε.

κ. Τῆ ὄσιου καὶ θεοφόρου πρὸς ἡμῶν, δίδυ-
μίου τῆ μετ' ἄλου. κατάλυσις οἴνε καὶ
ἐλαίου. Γραφάειον. ἦχος, δ.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ ἐτίκτουσα, δίδυμιση
ἢ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι ἐπλήθω ἑοσαι τέκνα

B

ἀνήρ

αὐτῶν ἐπιθυμῶν ἢ τῶν πᾶσι, Δουλοῦσα
οὐκ ἐστὶν ἐκ κρείττων εἰς ἀρε
ἢ τελειότητα. ταῖς αὐτῆ ἰκασίαις χεῖρ
θῶς, σάβαν ταύτην καὶ ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος, πλ δ'.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Εὐ τῆσπιπῆ ἡγήσεισιν, χαραὶ ἡ κτίσε
δρατο. καὶ ἐν τῇ θεῶν ἰσότητι οὐκ
πῶν Δουλοῦσα ἡ ἀρετῆ ἢ ποικιλίαι θεο
μάτων. ἐξ ὧν παράχου πλεσίως ἐν ταῖς
ψυχῆς ἡμῶν. καὶ ἄπακάθαρτον ἀμαρτι
μάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλομεν, ἀλ
ληλούϊα.

α. Τῆ ὁσίε πρὸς ἡμῶν, μαξίμῃ τῆ ὁμολογη
τῆ, καὶ τῆ ἀγίε μαρτύρου νεοφύτου.

Ἐσοῦσιν. Ὁρθοδοξία ὁδηγεῖ.

Κοντάκιον, τῆ ὁσίε ἤχος, πλ δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶν.

Τῶν τῆσ τεράδος ἱερασίῳ, καὶ μέγαν μαξί
μον. τὸν ἐκ διδάσκοντα ξαναῖς, πῆσιν πῶν
ἐν θεῶν. τῆ δοξάζειν τὸν θεῶν ἐν δύο φύσε

σι, θελήσεσίν τε εὐεργεσίας ὑπ' ἀρχόντων.
ἐπαξίοις σὶ ὡς αἱ, πῖστοι πηήσωμεν ἀ-
παπράζουτες, χαῖρε κήρυξ τῆς πίστεως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρας, τῶν ἀγίων μαρτυρῶν, εὐ-
χρίαι, καιιδίου, εὐαγγελιστῶν, καὶ ἀκύλα.
Ἐπάριον, ἡχοειδ.

Σήμερον ἡ ἐκκλησία εὐλογεῖται τοῖς ἀσμα-
σι. Ἐἰ ἡ οἰκουμένη φαιδρεύεται τοῖς θείαι-
μασι. ἰερά ἡ τέξαι, κατὰ τῆς πλάτης
ἐκδοθέντα. καὶ τῶν ἐκκλησίας ὁμιολο-
γησῶν. διὸ ἐν αὐτοῖς ἀμαρτανάτων ἀπὸ
σα ἀξ. λύσει, εὐὲ ὡς φημῶντων ὑμῶν τῶν
μικῶν ἄγιοι.

Κατὰ κίον. ἡχοειδ. Τῆς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θροῦρας. μαρτυροῦ-
ταὺς τὰ τῆς ἡγίας καταληπόντα ἀπτα-
τε. σαυλαθόντες, εὐσπλαχνοῦμεν, ἀσφ-
ρας ὡς φαιδρῶν. εὐχρίαι, καιιδίου, εὐα-
γγελιστῶν. οὐδ' αὖτε τοῖς εὐαγγελιστῶν
κατέψωμεν, χορεία πηήρις πᾶσι τῶν
εὐδμον.

Β Ε Β κ β.

κ β'. Ἰὲ ἀγία δότοςόλου πιαθέου, καὶ τῆ ἀγία
δοσιμαρτύρος αἰαςάσια τῆ πέρου. καὶ
παλύσις αἰνου καὶ εἰλας. Ἔσπ αἰου.
τῆ δότοςόλου.

Χρησότητα ἐκδιδαχθεῖς.

Ζῆτει ἐκτω βείω, γ'. Ἰὲ μαρτύρος.

Ὁ μαρτύς σε κῆ. Κοντάκιον.

ἦχος, α'. Τὸν τῆ δότοςόλου σωτήρα

Τὸν θεῖον μαθητῆν, καὶ σιμῆχ διμον παύ
λου πμόθεον πσοι, ἀφημῆσω μὲν ἡμα
μοις. σιμῆ τέ τω γεραιροντες, τὸν σοφὸν ἀ
εασάσιον τὸν ἐκλάμψατα, ἐκ τῆς περὶ
δοσ αἰσίρα, Ἐ εἰλαύοντα τα ψυχὰ ἡ
μῶν πᾶθῃ, καὶ νόσους τῆ σώματος.

κ γ'. Ἰὲ ἀγία ἱερομαρτύρες, κλήματος ἀγ
γύρας, καὶ τῆ ἀγία μαρτύρος ἀνασταγ
χέλου. Ἔσπ αἰου ἦχος δ'.

Κλήμα ὁσιότητος, Ἐ εἰλαχος ἀθλήσεως.
αἰθῆς ἱερώτατος, καὶ κάρπωσης θεός δο
τος, τοῖς πσοῖς πανίερε αἰεθαλα, εἰς δε
δω.

δωροισι ἀλλ' ὡς μαρτύρων δαδάθλος,
Ἐιεράρχων σωθρόνους, πρὸς θείῃ χῶπῃ
θεῷ, σωθῶμαι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἐπεθαίης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλις γέρονας, ἥμιον κληῖμα. τῆ χυ
πανδύφημι, κλημη πολυάθλος ὀφθεις,
σωτῆρ σὺ ἀθλῶ ἐκράυγας. σὺ τῆ
μαρτύρων χεῖρα, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

**κ δ. Τῆς ὁσίας μηξὸς ἡμῶν ξείος. Τροπά-
ειον, ἦχος, πλ. β'. Ἐπεθαίης σήμερον.**

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τοῖς τῆ αἰμάτων.

Τὸ σὸν ξενόφοπον ξείνη μνημόσιων, ὅπι-
τελουῶτες οἱ πόθῳ πικρὰν τέσσα, ὑμνοῦ-
μῶν χῆν, τὸν σὺ ἀπασὶ σοὶ παρέχοντα ἰ-
σχὺ τῆ ἰάσεων. ὃν πάντατε δυσώπει ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα ἑξήκοντα

**κ ε. Τῆ σὺ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν χρηθελίς, ἀφ' ἡ-
πισκόπου κωνσταντινουπόλεως τῆ θεολό-
γου, ἀφ' ἡγία, Ἐοῖνου καὶ ἐλάμ, κατὰ λυ-
σις τροπάειον. ἦχος, α'.**

Ο' ποιμαντικὸς αὐτὸς εἰς θεολογίας σου, τὰς
τῶν ῥητόρων εἰκίσε σάλπιγγας. ὡς γὰρ
τὰ βάθη τῆς πύξης ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ
κάλλη τῆς φθέγγματος προσετέθησι.
ἀλλὰ πρέσβυε χῶ τὰ θεῶν πῆρ. χηρῶ-
ει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἤχος β'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Θεολόγω γλώπησε, τὰς συμπλοκάς τῶν
ῥητόρων. ὁρμήσασα εἰδοξε, ὀρθοδοξίας
χρῆμα. ἀνωθεν ἐβυφανθῆναι τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἐσόλισα. ὃν εἰ φορέσα σὺν ἡμῖν κρά-
ζει, τοῖς σοῖς τέκνοις χαίροις πῆρ, θεολο-
γίας ὄνεῖς ὁ ἀκρότατος.

κς'. *Τὸ θεοῦ πρὸς ἡμῶν ἐνεφανέντος καὶ τῆς
συνουσίας αὐτῆ. Ἐοπάειον.*

Ο' θεὸς τῶν πρῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἤχος δ'. Ἐπισημαίνεις σήμερον.

Εὐτολαῖς ἠγεύωνησας, τῆς δεισότητος. τοῖς
πτωχοῖς σκορπίσασα, τὸ πλεῖστον μάκαρ
ἐλαφρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ εἰ τέκνοις σου διὰ
ἐληφῆς δεπῶν θείαν ἀπόλαυσαν.

κζ'.

Ζ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆ λειψάνου, τῆ ἐν ἀγίοις
πρὸς ἡμῶν, ἰωάννη τῆ χρυσοσόμου, ἀργίας,
καὶ οἶνε καὶ ἐλαίᾳ κατάλυσις.

Ἐσπάρειον. ἦχος, πλ. δ'.

Η' τῆ σεματός σε ζήτεινος ὑβείω, ι γ'.

Κοντάκιον. ἦχος, γ'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ε Ὑφραίνθη μουσικῶς, ἡ σεπτή ἐκκλησία, τῆ
ἀνακομιδῆ, τῆ σεπτή σου λειψάνη, καὶ τῆ
το κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτι-
μον τοῖς ὑμνοῖσί σου, ἀδελφείπῳ παρὶ-
χει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῆ ἰαμάτων τῶ
χαριν, ἰωάννη χρυσοσόμου.

κ η'. Ἐξοῖς πρὸς ἡμῶν, ἔφραϊμ πῆ σύρα. Ἐσ-
πάρειον. Ἦχος τῆ δακρύων σε ροαῖς.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Ἦχος ἀγίου ζητή.

Ι Ἰὼ ὦραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς κείσεως, ἐ-
θρῶεις πικρῶς, ἔφραϊμ ὡς φιλήσουχος,
πρᾶκτικὸς δὲ γέγοναι ἐν τοῖς ἔργοις δι-
δάσκαλος ὅσπερ ὁ θεὸς πᾶν κόσμον, ῥα
θύμης, ἐγείρεις πρὸς μετανοίαν.

Β 1111 x. θ'.

κ θ. Η ἀνακουισθῆναι τῶν λυφαιῶν, τῶ ἀγίου, ἱε-
ρομάρτυρος ἰγνατίου τῆ θεοφόρος.
Ἐσπείριον. καὶ αἱ ἑσπέρων μέτοχος.

Κοντάκιον. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ε' Ἐξέωσα σήμερον ἰβανατείλας καὶ πλὴν
κτίσιν ἀπασαν, καταλαμπρεύσα διδα-
χῆς. τῶ μωρτυρέω κεκόσμηται, ὁ θεοφό-
ρος καὶ θεῖος ἰγνάπιος.

Α'. Τῶ ἀγίου ἱερομάρτυρος ἰππολίτου, καὶ
τῶ ἀγίου πρῶν ἡμῶν, καὶ μεγάλων
ἱεραρχῶν, βασιλείου τῆ μεγάλου, ζηζο-
εῖου τῆ θεολόγου, καὶ ἰωάννου τῆ χρυσο-
στόμου, ἀγία, καὶ οἴνου καὶ ἰλαίμ καταλύ-
σις. Ἐσπείριον. ἤχος, δ'.

Ω'. Τῶ ἁγίου ἐλεων οὐμόφοποι, καὶ τῆς οἴκου
μῆρης διδάσκαλοι τῶ δεσπότη τῶ ὄλων
πρεσβύσατε, εἰρῶν τῆ οἴκου μῆρη δω-
ρήσασαι, καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἤχος, β'.

Τ οὺς

Τὴς ἀσφαλείς

Τὴς ἱερῆς ἐ θεορθόγγης κήρικαε τὴν κο-
ρυφίῳ τῆς διδασκάλων κῆ, προσελαβε
εἰς ἀπόλαυσιν τῆς ἀγαθῶνσε ἐ ἀνάπαι-
σιν τὰς πόνας γῶ ἐκείνων καὶ τὸν θαύμα-
τον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκαρτώσιν, ὁ
μόνος δοξάζων τὰς ἀγίας σου.

λα. **Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύ-
ρων, κύριε καὶ ἰωάννη. Ἐοπ. ἦχος, πλ. α.**

Τὰ θαύματα τῆς ἀγίων σου.

Κοντάκιον. Ἡ' παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῆς θαυ-
μάτων εὐλήφοτες ἄγιοι, θαυματουργεῖ-
τε ἀπαύτως. ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῆ
χειρουργία, τέμνοντος τῆ ἀοράτω κύριε
θεόφρον, σὺ ἰωάννη τῶ ἀοιδίμω. ὑμεῖς
γῶ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗ'Ν ΦΕΥΡΟΥΑΡΙ'ΟΣ,

**ἔχων ἡμέρας, κή. κ θ'. ἡ ἡμέρα ἔχει
ἄρας,**

Ωραε, ι α και η συξωραε, ι γ.

α. Εις τω πρώτῳ, προεόρπον τῆς ὑπα-
σαντῆς τῆ κυ και θεῶ, και σὸς ἡμῶν ιϛ
χῦ και τῶ ἀγικ μαρτυρος, φύφωιος.

ῥοπαειον ἦχος, δ.

Ο ἰ μαρτυρ σου κῆ.

Δόξα, και νιῶ.

προεόρπον, ἦχος, α. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ο ὑράνιος χορὸς, κρασίον ἀγγέλων προκῦ-
ψαε ὅτι γῆς, ἀφικόμῳνον βλέπει, ὡς βρέ-
φος βασαζόμενον, πρὸς ναὸν τὸν πρώτῳ
τοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ μηξὸς ἀπει-
ραίδρα. προεόρπον, νιῶ σιῶ ἡμῶν μελω-
δῶσι, φεικτῶς ὁξισάμῳνοι.

Κοντάκιον ἦχος, κλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Τριαδικῆ σερόβότη, πολυθεῖαν ἔλυσαι,
ἐκ τῆ περάτων αἰοίδι με. τίμιος ἐν χῶγε
νόμῳνος, και νικήσαι τυρανῆς ἐν χριστῶ
σωτῆρι, τὸ σέφος εἰλιφαι τῆς μαρτυρί-
ασου, και χαρίσματα θεῶν ἰάσεων ὡς
ἀήτητος.

β. η.

β. Ἡ ὑπαπαντή τῆ κυῖ ἡμερῶν ἡ χυ ἀρχία, Ἐ
 ἰχθύος κατάλυσις, ἢ ἐκ ἑσὶ τεσσαρακο-
 σῆ ἔσπαειον, ἡ ἤχος, αἰ.

χ ἄρε κεχαριτωμένη θεῆ παρθενοῦ ἐκ σου
 ἦ ἀπέτελλεν ὁ ἥλιος τῆς διανοουμένης
 χειρὸς ὅτις ἡμερῶν, φωτίζοντες εἰ σκότει.
 δοραίνε Ἐ σὺ πρεσβυτα δίκασε δεξίμε
 νος εἰ ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῆ
 ψυχῶν ἡμερῶν. χαρίζομενοι ἡμῖν καὶ πλεῖ
 ἀνάσασιν. **Κοντάκιον, ἡ ἤχος, αἰ.**

ο μήσαν παρθενικῶν ἀγάσασαι τὴν τόκωσας,
 Ἐ χεῖρας τῆ συμειῶν ἀλογήσασαι ὡς ἔπρε
 πε. προφθάσασαι Ἐ νῦν ἴσωσασαι ἡμαῖς χει
 ρεῖ ὁ θεός. ἀλλ' εἰρνώδισον εἰ πολέμοις
 τὸ πολίτευμα. Ἐ κρατῶσον βασιλεῖς

Ἐς ἠγάπησατε, ὁ μόνος φιλαίθρατος.

γ'. Τῆς ἀγίας Ἐδίκτου, τυκων τῆ θεοδόχου.

Τροπαεῖον καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

δ'. Τῆς ὁσίας πρὸς ἡμᾶς, ἰσιδώρου τῆ πυλου-
σώτου, εἰς ἑπιπασαρακοσῆ, ἡ ἀκολου-
θία τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἀγίας. εἰδ' ἔν, Τρο-
παεῖον, ἦχος, πλ δ'.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκαβῶς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ' Ἐπιφανίης σήμερον.

Ἰωσφόρον ἀλλοιοσε ἡ ἐκκλησία, ὄρα μνη-
σῆδοξε. ταῖς τῆς ὁσίας λόγων ἀσραπαῖς,
λαμπρυνόμενη κραυγάζεισι. χαίροις
παμμακάρι θεόφρον ἰσιδώρε.

ι'. Τῆς ἀγίας μαρτύρου ἀγαθῆς Ἐσπείων
Ἡ ἀμνάσου ἱῶ. Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπιφανίης σήμερον.

Ἰπολιζέτω σήμερον ἡ ἐκκλησία, πορφύ-
ρα σῆδοξε καὶ φαβείσα ἐξ ἀγνῶν λυθραῶν
ἀγαθῆς τῆς μαρτύρου· χαίροις βοῶσα, κα-
ταῖης τὸ καύχημα.

ς'. Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν βουκόλου, ὁσίου

που σιμυρνής, ομοίως. Τροπαίειον. ἤχος
τετάρτος. Κανόνα πίσεως.

ζ'. Τῷ ἁγίῳ παρθενίου, ὀπισθοπόου λαμ-
ψάκων. καὶ τῷ ὁσίῳ λουκά, τῷ ἐν τῷ ση-
εἰα τῆς ἐλλάδος τροπαίειον.

Ὁ θεὸς τῷ πρῶν ἡμῶν.

Κοιτάκιον, ἤχος, γ'. Εἰπέθαίης σήμερον.

τῶν θαυμάτων εἴληφα τὴν θείαν χάριν
θεόφρον, ἱερὲ παρθενίε, θαυματουργὲ
θεοδόρε. ἅπαντα τῷ πῶν πάθη ἀπο-
καθάρων. πνύματα τῆς πονηρίας πῶν
ἐλαύνων. δεῖ τῷ τόσε ἀνυμνεῖν, ὡς μέ-
γαν μύστω θεῶ τῆς χάριτος.

η'. Τῷ ἁγίῳ μεγαλομάρτυρος θεοδώρε τῷ
στρατηλάτου, καὶ τῷ ἁγίῳ προφήτου ζα-
χαρίου κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.
τροπαίειον. ἤχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τῷ οὐρα-
ρίου

ἰδὺν στρατηγὸς βασιλείας, πτόκαθλητῆ
γεγύμισαι θεόδωρε. ὄπλοισ ᾗ τῆς πί-
στως, παρετάξω ἰμφορέως. καὶ κατέξω
καὶ θρόνους τῶν σαρκίωνων τὰ εἶρη. Ἐνικη-
φόρος ὠφθης ἀθλητῆς, βῆσται πῆσαι αἰ-
μακαρίζομαι.

Κορτακιον, ἦχος β. Τὰ αἰὼν ζητῶ

Ἀδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακιστὰ ἔβου-
καὶ ῥῆμα θεῶ, ὡς λόγῳ χλω χεῖρα ἰδύσας
πὼν ἔχθρον κατέξωσαι τῶν μαρτύρων μὲ-
γισθι θεόδωρε σὺ αὐτοῖς ᾗ τὰ θεῶν πρε-
σβύτων, μὴ πικρῶν ἑπὶ πάλτων ἡμῶν.

Δ'. Τῶ ἀγίῳ μάρτυρος νικηφόρος, ἔνταυτα
τῷ ἡμέρα ἀποδίδεται ἡ ἐρτη.

ι. Τῶ ἀγίῳ μάρτυρος χαλαράμπης, εἰς κ-
ἔσι πωσαρακασῆ, σικμψάλλεται ἡ ἀκο-
λυθία, τῷ ἀγίῳ κτηφόρος ζοπᾶσαι.

Οἱ μάρτυρες σου πνεύμα

Κορτακιον, ἦχος, ἀ. Χορὸς ἀγ γαλικός.

Ἀγάπης τὰ δεσμά, σιωθεῖς νικηφόρε.
διέλυσαι τῶν ἀσείων, τὴν κακίαν τῶν μίσους

καὶ

Ἐξίφει πτωκάρανσιν, ἐκ τμηθεὶς ἐχρημά
πασα. μάρτυς εἴθεος, τῆ σαρκώθεντος
σωτήρος. οὐν ἐκέτθε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνέν
των, πτωκ εἴδοξον μνήμιωσου.

α. *Τὸ ἅγιον ἱερομάρτυρος βλασίου κατάλυ
σις, οἴνου καὶ ἐμάρι. ζοπάειον.*

καὶ ζόπων μέτοχος.

κοντάκιον ἤχος, πλ. δ'. εἰς ἀρχαί

ς ἐμπρέφαντος χάρει, ἱερουργία ἐνδο
ξε, ἡ ἐκκλησία φαιδράς ἑορτάζεισιν, τῆς
ἀθλῆς ἱερώτατε, εἰς ὑπέσεις γυμναίως. Ἐ
ὕπλωε γκαε χαίρων βλάπε πανδύφημε,
φωσὴο παγκόσμιε, καταλέμψαε τῆ κό
σμιε τὰ πέρατα ὡς αἰοίδιμος.

Ἐπερον ἤχος β'. Τὸ αἶω ζήτη

ο θεῖος βλασός, τὸ αἶθος τὸ ἀμαράντον.
αἰπέλου χῦ, τὸ κληῖμα τὸ πολύφορον.
θεοφόρε βλάπε. τοὺς ἐν πίσει πηλῆ
ται πτωκ μνήμιωσου. ἀφροσύνης τῆς

αἴης

ὅς πλῆρωσεν. πρὸς βόσκον ἀπώσας, ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

ο β'. Ἐν σὺ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν μελέτις, ἀρχιεπ-

σκοῦ αὐτοχάρα τῆς μεγάλης ἐπιτο-

βοσκίαν. Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον ἤχος πλ. β'.

Τὴν πνευματικῆ σου παρρησίαν δεδο-
κῶς ὁδοσάτης φάγει μακεδόνιος, τὴν
πρὸς βόσκον δὲ λειτουργεῖαν ἐκπλη-
ρῶντές σου οἱ δῦλοι, πόθῳ πρὸς ῥέχμα,
τῶν ἀγγέλων ἐσάμιλλε μελέτις, ἡ πύε-
νος ῥομφαία χυτῶν ἡμῶν, ἡ πάντας
ἀθέως κατασφάπσσα, ὑμῶν ἐμύσε τὸν φω-
σῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

γ'. Ἐν σὺ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν μαρτυρίαν. βοσκί-
αν, ἤχος, πλ. β'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, διακρύων
τοὺς ὀχλοὺς σὺ ἀπέσβησας μακάριε καὶ
τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θη-
ρῶν τὰ ὀρμήματα χαλινώσας, ἐκράυ-
γαζεις. δεδοξασμῶς εἶπατο διώαμι,

200

πυρὸς

πυρός καὶ ζάλης ὁσώσαί με.

- Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τῆς ἀσφαλεῖς

Ω εἰ ἀσκητικῶν τῆς Δ' σεβείας δόκιμον, καὶ ἀ-
θλητῆ τῆ προαφρέσει πμίον, καὶ ἐρήμια πο-
λίτῳ καὶ οἰκῆτορα, σὶ ὕμνοις ἐπαξίωξ
διφμησώμεν, μαρτυριανὸν τὸν αἰεσίβα-
σον. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν καταπάτησεν.

δ. Ἦ ὅσις περὶ ἡμῶν αἰξί πικ.

Ἦ ὁπαείον. Ἦ ἡς ἐρήμια πολίτης.

ε. Ἦ ἁγίε ἄποσ ὄλου, ὀνοσίμε.

Ἦ ὁπαείον, ἦχος γ. Ἄ ποσ ὄλε ἁγίε

Κοντάκιον, Ε' πεφαιῆς σήκερον.

Ω εἰ ἀπὸς ὄλε μ ψαε τῆ οἰκερῶν, ταῖς βο-
λαῖς λαμπόρμος, ἡλίε μάκαρ παμ-
φαῖς, παύλε τῆ κόσμον φωτίσαι τοσ, διό-
σε πμῶ μὲν ὀνήσι με σὶ δοξε.

Ἦ ἁγίε μάρτυρος παμφίλου, καὶ ἡρ-
σιῶ αὐτοσ.

Ἦ ἁγίε μάρτυρος σου κτ.

Κοντάκιον, Οὐ ψωθεῖς ἐν τῷ ερῶ ἐκ.

Κολασθείων φοβερῶν προκειμένων, οἱ

Γ

τῆ

τῆ κὺ ἀθλιταὶ οἱ χυναῖοι, ἐν ἀπώτῳ
χαίροντες φρονήματι. τέτοις προσωμί-
λισαν, τῆς σαρκὸς ἀλογουῦτες. ὅθι ἐ-
κκληρώσαντο, ἀγωνίζεσαν δόξαν. ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβύοντες αἰεὶ, τῶν δὲ θημάτων
αὐτῶν τὰ παλάσματα.

15. *Τῷ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τῆ
τήρωνος. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.*

Τροπάειον, ἤχος, β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα,
ἐν τῇ πηγῇ τῆ φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-
παύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἡ-
γάλλετο. πνεὶ γὰρ ὀλοκαυθθεῖς, ὡς ἀρ-
τος ἡδὺς τῇ γειάδι προσώεκτην ταῖς αὐ-
τῆ ἰκεσίαις χεὶ ὅθι, σάσον τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Κοντάκιον ἤχος, πλ. δ'.

Πίσιν χὺ ὡσεὶ θώρακα ἐν δον λαβῶν ἐν καρ-
διάσου, τὰς ἐναντίας διωάμεις καταπα-
τήσας πολὺ ἄθλε, καὶ σέφη ἔρασι, ἐς ἐφ-
θῆς ἀγωνίως, ὡς ἀήθητος.

1 η.

η. Τ̄̅ εν̄̅ ᾱ̅γίοις πρ̄̅ς̄̅ η̄̅μ̄̅β̄̅ λ̄̅οντος, π̄̄ᾱ̅ π̄̄α
ρ̄̄ω̄̅μ̄̅κ̄̅ς. Τροπάειον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Η' παρθένος σήμερον.

Ε' π̄̄ω̄̅ Ἰ̄θ̄̅ρ̄̅εν̄̅ᾱ̅ εν̄̅δοξε, ἱερωσιώνης καθίσαι.
Ε̄̅ λ̄̅εόντων σ̄̄ο̄̅μᾱ̅τα, τ̄̄ῃ̄ λογικῶν ἀποφρά
ξ̄̅ᾱ̅ς. δ̄̄ό̄̅γμᾱ̅σιν̄̅ εν̄̅θεοπνύσοις σεπ̄̄τ̄̅ης
ξ̄̅ῑ̅ά̄̅δος̄̅ ἠ̄̅ῡ̅γ̄̅ᾱ̅σ̄̅ᾱ̅ς̄̅ φ̄̄ω̄̅ς̄̅ τ̄̄ῃ̄ σ̄̄ῃ̄ ποίμνη θεο
γ̄̅νω̄̅σίας̄̅ δ̄̄ῑ̅ᾱ̅ τ̄̄ε̄̅το̄̅ ἐ̄̅δο̄̅ξ̄̅ά̄̅ᾱ̅θ̄̅ης, ὡ̄̅ς̄̅ θε̄̅ῖ̄ος̄̅ μ̄̅ί
σ̄̅ης̄̅ θε̄̅ῷ̄ τ̄̄ῃ̄ς̄̅ χ̄̅ά̄̅εῑ̅τος.

θ'. Τ̄̅̅ εν̄̄̅ ᾱ̄̅γίου ἀποστόλου ἀρχιπρωου.

Τροπάειον, ἦχος γ'. Αποστολε ἄγιε.

Κοντάκιον. Ε' πεφάνης σήμερον.

Ω' ς̄̅ ἀ̄̅σ̄̅ε̄̅ρᾱ̅ μ̄̅έ̄̅γᾱ̅λ̄̅ᾱ̅σ̄̅ε, ἡ̄̅ ἐ̄̅κ̄̅κ̄̅λη̄̅σ̄̅ίᾱ̅ κ̄̅ε̄̅κ̄̅τ̄̅η̄̅μ̄̅έ
ν̄̅η̄̅ ἀ̄̅ρ̄̅χ̄̅ῑ̅π̄̅ω̄̅ε̄̅ τ̄̄ᾱ̅ς̄̅ τ̄̄ῃ̄ θ̄̅ᾱ̅ῡ̅μ̄̅ά̄̅τ̄̅ων̄̅σ̄̅οῡ̅ β̄̅ο
λ̄̅ᾱ̅ς̄̅, φ̄̅ω̄̅π̄̅ζ̄̅ο̄̅μ̄̅δ̄̅ῃ̄ κ̄̅ρ̄̅ᾱ̅ῡ̅γ̄̅ά̄̅ζ̄̅ε̄̅ῑ̅σ̄̅ο̄̅ι, σ̄̅ά̄̅σ̄̅ον
τ̄̅ες̄̅ π̄̅ί̄̅σ̄̅εῑ̅ π̄̅μ̄̅ῦ̄̅τ̄̅ᾱ̅ς̄̅ τ̄̅ῷ̄ μ̄̅ν̄̅ῆ̄μ̄̅ῑ̅ω̄̅σ̄̅ου.

κ'. Τ̄̅̅ εν̄̄̅ ᾱ̄̅γίοις πρ̄̄ς̄̅ η̄̄μ̄̄β̄̄ λ̄̄οντος, ὁ̄̅π̄̅ισ̄̅κ̄̅ό
π̄̅οῡ̅ κ̄̅ᾱ̅τ̄̅ᾱ̅ν̄̅ης. Τροπάειον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Γ Ω' ς

Ως ἀπαργὰ τῆς θύσεως.

Ω. ὡς λαμπήρα μέγισον, ἡ ἐκκλησία κέ-
κτιται παμμακάρ, σὲ ὑπὲρ ἥλιον λάμ-
ποντα. **Εὐχὴ τὸτο κράζεισσι, τ̄ πρὸς τὸν**
σὸν δεσπότην δὲ προσδέκτοισ πρεσβέ-
ταις, ἀκαταγώνισον. Εὐκλυδώνισον ἕξ αἰ-
ρέσεως πάσης, σωτήρησον πολυέλεε.

κα. ἔδοξεν πρὸς ἡμῶν πμόθεε, τῆ ἐν συμ-
βόλοις. καὶ τοῦ ἁγίου δις αἰθέριου ἀπο-
χείας. **Τροπάειον. Ο. Ἐξ τῆς πρῶτης ἡμῶν.**
κοντάκιον ἤχος, γ'. Εὐφρανῆς σήμερον.

Ω. ὡς ἀσὺρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑως, ἀναλαμ-
ψασ ἠυγασασ ἐν ταῖς καρδίαις τῆς πι-
σάν, τὰ ἀρετὰ τῆς θαυμάτων σου, θαυ-
μάτο φέρε παμμακάρ πμόθεε.

καβ. Η. ὄρεσις τῆς πμίων λειψάνων, τῶ ἁγίων
μαρτύρων, τῆς ἐν τοῖς δόχλοις.
Τροπάειον. Ο. μαρτύρες σου κέ.

καγ. Τὸ ἅγιον ἱερομάρτυρος πολυκαρπικὸν ὅτι
πέποιθε σήμερον. Τροπάειον.

αἰ

Καὶ ἑσπών μέτοχος.

Κοντάχιον ἤχος, α. Χορὸς ἀγγελικός,
αρπῆς τοὺς λογισμῶν, τῶ καὶ προσφε-
ρω. πολύκαρπε σοφί, ἀρετῆ δίκαιῶν,
ἐδείχθης ἀξιοθεοσιεράρχα μακάριε ὄθεν
σήμερον οἱ φωπιθέντες σοῖς λόγοις, αὐ-
μνεῖ μῦσου, τὴν ἀξίεπαυον μνήμην, Ἐν
μεγαλιώντες.

κδ. Ἡ πρώτη, Ἐδούτιρα δεικνύει, τῆς πλάσε
κεφαλῆς τῆ προδρομῆ κατὰ λυαί, αὐτῆ
καὶ ἰλαμῆ. **Τροπάειον, ἤχος, δ.**

κε γὰρ ἀνατίλασα ἡ τῆ προδρομῆ κεφα-
λή, ἀκτῆνας ἀφίησι, τῆς ἀφθαρσίας, π-
σοῖς τῆ ἰάσεων ἀνώθει σιναθροίζει, ἢ
πληθύν τῆ ἀγγέλων ἀτάτωθιν συκα-
λεῖται, τῆ αἰών τὰ γλῆν, ὁμόφωτοι αἰα-
πύμην δόξαν ἔω τῶ θεῷ.

Κοντάχιον ἤχος, β. Τα αὐτῶ ζῆτῆ.
προφήτα θει, καὶ προδρομῆ τῆς χάριτος.

Γ 111 τὸ

τὴν κάραν τὴν σιῶν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον.
ἐκ τῆς γῆς ἀράμμοι, ταῖάσεις πάλτε
τε λαμβάνομεν. Ἐ γὰρ πάλιν ὡς πρότε-
ρον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετανοίαν.

κ 6. Ἐ ἀνεταραστὴ, ἀρχιεπισκόπε κοι-
σαντινεπόλεως. Ἰσοπάριον.
Καθολοπίστως. Κοντάκιον.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ ῥοδοῦχος ὄγκιστος, τὴν ἐκκλησίαν φαι-
δρωσας. Ἐ γὰρ μακάρι, τὴν σεβασμίαν
ἐπόνα σέβεισθαι, καὶ προσκυμῆσθαι σῶ-
δι δαδάξαι, ἠλεγξαι ἐκονομάχων ἀθέ-
ρον δόγμα. δεῖ τῆ τοσοῖ βοάμεν, ὡς πῆρ,
χαίροις σοφὴ ταρασίε.

κ 5. Ἐ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, πόρφυρειον, ἀρ-
χιεπισκόπε, γαζης.

Ἀλληλούϊα. ἢ το. ἀνόνα πίστως.

Κο. ἢ ἡρος, β'.

Ἰ' ἔρωτάτοίς σου ἔσοιοις κοσμιέμενός,
ἱερα-

ἱερωσύνης σοφῆ κατὴ γλαύσῃ παρμιὰ
καρθεύρον πορφύει. καὶ ἰσμάτων ἐμ-
πρίπεις ὑψώμασι. πρὸ βδύων ἀπαύ-
σως, ὅτι παύτων ἡρῶν.

ζ. Τὸ ὅτι πρὸς ἡμῶν ἑομολογητῶ, προκο-
πίε τῷ δικασολίτου. Τροπᾶειον.

Τῆς τῷ δακρύων σου ροῆς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπιφαίνης σήμερον.

Ε' ὠσφύρον σήμερον ἡ ἐκκλησία. κεντημέ-
τη ἀπασαί, κακοδοξία τῷ ἀχλίω δε-
σπιδάξει ημεσάσι, ἐρανομύσα προκο-
πίε σὺ δ' ὄξει.

ε η. Τὸ ὅτι πρὸς ἡμῶν ἑομολογητῶ βασι-
λεῖς, σπασοκίτῳ τῷ ἀγίῳ προκοπίε.

Τροπᾶειον, ἦχος, α'.

Τῆς ἐρήμης πολίτης Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ αὐτῷ ζητῶν.

Ε' ἔσφες λαβῶν, τῷ θεῷ ἀποκάλυψιν.
πῆλθες σοφῆ, ἐκτέσου τῷ θορύβων. καὶ
μονάσαε ὁσίως, τῷ θαυμάτων εἰληφᾶ
τῷ ἐργεῖαν. καὶ τὰ νόσας ἰάσασθαι τῷ

Γ 1111 χά-

τῆ κὺ ἀθλιταὶ οἱ γηναῖοι, ἐν ἀπποήτω
χαίροντες φρονήματι. τέτοις προσωμί-
λισαν, τῆς σαρκὸς ἀλογουῦτες. ὅθεν ἐ-
κληρώσαντο, ἀγωνίζεσαν δόξαν. ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβύοντες αἰεὶ, τῶν ὕθιμάντων
αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ ⲉⲙⲉⲛⲟⲩ

15. *Τῆ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεόδωρου τῆ
τῆρωνος. καταλυσις, οἶνε καὶ ἐλαίῳ.*

Τροπάειον, ἤχος, β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα,
εἰ τῆ πηγῆ τῆ φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀνα-
παύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἡ-
γάλλετο. πνεὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἀρ-
τος ἡδὺς τῆ γειάδι προσίωεκται τῆς αὐ-
τῆ ἰκεσίας χεῖ ὅθεν, σάσον τὰ ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Κοντάκιον ἤχος, πλ. δ'.

Πίσιν χὺ ὡσεὶ θώρακα ἐν δον λαβῶν ἐν καρ-
δίαςου, τὰς ἐναντίας διωάμεις καταπα-
τησας πολὺ ἀθλε, καὶ σέφη ἔρωίω, ἐς ἐφ-
θῆς ἀγωνίως, ὡς ἀήττητος.

η. **Γ** ἔσθ' ἀγίοις πρὸς ἡμῶν λέοντος, πάπα
ρώμης. **Τροπάειον.**
Κανόνα πίσεως. **Κοντάκιον, ἦχος γ'.**
Ἡ παρθένος σήμερον.

Ε' παῖθ' ἄρενα εἴδοξε, ἱερωσύνης καθίσασα.
Ἐλεόντων σώματα, τῶν λογικῶν ἀποφρά
ξας. δόγμασιν εἴθεο πνύσοις σεπτήης
ξιάδος ἠυγασας φῶς τῆ σῆ ποιίμνη θεο
γνωσίας. Δὲ τῆ το ἔδοξά αἰθης, ὡς θεῖος μύ
σης θεῖ τῆς χάριτος.

θ. **Γ** ἔσθ' ἀγίου ἀποστόλου ἀρχιππου.
Τροπάειον, ἦχος γ'. Α' πρὸς αλεξάνδριον.
Κοντάκιον. Ε' πεφάνης σήμερον.

Ω' εἰς ἀστέρα μέγασε, ἡ ἐκκλησία κεκτημέ
νη ἀρχιππεταῖς τῶν θαυμάτων σου βου
λαῖς, φωπζομύη κραυγάζεισι, σάσον
τῆς πίσει πμῶντας τῶν μνήμῆ σου.

κ. **Γ** ἔσθ' ἀγίοις πρὸς ἡμῶν λέοντος, ἀποστό
λου κατάνης. **Τροπάειον.**
Κανόνα πίσεως. **Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.**

Γ Ω' ε

Ως ἀπαργαὴ τῆς φύσεως.

Ωπερ λαμπήρα μέγισον, ἡ ἐκκλησία κέ-
κτιται παμμακάρ, σὲ ὑπὲρ ἡλίον λάμ-
ποντα. **Ε**ὶ δὲ τὸ κρᾶζεισσι, τὸ πρὸς τὸν
σὸν δεσπότην ὡς προσδέκταις πρεσβεί-
αις, ἀκαταγώνισον. **Ε**ὶ κλυδώνισον εἰς αἰ-
ρέσεως πάσης, σωτήρησον πολυέλεε.

κ. α. Ἐδοίς πρὸς ἡμῶν πμόθεε, τὸ ἐν συμ-
βόλοις καὶ τοῦ ἁγίου ὡσαυθείου ἀπο-
χείας. **Τροπάειον. Ο** ἔξ τῆς πρῶτης ἡμῶν.
κοντάκιον ἦχος, γ'. **Ε**πιφανῆς σήμερον.

Ως ἀσὺρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἕως, ἀλάμ-
ψαι ἡυγασαι ἐν ταῖς καρδίαις τῆς πι-
σαν, τὰ ἀρετὰ τῆς θαυμάτων σου, θαυ-
μάτοφere παμμακάρ πμόθεε.

κ. β. **Η** ὄρεσις τῆς πμίων λειψάνων, τὸ ἁγίων
μαρτύρων, τῆς ἐν τοῖς ὄχλοις.
Τροπάειον. Ο μαρτύρες σου κέ.

κ. γ. **Τ**ὸ ἅγιον ἱερομάρτυρος πολυκαρπικὸν ἐπι-
κόπη σιμύρης. **Τροπάειον.**

αἰ

καὶ βόπων μέτοχος.

Κοντακίον. ἤχος, α'. Χορὸς ἀγγελικὸς,
Καρπὸς τοὺς λογισμῶν, τῶν κῶ προσφέ-
ρων. πολὺ καρπὸς σοφείας, ἀρετῶν διδασκάλων,
ἐδείχθης ἀξιοθεοσιεράρχα μακάριε ὄθεν
σήμερον οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυ-
μῶν ἐμῶν σου, τῶν ἀξιεπαμνον μνήμων, εὐ-
μεγαλιώοντες.

κ δ'. Ἡ πρώτη, ἑξάτερα δὲ μερίσι, τῆς τιμίας
κεφαλῆς τῆ προδρόμου κατὰ λυσιν, αἴης
καὶ ἐλαίης. Τροπάειον, ἤχος, δ'.

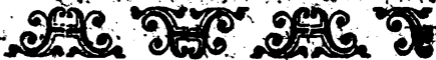
κ γῆς ἀνατείλασα ἡ τῆ προδρόμου κεφα-
λή, ἀκτῖνας ἀφίησι, τῆς ἀφθαρσίας, πι-
στοῖς τῶν ἰάσεων ἀνώθεν σιωθροίξει, τῆ
πληθύν τῶν ἀγγέλων. κάτωθεν συγκα-
λεῖται, τῶν ἀνῶν τὰ γῆν, ὁμόφωνον αἰα-
πέμφαι δόξαν ἡ τῶ θεῶ.

Κοντακίον. ἤχος, β'. Ταῦτα αἶψα ζήτησιν.
Προφήτα θεῶν, καὶ προδρόμοι τῆς χάριτος.

Γ 111

τιῶ

τινὴν κάρην τινὴν σιών, ὡς ῥόδον ἱερότατον.
ἐκ τῆς γῆς ἀράμμοι, ταυτιάσεις παλτε
τε λαμβάνομεν. Ἐ γὰρ πάλιν ὡς πρότε-
ρον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τινὴν μετανοίαν.

κ 4. Τὸ ἀγιότατον, ἀρχιεπισκόπε κων-
σταντινουπόλεως. Ἰσοπάριον.
Καθολοπίστως. Κοντάκιον.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ ῥοδόχοις ὑδύμασι, τινὴν ἐκκλησίαν φα-
δριώσε. Ἐ γὰρ μακάρι, τινὴν σεβασμίαν
ἐπιότα σέβειν, ἡμῶν προσκυμῆσαι ἀπὸ
δι δὲ δάξασ, ἡλεγξασ εἰκονομάχων ἀθε-
ρον δόγμα. Ἐ γὰρ τὸ σοὶ βοάμεν, ὡ πτερ,
χαίροις σοφὴ ταρασίε.

κ 5. Ἦ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν, πορφυείου, ἀρ-
χιεπισκόπε, γὰρ τῆς.

Ἀληθούια. ἢ το. ἀπόναπίστως.

Κο. ἢ γος, β'.

Ἦ ἐρωτάτοις σοῦ ἔφοις κοσμεμένους,
ἱερω-

ἱερωσιῶν ἑσθλῆ κατῆχλαίσαυ παρμα-
καρ θιοφρον πορφύει. καὶ ἰαμάτων ἐμ-
πρίπεις ὑψώματα. πρισβόωι ἀπαυ-
σιως, ὅτι παύτων ἡμῶν.

ζ. Τῆ ὁσιε πρὸς ἡμῶν ἑὸ μολογητῆ, προκο-
πίε τῷ δικασολίτου. Τροπᾶειον.

Τῆς τῆ δακρύων σου ῥεῖαις.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπιφαίνης σήμερον.

Ε' ὠσφρον σήμερον ἡ ἐκκλησία. κειτημῆ-
τη ἀπασαυ, κακοδοξίαε τῶ ἀχλιῶ δλα
σκιδάει ημῶσι, κρανομύσα προκό-
πιε σὺ δ' ὄξε.

κ η. Τῆ ὁσιε πρὸς ἡμῶν ἑὸ μολογητῆ βασι-
λεῖς, σαυασκητῆ τῷ ἀγίη προκοπίε.

Τροπᾶειον, ἦχος, α'.

Τῆς ἐρήμης πολίτης Κοντάκιον ἦχος, β'.

Τα αὐτῶ ζητῆ.

Ε' ἔσψες λαβῶν, τῶ θείαε δπσ κάλυψιν.
θῆλθες σοφῆ, ἐκ μῆσου τῆ θορύβων. καὶ
μονάσαε ὁσιως, τῆ θουμάτων εἰλήφαι
τῶ ἐν ἔργειαν. καὶ ται νόσες ἰαδαί τῆ

Γ ι ι ι ι χα-

χαίρει, βασιλεὺς παμμακάριε ἱερώτατε.
κθ'. Ἰ ὅσιου πρὸς ἡμῶν, κασιανῆ ἔ ῥωμαίε.

Ἀλληλούϊα.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ,

ἔχον ἡμέρας, ἀ ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας.

β. καὶ ἡνύξ ὥρας, ι β'.

δ. Εἰς τὴν πρῶτον, τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυ-
ρος διδοκίμα, εἰ ἔσι τεσσαρακοσῆ, ἀλλη-
λῆια. εἰδ' εἰν, Τροπάειον.

Εν σὶ μῆτερ ἀκεβῶς.

β. Ἐ ἀγία ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ὀπισκό-
που κυρβωίας. ἀλληλούϊα. ἡ τὸ,
καὶ ξόπον μέτοχος.

γ. Τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀξοπία, καὶ τῆς
συνωδίας αὐτῆ, κλεονίκια, Ἐ βασιλίικια.
ἀλληλούϊα, ἡ τὸ. Οἱ μαρτυρές σου κέ.

δ. Ἐ ὅσιου πρὸς ἡμῶν, γερασίμα, τῆ ἐν ἰορ-
δάνη. ἀλληλούϊα, ἡ τὸ.
τῆς ἐρήμα πολίτης.

ι. β'.

6. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, κόνωνος ἀλληλεΐα.
5. Τῶν ἁγίων, μετ' μαρτύρων ιεροφανῶν, τῶν
ἐν τῷ ἀμμορέω. Ἐσπᾶλον.

Ὁ μαρτύρις σου κτ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκ μισίας.

Ὁ ἐκ τῆ γῆ δὲ χῆ ἐν ἀθλῶντις, ἀναδει-
χθέντις διαβεῖς σιφανίται, τοὺς οὐκ ἐς
ἐλάβετε οἰκῆν ἐν χαρᾷ. πᾶσαι γ' ὀπί-
κοιαι, τῷ ἐχθρῷ καθιόντις, τοῖς πόνοις
καὶ τοῖς ἀγῶμασι, τῶν ὑμῶν ἀκισμάτων.
τοῖς ὀφθῆμισιν ἀώθου αἰεὶ, ἀμαρτημα-
των τῶν λύσιν βραβύετε.

ζ'. Τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν χερσαί-
νι ὀπισκοπησάντων, βασιλῆως, ἱεραμ.
καπίτωνος, ἀγρίου, ἀθρείου, καὶ τῶν
λοιπῶν. ἀλληλουΐα

ἢ ἱερόσις πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, θιο-
φυλάκτου ὀπισκόπου, ἱερομνηστῆρα.

θ'. Τῶν ἁγίων μ'. μαρτύρων τῶν ἐν σεβα-
σείᾳ τῆς λίμνης μαρτυρησάντων. κα-
τάλυ-

τάλυσις, οίνου καὶ ἐλχίου, καὶ ἀργία.
ῥοπαίειον. ἦχος, α΄.

Τ αὶ ἀλγηδόνας τῆς ἀγίων, αὐτὸ ὑπὲρ σου
ἔπαθον, δυσωπήθητι κτ̄. καὶ πάσαι
ταὶ ὀδυάσαι ἡμῶν, ἡσασα φιλαίθρως
δεόμεθα. Κοντάκιον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσατε οἰκονομίαι.

Π ἅσας στρατιάς τῆς κόσμου καταλυπύοντες
πρὸς σὲ ἐρανοῖς δεσποτή προσεκολλήθητι,
ἀθλοφόροι κὺ τεσσεράκοντα. δὲ πυρὸς
ἡδὲ ὕδατος διελθόντες μακάρωι, ἵστα
ξίως ἐκομίσαθε δόξαν ἐκ τῆς ἐραναί, ὁ
σεφάων πληθύν.

ζ. Τ ῆς ἀγίου μάρτυρος κοδράτου, καὶ τῆς
συνοδείας αὐτῆς.

ι α΄. Τ ῆς σὲ ἀγίου πρὸς ἡμῶν σωφρονίαι, πᾶ
τειάρχῃ ἱεροσολύμων.

ι β΄. Τ ῆς ὁσίαι πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆς, Θεο-
φάιναις τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἀλληλουῖαι.

ι γ΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆς λευφαίου, τοῦ σὲ ἀ-
γίου ἱεροφάνου, πατριάρχου κονστα-

ντιν.

ἦνεκ πόλιως.

ἀλληλοῦια.

14. Ἦ ὅσις πατρὸς ἡμερῶν βενεδίκτου. καὶ
τῷ ἁγίῳ μάρτυρος ἀλεξάνδρου, τῷ ἐν πύ-
δῃ.

ἀλληλοῦια.

16. Ἦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαπίου, καὶ τῷ
συνὸν αὐτοῦ ἕξ μαρτύρων.

15. Ἦ ἁγίων μαρτύρων, σαβίτου, ἔπαπα.

17. Ἦ τοῦ ὁσίου ἀλεξίου, τοῦ αἰθρωποῦ τοῦ
θειοῦ.

ἀλληλοῦια.

18. Ἦ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμερῶν κινέλλου, ἀρχι-
πισκόπου ἱεροσολύμων.

ἀλληλοῦια.

19. Ἦ ἁγίων μαρτύρων, χρυσαίου καὶ δα-
ρείου.

ἀλληλοῦια.

κ'. Ἦ ἁγίου ὁσίου πρὸς ἡμερῶν, τῷ ἐν τῇ μονῇ τῷ
ἁγίῳ σάββα ἀγαρεθσίτων.

κα'. Ἦ ὅσις πρὸς ἡμερῶν ἑὸμολογητῶν, Ἰακώ-
βου τῷ ἐπισκόπου.

ἀλληλοῦια.

κβ'. Ἦ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βασιλείου πρε-
σβυτέρου τῆς ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας.

Ἀλληλοῦια.

κγ'. Ἦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, νίκωνος, καὶ τῷ
δρακο-

δρακο-

Διακροίων μαθητῶν αὐτῶ, τῶ σὺν αὐτοῖς
μαρτυρησαύτων.

γ. δ. Ἐοσίε πρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου, καὶ προεόρ
πα τῶ διαγγελισμῶ.

^{Τροπῶν, ἡχος, δ.}
ἡμερον τῆς παγκοσμίας χαρατὰ προοί
μια. τῶ προεόρτιον ἄσαι προξέπετα.
ἰδὲ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνετα. τῆ παρθένῳ
κομίζων τὸ διαγγέλιον. Ἐ πρὸς αὐτὴ ἐκ
βοήσε, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὡς μῦσῶ.

^{Κουτῶν, ἡχος, δ. Ἐ προφανῆς σήμερ.}
πελάσει πνὸς τῶ παναγίου. τῶ πρὸς τον
σωτήρον καὶ ὁμοόσιον φωνῆ, τῶ ἀρχαγ
γέλου σὺν ἑλθεβες, θεοκυῆτορ ἀδάμ, ἡ
ἀνάκλησις.

α. Ὁ διαγγελισμὸς, τῆς ὑπεραγίας διαποί
της ἡμῶν θεοῦ ἀρχῆ καὶ ἰσθῶς καταλυ
λαυσις. Ἐσπῶριον. ἡχος, δ.
ἡμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον,
καὶ

καὶ ἅπ' ἀγώνος μυσθεῖν ἠφανέρωσις. ὁ
 υἱὸς τῆς δ'υ, υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται, καὶ
 γαβριὴλ τὴν χάριν διαγγελλίζεται. διὸ
 εἰ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ θ'κῶ βοήσωμεν,
 χαῖρε κεχαριστωμένη, ὅτι κ' ἐμὴ σὺν.
κοντακίον ἰδιου κελόν, ἡχος, πλ. δ

Τ ἡ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς
 λυξωθεῖσα τῷ δεινῷ ἀχαριστία, αἶα
 γραφῶσι ἢ πόλις σε θ'κῆ. ἀλλ' ὡς ἔχου-
 σα τὸ κράτος ἀπροσεμάχητος, ἐκπαιτοί
 ων με κινδύων ἐλευθέρωσον. ἵνα κρᾶζω-
 σοι, χαῖρε νύμφη ἀσύμφυτε.

κ ε'. Ἡ σὺν αἰξίς, τῷ αρχεστρατηγῷ γαβριὴλ
 κατάλυσις, ὅτι καὶ ἐλάμβανεν ἐν π'ασα-
 ρακοσῇ, ἀλληλουϊα, εἰδ' ἐν ἑσποάειον,
 ἦνος, δ' ε'. Τῶν στρατιῶν στρατῶν.

κ ζ'. Τῆς ἀγίας μητρὸς ἡμῶν μαρτῶνης, τῆς
 ἐν θεσσαλονίκῃ.

κ η'. Ἡ εἰσοὺς σ'φαίου τῷ θαιματουρῷ.
 καὶ

καὶ τῷ ὁσίῳ ἰλαρίωνος τῷ νέου.

Ἀλληλουϊά.

κ θ'. Τῷ ὁσίῳ πρὸς ἡμῶν μαρκου, ὁπισκοποῦ
ἀρετουσιάν. καὶ κυέλλου διακόνου. καὶ
ἐτέρων τῶν ὁπὶ ἰουλιανῆς τῆς τυραίνου ἀ-
θλησάντων. Ἀλληλουϊά.

λ'. Τῷ ὁσίῳ πρὸς ἡμῶν ἰωάννου, τῆς συγγρα-
φίως τῆς κλίμακος. Ἑσπέραιον.

Τῶς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον. Χορὸς ἀγγελικὸς.

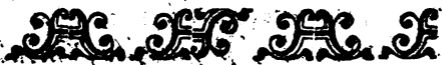
Καρπῶς αἰεθαλλεῖς, ἐκ σοῆς βίβλου προφέ-
ρων. διδάγματα σοφῆ καθεδυῖεις καρ-
δίαις, τῶν τέτοις μὴ νήφεις, προσεχόν-
των μακάρι. κλίμαξ γάρ εἶ, ψυχὰς
αἰετῶσα γῆθεν, πρὸς ἐρυσίον ἐδραμῶν
αὐτοῦ δόξαι, τῶν πίστευται μόντωνος.

Ἐπεσον τῷ αὐτῷ. Ἐπεραυῆς σήμερον.

Ω' σπερ θοῖα κλίμακα ἐφόρηκότες ἰωάν-
νη ὄσει, τὰς σαῖς ἐν θείους ἀρεταῖς, πρὸς ἐ-
ραυῆς ἀναγόμεθα. τῶν ἀρετῶν τῶν ἐχθροῦ
προτύπωσις.

λα'.

λα. τῷ ὁσίῳ καὶ θαυματουργῷ ὑψίστου,
ἐπισκόπῳ γαργρών. Ἀλληλουία.
ἢ τὸ, Καθόνα πίστεως.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ,

ἔχον ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ'.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ια'.

α'. Εἰς τὴν πρώτην, τῆς ὁσίας μητρὸς ὑμῶν
μαρίας τῆς αἰγύπτιας. Τροφῶν ἄριστον.

Ε' ὑ σοὶ μητὴρ ἀκείβας. Κόντακιον.

ἦχος β'. Γ. οἷς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις.

Τοῖς τῶν ἀγώνων σου πόντοις διόληψες τὸ εὖ
ἐρήμῳ φαχὺ καὶ θηρίασα. Δύοσιν ἔ μνή-
μιον δοξάζομεν, οὐ ἐμικωδίας μαρία π
μῶν τῆς ὁσίας ἀρχαῖσιμα.

β'. Τ. ἔοσίῳ πρὸς ἡμῶν, Ἐθαυματουργῷ, πίτυ.

γ'. Τῆς ἰσχυρῆς ἡμεῶν πάντα, ἠζουκώμου μο
τῆς τῆ μηδικίου.

δ'. Τ. ἀνείσιων πρώτῃ μῶν, ἰωσήφ τῷ ὑμνογρά-
φῳ, Ἐ γεωργίῳ τῆ σίτῳ μαλαφῶν.

Ἐ Τ ῶν

4. Τ Ὁν ἁγίων μαρτύρων, Θεοδώλου, Ἐα-
 γαθόποδος,
 5. Τ Ἐσὶ ἁγίοις πρὸς ἡμῶν Διτυχίου, ἀγρε-
 πακόπου κοιταστων πάλλεως,
 6. Τ Ἐσίου πρὸς ἡμῶν γεωργίου, ἐπισκό-
 που μελιποῆς,
 7. Τ Ὁν ἁγίων ἀποστόλων, ἡρωδίου, ἀγά-
 βου, ῥεφου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς,
 8. Τ Ἐσίου μαρτυρος, Διψυχίου,
 9. Τ Ὁν ἁγίων μαρτύρων, τριπύου, πορ-
 πῆς, Ἐ τῶν σὺν αὐτοῖς,
 10. Τ Ἐσίου ἡερομαρτυρος ἀντύπα, ἐπισκό-
 που περὶ ἁμοῦ τῆς ἀσίας,
 11. Τ Ἐσίου πρὸς ἡμῶν, Ἐ ὁμολογητῆ βασι-
 λείου ἐπισκόπου παρεί, Ἀληλουία.
 12. Τ οὔ ἁγίου ἡερομαρτυρος, ἀντίμοτος,
 Ἀληλουία
 13. Τ Ἐσὶ ἁγίοις πρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ
 μαρτίνου, σάπα ρώιης.
 14. Τ Ὁν ἁγίων ἀποστόλων, αἰσαρχι, σέδη,
 καὶ φοτῆμι.

15. Τ Ὁν

5. τῶν ἀγίων μαρτύρων, ἀγγέλων, αἰρέσεως
καὶ χινοῦ.

6. τῶν ὁσίου πρὸς ἡμῶν συμειῶν, τῶν ἐν περι-
δί, καὶ τοῦ ὁσίου ἀκακίου, ὁπισθοπέρι με-
λιπνῆς.

7. τῶν ἁγίων πρὸς ἡμῶν ἰωάννου, μαθητοῦ τῶ
αγίου γρηγορίου, τῶ δεκαπενταίτου.

8. τῶν ἁγίων πρὸς ἡμῶν ἰωάννης, τοῦ παλαί-
λαυεῖτου.

9. τῶν ὁσίων πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου, τῶ ξιχναῖ.

10. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἰαννουαρίου, καὶ
τῆς σιωδίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος θεοδώρου τῶ ἐν πέργη.

11. τῶν ὁσίων πρὸς ἡμῶν, θεοδώρου τῶ συκεώτου.

Τροπαίον, ἦχος, β.

ἠρωμεῖς ἐκαστῶν ἀργαίων ἡγιασμένους, καὶ
φανείς τῶν χαρίτων πεπρωμένους, τοῖς
δαυμασίοις τὸν κόσμον κατήγασας, ἐ-
τῶν δαιμόνων τὰ σμῆνη ἀπήλασας, ἱε-
ρουργεῖ θεοδώρε διούπερ ἡμῶν, δυσώπει
τὸν κύριον.

Δ

27.

2
α γ' Του αγίου εν βοξου μεγαλομαρτυρος,
τρομαγοφδρου και θαυματου ρηδου γεωργιου.
αρχια, οινου, και ελαια κατ' αλυσις.
τροπαειον. ηχος, δ'.

Ω ε τω αιχμαλωτων ελαφρωτης, και
τω πτωχων υπεραατισης. αδω εν κων
τατρος, βασιλειαν υπερχαχε, τρομαγοφ
ρι μεγαλομαρτυς γεωργι. πρισβου χρο
τω θεα, σωθιτωαι τα ψυχα ημων.
Ετρον, τροπαειον, ηχος, ο αυτος.

Τ θα γωνια τον καλον ηγωνισω, αθλοφορε
τω χειτου δε πισεως και τω τυραντω
η λεγξασ τιω ασβειαν, θυσια δε ο προς
δικτος, πεθρα προσκυνητης, οθρον και
τω σ' εφ' αλον, επομισω της νικης, και ταις
ηρεσβειαις αμεταις σας, ω ασι παρ
χεις, πιασματων συχαρησιν.
κοντακιον, ηχος, δ'.

Ο υψωθεις εν τω σωωδ' εκουσιως.
Τ εωργηθης υποθης, αιδειχθης της σωσ
βειας

Βεία Διωργός ημώτατος. ἤ κρηττότα
θράγματα συλλήξασθαι. ἀείρας
ἡ δ' αὖ δάκρυσι. ἔφροσεύω θείεις.
ἀθλήσας ἀθλήματος, τὸν χῆν ἐκομίσα,
Ἐ τῆς πρεσβείας ἀμε τῆς σῆς, πᾶσι
σπαρέχεις πησιμάτων συχάρησιν.

κ δ. Ἰ. ἕ ἀγίε μαρτυρός σάββα τοῦ στρατη-
λάτου, καὶ τῆς ὀσίας ἰλισάβιτ, τῆς θω-
ματουργού. Τροπᾶειον.

Θ μαρτυς σε κῆ. κοντάκιον, ἦχος, δ.

Ο ὑψώθεις εἰ τῶ σαυρά ἐκκοίως.

Α καταγώνισος ἔφθεις στρατηλάτης. τὰ
τῶ βαρβάρων μηχαναεἰτροπώσω. καὶ
ἐθαθλήσας σὺ δόξει σέρβῶτατα, σίφους
κατεπαλήσασα, δυσμυδῶν ἀδράτιον. ὁ-
θῆν το ὄβηθια, ἀλεπλίξω τῆς νίκης. ὁ-
πέρημαδὴν κέτθε χῆν, σαββά πᾶμμά-
καρ, τῶ πῆσει ημώτατος.

~~Ἐκ τῶ βαρβάρων μηχαναεἰτροπώσω. καὶ~~

κ ε. Τοῦ ἁγίου ἀπὸ βόλου, καὶ διαγγηλίσου
τοῦ κόν, καὶ ἀθλήσας ἐφ' ἑλασίον κῆτῶ

— 545

Δ 11

λυσις. Ἐσπείριον, ἦχος, γ'.
Δ' πόσολι ἄγιε. . . κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Τὰ αὐτῶ ζήτησιν.

Ἐξ ἕψης λαβὼν πλὴν χάριτι πλὴν τῶ πνεύματι
τόρων πλοκαῖ, διέλυσας ἀπέσπασε. Ἐ τὰ
ἔθνη ἅπαντα, σαγηνώσας μαρκεσα-
τασίδι με, πρὸ σφ' διαπότι προσέχων,
τὸ θεῖον κηρύξαι διαγύγιον.

αδ'. Τῷ ἁγίου ἱερομάρτυρος βασιλέως, ἐπι-
σκόπου ἀμασίας.

αζ'. Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος συμεῶν, συγγε-
νῆς τῷ κύριε.

Τροπικέριον, ἦχος, α'.

Χρ' σε συγγενῆ συμεῶν ἱεράρχα. κατ' μαρ-
τυρα σερρόν, ἱεραῖς δὶσκημῶν πλὴν πλά-
νῳ ὀλίσατα, Ἐ πλὴν πνεύματι τῷ ἁγίῳ.
Ἔθελ σήμερον, πλὴν πνεύματι σου μή-
μιον, ἑορτάζοντες, ἀμαρτημάτων πλὴν
λύσιν, ἄχαῖς σου λαμβανόμεν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπιφάνης σήμερον.
Ἐ ἀστέρα μέγιστον ἰδέσθαι ποτα. κεντημέ-
τη σήμερον, τὸν θευζόρον συμεῶν. Φω-

ταγω-

ταγωγείται κραυγάζουσα χαίροις μαρ-
τύρων, σεπτόν ακροθίνιον.

ιη. Η αν αγίων λαοσόνων, ιάσωνος και σω-
σιπάρου. και τῶν αγίων μαρτύρων, δα-
δα, μαξίμου, και κινπλιατῆ.

Τροπαειον. Α. πόσολοι αγιοι.

θ. Τ αν αγίων ενία μαρτύρων τῶν εν κυρι-
κω, εν τῶν οσικ μένονος τῶν θαυματουργῶ.

λ. Τ ου αγίου λαοσόνων Ιακώβου, αδελφου
του αγίου Ιωάννου τῶν θεολόγου.

Κατάλυσις οίνου και ελαίου. Τροπαειον,

Α. πόσολοι αγιοι.

Κοιτάκιον. Τῶν αἰωνῶν.

ωνῆς θεϊκῆς ἀκείσαι προσκαλούσης σε.
ἀγάπῃ περὶ, παρῆιδες και προσέδρα-
μες τῶν χῶ. Ιακωβε μετα του συζόνου
σου ενδοξε. μεθ ου ηξιώθης ιδεῖν, κύριου
πῶν θείαν μεταμόρφωσιν.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ,

Δ ΙΙΙ ἔχων

ἔχον ἡμέρας, ἀλλ' ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ἰδὲ
καὶ ἡ νύξ' ὥρας, ἰ.

α. Εἰς πλὴν πρῶτῳ, τοῦ ἁγίου προφήτου ἱε-
ρεμίου. τροπάριοι. Τὸ προφήτου σου
πλὴν μνήμῳ κύριε.

β. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆς λειψάνης, τοῦ ἐν ἁγίοις
πρὸς ἡμῶν ἀθανάσις τοῦ μεγάλου.

Καταλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριοι, ἦχος, γ'.

Στύλος γέγοναι ὀρθοδοξίας θείοις δόγμα-
σιν ὑποσηύζων, πλὴν ἐκκλησίῳ ἱεραρχα
ἀθανάσιε. τῷ γὰρ πατεῖ τὸν υἱὸν ὁμοού-
σιον ἀδιακρύξας, κατήχησας ἀψόν. πά-
τερ ὅσιε, χειρὸν τὸν θεὸν ἐκέλευε, δωρήσα-
σαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. - Κοντάκιον.

Τοῖς τῶν ἁματιῶν σου.

Ὁρθοδοξίας φυτῶσαι διδάγματα, κακο-
δοξίας ἀκάνθαι θξέτε μες. πληθύνετε τὸν
σπόρον τῆς πίστεως, τῆ ἐπομβεῖα τῆ πνε-
ύματι, δίοσε ὑμῶν ἀθανάσιε.

γ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τιμωθῆτε καὶ μαύ-

ρας.

ρα. Ζοπάειον. Οἱ μαρτύριοι στυμμένα

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σαυρῷ ἐκρυτίσας.

Τοὺς πολυτρόπους, αἰκισμοὺς οἰεγκρότους,
καὶ τοὺς σφαίρας ἐκ θεῷ εἰληφότες. ὑπὲρ
ἡμῶν προσβόσασθε πρὸς κύριον, μήμηκ
τῶ πατέρων, τῷ ἡμῶν ἐκτελουμένων.
μέγιστε τιμώθει, καὶ αἰοίδιμε μαῦρα, τοῦ
εἰρηνεύσασθαι πόλιν ἔ λαόν. αὐτὸς γὰρ ἐστὶ
πιστὸν τὸ κραταίωμα.

δ'. Τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος πελαγίας.

ε'. Τῆς ἀγίας ἔ ἐνδόξου μαρτύρου, εἰρηνίως.

Ζοπάειον, ἦχος, δ'.

Ἡ ἀμνασίς τοῦ. Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἐ περναίης σήμερον.

Παρθεναίαι κάλλεσι, πεποικιλμένη παρ-
θεναί. τῇ ἀθλήσει γέρονται, ὠραιοτάτη
εἰρηνίη. ἀίμασι τοῖς ἐκχυθεῖσι σου φοι-
νήσασθαι. πλαῖνωτο, καταβαλῆσα τῆς α-
θλησίας. ἔλα τοῦτο καὶ ἐδέξω βραβεῖαν ἡ-
κας, χειρὶ τοῦ κτίσασθαι.

Δ 1111

ς. Τ οῦ

5. Τοῦ ἁγίου Ἐδικίου, ἰωβ τὸ πολυάθλον.
Ἐσπάρτη, ἦχος, α΄.

1 ὄν πλεόντων θεωρήσασαι τῆς ἀρετῆς τοῦ ἰωβ,
σὺλῆσαι ἐμμηχανᾶτο ὁ τῆς δικαίων ἐχθρὸς.
Ἐχαρρήξας τὸν πῦρρον τῆς σώματος, τὸν
θησαυρὸν οὐκ ἐσύλησε τὸν τοῦ πῆς. Ἐρε
τῆς ὀπλισμῶν τῶν τοῦ ἀμείπτου ψυ-
χῶν ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσασαι ἡχμαλώτου-
σε προφθάσασαι ἐν με πρὸ τέλους, ῥύσασαι με
τοῦ δολίως σωτῆρ καὶ σώσον με.

Κοντάκιον, ἦχος, πλδ. Ως ἀπαρχαί.

Ω εἰ ἀληθὴς Ἐδικίος, θεοσεβὴς καὶ ἀμει-
πτος, ἡμασμῶν φαεῖς τε πανσέδοξε,
θεῶν θεράπων γήσιε. κατεφώπασαι κόσ-
μον ἐν τῇ ὑπομονῆσού σου καρτερικώτατε
καὶ γλυνομώτατε. ὅθεν πάντες θεόφρον, ὑ-
μνεῖσθε τὸ μνημόστιον.

ζ Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν ἔθραις φησὶ τοῦ ση-
μείου σαυροῦ, ἐν τῇ πάλαι ἱερουσαλήμ.

πρεβ

πρεῖωρα γ'. τῆς ἡμέρας ὅτι κώνσας τῆς
βασιλείας, ὅπε τοῦ ἀγίου κρανίου ἐκ τε-
ταμόρου διασέρων, ἕως τῆς ἀγίας ὄρας τῆς
ἐλαφῶν. Καὶ μνήμη, τῆς ἀγίου μάρτυρος
ἀκακίου. Ἑσπέριον. ἤχος, πλ. δ'.

Τ
Ἐσαυρῶσε ὁ τύπος νυῦ, ὑπὲρ ἡλιοῦ ἔλαμ-
ψεν. ὄνπερ ὁ ἀγίου, τόπῳ στραίκε ἐ-
φήλωσα. Ἐπὶ σὶ αὐτῆς σου σῶπρ ἰ-
χμὶ ἐφαύσασε δὲ τοῦτε κραταύσασε Ἐ-
πὺς πρὸς ἡμῶν βασιλεῖς. οὐς Ἐ πεί-
σωζε δὲ παπὸς σὶ εἰρήμῃ, πρῆσβείας
τῆς θεῆ χειρὶ ὁ θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κοιτακίον, ἤχος, δ'.

Ὁ ὑψώθεις σὶ τῶ σαυρῶ ἐκουσίως.

Ὁ
Δεχοίξασε κρανίος κυκλεισμάς. σὶ ἕρα-
νῶ ὑπερφανεῖς τὰ ἀκτίνας, ὅτι τῆς γῆς
ἀέτφλιν ὁ ἄχρατος σαυρὸς. ἔθει οἱ τὴν
ἔλλαμψιν, τῆς αὐτῆς σὶ ἐργείας. δεξάμα-
τον πρὸς ἄδυτον, ὁδηροῦμεθα φήγης,
καὶ σὶ πολέμοις ἐχομῆ αὐτὸν, ὄπλον εἰ-
ρήμης ἀήτητον Ἑσπέριον.

ἰ. Τῶ

η. Τοῦ ἀγίου ἐκδόξου πατρὸς ἡμεῶν ἀποστό-
λου Ἁγίου ἀγγελιστῆ, ὁπισθηθῆς ἡγαπημέ-
νου. παρθένου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. καὶ τῶ
ἁγίου πατρὸς ἡμεῶν ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.
ἀργίου. καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατὰ λυσις.
ἑξοπαίειον. ἤχος, β.

Α' πόσολι χῶ τῶ θεῷ ἡγαπημένε, ἐπίτα-
χων ῥύσαι λαὸν αἰαπολόγητον. διχ-
τάσσε προσπίπτοντα, ὁπισπείοντα τῶ
εἰθεὶ καταδεξάμενος. ἐν ἰκίτῳ θεο-
λόγε, καὶ ἐπίμοτον νέφος ἐθίων διασκε-
δάσαι. αἰτούμενος ἡμῖν εἰρῶν καὶ τῶ
μίγα ἔλιος.

Τοῦ ὁσίου.

Τῆς τῆς δακρύων σου ῥαῖς.

Κοντάχιον, τῶ ἀποστόλου, ἤχος, β.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσεται.
βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰά-
ματα, καὶ πρῆσβύεις ὑπὲρ τῆς ψυχῶν
ἡμεῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χριστῆ.

Τῶ ὁσίου. Τῶ ἐκ πρῆσβύειας.

Τῶ

Τὸ πρῶτον ἀγγέλω ἐν σαῖματι πολιτείαι,
ὅπως δείξαι ἄμμος ἀρσένικ θεοφάνει, τούτων
καὶ τῆς πμῆς κατηξίωσαι. τὰ τῆ δευτέρου
τοῦ θρόνου σου αὐτοῖς παρὶς ἄμμος, ἔ
πᾶσι πρεσβύτων θείαι ἀφείσιν.

Τοῦ ἁγίου προφήτου ἡσαΐα, καὶ τοῦ ἁγίου
μάρτυρος χριστοφώρου. Ἐσπάρειον τῆ προ-
φήτου, ἡχος, β. Τὸ β' προφήτου σου πλὴν μνή-
μῳ κύριε. Τὸ μάρτυρος, ἡχος, δ'.
πολαῖς ταῖς ἐξ ἀμαρτιῶν ἰωραζόμενος. κῶ
παρὶς ασαι τὰ βασιλεῖ τῆ δυνάμεων,
χριστοφώρε αἰοίδι με. ὅθεν σὺν ἀσωμάτων
καὶ μαρτύρων χρεῖαις ἀδεις, τῆ τρισα-
γίῳ ἔφεικτῆ μελωδία διὰ ταῖς ἰκεσίαις
σου, σάξτε πλὴν ποιμνίω σου.

Κοντάκιον, τοῦ προφήτου.

Γλυκὴ ἐν πρεσβείαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα διδασκόμενος,
πρωτομάρτυς ἡσαΐα θεοκέρυξ. πᾶ-

σιν ἐξείωσας τὴν εὐανθρόπῃσιν τῆ κῦ,
φωνήτασ μεγαλοφώνως εἰς τὰ πέρατα.
ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐγασεὶ λήφεται.

β. Γ. Ἐ ἀγίου ἀποστόλου, σίμωνος τῆ ζηλωτῆ.

Τροπάειον. Ἀ πόσοδοι ἀγιοι.

Κοντάκιον, τοὺς ἀσφαλεῖς.

Γ. ἐν ἀτρατοῖσ τὰ τῆσ σοφίασ δόγματα, ἐν
ταῖσ ψυχαῖσ τῶν δόσεβέντων θείων,
ἐν ἀνίσσει μακαρίσων, ὡσ θεητόρων
πάντεσ σίμωνα. τῶ θρόνῳ γὰ τῆσ δόξησ
τιμῶ παύσαται, Ἐ σω τοῖσ ἀσωμάτοισ
ἐπαγάλλεται, πρὸσβύων ἀπαύσως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

β. α. Γὰ ἡνιθέλια τῆσ κωνσταντινουπόλεωσ,
Ἐ τῆ ἀγίου ἱερομάρτυροσ μακρίμ. ζοπά
ειον καὶ ζόπων μέτοχοσ.

Ἐ πρὸν τῶ ἡνιθέλιων, ἡχοσ. δ.

Γ. ἡσ θεοτόκου ἡ πόλισ, τῆ θεοτόκου προσ-
φόρωσ, τὴν ἑαυτῆσ αἰατήθεται σύσασιν.
ἐν αὐτῇ γὰ ἐσῆμκται καὶ βασιλεύσει.
δικαυτῆσ πρὸσώζεται, κραταγοῦται, καὶ

δ/ε-

λαμβύει βοάσα πρὸς αὐτῶν, χαῖρε ἡ ἰλι-
τις παίων τῆς περάτων τῆς γῆς.

κοιτάκιον. τους ἀσθαλεις.

ἰδοπλιδεις τῆς θυρεῶ τῆς πῆσιως, τῆς
ἰσεβῶν τας παρατάξεις ἔφεψαε ἱερο-
μαρτυς. Ἐ τὸ σέφανον παρὰ κῦ ἦραε μῶ-
κιε. Ἐτὸ Ἐ μετὰ ἀγγέλων ἀγαλλέμενες,
πρεῖσωζε κινδύνων τες ὑμνῶντάσι, πρε-
σβῶν ἀπαύσιως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῶν ἐν ἀγίοις πρῶν ἡμῶν, ὀπιθαίβι ἐ-
πσοπόου κύπε. Ἐ γερμανῆ, παξιαφ-
χου κωνσταντινῆ πόλιως. Ἐσπαειον.

Ὁ θεὸς τῆς πρῶν ἡμῶν. κοιτάκιον.

ἦχος, δ. Οἱ ὑψωθεις ἐν τῶν σαυρῶ
Γεραρχῶν τῆς θαυμασῶν ξυμωείδα, ἀ-
νδρημῆσωμῶν πῆσοι κατὰ χείρας, σὺ
γερωμῶν τὸν θεῖον ὀπιθαίβιον. οὔτοι
ἔν κατέλιξαν τῆς ἀθείων τὰ γλώσ-
σαι, ἄδύματα σοφώτατα ὄλαθῆμι-
νοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσι

ἀσθ

σιν ἰβραίνωσαε τὴν εὐανθρόπῃσιν τῆ κῦ,
φωνήτασ μεγαλοφώνωσ εἰσ τὰ πέρατα.
ἰδού ἡ παρθένωσ εὐγασει λήφεται.

ἰ. Γ. Ἐ ἀγίου δποσόλω, σίμωνωσ τῆ ζηλωτῆ.

Τροπάειον. Α' πόσολοι ἀγιοι.

Κοντάκιον, τούσ ἀσφαλείσ.

Γ. Ἐν ἀσφαλείσ τὰ τῆσ σοφίωσ δέγματα, εὐ
ταῖσ ψυχαῖσ τῆ δόσε βέντων θείμων,
εὐ ἀνίσει μακαρίσωμω, ἠσ θεητόρον
παῖτεσ σίμωνω. τῶ θρόνω γῶ τῆσ δόξησ
τιῶ παύσαται, Ἐ σὺ τοῖσ ἀσωμάτωσ
ἐπαγάλλεται, πρεσβύτων ἀπαύτωσ
ὑπὲρ πάντων ἡμῶσ.

ἰ. α'. Τὰ θυνέθλια τῆσ κωνσταντινουπόλεωσ,
Ἐ τῶ ἀγίου ἱερομαρτυρωσ μωκίω. Ἐσπῆ
ειον καὶ ἔσπῶν μίτοχοσ.

Ἐ τῶρον τῶ θυνέθλιων, ἡχοσ δ'.

Γ. ἠσ θεοτόκου ἡ πόλισ, τῆ θεοτόκου προσ-
φόρωσ, τὴν ἑαυτῆσ ἀναθήσεται σύσασιν.
εὐ αὐτῆ γῶ ἐσ ἡεικται καὶ βασιλδωσ
δικυτῆσ πρεσώζεται, κραταγοῦται, καὶ

δλγ.

Ἰαμάρει βοάσα πρὸς αὐτὴν, χαῖρε ἡ ἰλ-
πὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

κοντάκιον. τοὺς ἀσθαλεῖς.

αδοπλιθεῖς τῶν θυριῶν τῆς πίστεως, τῶν
ἀσθεῖν τὰς παρατάξεις ἔφεψα ἱερο-
μαρτύς. Ἐφ' εἶφανον παρὰ κῦήρα μώ-
κιο. διὸ ἔμετὰ ἀγγέλων ἀγαλλόμενος,
πείσωζε κινδύνων τὰς ὑμνῶντάς, πρε-
σβύων ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

18. Τὸν εἰ ἀγίοις πρῶν ἡμῶν, ὀπιφαίει ἐ-
πισκόπου κύριε. Ἐ γερμανῶν παφιαφ-
ρου κωνσταντιναπόλεως. Ἐσπαριον.

Ο θεὸς τῶν πρῶν ἡμῶν. κοντάκιον.

ἦχος δ'. Ο ὑψωθεῖς εἰ τὰς αὐραῖ.

Γεραρχῶν τῶν θαυμασῶν ξυνωρίδα, ἀ-
νδρηνιήσωμην πῆσοι κατὰ χείρας, σὺ
γερμανῶν τὸν θεῖον ὀπιφαίον. οὐτοι
ῶ κατέθλεξαν τῶν ἀθέων τὰ γλώσ-
σα. δόγματα σοφώτατα ἰαθεῖμε-
νοι πᾶσι, τοῖς ὀρδοδόξως μέλπουσιν

ἀεὶ

ἀει, τῆς Ἐσβεΐας τὸ μέγα μυστήριον.

ι γ'. Ἡ ἁγία μάρτορος γλυκεΐα.

τροπάειον, ἡχος, δ'. Ἡ ἀμπαύτης Ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἡχος, γ'. Ἡ παύσις σήμερ.

Ἦν παρθεσίον σέρησσα, καὶ θεὸν μα-
εΐαν. διτῆρεϊς ἀφθερον, τὴν σεαυτῆς
παρθεσίαν. πόθω δὲ καρδιωθεΐσα τῆ
τοῦ κῆ. ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέγχε
θαλάπου, δὲ τῆτο καὶ διπλῶσε, παρθε-
νομάρτυς σερὰω σίφει χειςς ὁ θεός.

ι δ'. Ἡ ἁγία μάρτορος ἰσιδώρη, τῆ εἰ τῆ γλῶ-
τῆν ἡσῶ. Τροπάειον

Ο μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἡχος, δ'. Ε. πεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγχοσ τῆ οἰκτιμήθη σου ἐπα-
της ἀγίη, ταῖς πρὸς θεόν σου προσευχαΐη. Ἡ
διούμνε μῆσοσ σήμερον. μάρτυς θεόφροη,
ἰσιδώρη εἰδοξε.

Ἡ ἁγία πρὸς ἡμῶσ, πη χαρῆς τῆ μετῶλα.

οἶνε καὶ ἐλαίου κατάλυσις. τροπάειον,
ἦχος, πλ δ'.

Τ αἷς τῆς δακρύων σου ροᾶς :

κοντάκιον, ἦχος, β'. τὴν σὶ πρεσβείας.

Τ ἰὼ τῆς ἀγγέλων σὶ σώματι πολιτεία,
ὄπιδειξάμενος παχόμε θεοφόρε, πύ-
των εἰ τῆς δουλείας ἡξίωσαι. τὰ τοῦ δε-
σπότη θρόνου σὺ τέτοις παειδάμενος,
καὶ πᾶσι πρεσβύτων θείαν ἄφεισι.

Τ εὐοσίς πατρὸς ἡμῶν, θεοδώρε τῆ ἡγιασ-
μένη, μαθητοῦ τοῦ ὁσίς παχόμε.

τροπάειον. Γ ἦς ἐρήμη πολίτης.

Ζήτειςε πείβειω, κ θ'.

Τ οὔ ἀγίου δαπνολόου ἀνδρονίκου, καὶ τῆς
σὺ αὐτῶν. τροπάειον Α' πὸς ολεάγιε.

Τ ὦν ἀγίων μαρτύρων, πέτρε, διονύσιε, καὶ
τῆς σὺ αὐτοῖς. καὶ τοῦ ἀγίου ἱερομαρτυ-
ρος θεοδότου, τῆ σὶ ἀγκύρα, καὶ τῆς σὺ
αὐτῶν ζ' παρθεσίων. Ἀλληλούϊα.

Τ εὐαγίου ἱερομαρτύρος, πατεικίε πάσης,
καὶ τῆς σιωδία αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

οὐ

3. **Τοῦ ἁγίου μαρτύρου Θαλαλαίη.**

Ἐοπάριον. Ο μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.
Τῶν μαρτύρων συναθροῦς ἀναδειχθεὶς Ἐ-
ὁπλίτης, στρατιώτης ἀεισος, τῆ βασιλείως
τῆς δόξης. γέγονας διὰ βασιάνων καὶ πι-
μωρίας. ἔπαρσιν εἰδωλολάτρων κατα-
πατήσας διὰ τῆ το πλὴν σε πλώσας ὑμνοῦ-
μην μνήμην, σοφὲ Θαλάλαγε.

καὶ. Τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλείων, Ἐ ἰα-
ποσόλων, κωνσταντίνου καὶ ἐλένης οἴνου
καὶ ἐλαίης κατὰ λυσίς, καὶ ἀργίας, **Ἐοπά-**
ριον, ἦχος, δ'.

Ἐ σφῆσόν τὸν τύπον ἐν ἔρανῳ θεασάμε-
νος, Ἐ ὡς ὁ παῦλος πλὴν κληῆσιν ἐκ δὲ πλῶν
δεξάμηνος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀπόστολος σε
κέ, βασιλευσάσα πόλιν τῆ χειρὶτε παρὲ
θετο ἐν πείρωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ,
προσβείας τῆς θεῆς μόνῃ φιλαῖτε.

κοντά-

Κοντάκιον. ἤχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερ.
ἡ ὡς ἀντὶνός σήμερον, σὺ τῆ μητρὶ τῆ ἑλέ
τη, τὸν εὐρὸν ἐμφάνισι, τὸ πασεβάσμιον
ξύλον. πάντων κλυτῶν ἰσδαίω ἀγχιώλυ
όντα, ἔπλεον δὲ κατ' ἐναντίω πικρῶν ἀνά
κτων. διήμας γ' ἀνιδείχθη, σημεῖον μέ
γα εἰς πολέμοις φεικτὸν.

β. γ. Ἡ ἀγία μαρτύρος βασιλίσκου.

Ἀλληλούια.

γ. Ἡ ὁσίς πρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητὴ μι
χαήλ, ἔπισκόπου σιωνάδων.

δ. Ἡ ὁσίς πρὸς ἡμῶν συμπαί, τῆ εἰς τὰς θαν
μας ἀφ' ἑρι.

Κατάλυσις εἶνε καὶ ἰλαξ, ἔσπαειον, ἡ
χος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτις.

Κοντάκιον. ἤχος β'. Τα ἀνω ζήτην.

Τὰ ἀνω ποθαῖν, τῶν κἄτω μεθισάμυτος εἰ
ὡς ἔρατον, τὸν εὐλον τεκτινάμυτος.
διὰ τοῦ ἀπῆσραφας, τῶν θαυμάτων

Ε τῆ

τῇ ἀγγληδοσι. Ἐ χῶ τὰ πάντων θεῶν
σβύεις ἀπῶσως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κ' ἰ. Ἡ τρίτη ὄρεσις, τῆς πωλίας κεφαλῆς τῆ
προδρόμου· κατάλυσις οἴκου καὶ ἐλαίου.
Ἰσοπάειον, ἡχορ, δ'.

Ὡς θεῖον θεσπύρισμα ἐγκυκλυμῶν τῇ
γῆ. χῶ ἀπεκάλυψε τὸ κεφαλῶν σου ἡ-
μῖν, προφήτα καὶ πρόδρομοι. πάντες ἐν
σωελθόντες ἐν τῇ ταύτης ὄρεσι, ἀσ-
μασι θεηγύροις τὸν σωτῆρα ὑμῶν μὲν τὸν
σώζοντα ἡμαῶς ἐκ φθορᾶς τῆς ἰκεσίας
σου. Κοντάκιον.

Προφήτα θεῶ ἐ πρόδρομοι τῆς χάριτος.
ἡ τὸ παρὸν. Ἐπιφανείης σήμερον.

Ὁ ἡρώδης πρόδρομοι παρανομήσας γυναι-
κὶ παρέχετο τὸ κεφαλῶν σου τὸν σι-
πηλῶ, ἥς τῇ ὄρεσι βοᾶ μῶν σοι, αἴτησα
πᾶσι δωρήσασθαι ἔλιος.

κς'. Τῷ ἀγίου Ἰωαννοῦ καρπού, εἰς τὴν
ἰβδο-

ἑβδομήκοντα. Τροπαίον. ἤχος, γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε.

κζ. Τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Ἀλληλούϊα.

κη. Τῷ ὁσίου πατρὶς ἡμῶν κλήτα, ἐπισκόπου χαλκηδόνος, καὶ τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος, ἐλλαδίου.

Ἀλληλούϊα.

κθ. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος, Θεοδοσίας.

Ἀλληλούϊα.

λ'. Τῷ ὁσίου πατρὶς ἡμῶν Ἰσαακίῳ, μονῆς τῆς δαλματίας.

Ἀλληλεία.

λα. Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ ἱρμείῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ ἱερομάρτυρος ἱρμαίῳ.

Ἀλληλούϊα.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ,

ἔχου ἡμέρας λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε'

καὶ ἡνυξ ὥρας, θ'.

α'. Εἰς τὴν πρῶσιν, τῷ ἁγίῳ μάρτυρος, ἰουστίνῳ, καὶ ἑτέρῳ μάρτυρος ἰουστίνῳ, καὶ τῷ συνὸ αὐτῶν.

Ἀλληλούϊα.

Ε 14

β'. τῷ

β'. Ἡ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν κηφόρου, πατριάρχου
κωνσταντινέου πόλεως τῆ ὁμολογητῆ.
τροπάριον. Ἐνώνα πίστεως...

Κοντάκιον. Ἐπιφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης σίφανον, ὃν κηφὸν ἐρανοῦθον
ἐδόξε ὡς εἰληφῶς παρὰ θεῦ, σάζει τὰς
πίσει πηλῆταισιν, ὡς ἱεράρχῳ χυῖ καὶ
διδάσκαλον.

γ'. Ἡ ἐν ἁγίοις μάρτυρος, λουκιλλιανῆ.

Ἀλληλουῖα.

δ'. Ἡ ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν μηφοφάνης, πατριάρχου
κωνσταντινέου πόλεως.

Τροπάριον. Ἐνώνα πίστεως.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. Παῖ ἄνω ζήτη.

Τὴν πῖσιν χυῖ, φανῶς αὐτοῦ μαρτυρίας, ἐ
ταύτῳ τηρῶν, εἰς πληθὺς ὄντως ἠύξη
σαι, τὸ πείσαι ποιμνίου σου ἀγγέλοις,
δοῦναι μηφόρασις σιναγάλλῃ σου τῆς
πρὸς δόξαν ἀπάντων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἐ 18

ι. Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυρος Δωροθέης, ἐπίσκοπος
του τύρου.

ε'. Ὁ ἅγιος πρὸς ἡμῶν βιβαίωνος, τῆς θαυματουργῆς, ἔτι ἅγιος ἰλαρίωνος τῆς γαλιλαίας, μονῆς τῆς δαλματίας.

ζ. Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυρος Θεοδότος ἐπίσκοπος ἀγκύρας.

η'. Ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρος τῆς στρατιλάτου, κατάλυσις οἴνου καὶ ἑλαίου. Ἰσοπάειον, ἡχος, δ'.

Σταυρολογία ἀληθεῖ ἀσφοδύρε.

Ζήτησθε φάρμακόν, κ'. Κοντάκιον, ἡχος, δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σπῶνικιστίῳ.

Ὡς ἀθλητὴς ἐμικητὴς τῆς σφῆρας, καὶ χορηγὸς τῆς δωριῶν τῆς ἐκείθεν, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου προφθαίσις αἰεὶ, πάντας τοὺς προσφύγοντας, τῶν ναρῶν τῶν θεῶν, καὶ πισῶς προσρέχοντας, τῇ ἀγία σου ἐπιπέφωσθαι διὸ βοῶμεν λύξωσθαι ἡμᾶς, ἐκ τῆς κηδεύουσα παμμακάριθι Θεοδώρι.

 2'. Τῆ ἐν ἀγίοις πρὸς ἡμῶν κυρίῃ, ἀρχιεπί-
 σκόπε ἀλεξάνδρει, καὶ Ἰσοπάριον, ἡγος, δ'.
 Ὁρθοδοξία εὐδηγί. Κοντάκιον, ἡγος, δ'.
 Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Γ ἀεὶ ἐν ἀρίστοις πλοκαῖ ἀγαθήξασε, ἐν τῇ
 δυναμει τῷ χυθίοις λόγοις, πτωτικῆ
 σίαν κύριε ἐπέπασα. πάντα τὰ ζιζά-
 νια κερταί ἐκκόψασε. ὅθεν καὶ παύσα-
 σαι, σὺ ἀγγέλων χορείας, χυθὸν πρὸς βί-
 βων μάκαρ ἐκτενάς, πᾶσι πηλοσμάτων
 δωρήσασθαι ἄφεισι.

β. Τ ἕναίς ἱερομάρτυρος τιμοθέου, ὁπισθὸ
 που πρὸς σης.

θ. Τ ὁ ἀγίων ἀποστόλων, βαρδομαίου,
 β. Βαρνάβα Κατάλυσις οἴνου β. εἰλαίμ.
 Ἰσοπάριον. Α' πόσολοι ἄγιοι.

Κοντάκιον, ἡγος, γ'. Ἡ παρθένος σήμερ.

Γ ἕκῃ γέροντα, πασαληθῆς ὑπερέτης,
 ἄπο-

ὑποσώλων ὠφθησθε, τῆς ἐβδομήκοντα
πρώτος. ἦν γὰρ καὶ σὺ τῶν παύλων,
τὸ κήρυγμά σου. ἀπασὶ καταμιλύων χῆ-
ρωτῆρα. δεξιὰ τὸ ὑμνωδίας, πλεονεξίας
μνήμην βασιλέως τελοῦντος.

Ἔτερον. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ω. φθῆς μέγας ἥλιος τῆς οἰκουμένης. διδαγ-
μάτων λάμψαι, καὶ θαυμασίων φοβε-
ρῶν, φωταγωγῶν τὰς πνευματικὰς, βαρ-
δομομαῖς κυδύσολι.

β. Ἰ. ἔοσις πρὸς ἡμῶν ὄνεφορέι. καὶ τῆ ὀσίου
πρὸς ἡμῶν πέτρα τῆ ἀθωνίου.

Ἰσοπέριον. Ἰ. ἦς ἐρήμια πολίτης.

ἦ. τὸ, Ὁ. θεὸς τῆς πρῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἰὰ ἀνωζητῆρ.

Α. σὴρ φαεινός, εἰδείχθης τοῖς μονάζουσι ὡς
φύγως νυκτὶ, ἀνυγάζει ἐν τοῖς πέρασιν,
ἔτι περὶ ἐλαμψα ἐν ἀσκήσει, ὡσπερ ἥ-
λιος. δεξιὰ τὸ ὄνεφορέι μὴ παύση πρὸς βί-
ων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον, πρὸς τὸ, πῖσει χῆ.

Ε 1111 Φ. αῖς

Θ. ὡς νοητὸν καὶ ἑραῖον, εἶδον λαβὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου τεύχους δο-
χεῖον ὄφθης λαμπρότατον, καὶ χάειν
τῆς θαυμάτων ἀπειληφαικραυγάζων,
ἀλληλουΐα.

17. Τῆς ἀγίας μάρτυρος ἀκυλίκης, καὶ τοῦ
ἀγίου ξιφυλλίου, ἐπισκόπου λυκκασίας
τῆς κύπρου. Τροπαιοῖον.
Ἡ ἀμναῖσιν ἰϥ. Ἐπὶ Κανόνα πίστεως.

18. Τῆς ἀγίας προφήτου ἰλίουσαίμ, ἡ τῆς ἐν
ἡμεῖς πρὸς ἡμεῖς μεθόδου, πατριαρχικῶν
σταπυπόλεως. Τροπαιοῖον. ἦχος δ'.

Ο. εἶσαρκος ἀγγελος τῆς προφητῆς ἡκρι-
πης. ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας
χϥ, ἡλίας ὁ εἶδοξος. αἰωθεῖ καταπέμ-
ψαι, ἰλίουσαίμ τῆς χάειν, ἰσους λαπαδιώ-
κει, καὶ λιπρὸς καθαρίζει. διὸ ἔτις π
μαῖσιν αὐτὸν, βρύνει ἰάματα.

Ἐπερον τῆς ἱεραρχου. Κανόνα πίστεως.

Κορτά-

Κοντάκιον, τῆ προφήτου, ἤχος, β'.

Τὰ αἶω ζητῶ.

Προφήτης θεῶ, εἰδείχθης διπλασίονα. τῶ
χάρι λαβὼν, ἢ ὄντως ἐπαξίαι σοι, ἐλισ-
σάμε μακάριε, ἠλιῦ γὰ γέγονας σύσκη-
νος. σὺ αὐτῶ χῶ πᾶθεῖς πρὸς βίωσι ἀ-
παύσως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἐτερον τῆ ἱεράρχου. Τὴς ἀσφαλεῖς.
Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, ἔρα-
νὸς ἐκληρώτω μεθ' ὧδε, ὡς ζαώσας ἐν
τοῖς πύρασι τῶν ἁγίων προσκυῶ-
σι. ἐπόναις γὰρ ἔμύχθοις πρὸς ἰσχυροῦς
δράγων, ἐκ ἐπαύσῳ ἐπαρήσια, ἐλίγ-
χων ἀθετῶντας τῶν εἰκόνα χυῖ.

14. Ἦ ἁγίε προφήτε ἀμμώς. ἀληθοῦσια.

15. Ἦ ἁγίε καὶ θαυματουργῶ τύχονος ἀ-
μαθόντων. Τροπαίειον ἤχος, α'.

Τῆς ἐρήμης πολίτης. Κοντάκιον. ἤχος, γ'.

Ἦ παρθεῖνος σημερινόν.

Ἐν ἀσκήσει ἁγίε, θεοφιλεῖ δὲ ἀπρέψασ.
παρακλήτου διύαμι, ὅς ὑψους καθυ-
πεδί-

ὑπεδέξω. ἕορτά καθελεῖν πλαιῖνης λαῖς
δὲ σώζεν. δαίμονας ἀποδιώκει νόσους
ἰᾶσαι, δὲ τὸ τέτοιον πᾶσι ὡς θυ φίλον,
τύχων μακάριε.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ματθῆλ, σαβίλ
Ἐισμαῆλ. ἕορτά. Ο ἱ μαρτύρισε κῆ.
Κοντάκιον. Τὰ ἁγία ζητή.

Ἡπίσει χῦ, φωσῆτες καμμακάρισοι.
καὶ τέτε πῆσῶς, πόντες τὸ ποτήριον. τῶ
περσῶν σεβάσματα, καὶ θράσος εἰς γῆ
κατεβάλετε, τῆς ξιάδος ἰσάειθμοι. πρε
βείας ποιῆντες, ὑπὲρ πάντων ἡμεῶν.

Ὁ ἅγιος μάρτυρος λεοντίε. ἕορταριον.

Ο μάρτυρισε κῆ. Κοντάκιον.
Ἐπεθαῖνε σήμερον.

Τῶν τυρανῶν ἰχμυαα, τὰ ἐπονηρὰ ἐπι
τοῖαα, καὶ ἐλλῶων ἠλεγξας τὸ ἀθεώτα
τον σέβασε. ἔλαμψας θεογνωσίαι πᾶσιν
αὐτοῖς. δόγμασι τῆς ἀσεβείας θεόφρον
μάρτυς. δὲ τὸ τέτοιον πᾶσι μνήμιω πᾶσι
μῆν πόθω, σοφὲ λεόντιε.

19.

ιβ'. Ἦ ἁγίου ἀποστόλου ἰδέα ἀδελφεῖ τῷ κυ-
ρίου. Ἑσπέρειον ἤχος, α'.

Τὸν τάφον σου σωτῆρ.

Χ. Ὑσε συγγλυῆ ἔξ ἰδέα εἰδότες, καὶ μάρτυ-
ρα σερρόν, ἰσραῖς δὲ φημέ μῦρ. τὴν πλάϊω
πατήσαντα, καὶ τὴν πῆσιν τηρήσαντα. ὁ-
θου σήμερον, τὴν πανάγιασε μνήμῳ.
ἰορτάζοιτες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν,
δὲ χαῖσε λαμβαίοντο.

Κοντάκιον ἤχος, β'. τὰ αἶω ζητῶ.

κ. Ἦ παύλε δειχθεῖς, σωόμενος ἀπόστο-
λος, σὺ τέτω ἡμῖν, τὸ κήρυγμα κακατῆ γλῶ-
σσαι, τῆς σὺ θείας χείρας, μυσολέπτα ἰδέ-
α μακάριε δὲ τῆτο βοῦ μύσοι, μὴ παύ-
ση πρεσβύων, ὑπὲρ παίων ἡμῶν.

κ'. Ἦ ἁγίος ἱερομάρτυρος μεθ' οὐδὲς, ὁπισκὸς
που πατάρων.

ια'. Ἦ ἁγίος μάρτυρος, ἰεβλιανῆ ἔταρσέως.

ιβ'. Ἦ ἁγίος ἱερομάρτυρος δὲ σιβεῖς, ὁπισκὸς
πυσαμωσάτων.

πγ'.

ε γ. Τῆς ἀγίας μάρτυρος ἀγρυπαινης.

ε δ. Τὸ γήμεθλιον, ἔπι μίε εἰδόξε προφήτε
προδρόμικ, ε βαπτιεῖ ιωάννε ἀρχα. ε
ιθύοε κατὰ λυοε. ἔοπαῖοι ἡχοε, β'.

Προφήτε καὶ πρόδρομο, τῆε παρουσίαε
χϚ. ἀξίωε δὲ φημῆσαιε, οὐκ ὀποροῦ-
μῶ ημῆεε, οἱ πρόδρο μῶ ῥῆτεεε εῖρω-
οε εἰ τεκῆοεε καὶ πρὲ ἀφωνία. λέ-
λιωτατῆ εἰδόξεω, καὶ σεπῆησο γηνη-
αεε καὶ σαρκωοεε εἰοῦ τοῦ θεοῦ, κόσμωκη
ρῦ ῆηταε.

κοιτάκιον ἡχοε, γ'. Η' παρθένοε σῆμερ.
πρὶν εῖρα σῆμερον, χϚ τὸν πρόδρομον
τίκτεε καὶ αὐτοε τὸ πλήρωμα, πάοηε ε
προφητείαε. ἐν εἰ οἱ προφήταε προεκή-
ρυξαν, ῆητον εἰ ἰορδαῖη χειροθετήοαε,
αἰε δεῖχθη θείεε λόγου, προφήτεεε, κῆρυξ,
ὀμῆ καὶ πρόδρομοε.

ε ε. Τῆε ἀγίαε ὀοιομάρτυροε φῶρωνίαε.

ἔοπαῖοι

Τροπαίειον. Ἡ ἀμνιάσου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, το τὸ προδρόμου.

15. Ἐὐδοσίη πρὸς ἡμῶν δαδ', τῆς εὐδοσιαλο-
νίχη. Τροπαίειον.

Εὐ σοὶ πάτερ ἀειβάς.

16. Ἐὐδοσίη πρὸς ἡμῶν, σαμφῶν τοῦ ἕξι-
δόχου, Τροπαίειον.

Εὐ τῆς ὑπομονῆσου.

Ζητεῖ σε πτεβρίωιβ'. Κοντάκιον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἰαφοὶ πανάειςον, καὶ πρεσβύτιω δὲ
πρὸς δεκτοί, οἱ τῆς σοφίας τῆς θείας προσ-
φέροντες, σαμφῶν θεόφρων ὅσι σμελ-
θόντες εὐσπίει, φαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀ-
γαλλιωμόμοι, χὶ δόξαζομοί, τὸν τοιαύ-
τῶ σοι χάριν, παρέχοντα τῆς ἰάσεων.

17. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆς λειψαίων, τῆς ἀγίων
καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου,
Ἐισωαίνου. Τροπαίειον, ἦχος πλ. ...

Τὰ θαύματα τῆς ἀγίων σου μαρτύρων,
τῆς ἀκαταμάχητον ἡμῶν δωρησά-
μῶς.

μυρος χεῖρ ὁ Θεός, τῆς αὐτῆς ἰκασίας, βα-
λαὶ ἔθων ἄρα σκίδασον, τῆς βαλείας τὰ
σηπῆρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλαῆθρωπος. Κοιτάκιον.

Τὸ μέγα ἱαφεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεύγος
τῆ χυῖ, τὸ πεποθημόνον. τῆς φως ἤρα τῆς
ἐκλάμπονταε, τῆ αὐγαῆς τῆς ἰάσεων, ὑμ-
νήσωμεν πσοὶ μεγαλοφώνως, εἶδον τῆ
ναῦ αὐτῆς βοῶντες. κύρος καὶ ἰωάννης, οἱ
χορηγοὶ τῆς θαυμάτων, Ἐἰαφοὶ τῆς νο-
σοῦντων, ἀγγάζεσι τὰ πέρατα.

αβ. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ παιδερήμων
ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων, πῆρε
παύλου ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
Ἐοπίμων, ἦχος, δ.

Οἱ τῆς ἀποστόλων πρωτόθρονοι καὶ τῆς οἰ-
κουμένης διδάσκαλοι, πρὸ δεσποτικῆς τῆς
ἄλων πρεσβύτατε, εἰρήνῃ τῆ οἰκου-
μένη δωρήσασθε, καὶ τῆς ψυχῆς ἡ-
μῶν

μὲν τὸ μέγα ἔλεος.

Α' πὸ γ' ὠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἤχος, πλ. δ'.
Ποία φυλακὴ ἐκ ἔχεισι δίσμιον, ποία δὲ
ἐκκλησία ἐκ ἔχεισι ρήτορα. δαμασκὸς
μέγα φρονεῖ ὅτι σὲ παῦλε. εἶδε γάρ σε
σκελιαδίτα φωτὶ. ῥώμισε τὸ αἷμα δε-
ξαμένη, καὶ αὐτῇ κομπάζει. ἀλλ' ἡ ταρ-
σὸς πλέον χάρει, καὶ ποθεῖ τιμασάσου
τὰ ἀργύρια. πέρε τῆς πίσιως ἢ πέρα.
παῦλε καύχημα τῆς οἰκωμένης. ἐκ τῆς
ῥώμις σωελθόντες, σπείξατε ἡμᾶς.

Α' ὁ ἔκτης ὠδῆς. Κορτακιον, ἤχος, β'.
Τὴς ἀσφαλῆς Ἐθιοθόγγυς καρύκακ.
πλὴν κορυφῶν τῆς ἀποδόλων κῆ, προσελά-
βε εἰς ἀπόλαυσιν τῆς ἀγαθῶνσε Ἐ ἀνά-
παυσιν, τὰς πόνας γ' ἐκείνων καὶ τὸν θά-
νατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλωκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐν κάρδω.

λ'. Η' σιμάξις τῆς ἀγῶσι δόξων Ἐ παλαῖ
φῆμι

ἐν ἡμῶν ὕποσόλων, τῆς δωδέκα ἰσθῦος κω
τάλυσις. Ἡσπέρειον. Ο' τῆς ὕποσόλων.

Κοντάκιον, ἡχρ, 5. πρὸς το,

Τὰ ἀνω ζήτῃ.

Η. πέρφα χς, πᾶν πέρφα τῆς πίσειος. δοξά
ζει φαδρῶς, τῆς μαθητῆς τὸν προκεταῖον.
καὶ σὺ πᾶν ἀπασαν δωδεκάεθμον
φάλαγγα σήμερον. ὦν πᾶν μὴ μίλι τε
λουῦν τις πιας, τὸν τέτους δοξάσαι τα
δοξάζομεν.

ΜΗΝ ΓΙΟΥΛΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λ' α' ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι δ.
καὶ ἡ νύξ ὥρας, ι.

Β. Ἐἰς πᾶν πρῶτον, τῆς ἀγίων, καὶ θαυμα
τεργῶν ἀναργύρων, κοσμοῦ καὶ δαμια
νῆ, τῆς ἐν ῥάμῃ μαρτυρησαύτων.

Κατάλυσις, οἶνος, Ἐλάμ. Ἡσπέρειον, Ἐ
κοντάκιον, Ζήτει νοεμβεῖω, α'.

Σ. Η. κατὰ θεοῖς τῆς ημίαια, ἐδῆτος τῆ ὑπε
ραγίας

ραγία διαποίνης ἡμῶν θεοτόκε, εἰ ελα
χίρνας. Κατάλυσις, οἴνου καὶ
ελαίου. Ἐοπάειον, ἦχος, πλ. δ'.

Θ **κ**εῖ ἀειπαρθένη τῆς αἰῶν ἡσέπη. ἐδῆτα
εἰ ζώνω τῆ ἀχραΐτουσε σώματος, κρα-
ταμαὶ τῆ πόλει σου περιβολῶ ἐδωρήσω,
τῶ ἀσώρω τόκω σου, ἀφθαρτα δλαμεί-
ναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καμνοτομῆ-
ται καὶ χεῖνος. διὸ δυσωπῶ μῆσοι. εἰρή-
νῳ τῆ πολιτείας σου δώρησαι, εἰ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοστάκιον, ἦχος, τίταρος.

Ὁ ὑψώθει εἰ τῆ σαυρῆ ἱκαν' ὡς.

Π **ε**ριβολῶ πᾶσι πρὸς ἀφθαρσίας, θιο-
χερίτωτε ἀγνή ἐδωρήσω, τῶ ἱερῶν ἐδῆ-
τάτου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σώμεισε ἱσάντα-
σας, σέπη πᾶτων ἀνῶν ἔσπερ τῶ κα-
τάθεισι, ἑορτάζομεν πόθω καὶ ἐκβοῶ-
μεν φόβω σοὶ σεμνῆ, χαῖρε παρθένη χρι-
στιαῶν τὸ καύχημα.

γ' **Τ**ὸ ἅγιον μαρτυροῦσα κηθου. καὶ τοῦ

2

εἰ

εἰ ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνατολίου, πα-
τριάρχῃ καὶ συναρχιεπίσκοπος. Ἐοπάειον.

Ο μάρτυρ σκ κτ. Ὡ ἀκαύνα πίστεως.

δ'. Γ οὐ εἰ ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀδριανὸν κρή-
της, τῷ ἱεροσολυμίτου. Τροπαειον.

Ἰ ἀκαύνα πίστεως. κοιτάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ αἶω ζήτῃ.

Ἰ αλπίστα βραχίον, τὰ θεῖα μελωδήμα-
τα, εἰδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέ-
στατος. τῷ φωτὶ λαμπρόμορος τῆς βιβάδος
ἀδριανὸν οἷοι. ὅθεν πάντες βοῶμεν σοι, μὴ
παύσῃ προσβῆναι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ε'. Γ ἡς ἀγία μαρθα, μητρὸς τῆς ἀγίας συ-
μεῶν. τῷ θαυματουργῷ. Ε τῷ οἷοις Ε θεο-
φάνου πρὸς ἡμῶν, ἀθανασίου τῷ εἰ τῷ ἄ-
βω. καὶ τῷ οἷοις λαμπάδῃ.

Ἐοπάειον, τῆς ἑσπίας. Ε γ σοὶ μήτηρ ἀκα-
βῶς. Τοῦ οἷοις, ἦχος, γ'.

Γ ἐν εἰ σαρκὶ ζωώσε κατεπλάσθησα ἀγγέ-
λων τὰ γυμνασίου. πῶς μὲν σώματος, πρὸς
ἀοράτης συμπαροχῆς ἀχρησασα ἀοιδίμα.

καὶ

καὶ καταξωμάσασα, τῷ δαμόνοι τὰς
φάλαγγας. ὅθεν ἀθανάσιε, ὁ χειρὸς σε ἡ-
μείψατο πλεσίαις δωρεαῖς διὸ πῦρ πρὸς
βδελυσωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοιτάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αἰωζήτην.

Χειρὸς τοῦ ζυγῶν, λαβῶν ἀθανάσιε, καὶ
σὲ ἢ τῶν, ἐπ' ὤμων ἀράμυρος, μιμητὴς
πανάριστος τῷ αὐτῷ παθημάτων γέρο-
να. κοινωνήστε τῆς δόξης αὐτῆς τῆς θείας,
μετέχων καὶ ἀλήκτου ξυφῆς.

β'. Τὸ οὐδὲ πρὸς ἡμῶν, σισώη τῆς μεγάλου.
Ἐπαίειοι, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμης πολίτης.
Κοιτάκιον. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ἐξασκήσασα ἄγγελος ἐν γῆ ἁράθης. κα-
ταυγάζων ὅσιε, τὰς δεινοῖα τῷ πιδῶν,
θερημεῖνς ἐκάστοτε. ὅθεν σε πῖσει σι-
σώη γεραίρομν.

ζ'. Ἰὼν ὁσίων πρὸν ἡμῶν, θωμά, τοῦ ἐν
πρὸς ἀλάφης καὶ ἀκακίου, τοῦ ἐν τῆσάλι

Ζ 11 μακί.

μακι. καὶ τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος
Κυριακῆς. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου.
Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου ἑορτάειον.
Ὁ μάρτυς σου κύριε. Κοιτάκιον.

Τὰ αἶω ζητήσῃ.

Τὸ ζήλω χυτῶν, καὶ θείω πυρπολέμας, ἐ
τῆ τῆ εὐρεῖ, ἰχθυῖ συμφραξάμας, τῆ ἰχ-
θρῶν τὸ φρύαγμα ἐ τὸ θράσος κατέβαλες
προκόπι. ἐ τὸ πῖνικλησίαι ὑψωσαι,
τῆ πῖσει προκόπιων καὶ φωτίζων ἡμαῖ.

θ. Τῆ ἀγίας ἱερομάρτυρος παγκρατίου, ἐπι-
σκόπου ταυρομαρτίας. ἑορτάειον.
Καὶ ἑόπων μέταχος.

ι. Τῶν ἀγίων, καὶ μαρτύρων τῶν ἐν ἰκ-
πόλει τῆς ἀμαρτίας. ἑορτάειον.
Ὁ ἰ μάρτυρές σου κύριε.

ια. Τῆς ἀγίας μάρτυρος, καὶ πανδρήμης
δρημίας, ἥτοι τοῦ ὄρου τῶν πατέρων.

ἑο-

Ἐσπέρειον. Ἡ ἀμνασίτου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ β'.

Α. Ἄγωνα εἰ ἀθλήσεις, ἀγωνα εἰ τῆ πίσει
κατεβάλλε θερμας, ὑπὲρ χυτῆ νυμφίε
σε. ἀλλὰ εἰ νῦν ὡς τὰ ἀίρεσεις, τῷ ἐχ-
θρῶν τὸ φρύαγμα, εἰ τοῖς ποσὶ τῷ βα-
σιλέων ἡμῶν ὑποταγῶμαι πρὸς ἐλευθε-
τῆς θεοτόκε ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τεράκοντα
διοφθρων πατέρων τὸν ὄρον λαβοῦσα εἰ
φύλαξασα παιδίφημο.

β'. Ἦν ἀγίων μαρτύρων, πρόκλη καὶ ἰλα-
ίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, μιχαὴλ
τοῦ μαλεῖτου.

γ. Ἡ σιμάξις τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριὴλ,
καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωσήφ
διασαλονίκησ τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρειον. Ἦν οὐρανίων στρατιῶν.

Ἦν ὁσίου. Ὁ ροδοξία οὐδὲ γι.

Κοντάκιον. τοῦ ἀρχαγγέλου πλά ὑπὲρ.

Ὅσα ἕραιοῖς, καθοράν θεῶ τῶν δόξων. Ἐ τῆς
ἐπὶ γῆς, ἵβ ὑψος παρέχον χάριν, ἀρχη-
γὲ τῶν ἀγγέλων σφὲρ ἀβειήλ. Θεῶ δό-
ξης ὁ δὲ κόνος, Ἐ τῆ κόσμω θεῖος πρόμα-
χος, σάξε φέρει τὰς βοῶντάσσοι, αὐτὸς
χρῶν βοηθός, καὶ εἰς καθ' ἡμῶν.

14 Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀκύλα.

Ἐοπάειν. Ἀπόστολε ἄγε.

14 Τῶν ἁγίων μαρτύρων, κυρῶν, Ἐ ἰερί-
της. **Ἐοπάειν.** Οὐ μαρτυρὲς σου κύριε.

Κοιτάκιον, ἦχος, δ. Ἐπιφαίνεις σήμερον.

14 Ἐν ἀγκάλμω φέρεσα ἡ χριστομαρτυρὲς, ἰε-
λίτῃ κήρυκον, ἐν τῷ σαδῶ ἀνδρικῶς ἀ-
γαλλομῶν ἐκραύγαζε χριστὸς ὑπάρχῃ,
μαρτύρων τὸ καύχημα.

15 Τῆς ἁγίας ἱερομαρτυρῆς, ἀθῆνωχρῶν Ἐ
τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν. **Σχολίον.**

15 εἰδέναί, ὅτι ἐ ταύτῃ τῇ ἡμέρῃ, ἦ
ρωμῆ, 15', τοῦ ἰουλίου μῆνός.

μῆνός

μικροῦ ἐπιτοχου μὲν τῆς ἀγίας πατρῶν,
τῆς εἰς τῆς πρώτης συνόδου κατὰ νίκην
συνελθόντων, τ. ι. ἢ. καὶ τῆς εἰς τῆς δευτέ-
ρας συνόδου συνελθόντων εἰς τῆς βασι-
λίδος τῆς πόλεως, ρ. ν. καὶ τῆς εἰς τῆς γ'. εἰς
ἐφέσω, ε'. καὶ τῆς εἰς τῆς δ'. εἰς χαλκη-
δόνη, χ. λ'. καὶ τῆς εἰς τῆς ε'. ρ. ξ'. καὶ τῆς εἰς
τῆς σ'. ρ. α.

Τροπαίον, καὶ κοντάκιον.

Ζήτησι τῆς α. τοῦ οκτωβρίου μηνός.

ιζ. Τῆς ὁσίας μεγαλομάρτυρος μαρίνης.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπαίον,
ἦχος δ. Ἡ ἀμνάσου ἰησοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.
Παρθενία κάλλισι, πεποικιλμένη παρ-
θένει. ἀκηράτοις στίμασι, ἐσεφανώ-
θης μαρίνα. ἀψμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ
φοινηθεῖσα. θαύμασι καταλαμπρού-
θης τῆς ἰαμάτων. καὶ βραβεῖα τῆς νί-
κης

Z 1111 κησ

κῆς ἰδίξω μάρτυς, χεῖρ ἡ κήσου σου.
Ἐπερον, ἦχος, δ'. Ταχύ προκατάλαβε.
Ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κειτημένη σι-
μνή, τελείως κατεπάλασαι ὄφιν ἀρχέ-
κακον, μαρίνα πασδύφημι. ἤχηνας ὀ-
λυμβείν, τὰς πικρὰς τιμωρίας. Δύφρα-
ταῖ ἀσωμάτων, τὰς χρεῖας ἀθλουσα.
διὸ ἀπαύτως πρῆσβου χῶ, εἰς τὸ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς.

ε' Ἡ τοῦ ἀγίου μάρτυρος ὑακίνθου, τοῦ ἐν ἀ-
μάσειδι, ἔ τῆ ἀγίε μάρτυρος ἀμιλια-
τοῦ. Ἀληθούια.

εθ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν διου, ἔ τῆς ἑοσίας
μητρὸς ἡμῶν μακρόνης, ἀδελφῆς τοῦ με-
γάλου βασιλείου. Τροπάειον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Ἐπερον. Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκειβῶς.

κ'. Τῆ ἀγίε κἀδόξε προφήτου ἡλιοῦ. κατὰ
λυσις. οἶνε ἔ ἐλαίε. Τροπάειον, ἦχος, δ'.
Ο' εἴσαρκος ἄγγελος, τῆ προφήτῃ ἡ κρη-
πίς.

πῆς ὁ δάκρυος πρόδρομος. τῆς παρου-
σίας χειρῶν, ἡλίας ὁ εἶδοξος αἰωθε κα-
ταπέμφαι, ἰλισαίνω πῆν χάειν νόστους
ὑποδιώκει, ἔλεπρὺς καθαρίζει. διὸ ἔ-
πῆς πμῶσι αὐτὸν βρῆει ἰάματα.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον, ἔχρος β.

Προφήτα ἔ προόπτα τῆ μεγαλερζῶν τῆ
θεῖ ἡμῶν, ἡλία μεγαλῶνυμε, ὁ παρ φθέρ-
ματίου σήσαι τὰ ὑδατόρρυτα νίφη, πρὲ
σβαλε ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν μόνον φιλαῖον.

κα. Τῶν ὁσίων πρῶν ἡμῶν, συμειῶν τῆ δεχῆ χῆ
σαλοῦ. καὶ ἰωάννου σιωασκητοῦ αὐτοῦ.
καὶ τοῦ ἀγίου προφήτου ἰεζακίηλ.

Ἐσπείριον. Οἶδε τῆ πρῶν ἡμῶν. Καί το,
Τῆ προφήτου σου πῆν μνήμην κύει.

Κοντάκιον, τῆ ὁσίων. Τ οὺς ἀσφαλεῖς
καὶ θεοφθόγγους κήρυκα.

Τὸν εἰ σαρκὶ αἰαφασίτα, ἄσαρκον, ἔ ἀ-
ρταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαιτα. συ-
μειῶν ἰσάγγελον ἔ θεοφόρον δῦφημήσω-
μῶν, σὺ τούτῳ ἰωάννῳ τὸν ἀοίδιμοι εἰ

πίσει

πίσει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρὸς βλάσφημίας καὶ
ἀπαύσεως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

α β. Τῆς ἀγίας κυροφόρου, καὶ ἰσαποστόλου
μαρίας τῆς μαγδαλίνης. καὶ ἡ ἀνακο-
μιδὴ τοῦ λεψαίου τοῦ ἀγίου. ἱερομάρ-
τυρος φακᾶ. Κατάλυσις, οἴτου καὶ ἰ-
λαίου. Ἐοπάειον, ἦχος, α΄.

Ἰὼ πρὸ διήμαϊ, ἐκπαρθείου τεχράτι, σε-
μνὴ μαγδαλίνη, ἠκολούθεις μαρία.
αὐτῷ τὰ δικασίματα, καὶ τοὺς νόμους
φυλάττουσαι. ὅθεν σήμερον, πλὴν παλαι-
γίας σου μνήμην. ἰορτάζοντες, ἀμαρτι-
μάτων πλὴν λύσις, ἀρχαῖς σου λαμβανό-
μεν.

Τοῦ μάρτυρος.

καὶ ἑοπέων μέτοχος. Κοντάκιον.

ἦχος, γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

πλὴν χῦ μαθήτεια, ἔπραττεν ἐν κυρο-
φόροις. ἢ διαγγελίσασαι τοῖς ἀποστόλοις
τὸ χαῖρε. ἀπατίς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις
αἰδ.

ἀδύφημῶν, αἴνοις ἀναπέμποντες θεῶν
τῶν ὄλων. τῶ τοιαύτῳ σὶ τῶ κόσμῳ πη-
γὴν θαυμάτων, χαρισάμεθ' ἡμῖν.

Ἐτρον τῆς αὐτῆς. ἦχος, δ'.

Οἱ ὑψώθεις σὶ τῶ σαιραῖ ἐκουσίαι.

Οἱ ὑπεράσπιος θεὸς σὶ τῶ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας μαρτίαι, σὲ ἀληθῆ μαθή-
ταιν προσήκατο, ὅλλω σου τῶ ἴφρισι,
πρὸς αὐτὸν κλητημῶν. ὅθεν καὶ ἰάμα-
τα ἐπέτέλεισαι πλείσα, καὶ μεταστάσα
νῦν σὶ ἐνοίς, ὑπὲρ τῶ κόσμῳ. πρεσβύεις
ἐκάστοτε.

κγ'. Γὰν ἀγίων μαρτύρων, φοφίμου, θεοφί-
λου, καὶ τῶ σιὸ αὐτοῖς. φοπάειον.

Οἱ μαρτυρίαι σου κύριε.

κδ'. Γῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος χριστίνης.
φοπάειον, ἦχος, δ' Ἡ ἀμνάσου ἰησοῦ.

Κοιτάκιον, ἦχος, δ'. Οἱ ὑψώθεις σὶ τῶ.

Φωτειδῆς πρεσβυτῆς ἰγνώειδης, ἔχουσα
πίερυγα χρυσαῖ καὶ πρὸς ὑψης, τῶν
οὐραίων κατῆπ. αὐσα χριστίνῃ σσημῆ. ὅ-

θεν σου

Θει σου πλὴν εἴδοξον ἰορτιῶν ἐκτελουῦμεν.
πίσει προσκυωῦντές σου, τῆς λειψάων
πλὴν θήκω. ἢ ἢς πηγάζει πάσιν ἀλη-
θῶς, ἱεμα θεῖον, ψυχῆς τε, ἔ σώματος.

κ ε. *Ἡ κοίμησις τῆς ἀγίας ἀννης, μητρὸς τῆς
Θκου. καὶ μνήμη τῆς ὁσίαν γυμνασίου,
ὀλυμπιάδος καὶ εὐπραξίας. κατάλυσις
οἴνου καὶ ἐλαίου. ἑσπέριον. ἦχος, δ'.*

*Ἐπὶ πλὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, ἀγνώ-
στομήτορα θεόφορον ἀννα. διὸς πρὸς λῆ-
ξιν ἐρανίον, εἴδα εὐφραγνομῶν κατοι-
κία ἐνδόξη χαίρουσα νῦν μετέσης, τοῖς
πιδάσισε πόθω, πηασμάτων αἰτουμί-
νη, ἱλασμὸν ἀεὶ μακάρισε.*

Κεντάκιον, ἦχος, β'. Ἦ ἀνω ζητῆς.

*Ἐροζόνων χυ, πλὴν μνήμην ἰορτάσωμεν. ἢ
τούτων πιδῶς, αἰτουῦμεν βοήθειαν. τοῦ
ρὺθ' ἔωα ἀπαντα, ἀπὸ πάσης θλίψεως
τοὺς κρίζοντα, ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν,*

ἔτού-

ὁ τούτους δόξασαε ὡς ἠυδόκησαι.

ⲉⲙⲉⲛ ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲓⲁⲓ ⲛⲓⲁⲓ

κς'. Ἡ ἅγια ἱερομάρτυρος ἱρμολάα & τῶν
συν' αὐτῇ, καὶ τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος
τῆς χυ, παρὰ σκδῆς. Ἔσοπάμιον.

Ὁ ἱμάρτυρές σου κύριε.

Καὶ τῆς ἁγίας, ἤχος, α'.

Ἡ ὑποδύσου τῆ κλήσει κατὰ ληθην,
ἔργασα μὴ φεράνυμε τὴν ὁμῶνυ μόνου
πίσιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, παρα-
σκδῆ ἀθληφόρος. ὅθεν προχέεις ἰάμα-
τα, & πρὸς βδεις ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάμιον. ἤχος, πλ. δ'.

Ἡ ὑπερμάχου στρατηγῆ.

Ἡ ἀθληφόροι πσοὶ τὸν ὑμνητίου πα-
ρασκδῆς δεῦτε συμφώνως ἀναμείλψω
μῶν. ἀπασρά πει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν
τῷ κόσμῳ ἀπελάυνουσα τῆς πλάνης τὴν
σκοτόμηναι καὶ παρέχουσα πσοῖς τὴν
χάριν ἄφθονον. τοῖς κραυγάζουσι, χαῖρε
μάρτυς πολυάθλι.

κς'

κ ζ. Ἡ οὐ ἅγιος μεγαλομάρτυρος παρτελεή-
 μονος. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάειον ἤχος, γ'.

Α Ἐλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ παρτελεή-
 μων, πρὸς βόλε τῶ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πῖνα
 σμάτων ἄφρισιν παράχρηταις ψυχῶν
 ἡμῶν. Κοιτάκιον, ἤχος, πλ ε'.

Μ ἰμνητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰα-
 μάτων πῖνα χάριν παρὰ τοῦ κοιμισάμε-
 νος, ἄθλοφόρε Ἐμάρτυς χειρῶ τοῦ θεοῦ.
 ταῖς δ' ἰαματικαῖς σου ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νό-
 σους θεράπευσον. ἀπελαύνων τῆ ἀειπο-
 λεμίου τα σκαίδ' αλα, ἐκ τῆ βούωνται
 πῖσως, τὰσον ἡμαῖς κύριε.

κ η. Ἡ ἁγίων ἀποστόλων Ἐδρακόνων προ-
 χόρου, νικατόρος, τίμωνος, καὶ παρμολυῖ.
 τροπάειον. Α' πόσοθλοι ἅγιοι.

κοιτάκιον, ἤχος, ε'. Τὸν τάφον σε σωτήρ.

Α ἰάκονοι σε πῖοι, καὶ αὐτόπῖνα τοῦ λόγου.
 καὶ σκεδύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πῖσει.

νικα-

νικαίον καὶ πρόχορι, παρμόνα τῶν ἐν-
δοξῶν. ὁ θεὸς σήμερον, πῶς ἰσραὴλ ἡμῶν μνή-
μιον. ἰορτάζομεν, εἰ σωφροσυνῆ καρ-
δίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

κθ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλινίκου.

Τροπάειον. Ο ἰ μάρτυρές σου κέει.

Κοντάκιον. Τὰ ἀνωζήτη.

Τὰ ἀνωτερπνὰ, ἀξίως νυῦ κεκλήρωσαι.
χρῆ γὰρ σφοδρῶς, τὰ πόθω πυρακτούμε-
νος, τῆ πυρὸς καλλινίκε, διαύτῃ αἰδρείως
κατέτολμησαι ὧ καὶ νυῦ παρὶς ἀμύμος,
μὴ παύση πρεσβύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

λ'. Τῶν ἁγίων ἁποστόλων, σίλα, καὶ σιλβα-
νοῦ. Ἀ' πόσολοι ἅγιοι.

λα' Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, διδοκίμου, καὶ
προεόρπα τῆς προελπίσεως, τῆ τιμῆς ἐ-
ζωοποιούσαντο. Τροπάειον.

Τοῦ ἁγίου, ἰγος, δ'.

ε' κατὰ τὴν ὁκαλίεσασ, πρὸς οὐρανίους πη-
ναὶ τῆρεῖ ἐ μετὰ θάνατον, ἀδελφώθητε
τὸ σῶμά σου ἅγιε. σύ γὰρ εἰ σωφροσυνῆ,
καὶ

καὶ σεμνῆ πολιτεία, μάκαρ ἰπολιτῶ-
σω, μὴ μολυῖαι τὴν σάρκα διὸ ἐν παρ-
ρησία, χαῖ πρὶς βδελυγίας ἡμαῶν.

Δόξα, καὶ γὰρ. Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου,

Κοντάκιον. ἤχος, γ' πρὸς τὸ,

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἡ σεπήσῃ σήμερον, ἡμαῶν σιωπήθρῃ σεμνῆ
μη ἐν τῇ θείᾳ λάρακι; τῷ ἱερῶν σου λε-
ψαίων. πάντες ἐν οἱ προσιόντες, ἔπρο-
σκυῖντες, ἀπασα δαιμόνων βλάβῃ,
ὑπεροβῆνται καὶ ποικίλων νοσημάτων
λυθῆνται τάχος, μάκαρ δὲ δόκιμη.

ΜΗΝ ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ,

ἔχει ἡμέρας, λά ἡμέρα ἔχει ὥρας,

17. καὶ ἡ τοῦ ὥρας, 14.

Εἰς τὴν πρώτην, ἡ πρόσδος τῷ πμίων ξύ-
λων, τῷ πμίου καὶ ζωοποιού σαυροῦ καὶ
μνήμη τῷ ἀγίῳ ἐπὶ μαρτύρων τῷ μα-
καβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῷ σολομο-
νῆς

ἡς

της, καὶ τῆ διδασκάλου αὐτῆ ἰλιαζαρέ.
Ἀρχιεπίσκοπος τῆς νησείας τῆς Θυμ.

Τροπάειον ἦχος, α.

Ταῖς ἀλγυπδοίαις τῆς ἀγίων, αὐτὸ ὑπὲρ σὲ ἵ-
παθον, δυσωπήθη κτὶ ἔπασσε ἡμῶν
καὶ ὁδύαε, ἴασαί φιλανει δεόμεθα.

Δόξα καὶ τιμὴ. Σὺσον κύριε τὸν λαόν σου.

Κοντάκιον, ἦχος, β. Τὰ ἀνω ζήτησ.

Σοφία θεῶ, οἱ σὺλοιοὶ ἐπὶ ἀειθμοί, ἔθειε
φωτὸς, οἱ λύγιοι οἱ ἐπὶ ἀφωτοί, μακα-
βαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρωο μέγιστοι
μάρτυροί. σὺ αὐτοῖς τῆς πάντων θεῶ
αἰτέ. θεῶ σωθῆναι τοὺς πρῶτα ὑμᾶς.

β. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆς λευκαῖα, τῆς ἀγίου πρῶ-
τω μάρτυρος καὶ ἀρχιεπίσκοπος εὐσεβαίη.

Τροπάειον, ἦχος, δ.

Ὁ ἀπὸ λειοὶ δὲ δὲ μα εἰσέρθη σὴ κορηφῆ, ἱ-
ξάθλων ὡν ὑπέμεινα ὑπὲρ χυτῆ θεῶ,
μαρτύρων πρῶτα θλι. σὺ γὰρ πάλαι ἰου-
δαίων ἀπελέγξασ ματῖαι. εἶδες σου τὸν
σωτῆρα, τῆ πρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν αὐτὸν ἐκ-

Η

δυσω

δυσάπει, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ.

Π ρῶτος ἑσαφῆς ἐπὶ γῆς ὑπὸ τῆ ἐπίγειοι γιωρ
ζοῦ παλάμη. πρῶτος τὸ αἶμα ἐπὶ
γῆς ἐξ ἧν ὑπέχεσε μακρῶς. πρῶτος ὑ-
πὸ αὐτῆ τὸν τῆς νίκης σῶμαον ἀνιδῆσω σῆ-
ἐνοῖς, ἀθλητῆ πρόοιμιον, σεραῖτα τῆ
μαρτύρων ὁπρῶταθ λος.

Υ Ἰ ὦν ὁσίων πρῶν ἡμῶν, ἰσαακίε, δαλμά-
του, καὶ φαῦσου. Τροπαειον.

Θεὸς τῆ πρῶν. Κοντάκιον. ἦχος, β.
Τὴν σὶ πρεσβείας ἀκοίμητον θῆκον.

Υ οὺς σὶ ἀσκήσῃ ἐκλάμψαντασ ὡς φωστῆ-
ρας, Ἐ παρὰ ἀρέσεις ἀναξίφαντασ ἐν τῆ
πίσει, ἕμνοις ἰσαακίον ἀρημήσωμεν,
καὶ σὺ δαλμάτω φαῦσοι, ὡς τῆ χειρῆ
θεράποντασ. ἀπὸν δυσωπακῶντασ ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

δ' Ἰ ὦν ἀγίαν ἐπὶ αὐτῶν τῆ σὶ ἐπίσημ.
καὶ τῆς ἀγίας ὁσομαρτύρος διδοχίαιε,
Τροπαειον. Ὁ ἰ μαρτύρις σου κῆρι.

Κοι

κοντάκιον, Ο ὑψώθεις ἐν τῷ ἔργῳ ἰκου-
 ς ἰσὰ ἁκόσμη ὡς φάρτα παειδόντες,
 καὶ τὰ ἀφάρτους δωρεὰς εὐληφότες,
 πεταφθορὰς διέμεναι πειθήξαντες ἐκ-
 τὸς. ὅθεν ἔβαν ἵσανται, μετὰ πλείονα
 χρόνους. ἀπώσαι ἐν τῷ φάσι, δυσμενῶς
 ἀπιστία. ἐς ἐν ἀνίσσει σήμερον πῆσοι, ἀ-
 νιφθιμῆτας χεῖσιν αὐμιήσωμεν.

ε. Προεργα τῆς μεταμορφώσεως, τὸ κῦ-
 μῶν ἰσοῦ χῦ. καὶ τὸ ἀγίον μαρτυροῦς, δι-
 σιγίου. Ἐοπάειον, ἦχος, δ.

ς. εἰς τὴν μεταμόρφωσιν προὔπαν τῆσων
 μῶν, φηδρὰς πατηγυεῖζοντες τὰ προ-
 ερπα πῆσοι, ε βοήσωμεν. ἔβασεν ἡ ἡ-
 μέρα, τῆς ἐνθῆς ἀφροσιώης. ἀκίσην εἰς
 τὸ ὄρος τὸ θαβωρὸν ἀειπότης. τῆς θεότη-
 τος αὐτῷ ἀπαγράψαι τὴν ἐκμενότητα.
 κοντάκιον, ἦχος, δ. Ἐπεφαιης σήμερον.

ζ. ἐν τῇ θεῷ σήμερον μεταμορφώσεται, ἡ βρο-
 τεῖα ἅπαντα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς.
 ἐν ἀφροσιώῃ κραυγάζουσα, μεταμαρ-

φῦται χεῖρὸς σῶζων ἅπαντας.

ε' Ἡ ἀγία μεταμόρφωσις, τῆ κ' ε' θιῶ καὶ
σῶτήρης ἡμῶν, ἀπεσῦχ' ἰσχυρὰ, ε' ἰχθύουσι
κατάλυσις. ἦχος, β. γ. υς.

Μεταμορφώθης εὐ τῶ ὄρει χε' ὁ Θεός, δείξαι
τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου καθὼς
ἠδυνάσθη, λάμφοι ε' ἡμῖν τοῖς ἁμαρτω
λοῖς τὸ φῶς σε τὸ ἀϊδίον, περισβείας τῆς
Θεῶ, φωταδότα δόξασαι.

Κοντάκιον, ἦχος, ὁ αὐτὸς.

ε' ἐπὶ τῷ ὄρει μεταμορφώθης, ε' ὡς ἰχθύουσι
οἱ μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου χε' ὁ Θεός
ἰθείασαι το. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σαρκούμι
νοι, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκθύσιον. τῶ
δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀ
ληθῆς, τῆ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ζ. Τοῦ ἀγίου ὁσίου μαρτυρῶν δομητῶν. Ἐσπῶ
ρον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἰορτῆς.

κ. Τῆ ἀγίου ἀμιλιανῆ τῆ ὁμολογητῆ, ἔπι
σκόπε κυζίκου. Ὁμοίως.

0. Τε

θ. Τὸ ἅγιον ἀπόστολον ματθία. Ἐοπάειον.
Δ' ἀποστολεῖται.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'. Ἐπιφαίνης σήμερον.
Φωταυγής ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον, ἔ-
ξελθὼν ὀφθόγγος σου, καταφωτίζει τὴν
ἔθναν, τὴν ἐκκλησίαν, σὶ χάριτι. θαυμα-
τόφορε, ματθία ἀπόστολε.

ι. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιεπισκόπου
λαυρεντίου. Ἐοπάειον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ αἰῶζη τῆς
ἡμετέρας, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου. τὸ
πῦρ τῆς παθῆς, εἰς τέλος ἀπετέφρωσα.
ἄθλητῆ ἰδράσματος, διοφόρε μάρτυς
λαυρεντίε. καὶ σὶ ἄθλοις ἰβόασι πύσας,
ἕδιν με χεῖρσιν τῆς ἀγάπης χεῖρσιν.

ι. Τὸ ἅγιον μάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου
πλου. Ἐοπάειον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον, ἦχος, α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.
Τρενόμενος τοῦ χειρῶν, σὶ χεῖρσιν πειφίρων.
ἰπίσης ἰβόαν, τοῖς ἐχθροῖς σὶ σαδῶ.
αὐτόκλητος παρῆμι, σὶ ἀθλήσῃ σερ-

Η 111 ῥότατα.

ροτατα. ὄθει κλίνας σε, πειχαρῶς τὸν
αὐχένα. ὑποδέδεξαι, πλὴ ἐκτομῶ πλὴ
τῆ ξίφους. τελείσαι τὸν δρόμον σου.

ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, φωτὶς, καὶ ἀεικλή-
του. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται
ἡ ἀκολουθία, τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν καὶ
ὁμολογητοῦ, μαξιμου. Ἐορτάειον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Καὶ τὸ
Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον. Τῶν ἐν πεισβείαις.

Τῆς ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε. ὀρθο-
δοξίας ἀσφάλεια ἡ λαμπρότης. λύρα
καὶ ὄργανον τῆς ὕσεβείας. τῶ μοναστῶν
τῶ θεῖον ἡ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύ-
ση πρεσβύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιγ'. Τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν μαξιμου τῆ ὁμολο-
γητοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἔορτάει
ἡ ἑορτή. Ἡ δὲ τῆ ἁγίας ἀκολουθία ὡς αἰω-
θεσι εἶρηται, ψάλλεται εἰς τὰς δέδεκα.

ιδ'. Προεόρτια τῆς κοίτης σου. τῆς ὑπερα-
γίας θου, καὶ τοῦ ἁγίου προσφύτου μι-

χάου.

χαῖρου. Τροπάειον, ἦχος, δ.
Λ αοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρα κροτοῦντες
πυλῶς. Ἐπόθω ἀθροίδητε, σήμερον χαί-
ροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, παί-
τες ἐν δ' ὄρωσι τοῦ Θεοῦ ἢ ἡ μήτηρ,
μέλλει τῆν ὄπγειων, πρὸς τὰ ἀνω ἀ-
πάρειν ἐν δόξω, ἡ ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεὸν
δοξάζομεν. Κοντάκιον, ἦχος, τέταρτος.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Τ ἢ ἐν δόξω μνήμησε ἡ οἰκεμένη, προσκιρ-
τάσα σήμερον, μετ' ὄρωσι μυσι-
κῶς, Θεοκυῆτορ κραυγάζεισοι, χαῖρε
παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ι ἢ κοίμησε, τῆς ὑπεραγίας ἐν δόξω θε-
αποίνης ἡ ῥῆθ' Θεοῦ. Ἐ ἀειπαρθένε μα-
ρίας, ἀρχα, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Τροπάειον, ἦχος, α'.

Ε ντῆ γυνήσῃ τὴν παρθενίαν ἐφύλαξαι,
ἐν τῆ κοίμησῃ τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες,

Η ΙΙΙΙ Δκῆ

Θεῶ μετῆς προς τὴ ζωὴ, μήτηρ ὑπάρ-
χουσα τῆς ζωῆς, ἔ τῶν πρὸς βίωσιν τῆς
σῆς, λυβουμένη ἐκ δαύτου τὰ ψυχὰς
ἡμῶν. Κοστάκιον, ἔχου, β.

Τὴν σὶ πρὸς βίωσιν ἀνοίμην θεοτόκον, ἔ
πρὸς σοίαις ἀμτρίβου ἑλπίδα, τῶν
καὶ νεκρῶσις ἐκ ἐκράτησις. ὡς γὼ ζωῆς
μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετῆς σου, ὁ μή-
τρα οὐκίσα ἀειπαρθεῖον.

15. Ἡ δὲ δέσση ἀνακομιδῆ, ἔ ἀχεροποιή-
του εἰκόνας, τῆ καὶ ἡμῶν ἡπατῶ χεῖρῶ. ἡτοι-
στῆ ἀγία καὶ δολία, καὶ τῆ ἀγία παρθεῖνος
δομῆδες. Κοστάκιον, ἔχου, β.

Τὴν ἀχεροποιή εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
ἀγαθῆ ἀιτέμενοι συγχώρησιν τῶν πημα-
μάτων ἡμῶν χεῖρῶ. βελήσῃ γὼ δὲ δοκί-
σας ἀνελθεῖν σὶ τῶν σαυραῖ ἵνα ῥύση ἐς ἑ-
πάσας, ἐκ τῆς δολίας τῆ ἐκ τῶν ἀθέτων
καίως βουμένης, χαρὰς ἐπιήρωσας

τὰ

τὰ πάντα ὅσα ἠγάπησεν, παραθήκεν εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Δόξα τῷ ἁγίῳ.

Ὁμάρτυς σου κὲ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ζ. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρος μύρωνος.

Τροπάειον, ἑκοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

θ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων φλαύρι, καὶ λαύ-
ρου. Ὁμοίως.

η. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρι, ἀνδρείῳ στρατηλά-
του, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ διχαλίῳν περὶ τα-
κοσίων εἰσινήκοιτα τειῶν.

κ. Τῷ ἁγίῳ προφήτι σαμὴλ. τὸ τῆς ἑορ-
τῆς, ὁμοίως.

κα. Τῷ ἁγίῳ Διοσόλου. Δαδδαίε, ἑπὶ τῆς ἁ-
γίας μάρτυρος θάσσης. Τροπάειον.

α. Ἀπόστολε ἅγιε.

κε. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρι ἀγαθονίκα.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συνψάλλεται καὶ ἡ
ἀκολουθία τοῦ ἁγίου λούππια.

Τροπάειον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Καὶ κεντάκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς.

α. α.

κ γ. Τ ὁ

κ γ. Τῷ ἁγίῳ μάρτυρος λιάστῃ. Ἐν ταύτῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή. ὁ δὲ ἅγιος
λύππωσος προεψάλλθη, τῆς, κ β'.

κ δ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀτυχοῦς, καὶ
σηταῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τῷ διολόζον.
Ἰσοπάειον. Καὶ Ἰσοπῶν μύτοχος. Ἐθρό-
πων δ' ἑξόδοχος.

κ ε. Ἡ ἑπαίοδος τῆς λειψαίου, τῷ ἁγίου ἀπο-
σόλου βαρδολομαίου. καὶ μήμη τῷ ἁ-
γίου ἀποσόλου πίτου. Ἰσοπάειον.
Α' πόσολοι ἅγιοι. Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ αὐτῶ ζητήσῃ.

Τοῦ παύλου δεῖχθεις σημιόμολος ἀπόστολοι.
συνέτε τῶ ἡμῖν, τὴν λόγον προκατήγισ-
τας, τῆς σὶ θείᾳ χάριτος μυσαλίετα πίτο
αείδουμε. δε τῶ βραδύμοσι μὴ παύση
προσβόλων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κ ς. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀδριατῆς Ἐρτα-
λίας Ἰσοπάειον. Ὁ ἱερομάρτυρὶς σου αἶ.
Κοντάκιον, πρὸς τὸν Ἐπιφανίης σήμερον.

Γυναί-

Γιωακὸς θεόφρωνος, τὸς θεῖας λόγους, ἐν
καρδία θεόμυτος, ἀδριανὲ μάρτυς χϛ, ἐν
ταῖς βασιταῖς προσέδραμβος, σὺ τῆ συ-
ζύγω τὸ σέφος δεξάμυτος.

κ **ζ**. **Τ**ῆ ὁσίῃ πρὸς ἡμῶν ποιμνίος. **ξ**οπάειον.
Ταῖς τῆ δακρύων σου ροαῖς.

κ **η**. **Τ**ῆ ὁσίῃ πρὸς ἡμῶν, μωῦσέως τῆ ἀθίπος.
Τροπάειον. ἡχος, πρῶτος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ζῆτει, τῆ κ θ'. τοῦ σεπτεβίου.

Κοντάκιον, ἡχος, γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἔλαμψιν καταπλουτίσας, σκότος ἔ-
λυσας παθῶν παμμάκαρ. καὶ ταῖς ἀ-
ργύροις προσδύχαις σου ἐμάραναι, τὸ
τῆς σαρκὸς ἐπαρόμην φρόνημα. **Θ** πρὸς
πλὴν ἀνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. πατέρῳ σὺ
χεισὸν τὸν θεὸν ἐκέτθες, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

κ **θ**. **Ἡ** δποτομή τῆς πμίας κεφαλῆς, τοῦ π-
μίου ἐν δόξου προφήτου προσδρόμου καὶ
βαπτι-

ἴσος

Βαπτισοῦ ἰωάννου· ἀργία καὶ ἡμερία. **Γ**

^{π. α. ε. ι. ο. ς. β.}
Μνήμη δικαίης μετ' ἑγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέ-
σει ἡ μαρτυρία τῆς κυρίας προόδρου. ἀνεδέ-
χθης γὰρ ὄντως, καὶ προφητῶν σεβασμιώ-
τερος. ὅτι καὶ ἐν βίβροις βαπτίσασα κατη-
ξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀλη-
θείας ὑπεραθλήσασα χαίρων, διηγγελί-
σω καὶ τοῖς ἐν ἁδῇ θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν ἄροντα πλὴν ἀμαρτίαν τῆς κόσ-
μου, ἃ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

^{κ. ρ. α. κ. ι. ο. ς. β. α.}
Η τῆς προόδρου ἐνδοξος ἀπτομή, οἰκονο-
μία γέρονε τίς θεῖα κη. ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἁ-
δῇ, τῆς σῶσας κηρυξῆται ἔλθουσιν. θρῆνείτω ἐν
ἡρωδία, ἀνόμον φόνον ἀγῆσασα. ἐνόμον
γὰρ τὸν τῆς θεοῦ οὐ ζῶντα ἀθάνα ἠγάπη-
σεν, ἀλλ' ὀπίπασον πρόσκαρον.

Λ τῶν ἐν ἁγίοις πρῶτων ἡμῶν, πατριάρχων
κωνσταντίνου πόλεως, ἀλεξάνδρου, ἰωάννου,
καὶ παύλου τοῦ ἡγίου.

ΤΟΥ

τοῦ προσδρόμου. Δόξα, τῷ ἁγίῳ.

Ὁ Θεὸς τῷ πατέρων ἡμῶν.

Και κοιτάξιοι, τοῦ προσδρόμου.

14. Ἡ κατάθις τῆς ημίσεως ζώης, τῆς ὑπε-
ραγίας θκῆ. κατάλυσις, οἴνου & ἐλαίου.

Τροπάειον ἦχος, πλ. δ'.

1. κῆ ἀειπαύθηνε τῷ αἰῶν ἡ σκέπη. ἐδῆτα
& ζώνην τῆ ἀχρῆ πυσ σώματος, κρα-
ταγὰν τῆ πόλεισε πειβωλῶ ἐδωρήσω,
τῶ ἀσώρῳ τῶ κωσῶ ἀφθαρτα δλαμείναν
τα. ὅτι σοὶ γῶ καὶ φύσις καμνοτομείτα
καὶ χροτος. διὸ δυτωποῦ μῶσα. εἰρήνῃ
τῆ πολιτείασθ δώρησα, & ταῖς ψυχῶν
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοιτάξιοι, ἦχος, β'. πλ. εἰ περισβείεις.

Τὴν Διοδόχον γασέραςου θκῆ, πειλα-
βοῦσα ἡ ζώνησου ἡ ημία, κράτος τῆ
πόλεισου ἀπροσμάχητοι. καὶ θησαύ-
ροι ὑπάρχει τῷ ἀγαθῶν αἰτελειπτος,
ἡ μόνη

ἡ μὴν τεκοῦσά ἀσιτὰ ἀρθεύεις.

Γέλος τῆ μινολογίου, τῆ ὄλου σίαυτῆ.,

Α' ΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. ΚΑΙ ΚΟΝ.

τάκια, τῆ τελωδία, ἔβωπαχία, ἀρχομε
να δπό τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνε καὶ τοῦ
Φαισαίου, μέχε τῶ ἀγίων παίων.

Τῆ κυριακῆ τῆ τελώνε καὶ τῆ Φαισαία.
ξοπάειον, τὸ αἰασάσιμον τοῦ ἤχου. κον
τάκιον, ἤχος τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

αἰσαίε φύγωμεν ὑψηροίαν καὶ τελώ
νε μάθωμεν τὸ ταπεινὸν εἰς σκαυμοίε,
πρὸς τὸν σωτῆρα κραυγάζοντες, ἴλαθι
μόνε ἡμῖν δὺδγάλλακτε.

Τῆ κυριακῆ τοῦ αἰσαίου, ξοπάειον, τῆ ἤ
χου, καὶ κοντάκιον.

Ἡ παρθεύεις σήμερον.

ἡς παζώαε δόξης σου, δπό σκιρτήσας ἀ
φρόνωε. σὺ κακοίε ἐπρόεπσα, ὄνμοι πα
ρέδωικασ

ρίδωκαε παύτοι. ἔθεν σοι τὴν θεὰ σὺ
του φωνῶ κραυγᾶζω ἡμαρτοὶ ἐνώπιόν
σε πῆροικῆρμον. Δέξαμε μετανοῶντα
καὶ ποιήσον με ὡς εἶνα τῆς μιθίων σε.
Γὰρ σαββάτω τῆς ἀπίκρευ ζοπάειον,
ἔξος, πλ. δ'.

Ο Βάθει σοφίας, φιλανῶς πάντα οἰκονομῶν
καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μένε
δημιουργε, ἀνάπαυσον κῆ τὰς ψυχὰς τῆς
δέλων σου, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀιέθεν
το, τὰ ποιητῆ καὶ πλάση καὶ θεῶς ἡμῶν.
Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐτὰ τῆς ἀγίων ἀνάπαυσον κῆ τὰς ψυχὰς
τῆς δέλων σε. εἶθα ἐκ ἑσι ποίος, ἐλύωης,
ἐς συναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἐν κυριακῇ τῆς ἀπίκρευ, ζοπόειον, τὸ
αἰασάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον,
ἔξος, πλ. δ'.

ταὶ ἐλθης ὀβς, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης. καὶ
ξεί-

ῥήματα τὰ σύμπαντα, πόταμος δὲ τοῦ
πυρός πρὸ τοῦ βήματος ἔλκει, ἔβιβλοι
διαποίγωνται, ἔσὰ κρυπτὰ δημοσιόω
ται, τάτε ῥῦσάμι, ἐκ τῆ πυρός τῆ ἀσβί-
ση, καὶ ἀξίωσον, ἐκδοξίων σου μελιώω,
μετὰ δικαίωτα π.

Τα σαββῶν τῶ τῆς τυροφάου, νηήμιω
ἐπιτελεῖται πάντα τῆ ἐν ἀσκήσι λαμ-
ψύτων, ὁσίω καὶ θεοφόρων πατέρων
ἡμῶν Ἰσακίον, ἦχος, δ.

Θεὸς τῆ πρὸν ἡμῶν, ὁποιῶν ἀεὶ μετ' ἡμῶν
καὶ πτωσὴν ὀπείκων. μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔ-
λδος σε ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ἔσ' αὐτῆ ἰκεσίας,
ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον πτω ζωὴν ἡμῶν.

Κοντακίον ἦχος, πλ δ.

Ὡς ἀπαρχὰ τῆς φύσεως.

Ὡς ὀδοδείξια κήρυκα, ἔσ' ὀδοδείξια φῖμον
ἦα, τῆ θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαύδρωσας
κύνει, τῆ ὑψηλῶ λαμπροντα. τῆς αὐτῆ
ἰκεσίας. ἐν εἰρήνῃ τελείω τοὺς σὲ δοξά-
ζοντα, καὶ μεγαλιώοντα, ἀγαθύλαξον
ἡ ἀλλει

ψάλλειν καὶ ἀδεινσοι, ἀλληλεΐα.

Εἰδέναι χρῆ, ὅτι τῆ τε ξάδι ἐπαρασι-
υῆ τῆς τυροφάγου, μὲν πλὴν θ'. ἰδιομόρτυ
ροῖ, καὶ ὡς, θ' αὖ τοὺς ἰακωβίτας, καὶ τε-
ξαδίτας, κ' τὸν καθεὶνα τῆ εἰ ἀγίους πα-
ξὸς ἡ μὲν νικηφόρε πατεράρχε κωτσα
πνεσώλεως.

Τῆ κυριακῆ τῆς τυροφάγου. Ξοπάειον.
εἰασάσιμον τῆ ἤχου, καὶ κοντάκιον ἰδιό-
μελον. ἤχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ φρονήσεως χορηγέ, τῆ
ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερα-
σπιστὰ, σήμαξον σιωπέσον τὴν καρδίας-
μου δέσποτα. σὺ δίδασκοι λόγον, ὅ τῆ πα-
ξὸς λόγου. ἰδὲ γὰρ τὰ χείλη μου ἐκωλύ-
σαι εἰ τὰ κράζειν σοι. ἐλεῆμον, ἐλέησον με-
τὸν παραπρόντα.

Τὸ πρῶτον σαββάτῳ τῆς νηστειῶν, μετὰ
μὲν ὀπίτελευθῆναι, τῆ γησορῆσαν δαΐ-

μα-

ματος διὰ τῆς κολύβων, παρὰ τῆς ἀγίου
μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρου τῆς Τύρωνος.
Ἐοπαερον. ἤχος, β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα,
ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπιϋδατος ἀ
ναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος
ἠγάλλετο. πνεῖ γὰρ ὁ λοκαυτωθεὶς, ὡς ἀφ
τος ἰδὺς τῇ τειάδι προσλίσκεται. τῆς
αὐτῆς ἰκεσίας χεῖ ὁ θεός, σάσει τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. Κοντάκιον. ἤχος, πλ. δ'.

Πίστιν χεῖ ὡσεὶ θώρακα, εἶδον λαβῶν ἐν
καρδίας σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κα
τεπάτησαι πολυάθλι, καὶ εἴφει οὐρα
νίῳ ἐξέρθης ἀγωνίως, ὡς ἀίτητος.

Τῆ πρώτῃ κυριακῇ τῆς νηστειῶν, ἤτοι τῆς
ὀρθοδοξίας, μνεῖαν ὀπιτελῶμεν τῆς ἀγίων
προφητῆς. μαῦσέως καὶ ἀαρῶν, καὶ τῆς
λοιπῶν, καὶ τῆς ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰ
κόνων ἀνασηλώσεως.

Ἐοπαε-

Ἐσπάρειον, τὸ ἀνασάσιμον τῆ ἤχου· δό-
ξα. ἤχος, β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀ-
γαθὲ, αἱτέμενοι, συγχώρησι τῶ πτασμα-
των ἡμῶν χεὶ ὁ θεός. Βελήσει γὰρ ἡνδόκη-
σαι σὺ ἐλθεῖν σὺ τῶ πρώτῳ, ἵνα ῥύσει εἰς ἔ-
πλασας, ἐκ τῆς δ' ἐλευθερίας τῆ ἀλλοτρείας ὁ-
θου δ' ἰσχυρῶς βοᾷμεν σοὶ. χαρᾷ ἐπλή-
ρωσαι τὰ πάντα ὅσα τὰ ἡμῶν, παραγα-
νόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Παιτα ὑπὲρ σῖναια.

Κοντάκιον, ἰσομελον. ἤχος, πλ. δ'.

Ὁ ἀπειρησάμενος λόγος σου παῖς, ἐκ σου
θεῆς περιεχέμενος σαρκεῖμος καὶ τὴν ῥυ-
πωθεῖσαι εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορ-
φώσκει, τῶ θεῷ κάλλει συγκατέμιξεν.
ἀλλ' ὁμολογησώμενος τὴν σωτηρίαν, ἔργον
καὶ λόγον ταύτῃ αἰσιορῶμεν.

Τῆ αὐτῆς π. α. ψάλλομεν τὸν παρὸν
προκείμενον. εἰς ἤχον, πλ. δ' ἤχου τὸ,

Μὴ ἄποσρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῆ

Θ 11 πα-

παυδ' σου, ὅπ θλίβομαι ταχὺ ἐπάκου
σόνμου. εἶχος.

Ἡ σῆμα σου ὁ θς αἰπλάβοιτόμυ. εἶχος.

Γ' εἴτωσαν πῶχοι ἐ δ' φραθήτωσαν.

Ἐῆ δὲ ἐσπέρα, τ' δ' εἴραε κυριακῆς, ὁμοί
ως. τὸ παρὸν προκείμενον, εἰς ἦχον καλ δ'.

Β' δωκαε πληρονομία, τοῖς φοβημένοις τὸ
ὄνομά σου κτ. εἶχος.

Α' πρὸ τῆς περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκ-
κραξά. εἶχος.

Σταπαθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῆς περὶ-
γωνου.

Ψαλλεται δ' ὁ, παρὰ ἐκάστη κυριακῆ,
μέχρι τῆς πλουταίκε κυριακῆς, τῶν
ημερῶν

(εφθ) (εφθ) (εφθ) (εφθ) (εφθ) (εφθ)

Ἡ τρίτη κυριακῆ τῶν ημερῶν, ἰορτάζομεν
τὴν προσκυῶσιν τῆς πίμης καὶ ζωποιε-
σῆς. Ἐρπόμεον, τὸ αἰατάσμον Δόξα.

Σάσον κτ τὸν λαόν σου ἐ δ' λόγ σου τὴν πλη-
ρονομίαν σου νίκα τοῖς βασιλεῦσι κτ βαρ-

βαρῶν

βαρών δωρέμας· καὶ τὸ σοὶ φυλάξῃς,
ὅθεν τῆς εὐσεβείας πολίτευμα.
καὶ κινῶ, θύκιο.

Κινεῖται οὖν, ἰσχυρομελον ἤχος, βύρως.

Ὁ ὑπὲρ φλογίνης ῥομφαῖα φυλάττει πύπυ-
λιν τῆς ἐδῆς, αὐτὴ γὰρ ἐπέστη παράδο-
ξος δέσις τὸ ξύλον τῆς σαυρῆς θανάτου τὸ
κρυφόν, καὶ ἄδεν τὸ νίκος σήληατο ἐπέ-
σης δὲ σωτήριμιν βοᾶν τοῖς ἐν ἄδῃ, εἰσα-
γαθεὶ πάλιν εἰς τὸν παράδεισον.

Τῆς κυριακῆς τῆς τρισείδης, φάλλομα
πύπυλιν λουθίαν· τῆς οὐσίας πατρὸς ἡμεῶν
ἰωάννου, τῆς συγγραφῆς τῆς κλίμακος.
Ἐκπαίσιον, καὶ κοντάκιον.

Ζήτησι μὲν μαρτίου δ'.

Τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐ-
πιπέσει φάλλομα πύπυλιν ἀπολυθίαν, τῆς με-
γάλης κακίας. Ἐκπαίσιον, ἤχος, πλ. β'.

Ἐκπαίσιον ψυχίμου, ἀγάσασκα θύδεις.

τὸ τέλος ἐγγίξει καὶ μέλλεις θορυβεῖ-
σαι. ἀνάιψον ἐν ἴνα φείσηται σου χειρὸς
ὁ θεός, ὁ πᾶσα χρῦ παρὼν καὶ τὰ πά-
τα πληρῶν.

*Τὰ δεσάββατω, ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν
ὑπεραγίαν θύκον, ἀκάθιστον ὕμνον. καὶ ἔο
πείριον, ἦχος πλαγίε τετάρτε.*

Τὸ προσαχθὲν μουσικῶς, λαβὼν ἐν γνώ-
σει. ἐν τῇ σικλυῇ τῆ ἰωσήφ, σωβδῆ ἐπέση. ὁ
ἀσώματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὀκλί-
νας τῇ καταβάσει τὸς ἔρανες, χωρεῖται
ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοι. ὄν ἐ βλέπων
ἐν μήτρα σου λαβόντα δέλε μορφῶν, ἰβί-
σαμα κραυγάζει σοι, χαῖρε νύμφη αὐτόμ-
φάτε. *Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμά-
χω στρατηγῶ. Ζήτει μαρτίῳ, κ. ε.*

Τῆ πέμπτη κυριακῇ τῶν ἡνσιῶν, ψάλλο-
μεν τὴν ἀκολουθίαν, τῆς ὁσίας μὲρ ἡ-
μῶν, μαρείας τῆς αἰγυπτίας.

ἔο

τροπάειον, ἦχος πλ. τετάρτη. Ἐν σοὶ μή-
 τερ ἀκείβωσ διεσώθη. κοντάκιον, ἦχος,
 δ'. Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ εὐρώ ἐκείσως.

Τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγῶσα, τῆς
 μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγαθεῖσα, τὴν σὺν
 καρδίᾳ σου δοξῆ προσῆξας χῶ. τέτου ἤ
 πατάμωμον καὶ ἁγία μητέρα, πρὸς βίβιν
 συμπαθεῖσατον προσεῖγα σα ὄθεν. Ε
 ἤ πησιμάτων ὁρθε ἄποχλῶ, καὶ σου
 ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Τῆς σαββάτω τῆ ἁγίᾳ Εὐαγγελίᾳ λαζάρου
 τροπάειον. ἦχος, α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τῶν σῶν παίδων
 πιστέμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν λάζα-
 ρον χεὶρ τοῦ θεοῦ. ὄθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖ-

⊕ 1111 δαυς

Δες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
 πρὸ νικητῆ τῆ θανάτου βοῶμεν. ὡς ταυτὰ
 εἰ τοῖς ὑψίστοις, δὴ λογημένος ὁ ἐρχόμε-
 ρος εἰ ὄνομα πνεύμα·

Κοιτάχιον ἤχος, β. τὰ αἰωζήτη.
 Ἡ πάντων χαρὰ, χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ
 φῶς ἡ ζωὴ, τὸ κόσμος ἡ ἀνάστασις, πρὶς εἰ
 οὐκ περπαίρωται. τῆ αὐτῆ ἀγαθότητι.
 ζυζωνῶς τυπος τῆς αἰασάσως, Ἐπὶ αὐτῆ
 παρέχον θείαν ἔξωσι.

Τῆ πνευματικῆ βαΐων. Ἐσπάρων. Τῶ
 ποιῶν ἀνάστασιν, ἐκδότηρον, καὶ πρὸ αἰ-
 παξ ἤχος δ.

Σ αὐταφείτε σοὶ δεξιὰ τοῦ βαπτίσματος
 χεὶρ θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἡξιώ-
 τησθε

Θημῶν τῆς αἰας ἀσεισου. καὶ αὐμνῆντες
πράζομεν, δὲ λογημῶς ὁ ἔρχομενος, ἐν
ὀνόματι κυ.

Ἀπόγ. ὠδῆς, ἡ ὑπακοῆς, ἡχος, πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ
ξύλων σιυέλαβον ὑστερον, οἱ ἀγνώμονες
χρῆ, ἰεδαῖοι τὸν θεόν. ἡμεῖς δὲ πίσει ἀμε-
ταθέτω, αἰετὰ μῆντες ὡς δουργέτω, δὲ
παντὸς βοήσωμεν αὐτῶν, δὲ λογημῶς εἰ
ὁ ἔρχομενος, τὸν ἀδάμα ἀνακαλέσασθαι.

Κοιταίμοι. ἡχος, πλ. β'.

Τὸ εἰθρόνω ἐν ἐνῶ, τῶν πῶλων ἐπὶ τῆς γῆς ἐ-
ποχέμενος χεῖ ὀβῆ, τῶν ἀγγέλων πύλαι-
κισιν εἰ τῶν παιδων ἀνύμνησιν, προσεδί-
ξω βοώντων σοι, δὲ λογημῶς εἰ ὁ ἔρχο-
μενος, τὸ ἀδάμα ἀνακαλέσασθαι. Τῆς ἁγίας
καὶ μεγάλης δούλειας, ἐν τῶν ὀρθων, εἰς τὸ
ἀλληλῆς εἰσοπάειοι. ἡχος, πλ. δ'.

Ἰδὲ ὁ νυμφίος, ἔρχεται ἐν τῶν μέσων τῆς
νυκτὸς. καὶ μακάριος ὁ δῆλος, ὃν δῶρή-
σει γρηγορουῶτα. ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν
δῶρή-

Ἐρήσει ῥα θυμῆντα. βλέπε οὖν ψυχῆ-
μου, μὴ τὰ ὑπὸ κατνεχθῆς ἵνα μὴ τὰς
θανάτῳ παραδοθῆς, Ἐ τῆς βασιλείας
ἕξω κλεισθῆς ἀλλὰ ἀνάηψον κράζουσα.
ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θυσίας
ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως
Οὐκ ἄβωδ' ὠδύρετο, τῆ ἰωσήφ τὴν σέρησιν Ἐ
ὁ γρη῏μος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεύς
πρώμμος. τῆς αἰγυπτίας γ' τότε τῆς
ἡδιστῆς μὴ δαλύσασα, ἐδοξάζετο παρὰ
τῆ βλέποντος τὰς τῆ αἰῶν καρδίας, Ἐ
νέμοντος σέφος ἄφθαρτον.

Ἰηάζια καὶ μεγάλη γ' ἔσπαρειον. ἰδού
ὁ νυμφίος ἔρχεται. κοντάκιον, ἦχος, β.

Τὰ αἰὼν ζήτω.

Ἰὼ ὄραν ψυχῆ, τῆ τέλος ἐννοήσασα. καὶ
τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ
δοθῆσιν τὰ λαντονφιλοπόνως ἔργασαι
ταλάπωρε. ζηζορεῖσα Ἐ κράζουσα, μὴ
μείνωμεν ἕξω τῆ νυμφίος χυῖ.

Ἰη

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης δ' ἑσπερίας τοῦ αὐτοῦ.
κοντάκιον, ἦχος, δ'. Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ.

Τὸ πρὸς τὴν πόρνην ἀγαθὴ ἀνομήσασα, δα-
κρύων ὄμβρες ἐδαμάσσοι προσῆξα, ἀλ-
λὰ σιγῆ δέομιμος προσιπῶσαι, πόθος
ἀσπάζομιμος τὸς ἀχραΐτες σὺ πόδα,
ὅπως μοι τὴν ἀφροσύνην, ἄς διαπότις παρὲς
ξοῖς, τῷ ὄφλημάτων κρᾶζωντι σῆρ, ἐκ τῶ
βορβόρου τῷ ἔργων με ρῦσαί με.

Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης εἰς τὸ ἀλληλεΐα,
ἑσπερίας, ἦχος, πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτήρει τῷ
δείπνον ἐφωτίζοντο. τότε ἰδέσθαι ὁ δυσσε-
βῆς. φυλαργυεῖα νοσήσασα ἐσκοτίζετο.
καὶ ἀόμοις κεταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κει-
τῶ

τῶ παραδίδοσι. βλέπε χημάτων ἐ-
 ρας ἀ, τ' ἔξ ταῦτα ἀγχόνη χησά μδρον.
 φδ γι ἀκόρισον ψυχῶ, τῶ διδασιά-
 λω τοιαῦτα το λιῆσαισι, ὅπερὶ πάντα
 ἀγαθός κ' εἰ δόξασσι.

Κοιτάκιον ἡχος β Τὰ αἶω ζητῶ.
 Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης.
 κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει
 τῶ πικρῶ, τῆ πλάταιος τῆς οικείας
 χερσὶ τὸν αἶον. καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινε
 ἰέδαε, ὁ δ' ἔλεος καὶ δόλιος.

Τῆ ἀγά καὶ μεγάλη παρασηδὴ ἔσπα
 εἰς τὸ, ὅ ποι εἰδοξοι μαθηταὶ ἔκκα-
 τάκιον ἰδιόμελον ἡχος, κλ. δ.

ὁ δὴ μαῶ σαρωθεῖτα, δεῦτε παύτως
 ὑμνί-

ὀμνήσωμεν. αὐτοὶ γὰρ κατεΐδε μαεῖα ἐ-
πὶ τῷ ξύλῳ καὶ ἔλεγχον. εἰς Ἐσαυρὸν ὑπο-
μύεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ ὕψος καὶ θεός μου.

Τροπᾶειαν εἰς τὴν ὑπολυσιν, ἥχος, δ'.

Ἐξηγόρασα ἡμαῖς ἐκ τῆς καταΐας τῆ νέ-
με, τὸ πμῖωσου αἵματι. τῷ σαυρῶ προ-
συλωθεῖς, καὶ τῆ λόγχη κεντιθεῖς τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασα ἀθρώποισι, σῆρ
ἡμῶ δόξασι.

Τροπᾶειον τῆς πρώτης ὥρα. ἥχος, α'.

Σταυρωθέντος σου χεῖ, ἀηρέθη ἡ τυφανίς.
ἐπατήθη ἡ δυνάμις τῆ ἰχθυῶ ἔτε γὰρ
ἄγγελος, ἐκ αἰῶς, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κς, ἔσω-
σα ἡμαῖ, δόξασι. Δέξα καὶ νῦν.

Τίσε καλῆσωμεν ὧ κεχαριστωμένη.

Τροπᾶειον τῆς γ' ὥρα. ἥχος, πλ β'.

Χεῖ, κατίκεμαίσε ἰεδαῖοι θανάτω, τὴν
ζωὴν τῶν ἀπαιτών. οἱ τὴν ἐρυθραι ρά-
βδω πεζύσαντες, σαυράσε προσήλω-
σαν. καὶ οἱ ἐκπέψασε μέλι θηλάσαντες,
χολιώσοι προσάμεγκαν. ἀλλ' ἐκὼν ἐπέ-

μεινα

μειναι, ἵνα ἡμεῖς ἐλάβωμεν τῆς δου-
λείας τῆ ἐχθρῆ, καὶ ὁ θεὸς δόξασσι.

Δόξα, καὶ νυῦ θκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλ.
Ἰσοπείον. τῆς 5. ὥρας, ἤχος, β'.

Σ εἶαν εἰργάσω σὺ μέσω τῆς γῆς καὶ ὁ θεός.
ὅτι εἰς τὰς ἀχαιῆς σου χεῖρας ἐβίτε-
νας, ὅπως ἀγών πάντα τὰ ἔθνη κράζον
τα, καὶ δόξασσι. Δόξα, καὶ νυῦ.

Ὅτι ἐκ ἐχθρῶν παρήσῃ. Ἰσοπείον.
τῆς 8. ὥρας ἤχος, πλαγίως τετάρτη.

Β λέπων ὀλησῆς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ὅτι
εἰς κρεμάμυρον ἔλεγχον. εἰ μὴ θεός ὑπῆρ-
χε σαρκωθείς ὁ σωὴ ἡμῶν σαυρωθεῖς, ἐκ
αὐτοῦ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, καὶ δὲ
ἡ γῆ σειομένη ἐκυμάνετο. ἀλλ' ὁ πλά-
των ἀνεχώρησεν, μὴ ἀπὸ τῆς κύριου, εἰ τῆ
βασιλείας σου. Δόξα καὶ νυῦ.

Ὅτι δὴ καὶ χυθηθεῖς ἐκ παρθεῖς κοιτά
κιον ἤχος, πλαγίως τετάρτη.

Τὸν δὴ καὶ σαυρωθεῖς, δὲ τε πάντες
ὑμνήσωμεν, αὐτὸν γὰρ κατεῖδε μαρία
ὅτι

ἐπὶ τῷ ξύλῳ ἐξέλεγχον, εἰ καὶ σαυρὶν ὑπο-
 μύεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Ἐν αἴγιῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ.
 Ἑσπέρειον. ἤχος, β'.

Ο' ἀρχόντων ἰωσήφ, ἀπὸ τῷ ξύλῳ καθελὼν
 τὸ ἄχραντόν σου σῶμα σινδόνι καθαρᾷ
 εἰλήσασα καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι κρη-
 νῶ κηδύσασα, ἀπέθετο. **Δοξα.**

Ο' τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ
 ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδελφόν ἐκρωσασα τῇ
 ἀσραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς
 τεθνεώστας ἐκ τῆς καταχθονίων ἀνέστη-
 σασα, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆς ἐπερانیων
 ἐκραύγασον, ζωοδότα χεὶρ ὁ θεὸς ἡμῶν δύ-
 ξασσι. **Καὶ ἰωῦ.**

7. αἴς

Ἐ αἶς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα
 ἔπις αὐτὸ ἄγγελος ἔβόα. τὰ μῦρα τοῖς
 θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, χριστὸς δὲ δεῖξαι
 φθορᾶ, εἰδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον. ἦχος, β'. χερὶ ζα-
 Φον εἰκόνα.

Ἐ ἰὼ ἄβυσσον ἐκλείσασα νεκρὸς ἐράτα, καὶ
 σμύρνη καὶ σινδόνι ἐειλημένος, σὶ μνη-
 μείω κατατίθεται ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος
 γυνᾶϊκες δὲ αὐτὸν ἤλθοι μυρίσαι, κλάει-
 σαι πικρᾶς Ἐ ἐκβοῶσαι, τῆ τοσάββατὸν
 ἔστι τὸ ὑπερβύλογημένον. σὶ ὧ χριστὸς ἀ-
 φυπνώσας, ἀνάσῃσεται τελευτήμερος.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη κυριακῆ τῆ πάχα,
 ἡ ὑπαικοῆ ἀπὸ τῆσάββατον. ἦχος, δ'.

Ἐ ρο-

¶ ρολα βέσω τον ὄρθρον αἰ πειμαρία, &
δύρεσαι τον λίθον ἀπεκυλιωσάντα, ἦκον
ἐκ τῆ ἀγγέλα, τον ἐν φωτὶ ἀϊδίω ὑπάρ-
χοντα. μὴ νεκραν, τί ζητεῖτε ὡς αἰοῦ, βλέ-
πετε τὰ ἐντάφια ἀπάργανα. δράμετε,
καὶ τὰ κόσμω κηρύξατε. ὡς ἠγέρθη ὁ
κύριος, θανατώσαε τον θάνατον, ἐπὶ ὑ-
πάρχει θυ ἡμῶν, τῆ σώζοντος τὸ γένος τῆ
αἰθρώτων.

Κοντάκιον, ἰδιόμιλον. ἦχος, πλ. δ'.

Εἰ ἐν τάφω κατῆλθεις ἀθάτατε, ἀλλὰ
τῆ ἀδελφὰ καθεῖλες τὴν δυνάμιν. καὶ ἀνέ-
σης ὡς νικητῆς χεῖ ὄψε, γυμναξὶ μυροφό-
ροις φθεγγεσάμενος χαίρετε καὶ τοῖς σοῖς
ἀποστόλοις εἰρῴνεν δωρέμενος, ὁ τοῖς πε-
σοῦσι παρέχον αἰάσασιν.

Δ εἰ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς
ἀγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τῆς πάχα,
μέχει τῆ σαββάτου τῆς δεκαμήνησιμου,
αἰ ὄρα καὶ τὰ ἀπόδειπνα. ἔτω ψάλλον-
ται μὴ τον δολογητὸν.

I

Xει

Χεῖρὸς ἀνίστη ἐκνεκρῶν θανάτῳ θαύατον
πατήσαι, εἰ τοῖς σὶ τοῖς μνήμασι, ζῶν
χαισάμενος. ἐκβίτου.

Αἰτάσασιν χυθιασάμενοι, προσκυνήσω-
μεν ἄγιον κύριον, ἰησοῦν τὸν μόνον ἀγα-
μάρτητον. τὸν σαυρόνσου χυθιασάμε-
μεν, καὶ τὴν ἀγία σου αἰτάσασιν ὑμνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν.
ἐκτόςσου ἄλλον ἐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομάσου
ὀνομάζομεν δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προ-
σκυνήσωμεν, τὴν τῆ χυθιασάμενοι
σιν, ἰδὲ γὰρ ἦλθε εὐαγγελῆσεν χαρὰ εἰ ὅλων
τῶ κόσμῳ, εὐαγγελῆσεν παντὸς ἄλογου ὄντος τὸν
κύριον, ὑμνεῖμεν τὴν ἀγίασιν αὐτῆ, σα-
υρόν γὰρ ὑπομείνασεν διήμασεν, θαυάτῳ θαύα-
τον ὤλεσεν. ἐκβίτου.

Προλαβέσασιν τὸν ὄρθρον. Εἰ καὶ σὶ τά-
φῳ κατῆλθες ἀθάνατε.

Ἐπιτάφῳ σωματικῶς, σὶ ἄδου δὲ μετὰ
ψυχῆς ὡς θεός. σὶ παραδείσῳ δὲ με-
ταλῆσῃ, καὶ σὶ θρόνῳ ὑπῆρχες χυθιασά-
μενοι
τά

τὰ πατρὸς καὶ πνεύματος. πάντα πλη-
ρῶν ὁ ἀπείρητος. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσῃ ὠραϊότερος,
ἐντως καὶ πασάδος πάσης βασιλικῆς,
ἀναδέδεικται λαμπρότερος χεὶ ὁ τάφος
σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν υἱασίας.

Καὶ νῦν, Θεόν.

Τὸ πᾶ ὑψίστη ἡγιασμένον θεῖον σπύλωμα,
χαῖρε δὲ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοῦ τοῖς
κρωγάζουσιν, δολογημένη σὺ ἐγγυμα-
ξίν ὑπάρχεις, παλάμω με διάσωπα.

Τὸ χεῖ ἐλίπσον μί. Ἐ λέγεται σιχοι. Φισ-
σάται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολυθία, εἴτε ταῖς
αἰσῶν, καὶ τὰ ἀποδείκτω. καὶ τὰ μεσο-
νυκτικῶν. εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον, λίζομε
καὶ τὰ δὲ δὲ τὰ τῶν.

Εὐλογητὸς εἰς διάσωτα παντοκράτωρ, ὁ φω-
τίσας τὴν ἡμέραν τῶν φωτῶν τῶν ἡλιακῶν.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ζῆτι εἰ τὰ θεῖα τοῦ
ἰατρικοῦ. τὸ χεῖσὸς αἰείη γ'. καὶ ἀπὸ
λυσις.

Τῆ κυριακῆ τῆ ἀγίας ἄποστόλου Θωμᾶ.
 Ἑσπέραιον, ἤχος βαρῦς.

Εὐσφραγισμένους τῆ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκτά-
 φρα ἀπέτελλε χεῖρ ὁ θεός, καὶ τῶν θυραίων κε-
 λεισμένων, τοῖς μαθηταῖς ἐπέστη ἡ παύ-
 των αἰάσασις. πῶς δὲ διὰ τῆς ἐγκυ-
 νήζων ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, ἤχος, πλ. δ΄.

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τῆ ζωὴ ἀφοχόνου
 πλ. δ. ῥαϊ, ὁ Θωμᾶς βηροῦνησε χεῖρ ὁ θεός.
 συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυραίων ὡς εἰπήλ-
 θεις, σωὲ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα-
 σοι, καὶ ὑπάρχεις καὶ θεός μου.

Τῆ κυριακῆ τῶν μυροφόρων Ἑσπέραιον.

Ὅτε κατήλθεις πρὸς τὸν θάνατον.
 Δόξα,

Δόξα. Ο' Διχήμεων ἰωσήφ. Καὶ νῦν.
Τῆς μυροφόροις γυναιξί.

Κοντάκιον ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Τὸ χαῖρε τῆς μυροφόροις προσέταξα, ἢ
θρῦνον τῆς προμήτορος ὕαε κατέπαυ-
σαι τῆ ἀναστάσει σου χεὶ ὁ θεός. τοῖς ἀπο-
στόλοις δὲ τοῖς σοῖς, κηρύττειν ἐπέταξα,
ὁ σωτὴρ ὑμῶν ἐν τῷ μνήματι.

Τῆ κυριακῆ τῷ παραλύτου. Τροπαεῖον.
τὸ ἀνάστασιμον κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν κύνει, ἐν ἀμαρτίαις παι-
τοῖαις καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς πα-
ραλειλυμένη, ἐγειρον τῆ θεικῆ σου ὀπι-
σασία. ὡσπερ ἐ τὸν παράλυτον ἤγειρα
πάλα. ἵνα κράζω σε σὸς μέγας, οἰκτίρμον
δόξα χεὶ τῷ κράτει σου.

Τῆ τετάρτῃ τῆς μισοπενητήκοσ ἡς.
 Ἰσοπέριον. ἦχος πλαγίε δ'.

Μερούσης τῆς ἐορτῆς ἀντιφάσματι πλεῖ ψυ-
 χλῶ, ἀσεβεία πόνσον νάματα, ὅτι πᾶ-
 σι σῶτερ ἐβόησαε ὁδὶ ψᾶν ἐρχέτω πρὸς
 με Ἐπινέτω. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. χε
 ὁ θς δόξα σοι. Κοντάχιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
 τῷ ἀπαύτων ποιητῆς καὶ δεσπότης
 πρὸς τοὺς παρόντας ἐλεγες χεῖς ἐ ὁ θς
 δεῦτε καὶ ἀρύσαθε ὕδωρ ἀθάνα-
 σίαε, ὁ θς σοι προσηήτομον καὶ πιαῖς
 ἐκβοάμεν, τὸν οἰκτιροῦς σου δώ-
 ρησαι ἡμῖν, σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς
 ζωῆς

ζωῆς ἡμῶν.

Κυριακῇ τῆς σαμαρείπδος. Ἐοπάειον,
τὸ αἰασάσιμον. καὶ κοντάκιον, ἡχος
πλαγίου δ'. πρὸς τὸ Πίσιν χριστῶ ὡσεὶ
Ἰώρακα.

Π ἴση ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ σαμαρεί-
πης, ἐθείασατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρσε.
ὦ ποπθεῖσα δαψιλῶς. βασιλείαν
πλὴν αἰωνίου ἐκλήρωσατο. αἰωνίως ἡ αἰὶ
διμος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ Ἐοπάειον.

τὸ αἰασάσιμον. καὶ κοντάκιον.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπρωμένους.
σοὶ χεῖ προσέχομαι ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γλυ-
τῆς, ἐν μετανοίᾳ κρυστάζωνσοι. σὺ τῷ
ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

I IIII

Τῇ

**Τῆς πέμπτῃ τῆς αἰαλήφως.
 Ἑορταίον, ἡχος, δ'.**

Α' νελήφθης, εὐδόξη χεῖ ὁ θς ἡμῶν. χαρο-
 ποιήσας τὸς μαθητὰς τῆ ἐπαγγελία
 τῆ ἀγίᾳ πνύματος βεβαίωθόντων αὐ-
 τῶν διὰ τῆς δ'λογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ,
 ὁλυξωτεῖς τὸ κόσμη.

Κοντάκιον, ἡχος, πλ. β'.

Γ λω ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ
 τὰ ἐπὶ γῆς εὐώσας τοῖς ἔρανοῖς, ἀνε-
 λήφθης εὐδόξη χεῖ ὁ θς, ἔδαμόθῃ χα-
 ρεζόμενος. ἀλλὰ μόνων ἀδξάσματος,
Ε βοᾶν τοῖς ἀγαπᾶσίνε, ἐγώεμι μὲν
 ὑμῶν

ὑμῶν καὶ εἰς καθ' ἡμέραν.

Τῆς κυριακῆς τῆς ἀγίων τῆς ἱ. Θεοφώρου πα-
τέρων τῆς ἐν νικαίᾳ.

Ξοπάριον, ἡχος, πλαγίη δ'.

Τὸ πρὸς διδοξασμῶν εἶχε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ φω-
σῆρας ἐπι γῆς τὰς πατέρας ἡμῶν θε-
μελιώσας καὶ διαὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθι-
νὴν πίσιν πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας, πολυ-
δάσπρα γὰρ δόξασι.

Κοντάκιον, ἡχος πλ. δ'.

Τὸ ἀνὰ πᾶσι τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέ-
ρων τὰ δόγματα, τῆς ἐκκλησίας μίαν τὴν
πίσιν ἐσφράγισαν. ἢ καὶ χετῶνα φορέσας
τῆς ἀληθείας τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς αἰῶν θιο-
λογίας, ὁρῶμεν καὶ δοξάζει, τῆς ἀσε-
βείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τὸ σαββάτω πρὸ τῆς πεντηκοστῆς, μνή-
μην ὀπιτελῶμεν τῆς ἀπ' αἰῶνος κοιμη-
σάντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τροπάριον, καὶ κοντάκιον.

Ζήτει σαββάτω τῆς ὑποκρίω.

Τη

Τῆ κυριακῇ τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς.

Ἐορτάκιον, ἤχος, πλαγίῃ δ'.

Εὐλογητὸς εἶχ' ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παυσόφρων
 τὰς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐ-
 τοῖς τὸ πῖνα τὸ ἅγιον, καὶ διαυτῶν τὴν οἶκον
 μετὰ τὴν σαγηνύσασα φιλανθρόδοξασσι.

Κοιτάκιον, ἤχος, πλ. δ'.

Ὅτε καταβαλὼν τὰς γλώσσας συνέχευεν, δι-
 μέριζεν ἔθνη ὁ ὑψίστος. ὅτε τῆ πυρὸς τὰς
 γλώσσας διείρηκεν, εἰς ἐνότητα παύ-
 τας ἐκάλεισεν, καὶ συμφώνως δοξάζοντες
 τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Τῆ

ΚΑΘΗΜΕΝΟΙ
ΕΝ ΤΟΙΣ
ΑΓΓΕΛΟΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΝ ΤΟΙΣ
ΑΓΓΕΛΟΙΣ

Τῇ κυριακῇ τῆς ἁγίων πάντων.

Ἐσπάρειον τὸ ἀεισάπιμον· καὶ τὸ τῆς
ἁγίων, ἦχος, δ'.

Τὸν οὐδ' ὄλη τῶ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς
πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ ἁγίατα ἢ ἐκ-
κλησία σου σολισαμένη, διαὐτῆς βοᾷσι
χρὶ ὁ θεὸς. τῶ λαῶ σου τὸς οἰκηρμῆς σου
κατάπεμψον, εἰρήνῃ τῇ πολιτεία σου
δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Κοντ' ἄκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως, τῶ φυτουργαῶν
κτίσεως, ἢ οἰκουμένη προσφέρεισι κῆ,
τὸς θεοφίρας μάρτυρα. ταῖς αὐτῆς ἰκε-
σίας εἰρήνῃ βαθεῖα, πῶ ἐκκλησία
σου, τῇ πολιτεία σου εὐχὰς θεοτόκισσι
τήρησον πολυέλεε.

Ἀπολυτίκια ἀεισάσιμα τῆς ὁκτωῦ
ἠχοι, σὺ τοῖς θεοτοκίοις, καὶ
ταῖς

ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῆς.

Ἐοπάειον, ἦχος, αΐ.

Τ ἔλιθε σφραγιδίτος ὑπὸ τῆς ἰεδαίων,
Ἐτραπωτῆς, φύλασόντων τὸ ἄχραιτὸν
σου σάμα, ἀνέστης ἑήμερος σῆρ, δωρού-
μνος τῶ κόσμῳ πλὴν ζωῶν. δεξά τῆ το αἰ
δυνάμεις τῆς ἐρατῶν ἐβόωνσοι ζωοδό-
τα. δόξα τῆ ἀνάσσεισε χε, δεξά τῆ βα
σιλείαςου, δόξα τῆ οἰκονομίαςσε, μύιε φι
λαθήρωπε. Ἐκτίον.

Τ ἔγαβειήλ φθεγξαμύς σοὶ παρθνίε
τὸ χαῖρε, σὺ τῆ φωνῆ ἰσαρκῆ τοῦ τῆ ὄλων
δρασότης, εἰ σοὶ τῆ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη
ὁ δίκαιος δαδ, ἐδήχθης πλατυτέρα τῆ
ἐρατῶν, βασάσασα ἔ κτίσωσε. δόξα τῶ
ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δεξά τῶ προελθόντι
ἐκσε, δόξα τῶ ἐλεύθερώσαντι ἡμαῖ, δεξά
τῆ τόκεσου. ἡ ὑπακοη.

Η' τῆ λησε μεταίτια, τὸν παρὰ δεξον ἐσύ-
λησεν. ὁ δὲ θρῆῶς τῆ μυροφέρων ἔχαρῶν
ἐμῶσεν, ὅτι ἀνέστη χε ὁ θεός, παρέχων
τῶ

τὰ κόσμα τὸ μέγα ἔλεος. ἤχος, β'.
Ὅτε κατῆλθεις πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδελφον ἐκρωσας τῇ
ἄσραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ ἐτὺς τεθ-
νασται ἐκτὺς καταχρονίων ἀνέστησας, πᾶ-
σαι ἀδελφάμεις τῶν ἐσπερανίων ἐκράυγα-
ζον, ζωοδότα χεῖρ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. θ'.

Ἡ πάντα ὑπὲρ ἐνοίας, πάντα ὑπερσίδοξας,
τὰ σὰθ κέ μυσήρα. τῇ ἀγνείᾳ ἐσπρα-
γισμένη, ἐπαρθενία φυλαττομένη. μή-
τηρ ἐγνώσθης ἀφ' αὐδῆς, θεῖον πεῖσα ἀλη-
θινόν. αὐτὸν ἐκίτῳε σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. ἡ ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορεύθεις ἐν τῷ μνήματι,
πρὸς τὸ μείσαι τὸ σῶμά σου ἀγγεωαῖ-
κας χεῖρ ὁ θεός, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ
καὶ βίβησιν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅ-
τι ἀνέστη ὁ κς. δωρέμῳς ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. ἤχος, γ'.

Ἐσπραγνέτω τὰ ἐραῖα, ἀγαλλιάσθω τὰ
ὄπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ.

αὐτῆς ὁ κς. ἐπάτησε τῆς θανάτω τὸν θαίε
τοι, πρωτότοκος τῆς νεκρῶν ἐγγύετο. ἐκκοι
λία αἰδῆ, ἐρρύσατο ἡμαῖ. Ἐπαρέχει τῆς
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θκίον.

Σὲ πῦν μεσιτῶσασαι πῦν σῆαν τῆς γῆς
ἡμῶν, ἀνυμνεῖμεν θεῖ παρθένε. ἐν τῆς
σεὶ γῶ. τῆς ἐκσῆς προσληφθείση, οὐός σου
καὶ θεῖ ἡμῶν, τὸ ἐξῆς εἶρε καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυξώσατο ἡμαῖ, ἐκφθοραῖ ὡς
φιλαῖος.

ἡ ὑπακοή.

Ἐκπλήτων τῆς ὀράσει, εὐροσίζων τοῖς ῥήμα
σιν. ὁ ἀσράπτων ἀγγελος τῆς μυροφόροις
ἔλεγε τὸν ζῶντα τίζητεῖτε ἐν μηνίματι ;
ἡ γέρθη κενώσατε τὰ μηνίματα. τῆς φθο
ραῖ ἀλλοιωπῶν, γνῶτε τὸν ἀαλλοίωτον,
εἶπατε τῆς θεῖ, ὡς φοβερά τὰ ἔργασε, ὅτι
τὸ γῆμος ἔσωσαε τῆς αἰῶν.

ἡχος, δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀιασάσεως κήρυγμα, ἐκ
τῆς ἀγγέλου μαθεῖσαι αἰ τῆς κῦ μαθεῖ
ταια. καὶ πῦν προγοικῶ δόποφασιν δόπο
εἰψωσαι, τοῖς δόποσῆλοις καυχόμενα
ἔλεγον

ἔλεγον, ἐσκύλευται ὁ θάνατος. ἠγέρθη
χρὶς ὁ θεός, δωρέμας τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος. Θκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀ-
γνωστον μυσήειον. διὰ σοῦ θεοῦ, τοῖς ὀπί-
γῃς πεφανερώται. θς ἐν ἀσυγχήτησίῳ
σει σαρκέμας. καὶ σαυρὸν ἐκσίως ὑ-
πὲρ ἡμῶν καταδέξάμας. δι' ἀνάστη-
σαι τὸν πρῶτόπλαστον, ἔσωσιν ἐκθανάτε-
ταὰ ψυχὰ ἡμῶν. ἢ ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προσρα-
μῆσαι ἀμυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκή-
ρυκτον χρὶς, ὅτι ἀνέστης ὡς θεός, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.
ἢ πρὸς πλαγίῳ πρῶτον.

Τὸν συναρξῶν λόγον κάτει καὶ πῆνι, τὸν
ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προ-
σκυήσωμεν. ὅτι ἠυδόκησε σαρκὶ ἀ-
νελεθεῖν ἐν τῷ σαυρῷ, καὶ θάνατον ὑπο-
μεῖναι, καὶ ἐγείσασθαι τεθνεῶτα ἐν τῇ
σῆ-

εἰδόξω ἀνατάσει αὐτοῦ. **Θκ'ιον'.**

Χ αἶρε πύλη κυεῖς ἢ ἀδιόδωτος. χαῖρε τεί-
χος καὶ σκέπη τῆς προσρεχόντων εἰς σέ,
χαῖρε ἀχέμασι λιμῶν Ἐ ἀπειρόγαμι,
ἢ τοκοῦσα εἰ σαρκὶ τῶν σπειτλώσου καὶ
θεόν, πρεσβύεσα μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ τῆς
αὐμοιωτάσ, καὶ προσκωιωμάτων τὸ
τόκου σου. **Η' ὑπακοή.**

Α' γγελικῆ ὁράσει τὸν νοῦ ἐκ θαμβούμε-
ται, Ἐ θεϊκῆ ἐγέρσει τὴν ψυχῆ φωτιζό-
μαται, ἀμυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἀπηγ-
γελίζοντο. ἀναγγείλατε εἰ πῆς. ἔθρει
τὴν ἀνάστασι, τοῦ κῦ σμωρζουῦτος τοῖς
θαύμασι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. **Η'χος, πλαζίμ ὁδύτιρα.**

Α' γγελικῆ δινώμεις ἐπὶ τὸ μνημαῖον. Ἐ
οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαὶ. καὶ
ἔσατο μαρία εἰ τῶ τάφω, ζητοῦσα τὸ ἄ-
χρατόν σε σῶμα ἐσκύλασσα τὸν ἄδιν,
μὴ πειραθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ὑπλώθησαε τῆ
ἀποθεῖω δ' αρουμάμας τὴν ζωῶν, ὁ ἀνα-

Κ

σα

σαδὲ ἐκ τῆς νεκρῶν κτῆ, δόξα σοι. Θείον.
Οὐ πῶς δὲ λογηθῆναι καλίσσασου μητέρα,
ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκείνη βελῆ. λάμ-
ψασα ἐπὶ τῆς αὐρα, ἀναζητήσασαι θείων τὸν
ἀδάμ. λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχαρη-
τέμοι, ὅτι δίδεθαι ἡ ἀπολυμένη δραχ-
μῆ. ὅ πάντα σοφῶς οἰκονομήσασαι θεὸς ἡ-
μῶν, δόξα σοι. Ἡ ὑπακοή.

Τὸ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶν θανάτῳ χτῆ,
ἦ ἔλασ τοῦ ἀδου στυγείψασ αὖς θεός, ἡ-
σοιξασα ἡμῶν τὸν πάλαι παράδεισον. καὶ
ἀνάσασα ἐκ τῆς νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκφοδοῦσασ
πῶς ζωὴ ἡμῶν. Ἡ ἄχος, βαρὺς.

Κατέλυσασα τῆς εἰσεῖν τὸν θάνατον, λυῖσασ
ξασα τῆς λησῆ τὸν παράδεισον. τῆς μυρο-
φόρων τὸν θριῶν μετέβαλες, καὶ τοῖς
σοῖς ἀποσόλοις κηρύττειν ἐπέταξασ. ὅτι
ἀνέστη χειρὶς ὁ θεός, δωροῦσασ τῆς κῆ-
ρῶ τὸ μέγα ἔλεος. Θείον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀνάσασαως θησαύρισμα, τῆς
ἐπὶ σοὶ πεποιθέσασ ἀναύμητι, ἐκλάκυσ
καὶ

καὶ βυθῆ πᾶσιμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ
τὴς ὑποθυίας τῆ ἀμαρτίας, ἔσωσα τε-
κῆσα πλὴν σέων. ἢ πρὸ τόκου παρθένος,
Ἐ σὶ τόκῳ παρθένος, Ἐ μετὰ τόκον παρ-
θένος. Ἡ ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπο-
μείνας σάυρον σωματικῶς, σώσον με τῆ
ἀναστάσεως σου χεῖρ ἐὼ θεός, ὡς φιλάνθρω-
πος. Ἡ ἤχος, πλεγμα, δ'.

Ε' ξυψους κατῆλθεις ὁ δ' αὐτὸς λαγχιος, τα-
φῶν κατεδέξω τειήμερον, ἵνα ἡμαῖ ἐ-
λευθέρωσῃς τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀ-
νάστασις ἡμῶν κέ, δόξα σοι. Θεῶν.

Ὁ δι' ἡμαῖ γρηθηθεις ἐκπαρθένος, καὶ σώ-
ρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτω τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δέξας
ὡς θεός, μὴ παρίδῃς εἰς ἔσπασα τῆ χει-
ρὸς, δέξον τὴν φιλοανθρωπίαν σου ὡς ἐλεῆ-
μον, δέξαι πλὴν τεκοῦσάσε θρόνον, πρὸς-
βύσσαι ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σώσον σωτὴρ ἡ-
μῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἡ ὑπακοή.

Α ἰμυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἔπιστᾶσαι τῶ
μνήματι, τὸν διαπότλω ἐζήτου, σὶ νε-
κροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρὰς διαγγέ-
λια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεθα, τοῖς ἄπο-
σόλοις ἐκήρυξαν, ὅτι αἴεσι, ὁ κς. παρτί-
χων τῶ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπαεῖα ἀσπασίμα, φαλλόμμετα με-
τὰ τὸν ἄμωμοι, σὶ ταῖς κυριακαῖς τῆ ὕλη
σὶ αὐτοῦ. ἦχος πλάγ. ἀ. σὶ σὶ δὲ ἐκάσω
τροπαεῖω, λέγομεν τὸ, εὐλογητὸς εἰ κὺ-
ρι, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὸν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν
σε, σὶ νεκροῖς λογιώσι τα. τῆ θανάτου δὲ
σῆρ, πλὴν ἰχυὸ καθελόγητα, Ἐ σὶ ἐαυτῶ
τὸν ἀδάμ ἐγείραντα, καὶ ἔξ ἄδε πάντα
ἐλευθέρωσαντα. **Εὐλογητὸς εἰ κὺρι.**

Τὶ τὰ μῦρα, συμπαιθῶς τοῖς δάκρυσι, ὦ
μαθήτεμα κερνάτε. ὁ ἀσράπτων σὶ τῶ
τάφῳ, ἀγγελοσ προσεφθίγγετο ταῖς
μυρο-

μυροφόροις. ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον & ἴ-
θετε. ὁ σῆρ γῶ, ἔθανέση τῆ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Αἱ τὴν πρῶτῃ, μυροφόροι ἱδραμοι, πρὸς τὸ
μνήμάσου θρηνολογοῦσαι. ἀλλ' ἐπέση
πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε, θρηνῶ
ὁ καίρὸς πέπαυται, μὴ κλάετε. πλεὺ ἀνά-
σασιν δὲ, λόγους εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθῆσαι
πρὸς τὸ μνήμάσου σῆρ σῆχηῖντο. ἄγγε-
λος δὲ, πρὸς αὐτάς εἶπε λέγων τί, μετὰ
κεραῖν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε. ὡς θεὸς γῶ,
ἔθανέση τοῦ μνήματος.

Δόξα, τριαδικόν.

Προσκυνῶμεν πρῶτῃ, καὶ τὸν τούτου ὑόντε,
καὶ τὸ ἅγιον πῆνα. πλεὺ ἀγία τριάδα σῆ
μια τῆ οὐσία, σὺ τοῖς σερὰφιμ κράζον-
τες τὸ, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ κῆ.

Καὶ κῆ, θῆκτον.

Ζωοδότῳ τεκοῦσα, ἀμαρτία παρθεσί

Κ 111 τὸν

ταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, ὅπως χοροὶ
τῆς ἀγίων κτ', καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν
εἰς φωσῆρες, τοὺς κοιμηθέντας ἐν δούλο
σου ἀπάυσον, παροράν αὐτῶν, πάντα
τὰ ἐγκλήματα. Δόξα, τριαδικόν.

Τὸ τελεμαπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, Δισ-
βας ὑμνήσωμεν. βοᾶντες, ἅγιος εἶ ὁ
πατὴρ ὁ ἀρχος, ὁ σὺν ἀρχος υἱὸς καὶ
θεῖον πᾶν, φώπσον ἡμᾶς, πῆς εἰσι λα-
ξάδοντασ, καὶ τὴν ἀωνίου πυρὸς ἐξάρπα-
σον. Καὶ νῦν, θεῖον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ θεὸν σαρκὶ τεκῆσα εἰς πάν-
των σῆαν. διῆς γῆος τῆς αἰῶν, εὐρατο
πλὴν σωτηρίαν δὲ σε εὐροίμεν παράδει-
σον, θεῖ ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ θεὸς. ἐκ γ.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
ψαλλόμενα ἐν ὄλω τῶ ἐνιαυτῶ, ἐν π

τῆς

πρὸ ἑσπερινῶν, καὶ εἰς τὸ θεὸς κς ἐν τῷ ὄρ-
θρῳ, καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆ ἑσπερινῆ.
Τῆ κυριακῆ ἑσπέρας. καὶ τῆ β'. εἰς τὸ
θεὸς κς. ἦχος πρῶτος.

Θ αἷμα θαυμάτων κεχαριτωμένη εἰ σοὶ
θεωροῦσα ἡκτίσις ἀγάλλεται. σιμείλα-
βις ἀσπόρου, καὶ ἔτικις ἀφράσως. ὄν-
ταξιαρχία ἀγγέλων ὄραϊ ἐδεδούλωται.
αὐτὸν ἰκίττω ἐπὶ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου, ἦχος, α'.

Α' χεσθε θεῶν, ἡ εἰ ἕρασις δὲ λογημένη, εἰ
ὄπι γῆς δοξολογουμένη, χαίρει νύμφη ἀ-
νύμφωπι.

Τῆ β'. ἑσπέρας. εἰ τῆ γ' εἰς τὸ θεὸς κς ἦχος, α'.

Σ υλλαβῆσα ἀφλέπτως, τὸ πῦρ τῆς θεο-
τιτος. εἰ τεκῆσα ἀσπόρου, πηζ λὺ ζωῆς
τὸν κν. κεχαριτωμένη θεῶν, πείσω ζετες
σὲ μεγαλιώσται.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου, ἦχος, α'.

Τ ὄν ἀμήτορα εἰ οὐρανῶ, ὑπὲρ εἰνοιαί καὶ
ἀπολιῶ, ὄπι γῆς ἀπάτορα ἔτικις. αὐ-

τὸν

τὸν θεὸν κτίθει ὑπὲρ τῶν ἑυζῶν ἡμῶν.
Τῆ γ. ἰαπίραε, καὶ τῆ δ. εἰς τὸ θεὸς κς.
ἦχος α.

Οἱ τὴν σὺν προσοσίᾳ κερκτημῶσι ἀχραν-
τε. καὶ ταῖς σαῖς ἐκείναις τῶν δεινῶν ἐκλυ-
ξούμνοι, τῶν σαυρῶν τῆ ὑἱοῦ σου εἰς πᾶσι
φρουρούμνοι, κατὰ χεῖρος σε πᾶντες δι-
σεβάς μεγαλιώμνοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Α' χραντε θεοτόκει, ἢ εἰ ἐρανοῖς δὲ λογημί-
νη, ἐπὶ γῆς δοξολογοῦ μῶσι, χαῖρεν ὑμ-
φη αὐμφοῦτε.

Τῆ δ. ἰαπίραε, καὶ τῆ ε. εἰς τὸ θεὸς κς.

Συλλαβοῦσα ἀφλίκτως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος πρῶτος.

Τὸν ἀμήτορα εἰ ἐραναῖ, ὑπὲρ εἴνοιας.

Τῆ ε. ἰαπίραε, καὶ τῆ παρασκῶη, εἰς τὸ
θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Οἱ τὴν σὺν προσοσίᾳ κερκτημῶσι.

Εἰς τὸ τέλος τῶ ὄρθρου. Α' χραντε θεὸς,

Τῆ παρασκῶη ἰαπίραε. καὶ τῆ σάβ-
βάτω,

Βάτω, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἤχος πρῶτος.
 Ἐγαβειὴλ φθεγγεσθὲ μοι παρθένε τὸ
 χαῖρε, σὺ τῆ φωνῆ ἰσαρκεῖτο ὁ ἄγιος ὅλων
 δεσπότης, ἐν σοὶ τῆ ἀγάπη κενώσῃ, ὡς ἔφη
 ὁ δίκαιος δαδ, ἰδέσθῃς πλατυτέρα τῆ
 ἐνῶν, βασάσασα τὸν κτίστωσα. δόξα τῆ
 ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ. δόξα τῆ προελθόντι
 ἐκ σῆ. δόξα τῆ ἐλπίθωσάντι ἡμᾶς δὲ
 τῆ πόκε σου. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὸ ἀμήτορα ἐρατῆ.

Ἐν κυριακῇ ἰακώβου. Ἐ τῆ β'. εἰς τὸ θεὸς
 κυρίου. ἤχος, β'.

Ἐὐαγγελίαν ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπα
 ρεία ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε βλέψον εἰς
 λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰετὴν
 δυναστείας σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ
 χαῖρε βοᾶμε μοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβειὴλ, ὁ
 ἄγιος ἀσωμάτων ἀρχεστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἤχος, β'.

Μετ'

Μητὴρ ἀγία ἢ τοῦ ἀφράσε φωτός, ἀγγελι-
κοῖς σὲ ὕμνοις, πῦρ ῥήτες δὲ σε βῶς μεγα-
λιώομην.

Τῆ β' ἐπιτίρα. Ἐ τῆ γ' εἰς τὸ θεῖ κς ἦχ β'.

Θεῖαι γεγόναμεν κοινῶν φύσεως, διὰ σὲ
θεῖ ἀειπαρθενε. θεὸν γὰρ ἡμῖν σε σαρκω-
μέμον τέτοκα. διὸ κατὰ χεῖος σὲ πατή-
τες, δὲ σε βῶς μεγαλιώομην.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁρθρου, ἦχος, β'.

Αὐτὴ μεγαλιώομην θεῖ βοῶντες, χαῖρε ἀ-
δύτου φωτός νεφέλη. αὐτὸν βασάτασα
κόλποις, τῆς δόξης τὸν κύμιον.

Τῆ γ' ἐπιτίρα. Ἐ τῆ δ' εἰς τὸ θεῖ κς ἦχ β'.

Τπερδέδοξασμὴν ὑπάρχεις θεῖ ὕμνου-
μὴν. διὰ γὰρ τῆ σαυρῆ τῆ ἡσ σου, κατε-
βλήθη ὁ ἀδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε,
νεκρωθέντες αἰέσημεν, Ἐ ζωῆς ἡξιώθη-
μεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρ-
χάαν ἀπόλαυσιν διὸ δὲ χαρισθέντες δοξο-
λογοῦμεν. ὡς κραταῖον, χεῖρον τὸν θεὸν
ἡμῶν, Ἐ μόνον πολυέλεον.

Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλιώμεν θεὲ βοῶντες, χαῖρε ἡ ῥάβδος ἕως ἧς ἀσπόρως θεὸς βλασήσασαι, ἀ-
ρεῖλαι σὺ ξύλω τὸν θαύματον.

Τῆ δ' ἰσπεραε, εἰ τῆ εἰς πὲ θς κς ἴχ. β.

Θ εἰας γιζόνα μιν κοινωτοὶ φύσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλιώμεν θεὲ βοῶντες, χαῖρε ἀ-
δύτου φωτὸς νεφέλη, Τῆ εἰσπεραε, καὶ
τῆ παρασκυῖ, εἰς τὸ θεὸς κς ἦχος, β.
Τ' περιδοξασμὴν ὑπάρχεις.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλιώμεν θεὲ βοῶντες, χαῖρε ἡ
ῥάβδος. Τῆ παρασκυῖ ἰσπεραε.
εἰ πῶ σαββάτω, εἰς τὸ θεὸς κς ἦχος, β.
Πάντα ὑπὲρ σῆνοιαι, πάντα ὑπερδοξα-
τὰ σα θεὲ μυστήρια τῆ ἀγεία ἰσπραγα-
μῆ, εἰ παρθεσία φυλλατομῆ, μῆρ ἐ-
γνώθης ἀψυδῆς, εἰ πεκῆσα ἀληθινόν,
αὐτ' ἰπέτρε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου ἕως ἧς ἴχ. β.

ἴχ. β.

Μ ἤρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράσου φωτός, ἀγγελι-
κοῖς σε ὕμνοις πρῶτες μεγαλιώμεν.
Βιδὲ τυχή ἀλληλούϊα, σὺ οἶω δὴ πῶτε ἤ-
χω, λέγονται ταῦτα. ἦχος, β'.

▲ πόσολοι μαρτυρές καὶ προφήται, ἱεράρ-
χαι ὅσοι καὶ δίκαιοι οἱ καλῶς τὸν ἀγα-
θα τελέσαντες, ἔτι πῶ πῖσιν τηρήσαντες.
παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν σωτῆρα. ὑ-
πὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε,
σωθῆναι διόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μ νήθητι κύριε. ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου. Ἐὶ ὅσα σὺ βίω ἡμάρτον, συγ-
χώρησον. εἶδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ
ὁ διωκόμενος, καὶ τοῖς μετασῆσι δοῦναι
πῶ ἀάπαυσιν.

Μ ἤρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράσου φωτός, ἀγγελικοῖς
σε ὕμνοις πρῶτες μεγαλιώμεν.

Τὴ κύριε καὶ ἐσπέρα. Ἐ τῆ β'. εἰς τὸ θεὸς
κυρίου. ἦχος, γ'.

Τ ἡν ὡριμότητα τῆ παρθενίας σου. Ἐ τὸ ὑπὲρ
λαμ-

λαμπρόν τὸ τῆς ἀγαθείας σου. ἀγαθὴ ἡλ-
καταπλαγείς, ἐβόασοι θεε. παῖτόν σοι ἐγ-
κώμιον, προσάγαγ' ἐπάξιον. τί δὲ ὀνο-
μάσω σε, ἀπορω εἰβίσαμα. διὸ ὡς προ-
σετάγην βοῶ σοι χαῖρε ἢ πεχαιτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἤχος, γ'.

Ε' κασὸς ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προσφίχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ θεε, σκέπουσα τὰ ψυ-
χαῖ ἡμῶν.

Τῆ β'. ἰατίρας,

καὶ τῆ γ'. εἰς τὸ θεὸς κυρίας, ἤχος, γ'.

Καταφυγή καὶ δυνάμεις ἡμῶν θεε. ἡ κρα-
ταὰ βοήθεια τῶ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις
σου σκέπε τοὺς δούλους σου. ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης, μόνη βύλο γ' ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ε' κασὸς ὅπου σώζεται.

Τῆ γ'. ἰατίρας, εἰς τὸ θεὸς κς ἤχος, γ'.

Ρ' ἀβδὸν δυνάμεις κεντημένοι, τοῦ ἔργου
τοῦ ἰούσου θεε. ἐν αὐτῷ καταβάλλο-
μεν, τῷ ἐχθρῶν τὰ φρονήματα, οἱ
πόθω

πόθω σε ἀπ' αὐσῶς μεγαλιώοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δυνάμις ἡμῶν θεῶν.

Τῆ δ' ἰσπείρας, Ἐτῆ εἰς τὸ θεὸν ἤχος, γ'.

Προφήται προεκήρυξαν, ὅτι σοφοὶ ἐδίδαξαν, μάρτυρες ἀμολόγησαν, Ἐ ἡμεῖς ἐπιβόσασμεν, θεκόνσε κς ὑπάρχουσαν. διὰ Ἐ μεγαλιώομεν τὸν τόκου σου τὸν ἀφρασον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Βκασος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως, καὶ προςβίχει.

Τῆ εἰσπείρας, καὶ τῆ παραπλάτῃ, εἰς τὸ θεὸν κενέως. ἤχος, γ'.

Ράβδον δυνάμεως κενετημένοι, τὸν σαυρόν τῆ γῆσου θεῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δυνάμις ἡμῶν θεῶν.

Τῆ παραπλάτῃ ἰσπείρας. καὶ τῆ σαββάτω, εἰς τὸ θεὸν ἤχος, γ'.

Χε πλὴν μεσιτῶσασαν πλὴν σωτηρία τοῦ γῆσου ἡμῶν, ἀνυμνήμεν θεῶν παρθένε, ὡ τῆ σαρκὶ γῆ τῆ ἐκ σου προσληφθείσιν ἡμῶν σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ δὲ σαυροῦ

κατα-

καταδέξαίμενος πάθος, ἐλυξώσατο ἡ
μαῖ ἐκφοραῖώς φιλαίθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρου.

Προφηταί προειήρυξαν.

Τῆ κυριακῆ εσπέρας καὶ τῆ β' εἰς
τὸ θ' κς. ἤχος δ'.

Τ ἡ ἀναξαρθείση ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ ἄγια τῆ
ἀγίων, τῆ περιβεβλημένη ἔπινεν ἐπι
σοφίαν, ἐπιτῶ ἀμεζον παρθενίαν. ὁ ἀρχ
εράτης γαβειήλ. προσέφερον ἐν ἑσθ
τὸν ἀσπασμόν, ἐπιτῶ χαῖρε. χαῖρε δὲ λογι
μένη. χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ κς μ' σθ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρου ἤχος δ'

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῆ ποιημάτων ὑ
περτέρα. ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ δύπορυν
τες θεότοκε. δωρεὰ ἀγτῆ μύσε, ἐλέησε
ἡμαῖ.

Τῆ β' εσπέρας.

καὶ τῆ γ' εἰς τὸ θ' κς. ἤχος δ'.

Τ ἡ θραῖ ἐκτοῦ ἡμῶ προσδράμωμεν,
ἀμαρ-

Λ

ἀμαρ-

ἄμαρτωλοὶ ἔταπεινοί. Ἐπροσάισωμεν
ἐμετανοία κρίζοντες ἐκβάθους ψυχῆς.
δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῶν ἀπλαγχγι-
θεῖσα. ἀνεῦσον ἄπαλλήμιστα ὑποπλήθους
πτασμαμάτων. μὴ λησρέψης σὺς δέλουε
κινῆς σὲ γὰρ ἔμόνιμι ἐλπίδα κερτήμε-
θα. Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρῳ ἤχος, δ'.

Σ ἐ μεγαλιώμεν θεῖ βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βά-
τος. σὺ ἡ ἀφλέκτος μωσῆς κατεῖδεν, ὡς
φλόγα τὰ πῦρ θεοτιτος.

Τῆ γ'. ἐσπέραις ἔ τῆ δ'. εἰς τὸ θεῖ. ἤχος δ'.

Π κρθεῖς παναίωμε, μῦθον χυτῆ θεῖ, ῥομ-
φαία δηλθεῖσον τῆσ παναγίαν ψυχῆν.
ἡνίκα σρεῖ μῦθον, ἐβλεψαίς ἐκυσίως, τὸν
εἶς καὶ θεῖσιν, ὅτι περὶ ἀλογηθῆν, δυσω-
πῆσαι μὴ παύση συγχόρησαι πτασμαμά-
των ἡμῶν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρῳ.

Σ ἐ μεγαλιώμεν θεῖ βοῶντες. σὺ εἶ τὸ ὄ-
ρος ἡ εἰ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος κρησῆ-
λαι τῆ ἀδου σμῆξιψαι.

Τῆ

Τῆ δ' ἰσάριαι. τῷ τῷ εἰς τὸ θεῶν κῆ. ἦχος δ'.

Τὸν λόγον τῷ πρῶτον, χῆ τὸν δὲ τῷ ἡμῶν. ἐκαστὸν σαφ
κωθεσίτα ἐγνωμένον πρὸς πᾶσι. μὴ ἀ
γνή μόνη ἀλογημένη. διὸ ἀπᾶσι σε
αὐτομῶντες μεγαλαυόμεν.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρου.

Ὁ ππᾶτων ὑπάρχεις τῷ ποιημάτων
ὑπερτέρα.

Τῆ εἰσάριαι. καὶ τῷ
παρασκδῆ, εἰς τὸ θεῶν κῆ. ἦχος δ'.

Παρθεῖ πατάμοι, μῆρ χῆ τῷ θῷ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλυόμεν θεῶν βραδύτης, αὐτὸ τὸ ὄρ.
Τῆ παρασκδῆ ἰσάριαι, καὶ τῷ σαββα
τω, εἰς τὸ θεῶν κῆ. ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' ἀφᾶτος διτόκρυφον. καὶ ἀγγέλοις
ἐγνωστον μυσήσαν. διὸ ἐκαστὸν τῷ ὄρ.
γῆς πεφανέρωται. Διὸ ἐκαστὸν ἀσυγχήτη
εἰσάριαι σαρκέμενος. καὶ σαυρῶν ἐκαστὸν
ὑπὲρ ἡμῶν κατασχεζόμενος. διὸ αἰετὸν
καὶ τὸν πρῶτον πλάστον. ἰσάριαι ἐκαστὸν
καὶ τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

Δ Ε Β εἰς

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἦχος δ'.

Σ' ἐμεγαλωόμεν θεῆ βοῶντες, σὺ εἰ ἡβὰ
τος σὺ ἡ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, αἰς
φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Τῆ κυριακῆ ἑσπέραι, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ θεῆ
κς, ἦχος πλαγίῃ πρώτου.

Μετα ἀγγέλων τὰ ἑραῖα, μὲν αὐτῶν τὰ
ὀπίγεια, σὺ φωνῆ ἀγαλλιάσεως, θεῆ βοῶ
μέσοι. χαῖρε πύλη τῆ ἑραῖαν πλατυ
τέρα. χαῖρε μόνη τῆ γηγυῶν σωτηρία.
χαῖρε στανὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκῆσα θν
σεσαρκωμένων.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἦχος, πλ. α'.

Ο ἐκ ταρταρῆς ἀνατείλαε τὸ κόσμῳ χεῖρ
θεῆ. ὑμῖς φωτὸς διαύτησ ἀλαδείξασ, ἐλίπ
σοι ἡμᾶς. Τῆ β'. ἑσπέραι.

Ε τῆ γ' εἰς τὸ θεῆ κς. ἦχος πλ. α'.

1 ἐὸ ταχέιασσι σπέηλα καὶ πύβοήθειαν,
Ε τὸ ἔλειος δεῖξον ὅτι τὸς δέλουςσε καὶ
τὰ

τὰ κύματα ἀγνή καταπράφνοι, τῆ μα-
ταίων λογισμῶν. Ἐ πλὴν παῖσαίμιν ψυ-
χλῶ, ἀνάσπουν θεῖ. οἶδα γὺ οἶδα παρ-
θσίε, ὅπ ἰαχὺεις ὅσα καὶ βέλει.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Μήτηρ θεῖ παλαγία, τὸ τεῖχος τῆ χριστι-
ανῶν. ῥῦσαι λαόν σου σμυῖθως, κραυγαί-
ζοντά σοι ἐκ τριῶν. ἀπὸ τὰ χθην ἰαχοῖς,
καὶ ἀλαζόσαι λογισμοῖς. ἵνα βραβύσαι,
χαῖρε ἀειπαρθσίε.

Τῆ γ' ἰασηραε. Ἐ τῆ δ' εἰς τὸ θεῖ κς ἡ γ. πλ. α'
Τῶ σαυραῖ τῆ ὑἱ σου θεοχαρίτωπ, τῆ εἰδῶ
λων ἡ πλαη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῆ
δυμόνων ἡ ἰαχὺς καταπράφνεται. οἶδα
πῶτο οἱ πῶτοι, κς χριστός σε ἀεὶ, ὑμῶν μῶ
καὶ δὲ λογῶ μῶ. καὶ θεοτόκον κυεῖως, ὁμο-
λογοῦντί σε μεγαλιώμῶ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Ο' ἐκπαρθσίε ἀκατέλπει.

Τῆ δ' ἰασηραε. καὶ τῆ εἰς τὸ θεῖ κς ἡ γος
πλαγίη πρῶτου.

Λ 111

Τὸ

Τ ὁξύνον τῆς καρθίνε μυσηρίον, τῶ κόσμῳ
αἰδέσθη σωτήριον. Ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐπέχθη
αἰὲν αποραῖ καὶ σαρκὶ αἰδέσθη διχα
φθοραῖ ἢ πάντων χαρὰ καὶ δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Μ ἡπὲρ θεῶν παναγία, τὸ σείχες τῆ χριστιαν
ταῖκ. Ἦ ἡ ἐπιείρεια καὶ τῆ παρα
σηλῶν, εἰς τὸ θεὸς καὶ ἡχος, πλ. αΐ.

Τῶ σαρτῶ τῆ ἡῖσου θεοχαεῖτωσι.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Ο ἑκπαρθίνε υἱατεῖλας, τῶ κόσμῳ.

Ἦ ἡ παρασηλῶ ἡ ἐπιείρεια καὶ τῶ σαββά
τω, εἰς τὸ θεὸς καὶ ἡχος, πλ. αΐ.

Υ ἄρε πύλη κυ ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τῶ
χος καὶ σέση τῶ προσρεχόντων εἰς σὲ.
χαῖρε ἀχέμασε λιμῶν ἔ ἀπειρῶγα με
ἡτεκῶσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητῶ σου καὶ
θῶ, πρεβῶσα μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ τῶ
αὐμνέντων, καὶ προσκυκέντων τὸν τό
πον σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. Ο ἑκπαρθίνε.

Ἦ ἡ

Τῆ κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ β. εἰς
τὸ θς κς. ἦχος, πλ. β'.

Ἀρχήσωπνεύμα, ἡ τῆ γαβριήλ προσηγο-
εῖα, πρὸς πλεὺ παρθένον γέγονεν. ἦκουσε
γὰρ τὸ χαῖρι, ἔκκατέφυγε ἄσπασμὸν
ἐκ εἰδίσασι ὡς ἡ σάρρα ἐν τῇ σιλῶνῃ
ἀλλ' ἔτως ἔλεγεν. ἰδοὺ ἡ δέλη κῦ. γήσοιπέ-
μοι κατὰ τὸ ῥήμα σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ἑσπ. ἦχος, πλ. β'.

Ἀρχαγγελικοὶ λόγον ὑπεδέξω, καὶ χαρου-
βικὸς θρόνος ἀεδείχθη, ἔσιν ἀγκάλας
σου ἐβάσασα θεῖ, πλεὺ ἐλπίδα τῆ ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Τῇ β. ἑσπέρας ἔ τῇ γ. εἰς τὸ θς κς. πλ. β.

Ἐλπὶς τῆ κόσμου ἀγαθῆ, θεῖ παρθένε. πλεὺ
σὺ καὶ μόνω κραταυαν, προσάσιαν αἰ-
θέρα. σπλάγγνισθη, εἰς ἀπροσάτδου
λαόν. δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα θεὸν ῥυ-
θλῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πείρας ἀπει-
λῆς μόνη δύλογημένη.

Α 1111 Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἤχος, πλ. β'.

Θ ὕδεις προσρέχων ἐπὶ σοὶ, καταχηλμός
ὑπὸ σὲ ἐκπορεύεται ἀγνή παρθένε θεῆ
ἀλλ' αἰτῆται πλὴν χάρι, καὶ λαμβανὴ τὸ
δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τ' αἰτήσεως.
Τῆ γ' ἱσπερα. Ἐ τῆ δ' εἰς τὸ β' κτ'. ἤχος, πλ. β'

Θ κὶ παρθένε, ἐκίτα δὲ τὸν ὕμνον, τὸν ἐκεί-
ως πρὸς ἀναγύτα ἐστρέφῃ. Ἐ τὸν κόσμον
ἐκπλαίνεις ἐλάθου δρώσαντα, χῆ τὸν θεὸν
ἡμῶν, τῆ ἐλατῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἤχος, πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πρῶ, αἰδὼ μετῴσθαι ἡμεῖς
θεοῦ, ὕμνον καὶ λόγον τῆ θῆ. ἐπ' ἐχάτων
τῶν χρόνων, ἐκίτισα σε σαρκωδῶρον ἐξ ἀ-
γαθῶν ἀμαρτωλοῦ δουλοῦτορ. αἰδὼ αἰ-
σθῶν, ὅτι αἰτήσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρ-
τωλῶν ἄφροισιν πρὸ τῆ τέλους. Τῆ δ'
ἱσπερα. Ἐ τῆ εἰς τὸ β' κτ'. ἤχος, πλ. β'.

Α' ζία δὲ σπινα ἀγνή τῆ θῆ ἡμῶν μήτηρ. ἡ τὸν
ἅπαντων ποιητῶν, ὑποβρίτως τεκῶσα.
ἐκίτα δὲ σωδὸς ὄρθρις ἱεροῖς ἐκάστοτε
ἀγα-

ἀγαθότητα αὐτῷ. παθῶν ἡμαῖς λυξώσα
δοξ. Ἐἴφισι ἡμῖν, δεῖνα ἡμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρῳ. ἤχος, πλ. β.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή παθσίθειο
μῆτορ σεμνή κξιώθης, ὅπ' ἔτεκες σαρκί,
τὸν εὐατῆς τελευτάς, χῆ τὸν ζωοδότῳ
σεῖα τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ ἑ. ἰαυῖρας. καὶ τῇ παρασκώῃ

εἰς τὸ δεῦτερον.

Θεὸς παρθεῖ, ἐκείνου τὸν γόνου.

Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρῳ.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πρῶ, αἰὲ μὲν ἡμῶν
θείτα. Ἦ παρασκώ ἡ ἰαυῖρας,

Ἐπὶ σαββάτω, εἰς τὸ δεῦτερον. ἤχος, πλ. β.

Προῖσορεῖ ὁ γαστῶν πλεῖν σύλληψιν Ἐἴρμη
νύει ὁ δ' αὖ τὸν τόκον σε θεῖ. κατέβη γὰρ ὡς
ὑπὸς ὀκτὶ πόκον, ὁ λόγος ἐν τῇ γαστρίσῃ.
Ἐἰ βλάσησαι αἰὲν ἀποραῖ γῆ ἀγία, τῷ
κόσμῳ ἡ σεῖα. χῆ τὸν θεὸν ἡμῶν ἡ κεχαι
σωμένη. Εἰς τὸ τέλος τῷ ὄρθρῳ.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πρῶ, αἰὲ μὲν ἡμῶν
θείτα. Ἦ

Τῆ κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῆ β'. εἰς τὸ θ' κς ἤχος βαρῦς.

Ⓢ καὶ παρθένε ἀμύατε τὰν ἰόντων δυσώπει
συνὸ τῆς αἰωνοδυναμίας συγχώρησον ἡμῶν
σμάτων ἡμῶν, πρὸ τῆ τέλους δωρήσασθαι.
τοῖς πτωχοῖς δοξάζειν.

Εἰς τὰ τέλος τῆ ὀρθρῆ ἤχος βαρῦς.

Τ' περίβης τὰς δυναμίας τῶν ἁγίων, ὅτι τα-
ὸς εἰδείχθη θεῖος, ὁ λογιζόμενος θεός. ὡς
τεκνία χῆν, τὸν σπᾶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ β'. ἐσπέρας Ⓢ τῆ γ' εἰς τὸ θ' κς ἤχ. βαρ.

Τὸ χαῖρέ σοι προσάγομεν θεε. τῶν ἀγγε-
λων γδ, ἀπατέρα εἰδείχθη, ὃν κτίσασα.

κ. Εἰς τὰ τέλος τῆ ὀρθρῆ ἤχος βαρῦς.

Εἰρηνόμοσον περισβείμας τῶν ἁγίων, ἡ ζωὴ ἡ-
μῶν, τῶ βοῶντων σοι ἐλεῆμα κῆ, δόξα σοι.

Τῆ γ' ἐσπέρας Ⓢ τῆ δ' εἰς τὸ θ' κς ἤχ. βαρ.

Τὸν σπᾶρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, χῆν τὸν θεόν.
καὶ καθιζάνοντα ἐπὶ θρονάου. τὸ κράτος
ἀπαύστωρ. ἰκέτο δὲ θεε παρθένε, ἵνα

σάση.

ποιήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆ. ἦχος βαρὺς.

Λ ὕψωσαί θηκέ, τῷ συνιχνουσαί ἡμαῖ ἀμαρ
παν. ὅπ ἄλλω ἐλπίδα οἱ πισοὶ ἐκ ἔχθ
ροῦ εἰμὲ σε, καὶ τὸν ἐκού τεχρίταις ἑ.
Τῆ δ' ἐσπέρα καὶ τῆ εἰς τὸ δεῖ κς.

ἦχος, βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆ κοιλίας σου ἀχρεῖται, τῷ προ
φητῷ ὑπάσχει καὶ τῆ κόμῃ τὸ πλῆρωμα.
θεόσε θεόν ἐπὶ γνώσει δοξάζοντες, δι
σεβὰς μεγαλιώμα.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆ. ἦχος, βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου θεόνυμφε, τοῖς
ἀφῆς εἰδείθη σεῖα ἐπρόξενος θεόσε θεό
τοκῆν, γνώμη καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες οἱ
πιστοὶ μεγαλιώμα. Τῆ εἰσπέρα
καὶ τῆ παρασκύῃ, εἰς τὸ δεῖ κς.

Τ ὄν εὐθέστα ὑπὲρ ἡμῶν, χῆ τὸν δεῖ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆ.

Λ ὕψωσαί θηκέ, τῷ συνιχνουσαί ἡμαῖ ἀμαρ
παν. Τῆ παρασκύῃ ἐσπέρας.

καὶ

πόθω σε ἀπαύτως μεγαλιώντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγή καὶ δυνάμις ἡμῶν θεέ.

Τῆ δ. ἰακίνας, Ἐτῆ εἰς τὸ θεὸν ἡχρῆ γ.

Προφήται προεκήρυξαν, ἄποστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἐ ἡμεῖς ἐπισημῶσα μὲν, θεκόνσε κς ὑπάρχουσαν. διὰ Ἐ μεγαλιώμεν τὸν τόκου σου τὸν ἀφρασον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Βκασος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως, καὶ προςτρέχει. *Τῆ ε. ἰακίνας, καὶ τῆ παραπρόβῃ, εἰς τὸ θεὸν κυεῖσε. ἡχρῆ, γ.*

Ρ' ἄβδον δυνάμεως κεκτιμένοι, τὸν σκωρὸν τῆ ὑἱοῦ σου θεέ. *Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.*

Καταφυγή καὶ δυνάμις ἡμῶν θεέ.

Τῆ παραπρόβῃ ἰακίνας. καὶ τῆ σαββάτω, εἰς τὸ θεὸν ἡχρῆ, γ.

Σὲ πλὴν μεσιτῶσασαν πλὴν σωτηρία τοῦ ἡμῶν, ἀνυμνεῖμεν θεέ παρθοῖτε, ὡ τῆ σαρκὶ γδ τῆ ἐκ σου προςληφθείση ἡμῶν σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ δχε σκωροῦ

κατα-

καταδέξάμενος πάθος, ἔλυξάσατο ἡ-
μαῖ ἐκφοραῖώς φιλαίθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρου.

Προφῆται προειήρυξαν.

Τῆ κυριακῆ εἰσέραι καὶ τῆ β. εἰς
τὸ θ. κ. ἤχος δ.

Τ ἡ ἀνάστασις ἐν τῷ ν. α. εἰς τὰ ἄγια τῆ
ἀγίων, τῆ περιβεβλημένη τῆ πύξιν ἐπιώ-
σοφίαν, ἐπιώ ἀμεξον παρθενίαν. ὁ ἀρχε-
στράτηγος γαβειήλ. προσέφερον ἐν ἔθου
τὸν ἀσασμόν, ἐπὶ χαῖρε. χαῖρε δύλογη
μύνη. χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ κ. μ. σ. ε.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρου ἤχος δ.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῆ ποιημάτων ὑ-
περτέρα. ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ δύπορεν-
τες θεότοκε. δωρεὰ ἀγῆ μύση, ἐλέησε-
ἡμαῖ.

Τῆ β. εἰσέραι.

καὶ τῆ γ. εἰς τὸ θ. κ. ἤχος δ.

Τ ἡ θ. κ. ἐκτενώς νῦν προσδράμωμεν,
ἀμαρ-

Λ

ἀμαρ-

ἄμαρτωλοὶ ἔταπENOI. Ἐπροσείσωμεν
εὐμετανοία κρίζοντες ἐκβάθους ψυχῆς.
Διαπονησά βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν ἀπλαγχγι-
θεῖσα. ἀπεῦσον ἀπολαύμεθα ὑποπλήθους
παισμάτων. μὴ ἀπεσρέψης σὺς δέλουε
κινεῖς σὲ γὰρ ἔμόνω ἐλπίδα κεκτῆμε-
θα. Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου ἤχος δ'.

Σ ἐ μεγαλιώμεν θεῖ βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βά-
τος. σὺ ἡ ἀφλέκτος μωσῆς κατείδεν, ὡς
φλόγα τὰ πῦρ θεοτικῆς.

Τῆ γ' ἐσπείρας ἔ τῆ δ' εἰς τὸ θζ. ἤχος δ'.

Π ἀρθεῖ παναίμαμε, μὴ οὐχὺ τῆ θεῖ, βοῶ-
μεθα δηλθέσου πτω παναζίαν ψυχῆν.
ἠνίκω σρέμμεν, ἐβλεψάς ἐκυσίως, τὸν
εἶς καὶ θεῖ σου, ὄν περ ἀλεχηρήμη, δυσω-
πῆσαι μὴ πᾶσι συγχώρησαι πτωμα-
των ἡμῶν δωρήσαιοθα.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου

Σ ἐ μεγαλιώμεν θεῖ βοῶντες. σὺ εἶ τὸ ὄ-
ρος ὑξῆ ἀφρότης ἐτμήθη λίθος καὶ πᾶ-
σαι τῆ ἀδου σιωπῆσαν.

Τῆ

Τῆ δ' ἰσπίρα. τῆ τῆ εἰς τὸ θεῶ κς ἦχος δ'.
Τὸν λόγον τῆ πρς, χῆ τὸν δὲ τῆ μῆ. ἐκσῆ σαρ
κωθ σῆ τα ἐγνωμῆ θ κς παρθσῆ. μόνη ἀ
γνή μόνη ἀ λογημῆ. διὸ ἀ πκῶ σω σε
αὐ μκῶ τε μεγαλειόμῆ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθου.

Ὁ π παύτων ὑπάρχεις τῆ ποιημάτων
ὑπερέρα.

Τῆ εἰσπίρα. καὶ τῆ
παρασκη, εἰς τὸ θεῶ κς ἦχος δ'.

Παρθσῆ πατάμοι, μῆρ χῆ τῆ βῆ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθου.

Σὲ μεγαλειόμῆ θ κς βοῶν τε, αὐ εἰ τὸ ὄρ.

Τῆ παρασκη ἰσπίρα, καὶ τῆ σαββα
τω, εἰς τὸ θεῶ κς ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' ἀφῆτος διτόκρυφον. καὶ ἀγ γέροις
ἀγ γωσον μυσῆσαν. διὸ τῆ θ κς τῆ εἰς τῆ
γῆς πεφανέρωται. διὸ εἰ ἀσσυ γῆ τῆ
εἰώσε σαρκέμῆ. καὶ σαυρῶ ἐκσῆ
ὑπὲρ ἡμῆ κατασῆξ ἀμῆ. διὸ αἰετῆ
καὶ τὸν πρῶτόπλασον. ἰσπῆ εἰ τῆ
πυ τῆ ἀ ψυ καὶ ἡμῆ.

Δ Ε Εἰς

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἦχος δ'.

Σ' ἐμεγαλιώμεν θεῆ βοῶντες, σὺ εἰ ἠβά
τος σὶ ἡ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, αἰς
φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Τῆ κυριακῆ ἑσπέραια, καὶ τῆ β'. εἰς τὸ θε'
κζ, ἦχος πλαγίος πρώτου.

Μετὰ ἀγγέλων τὰ ἑραῖα, μὲν αἰῶν τὰ
ὀπίγεια, σὶ φωνῆ ἀγαλλιάσεως, θεῆ βοῶν
μέμνησι. χαῖρε πύλη τῆ ἑρανοῦ πλατυ
τέρα. χαῖρε μόνη τῆ γηγῆραν σωτηρία.
χαῖρε σεαυτὴ κεχειτωμένη, ἡ πεῦσα θῆ
σεσαρκωμένων.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἦχος, πλ. ε'.

Ο ἑκ ταφῆς ἀνατείλαε τῷ κόσμῳ χεῖ
θεῆ. ἡμεῖς φωτὸς διαύτης ἀλαδείξασα, ἐλίπ
σον ἡμαῖ.

Τῆ ε'. ἑσπέραια.

Ε πῆ γ' εἰς τὸ θε' κζ. ἦχος πλ. α'.

1. Ἐὐταχέιασθι σπέντα καὶ τὴν βοήθειαν,

εὐ τὸ ἔλεος δεῖξον ὅτι τὸς δέλουςσε καὶ

τὰ

τὰ κύματα ἀγνή καταπράγνοι, τῆ μα-
ταίων λογισμῶν. Ἐ πλὴν πεισασάμε ψυ-
χῶ, ἀνάσπουν θεῶ. οἶδα γὰρ οἶδα παρ-
θίε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βέλει.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Μήτηρ θεῶ παλαγία, τὸ κῆρυξ τῆ χριστι-
ανῶν. ῥύσασθ λαόν σου σμύθητος, κραυγὰ
ζοντά σοι ἐκτενῶς. ἀπὸ τὰ χθῆσι ἐχροῖς,
καὶ ἀλαζόνας λογισμοῖς. ἵνα βοᾷ μύσας,
χαῖρε ἀειπαρθίε.

Τῆ γ' ἑσπερά. Ἐ τῆ εἰς τὸ θεῶ κῆρυξ πλ. ἀ
Τῆ σαυρα τῆ ἡῶ σου θεοχαρίτω, τῆ εἰδῶ
λων ἢ πλάτη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῆ
δαυμόνων ἢ ἰσχύς καταπατάται. ἀπὸ
πῶτο οἱ πῶτοι, κῆρυξ χριστός ἀεὶ, ὑμῶν μῶ
καὶ δὲ λογῶν μῶ. καὶ θεοτόκοι κνείως, ὁμο-
λογοῦντες σε μεγαλιώμῶ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Οἱ ἐκπαρθίε ἀκατέλητε.

Τῆ δ' ἑσπερά. καὶ τῆ εἰς τὸ θεῶ κῆρυξ
πλαγίε πρῶτου.

Τ ὁξύνον τῆς καρθίνε μυσηήσιον, τὸ κόσμη
αἰδεύχθη σωτήριον. ἄξ αὐτῆς ᾧ ἐτέχνης
αἰδῶ αποραῖ καὶ σαρκὶ αἰδεύχθης διχα
φθοραῖ. ἡ παύτων χαρὰ καὶ, δοξασι.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Μ ἡπρ θεῦ πασαζία, τὸ σείχης τῆ χρισια
τακ. Ἡ ἑίσπέραε καὶ τῆ παρα
σαδῶη, εἰς τὸ θεὸς κς. ἡχος, πλ. α.

Τὸ σαυρτῶ τῆ ὑἱ σου θεοχαεῖτωπ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Ο ἑκπαρθίνε κιατεῖλαε, τὸ κόσμη.

Ἡ παρασαδῶη ἑίσπέραε καὶ τὸ σαββα
τω, εἰς τὸ θεὸς κς. ἡχος, πλ. α.

Χ αἶρε πύλη κυ ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τῆ
χος καὶ σέση τῆ προσρεχόντων εἰσω.
χαῖρε ἀχέμασε λιμῶ ε ἀπειρὸγαμε.
ἡτεκῶσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητῶ σου καὶ
θῶ, πρεβδύσα μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ τῆ
αὐμνῖντω, καὶ προσκυμῖντω τὸν τό
κῆ σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. Ο ἑκπαρθίνε.

Ἡ

Τῆ κυριακῆ ἑσπέρας καὶ τῆ β. εἰς
τὸ θς κς. ἥχος, πλ. β'.

Ἀρχή σωτηρίας, ἡ τῆ γαβριήλ προσήγο-
ρία, πρὸς τὴν παρθένον γέγονεν. ἦκεσε
γὰρ τὸ χάρι, ἔκκατεφυγεν ἡ ἀσπασμοὺς
ἐκ εἰδύσασιν ὡς ἡ σάρρα σὶ τῆ σιλῶῃ
ἀλλ' ἔτως ἔλεγε. ἰδὲ ἠδέλη κῦ. γήμοιτό
μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ἑρθε. ἥχος, πλ. β'.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπὲρ δέξω, καὶ χαρου-
βικὸς θρόνος ἀειδείθης, ἔκ σὶ ἀγκάλας
σου ἐβάσασα θκῆ, τὴν ἰλασίδα τῆ ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Τῆ β. ἑσπέρας ἔ τῆ γ. εἰς τὸ θς κς. πλ. β.

Ἐλπὶς τῆ κόσμου ἀγαθῆ, θκῆ παρθένε. τὴν
σὴν καὶ μόνου κραταυγῆν, πρὸς ἄσιαν ἀφ-
ἔμῃ. ἀπὸ λαγγίδη, εἰς ἀπρὸς ἀτμόν
λαόν. δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα θεὸν ῥυ-
θλιῶν τὰ ψυχὰ ἡμῶν ἐκπάσης ἀπει-
λῆς μόνῃ ἀλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἤχος, πλ. β'.

Θ ὕδεις προσρέχων ἐπὶ σοί, καταξηρῆσθε
ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται ἀγνή παρθένε θεὲ
ἀλλ' αἰτῆται πλὴν χάρι, καὶ λαμβανὴ τὸ
δώρημα, πρὸς τὸ συμπέρον τ' αἰτήσεως.

Τῆ γ' ἰσάρας. Ἐ τῆ δ' εἰς τὸ θ' κς. ἤχος, πλ. β'

Θ κτ̄ παρθένε, ἰκέτευε τὸν υἱόν σου, τὸν ἐκεί-
ως πρὸς ἀναγλύτα ἐστρέφω. Ἐ τὸν κόσμον
ἐκπλαίης ἐλάττωσάντα, χτ̄ τὸν Διὸς
ἡμῶν, τῆ ἐλευσάτω τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἤχος, πλ. β'.

Τ ὄν πρὸ αἰώνων ἐκ πρῶ, αἰὲν μηξὸς ἡγνή
θεοῦ τα, υἱὸν καὶ λόγον τῆ θεοῦ. ἐπ' ἐχάτων
τῶ χρόνων, ἐκίησας σε σαρκωθέν ἐξ ἀ-
γαθῆν αἱμάτων σου. Σποκυῖτορ. αἰὲν ἀ-
σφὸς ἀν' αἰτισαῦ δωρήσα δὲ αὐτῆ μῖν, ἀμαρ-
τανῶν ἀφισιν πρὸ τῆ πέλους.

Τῆ δ' ἰσάρας. Ἐ τῆ ε' εἰς τὸ θ' κς. ἤχος, πλ. β'.

Α' ζία δὲ αὐοῖνα ἀγνή τῆ θεοῦ ἡμῶν μηρ. ἢ τὸν
ἀπαντων ποιητῶν, ἀπορρήτως τακῶσα.
ἰκέτευε σὺ ἀποσόλθις ἱεροῖς ἐκάστοτε

ἀγα-

ἀγαθότητα αὐτῷ. παθῶν ἡμᾶς λυξώσα
θαυ. Ἐὰ φροισιν ἡμῶν, δὲ ναίμα μαρτυμάτων.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου. ἤχος, πλ. β.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή. παθῶν ἐθεο
μῆτορ σεμνή ἡξιώθης, ὅπ' ἔτεκθε σαρπι,
τὸν σῶα τῆς τειάδος, χῆ τὸν ζωοδότους
σεῖα τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰῆ ἐ. ἰαυ ἱερα. καὶ τῆ παρασκδῆ,

εἰς τὸ θς κς.

Θ κὲ παρθεί, ἰκέτῶν τὸν γόνου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Τὸν ἀρὸ αἰώνων ἐκ πρς, ἀδ μρς γρη
θείτα. Ἰῆ παρασκδῆ ἰαυ ἱερα,

Ἐ τρῖσα ββάτφ, εἰς τὸ θς κς. ἤχος, πλ. β.

Προῖσορεῖ ὄγυθῶν πῆν σύλληψιν. Ἐ ἱρμη
νάει ὀδᾶδ τὸν τόκασε θεῖ. κατέβη γδ ὡς
ὑπὸς ὀκὶ πόκον, ὁ λόγος ἐν τῆ γασεία.
Ἐ ἰβλάσησα ἀδ ἀφοραῖ γῆ ἀγία, τῆ
κόσμου ἡ σεῖα. χῆ τὸν θεὸν ἡμῶν ἡ κεχαρ
τωμένη. Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου.

Τὸν ἀρὸ αἰώνων ἐκ πρς, ἀδ μρς γρη
θείτα. Ἰῆ

Τῆ κυριακῆ ἑσπέρα καὶ τῆ β'. εἰς τὸ θς
κς ἦχος βαρῦς.

Ⲅ κῆ παρθένε ἀμύηται τὸν νόσον δυσόπει
σιω ταῖς αἰο δυνάμεισι συγχάρισται
σμαίων ἡμῶν, πρὸ τῆ τέλες δωρήσασαι.
τοῖς πτωχοῖς δοξάζουσαι.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου ἦχος βαρῦς.

Τ' περίβης τὰς δυνάμεις τῆ ἐνῶν, ὅτι τα
ὸς εἰδείχθης θεῖος, ἀλογημένη θεῆ. ὡς
πεκῆσα χῆ, τὸν σρα τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ β'. ἑσπέρα Ⲅ τῆ γ' εἰς τὸ θς κς ἦχ. βαρ.

Τὸ χαῖρήσι προσάξου θεῆ. τῆ ἀγγε
λων γδ, ἀσπίρα εἰδείχθης, θῆ κηύουσα.

κ. Εἰς τὸ τέλος τῆ ὄρθρου ἦχος βαρῦς.

Εἰρμύδιον πρὸς βέρας τ' θεῆ, τ' ζωὴ ἡ
μῶν, τ' βοῶντωνσι ἐλεῆμονα κῆ, δόξα σοι.

Τῆ γ'. ἑσπέρα Ⲅ τῆ δ' εἰς τὸ θς κς ἦχ. βαρ.

Τὸν σωρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, χῆ τὸν θεῖον.
καὶ καθελόντα τῆ δακτύλου. τὸ κράτος
ἀσπάρω. ἐκείνῃ θεῆ παρθένε, ἵνα

σαῖση.

καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὰ ἄγγελα.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆς. ἦχος βαρῦς.

Λ ὕψωσα θεῖ, τῷ συνεχουσαν ἡμαῖ ἀμαρταν.
ὅπ ἄλλω ἐλπίδα οἱ πῆσοι ἐκ ἔχου
μορ εἰμὲ σε, καὶ τὸν ἐκού τεχρίταις.
Τῷ ἐσώερα καὶ τῷ εἰς τὸ θεῖ καὶ.

ἦχος, βαρῦς.

Ο καρπὸς τῆ κοιλίας σου ἀχρεῖται, τῷ προ
φητῷ ὑπάγει καὶ τῷ κόμω τὸ πλῆρωμα.
θεῖοσε θεῖον ἐπιγνώσει δοξάζοντες, δι
σεβας μεγαλιώμα.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆς. ἦχος, βαρῦς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρῆς σου θεῖοσυμφε, τοῖς
αἰσῶς εἰδείθη σεῖα ἐπρόξενος θεῖοσε θεῖο
τοκῶν, γνώμη καὶ γλώσσῃ δοξάζοντες οἱ
πῆσοι μεγαλιώμα. Τῷ ἐσώερα
καὶ τῷ παρασκῶη, εἰς τὸ θεῖ καὶ.

Τ ὄν ερωθήτα ὑπὲρ ἡμῶν, χῖ τὸν θεῖ.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρῆς.

Λ ὕψωσα θεῖ, τῷ συνεχουσαν ἡμαῖ ἀμαρταν.
Τῷ παρασκῶη ἐσώερα.

καὶ

Εὐδοκία ββάτω, εἰς τὸ θεὸν κτ. ἦχος, βαρὺς.
Ὡς τῆς ἡμῶν ἀσάσεως θησαύρισμα, τὴν
ἐπὶ σοὶ πεποιθότασ πάνι μνητε, ἐκ λεί-
κῃς εὐβυθῆ πλάσματων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ
τοὺς ὑπὸ θυμὸς τῆς ἀμαρτίας, ἔσωσα
τεκῆσα πλῆσθητεία ἢ προδοτικῶν παρ-
θρῶν. καὶ εὐτόκω παρθρῶν. καὶ μὴ πῶ-
κων παρθρῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁρθρῆς.

Χαῖρε ἡ τῆς ἀχρόντων εὐερανῶν, χορήσασα
εὐμῆξασου χαῖρε παρθρῶν, τῆς προφη-
τῆς τὸ κήρυγμα. διῆς ἔλαμψεν ὁ ἱμα-
νὴλ. χαῖρε μῆρ χειρῶν τῆς θεῶν.

Τῆς κυριακῆς ἑσπερας καὶ τῆς β'. εἰς τὸ θεὸν
κτ. ἦχος πλ δ'.

Χαῖρε ἡ διὰ γέλασ τῆς χαρῆς τῶν κόσμων δεξα-
μῶν χαῖρε ἡ τεκῆσα τὸν ποιητῶν σου καὶ
κτ. χαῖρε ἡ ἀξιοθεῖσα γλυκάδα μῆρ θυ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁρθρῆς.

Χαῖρε

Χ. ἄρε ἡ πύλη τῆ βασιλείας τῆς δόξης, ἡ
ὁ ὕψιστος μόνος διέδουσε, ἔμάντω ἰσφρα
γισιδύλω ἐφύλαξεν, εἰς σείαν τῆ ψυχῶν
ἡμῶν. Τῆ β. ἑσπέρα. καὶ τῆ γ. εἰς
τὸ θ. κς. ἦχος, πλ. τετάρτη.

Τ. ὁ ἀσάλευτον σῆμα τὸ τῆ πίστεως. ἔ σε
βάσμιον δώρημα τῆ ψυχῶν ἡμῶν, πλὴν
θρόν σου ὕμνος μεγαλειότητος σου. χαῖ
ρε ἡ τῆ πέτρα τῆ ζωῆς, σὺ γαστήρ χωρήσα
σα. χαῖρε τῆ περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομέ
νων ἀντίληψις. χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.
Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁδοῦ.

Π. ἀρθεῖτε ἀχθεῖτε, σάσον ἡμαῖ ταῖς πρε
σβείαις σου. κινῆσα σπλάγχνα μητρικά,
τῆ ἡσυχίας ἔθω ἡμῶν. Τῆ γ. ἑσπέρα.
καὶ τῆ δ. εἰς τὸ θ. κς ἦχος, πλ. τετάρτου.

Τ. ὁ ἀμνὸν καὶ ποιμῆνα καὶ σωτῆρα τῆ κτί
σμου, σὺ τῆ σαυρά θειωῖσα ἡ τεκῆσα
ἔλεγες δακρύεσα ὁ μέγας κόσμος ἀγγέλλε
ται, δεχόμενος πλὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁράσεις σου
πλὴν

καὶ σαβρώσιν. ἰὼ ὑπὲρ πάντων ὑπομει-
ρεις, ὃ εἰς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρῆ. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ καρπὸς τῆ κοιλίας σου ἀχραντε, τῷ προ-
φητῷ ὑπάρχει ἔ τῆ ἰομυ τὸ πλήρωμα
διόσε θῆκὸν εἰ ὀπηγνώσε δοξάζοντες, δι-
σεβάς μεγαλιώομα.

Τῆ δ' ἐσπέρας καὶ τῆ εἰς τὸ θεὸν καὶ ἦχος
πλαγίς τεταύτου.

Ἡ εὐχητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἀχραντε θῆκῆ. τὴς
πρὸς ῥέχοντα ἄεσοι πιασῶς, λύξωσαι τῷ κη-
διώων. ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάχρον τό-
κον σου, εἰς σέταν τῷ ψυχῶν ἡπῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρῆ.

Περθῆτε ἀχραντε. Τῆ εἰς ἐσπέρας
καὶ τῆ παρασκυῆ, εἰς τὸ θεὸν καὶ.

Τὸ ἀμῶν ἐπομεθῆ ἔ σῶρα τῆ κόσμου.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρῆ.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἀχραντε.

Τῆ παρασκυῆ ἐσπέρας, καὶ τῷ σαββα-
τῷ, εἰς τὸ θεὸν καὶ ἦχος, πλ. δ'.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὀρθρῆ.

Θ' δ'

Ο δὲ ἡμᾶς ἤκηθε ἰκπαρθεῖν. καὶ σω-
ρωσιν ὑπομένεα ἀγαθὴ. ὁ θανάτω τὴν
θάνατον σκυλεύσας. καὶ ἔγερσιν δείξασε
ὡς θεός, μὴ παρείδης ἐς ἐπλάσσει τῆ χει-
εἰσου δείξον τὴν φιλανθρωπίασιν ἐλεῆ-
μον δέξαι τὴν τεκῆσαισε θεοτόκον, πρε-
σβύσασιν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σωσον σωτήρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τῆ ὁρθρου, ἤχος, πλ. δ.

Π αρθρὴν ἀρχαντε, σωσον ἡμᾶς ταῖς πρε-
σβείαισιν σου. κηῖσε ἀπλάγχνα μητε-
κα, τῶ ἡμῶν σου ὁ θεὸς ἡμῶν.

Τέλος τῆ θεοτοκίων.

Α' ΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ Ο' ΑΗΣ

ἑβδομάδος.

Τῆ κυριακῆ ἰστίρας ἕοπαειον, ἤχος δ.

Τ ὦν ἐρασίων στρατιῶν ἀρχεράτῃσιν. δι-
σωπῆμι ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα
ταῖς ὑμῶν δειήσεσι τειχίσθητε ἡμᾶς, σὺ

πη τῆς περύγων τῆς αὐλου ὑμῶν δόξης.
φρουρουῦτες ἡμαῖ. προσπίπτοντας ἐκ-
-τει ὡς καὶ βοῶνται, ἐκ τῆς κινδύων λυ-
-ξώτατε ἡμαῖ, ὡς ταξίαρχαί τῆς αἰω-
-νάμειων.

Θκίον, ἦχος. ὁ αὐτός.

Ἡ καὶ φαφείση ἐν τῆς καὶ.

Γῆ β'. ἰστέρας. ἦχος β'.

νήμη διαγίε μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκί-
-σει ἡ μαρτυρία τῆς κῦ πρόδρομοι. ἀνέδο-
-χθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῆς σεβασμιώ-
-τερος. ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατη-
-ξιώθης τὸν κερυφόμνον. ἔθελ τῆς ἀλη-
-θείας ὑπεραθλήσας. χαίρων ἀπογυελί-
-σω, καὶ τοῖς ἐν ἀδῆ θῆ φανερωθῆτα. ἐν
-σάρκι. τὸν αἶροντα πλὴ ἀμαρτίαν τῶ κόσ-
-μου, καὶ ἀπέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θκίον. ὁ αὐτός.

Θ εἰς γεζόνα μὲν κοινωτοὶ φύσεως.

Γῆ γ'. ἰστέρας. ἦχος α'.
Σ ἀφοκ κὲ τὸν λαό σου. εἶρος κίον.

Οἱ τὸ σὺν προσαΐασι κλητῆμοι ἀχρατε.

Τῆ δ' ἦχος, γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πεισθῆσατε τῷ ἐλεή-
μον θεῷ, ἵνα πημισμάτων ἀφίστη, παρα-
σχῆ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἴ τῶν ἦχος, δ'.

Καθόνα πίστεως. Θκτον. ἦχος, δ'.

Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς χὺν τὸν θεὸν ἡμῶν.

Τῆ ε' ἐσπέρα. Ἐσπέρα.

Σάβαν κὺν τὸν λαόν σου. Θκτον

Οἱ πλὴν σὺν προσαΐασι κλητῆμοι ἀ-
χρατε.

Τῆ παρασκδῆ ἦχος, γ'.

Ἀπόστολοι μάρτυρες ἔ προφῆται διουιοῦ.

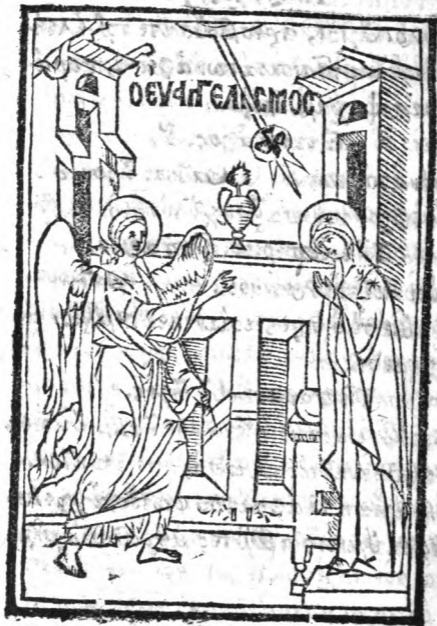
Μνήστη κὺν ὡς ἀγαθός. Θκτον.

Μῆτηρ ἀγάπῆ τῆ ἀφύσου φωτός, ἀγγελα-
καῖς σε ὑμῖν πρῶτες μεγαλιώματα.

Μ

Α' Κ Ο

Α' ΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ
ἀκάθιστον ὕμνον, τὸ ὑπερβλογημῶνς δε
σποίνης ἡμῶν θεῶν, καὶ ἀειπαρθένε μα-
ριαε. εἰς π. κ' ἐκίραξα, σιχηρὰ προ-
σόμοια. ἦχος. πλ. β'. Ὁ ἄλλω δὲ ποθέμεθ'·
Β ουλιῶ προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ κό-
ρη. γαβειήλ ἐφίσηκε σὲ κατασταζόμε-
νος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπασε.
χαῖρε βᾶτε ἀφλεκε. χαῖρε βᾶθος δυ-
διώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς ἔ-
ρακεις ἡμετέρας. Ἐκλίμαξ ἡ μεταρ-
σιος, ἐν ᾧ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία
στάμνε τοῦ μαίνα, χαῖρε λύσις τῆς ἀραῆ.
χαῖρε ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κς.
Φ αἰνημοὶ ὡς ἀνός, φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη,
πρὸς τὸν ἀρχεστράτηρον. καὶ πῶς φθεγγ-
ομένη ῥήματα ὑπὲρ ἁγίων. μετ' ἐμοῦ ἔφης γδ,
τὸ θν' ἰσοδάμ. Ἐσκηνῶσαι εἰ τῆ μήτρας,
Ἐπῶς γηήσομαι, λείεμοι χειρὶν δρυῶν

ροι. Ἐτόπος ἀγιάσματος, τὸ τοῖς χεροῦ-
βιμ ὀπιβαίνοντος μήμε δελιάτης ἀπά-
τη, ἐ γδ' ἐγνων ἠδονίω. γάμε ὑπ' ἀρχῶ
κώητος, πᾶς ἐν παῖδα τίξομαι.

Θ εὖς ὅπου βούλιται, ἱμαῖται φύσεως τὰ
ξίς φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπερῶτα
δὲ πρὸς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς πῖς δὲ, ἀληθεί-
σι ρήμασι, παναγία ὑπεράμωμε ἡ δὲ ἔ-
βόησι, γήροι το μοι νεῦ ὡς τὸ ρήμασι καὶ
τίξομαι τὸν ἀσάρκον, σαῖκα ἔξ ἐμεῦ δακρυ-
σάμνον. ὅπως ἀναγάγη τὸν αὐτὸν ὡς μόν-
τος δαυατὸς. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, δὲ
τῆς συγκράσεως. Δόξα, Ἐνεῦ ἔχος, ἔ.

Τ ὁ ἀπ' ἀμάλινος μυσήριον, ἀνακαλύπτεται
σήμερον Ἐ ὁ γὸς τοῦ θεῦ, Ἐ γὸς ἀνθρώπου
γίνεται. ἵνα τὴ χείρονος μεταλαβῶν, με-
τα δῶμοι πῶ βελήστος. ἐφ' ἂν παύλαι
ἀδάμ, Ἐ τὴ ὀπιθυμήσασα ἐ γέγονε. αὐτὸς
γίνεται ἔξ, ἵνα θεὸν τὸν ἀδάμ ἀπεργάσ-
ται. Ἐφραμῆδω ἠκούσις, χερσὶ καὶ ἡ
φύασι. Ἐπ' ἀρχαγγέλος παρθένω μετὰ
δίου

δὲς παείσεται, ἔ τὸ χαῖρε κοιμίζεσθαι
λύπης ἀντίθετον. ὁδὸν ἀσφαλῆνα ἐλέες,
ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὸν σίχρον. Σιχηρά, ἦχος, α΄.

Τὰ οὐρανίων παρημέτων.

Τὸ οὐρανίων ἀφίδωται, ὁ γαβειὴλ κατα-
πλάει εἰς ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον
μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψη
ἑὸν, τοῦ ἀδάμ ἀρχαιότερον τὸν πεικτικῶν
τῶν αἰώνων καὶ λυφωτικῶν, τῶν βοῶν τῶν
σοι τὸ χαῖρε ἀγνή.

Σίχρος. Ἀκούσου θυγατέρα καὶ ἴδι.

Ὁ γαβειὴλ εἶπεν παρθένω, τὰ διαγγελιοῦν
ἔραυθ κομίσασαι, ἀνεβόα τὸ χαῖρε. συλλή-
ψη εἰ γασείου, τὸν σοι χαρητὸν καὶ τῶν
πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρας ὄρθησιν τῆ
ἐκ πατρὸς, πρὸ ἰωσήφου ἀναστειλάτω.
Σίχρος. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσασιν
οἱ ἀσφύσται τῆ λεοῦ.

Ὁ ἀνωῦθις λόγος, τῆ προσαρχε πατρὸς,
μὴ χροιαίς τῶν αἰώνων, καὶ ἐπέστη τοῖς

M III κά-

κάτω. διὰ κραυὴν δάσλα γυγίαν. οἶκτον
λαβῶν, τὴ καθ' ἡμαρτὸν ὀλιθίματος. Ἐ τὴ
ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβῶν, ἐμορφώ-
θη τὸ ἀλλότριον. Σίχος.

Πᾶσα ἡ γῆ, προσκυνησά τωσαύτη.

Ὁ ἴσχυρὸς ἀΐδιως, Ἐ ἐκ μέρους χρονικῆς. φα-
νηροὶ εἰς τὸν κόσμον, ὑπερούσιος λόγος.
μορφῶν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται
σαρξ, μὴ ἐκ σαρκὸς τῆς θείας. καὶ τὸν ἀ-
δάμ ἀναπλάθει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπί-
δος συλλαβῆς, αὐτὸν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β'.

Ἐναγγελίζεται ὁ γαβριὴλ τῇ κεχαριτω-
μένη σήμερον. χάρις αὐτὸν μετὰ πάντας καὶ
ἀπειρόγαμος. μὴ καταπλαγῆς ἐν ἑσέ-
μει μορφῇ. μὴ δὲ δειλιάσης, ἀρχάγγελος
εἰμι, ὅπως ἕβη πᾶτις ἐν δυνάμει. νῦν
ἀναγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν Ἐ μέρους
ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν κῆρυκα.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ Ἐ τὸ κς ψάλλομεν
ἔσοπαιον, ἦχος, πλ δ'.

Τὸ

Τὸ προσεχθὲν αἰμυστικῶς, λαβὼν εἰ γὰρ
σει. εἰ τῆ σκλήρῃ τοῦ ἰωσήφ, ἀουδῆ ἐπέ-
ση δ' αἰσώματος λέγων τῆ ἀπειρογύμων.
ὁ κλίνας τῆ καταβάσει τοὺς ἔρακτες, χω-
ρεῖται ἀλλοιοῦντος ὄλος εἰ σοὶ. ὄν κρη
βλέπων εἰ μήρασου, λαβόντα δούλου
μορφῶν, ὑξίσαμα κραυγάζουσι, χαῖρε
νύμφη αἰύμφωτε. Λεγομένου το αὐτο εἰ
ξίτε, ἀργαῖς εἰ μὲν μέλει, μὲν δὲ τ' εἰς
σοῦν ψαλλομένου, κατακίαν. ἦχ. πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶν τὰ νικηθῆμα. ὡς
λυξωθεῖσα τῆ δεινῆ, δὲ χαρισθῆμα. Ἀ-
ναγράφουσι ἠπόλις σε θεῆ. Ἀλλ' ὡς ἔχε
σα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκπαι-
τοῖωμι κινδύνων ἰλασθέρωσον. ἵνα κρῶ-
ζουσι, χαῖρε νύμφη αἰύμφωτε.

Εἰδ' οὕτως, εἴκουε εἶξ

Ἡ γὰρ ἄγγελος πρῶτος αἰτῆς ἐπέδεν ἐπέμφθη,
εἰς ἡν τῆ θηῶν, χαῖρε. Ἐσὺ τῆ ἀσωμά-
τη φωνῆ σωματῶν ὁμοῖοι θεωρῶν κῆ, εἰ-
ξίσατο ἔῖσατο κραυγάζον πρὸς αὐτίω
τοιαῦτα. Μ Ι Ι Ι Ι Χαῖ

Χ αἴρε δὴς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δὴς
ἢ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χ αἴρε τοῦ πεισώτεος αἰδοῦμαι, ἢ ἀνιάκλῃσις,
χαῖρε τῆς δακρύων τῆς θάλασσης ἢ λυφώσεως.

Χ αἴρε ἕψος δυσσαλεύασις, ἀνδρωπιδίς
λογισμοῖς, χαῖρε βλάβος δυσθεώρητος
καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χ αἴρε ὅτι ὑπάρχεις, βασιλείως καρδίαρα.

Χ αἴρε ὅτι βασάζεις ἢ βασάζοιτα πάντα.

Χ αἴρε ἀσὴρ, ἐμφάντων τὸν ἥλιον, χαῖρε γασ-
τήρ, ἐν θείου σαρκώσεως.

Χ αἴρε δὴς, νεκρῶν ἢ κτίσις, χαῖρε δὴς,
προσηκῶν ἢ πλάσης.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτι.

Β λέγουσα ἡ ἀγία ἑαυτὴν εἰς ἀγνεία, φησὶ
τῷ γαβριηλ θαρσαλέως τὸ παράδοξι-
ον τῆς φωτῆς, δὲς παράδειπτόν με τῆ ψυ-
χῆ φαίνεται. αἰσῶθρι γὰρ συλλήψεως τῆς
κύησης πᾶς λέγει κρᾶζω. Ἀλληλουῖα.

Γ κῶσι ἀγνώστου γῶνιαν ἢ παρθένος ζητῶ-
σα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργῶντα ἐκλα-

ζόνων

ἡνῶν ἀγῶν, ἦν παρὸς ὅτι τεχθῆναι δύ-
νατον, λέξοι μοι. πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος ἔφησεν.
ἐφ' ὅθω, πλὴν κραυγάζων ἔτως.

Χ αἶρε βουλήσ ἀπορήτου μύσσε, χαῖρε σι-
γῆσ ἀνομήων πῖσιε.

Χ αἶρε τῆσ θαυμάτων χυτὸ προίμων, χαῖ-
ρε τῆσ δογμάτων αὐτῆ τὸ κεφάλαιον.

Χ αἶρε κλίμαξ ἐπουρανίε, διῆσ κατέβησ
θεός, χαῖρε γέφυρα μετάρουσα, τοὺσ ἐκ
γῆσ πρὸσ οὐρανόν.

Χ αἶρε τὸ τῆσ ἀγγέλων πολυθρόνητον
θαῦμα, χαῖρε τὸ τῆσ δαιμόνων πολυθρή-
νητον θαῦμα.

Χ αἶρε τὸ φῶσ, ἀρήτως γηνίσατα, χαῖρε
τὸ πῶσ, μηδένια διδάξασα.

Χ αἶρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γῶσιν, χαῖρε
πῖσων καταυγάζουσα φρεσίε.

Χαῖρε τύμψη αἰ ὑμφῶτε.

Δ υἱάμιε τῆ ὑψίσου ἐπισκίασε τότε πρὸσ
σύλληψιν τῆ ἀπειρογάμω. Ἐτ' ἔσκαρ-
πον ταύτης νηδύσ, ὡσ ἀζρόν ὑπέδ' ἔξενήδον
ἀπασι,

ἅπανσι, τοῖς θείλοσι θερίζει σῆμα ἐπὶ τῷ
ψάλλειν οὕτως. Ἀληθεύϊα.

Θ' χρουσα θεοδόχον ἠπαρθένος πλὴν μήτρας,
αἰδύδραμι πρὸς Ἰλισάβητ. τὸ δὲ βρι-
φος ἐκείνης, διδύς ἐπηγοῦ τὸν ταύτης
ἀσπασμόν, ἔχαυρε καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσ-
μαπιν ἐβόα πρὸς πλὴν θῆν.

χαῖρε βλασῶ ἀμαραῖτου κληῖμα, χαῖρε
καρποῦ ἀκράτου κτήμα.

χαῖρε φύτουργόν γεωργῆσα φιλάων χαῖ-
ρε φωτουργόν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύσσα.

χαῖρε ἄρρα βλασαῖσσα, ἀφούια οἰκπρ-
μῶν, χαῖρε βράπιζα βασάζουσα, διδυ-
ρία ἰλασμῶν.

χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς φορῆς ἀνάθαλλεις,
χαῖρε ὅτι λιμῶνα τῆς ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

χαῖρε δικτὸν πρεσβείας θυμίαμα. χαῖρε
παιτὸς τοῦ κόσμου ὀλίγησμα.

χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς ἀδοκία, χαῖρε
θνητῶν πρὸς θεὸν ἀσπίδια.

χαῖρε τύμφοι αὐμόφοτε.

Ζάλλω

Ζάλλω εἶδοθαι ἔχων λογισμῶν ἀμφιβό-
λων, ὁσώφρων ἰωσήφ ἔταράχθη. πρὸς τὴν
ἄγαμόντι θεωρᾶν, καὶ κλειψίγαμον ὑ-
πονοᾶν ἀμειψίε. μαθὼν δὶσε τῷ σὺλ-
ληψιν ἐκ πνύματος ἀγίου, ἔφη.

Ἀλληλούϊα.

Εἰθ' ἔτως, τὸ κοντάκιον. Τῆ ὑπερμάχῳ.
ὅτι τὸν ἀμωμον, καὶ πάλιν, τὸ κοντά-
κιον εἶτα τοὺς ἑτέρους ἑξάρκεις.

Κ' κέσαι οἱ ποιμένες τῆ ἀγγελῶν ὑμνῶ-
των, τῷ εἴσαρκοι χ' ὑπαρκῆσαι Ἐ φρα-
μόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωρεῖσι τῆτον
ὡς ἀμνὸν ἀμωμον εἰ τῆ γασθ' μαεῖα
βοσκηθεῖτα, ἡὺ ὑμνῶντες εἶπον.

Χαῖρε ἀμνοῦ Ἐ ποιμένος μήτηρ. χαῖρε ἀν-
λή λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμικτήριον. χαῖρε
παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε ὅτι τὰ ἑράγια συναγάλλεται τῆ γῆ
χαῖρε ὅτι τὰ ἔθνη εἰς σου χροδύει ἑρανοῖς.

Χαῖρε τ' ὄπισθ' ὄλων τὸ ἀσίγητον φόμα, χαῖ-

ρε

ρε τῶν ἀθλοφόρων, τὸ αἰκητοὶ θάρσος
Χ αἶρε σερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα. χαῖρε
λαμπρὸν τῆς χάριτος γινώσιμα.
Χ αἶρε διῆς ἐγυμνάθῃ ὁ ἀδης, χαῖρε διῆς
εἰδύθημα δόξια.

Χαῖρε νύμφη αὐτίμοδοτε.

Θ εοφρόμοι ἀστέρα θεωρήσαί τε μάθη, τῆ
τέτου ἠκολούθησα ἄγλη. καλῶς λίκυ
τον κρατουῦτες ἀπτόκ, διαυτοῦ ἠρδύνω
κραταμόν ἀάκτα. Εφθάσαί τε τὸν ἀφ
θασον, ἐχαρήσαί τε βουῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ι δὸν παῖδες χαλδαίωσι εἰ χεροὶ τῆς παρ
θσίε, τὸν πλάσαντα χιρίτους αὐτοῦ, καὶ
δεσπότην τοῦ αὐτοῦ αὐτὸν, εἰ καὶ δέλου ἔ
λαβε μορφῆν, ἴσα δύσαν τοῖς δώροις θε
ρεπεῦσαι, καὶ βοῆσαι εἰ δολογημένη.

Χ αἶρε ἀστέρα αὐτοῦ, μήτηρ χαῖρε αὐγῆ,
μυσικῆς ἡμέρας.

Κ αἶρε τῆς ἀπείτης τῆς κάμινον σβείσασα,
χαῖρε τῆς ξιάδος τοῦς μύσαι φωτίζεσα.

Κ αἶρε

Χαῖρε Τύραννον ἀπ' ἀνδρῶν, ἐμβαλῦσα τῆς ἀφ-
χῆς, χαῖρε κῦφιλαῖον ἐπιδείξασα χῆν.

Χαῖρε ἢ τῆς βαρβαρέ λυξερμῆς θρησκοί-
αιε, χαῖρε ἢ τῶ βορβόρε ρυομῆ τῆ ἔργων.

Χαῖρε πυρὸς προσκυῖνοι παύσασα, χαῖ-
ρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττεισα.

Χαῖρε πικρῶν ὁδηγὶ σαφροσυῖνης, χαῖρε
πασῶν θυμῶν ἀφροσυῖνη.

Χαῖρε νικητῶν ἀνύμφατε.

Κήρυκες θεοφόροι γέγονότες οἱ μάγροι, ὑπέ-
στρεψαν εἰς τὴν βαβυλωνίαν, ἐκτελείου-
τές τε τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές τε τὸν
χῆν ἅπασιν, ἀφείτε τὸν ἠρώδιον ὡς λη-
ρώδη, καὶ εἶδοντα φάλλειν. Ἀλληλουῖα.

Πάμφασε εἰ τῆ αἰγύπτω φωνισμὸν ἀλη-
θείας, εἰδίωξασε τοῦ ψόδου τὸ σκοτόρ, τὰ
γὼ εἰδῶλα ταύτης σῆς, μηδὲν ἐγκαταίτια
τὴν ἰχθὺν πέπλωκεν οἱ τέτρωται δὲ ρυδαί-
ται, ἐβόων πρὸς τὴν θεοπέκον.

Χαῖρε ἀόρθωσις τῆ ἀνῶν, χαῖρε κατ' ἀπί-
αιε τῆ διαμόνον.

Χαῖρε.

Χ αἶρε τ' ἀπάτης πλὴν πλάην πατήσασα,
χαῖρε τῷ εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Σ αἶρε θάλασσα ποντίσασα φαραῶ τὸν νοῦ
τὸν, χαῖρε πέτρα ἠποπίσασα τοὺς διψά-
σασα πλὴν ζώου.

Σ αἶρε πύρινε σύλῃ ὁδηγᾶν τοὺς ἐν σκοτει-
χαῖρε σπέκη τοῦ κόσμου πλάτυτέρα νε-
φέλης.

Χ αἶρε τροφή τοῦ μαίνα δρόσου, χαῖρε ξυ-
φῆς ἀγίας δρόσου.

Χ χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χαῖρε ἡ
ρίει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε ὑμῶν ἀνιμῶν τε.

Μ ἄλλοις σου μεάνος τῷ παρόντος αἰῶνος,
μεθίς αὐτῶν τῷ ἀπαπαίνος, ἐπεδύθης ὡς
βρέφος αὐτῶν, ἀλλ' ἐγκώθης τέτρω εἰς
τέλειος. διὸ περ' εἰς πλάγῃ σου πλὴν ἄρρη-
τον σοφίαν, κράζον. Ἄλλοις σου.

Γενεῶν σου ἐργῶν ἐραθῆ γὰρ. Εἰθ' ἔταως, τὸν ἰ-
καί σου καὶ τῆς θύρας ἡ ἀκροσιχῆς.

Χ αἶρε δροχεῖον, σοὶ πρῆσαι χαίρειν μόνη.

Ἐλθὲ, α.

Ω δὴ, ἀΐξω, δ΄.

Αΐξω τὸ σῆμα μου.

Χ ἡ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην
πῆνι, ὁ μέγας ἀρχάγγελος, ἀγνή θεώμε-
νος, ἐπεφώνησέν μοι. χαῖρε χαρὰ δοχεῖον,
διῆς τῆς προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Α΄ δαίμ ἐπανόρθωσις. χαῖρε παρθενὲ θεό-
νυμφε τῆ ἀδῆ ἠνέκρωσις. χαῖρε πατέρα
με, τὸ παλαιόν τῆ μόνε βασιλείως. χαῖ-
ρε θρόνε πύρινε τοῦ παντοκράτορος.

Ρ΄ ὄδον τὸ ἀμαρταν. χαῖρε ἡ μόνη βλασφη-
σασα, τὸ μῆλον τὸ δόσμον, χαῖρε ἠτέξα-
σα, τὸ ὄσφραδιον τῆ πάντων βασιλείως.
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμω ἐλάσασμα.

Α΄ γεία θεσπύσμα. χαῖρε διῆς ἐκ τοῦ
πλάματος, ἡ μῆνι θανάση μῆνι. χαῖρε ἡ δύ-
πτοον, κῆνον διὰ τοὺς αἰσῆς ἀνωδύζον.
θυμίαμα δόσμον, μῦρον πολὺ ἡμον.

Καταβασία. Αΐξω τὸ σῆμα μου,

Ω δὴ γ΄ Ἰς σὲ ὑμολόγησθε θεῶ.

Στάχυν ἡ βλασφήσασα τὸν ἑῖον, ὡς χώρα
αἰή-

αἰήρωτος σαφῶς. χαῖρε ἔμφυχε βίαπε-
ζα, ἀπὸν ζωῆς χωρήσασα. χαῖρε, τὸ ζω-
τος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος δάσσοια.
Δάμαλις τὸν μόχον ἢ τεκῶσα, τὸν ἄνωμα
χαῖρε τοῖς πιστοῖς. χαῖρε ἀμνοῦ ἀκύνισα-
σα, δεῖ ἄμνον τὸν ἀγροντα, κόσμῳ πάντοσ
τὰ πλάσματα. χαῖρε θερμὸν ἰλασθῆμον.
Ἰρθρος φαεινός, χαῖρε ἠμόνη, τὸν ἡλιου φέ-
ρσα χῖ, φωτὸς κατοικηθῆμον. χαῖρε τὸ
σπώτος λύτασα. καὶ τοὺς ζωφώδεις δαφ-
μοναε, ὅλοτε λάε εἰς κειώσασα.
χαῖρε πύλη μόνη καὶ ὁ λόγος, ἐκείνου σὺ μὲ-
νος ἠμοχλῆε καὶ πύλαε ἕδε δάσσοια,
τὸ τὸ κωσού σιωτῆφασα. χαῖρε ἠθεῖα
εἴσοδος, τὸ σωζομῶων παύματα.

Τὸ κοινάκιον. Τῆ ὑπερμάχου.

καὶ πάλιν ἄλλως ἐξ οἴκου.

Ἦσαν εἰδείξε κτίση, ἐμφανίσασα ὁ κτίσης,
ἀπὸν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἡρομῶρε, ἕξ ἀσπῶ-
ρε βλασήσασα ἡασρός, ἐσυλῆξασα τὰ
ἐν ὧσπερ καὶ ἀφθονοῖ, ἵνα τὸ θαῦμα ἀπὸ

- πάντες, ὁμνήσωμεν αὐτῷ βοῶντες.

Χαῖρε τὸ αἶθος τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε τὸ
ξέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα, χαῖ-
ρε τῷ ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφάνουσα.

Χαῖρε δειφρον ἀγλαόκαρποι, ἕξ ἕξ φέρον-
ται πησοί. χαῖρε ξύλον δισκιδόφυλλον; ἕξ
οὐ σέπονται πολλοί.

Χαῖρε κυφοροῦσα, ὁδηγὸν πλαστωμένων,
χαῖρε λυγρῶν ἄσπερα, λυξωτῶν ἀιχμαλώ-
ταις.

Χαῖρε κειτοῦ δεξιῆς, δυσώπησις. χαῖρε
πολλῶν πημάτων, συγχώρησις.

Χαῖρε σολὴ τῷ γυμνῶν παρρησίας, χαῖρε
σορῆ πᾶσι πάσων κινῶσα.

Χαῖρε νύμφη αὐμόρατε.

Ξεφόν τόπον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τῆ κόσ-
μη, τὸν νῦν εἰς ἔραν ἐν μεταθέτας, ἕξ τῆ
πο γῶ οὐ ψηλὸς ἐπὶ γῆς ἐφαίνεταπεινὸς
αἶδος, βελάμενος ἐκπύσαι πρὸς ὑψος τῆς
αὐτῆ βοῶντας. Ἀληθεία.

κ

ὦλος

Ὁ ἴσως ἰὼ ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῆς αἰῶνος οὐδ' ὀ-
λως ἀπλῶ, ὁ ἀπείραπτος λόγος. συγ-
κατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετὰ βασις δι-
φοτικὴ γέγονε. Ἐτόκος ἐκ παρθένου θω-
λήπτου ἀκούσης ταῦτα.

Χ αἶρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαῖρε σεπτῶ
μυστηρίου θύρα.

Χ αἶρε τῆς ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα,
χαῖρε τῆς πτωχῶν ἀαμζίβολον καύχημα.

Χ αἶρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ὀπί τῆς χειρο-
βίμ, χαῖρε οἶκημα πανάεισον, τὸ ἐπί τῆς
σεραφίμ.

Χ αἶρε ἠτ' ἀναντία εἰς ταυτὸ ἀγαθῶσα.
χαῖρε ἠ παρθενία ἔλογχία ζωγνῶσα.

Χ αἶρε διῆς. ἐλύθη παράβασις, χαῖρε διῆς
ἰσοίχθη παράδεισας.

Χ αἶρε ἠ κλεις τῆς χειρὸς βασιλείας, χαῖρε
ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χ αἶρε νύκτιν ἀνύμφοτε.

Πεῖσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μίση
τῆς οὐρανῶν πησέως ἔργον. Ἦ ἀπρὸς α-

τον

τον ἦν ὡς θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσεπὶ ἄ-
νῶν. ἡμῖν μὲν σιωπάζοντα, κίχοντα δὲ
παραπάτων ἕτως. Ἀλληλουῖα.

Ρ' ἦτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώ-
νας ὀρώμεν, ἐπιποιθειστέκε. ἄπορουσι ἦν
λέγειν τὸ πῶς καὶ παρθένος μέμεις, καὶ
τεκεῖν ἰχυσας, ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θου
μάζοντες, πτωῶς βοῶμεν.

X αἶρε σοφίας θεοῦ δοξαῖοι, χαῖρε προσοίας
αἰσούτα μείον.

X αἶρε φιλοσόφας, ἀσώφες δεικνύεσα, χαῖ-
ρε τεχνολύγας, ἀλόγους ἐλέγχουσα.

X αἶρε ὅτι ἐμωραίνθησαν οἱ δεσποὶ συζητη-
ταί, χαῖρε ὅτι ἐμαραίνθησαν οἱ τῆν κύβαν
ποιηταί.

X αἶρε τῆν ἀθλίω αἰώντα ἀπλοκαὶ ὄξυα ἀ-
σα, χαῖρε τῆν ἀλιέων τὰ σαγυλίαι πλη-
ροῦσα.

X αἶρε βυθοῦ ἀγνοίας θήλαουσα, χαῖρε
πολλοὺς ἐγνώσει φωτίζουσα.

X αἶρε ὀλκαὶ τῆν θελήτων σωθιῦσα, χαῖ-

ρε λιμενὸν τῆς τοῦ βίου πλωτήρων·

Χαῖρε νύμφη αἰύμφοτε .

Σ ὧσαί θέλων τὸν κόσμον, ὃ τῆς ὅλης κοσμή-
τῶρ, πρὸς τῆτον αὐτηπάγγελτος ἦλθε.
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεὸς, διήμας ἱ-
φαίνε καθ' ἡμαῖς ἀνθρώπος. ὁμοίω γὰρ τὸ
ἔμμοιον καλέσασαι ὡς θεὸς ἀπέειπε.

Ἀλληλούϊα. Τὸ κοινάκιον.

Τῆς ὑπερμάχου στρατηγῶ ᾠδὴ, δ'. Οὐ κα-
θ' ἡμῶν ἐξ ὁδοῦ, ὅτι θρόνος θεόπιτος .

Εἰς φωνῆς ἀσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν
πανύμνητε. χαῖρε πῖσι ὄρος, καὶ τετυ-
ρωμένον ἐκ πύλων. χαῖρε λυχνία καὶ σά-
μνη, μάνα φέρουσα. τὰ γλυκῶν, τὰ τῆς
δυσβῶν ἀγδιπτεία .

Ι. Ἐσπέριον τοῦ κόσμου. χαῖρε ἄχραστε δέ-
σποινα. χαῖρε κλίμαξ γῆρας, πάντα
ἀνυψώσασα χείρ. χαῖρε ἡ γέφυρα ὀ-
πίσθεν, ἡ μεταξούσα, ἐκ θαλάσσης πάντας,
πρὸς ζῶντων ὑμνοῦντάς σε .

Ὁ ἄρα ὦν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θε-
μέλιον .

μέλιον. ἐν τῇ σῆνιδύϊ, ἄχραντε ἀκόπασ
βασάσασα. χαῖρε κογχύλη πορφύρα
θεία βαΐφασα. δὲ αἱμάτων σου, τῷ βα-
σιλεῖ τῶν δυνάμεων.

Νομοθέτην ἠτεκῆστα, ἀληθῶς. χαῖρε δι-
ασοίνα τὸν ταυνομίαια, παύτων δωρεῶν
ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, ὕψος
ἀόρητον. ἀπειρόγαμει δὴς ἡμεῖς ἐθεώ-
δημεν.

Σὲ πῶ πλέξασαι τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλο-
κον σέφαιον. αὐμυολογοῦργον, χαῖρέ σοι
παρθένε κραυγάζοντες. τὸ φυλακτέ-
σιον παύτων, καὶ χάραγμα. καὶ κρα-
τάωμα, καὶ ἱερόν καταφύγιον.

Ὡδὴ, ἐ. Ἐξέσητὰ σύμπαντα.

Ὁδὸν ἠκυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε.
ἠκατακλισμοῦ τῆς ἀμαρτίας. σώσασα
κόσμον, χαῖρε θεόνυμφε. ἄκυσμα ἐλπί-
θημα φεικτόν. χαῖρε ἐν διαίτημα, τῷ δι-
ασότου τῆς κτίσεως.

Γ' ἄχρῳ καὶ ὀχύρωμα, αὐτὸν χαῖρε ἄχραν-

πε τόπτε ἀγίασματος τῆς δόξης. νίκρω-
σαις ἄδω νυμφῶν ὀλόρωτε. χαῖρε τῆς ἀγ-
γέλων χαρμονῆ χαῖρε ἡ βοήθεια, τῆς π-
σῆς δεομένων σου.

Π υείμορφον ὄχημα, τοῦ λόγου χαῖρε δέ-
σποια. ἐμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον. οὐ
μίσω ἔχον ζωῆς τὸν κύριον. ἔ ὀγλυκασ-
μὸς ζωοποιεῖ, πῶς εἰ πὺς μετῶχοντα. Ἐ
φθορᾶ ὑποκύψαστα.

Ρ' ἐπιμήμοι ὀσείτου, πῶς ἄς αἰαβοῶ μὲ-
σαι. χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλείως δε-
δοξασμένα. καὶ ἀξιάκουσα πρὸς ἧς λα-
λάλλωται σαφῶς. ὄρος ἀλατόμητον, χαῖ-
ρε βάθος. ἀμέζητον.

Ε' υρύχωρον σιλύωμα, τοῦ λόγου χαῖρε ἀ-
ζαπτα, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτω.
πρῶτα γαῦσα χαῖρε πανθαύμασε. πατ-
των, πρὸς θεὸν καταλλαγή, τῆς μακαρι-
ζόντωνσε, θεκέ ἐκείσε. Ω' δὴ, σ'.

Τὴν θεῖαν ταύτην, καὶ πάντη μου

Π ασαῖ τῆς λόγου ἀμόλιωτε, ἀγία τῆς τῆς
παί-

παίτων θείωσης. χαῖρε πανάχαυτε.
τῆς προφητῆς πειρήχημα. χαῖρε τῆς ἀ-
ποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ε' κοῦ ἡ δρόσος ἀπέσαξι, φλογμὸν πολυ-
θείαιε ἠλύσσασα ὅθεν βοάμενοι. χαῖρε
ὁ πάκος ὁ κῆδροσος, ὃν γέδων παρθεῖε
προειθάσατο.

Ι' δούσαι χαῖρε κραυγάζομεν. λιμὴν ἡμῶν
γῆς θαλαπείσαι. Ἐ ὄρμητιμον, σὺ τῆς
πελάγει τῆς θλίψεων. καὶ τῆς σκαιδά-
λων πάντων τῆς πολεμήτορος.

Χ αραῖ ἀπῆα χαεῖτωσον, ἡμῶν τὸν λογα-
μὸν τῆς κραυγάζουσαι. χαῖρε ἡ ἀφλεκτος
βάτος. νεφέλη ὀλόφωτε. ἡ τοὺς πῆσους.
ἀπαύσως ὀπιοιάξουσα.

Τὸν εἰρμὸν. Τῆς ὑπερμάχου. καὶ αἰθῆς.

Ψ εἶχος εἶ τῆς παρθένων, θῆς παρθένου καὶ
πάντων τῆς εἰς σὲ προσφερόντων ὁ γὰρ τῆ
οὐρανῆ Ἐ τῆς γῆς κατασκιάσεις ποιη-
τῆς ἀχαυτε. οἰκήσασα σὺ τῆς μήξασου καὶ
πάντα σοὶ προσφωνεῖν διδάξασα.

Ν 111 Χαῖρε

Χ αἶρε ἡσύλλη τῆς παρθενίας, χαῖρε ἡ σὺ-
λη τῆς σωτηρίας.

Χ αἶρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως, χαῖρε
χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χ αἶρε σὺ γὰρ ἀνεγμήσασαι, τοὺς συληθηθεῖ-
σαι ἀγγελῶς, χαῖρε σὺ γὰρ εἰουθεῖσασαι,
τοὺς συληθηθεῖσαι τὸν νοῦν.

Χ αἶρε ἡ τὸν φθορίαν ἄφρονων καταργῆσαι,
χαῖρε ἡ τὸν ἀπορία τῆς ἀγνοίας τεκῆσαι.

Χ αἶρε πᾶσα ἀσπύρου τυμφοδύσεως, χαῖ-
ρε πᾶσα κτῶ ἀμύζουσα.

Χ αἶρε καλή, κουροζέφει παρθενίαν, χαῖρε
φυχῶν τυμφοδόλε ἀξίον.

Χαῖρε νύμφη κινύμφουτε.

Γ' ἔμνος ἅπασα ἡτῆαται, σινεκτείνεσθαι
απὸ δίδων, πᾶσιν πλήθει τῶν πολλῶν οἰκ-
τηρῶν σου. ἰσαίθμεις ψαλμοὺς καὶ ἁ-
δαὶ αἱ προσφίρω μύσοι βασιλεῦ ἀγι,
οὐδὲν τελοῦμεν ἀξίον ὧν δίδωκαίς ἡμῖν
τοῖς σοὶ βοᾶσιν. Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχοι λαμπάδα τοῖς σοὶ τῶ σκότει φε-
ραῖσιν

νεῖσαι, ὁραδὸν τὴν ἀγίαν παρθεσίον. τὸ
γὰρ αὔλον ἀπὲς σαφῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γινώ-
σκον θεὸν κενὸν ἀπαιτάς. αὐγὴ τὸν νοῦν φω-
τίζει, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

X αἶρε ἀκτὶς νοστοῦ ἡλίου. χαῖρε βολίς, τοῦ
ἀδύτου φέγγους.

X αἶρε ἀσραπή τὰ ψυχὰς καταλάμπου-
σα, χαῖρε αἰς βροντὴ τοὺς ἐχθρούς κατα-
πλήθουσα.

X αἶρε ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φω-
τισμὸν, χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύ-
ζεις ποταμὸν.

X αἶρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφεῖσα τὸν
τύπον, χαῖρε τῆς ἀμαρτίας ἀιχροῦσα
τὸν ῥυπον.

X αἶρε λιτὴρ ἐκπλαύων συνείδησιν, χαῖρε
κρατὴρ κίρναν ἀγαλλίασιν.

X αἶρε ὅσα ἡ τῆς χειρὸς δὴ δῶδία, χαῖρε ζωῆς
μουσικῆς δῶχία.

Χαῖρε νύμφη αὐμόλυτε.

Χαῖρε δεῦνα, θελήσασα ὀφλημάσων ἀρ-
χαίων

χαίρων, ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' αὐτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδή-
μους τῆς χάριτος αὐτοῦ. καὶ χίσαε τὸ
χειρόγραφον, ἀκίβη παρα πάντων ἕτως.

Ἀλληλούϊα.

¶ αλλοιτὲς σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμεν
πάντες, ὡς ἔμψυχοι ναὸν Θεοῦ. ἐν τῇ σῆ
γῶ οἰκήσατε γασεῖ, ὁ σωέων πάντα τῇ
χειρὶ κύριος, ἠγάσεν. ἐδόξασεν, ἐδίδαξε
βοᾶσι πάντα.

Χαῖρε σκηνὴ τῆ θεῶ καὶ λόγου, χαῖρε ἀγία
ἀγίων μείζων.

Χαῖρε κιβωτὲ, χρυσοθεῖσα τῶ πνεύματι.
χαῖρε Θεσαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπαιήτα.

Χαῖρε τίμιον ὄχημα, βασιλείων ὀσείων.
χαῖρε καύχημα σεβάσμιον, ἱερῶν ὀ-
λαβῶν.

Χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος,
χαῖρε τῆ βασιλείας, τὸ ἀπόρητον τείχος.

Χαῖρε διῆς, ἐγείροντα ἔσπασμα, χαῖρε διῆς:
ἰχθῆροι καταπέπυσσι. χαῖρε ζωτὲς, τὰ
ἐμῶ

ἐμοῦ Θεραπεία. χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς
σωτηρία.

Χαῖρε νόμον αἰύμωδύτε.

W' παύμνητε μῆρ, ἠτεκούσα τὸν πάντων
ἀγίων, ἀγώτατον λόγον. δεξαμένη τὴν
νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμ-
φορᾶς ἀπαντες, καὶ τῆς μελλούσης λύ-
ξωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

καὶ πάλιν, τὸ,

Ἄγγελος πρῶτος ἁγίου. Ἐ τὸ κοντάχιον.

Τῆ ὑπερμάχῳ Ω δὴ, ἐβδόμη.

Οὐκ ἐλάξασαι τὴν κτίσιν.

Α' νυμῆ μῆρσε βοῶντας, χαῖρε ὄχημα ἡλίας
τοῦ νοητοῦ ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βόξω
τὸν πέπειρον ἠγεωργήσασα. οἶνον ζάζον-
τα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῆ π-
ξῶσσε δοξαζόντων.

Γ' ατῆρα τῆ ἀπὸν ἠκυήσασα, χαῖρε θεόνυμ-
φι. ἠράβδος ἠ μυστικῆ, ἀθες τὸ ἀμαρά-
των ἠ βυμθῆσασα. χαῖρε δεσποίνα, διῆς

χαῖ αἰ

χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονο-
μοῦμεν.

Ἡπορεύουσα οὐδὲν γλῶσσα διαπονα
ὑμνολογῆσαι. ὑπὲρ γὰρ τὰ σεραφίμ, ὑ-
ψώθης κηύσασα τὸν βασιλῆα χειρῶν. ὃν
ἰκέτῃ, πάσης νυῦ βλάβης ῥύσασθαι,
ταῦς πινᾶς σε προσκυνοῦντα.

Ἐὐφημεῖτε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζεισσι, χαῖρέ ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύ-
λῳ ἐγγέγραπται, πατρὸς ὁ λόγος ἀγνή.
ὃν ἰκέτῃ, βίβλω ζωῆς τοὺς δέλεσται,
καταγράψαι θεοτόκε.

Ἰκετῃ οἱ δοῦλοῖσου. καὶ κληρονο-
μοῦ καρδίας ἡμῶν, κλῖνον τὸ οὖς σου ἀ-
γνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψαι βυθιζομέ-
νους ἡμαῖς. Ὁ σωτήρησον, πάσης ἐχθρῶν
αἰλώσεως, πλὴν σὺ πάλιν θεοτόκε.

Ωδὴ, ἡ.

Παῖδας διαγείς ἐν τῇ καμίνῳ.
Νηδυῖ τὸν λόγον ὑπεδέξω. τὸν πάντα βα-
σάζοντα ἐβάσασαι. γάλακτι θείῃ
ψα

ψαε, νόμα π τὸν ζέφορτα, πῶ οἴκου μέ-
νιου ἀπασαν, ἀγνή ὃ ψάλλομεν, τὸν κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψεῖτε, εἰς
πάντα τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς, κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μύ-
σημον τοῦ τόκου σου. παῖδες πρεσβεύον-
τας, τὸ ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς ἰσα-
μήσοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατα ἅγια.
παρθένε ὄδισσε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἐπὶ πῶν ἀπάτη γυμνωθεῖς, σολλὴν
ἀφθαρσίαν ἐκεδύθημεν, τῇ κυφορεί-
σου. καὶ οἱ καθεζόμενοι ἐν σκότει παρα-
πίπτειν, φῶς κατωπὶ δόξαμεν, φῶτος
κατοικητήριον κὸρη. ὄδισσε ὑμνεῖμεν,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ δὲ σοῦ ζωοποιεῖνται. ζωὴν γὰρ πῶν
ἐνυπόστατον ἐκύησα. ὅλα λοι οἱ ἄλα-
λοι, πρὶν ἔχρηματίζοντες. ληπτοὶ δὲ πο-
καθάρονται, νόσοι δὲ λῶκονται. πῖα τῶν
ἀείρων τὰ πλήθη, ἠπλῆται παρθένε,
βρα

βροτῶν ἡ σωτηρία.

κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι᾽ ἧς ἀπὸ γῆς
εἰς ὕψος ἤρθημεν. χαίροις πατρώλογη-
τε, σκέπη καὶ κρατάϊωμα, τείχος καὶ ὀ-
χύρωμα, τῶν μελωδούντων ἀγνῆ, τὸν κῦ-
ὸν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. Ἐ ὑπερυψῆτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας. Ω δὴ, θ.

Αἴ τας γηγῆνης, σκιοτάτω, τῶ πῦνι.

Υἱά σοι πασοί, τὸ χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ
δὲ σὲ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γηόμοιοι τῆς
αἰδοῦ, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν βαρβαρι-
κῆς ἀλώσεως, Ἐ πάσης ἄλλης πληγῆς.
δὲ πλῆθος, κέρη σαραπίώσεων, ἔπιού-
σης βροτοῖς ἀμαρτανῶσι.

Ω ρθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις. ὁ
θεοῦ βεβαίωσις, χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰ-
σάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον. χαῖρε ἰ-
δεῖν ἀνοίξασα, πύλιν κλεισμένη ἀγνῆ.
χαῖρε σύλε πύλιν εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄ-
νω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

τῶμεν δὲ λαβῶς, οἱ οἶκῳ θεῶ ἡμῶν καὶ

εἰκ

ἐκ βοήσωμεν, χαῖρε κόσμου διαποινα.
χαῖρε μαρία κυρία πάντων ἡμῶν. χαῖρε ἡ
ρέστη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ καλὴ χαῖ-
ρε σκεῦος, μῦρον τὸ ἀκρίωτον, ὅπι σε κε-
κωθὲν εἰς δεξιὰς μου.

Π' πρεσβηρά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ὑποκυήσασα.
χαῖρε ἀειπαρθενε. ὅσιον πάντων χαῖρε
τὸ καύχημα. τῆς ἀθλητῆς σεφαίωμα.
χαῖρε ἀπάντων τῆς δικαίω, θεῖον ἐγ-
καλλώπισμα, Ἐ ἡμῶν τῆς πτωχῶν τὸ ἐξά-
σωμα.

Φ εἶσω ὁ θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς αἰ-
μαρτίας ἡμῶν, πάσαις παραβλέπων
νῦν. εἰς τοῦτο ἔχω ἐκδύσω πῆσαισι, πλὴν
ὅπι γῆς ἀσπέρως σε κυφορούσασαι δεξι-
αί μου ἔλκος θελήσαντα, μορφωθῆναι
χειρὶ τὸ ἀλλότερον.

Ε ξαποσειλάειον.

Πρὸς τὸ, Γυναικες ἀκουσίθητε.

Σ κερτήσατε χορδαίσατε, μετ' ἀφροσύνη
ἄσατε. ὁ γαβειήλ τῆ παρθένω, χαρὰν
κουί-

κομίζων ἐπίση, εἰς τὰ ζαρεῖτ' καὶ τὴν πέ-
λιν, χαρὰ τὰ διαγγέλια, χαῖρε ἀγνή
καὶ ἄμα με, τοῦ κόσμου ἡ-προσασία, χαῖ-
ρε ἐρακίε θρόνε.

Εἰς τοὺς αἴνους, σιχηρὰ ἦχος, δ'. πρὸς τὴν
ὡς ἡμῶν ἐν μαρτυσίαν.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ ἀγγέλοις ἀ-
γκώμενον, γαβρηλ πῆς δέεται ὁ ἀρχάγ-
γελος καὶ ὅτι σὲν καὶ ἰλασέται, τὴν μό-
κιν ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιεραῖ, καὶ
τοῦ ἡθους ἀνάπλασιν. καὶ βοήσεις, ἀ-
συναγία τὸ χαῖρε ἰστοιμάζου, δὲ λόγου
θεῖον λόγον, σοῦ ταῖς λαγρόσιν εἰς δέξα-
σιν.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμαθήσοι δὲ
αυτοτα, ἡνθὺς ἡ ἀχρατος τῆς θεόπα-
δος. δειρὸ πρὸς τοῦτο κατὰ βηθι. αἰκ-
τεῖραν τὸ πλάσμα πῆ, φθορεῖς πολυ-
μηθὲν, καὶ δουλεία κρατούμενον, τοῦ
κίλῆσορος. καὶ τὸ κάλλος τὸ πλάιν, ἀ-
πράξαι, καὶ τὴν αἰὲ σωτηρικῆν, προ-
σαία.

παναμήρον κατάβασιν.

¶ αβειλή ἀρχάγγελος, ὅτι σὲ παναμάρ-
μητε. ἐμφανῶς ἐλάσεται, καὶ βοήσῃ-
σοι, χαῖρε καὶ θάραε λυτήριον. πεσόντων
ἀόρθωσις. χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ
θεῷ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ
ἡλίου ρεφέλη, ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον
σὺ μήξα, τῆσ' οἰκῆσαι βελήσωντα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος, δ'.

¶ λαῶσαι ἡ ἐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ θεοτόκος,
ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος,
τῷ εὐαγγελισμῷ τὰ ῥήματα. ὅθεν πι-
σῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλα-
βέσε τὸν προαιώνιον θεὸν, διὸ καὶ ἡμεῖς
ἀγαλόμυροι βοῶμεν. ὁ δὲ αὐτῆς σαρ-
κωθεὶς ἀξέπτως θεὸς, εἰρηνώτω τὰ πό-
σμων δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Τέλος τῆ ἀκαθίστου ὕμνου.

ΚΑΝΩ'Ν ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ.

Εἰς τὸν κτ' ἡμῶν ἰ. χν. ὠδὴ, ἀ. ἡχος, β'.

Εὐ βυθῷ κατέσρωσε ποτὶ

Ἰ' ὦ γλυκύτατε χεῖ, ἰσοῦ μακρόθυμι τὰ τ' ψυχῆς μου θεοάπλυσον φάσματα. ἰσοῦ καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν με πολυέλιε δέομαι. ἰσοῦ σπῆρμα, ἵνα μεγαλιεύω σε σωζόμενος.

Ἰ' ὦ γλυκύτατε χεῖ, ἰσοῦ δάξαιξον, τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλαῖ. ἰσοῦ καὶ δέξαι με, σοὶ προσίπποντα, ὧς θερμῶς δάξαι τέμενον. ἰσοῦ σπῆρμα, τῷ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἰ' ὦ γλυκύτατε χεῖ, ἰὺ ἕξάρπασον, ἐκ τ' χειρὸς τῆ δολίης βελίαρ με. ἰὺ ὧ ποίησον, δεξιὸν παραστάτην, τ' δόξης σου. ἰὺ σπῆρμα, μοίρας δωνύμε λυξωτάμενος. θκ' ἰον.

Ἰ' ἡσοῦ ἡγνήσασαθιὸν, δίσω γιναδυσώπησον, ὑπὲρ ἀχρείων οἰκείτῳ παλάχραι-

τε. ὅπως τῆς κολάσεως, τῆς πρεσβείας
σε, λυξωθῶμεν ἀμόλυπτε, οἱ μεμολυσ
μέθυσι δόξης ἀγέθεις ἀπολαύσαντε.

Ω' δὴ, γ'. Ο' εἰρμός.

Ε' ἐπέβαμεν πίστεως στερεώτατα ἐπλάτυσα
20 τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἠυφραίθη
20 ᾧ τὸ πῆμα μου σὺ τῷ ψάλλειν. ἐκ ἕσιν ἁ-
20 γως ὡς ὁ θεὸς ἠρῆς. καὶ ἐκ ἕσιν δίκαιος
πληρώσου κῆ.

Ε' ἰσάκισον φιλαῖνε ἰῦμκ. τ' δέλεσου βοῶν
τὸς σὶ κατατύξει. Ἐ ρῦσαι ἰησοῦμε τῆς κα
ταδίκης. Ἐ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυ
με. ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Υ' πόδεξαι τὸν δέλεσου ἰῦμκ. προσώπιπτον
τα σὺ δάκρυτιν ἰησοῦμκ. Ἐ σῶποι ἰῦμκ
μετακοῦντα Ἐ τῆς γενένης με, δέσποτα
ἀνθρώπων ἰῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τ' ὄν χεῖρον ἰῦμκ ὄν δέδωκα ἔμοι. εἰς πάθη
ἔδα παῖνησα ἰῦμκ. δίομε ἰῦμκ μὴ ἀπορρί
ψης ἀλλ' ἀνακάλεσαι. δίομαι δέσποτα,
ἰῦ γλυκύτατε Ἐ δέσποτον. θεῖον.

Πορ-

Παρθένε ἢ τεκῆσα τὸν ἰϋμὸν. ἰκέτευε ῥυθῆ
ναίμετ' γενένης. ἢ μόνη προσασία ἴθλι
βοῦδρῶν. Θεοχαίρωτε, καὶ καταξίωσον
τῆς ζωῆς πανάμωμε τῆς ἀγήρωμε.

ἦχος, α'. Τὸν ταφόν σου σῆρ.

Σωτήρ μου ἰϋ, ὅτ' ἄσωτον σώσασε σῆρ μου ἰϋ,
ὁ δεξάμενος πόρον. καὶ ἐν ἰϋ ἔλεησον,
ἰϋ πολυέλεε σῶσον οἶκτερον, ὡς ἰϋ διε-
γέτα. ὡς περὶ ἄσπ λαγχος, τὸν μαρμασῶ
ἰϋμ, ὡς μόνος φιλάτος. Ω' δὴ, δ'.

Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Θεράπιδον, ἰϋμ ψυχῆς μου τὰ ξάσμα
τα. ἰσοῦμε δέομαι, ὅ τῆς χειρὸς με ἔβαρ-
πασον, ἰσοῦμε δῶσ λαγχος, τῆ ψυχῆ
δὸρε βελίαν καὶ δάσωσον.

Ἡ μάρτικα, ἰσοῦμε γλυκύτατε δῶσ λαγ-
χνη. ἰϋμ σῶσον με, τὸν προσφυζόντα τῆ
κέπησου, ἰϋ μακρόθυμε, καὶ βασιλείαν
τῆς σῆς με καταξίωσον.

Ὁ ὄχ' ἡμαρτεν, ἰσοῦμε ἔδειξ ὡς περ ἡμαρ-
των, ἐγὼ ὅτε λαίπωρος ἀλλὰ προσί-

Ξ Ι Ω Π Ω

πίσω δέδομος. ἰησῦ με σώσον με. καὶ πίσω
ζωῶν, ἰησῦ με κληροδέτησον. **Θκ' ἴον**

Παύμνητε, ἵν' ἡ γλῆνὴ σασα κ'ν. αὐτὸν καθε
κίτ' αἰ. ἔξ' λυξωθῶν καλίσσεως. παύ
τα τὰς ὑμῶν τὰς αἰσῶν. καὶ θκ' ἴον κυρίως ὀ
νομάζονται. **Ω' δὴ, ε. Ο' φωτισμός.**

Σύφωτισμός, ἰησῦ με νόσμε σὺ σωτηρία,
τῆς ἀπεγνωγμένης ψυχῆς με σώτερ. σὺ
ἰησῦ με, τῆς κολάσεως ῥῦσαι. καὶ γὰρ
νῆς ἐμὲ κραυγάζοντα. σώσον ἰησοῦ μου,
χῆμε τὸν ἄθλιον.

Ο' λοχεράς, ἴψμε πρὸς πάθη τῆς ἀπιμίας,
καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω σὺ ἰη
σοῦ με, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμ
ψας ἔκωπασον κράζοντα. σώσον ἰησῦ με,
χῆμε τὸν ἄθλιον.

Βέβηλον νῆν, ἵν' περιφέρων ἀναβοᾷ σοι. καὶ
θαρον τῆ ῥύψα με τῆ ἰσχυροτάτων. καὶ
λύξωσά με. τὸν εἰς βύθη κακίας. β' ἀ
γνοίας κατολιθήσεται. σὺ τερ ἰησῦ με,
καὶ σώσον με δέομαι. **Θκ' ἴον.**

Ἰ' ὄν

Γ οὐ ἴψ', ἡ γρηθήσασα κόρη θεογρηήτορ. τῆτοῖ
 ἐκ δυσώπει σωθῆσαι πάντα. τὰς ὀρθο-
 δόξας, μονασαὶ Ἐ μιγάδ' αἰ. Ἐ γεινήης
 ρυθλιῶν κράζοντα. κλιώσε, προσασί-
 αν, βεβαίαν ἐκ ἔγνωμεν. Ω' δ' η, ε'.
 Ἐν ἀβύσσῳ πταιμάτων.

Γ ησῆ με χεῖ πολυέλει, ἴβρομολογέμενον
 δίζαμε δέσποτα ὧ ἱησῆ Ἐ σαδόνι με. κρη
 φθοραῖ ἱησῆ με ἴβάρπασον.

Γ ησῆ με εἰ γέροντι ἴτερος, ἄσωτος εἰδείς
 ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος, ὧ ἴψ' φιλαθήρωπε
 ἀλλὰ σὺ ἴψ' με δέσσωσον.

Γ ἴψ' με Ἐ πόρηνε Ἐ ἄσωτον. Ἐ τὸν μανασ-
 σιῶ Ἐ πλιώνενεν ἰκηκα. ὧ ἴψ' με πάθε
 σι. Ἐ λησιῶ ἴψ' νινδύταετι. Δικίον.

Γ ησουῶ τὸν χῆμε κυήσασα, ἄχρωιτε παρ
 θείη ἡμόνη ἀμόλιωτος. μεμολυσμηδόν
 ὄντα με, πρεσβειάτισου ὑσώπωτιῶ καὶ
 θαρῶν.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεραθῆς σήμερον.

Γ ησῆ γλυκύτατε, τὸ φῶς τῆ κόσμου. τῆς

Ξ Ι Ι Ι Ι ψυ.

ψυχῆς μου φώπσον, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν
θεῷ, τῇ θεαυγαῶν λαμπρότητι. ἵνα ἴμ
αἴσῃ τὸ φῶς τὸ αἰθέρον.

Ω' δὴ, ζ. Εἰκότος χυσιῆς.

Χ' εἰ ἰσοῦ, εὐδεις ἡμαρτον ἐν γῆ ἐκ τῆ ἀνάσας,
ὦ ἰσοῦ με ὠσαερ ἡμαρτον, ἐγὼ ὀτάλαε
ἄσωτος. ὅθ' ἐν ἰσοῦ με βοᾶσαι, μελωδῶν
τά με οἴκτερον. ἀλογητὸς εἰ ὁ θεός, ὅτ' ἔ
πρῶν ἡμῶν.

Χ' εἰ ἰῦ, ἐν τῷ φόβου σου βοᾶ καθήλωσόν με
ὦ ἰσοῦ με ἐκυβέρνησον, νυκτὸς πρὸς λιμέ
να τὸν ἄδιον. ὅπως ἰσοῦ με οἴκτερον, με
λωδῶσαι σωζόμενος. ἀλογητὸς εἰ ὁ θεός,
ὅτ' ἔπρῶν ἡμῶν.

Χ' εἰ ἰῦ, μυριάκις ὑπέχθλωσαι ὀτάλαε. ὦ
ἰῦ με πῶν μεταίοισιν. ἀλλ' ἐψάμισιν ὁ
ἄθλιος ὅθ' ἐν ἰσοῦ με βοᾶσαι. πῶν αἰθέρη
τον μῦκσαν, ψυχλῶ με φώπσον χ' εἰ, ὅτ' ἔ
πρῶν θεός.
Θητόν.

Χ' εἰς ὃν ἰῦ, ἡχηθήσασα φεικτῶς ἐν πρὸς φύ
σιν. αὐτὸν δυσώπει παραμύμητε, τὰ πα
ρὰ

ρὰ φύσιν με πλάσματα. πάντα συγχω-
ρήσαί μοι πόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος. δι-
λογηθήμην εἰ, θῆ σαρκὶ κηήσασα.

Ω δὴ, ἦ. Τὸν εἰ καμίνω τῆ πυρὸς.

Σ εἰ ἰσοῦ με δυσώπει ὡς πλὴν πόρην ἰσοῦ
μου ἐλυξώσω, τῆ πολλὰν ἐγκλημά-
των. ἔτω καμὲ ἰσοῦ, χέμου, λύξωσαι
καὶ κάθαρων. πλὴν βέρυτω μὲν, ψυχλὴ
με ἰσοῦ μου.

Χ αθύποκύνφας ἰῶ, ταῖς ἀλόγοις ἠδοναῖς.
ἄλογος ὄφθην. καὶ τοῖς κτελέσειν ὄντως,
ὡ ἰῶ με οἰκξάρως. ὀτάλας, σῆρ ἀφωμοίω-
μα. ὄθρη ἰσοῦ με, τῆς ἀλογίαις ρύσαι.

Π ρειπεσὼν ὡ ἰῶ, ψυχροθόροις ἐν λησαῖς ἀ-
πεγυμνώθην. πλὴν σολῶ ἰῶ με, τῆ θεοῦ φαν-
τον νῶ. Ἐ κείμαι μάλωψι κατὰ σικτος.
ἔλειον χέμε, ἐπίχει καὶ οἶνον.

Τὸν ἰῶ με Ἐ θεῶν, ἠ βασιάσασα χῆ ἀνερμη-
νύτως. θεῆ μαρία, τῆτον δυσώπει αἰεῖ,
κινδιώων, σώζεσθαι τῆς δ' ἄλουςσῆ Ἐ τῆς
ἔμνητάσσε, ἀπείραν δρι παρθεῖς.

Ω δὴ,

Ὡς δὴ, θ'. Τὸν ἐκ θεῶν ἦν λόγον.

Τὸν μαλασῶν ἰὺ μιν, τὸν τελώνων πλεῖον
νῶν, τὸν ἄνωγον οἰκτῆρον ἰησῦ. καὶ τὸν λι
σῶν ὑπερβέβηκα. ἰησῦ μιν οὐ ἔργων ἀγί
στοις ἔσονται οἱ ἰὺ. ἀλλὰ σὺ ἰησῦ μιν, προ
φθάσατε με δεῖτε.

Τὸν βλάστη ἰησῦ μιν, ἀμαρτήσαντα πατ
τας, πρὸ νόμου ἔσονται ἰησῦ, ἔσονται νό
μον ὁ ἄθλιος. ἰησῦ μιν ἔσονται χάριν, νῦν ἰησῦ
τοῖς πάθει οἰκτῆρος. ἀλλὰ σὺ ἰησῦ μιν,
τοῖς κρείμασι σου σώσον με.

Μὴ χωριθῶ ἰησῦ μιν, τῆς ἀφράσεως δόξης.
μὴ τύχω τῆς μείδος ἰησῦ, τῆς δυνάμει
γλυκῆς. ἰὺ ἀλλὰ σὺ με, τοῖς δεξιῶν
προβάτοισι χεῖ. ἰὺ μου σωτῆρας ἀνά
παυτον ὡς δασυλαγῆτος. Θεῖον.

Τὸν ἰὺ θεῖον, ὃν ἐβάστασα μόνη. ἀπείραν
δρε παρθεῖν μαριὰμ. τοῦτον ἀγνήθι
λέωσι, ὡς ἰησῦ καὶ κτίσει, ῥυθμῶν
τοῖς προσέχοντα εἰς σὲ. πειρασμῶν
ἔσονται κινδύνων, καὶ τῆ πυρὸς τῆ μέλλοντος.

Σπχκ.

Σπικηρά προσύμοια κατανηκπα εἰς
τὸν κν̄ ἡμῶν ἰν̄ χν̄. ἦχος, πλ. β'.

Ὁ Ἄλωτοθέρμοι.

Ἰ' ἡσῆ γλυκύτατε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδα.
ἡσῆ ἡ κάθαρσις, τῆ νοόςμου δέσποτα
πολυέλει. ἡσῆ σάσόνμε, ἡσῆ σῆρμου.
ἡσῆ μου πατοδιώαμε, μὴ καταλίπης
με σῆρ ἡσούμε ἐλίησον. καὶ λύξωσαμ κο-
λίεσως, πάσης ἡσοῦ καὶ ἀξίωσον, τῆς
τῆ σωζομῶν, κείδος ἡσοῦ μου ἐ χο-
ρω. τῆ ἐκλεκτῆρ σου με σκέταξον, ἡσῆ
φιλαίθρωπε.

Ἰ' ἡ γλυκύτατε, τῆ ἄποσόλων ἡδέξα. ἰῦ με
καύχημα, τῆ μαρτύρων δέσποτα πατο
διώαμε. ἰῦ σάσόνμε, ἡσοῦ σωτήρμε, ἰῦ
μου ώραμότατε, τὸν σοὶ προσρέχοντα, σῆρ
ἡσῆ με ἐλίησον, πρεσβείας τῆς τεκέ-
σης σε, πάντων ἡσῆ τῆ ἀγίων σου. προ-
φητῆτε πάντων, σωτήρμου ἡσῆ καὶ τῆς
ξυφῆς, τῆ παραδείσου ἀξίωσον, ἡσοῦ
φιλαίθρωπε.

Δύξα,

Δόξα. ὁμοιον.

Ἰ' ὕγλυκύτατε, τῆς μοναζόντων τὸ κλείος.
ἵψ μακρόθυμε, ἀσκητῆς ἐξ ἔξυφημα καὶ
καλλώπισμα, ἵψ σαδόνμε. ἱψε σῆρμου.
ἱψεμου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἰζάρπασσι.
αἶρ ἱψε με τῆ δράκοντος. καὶ τούτου τῆ
παγίδων ευῶ, σῆρ ἱψου ἔλδ θέρωσον.
λάγκου κατωτάτη, σωτήρικε ἱψε αἰα-
γαγών. καὶ δεξιοῖς σιναεῖθ μησον, ἱψε
προβάτοισ με.

Καὶ κωθ θηκίον. ὁμοιον.

Μ ἡ καταπτε δύσης με, αἰθραπῆη προσ-
σία, παναγία δάσποινα. ἀλλὰ δεξαί δει-
σι τῆ ἰκέτετε θλίψις γῶ ἔχει με φέρει
οὐ δυνάμα, τῆ δαιμόνων τὸ τοξόματα,
σκώτω εἰ κέκτημα εἰ δὲ πῆ προσφύγω
ὁ αἰθλιος. πάντοθι πολέμειμος. καὶ
παραμυθίαν ἐκ ἔχω, πλιῶ σου, δάσποι-
να τῆ κόσμω, ἐλπίς καὶ προσασία τῆ πο-
σάν, μή με παείδης πλιῶ δέησι, τὸ συμ-
φίρον ποίησον.

Κ Α:

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΨ
 εις τὴν ὑπεραγίαν Θεοῦ. φαλλόμυρος εἰ
 πάση θλίψα τῆς ψυχῆς, Ἐπειράσει.
 ποίημα. Θεοσπείκτου μοναχῆ.

Ω δὴ, ἄ. ἦχος, πλ. δ'. Ο' εἰρμός.

Υ' γὰρ διοδύσασε ὡσεὶ ξηρὰ καὶ τὴν αἰ-
 ,, γυπτίαν, μοχθηρίαν δ' εὐφυγῶν. ὁ ἰσραη-
 ,, λίτης ἀνιβόα. τῆς λυξωτῆ καὶ Θεοῦ ἡμῶν
 ,, ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
 σε καταφύγω, σείασι ὀπιζήτην. ὦ μῆρ
 τῆ λόγου καὶ παρθένε, τῆς δυσχεροῦ καὶ
 δευῶν με δέξωσον.

Παθαίνεμε ταρατῆσι προσβολαί. πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλασάμε τὴν ψυχὴν.
 εἰρνώδισον κόρη τῆ γαλιωῆ, τῆ τῆ ἡμῶν
 θεῶ σου παράμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάνσε καὶ Θεόν. δυσω-
 πῶ παρθένε, λυξωθλώαμε τῆς δευ-
 τῶν.

ἰάν. σοὶ γὰρ πῶς προσφύγων ἀνατείνα.
καὶ πῶς ψυχῶν καὶ πῶς διαύσιαν.

Ἐσοῦντα τὸ σῶμα ἔτι πῶς ψυχῶν. ὅπισκο
πῆς θείας, ἔτι προνοίας τῆς παρα' σὲ. ἀ-
ξίωσον μόνη θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγα-
θῆτε λοχάτεια. Ωὐ δὴ, γ'. Ο' εἰρμός.
Ἐπὶ ἰάε ἀψίδος, ὄροφωργὲ κέ. ἔτι τῆς ἐκκλη-
σίας δομῆτορ, σύμμεσερέωσον. ἐν τῇ ἀγα-
πῇ τῆς σῆς, τῆς ἐφ' ἑσέ, ἢ ἀκρότης, τῆς πῶς
τὸ σῆμα, μόνη φιλαίθρωπε.

Προσάσια ἔτι σκέπλω, ζωῆς ἐμῆς τίθημι.
σὲ θεοχρηῆτορ παρ' ἐσέ, σύμμεσερέω-
σον, πρὸς τὸν λιμῆά σου. τῆς ἀγαθῶν ἢ
αἰτία, τῆς πῶς τὸ σῆμα, μόνη πα-
νύμνητε.

Ἐκεῖ ἄνω παρ' ἐσέ, τὸν ψυχῶν τάραχον,
ἔτι τῆς ἀθυμίας πῶς ζάλλω δρασιδάσαι
με. σὺ γὰρ θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γα-
λιώης τὸν χῆν ἐκύησας μόνη παρ' ἀχραυτε.

Ἐν ἐργείτῳ περὶ σατὰ τῆς καλῶν αἰπὸν. ἔτι
ἀεργισίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυ-
σον.

- σου πάντα γὰρ δυνάσαι, ὡς δυνατὸν ἐστὶ
 ἰχθύϊ. τὸν γὰρ κυήσασα θεομακάρισε.
- Χ αλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθει-
 σιν, βρεταζομήνῳ παρθένῳ σύμοι βοήθη-
 σον. τῆς ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆσθε γινώ-
 σκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπαῖν
 τον.
- Ω δὴ, δ'. Ο εἰρμός
- Εἰσακήκοα κἔ, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυ-
 ,, στήριον. κατενόησα τὰ ἔργασου, καὶ ἔδο-
 ,, ξασάσου πλὴν θεότητα.
- Ι ὧν παθάνμου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυ-
 βερνήθῳ τεκοῦσα κἔ, καὶ τὸν κλύδωνα
 κατάνασον, τῆς ἐμῆς πηγμάτων θεο-
 νύμφε.
- Ι ὕσπλαγχνίας πλὴν ἄβυσσον, ἐπικαλυμ-
 νῶ τῆς σῆς παράχρῃσι, ἢ τὸν ὕσπλαγ-
 χνον κυήσασα. καὶ σωτήρα πάντων τῆς
 ὑμνέντωσε.
- Α πολαύοντες παῖαγε, τῆς σῶν δωρημά-
 των, ὄχαισῆριον, ἀγαμέλπερ μὲν ἐφύ-
 μνιον, οἱ γινώσκοντές σε θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίτης ὀδυώμεσθε, καὶ τῆς ἀρρώστιας
κατακλιμένοι, ὡς φιλάγαθος βασιθεύ-
σον, θεὸς μὴ ἀειπαύθηναι.

Ἡ ἐλπίδα καὶ σῆμα καὶ τῆς σεία τεῖ-
χος ἀκράδατον, κεκτιμένοις παεύμη-
τι, δυσχερῆς πάσης ἐκλυζέμεθα.

Ὡ δὲ, εἰ. Ὁ εἶρμος.

Φ ὦπσον ἡμᾶς τοῖς πρὸς ἀγματοῖσιν καὶ καὶ
πρὸ βραχέσιον τῶν ὑψηλῶν. τὴν σὺν εἶρ-
μῶν, παράχου ἡμῶν φιλάγαθου.

Ἐμπλήσοι ἀγνή, διφροσύνης τὴν καρδίαν
μῶν, τὴν σὺν ἀκράτοι διδῶσα χαρὰν τῆς
διφροσύνης, ἠγερνήσασα τὰς αἴποι.

Λύξωσα ἡμᾶς, ἐκκινδύων θεοτόκε ἀγνή.
ἡ αἰωνία παῖσα λύξωσιν. καὶ τὴν σὺν εἶρ-
μῶν, τὴν πάντα νῦν ὑπερίχουσα.

Κῶσον τὴν ἀχλὺν, τῆς πηλοσμάτων μου
διόνυμφι, τῶν φωτισμῶν τῆς σῆς λαμ-
πρότητος. ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον.

Ἰσαῖα ἀγνή, τῆς παθῶν μου τὴν ἀδελφείαν,

①

δπ-

ἐπιποπῆσαι ὀξιώσασα. Ἐπὶ τὴν ὑγίαν
τῆς πεισθείας σου παράχου μοι.

Ωδὴ 5. Ὑμνος.

Τὴν δέουσιν ἐκχεῖν πρὸς κύριον. Ἐ αὐτὰς αἰ-
παγγελῶμεν τὰς θλίψεις ὅτι κακῶν ἢ
ζωήμιν ἐπέδωκε καὶ ἡ ψυχὴν πρὸς αἰ-
προσήγισον. Ἐ δόμας ὡς ἰωνᾶς, ἐφθο-
ραὶ οὐ θεός με ἀγάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἴσως, ἐαν-
τὸν ἐκ δειδωκῶς τὰ θανάτω. τὴν τῆς φθο-
ρᾶς γὰρ θανάτου μου φύσιν καταχεθῆ-
σαι παρθεσίᾳ, δυσώπησον, τὸν κύριον σε
καὶ ἔσον, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσα-
σαί.

Πρὸς ἔπνεσε τῆς ζωῆς ὅτις αμαρτῆς καὶ φρου-
ραι ἀσφαλές ἀπὸ παρθείας τῆς πειρασ-
μῶν δαλύουσαι ὄχλον. καὶ ἐπικρείσας
δαμόνων ἐλαύνουσαι. καὶ δόμας δα-
πρῆτος, ἐφθορᾶς τῆς παθῶν μου ῥυ-
θμῶσαι,

Ωδὴ 5. τῆς καταφυγῆς κατὰ μεθεῖν. καὶ

ψυ-

ψυχῶντι παντελῆ σωτηρίαν. Ἐ πλατυσά-
μὸν εἰ ταῖς θλίψεσι κόρη. καὶ τῆ φωτί-
σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ δέσποινα καὶ
κυῖ ἡμαῖ, τῆ παθῶν καὶ κινδύων ἄλ-
σωσον.

Ε' κλίμα κυῖ ἀδελφῶν κατὰ κειμοί. καὶ
οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκίμου. ἔλλ' ἡ θεῶν
καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν αὐτῆ-
ρα τῆ νόσων κυήσασα. σου δέομαι τῆς
ἀγαθῆς, ἐκ φθοραῖ νοσημάτων ἀνάστη-
σον.

Κοντάκιον ἦχος, β'. Τὰ αἶμα ζυτῆ.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τείχος ἀπὸς μάχη-
ται. ἔλεις πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον.
ἐκτεταῶς βοᾷ μέγιστοι, θεοτόκε δέσποινα
ἐπέφθασον, καὶ ἐκ κινδύων λύξασα
ἡμαῖ, ἡ μὲν ταχέως προσετάρχεσά.
Ω δὴ ζ. Ο εἶρκος.

Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσασις παρ
" δις ἐκ βαβυλωνι ποτὲ. τῆ πίσει τῆς
" τριάδος, καὶ φλόγα τῆς χαμίτου, κατῶ
Ο ἱ ἱ πάτη.

πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῷ πατέρων ἡ-
μῶν Θεός, ἀλογητὸς εἶ.

Τὸ ἡμῶν σωτηρίας, ὡς ἠθέλησας αὐτῶν
οἰκονομήσασθαι, εἰ μὴτε τῆς σαρθῆν
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἡμῶν πρὸς ἀπὸν ἀ-
νίδειξας. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν Θεός, ἀ-
λογητὸς εἶ.

Θελίτην τοῦ ἐλέους. ὃν ἐχρήσασας μὴ πρὸς
ἀγνητὸν ἀσώπησον, ῥυαλίω τῷ πνεύματι
σὺν ψυχῆς τε μελυσμάτων, τοὺς εἰ πῆ-
σει κραυγάζοντες. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν
Θεός, ἀλογητὸς εἶ.

Θεοῦ σωτηρίας, καὶ πηγῶν ἀφ' ἧς
εἰς τὴν σὲ χυθήσασθαι, εἰ πύργον ἀσφα-
λείας. καὶ θύρας μετανοίας, τοῖς κραυ-
γάζουσιν ἰδειξας. ὁ τῷ πρῶν ἡμῶν Θεός,
ἀλογητὸς εἶ.

Σωματικῶν μαλακίας. καὶ ψυχῶν ἀρρε-
σίας διογνήσια, τῷ πόθῳ προσιόντων
σὺν σκίπησεν τῇ θεῖα, θεραπεύειν, ἀξίω-
σαν. ἢ τὸν σπᾶχῆν, ἡμῶν ἀπὸ τῆς σπᾶ-
σης.

ἢ δὲ π.

Ω' δὴ, η'. Ο' εἰρμός.

Τὸν βασιλεία τῶν ἑρατῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρα-
παὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψεῖτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθεῖαι τῆς παρα σου δομημούς.
μὴ παείδης παρθένε ὑμνεῖντα, & ὑπε-
ρυψεῖντα, σὲ κέρη εἰς αἰῶνας.

Τὰν ἱαμάτων τὸ δαφιλίς. ἔπιχέας τοῖς
πίσας ὑμνοῖσιν παρθένε, & ὑπερυψοῦ-
σιν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀδοκείας μου τῆς ψυχῆς ἰαξέθεις,
καὶ παθῶντα ὀδυῖντα παρθένε. ἵνα σε
δοξάζω, ἀγκὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰν πφρασμῶν σου τὰς προσβολὰς ἰκδιώ-
κεις, καὶ παθῶντα ἰφόδους παρθένε.
ἔθου σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶ-
νας.

Ω' δὴ, θ'. Ο' εἰρμός.

Κεῖως θρον, σὲ ὁμολογῶμεν. οἱ δὲ σε σε
σωσμοῖ παρθένε ἀγκή. σὺ ἀσωμά-
τοις χορείαις, σὲ μεγαλιεύοντες.

Ρολώμου τῶν δακρύων, μὴ λησποιοήσης.

ἢ τὸν ὡαντὸς ἐκπροσίωπα παῦ δ' ἀκροῦσι,
ἀφηρηκῶτα παρ' ἑσίνε, χεῖς ἔν κυήσασα.

Χ ἀραιῆμον πλεῖ καρδίας, πλήρωσον παρ-
ἑσίνε, ἢ τῆς χαρᾶ δ' ἐξελίγησὸ πλήρω-
μα. τῆς ἁμαρτίας σὺν λύπῃ ἰσαφαίε-
σασα.

Λ οὐκ ἐπρῶτασία, τῆς σὺ προσφύζο-
σῃ, γηοῦ παρθένε καὶ τείχεσ ἀκράδαι-
τοι! καταφυγήτε καὶ σείπη καὶ ἀγαλ-
λίαμα.

Φ ὦτὸς σου ταῖς ἀκρίσι, λάμπρυναι παρ-
ἑσίνε. τὸ ζοφερόν τῆς ἀγείας δίκασα.
τοὺς δ' ἰσθαίε, διώπικονα καταγγίλ-
λοιταί.

Χ ἀκείσῃσι σὺ τὸ πφ, τῆς ἀδελφείας, τα-
πεινωθῶτα παρθένε θεράπιδισι. ἰδ' ἀφ-
ῤῥωσίαι, εἰς ῥάσιν μετασιδάζεσα.

0 114

Κατὰν περικλητικός. εἰς τὸν φύλακα
τῆς τῆ ἀνθρώπου ζωῆς ἄγγελου Ποίημα,
ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ μαυρόποδος. φέρων
ἀκροσιχίδα, τέλει.

Τὸν ἄγγελον μέλπωσεν τὸν φύλακά μου.
ὠδὴ, μοναχοῦ ἰωάννου.

Ω δὴ, ἀ. ἤχος, πλ. δ'. Ὑψαὶ διοδύσαι.

Τὸν ἄγγελον φύλακα τῆς ἐμοῦ, ψυχῆς
καὶ προσάτιω, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγῶ,
θεόθεν ὅν ἔλαχον ὑμνώσεν, ἄγγελε θεῶ.
θεῶ πάντοκράτορος.

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντα βροτούς, ἀγίους
ἀγγέλους, ὁδηγούς, & φωταγωγούς ἐπέ-
σησασθε λόγους τοῖς ἀνοῖς, χειρωγωροῦ-
ται ἡμεῖς πρὸς τὸν φόβον σου.

Νυκτὶ ἀνιχόμενος ζοφερά. & μέλανι γνό-
φω, καλυπτόμενον τῆ παθῶν, φωτὶ με-
τανοίας αὐγασόν με, ὁ ὁδηγός & προσά-
της καὶ φύλαξ μου.

Λιγῶν εἰδυμένων εἰ ἱμοῖ, πηγάζει
πλημύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ
θεοῦ χροίζουσα τὸν νοῦν μου, λεῖ δ' ἀποξή-
ρατοι ὡ ἀπλήπτωρμου. Θυῖτοι.

Γαλιῶν αὐ δέσποια καὶ λιμνὴ τῆς χει-
μαζομένην, εἰ πελάγει ἀμαρπιῶν. διό-
σου προςξέχω τὰ λιμνί, κλυδωνίζομε
τες δάλλῃ ποικίλων παδῶν.

πρὸς δὲ δὴ, γ'. Οὐραῖα ἀφίδος.

Γειραῦ καὶ πηλίνου. καὶ χοῖκῃ κράματος,
ἔχρηκα πλὴν ὑπαρξίη, ὅθεν τῆ γῆ προσά-
λωμα ἀλλ' ὡ προσάταμου καὶ ἀδηγέ-
μι καὶ ρῦσα ξέφονικου πλὴν ἔφεισι πρὸς
τὰ οὐραῖα.

Ε' νικητὴ ἡμέρα, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου.
καὶ παραπικραῖα καὶ θλίβω καὶ πα-
ροξυνώσῃ. καὶ ἐκ ἐθέλοντα, ὅσο μακρό-
θεν ἐσαῖα, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον κατα-
ταχάζωσῃ.

Δύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι,
ὡς ἀμετασώπτος μὲν καὶ ἀδιόρθωτος.
ἀλλά-

πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῷ πατέρων ἡ-
μῶν θεός, δόλογητός εἶ.

Τὸ ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας αὐτοῖς
οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς σαρκὸς
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἡμῶν πρὸς ἀπὸ
ἐδείξασθαι. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν θεός, δό-
λογητός εἶ.

Θεὸς ἐλιτῶ τοῦ ἐλέους. ὃν ἐγκύησας μήτηρ
ἀγνή δυνάμησον, ῥυαλίωμ τῷ πλάσμα-
των ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πῆ-
σει κραυγάζοντας. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν
θεός, δόλογητός εἶ.

Θεὸς ἀσπυρόν σωτηρίας, καὶ πηγῶν ἀφ' ἧς
ἐξῆλθεν τὸ σέκυήσασθαι, ἔπυρρον ἀσφα-
λείας. καὶ θύρας μετανοίας, τοῖς κραυ-
γάζουσιν ἐδείξασθαι. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν θεός,
δόλογητός εἶ.

Σωματικῶν μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρω-
στίας θεοληθῆναι, τῷ πόθῳ προσιόντων
σῆσκέπησε τῇ θείᾳ, θεραπεύειν, ἀξίω-
σαι. ἢ τὸν σῶμα ἡμῶν ἀπὸ τῆς σαρ-
κός.

Ως δὲ π. 4.

Ω δὴ, η. Ο εἰρμός.

Τὸν βασιλεία τῶν ἑρατῶν. οἱ ὑμνοῦσι στρα-
παὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψῆτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθεῖαε τῆς παρα σου δομῆρους.
μὴ παρίδης παρθένε ὑμνεῖνταε, Ἐ ὑπε-
ρυψῆνταε, σὲ κέρη εἰς αἰῶναε.

Τῶν ἰαμῶτων τὸ δαφιλίε. ὀπιχίος τοῖε
πίσας ὑμνεῖσῖε παρθένε, Ἐ ὑπερυψῶ-
σιν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶναε.

Ταε ἀδοκείαε μου τῆς ψυχῆε ἰαξέωεε,
καὶ παθῶταε ὀδιώταε παρθένε. ἵνα σε
δοξάζω, ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶναε.

Τῶν πφρασμῶν σου ταε προσβολαε ἐκδιώ-
κειε, καὶ παθῶνταε ἐφόδουε παρθένε.
ὄθει σε ὑμνοῦμῶ, εἰς πάντα τοὺς αἰῶ-
ναε.

Ω δὴ, θ. Ο εἰρμός.

εὐείωε θεκόν, σὲ ὀμολογῆμῶ. οἱ δὲ σῶσε
σωσμῶροι παρθένε ἀγνή. σὺ ἀσωμά-
τοιε χορείαιε, σὲ μεγαλιώοντιε.

οἰώμῶ τῶν δακρύων, μὴ ἀπῆποιήσῃε.

πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῷ πατέρων ἡ-
μῶν θεός, ἀλογητὸς εἶ.

Τὸ ἡμῶν σωτηρία, ὡς ἠθέλησας αὐτὸν
οἰκονομήσασθαι, εἰ μήτε τῆς σαρκὸς
κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἢ πρὸς ἀπὸν ἀ-
νέδειξας. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν θεός, ἀ-
λογητὸς εἶ.

Θελίτη τοῦ ἐλέους. ὃν ἐγλύησας μήτηρ
ἐγνήδυσάκησον, ῥυθίλωμα τῷ πησιμά-
σων ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς εἰ πῆ-
σει κραυγάζοντα. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν
θεός, ἀλογητὸς εἶ.

Θασαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρ-
σίας πλὴν σὲ κηύσασθαι, ἔπυργον ἀσφα-
λείας. καὶ θύρας μετανοίας, τοῖς κραυ-
γάζουσιν ἰδειξάσθαι. ὁ τῷ πατέρων ἡμῶν θεός,
ἀλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας. καὶ ψυχῶν ἀρρώ-
στίας θεογενήξια, τῷ πόθει προσιώντων
σῆσκέπησε τῇ θεῖα, θεραπεύειν, ἀξίω-
σαν. ἢ τὸν σπᾶχην, ἡμῖν ἀπὸ τοῦ σπᾶ-
χου.

Ωδὴ γ.

Ω' δὴ, η'. Ο' εἰρμός.

Τὸν βασιλεία τῶν ἁγίων. ὁι ὑμνοῦσι σε
παὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώ-
ψετε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοήθειαι τῆς παρα σοῦ δομῆρους.
μὴ παρίδης παρθένε ὑμνεῖντα, & ὑπε-
ρυψέντα, σὲ κέρη εἰς αἰῶνας.

Τὰν ἱαμάτων τὸ δαφιλίς. ὀπιχίους τοῖς
πιστῆς ὑμνεῖσθε παρθένε, & ὑπερυψώ-
σιν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀδοκείας μου τῆς ψυχῆς ἰαφύεις,
καὶ παθῶντα ὀδυῖναι παρθένε. ἵνα σε
δοξάζω, ἀγκὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰν πφρασμῶν σου τὰς προσβολὰς ἐκδιώ-
κεις, καὶ παθῶντα ἰφάδους παρθένε.
ὄθου σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶ-
νας.

Ω' δὴ, θ'. Ο' εἰρμός.

Κυρίως θεόν, σὲ ὁμολογῶμεν. οἱ δεῖσθε
σωσμέροι παρθένε ἀγκὴ. σὺν ἀσωμά-
τοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ρολύμεν τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης.

Ο 111 ἢ τὸν

ἢ τὸν πᾶντὸς ἐκ προσώπου πατρὸς δάκρυον,
ἀφηρηκότα παρθεσίης, χεῖρας ἐκνήσασα.

Χ ἀραξίου τὴν καρδίαν, πλήρωτον παρ-
θεσίης, ἢ τῆς χαρᾶς δεξιὰ μὲν πὸ πλήρω-
μα. τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐβαφαίε-
σασα.

Λ ἰμῶ ἐπρωσία, τῆς σοῦ προσφύζον-
των, χροῦ παρθένου καὶ τῆς ἀκράδαι-
του! καταφυγήτι καὶ σκέπη καὶ ἀγαλ-
λίμα.

Φ ὡπὸς σου τῆς ἀκρίσι, ἀμνηστία παρ-
θεσίης. τὸ ζοφερόν τῆς ἀγείας ἀνίσταται.
τοὺς δισσβάς, διώπικονα καταγγί-
λοιται.

Κ ἀκρίσις ἐντόπῳ, τῆς ἀδελφείας, τα-
πεινωκότα παρθένου θεράπιδον ἐξ ἀρ-
ρώστιας, εἰς βάσιν μετασυστάξασα.

0 III

Κατὰ παρακλητικὸς. εἰς τὸν φύλακα
τῆς τῆ ἀνθρώπου ζωῆς ἄγγελος Ποίημα,
ἰωάννης μοναχοῦ τοῦ μαυροπόδος. φέρων
ἄκροσι χεῖρα, τέλει.

Τὸν ἄγγελον μέλπασε τὸν φύλακά μου.
ὦδή, μοναχοῦ ἰωάννου.

Ω δὴ, ἀ. ἦχος, πλ. δ'. Ἦρα δὲ διοδύσαι.

Τὸν ἄγγελον φύλακα τῆς ἡμῶν, ψυχῆς
καὶ προσάτιω, τῆς ζωῆς μου καὶ ὁδηγῶν,
θεόδοσι δὲ ἔλαχον ὑμῶν, ἄγγελι θεῶν.
θεῶν πάντο κρατορας.

Ὁ θεῶν σωθῆναι πάντα βροτοὺς, ἀγίους
ἄγγέλους, ὁδηγούς, φωταγωγούς ἐπι-
σημασε λόγῳ τοῖς αἰοῖς, χειριγεωροῦν-
ται ἡμᾶς πρὸς τὸν φόβου σου.

Νυκτὶ ἀνεχόμενος ζοφερά. Ἐ μέλας γά-
φω, καλυπτόμενος τῷ παθῶν. Ἐπι με-
τανοίας ἀγγασόνμε, ὁδηγῶν Ἐ προσά-
της καὶ φύλαξ μου.

Λίγξων εἰδυμήσιων εἰ ἱμοῖ, πηγάζει
πλημύρα, βορβορώδης καὶ ζοφερά, τοῦ
θεοῦ χροίζουσα τὸν νοιῶμου, λιῦ ἄποξή-
ρασι ὡ ἀπλήπτωρμου. Θάϊον.

Γαλιῶν τὸ δέσπονα καὶ λιμνὴ τῆ χει-
μαζομένων, εἰ πελάγει ἀμαρπιῶν. Διά-
σου προςξέχω τὰ λιμνῆ, κλυδωνιζόμε-
τες δάλλφ ποικίλων παδῶν.

Ὡ δὴ, γ'. Οὐραϊα ἀψίδος.

Γειροῦ καὶ πηλίνου. καὶ χοῖκῶ κράματος,
ἔχουσα πλὴν ὑπαρξίη, ὅθεν τῆ γῆ προσή-
λωμα ἀλλ' ὡ προσάτα μου καὶ ὁδηγέ-
μι καὶ ρῦσα ξέφρονισι πλὴν ἔφρασι πρὸς
τὰ εὐραῖα.

Εἰνικπὶ εἰ ἡμέρα, τοῖς ποτηροῖς ἔργασι με-
καὶ παραπικράνω καὶ θλίβω καὶ πα-
ροξυύωσι. καὶ ἐκ ἐθέλοντα, ὄσο μακρό-
δου ἐσαῖα, τὸν ἱμὸν ὑπέρμαχον κατα-
γαλάζωσι.

Λύπης καὶ ἀδυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι,
ὡς ἀμεταλόητος μῆμι καὶ ἀδιόρθωτος.
ἀλλά-

ἀλλά μοι δώρησάι, μεταρῆσάι γηήσιως.
καὶ χαροποιῆσάι με τὸν ἐμὸν φύλακα.

Οὐ ὄραν ἀοράτως, τὸ τοῦ θεοῦ πρόσωπον τοῦ
ἐν ἔρανοῖς καθημένου. καὶ ὄπιβλέπον-
τος, ὄπι τιῶ γλυῶ νοητοῦ. καὶ φέμεν ταύ-
την ποιουῦντες, αἴτησάι σωθῆναι με ἀ-
γιᾶ ἀγγελε.

Νοεῦ καὶ φρενία καὶ λόγον, δῶρον θεοῦ ἄλλο-
φα. ὅπως ὄπι γνῆς τὸν διαπότην, ἔργοις
τημῆσω καλοῖς. ἐγὼ δὲ πάθεισι, τὴν δω-
ριαν ἀπμάσασα, τὸν δοτῆρα ἔβρουσα, ἀ-
ποποινα σώσόν με.

καθίσταμα ἔχος, δ. Οὐ ἐφωθεῖς ἐν τῷ ἔργῳ.

Οὐ τῆς ψυχῆς μου φυλακτῆρ καὶ τοῦ σώμα-
τος, ἀφαιθεῖς μοι ἐκ θεοῦ θεοῦ ἀγγελε.
θεομιμήτως πάειδε πανάγι, ἀπαστες
τὰ πλάσματα, τῆς ἀθλίαις ψυχῆς μου.
ῥῦσάι τοῦ δολίου με, τῆς ποικίλων παζί-
δων. καὶ τὸν κοινὸν ἰλιώσάι θεόν. ἵνα ἐν
κείσει, παρῆξή μοι ἀφισί. Ω δὴ, δ.
Σύμου χεῖς ἐκὼ σύμου καὶ δυνάμις.

Μ α

Μ. ἢ εἰ ἰοῦν, τὸ φοβερὸν δικασήειον. σὺ δὲ
μέλλω, σῶτερ παρασῆσεσθαι, καὶ δεῖναι
λόγον πρὸς πάντας, ἔργου καὶ λόγου. μὴ
δὲ θαλάτου τὸ ἄδηλον, εἰς νοῦν λαμβά-
νω ὅλως. ἀδιόρθωτος μέλλω, ὁδηγίμην μὴ
ἐγκαταλίπῃς με.

Σ. πικρὰς, πᾶσαι κακίαι ἐτέλεσα. ἠηπιό-
θεν. Ἐγὼ ἐπασσάμην. τὸν ἀπλήπτο-
ρα τὸν ἑμὸν τὸ παραπικρῶν, ἀθίστοις
λόγοις καὶ πράξεσι. ἀλλ' ἐν μὴ ἐκκακί-
σις. ἀλλ' ὀπίμεινον ἦν, συμεπίζων φωτῶ-
ζων σπείζων με.

Α. ὅγε θεῶν, μακροθύμια μισοῦ μένος. τοῦ
ἐλθόντος. ὅπως εἰς μεταίτια καλίστη
πάντας ἀμαρτωλοῦς. καὶ ἐκδεχόμενος,
ἀφάρετον τὰς διόρθωσιν. Ἐ μὴ βιαζο-
μένου. καὶ αὐτὸς ὁδηγίμου, ἐπ' ἑμοὶ μα-
κροθύμως παράμεινον.

Π. ὁρῶ θεοῦ, ἡ ἀκαρπία με ἔβαλε. τὸν ἀ-
χρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον. ἀλλ' ὁ δὲ ἀπὸ
τῆς μετῆσθαι. προσελάβετό με. δύσπληγ-

πρὸς

χνως καὶ ὠκειώσατο. ἐγὼ δὲ πλὴν τοσαύ-
την, ἀθετήσῃ αὐτῆ χάριν ἐπὶ θλίβω καὶ
σὲ θεῖε ἄγγελε.

Θκίον.

Ὡς ἀληθῶς, ὁκς ἐβασιλεύσε βασιλείαν,
ἢ μὴ δὲ ἀπίπτεσας. Ἐ σιεδύσατο ψαλμι-
κῶς, ἐκ σου θεομῶρ, ὠραμοτάτην ἀπρέ-
πειαν. πλὴν σάρκα ἔ ἀγίας, διῆς θάνατον
εἶλε. καὶ καθείλεν αὐτῆ τὰ βασιλεία.

Ὡ δὲ, ἐ. Ἰ γὰρ με ἀπόσω.

Σά φρερον κειτημῶς. σιυόικοι σιυόμι-
λων, ἄγε ἄγγελε. σιμπαραμαρτουῦτα.
σινοδύοντα σιμπαραμῶντα. τὰ σω-
τηριώδη, ὑποπθέρμῶν ἀείμοι. ποίαν ἔ-
ξω συγγνώμην ἀσιμῆτας ὄν.

Ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, θρόνω πασι δάμῶνες
τῆ παντοκράτορος. Ἐ πειχορδύων, πει-
τὸν βασιλεία τῆς κτίσεως. τῆ πάλαν
κακῶνμου, παραχεωθῆναίμοι συγγνώ-
μην, ὁ ὑπερασιση με δειθήτη.

ταὶ βασιάνους προβλέπων. καὶ ταὶ πι-
μωείας ταὶ ἀναμῶνύσας με. καὶ πλὴν

πώρω-

πώρωσίν με καὶ τὴν ἀναληψίαν ἔ τυ-
φλωσιν. ἐλεῶν σσι ἄζεις. Ἐ σκυθρωπά-
ζεις καὶ συγνάζεις, κατηφείας πληρού-
μυος ρύσαμου.

Οὐδὲ μίαν πρὸς ὄραν. ἀλλ' οὐδὲ σιγμῆν
ἢ ἔ ταύτης βραχύτερον. σιτεχώρησάσσι.
τὰ ἐμὰ διεργέτη καὶ φύλακι ἐπ' ἐμοὶ
χαρῶμαι. Ἐ δρανθῆῶσαι ἔ σκιρτήσαι. ἀ-
μαρτίας ἀέσου μφθειρόμενος. Θκίον.

Νέον βρέφος ὠράθη, ὃ ἀπεινόητος ἐκ σού
πανίμου ὅσα θμῶτα ἀνάπαι. Ἐ τὰ
ἔρη ζυγαρήσασε Γνώσεως ὄχρρον ἀσέρον
ἔθρειθμῶ καὶ βώλους ἀρέσου. καὶ ἀέ-
μων προλιῶ μεταθέμενος. Ωδης δ'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῖ πρὸς κν.

Φυλάσων ἔ παρεβάλλων κύνλωμε. Ἐ
ὄρμας ἀποχαρίζω δαυμόνων. Ἐ τὰς αἰ-
τῆς, θπειώδεις ἐφόδες, τὰς κατ' ἐμῆ ἀνα-
σέλλων ἐκ ἄσοτο. μὴ λίπης ὁ φύλαξ ὁ ἐ-
μὸς, σὲ γ' ἔχω. θερμὸν ἀπλήπτορα.

Τ' πέρημον ἔ δῶδες ὡτ μῦρον μὴ βδολῶ

ξη, πλὴν ἐμὴν δυσωδίαν. μηδ' ἄποσ' ἴσ' ἐμοῦ
μέχει τέλους. ἀλλ' ἀδράστατος ἔσομαι
φύλαξ αἰεὶ καὶ ἥλιος τύπους ρυπαροῦς,
διερχόμενος γ' ἐμολιύεται.

Α ἰβάδας δακρυομβρύτης ὀμβρῦζειν τὸν
σέλαζοντα σ' ὕδασι λόχῳ. τὰ ἑαυτῷ, ὑ-
ψηλὰ ὑπερῶα. χάρωνοι δ' αἶμα, δισώπει
πρὸς ἀτάμικ' αἶς ἀδ' ἀνικέτω καδ' ἀρδῆ,
ἢ καρδίᾳ μου καὶ καδ' ὀρᾶ τὸν θεόν.

Α ἕλκε' ὡς καδ' ἀρὸς καὶ αἴυλος, παρ' ἐσθ' ἴσ'
τὰ καδ' ἀρὰ καὶ αἴυλω. καὶ πρὸς αὐτὸν
μικτηθῆμος πλουσίω. πλὴν παρ' ῥησίαι
καὶ πλὴν οἰκειότητος ἐνσώπικου τῆτον ἐκ-
τεναῖς. πλὴν ψυχλιώμου σαδ' εἶσαι χαρῶ-
σαιμοι.

Κ ἀλύφειεν εἰς ἔσση καὶ αἰχμῶν, τὰ αἰσῶ
ρεα καὶ δυσειδεῖς καὶ ζοφάεις. ὄφεις
ἐχθρῶν. ὀπκίωκα τῷ σκλαῖους, ἢ ταπεινῶ-
μου ψυχὴν ἀγάζ' ἀγυται. αὐτῶν δ' ἴσ' ἴσ'
πάσειαι ὀδηγέμου, σοῦ αἴλω μ' ἀρὰ καὶ
πικρῶναι π' ἔρυγες. Θκ' ἴον

Α γίωσ

Αἰγιῶν ἀνωτέρα ἀγγέλων. χειρῶν, καὶ
σφρίφιμ ὑπερτέρα. τὸν χαμῆρπῆ ἔχα-
μαίζηλον τῆν με. τῆς γεραῖ καὶ προσώ-
λου ἐφίσεως, ὑπέρτερον δεῖξοι δατο γῆς
πρὸς ἐρείον πύθον ὑψάσσασα.

Κοτὰ κιον, ἦχος, β'. Για αἰὼ ζηπῆ.

Θεῖα λειτουργί, ἔ φύλαξμε πάντας τῶ
ἀμαρτωλῶ. αἰμίμοι συμπαράμυ. κα-
κεργία πάσης με, τῆ δαμῶντων ἐκλυξέ
μυρος. καὶ πρὸς θείας τῶ βους ὀδηγῶν,
ζωὴν προξενίσασα τῶ ἀκήρατον.

Ω δὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Μυριάδας τῆ κύκλω, αἰωνοπαπιδιμῶν ἰ-
μοὶ λησῶν ἀφαιῶν. ζῆτοκῶταν τῶ ψυ-
γλυῶμον, ἀππάσαι ἔσπαραξαι, τῆ πνεύ-
τη ῥομφαίμου, δατοσβῶν κραπαῶν, μη
λίπης βοηθίμη.

Ὁταν μέλλοιμε κῆμα, ὀκειτῆς καὶ θεός
μου. καὶ κατακείοιμε, τὸν κατακα-
κειμῶνον ὑπὸ τοῦ σικκειδότης. πρὸ ἐ-
κείνης τῆς κείσεως, μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ

σου

αὐτοῦ δούλου χειραγωγέμου.

Γ' ἄλυσαν πλεῖον ἅμα ἔπιπλόν τὸν πρῶτον καὶ
τὸν προπάτερα χροῦ. τῆ τέτων συγγε-
νεία, εἰς γλυῦ δόλου βλέπω. ἀλλὰ δόμοι
πρὸς ἀταμῆ. ἔα ἄω βλέψαι ποτὲ, πρὸς
ἔραυτὸ τὸ κάλλος.

Ω' εἰς ἄραϊος ὦν κάλλει. ἔγλυκὺς ἔχαίεις
ὁ ἠλιόμορφος νῆς. φαιδρᾶς παράσηθί-
μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, χαροπῶτε
πρὸς βλέμματι, λυῖκα μέλλω τῆς γῆς
ἀπαίρειν ὁδηγέμου.

Δ' ἐκ ἀπλάγχνα ἐλέους, εἴχῃ φιλαΐα πε-
ρυσία πολλῶν, τῆ σῶν πτερύγων σέ-
πη, φρουρέμου σέπασσμε, ἐκδημοῦ-
τα τοῦ σώματος. ὡς μὴ ἴδῃν δυσειδῆ
πρὸς ὄσωπα τῆ δαμόκων. Θκ' ἴοι'.

Μ' ἔραϊος πύλη, ἠσωτήρας θύρα, ἢ κλίμαξ
ἠνοητὴ διῆς θεὸς κατῆβη καὶ αἴτος ἀνέβη,
εὐραυῶν βασιλεία με, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου
σημνῆ, ἀξίωσον τὸν δέγονσον.

Ω' δὲ ἢ. Ἐπὶ ἀπλησίως κάμιρον.

ἔπειτα

Μετὰ θεόν σε ἔλαβον, ἐκ θυῦν ἀπλήτορα. Ἐ
χειραγωγῶν καὶ βοηθῶν καὶ πρόμαχον,
παιάμε ἀγγελιοδοκίαν παύση δόμαρ,
καὶ παιδαγωγῶν, Ἐνεθετῆ καὶ διδά-
σκων. τὰ δάσκαλοι πρᾶττειν. καὶ φώτι-
ζον τὰ πᾶσι. ἕως μετ' ἐκράσῃσεις, τῶ
χῶσεσασμῶν.

Ὅταν οἱ θρόνοι τίθειται, καὶ αἱ βίβλοι ἀ-
νοίγεται. Ἐδὲ παλαῖες τῆν ἡμερῶν πα-
δάσκαλοι καὶ κερῶντα πᾶσι, καὶ ἄγγελοι
παρῶσιν αὐτῶν. καὶ κλοῖσιν αὐτῶν καὶ πάντα
φείσονται ἕμει. ἔτιν εἰν φιλασθῶν, ἐπὶ
ἐμοὶ δεῖξοι τότε. καὶ ῥῦσάμε γυμνάσι,
χειρῶν καθικετῶν.

Νῦν ὡς κηρῶν μέλισσῶν, ἀοράτως κυκλῶ-
σῶμε οἱ δασυχεῖς καὶ κυρῶντα βλάσ-
νῶν. ὡς ἀππαγεσ ὄρνιθῶν, ὡς ὑλοεραὶ ἀ-
λάπει κηρῶν. Ἐὐφροσύνη φάγα, πετενῶν σαρ-
κοβόρων, κύκλωσιν ἱππαστήμου σὺν πα-
σῆνι φρυγῶν, ὡς αἰτὸς σκεπάζῃσιν τῶν
ἐαυτῆ γούδια.

Π

Α πὸ

Α' ἀπὸ βλεφαρίων δάκρυα, ἀσακτὴ παταροῦ
ρίαντα. μὴ δαψιλοῦς τῆς προχοῆς πα-
ράχικαι. δόλωκε πλιούοντα, ἰκκορυ-
φης. Ἐ μέγρι ποδῶν. ὡς ὑπὲρ χῶνα λει-
καθότα χετῆα φορέσαι κατανοίας, εἰς
τυμράνα τῶν θεῶν εἰσέλθωσὶ γεραίρων,
τὸν ὑπερασπιστὴν μου.

Χ' ὕναὸν ὑπάρχοτα, πλὴν καρδιακῶν πᾶ-
σαι χόρῳ κλητῆ ἔλαττειβλὼ ἰπέλισαι
ἀλλὰ με διωδύμασιν, ὁ τῆς ἐμῆς ψυχῆς
βουδός ταίτην καθαρίσαι, θυμῶσιν
ρατῆσαι. ἀρώμασι καὶ κύροις προσά-
χων καὶ ἀγχείαις, ὡς αὐτὸν ὑπαρξῆσιν πάλυκ
ναὸς χ' ὁ δώδης.

Ο' ὀδηγός καὶ φύλαξ μου. καὶ προσώπις Ἐ-
ρύσκει μου τῆς ἀπεγνωσμένης με ψυχῆς
ὁ ἴσθρος. λυίκα τῆς σάλπιγγος, τὸ φοβε-
ρὸν ἀπήχημα. μίλθει με τῆς χῆς ἕστα-
σῆσιν κείσιν. ἐγ γύσιμον εὐθιγῆτι, ἰ-
λαρὸς ἔχαιεῖς, ἐλπιδὶ σαπίεσιν ἕστ-
ρω μου τὸν φόβον.

Τ περ-

Γ' περιβολῆ χρηστότητος, δωρεαίμει ἑλπί-
σον. ἢ τῆς δύσπαραγωγίας πύπην γλυκὴ
σασα ἑλπίους γ' ἄξιον, ἐὰν ἔχω, τί προσά-
ξασαι. ἦ γ' ἄγαθόν μου, οὐδαμῶς
χρεῖαν ἔχεις. ὡς τὸν ἀγαθοδότιον, ἔσθρα
τοῦ κόσμου ἀρήτως συλλαβεῖσα, ἢ κί-
χαιτῶ μέρη.

Ως δὲ, ἔσειξεν πᾶσα ἀκοή.

Γ' δοίμιν σὲ ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίσεως μου ψυ-
χῆς παρὲς ἀίθρον. φανερόν ἐστὶν ἡμερον. ἦ
ἀντιλήπτορα καὶ προσάτιον μου. σὶ τῆ
ἐκλείπειν ἐμὴν βιάως τὸ πᾶν μου. ἔ-
τοὺς ζητουῦτάς με, συλλαβεῖν πικρὴς ἑ-
χθρὸς φυγαδύοιτα.

Ως δὲ θεῶς λειτουργός, καὶ ποιῶν αὐτῶ
τὰ θεῖα θελήματα. πολλῶν πλουτεῖς
πρὸς αὐτὸν, πῶν παρρησίας ἀγιᾶγγελια-
διόθερι μὲν ὑπὲρ ἐμῶν, αὐτὸν παρακάλε-
σον. ὡς αἱ σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶν πῶν
προσασίας καὶ σπέπλωσιν.

Ἄπασαι πῶν ἐμὴν ζώων, σὶ πολλῆ δόξα σου.

11 Π μὴν

μὴν ματαίωσιν τὴν πέλει ἤγιστα καὶ δύ-
σω πῶσέ τὸν ἐμὸν φύλακα. γηροῦ μοι ὑ-
περασπιστῆς, ἔπρωμαχος ἄμαχος. ὅταν
διέρχῃμαι, τοὺς πτελέτας τοῦ δεινῆ κο-
σμοκράτορος.

Ναῖς μου τὰς παρεχθροπας, ρεμβασμοῦ;
αἰχμαλωσίας φαυλότητας, καὶ πῶ αἰ-
χρονοίαν, τῆ ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν
λαθισμῶν. εἰπὼν εὐνοίας εἰς καλασμίη,
λίστες πρόσταμι, εἰς ἀγαθοὺς λο-
γισμοὺς, κατασύξιος, ἐμπύραν γηροί-
τητα.

Νίκησον τῆ ἐμῆ κακῶν, ἰησοῦ μονογυῖες
ὑπεράγαθε. τῆ δύσπλαγχνίας σου, πῶ
ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν τοῦ σοῦ
αἵλου λειτουργοῦ, θείας παρακλήσε-
ων ὄνμοι ἐπέστηκε, νηπόθεν ὡς φιλα-
θρῶπος φύλακα.

Ὁ λῆυμι σοὶ μὴ θεῶν, σεῖσα πῶ ἐλπίδα
ἀνίθηκα, τῆ ἐμῆ φύλακι. καὶ κηδεμό-
σι, καὶ ἀπλήπτοι, κοινῶν πρεσβείων
πρὸς

πρὸς τὸν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποίησον. σου κτεροβλά-
ταις προσλαβῶν, τῆς ἀγγέλων τὰς χε-
ρὲς καὶ συλλήψορα. **Θατοῦ.**

Γ' ψωσον κέραα ἀσεβῶν. καὶ κατὰβαλε
βαρβάρων φρυάγματα, θεοθρηνητεία.
ἀπολιόρητος ἀξασάζετα, ταύτῳ πῶ
ποίμιλευσου ἐν ἡ, τὸ μέγα σου ὄνομα. καὶ
πολυδοξασον, μεγαλιώτα πῶς καὶ
δοξάζεται.

Στηχηρὰ προσόμοια εἰς τὸ αὐτὸν. ἦχος β.
πρὸς τὸ, Οἶκος τῆ Βοραθῶ.

Δ' ἀγγελε τῷ, ὁ παρισως ἀμέσως, τῆ ἀπα-
τριάδι. μὴ παύση ἰκετ εἶεν, ὑπὲρ ἐμοῦ
τῆ δέλουσου.

Ε' εἰλαβες ἰχῶν, φυλάττειν πῶ ψυχῶ-
μου, παρὰ θεῷ μὴ παύση, σκέπη τῆ
σῶν πτερύγων, αὐτῶ σκέπει ἰκάσο-
τε.

Χ αἰς τῶ τῷ, τῶ δόνημοίον μέγα, φύλα-
κα τῆς ψυχῆς μου. καὶ ἐπλοκατ' ἐχθρῶν
μου, ἀγγελε θεοτίμητε.

Π 111 Α' Ξίω

Ἐξίσου καὶ μέτιχθ' ἐν τῆς βασιλείᾳ, τοῦ
δοῦ τῆ ὑψίστου, ἵνα σὺ σοὶ κραυγάζω, ἔ
ὑμνοῦ τὸν τριτάτου. Δόξα.

Θαὺς δ' ἀπὸρον σὺ εἶ, ἄθιόν φρενίμ. μὴ
παύση πρὸς ἀνάγειν, ἰδεῖν καὶ τὸ σέ-
λας τῆς τελευτῆς θείωτος.

Καὶ τῷ. Θεῶν.

Ἐγγύλιαν καὶ βροτῶν, διασώζονα θεῶν. μὴ
παύση ἱκετεύειν, παρθεῖν τὸν ἐβόου, ἔ
ὑπὲρ ἐμῆ τῆ δόλιου.

Ἡ δὲ χηρὴ, εἶς τ' ἀπὸν φύλακα, τῆς τῆ αἰθρῶ
που ζωῆς, ἀγγελοῦ.

Ἄθις ἀγγελε. οἱ φρενίς τῆς ἀθλίαν με ψυ-
χῆς. καὶ ταλαιπώρου με ζωῆς, μὴ ἔγκα-
ταλίπης με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀπο-
στῆς ἀπ' ἐμῆ δὲ τῶν ἀκρασίαν μου. μὴ
δώης χάριαν τῶν πειρηθῶν δαίμονι κατα-
κυρεῖσάμου τῆ καταδυνασεία τῆ θνη-
τῶν. τῶν τῶν σώματος. κράτησον τῆς ἀ-
θλίαν καὶ παρεμβήης χερσὺν μου καὶ ὁ-
δήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναὶ ἄθι

ἀγγε

ἀγγελε τῆ θεῶ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς
τῆς ἀθλίαν μου ψυχῆς καὶ τῆ σώμα-
τος, πάντα μοι συγχώρησον, ἕσασσι ἔθλι
ψα πάσαι ταὶ ἡμέραι τῆς ζωῆς μου, καὶ
εἶπ ἡμερῶν τῶν σήμερων ἡμέραν. σὺ
παρόν με εἰ τῆ παρέση νυκτὶ καὶ δευ-
λαξόν με ἀπὸ πείνης ἐπιφεία τοῦ ἀπ-
κειμίου ἵνα μὴ εἴ τινα ἁμαρτῶμα τι πα-
ροργίσω τὸ θεῶν. Ἐ πρίσβου ἐπὶ ἐμοῦ
πρὸς τὸν κύριον, τῆ βῆσι πείξαι με

εἰ τὰ φόβω αὐτῆ, καὶ ἄξιον.

αἰα δεῖξαι με δοῦλον

τῆς αὐτῆ ἀγα-

θόπητος.

Ἀμὲν.

Ⲅⲟⲩⲛⲟⲩⲛⲟⲩⲛⲟⲩ
Ⲅⲟⲩⲛⲟⲩⲛⲟⲩⲛⲟⲩ

Π

IIII

Α' ΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ
 μεταλήψεως. μὴ τὸν σίχον, λέγομεν τὸ,
 Βασιλεῦ ἑραίνε. τεισάγιοι. Παναγία
 κραεὶς. Πάτερ ἡμῶν. Κεῖ ἐλίησον, ιβ' Δεῦτε
 πρὸ προσκυνησώμεν, γ'. τὸ κεντηκοσόν.
 καὶ Δεῦτε, τὸν κατόνα. ἦχος, β'.

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Α' ρτος ζωῆς, ἀφαιρέσεως ἡμετέροι, τὸ
 σῶμά σου τὸ ἄγιον, ἴσα λαγχνε κύει, ε
 τὸ πῦρον αἷμα. καὶ νόσων πολυφόρων
 ἀλεξιτέλειον.

Β' ἰβηλωθεὶς, ἔργον ἀπόποις ὁ δαίμων, τὸ
 σὲ ἀχράντου σώματος, καὶ θεῖα αἷμα-
 τος, ἀάξιως ὑπάρχω, χεῖς ἐ τῆς μετ' ἐ-
 σίας, ἧς με ἀξίωσον. Θυῖον.

Γ' ἡ ἀγαθῆ, ἀλογημένη θιόνου με, τὸν σά-
 χνω ἡ βλασησασα, τὸν ἀγιώρητον, ε
 σείον κόσμω. ἀξίωσον με τῆτοι φόροντα
 σώζειδάμ. Δεῦτε, γ'. Ο' εἰρμῆς.

Εἰ πέτρα με τῆς πίστεως στεριώτατα. ἐπλά-
τιώσα τὸ σῶμα μου ἀπ' ἐχθρέσμου. ἦν-
φρασίθη γὰρ τὸ πῆγάμυ ἐν τῷ ψάλλειν, ἐκ
ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστι δι-
καίος, παλῶσου κτ.

Δαικρύων μοι παράχου χεῖράς σου, τὸν ρύ-
πον τῆς καρδίας μου καθαρίσσαι. ὡς αἰθε-
ρωειδήτως κεκαθαρμένος, τίσει πρε-
πόρωμαι, καὶ φόβω διαποτα, ἐν τῇ με-
ταλήψει, τῷ θεῷ δώσω σου.

Εἰς ἀσέσην γρηῖθω μοι τῷ πνεύματός σου, τὸ
ἀχραντόν σου σῶμα καὶ θεῖον αἷμα. εἰς
πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς αἰώ-
νιον ζωὴν, φιλαίθρως καὶ παθαρῶν καὶ
θλίψεων ἀλλατῶσαι. Δόξῃ σου.

Ζωῆς τῆ ἀρετῆς ἁπείρα παναγία. τῆ αἰ-
θερι δὲ ἔλεον καταβαίτης, εἰς κόσμω και-
ροτέραν ζωὴν δίδόντος, καὶ με ἀξίωσον
νυῦ τὸν ἀνάξιον, μὴ φόβου γούσαδαί,
τούτου καὶ ζῆσε δαί.

Ὡ δὴ, δ' ἐλήλυθα, ἐκ παρθένου.

Μ' θί-

Ἡ' θέληται, διήματ' σαρκωθεὶς πολυέλει.
πυθίωαι ὡς πρόβατοι, δεξ' βροτῶν ἅμαρ
τήματα. ὅθι ἰκετ' ἄωσι καὶ τὰ ἱμάθ' ἁ
λεῖψαι πλημελήματα.

Θεράπυσον, τῆς ψυχῆς μετὰ τὰ ξαύματα
κῆ, καὶ ὅλον ἅγιασον. καὶ καταξίωσον δι-
αποστα, ὅπως κοινωνήσω σου, τῆ μουσικοῦ
θεῖο δ' εἶπνε ὁ ταλαίπωρος.

Ἰ' λείωσαι Ἐμοὶ τῶν ἱκανλάγχνων σου δι-
αποίνα. καὶ τήρει με ἄρρυπον, τὸν σὸν ἰκέ-
την Ἐ ἀμιμπῆτον. ὅσως εἰς δεχόμενος,
τὸν νοητὸν μαργαεῖτην, ἀγιάζωμαι.

Ω' δὴ, ἔ. Ὁ τῆ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφησ χῆ. γλυέσω δὴ τὰ δ' ἄτε-
λεῖ δέλω σου. καὶ σὶ ἱμοὶ, μένοι ὡς ὑπέ-
χου. ἰδὲ γὰρ τὸ σῶμα, ξώγω σου τὸ θεῖον,
καὶ πίνω τὸ αἷμά σου.

Λ' ὄγι θεῖ Ἐ θεῖ, ὁ ἀνθραξ γυόιτο τῆ σου
σώματος εἰς φωτισμόν, τὰ ἱσκοπιτ μῆρο
ἱμοὶ, καὶ καθαρὸς, τῆς βιβηλωθείσης
ψυχῆς μου τὸ αἷμά σου.

Δεῖον:

Μαεία

Μαρία μήρ ΣϚ, τῆς δ'ωδίας τὸ σὺπτόν σκῆ
νωμα. ταῖς σαῖς δ'υχαῖς, σκεῦος ἐκ λογιῆς
δὲ ἀπέργασαι, ὅπως τῷ ἁγιασμάτων,
μετέχω τῆ τόκωσιν.

Ω δὴ, σ' Ἐν ἀβύσσῳ πῆμασμάτων.

Νοῦ ψυχῶ καὶ καρδίαν ἁγιάσον, σὲρ καὶ
τὸ σαμάμου. καὶ καταξίωσον, ἀκατακεί
τως δέσποτα, τοῖς φεικτοῖς μυσηρίοις
προσέρχεσθαι,

εὐθελῶ παθῶν ἑτῆς χάριτος, χοίλω
πε προδήκλω, ζώῃς τε ἀσφάλειαν. ἔξ
τῆς μεταλήψως, τῷ ἁγίων χέμυσηρίων
σου. Θκίον.

ΘϚ θεὸς λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγιάσον
νωῦ προσερχόμενον, τοῖς θεοῖς μυση
ρίοις σου, τῆς ἁγίας μρξς σου δειήσεις.

Κοντάκιον ἦχος β' Ἦ αὐτῷ ζῆτῷ.

Τὸν ἄρτον χῆ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης με. τὸ
σαμάτὸ σὸν, καὶ θείσθαι νωῦ ἁίματος, τῷ
ἁγιάτων δέσποτα καὶ φεικτῷ μυση
ρίων σου, μεταχεῖν ὁ ἅθλιος. μὴ εἰς κεί

μαμοι

κρέμαμοι γήοιτο. γήοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

Ωδὴ, ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Πηγή ἀγαθῶν, ἢ μετάληψις χεῖ τῆ ἀθα-
νάτων σου, καὶ μυστηρίων γρηθητῶμοι,
φῶς ἔ ζωὴ ἔ ἀπάθεια ἔ πρὸς ἀρετῆς
θειοτέρα, προκοπὴν ἔ ὀπίδοσιν, πρό-
ξενος μόνι ἀγαθῆ, ὅπως δεξάζωσε.

Ρ' υδραῖον παθῶν, καὶ ἐχθρῶν ἔ ἀναγκῶν,
ἔ πάσης θλίψεως. ζῶν ἔ πόθῳ προ-
σιόντα καὶ, μετ' ἀλαβείας φιλαίθρῳ,
πε, τοῦ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θεοῖς, μυστη-
ρίοις ἔ ψάλλειν σοι, ἀλογητὸς εἶ ὁ θεός,
ὅ τῆ πρῶν ἡμέρῳ.

Θκίαν.

Σωτήρα χρυσοῦν, ἢ τεκῆσα ὑπὲρ ἔνθρωπα
εἴτωτε. ἐκδυσωπῶσε, καὶ ἔ δοῦλός σου,
καὶ καθαρά ὁ ἀκάθαρτος. μέλλοιτά
με καὶ τοῖς ἀχρηαῖταις, μυστηρίοις προ-
σέρχεται, κάθαρτον ὅλον μολυσμῆσιν
κὸς καὶ πνέματος.

Ωδὴ, η'. Τὸν εἰ καμίνε τῆ πυρᾶς.

Τῶν

Τὸν ἔρασίωσιν καὶ φεικτῆν, καὶ ἀγίων σου
χρῆ, νυῦ μυστηρίων, καὶ τῆ θείου σου δέι-
πνου, καὶ μυστικοῦ κοιτωνῶν, γλυκύων, καὶ
μὴ καταξίωσον. τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ θεὸς
ὁ σωτήριον.

Τὸ πὸ τὴν σὴν καταφυγῶν, διπλαγχνίας
ἀγαθῆ, κρᾶζωσι φόβω. εἰ μοι μῆτις
σάτερ, καὶ γὰρ ἄς ἔφης εἰ σοι ἰδὲ γὰρ θάρ-
ρα τὸν ἔλκεισιν, ζώγων σου, τὸ σῆμα, ἔ-
πίνωσιν τὸ σῆμα.

Φερίτω δὲ γλυκύων τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶσιν
κηρὸς ἔωσει χόρτος. ὡ φεικτῆ μυστηρίων,
ὡ διπλαγχνίας θεῶ, παρὲς θεῶ, σώμα-
τος καὶ αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, ἔ ἀφ-
θαρτο ποιῶμα.

Ω δὴ θ'. Ἀνάχου γλυκῆτορος.

Χριστός ἐστι, γλυκῆτε ἔ ἴδτε οὐκ. διήμα
καθ' ἡμαῖ γὰρ πάλαι γλυκῆτος. ἀπαξ
ἐαυτόντε προσάξαε, ὡς προσφορὰν, πᾶ-
σαι τὰ ἴδω, εἰ σφραγιάζεται, ἀγάξων
τοὺς μετέχοντες.

† υχιά σου πρὸ σώματι ἀγαθὴν δίασ-
τα. φωπεύειν, σὺ δὲ ἴδω, χηροὶ μὲν οὐ-
κὼσεν, τῆ δὲ ἰσχυροῦν μεθ' ἑξέσι, τῆ δὲ ἰ-
σχυροῦν. οὐκ ἔστιν ἔχον, σὺ πατρὶς ἐπ' αὐτῶν,
ἀργεῖα πολυέλεε.

Ως πύργου θήτωμοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ σῶ-
μασ. Ἐπὶ αἷμα σπρῶν τὸ πμῶτατον.
φλέγον ἀμαρτίας τ' ἕλκεα, ὁ ἰσχυροῦν,
παδῶν τὰ ἀκαίδια. καὶ ἔδον φωτίζου-
με, προσκοίτου πλὴν θόνησ. 2π. 2π.

Θεὸς σε σώματα καὶ ἐν τῆ ἀγαθῶν ἀμαρ-
τιῶν σπρῶν πᾶσα ὁμιλίῃσ, ἵνα μεθ' ἑσέ-
να κόντε τὰ πλὴν ἰσχυροῦν πρὸς ἑσέ,
σφάδκα σπρῶν τὰ πᾶσων ἰσχυροῦν
τα, ἔστω δὲ τὰ τὸ ἀνδραπνοῦ.

Καὶ ἄλλοι, ἄξιόν ἐστι μὲν ἀλλήλους. τει-
σάμον. Πυθαγόρας, Περικλῆς, Ἰσο-
κράτης, τῆ ἐκείνου, εἰς ἐκείνου τῆ χρο-
σῶν ἰσχυροῦν ἢ ἀληθολόγια εἰδὲν ταῦτα,
ἡχοι, πλ. β.

Ελίπον ἡμαῖ

Δοξα.

ἔνυ

Κε ἔμε ἐλέησον ἡμαῖ. Καὶ νῦν.

Ἰ ἦο δ' ἀσπληγχοῖα πλὴν σὺ λία.

Τὸ κε ἐλήληρον μί. καὶ ἡ δὴ χη τῆ δ' ἀποδο-
πνων, ἡ ἡριω.

Ἄ σπιλε, ἀμόλιωτε, ἄφ' ἄφορε, ἄχρηστο.

Τῆ ἐπαύειμον δέ, μὴ πλὴν τῆ ἄρα ἡ σιωπῆ-
θη ἀκολυθίαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων,

ποιεῖ σίχρον εἶτα, Βασιλεῦ ἑραῖε τεισά-
ριον. Παράγια τεισά. Πάτερ ἡμῶν. Κε ἐ-

λήησον, β'. Δεῦτε προσκυνησάμεθα, γ'.
καὶ τοὺς παρόντας ψαλμὸς.

Κ εἰ ποιμῆνι με, καὶ ἐδέν με ὑσερύσει εἰς τό-
πον χλόης ἐκεῖ με κατασκιύωσιν.

Ε' πὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἕξέθρεψέ με πλὴν
ψυχλώ με ἐπέστρεψεν.

Ω' δὴ ἠρπόμε ἐπὶ τείβης διηγήσουμένης, εἴε-
κεν τῆ ὀνόματός αὐτῆ.

Ε' αἰ γὰρ εἰ προσέθα, εἰ μίσωσιν ἀθάνατε
ἐφοβηθήσομαι κακὰ, ὅπ σὺ μετ' ἐμῶ εἰ.

Η' ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐτὰ με
παρεκάλωσιν.

Ἡ τοί-

Ἡ τοίμασσε σὺ ὠπὸν μου ξάπεζαν ὕψιστην
πίας τῷ θλιβόντων με.

Εὐλίπωνα σε σὺ ἐλάω τιὸ κεφαλιώ μου, ἐπὶ
ποτήριόν σε μεθύσασκε ὡσεὶ πρᾶψον.

Καὶ τὸ ἔλεός σε καταδιώξει με πάσαις ταῖς
ἡμέραις τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικῆν με σὺ οἴκῳ κυρίας, εἰς μα-
κρότητα ἡμερῶν.

Ⲭ ἔκ ὑἱ ἡ γῆ ἐπὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκου-
μένη, ἐπὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ὅτι θαλάσσαν ἐθεμελίωσεν αὐτῇ,
καὶ ὅτι ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτῷ.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος κυρίου, ἢ πῶς σήσε-
ται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ἄθρόος χεροῖ, καὶ καθαρός τῆ καρδία.

Ὅς ἐκ ἔλαβεν ὅπτηματα ἰσχυρὰ ἐν ψυχῷ, αὐτοῦ.
Ἐκ ὤμων σεν ὅπτη δόλω ἐπὶ πλησίον αὐτοῦ.

Ὅς ἐπὶ σλήψεται δολογίαν παρὰ κυρίου, ἐλεη-
μοσύνην παρὰ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Αὐτῇ ἡ γῆ ἀζητουμένων τὸν κύριον, ζητούντων
τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ.

Ρ

Ἀρατε

Α' ρατε πύλας οἱ ἀρχόντες ὑμῶν, καὶ ἐπαρ-
θητε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τ' ἰεὺς ἔστιν ἔτις ἐβασιλεύς τῆς δόξης; καὶ κραταί-
ας ἔδυνατος, καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Α' ρατε πύλας οἱ ἀρχόντες ὑμῶν, ἔπαρ-
θητε πύλας αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ
βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τ' ἰεὺς ἔστιν ἔτις ἐβασιλεύς τῆς δόξης; καὶ ἡ δύ-
νάμις αὐτοῦ ἔστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐπίστασα διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώ-
θην σφόδρα. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκείνῃ
μα, παῖ ἀνθρώπος ψεύστης.

Τ' ἰάντα ποδώτω πρὸς κῶ πρὸς πάντων ὄν-
των ἀνταπέδωκί μοι.

Ποθήμιον σωθήεις λήφομαι, καὶ τὸ ὄνομα
κῦ ὅτι καλίσσομαι.

Τ' αὐὸς διχαίει πρὸς κῶ ὅτι δάσω, ἐν αἰτίον
παντὸς τῆς λαῖ αὐτῆ.

Τ' ἰμιος ἐν αἰτίον κῦ, ὁ θαύματος τῆς δόξης αὐτῆ.

Ω' κῶ, ἐγὼ εὐλόγησας σὺς. ἐγὼ εὐλόγησας σὺς, ἔτις
τῆς πωμῆ.

Ἐπαθλοῦσθε δι' ῥήξαιτες δυνάμεις
σοῦ θύσω θυσίαι ἀγίες, καὶ ἐν ὀνόματι
κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὀπιπαλέσομαι.

Τὰς δὲ χάριτας τῶν κῶν δαυιδώτω, ἐν ἁπλῶν
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀγαθῆς οἴκῃ κυρίου, ἐν μέσσοις ἱερῶν σαλήμ.

Δόξα, Ἐπιφάνεια, ἀλληλεῖα, μετανοία, γέ-
νη τὰ παρόντα ἑσπέρα.

ἦχος, πλαγικὸν δῶρον.

Τὰς ἀνομίαις μου πᾶν δεξιῶν, ὅτι ἐκπαρθέναι
τηρεῖς. καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρι-
σον ἵνα ἴδω τὸ πρόσωπον τοῦ ἀγαθοῦ σω-
ματός σου καὶ αἵματος. μή με ἐξενώ-
σῃς ἀπὸ πάντων προσώπων, ὁ ἀμέτητος ἔ-
χει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μεταλήψιν τῶν ἀμασμάτων σου,
ὡς ἀγαθὸς ὁ ἀνάξιτος. ἐὰν γὰρ πολ-
μήσωσιν προσελθεῖν σὺ τοῖς ἀξίοις, ὁ
ἄδικος ἐλέγχει, ὅτι ἐκείνη τῶν δεινῶν. Ἐ-
κατάκεισιν προσελθεῖν τῇ πολυαμαρ-
τησίᾳ ψυχῇ καθάρισον κῆτον ῥυπαρῶν.

R. 141 ψ. 141

ψυχής μου, Ἐσαύσον με ὡς φιλάυτος. Ἐκινῶ.

Π ὅλην τὰ πλῆθη τῆ ἐμῆ θυξέ πιασμα-
των, πρὸς σὲ κατέφυγον ἀγνή σείας διό-
μυθος. Ὀπίσκει ψαπτιὰ ἀδίκων σαύμε ψυ-
χλή, καὶ πρέσβυε τῆ ἡέσου καὶ θεαί-
μῆ, δοθιὺ αἰμοὶ τῆ ἀφροῖ, ὡν ἔπραξα
δειπῶν μόνη ἀλογημένη.

Ἐπὶ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη μ'. λέγει τὸ, Ὁ-
τε οἱ σῶδοξοὶ μαθηταὶ Ζήτηι. τῆ ἀγία
καὶ μεγάλη, εἰ. Εἶτα τὸ, Κεῖ ἐλέησον, μ'.
μετανοῖα ὅσα βέλει. καὶ ἀδύς, τοὺς
παρόντας σίχους.

Μ ἔλλων φαγεῖν ὡτὲ σῶμα δεσπότου.

Φ ὄβω πρόσελθε μὴ φλεγῆς, πῦρ τυγ-
χαίει.

Θ εἶον δὲ πίνων αἶμα πρὸς μετ' ἑοσίαν.

Π ράτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυπῆσιν;

Ε πειτα θαρράν μου σικλὺ βρῶσιν φάγη.

Ἐπεροὶ σίχοι.

Π ρὸ τῆ μεταχεῖν τῆς φεικώδες θυσίαν.

Τ ἔ ζωοποῖε σῶμα τῆς, τῆ δεσπότου.

Τ δ

Τὰ δὲ πρόσδεξαι τῷ ἔσπευ μὲν ἔσμου. . .
Εὐχή τῆ μεγάλου βασιλεικ.

Δείπωσα κὲ τῷ χεῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς. Ἐ τῆς ἀθανάτιας, ὁπάσης ὁρατῆς
καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τῆ ἀ-
ναρχοῦ πατρὸς συναϊδίου ἰός Ἐ συνα-
ναρχος. ὁ διὐπὲρ βολιὸν ἀγαθότητος
ἐπ' ἐχάτων τῶν ἡκερῶν σάρκα φορέσασθε
Ἐ σαυρώθεις, Ἐ τυθεῖς ὑπὲρ τῶν ἀχαί-
ρων Ἐ ἀγνωμόνων ἡμῶν, Ἐ τῶν οἰκείωτε
αἵματι ἀπαλάσαστῶν φθαρῆσαν ὑπὸ
τῆς ἀμαρτίας φύσει ἡμῶν. Αὐτὸς ἀθά-
νατε βασιλεῦ, πρόσδεξαι καὶ με τοῦ ἀ-
μαρτωλῆ τῶ μετανοίαν, Ἐ κλῖνον τὸ ἔς
σε ἰμοί. καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
ἡμαρτον γὰρ κὲ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρα-
νὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος
ἀτενίσαι, εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. πα-
ρῶργισα γάρ σε τῶν ἀγαθότητα, ταῖσα ἀ-
εὖτολα ἀ παραβαὲ, καὶ μὴ ὑπακίσας
τοῖς σοῖς προσάγμασιν. Ἀλλὰ αὐτὸ κὲ

αὐτοῦ ἰσχυροῦ, μακροθύμου τε καὶ προ-
θυλέου, ἔπαρέδωκε ἡμετέρισι πολλοῖς
ἐκ τῆς ἀνομίας ἡμῶν, τὴν ἐπιπέπαιστον
ἀγαθῶν ἐπιτροφίαν. Σὺ γὰρ εἶπας φι-
λάρι δὲ τῆ προσφίτουσε, ὅτι ἐδέλησε
δέλωτον θάνατον τῆ ἀμαρτανῆ, ὡς τὸ
ἐπιτρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Οὐ γὰρ βέ-
λη δέωστα τὸ πλάσμα τῆ σάν ἔπο-
λέσθαι χειρῶν οὐ δὲ δὲ οὐκ εἶς, ἐπὶ ἀπω-
λείᾳ αὐτῶν, ἀλλὰ θέλει πάντα σωθῆ-
ναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
Διὸ καὶ γὰρ εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τῆ ἐρατῆ
καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς τῆς προσκλήρου
ζωῆς, ἄδον ἐμαυτὸν ὑποτάσσας τῆ ἀμαρ-
τανῆ, καὶ τῆς ἡδονῆς δειλώσας, ἐπιπέπαιστον
ἀχειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ἀποίημα ἐπὶ πλά-
σμα σὸν γιγνώσκων, οὐκ ἐπιπέπαιστον τὴν
ἐμαυτῆ σατηρίαν ὁ ἄθλοισ. τῆ δὲ σῆ ἀ-
μεβήτω δὲ σα λαγχία θάρρησαι, προ-
σέρχομαι. Δέξαι δὲ καὶ ἐφιλανθρώπου
θεῶν, ὡς τὴν πόντιον, ὡς τὸν ληστῆν, ὡς τὸν
πολῶ.

πρώτου ἕως τοῦ ἑσπέρου. Ἐφ' ὅν μὲν πρὸ
βαρὺ φορτίον ἔσθ' ἁμαρτιῶν, ὅτι τὸ ἁμαρ-
τῖαν ἄρῳν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰ ἀδελεί-
α ἔσθ' ἀνθρώπων ἰώμενος. Ἐστὺς κοπιῶν
ταὶ καὶ πεφορτισμένους, πρὸς σεαυτὸν
καλῶν καὶ ἀναπαύων. ὁ μὴ ἐλθὼν κα-
λέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς εἰς
μετανοίαν. καὶ καθάρισέ με ὑπὸ πτω-
χῶν μόλυσμοῦ σαρκὸς καὶ πῆς. διδάξόν-
με, ἐπιτελεῖν ἀγνωσκῶν ἐν φόβῳ σου.
ἵνα ἐν καθαρῇ τῷ μαρτυρίῳ τῆς σωτη-
ρίας ἡμετέρας, ἔσθ' ἀγαπηάτων σε τὸν μετρί-
δα ὑποδεχόμενος, ἐνώθε τῷ ἀγίῳ σώ-
ματί σου, καὶ αἵματι. Ἐξῶσε ἐν ἐμοὶ κα-
τοικῆντα Ἐμῶντα, σὺ τῷ πατρὶ, καὶ
τῷ ἀγίῳ σου πνεύματι. Ναὶ κύριε ἰσχυρὸς ὄψμα.
Ἐμὴ εἰς κείματα μοι γένοιτο ἡ μεταληψίς
ἔσθ' ἀχρεῶν Ἐ ζωοποιῶν μυστηρίων σε.
μὴ δὲ ἀδονῆς γροίμην, ψυχῆτε Ἐ σώ-
ματι, ἐκτὸς ἀναξίως αὐτῷ μεταλαμβά-
νειν, ἀλλὰ δός μοι μέχει τελευταίας με

αἰαπνοῆς, ἀκπτακρίτως ὑποδέχεται
τὴν μείδα τῆς ἀγασμαίων σου, εἰς πιδό
ματος ἀγίου κοινωνίας, εἰς ἐφόδιο ζωῆς
αἰωνίου, ἔ εἰς ὑπέρσε δεκτον λόγο λογίας,
τὴν ἐπὶ τῆ φοβεροῦ βήματός σου. ὅπως
αὐ καὶ γὰρ σου πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου,
μέτοχος γήουμα τῆς ἀκπράτων σου ἀγα
θῶν, ἄν ἠτοίματας τοῖς ἀγαπασίσει κί.
εἰ οἷς δεδοξασίως ὑπαρχεῖς εἰς τὴς
ἀφθας, ἀμὴν.

Εὐχὴ ἔπειτα τῆ εἰ ἀγίοις πρὸς ἡμῶν
ἰωάννη τῆ χειροσάμου.

Κτό θξμε, οἶδα ὅτι ἐκ εἰμι ἀξίος, ἐστὶ ἰ
κατός, ἵνα με ὑπὸ τὴν σέγλω εἰσέλθης
τῆ οἴκε τῆς ψυχῆς, διότι ὀλη ἔρημος καὶ
καταπεσῶσα ἐστὶ καὶ ἐκ ἔχεις παρῆμοι
τόπον ἀξίον τῆ κλίνας τὴν κεφαλῶν.
ἀλλ' ὡς ἐξ ὑψους δὴμάς ἔτα πείνωτας
σοκωτοῖς, συμμῶν ἰασαὶ καὶ καὶ τῆ τα
πεινώσει με. ἔ ὡς καὶ πρὸς εἰσπληφῶ
καὶ φάτη ἀλόγιον ἀνακλιθῶμαι, ἔ τως

κα-

κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτῃ τῆς ἀλόγου
μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἰσχυρῷ σώματι
εἰσελθεῖν, καὶ ὡς ἐκ ἀπηνέχουσας
σελθεῖν καὶ σκεδαιτηῖσαι ἀμαρτωλοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπτοῦ, ἔγω κα-
τὰδεξάμην εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τῆς τα-
πεινῆς μου ψυχῆς τοῦ λεπτοῦ, ἔ-
μαρτω-
λοῦ, ἔ-
ὡς ἐκ ἀπίστων τῶν ὁμοίων μοι πά-
ρην καὶ ἀμαρτωλὸν προσερχομένῳ καὶ
ἀπίστῳ ἰσχυροῦ, ἔγω σπλαγχνίσθητι, καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ προσερχομένῳ,
καὶ ἀπίστῳ ἰσχυροῦ, ἔ-
ὡς ἐκ ἐβδελύξω τὸ
ρύπαρον ἐκείνης σόμα καὶ ἐνάγεις κατα-
φιλέναι, μὴ δὲ ἐμὲ βδελύξῃ τὸ ρύπα-
ρότερον ἐκείνης σόμα, ἔ-
ἀναγίσειρον, μὴ
δὲ τὰ ἔμυστα, ἔ-
ἀκάθαρτά μου χεῖλη
καὶ βίβηλα, ἔ-
τῶν ἀκαθαρτοτέρων μου
γλαφασα. ἀλλὰ ἡλείψω μοὶ ὁ ἁγίος
τοῦ πατρὸς σου σώματα, ἔ-
τῆς πνίξι σου
ἁματός, εἰς ἁγιασμόν, καὶ φωτισμόν
καὶ ῥῶπιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ
τοῦ

τῆ σώματος, εἰς κηφισμὸν τῆ βαρύς τῆ
 πολλῶν μετὰ πλημμελημάτων, εἰς φυλα
 κτήριον πάσης δαβολικῆς ἐνεργείας.
 εἰς ἀποξοπλὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης
 μου καὶ πονηραῖς σμυθηθείας. εἰς ἀπονί
 κρωσιν τῆ παθῶν. εἰς πειποίησιν τῆ
 ἐντολῶν σου, εἰς προδήκλω τῆς θείας
 σου χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας ἀ
 κείωσιν. ἔ γ' ὡς καταφρονῶν προσέρχ
 μάσοι χε' ὁ θεός, ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῆ ε
 φάτῳσας ἀγαθότητι. Ἐἵνα μὴ ὀπισθορῶ
 ἀφιστάμην τῆς κοινωνίας σου, θηεῖσθαι
 πὸς ὑπὸ τῆ νοητῆ λύκου γλυκάμα. διὰ
 θεομαίσου ὡς μένος ὦν ἅγιος διάφορα,
 ἀγίασόν με τῆ ψυχῶν ἔ τὸ σῶμα. τὸν νῆν
 ἔ τῆ καρδίας, τὰς ἰεφρὰς καὶ τὰ ἀσπλάγ
 χνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισσον, καὶ ῥίζωσον
 τὸν φόβου σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἔ τὸν ἀ
 γιασμόν σου, ἀλεξάλειπτον ἀπ' ἐμῆ πεί
 σον. καὶ χυεῖ μοι βοήθεις ἔ ἀντιλήπτωρ
 κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ πλὴν ζωῶν μου, κα
 ταξῶν

ταξιῶν με ἐπὶ τῆς ἐκδιξιῶν σου παραστά-
σεως καὶ τῆς ἀνάστασιν. Διχαίς καὶ πρε-
σβείαις τῆς παραχρῆμας μῆς. τῆς ἀν-
λωνσε λειτουργῶν καὶ ἀχράντων διωά-
μιων, καὶ παύτων τῆς ἀνάστασιν τῆς ἀπ' αἰ-
νῶσιν ἀνάστασιν πάντων, ἀμὲν.

Εὐχὴ ἕτερα, συμειῶν τῆς μεθραστῆ.

Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκέραιος κς. ὁ δευ-
κτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον, τὸ
ἡμέτερον ὄλον προσλαβόμενος φύρα-
μα, ἐκ τῆς ἀγαθῶν καὶ παρθενοικῶταί μά-
των τῆς ὑπερφύως κησάσθησιν, πῆς θεῆς
ἐπελδύται, ἐ δὲ δοκίμα πῆς αἰδίου χεῖ ἰϋ,
σοφία τῆς, καὶ εἰρήνη καὶ δυνάμις. ὁ τῆς
προσλήμα πῆς τὰ ζωοποιὰ καὶ σω-
τήρια πάθη καταδέξάμενος, ὁ σαυρὸν,
τῆς ἡλως, τῆς λόγχην, τὸν θάνατον, ἐκρω-
σόντες τὰ ψυχροφθόρα πάθη τῆς σώμα-
τος. ὁ τῆς ταφῆς σου τὰ εἶδη ἀδυσκιδύσασιν
βασιλεία, θάψον μου δεῖ τῆς ἀγαθῶν
λογισμῶν, τὰ πονηρὰ δεῖ βασιλεία, καὶ
τὰ

τὰ τῆς ποιηθείας πνύματα δεσπείδα
 σον. ὁ τῆ τριημέρωσ ἐ ζωηφόρωαίναςά
 σει, τὸν πεπνωκότα προπάτορα ἀνασή
 σασ, ἀνάσῃσὸν μετῆ ἁμαρτία κατολιθῆ
 σαιτα, ζόπυς μοι μετανοίαεὐποσιθίμε
 νος. ὁ τῆ ἐνδόξωσ ἀναλήψει, ὁ σαρκὸς
 θεώσας τὸ πρὸς λημμα, καὶ τῆτο τῆ δε
 ξιά καθέδρα πμήσας τῆ πρὸς. ἀξίωσὸν με
 δεῖ τῆς τῆ ἁγίωνσ μασηείων μεταλή
 ψειωσ, τῆς δεξιάς μερίδος ὅ σωζομένων
 τυχεῖν. ὁ τῆ ὀπιθιμίας τῆ παρακλήτου
 πῆς, σὺ δὲ ἡμίμα τῆς ἱερέσ μαθηταῖ
 ἔργασάμενος, δοχεῖον καὶ μετῆς αὐτοῦ
 ἀνάδειξον ἐπελούσεως. ὁ μέλλον πᾶ
 λι ἐρχεσθαι κείνη τῆ σικυκλήν ἐν δε
 κησομῶν, ἀδουκῆσιν καὶ μετῆ προῦπαστῆ
 σάσοι ἐν νεφέλαις, τῆ κειτῆ καὶ πλάδη
 με, σὺ πᾶσι τοῖς ἁγίοισ. ἵνα ἀτελοῦ
 τίτως δοξολογῆς ἐ ἀνυμῶσ, σὺ τῆ
 ἀρχωσ πῆ, ἐ τῆ παραγῶ ἐ ἀγαθῆ
 ἐ ζωοποιῶσ πῆ. νῦν ἐ αἰ, ἐ εἰς τῆς
 αἰῶνας,

αἰῶνας, τῷ αἰῶνων, ἀμὲν.

Εὐχὴ ἑτέρα τῆ αὐτῆ.

W^c ς ὅτι τῆ φοβεῖσθαι, Ἐ ἀπροσπολήπτε
παρεσηκασθήματος χεῖ ὁ θεός, καὶ δίκαια
ὑπέχου, Ἐ λόγον ποιήματος τῷ ἐμοὶ πε
πραγμάτων κακῶν, ἔτω σήμερον, πρὸ τῆ
φθάσαι τὴν αἰῶν τῆς κατακείσεώς μου,
ὅτι πρὸ ἀγίωσι θυσιασθεῖω, παρὶς ἀμὲ-
νος ἐνώπιόν σου, καὶ τῷ φοβεῖσθαι καὶ ἀγίων
ἀγγέλων σου, κατακαμπτόμοδος ὑπὸ τῆ
ἰθὺς σινειδότος, προσφέρω τὰς πονηρεί-
ας καὶ ἀθέτους πράξεις, θεικυβδύων
αὐτάς Ἐ δημοσιδύων, ἴδε κέ τ' ἔτα πείνω-
σίν μου Ἐ ἀφθυσάσαι τὰς ἀμαρτίας μου.
ἴδε ὅτι ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τείχας
τῆς κεφαλῆς ἀγαθόμια μου πῆρ ἔκ ἔπρα-
ξα κακῶν, ποῖον ἀμαρτίμα ἔκ ἐποίησα;
ποῖον κακὸν ἐδίετυπωταμίω ἐν τῇ ψυ-
χῆ μου; ἦδη δὲ Ἐ ἐνώπις ἔργους διεπραξά-
μιω, πορνείαν, μοιχείαν, ὑπερηφανίαν
ἀλοζονείαν, λοιδορίαν, βλασφημίαν,

ἀρρο-

ἀρτολογία, βρασμὸς γέλωτα, μίθλιος,
γαστριμαργία, ἀδδηφασία, μῖσος, φθό-
νον, φιλαργυρία, φιλοχρηματία, πλεο-
νηξία, φιλαυτία, φιλαδοξία, κέρταχλὴ,
ἀδικία, ἀχροκέρδεια, ζηλοτυπία,
καταλαλία, παρανομία, πᾶσαίμου
ἀθήνη, καὶ παῖ μέλας ἐμῶκα. ἔφθει-
ρα, ἡ χρείωσα, ἔργος ἕκον γρόμφορ, κα-
δὸλυ πᾶ δ' ἐβόλου καὶ οἶδα κῆ, ἐπ' ἀμῶ-
μῖαμα ὑπερῆραν πέν κεφαλῶμα ἀλλι-
ἀέκαστον τὸ πλῆθος τῆς οἴκπρμῶσου,
καὶ τὸ ἔλεος ἀφατον τῆς σῆς ἀνέξικέκου
ἀγαθοσύνης. Ἐκ ἔστιν ἀμαρτία, ἡ κα-
κῶσα πῶ φιλανθρωπία σου.

Διὸ παυθᾶμασε βασιλεῦ ἀνέξικα κῆ,
θαυμάσωσον καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἀμαρτω-
λῶ τὰ ἔλιπτε. δέξον ἂν τῆς χησότητός-
σε διώαμιν, καὶ ἐμφάνισον πῶ ἰχλὼ τῆς
ᾧσολάγχου ῥοσῆς σου, καὶ ἰπτερέ-
φοντα δέξαι με τὸν ἀμαρτωλὸν. Δέξαμε-
νε, ὡς ἐδέξω τὰ ἄσωτον, τὸν λησλῶν
τῶν

ἢ πόρῳ. Δίξαμε τὸν πέρβαλλοίτῳ,
Ἐ λόγῳ, Ἐ ἔργῳ, Ἐ ὀπίθυμια ἀτόπῳ, Ἐ
εὐθυμήσει ἀλόγα ἡμαρτηκότασσι.

Κ. αἰ ὡς τοὺς περὶ τῶν ἐν δεκάτῳ ὥραν ἐ-
δέξω μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, ἔτῳ δὲ
ξυγκάμει τὸν ἁμαρτωλόν. πολλὰ ἐπλημ-
μέλησα, Ἐ ἠσέλησα, Ἐ ἐλύπησα τὸ πᾶν
σὺ τὸ ἅγιον. καὶ παρεπίπρυνα τὰ φίλα
ἔρωπα σαλῆχρα σου, καὶ ἔργῳ καὶ λό-
γῳ καὶ διαλοία, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, φα-
νεραῖς τε καὶ ἀφανῶς, ἰκουσίως τε καὶ ἀ-
κουσίως, Ἐ οἶδα ὅτι παρασήσεις τὰς ἁ-
μαρτίαις, ἔμπροσθέν μου σιωπῶντα, οἷα
Ἐ παρ᾽ ἐμὲ γενῆσαι, καὶ σιωπαῖς λό-
γῳ μετ' ἐμῆ ὑπὲρ ὧν ἐγνώσει, ἀσύγ-
γνωστα ἔπραξα ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ κέ
κέ, μὴ τῆ θησάτα κολοῖ. μὴ τῶ θυμῷ
σε ἐλέγξης με μὴ δὲ τῆ ὀργῆ σου κωδῶ-
σης με. ἐλῆσόν με κέ, ὅτι ἐμόνον εἰμι ἀθε-
νῆς, ἀλλὰ Ἐ σὸν εἰμι πλάσμα. Σὺ μὴ
κέ, ἔπεσθῆξας ἐπ' ἐμὲ τὸν φόβοισου,
ἐγώ

ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα.
σοὶ ὡς μόνῳ ἤμαρτον, ἀλλὰ δέομαί σου
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κέσιν μετὰ τῆ δόλῃ σου.
ἐὰν γὰρ ἀνομία παρατηρήσῃς κέ κέ, πῶς
ὑποστήσεται. ἐγὼ γὰρ εἰμι τὸ πέλαγος τῆ
ἀμαρτίας, ὃ ἐκ εἰμι ἄξιός, οὐδὲ ἰκανὸς
ἀτρίψαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ἕψος τῆ οὐρανοῦ,
ἀπὸ τῆ πλήθους τῆ ἀμαρτιῶν μου, ὧν
ἐκ ἔσιν ἀειθερῆς. πᾶσα γὰρ κακοπρα-
γμία καὶ ὀπίνοια, καὶ μεθοδία σατανικῆ,
δυσφθορά, ῥύσεις, μαλακία, παιδο-
φθορία, μνησικακία, συμβουλία πρὸς
ἀμαρτίαν, γαργαλισμοὶ, ἄλλα τε μυρία
πάθη οὐκ ἐξέλιπον ἀπ' ἐμέ. ποίοις γὰρ
ἐ διεφθάρην ἀμαρτήμασι; ποίοις ἐ συ-
νεχέδην κακοῖς; πᾶσαν ἀμαρτίαν διε-
πραξάμην. πᾶσαν ἀσωπίαν διεθέμην
ἐν τῇ ψυχῇ μου. ἠχρεῖώμα ἀπὸ σὲ τοῦ
θεοῦ μου, ὃ ἀνῶν. τίς ἀναστήσει με τὸν ἐ-
πιούτοις, κακοῖς, καὶ τοσοῦτοις περιπε-
σοῦντα πλημμελήμασιν. ὅτι σοὶ κέ ἤλ-

πισα

πτα ὁ θς̄ κς̄, εἴςι μοι σῆλας ἐλπίς, ἐν-
κᾶ ἡ σι λάνθρωπίας, τὰ πλήθη τῆς ἀνο-
μιᾶν κς̄, γλυῖ μοι σῆρ, & κῆ τες οἰκτρ-
μές σε & τὰ ἐλίπσε, αἴθε ἔφθε συγχό-
ρησον μοι τὰ τα ὅσα σοι ἤμαρτον, ὅτι πολ-
λὰν κακῶν ἡ ψυχη κς̄ ἐπλήσθη, & ἐκ ἔσω
ἐν ἐμοὶ σῆλας ἐλπίς. ἐλίπσον με ὁ θς̄ κῆ
τὸ μέγα ἔλεός σε. καὶ μὴ ὄπο δώσης μοι
κατὰ τὰ ἔργα κς̄ ἀλλ' ἐπίσρεψον. ἀπ-
λαβῆ, ῥῦσαι πλὴν ψυχίω κς̄ ὄπο τῆς συμ-
φυσίτων αὐτῆ κακῶν, & δευῶν προλή-
ψιων, σῶσον με σῆ κς̄ τῶ ἔλεός σου, ἵνα
ὄπκ ἡ ἀμαρτία ἐπλεότασσι, ὑπὲρ περισ-
σώτη ἡ χάρις σου, & ἀνέσω & δοξάσω-
σε δευ παντός, πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου. Σὺ γῶ εἶ θεός τῆς μετανοούν-
των, καὶ σῆρ τῆς ἀμαρτανόντων, καὶ σὸι
πλὴν δόξαι ἀναπέμπομεν, σὺ πᾶ ἀνάρ-
χω σου πατεὶ, & τὰς πυναγίω & ἀγαθῶ
& ζωοποιῶ σου πνδύματα κς̄ & αἰς &
εἰς τοὺς αἰῶνας τῆς αἰώνων, ἀμήν.

Σ

ΚΘΕ

Τοῦ Θεοῦ δαμασκίω.

Δέσποτα κύριε ἰσχυρὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἰσχυσίαν ἀνοίξαι ἀφισία ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς ἔφιλατος πάρεδόμενος πάντα τὰ ἐγνώσει ἔαγνοία πλάσματα, ἔαξίω σόνμε ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν ἅ θεῶν ἔαδόξων ἔαχρηάτων ἔαζωοποιῶν σε μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθάρσιν ἔαγιασμόν ἔαῤῥαβεία τῆς μελλούσης ζωῆς ἔαβασιλείας. εἰς τεῖχος ἔαβοήθειαν ἔαἀναξοπλιῶν τῶν ἐναντίων. εἰς θάλασσαν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἰ θεὸς ἐλέος ἔαοἰκτρυμῶν, ἔαφιλαφροσύνας, ἔατοῖ τὴν δόξαν ἀναπέμψομεν, σὺ τὰ πᾶσι ἔατὰ ἀγία πνεύματι καὶ αἰεὶ, ἔαεἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Ὅτι δὲ ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχρηάτου σου σώματος, καὶ τοῦ πνεύματος σου, καὶ ἀχρηάτος σου, καὶ ἀχρηάτος σου, καὶ ἀχρηάτος σου.

ἐμὴν τὰ ἰσθμῶν, καὶ πῖνον μὴ ἀλαλείων τὸ
σῶμα. Ἐ δῆμα σου τὸ χυῖ Ἐ θεῷ με ἀλλὰ
ἐπὶ οἰκτιρμοῖς σου ἰσθμῶν, προσέρχου
μαίσοι τὰ εἰπόντι, ὁφώγων μετὶ σαρ-
κα, καὶ πῖνον μετὰ αἷμα, σὶ ἐμοὶ κλύεις,
καὶ γὰρ σὶ αὐτῶ. Ἐ λα γχνίδη πῖν κῆ, Ἐ
καὶ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτα-
λὸν, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἐμοῦ κῆ τὸ ἔλεός
σε. Ἐ γνέσωμαι τὰ ἄγαταῦτα, εἰς ἴα-
σιν Ἐ κάθαρσιν, καὶ φάτισμόν Ἐ φυλα-
κτικόν, καὶ σωθειάν, καὶ ἀγασμόν ψυ-
χῆς καὶ σώματος. εἰς ἀποφοπλὴν πά-
σης φαντασίας, καὶ ποιηρᾶς πράξεως,
καὶ ἐργείας βασιλικῆς κῆ τῶν ἀδελφῶν
αὐτῆς σὶ τοῖς μέλεσίμου ἐργουμέ-
θου, εἰς κἀρρήσιαν Ἐ ἐγχαίτην πῖν σφῆς
σὲ, εἰς διόρθωσιν βίου, καὶ ἀσφάλειαν.
εἰς ἀνέξισιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος, εἰς
πλήρωσιν σὶ τολῶν, εἰς ἀνδύματος ἀγῆ
κοινωνίας, εἰς ἐθρόθον ζωῆς ἀγωνίου, εἰς
ἀπολογίαν ὁπρῆσδκπν, τῆς ἐπὶ τῶν σφῆ-
312.

Βεροῦ βήματός σου, μή εἰς κείμεα, ἢ εἰς
κατάκείμεα. Εὐχὴ ἑτέρα,

ἐκ τῶν θεῶν ἐρατήσουσιν τῆς ἀγάπης ριπταί-
λέφεις, συμεῶν τῶ νείμ θεολόγου.

Ἄ πο ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυραῖ
καρδίας.

Ἄ πο ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ φωνῆς ῥεπα-
τωμένης.

Δ ἔξιδίπτη χεῖρες, Ἐ κήτρωσά κωδύμους.

Μ ἢ τοὺς λόγους μή τοὺς ἔσθρας, μή δὲ τῶ
κίαι γυνήαν.

Δ ὅς υοι παρήσια λέγειν, ἀ βιβέλιμα
χέμου.

Μ ἄλλον δὲ Ἐ διδαξόμε, ἦμι δὲ ποιῶν Ἐ
λέγειν.

Ἡ μαρτον ὑπὸ τῶ πέρκιν, ἦ μαθεῖσα πῶ
κατάγεις.

Μ ἕρον ἰχωνισαμῶμη, ἦ λθε σολμηρῶς ἀ-
λεῖψαι.

Σ εἰ τοὺς πόδας τῶ χεῖς ἔμου, τῶ δασέτου
καὶ θεῖ με.

.Ω' ε

Ὡς ἐκείνου οὐκ ἀπίστα προσελθούσιν ἐν
καρδίας.

Μὴ δ' ἐμὲ βδελύξῃ λόγους δὲ παράχρη-
μοι πόδας.

Καὶ κρατήσῃς, ἔφιλησας, ἔπερσείβω τῆν
δακρύων.

Ὡς πολυπλήτω μύρω, τούτους πολυμῶς
ἀλείψω.

Πλῆθόν με τοῖς δάκρυσίμου, κάθαρτον ἀ-
πίς με λόγε.

Ἄρβος ἔτα πλάσματά μιν, ἔσυγγνώμην
παραχίμοι.

Οἶδας τῆν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας ἔσται
τραύματά μου.

Καὶ τοὺς μώλωπας ὀραῖ μιν, ἀλλὰ ἔτι
πίστι οἶδας.

Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις, ἔ τοὺς στε-
ναγμούς ἀκείεις.

Οὐρανθαίσεις θεῖμα, ποιητάμου λυξω-
τάμου.

Οὐδέ σαλαγμὶς δακρύων, εἰδὲ σαλαγμῶν
πῆμας.

Τὸ μὴ ἀδικεῖν γένον μου, ἵνα ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἴπιθόντι ἐν ἐνώπιόν σου τὰ μίσητά μου, ὡς πρῶτον ἡμῶν.

Γεγραμμῆσόν με τυχάνει, ἵνα ἴδωσιν τὰ πεινώσιόν μου.

Γ' ἰσχυροῦ τὸν κόπον δόσας. Ἐταῖα ἀμαρτίας πάσαι.

Αἴφες μοι εἴ τῆ ἁλῶν, ἵνα καθαρᾶ καρδίᾳ, Πειθόμῳ δλογοῖα, καὶ ψυχῇ σωτὴρ ἡμῶν.

Τῶν ἀχαιῶν σου μετὰ ἄνω, καὶ πανάγων μυστηῶν.

Οἷς θωῖται καὶ θεοῦται, παῖς ὄξω γωνε καὶ πικῶν.

Εἴξιλικνωῦς καρδίαι. σὺ γὰρ εἶπας ἀποτάμου.

Παῖς ὄξω γωνε μου τὴν σάρκα, πίνων δέρι καὶ τὸ αἷμα.

Εἴ μοι μὴ οὗτος μῦθος, ἐν αὐτῷ δ' ἔγωγε τυχεῖται.

Αἴμα

Α' ἀπὸ τοῦ ὀνόματός σου, πατέρα, τοῦ ἀγαπῶμένου
καὶ Θεοῦ μου.

Γ' ὡν γὰρ θέλω ἀμάρτημα, ἔθετοποίησάν μου
εἰτών.

Ο' ἡμῶν ἐν ἐμοὶ μόνος, ἀλλὰ μὴ σὲ χέρις.

Τ' ἐφωτὸς τῆ τεισηλίου, τῆ φωτίζοντος τὸν
κόσμον.

Γ' γὰρ οὐκ ἐν μόνος μόνος, διὰ σου τῆ ζωῆς
δότης.

Τ' ἡς προῆς με τῆς ζωῆς με τῆ ἀγαλλία-
ματός μου.

Τ' ἡς τοῦ κόσμου σωτηρίας, ὁμοῦ σοι προ-
σῆλθον.

Ω' εὐραῖα μετὰ δακρύων, ἔφαχῆς σιωπῆ-
ταιμωρίας.

Λ' εἶδον τῆ ἐμῆ πλάσματός σου, ἵνα δὲ τοῦ
λαβεῖν με.

Κ' ἐπὶ τῆ σὺν ζωοπαροχῶν, καὶ ἀμίμητων
μυστηρίων.

Μ' ἀπαχῆν ἀκατακρίτως, ἵνα μόνος καθὼς
εἶπας.

Μετ' ἐμῆ τῆ τριαθλίου. ἵνα μὴ χάρις ἀφ-
ρών με.

Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάτος ἀφαρπάση με
δολίας.

Καὶ πλαιύσασαι ἀπαγάγη, τῶν θεοποιῶν σου
λόγων.

Διὰ τῆ πόσει προςπίτω, καὶ θερμῶς αἰα-
βοῶσι.

Ὡς τὸν ἄσωτον εἰδέξω, Ἐπὶ τὸν πόρνον προ-
σελθῶσι.

Ὅ ἕτω δέξαι με τὸν πόρνον καὶ τὸν ἄσωτον
οἰκῆριον.

Ἐν ψυχῇ σου τετεμεμένη, νυῦ γὰρ προσε-
χθῆνός σε.

Οἶδα σε ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγὼ ἐκ ἔπιμασέου.

Οἶδα ἡ πράξι τὰς πράξεις, ἀλλ' ἐγὼ κατήρ-
γασάμην.

Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος
παισμάτων.

Ὅτι ἐμαρτυμαίαν πλῆθος, ὑπερβίβει
τῆ θεῶ μου.

Τὴ

Ἦνὸν πολλὸν μικροθύμια, καὶ φιλαΐαν
ἄκραν.

Α' ἄλλ' ἄγε συμπαθείαι, τοὺς θερμῶς με-
τανοοῦται.

Καὶ παθάρεις ἔλαμπρύνεις, καὶ φωτὸς
ποιεῖς μετόχους.

Καὶ ἰσχυροὺς θεότητός σου, ἰργαζόμενος ἀφ-
θόνως.

Καὶ τὸ ξέον ἔαγγέλοις, ἔαυτὸν διανοίας.

Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλὰ κίς, ὡς περ φίλοις
σου γησίοις.

Ταῦτα το λυηρὸν πειθεῖμι, ταῦτα με πτε-
ροῖ χέμου.

Καὶ θάρρων τῆς σαῖς πλουσίας, πρὸς ἡ-
μεῖς ἀεργεσίας.

Χαίρων τὸ ἔξέμων ἄμα, τὸ πρὸς μετα-
λαμβαίω.

Χόρτος ἂν ἔξοιον θαῦμα, εὐροσιζόμενος
ἀκαίως.

Ὡς περ οὐκ ἡβάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως
καγομένη.

Τοῖνω

Τοίνυν διχαίσω γνώμη, διχαίσω δὲ
καρδία.

Εὐχαίσεις μέλει μου, τῆς ψυχῆς ἔ τῆς
σαρκός μου.

Προσκυνῶ καὶ μεγαλιώω, καὶ δοξάζωσθε
θεῖ μου.

Ὡς ἐβλογημένων ὄντα, κυῶ, τε καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐχὴ ἐτέρα, τῆς χερουσόμης.

Ὅ θς, αἰδός, ἀφεις, συγχώρησον μοι τὰ πλημ-
μελήματά μου, ὅσα σοὶ ἤμαρτον, εἴτε ἐν
λόγῳ, εἴτε, ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ δόξαναια.
ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀ-
γνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθός
ἔ φιλάνος. καὶ τῆ πρεσβείᾳ τῆς παλαι-
χραΐτισης, μρξ, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν
ἔ ἀγίων δυνάμεων, ἔ πάντων τῶν ἁγίων
τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι διαρισποσάντων, ἀκα-
τακείτως δόδοκσον δέξασθαι τὸ ἁ-
γιον καὶ ἀζευκτόν σου σῶμα, καὶ τὸ τίμιον
αἷμα, εἰς ἰασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος,

καὶ εἰς ὑβάλειψιν τῆς πονηραῖν μου λο-
γισθῆναι. ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, ἔ ἡ δύ-
τακτις, ἔ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ,
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. νυνὶ καὶ αἰεὶ, ἔ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῆς ὠάνων, ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

○ Ἐκ εἰμὶ ἱκανὸς δέασοτα κύριε, ἵνα εἰσέλ-
θης ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου, ἀλλ'
ἐπειδὴ βούλεις σὺ ὡς φιλάδης οἰκεῖν ἐν
ἐραὶ, θάρσων προσέρχομαι κελύεις. ἀ-
ναπετάσω τὰς πύλας αἰς σὺ μόνος ἐδη-
μιέργησας, ἔ εἰσέρχῃ μετὰ φιλάνθρω-
πίαν ὡς πέφυκας. εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις
τὸν ἐσκοπισμὸν μου λογισμὸν, πῶς δὴ
ὡς τοῦτο ποιήσεις, ἔ γὰρ πόρτιον προσελ-
θοῦσάν σοι μεταδακρύων ἀπέφυγες, οὐ
δὲ τελώνιον ἀπεβάλου μετανοήσαντα,
οὐδὲ λησιμὸν ἐπι γόντα τὴν βασιλείαν
σε ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτιον μετανοή-
σάντα κατέλιπες ὁμῶς, ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ
τῆς μετανοίας σοι προσεχρήσεται ἀπαν-

τας,

τας, ἐν τῷ χορῷ τῆς φίλων κατέταξαι,
ὁ μόνος ὑπάρχων ἀλογημένος πάντοτε.
τυῶ καὶ εἰς τοὺς ἀπειράτους ἀγῶνας, ἀ-
μύω.

Τυῶ αὐτοῦ

ἔϊϋ χεῖρόθ' με, ἀνθε, ἀφθν, ἰλάθητι, καὶ
συγχώρησόν μοι τὰ ἁμαρτώλα, Ἐ ἀχρεῖα,
καὶ ἀναξίω δέλωσα, τὰ πταίσματα, καὶ
πλημμελήματα, Ἐ παραπτώματα μὲν,
ὅσα σοι, ἐκ νεότητός με, μέχρι τῆς παρού-
σης ἡμέρας καὶ ὥρας ἡμαρτόν. εἴτε ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγῳ, ἢ ἔρ-
γῳ, ἢ ἐπιθυμίᾳ σοι, ἢ ὀφλοῦμασι, καὶ ἐ-
πιτιδύμασι, Ἐ πάσαις μουσαῖς ἀγῶ-
σοι. Ἐ τῆς πρεσβείας τῆς ἀσπύρας κυ-
σάσης σε παραχρῆμαί σου, καὶ ἀειπαρθένου
μαρίας τῆς μητρός σου, τῆς μόνης ἀκατα-
χυνώτου ἐλπίδος, Ἐ προσασίαι Ἐ σωτη-
ελαμμ, κατὰ ξίωσόν με ἀκατακρίτως με
ταλαβεῖν, τῆς ἀχρεῖτων, Ἐ ἀθανάτων,
καὶ ζωοποιῶν Ἐ φεικτῆρ μου κείων σου.
εἰς ἄφροσιν ἁμαρτηῶν, καὶ εἰς ζωὴν ἀφί-

ἔτοιμαίς ἀγασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώ-
μην, ἔϊασιν, ἔ υγείαν ψυχῆς τε ἔ σώ-
ματος, καὶ εἰς ἕξάλειψιν, καὶ παντελῆ
ἀφαιισμόν, τῆς πονηρῶν με λογισμῶν, ἔ
ἐπιθυμῶν, καὶ προλήψεων, ἔ ενκτε-
θειῶν φαντασιῶν, τῆς σκοτεινῶν καὶ πο-
νηρῶν πηλομάτων, ὅτι σοῦ ἑσικῆ βασι-
λεία, καὶ ἡ δειάμας, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τι-
μή, καὶ ἡ προσοικτωήσις, ἐν τῷ πατρὶ ἔ
ἐν τῷ ἀγίῳ σου πτ. νωῦ καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῆς αἰῶνων, ἀμὲν.

Εὐν ἡ ἑτέρα, ἰωάννου τῆ δαμασκηνῆ.

Πρὸ τῆς θυρῶν τῆ ναῶ σου παρέστημι, καὶ
τῆς δευτέρου λογισμῶν ἐκ αἰεία μαρ. ἀλλὰ
σὺ χεὶ ὁ θεός, ὁ τελώνων διαμαίωσας, καὶ
χανααίαν ἐλεήσας. καὶ τῶ ληστῆ παρα-
δείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξέοι μου τὰ
σπλάγχχνα τῶ θιλαυθραπίαςου. ἔ δέξασθ
με προσερχόμενον, καὶ ἀπτόμεθόν σε, ὡς
πτενὸ πόριον ἔ πτενὸ ἀμυέριον ἡ μὲν γὰρ πτ
κρασεῖδου σου ἀψαμῶρη, ὀχρῶε πτεν
ἴασιν

ἴασιν ἔλαβον, ἡ δὲ πύξ σου ἀχραντίνου
πόδα κρατήσασα, ἔλυσεν ἡμᾶς ἀμαρτίας
μάτων ἐκομίσασα. ἐγὼ δὲ οὐκ ἐλείπετός ἐλα-
σον τὸ σῶμα τοῦ σώματος δεξιά σου, μὴ κατα-
φλεχθεῖν, ἀλλὰ δέξασθε ὡς περ ἐκεί-
νας, Ἐφώτισαν με τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ
πνεῦμα, καταφλέγων με τὰ δὲ ἀμαρτίας
ἐγκλήματα σπινθέραις τῆς ἀσπύρας πε-
κύσθησι, Ἐπὶ ἐκτραβίαν δεινὰ μείων. ὅτι
ἐπιδοκῆτος εἶμι τῆς ἀγάπης σου ἀκούων,
ἀμὲν. Εὐχην ἔπρα, τῆς χεῖρος σου.

Π ἡ δὲ ἀγάπη σου ὁμοιωθήσεται σου ἀληθῶς, ὅ-
τι ἡ δὲ σου τῆς θεῆς τῆς ζωῆς, ὅ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον ἀμαρτωλοὺς σώσασθαι, ὡν πρῶτος
ἐγὼ εἶμι, ἵνα πικρῶν, ὅτι τῆς τοῦ αὐτοῦ ἔστι, πρὸ
τὸ ἀχραντίνου σώματός σου, καὶ τῆς τοῦ αὐτοῦ ἔστι,
τὸ τίμιον ἀμάσθη δέομα ἔστι ἐλέησον
ἐμε, καὶ συγχώρησον μοι τὰ παραπτώμα-
τά μου. τὰ ἐκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν
ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει, Ἐπίγνωσις, Ἐπίγνωσις
καὶ ἀγαπᾶσαι τὴν ἀγάπην σου, Ἐπίγνωσις

καὶ

φωνσε μυστήτων, εἰς ἄφισιν ἀμαρτιῶν,
Ⲙ ζωὴν αἰώνιον, ὠμίω. Ἀπερχόμενος
δε μεταλαβεῖν, λέγε καθ' ἑαυτον, τοὺς
παρόντας σίχας τὸ μεταφρασῶ.

Ι' δού βαδίζω πρὸς θεῖαν κοινωσίαν.

Π λαισργεῖ μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Π ὕρῃ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Α' ἀλλ' εἰ καὶ θαρσύνῃ πείσῃ με κηλίδος.

Εἶτα λέγε.

Τ ἄδείπνε σε τῆ μυστικῆ σήμερον ἐν θεοῦ,
κοινωνόν με παράλαβε, εἰ μὴ ἔν τοις ἐχ-
θροῖς σε τὸ μυστήριον εἰπω. ἐπιλήμασσι
δώσω, καθάπερ ὀϊκτασ. ἀλλ' ὡς ὀλησῆς
ὁμολογῶσσι, μνησθήμε κῆ, εἰ τῆ βασι-
λείας. καὶ τὰ πάλιν τρεῖς σίχας τρεῖς.

Ⲙ εὐργὸν ὤμα, φείξον ἀνὲ βλέπων.

Α' νθραξ γάρβει τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Ⲙ εἰ τὸ σῶμα, καὶ θεοῖμε καὶ ξείφει.

Ⲙ εἰ τὸ πῖνα, τὸν δὲ ἔν ξείφει ξείφει.

Εἶτα τὰ ἑοπαεῖα.

Ε' θελξε κατέβω μετ' ἐκ' ἡλλ' ὄσπε τῶ

Θείωσθαι ἔρωπι ἀλλὰ κατὰ φλέγον πυρὶ
αὐτῶν τὰ ἀμαρτίας μου, Ἐμπληθῆναι
τῆς σὶ σοὶ θυφῆς, καταξίωσον. ἵνα τὰς
δύο σκιρτῆ μεγαλιεύω ἀγαθὴ παρου-
σίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῆ ἀγίων σου, πᾶσι σι-
σιν δίσσομαι ὁ ἀνάξιος. εἰὰ γὰρ το λυήσω
σιμελθεῖν εἰς τὸν κυμφοῦρα, ὀχτὸν με-
λέγχει, ὅτι ἐκ ἔστι τῷ γάμῳ, καὶ δευτμῖος
ἐκ βαλαῦμα ὑπὸ τῆ ἀγγιέλασ. καὶ θά-
μισον κύμα τὸν ῥυπὼ τῆς ψυχῆς μου, καὶ
σῶσάν με εἰς φιλάνθρωπος.

Εἶπε τὸ δούλω.

Ἄσπαστα φιλάνε κύμα ἰὺ χεῖ ὄθς μου μὴ εἰς
κείμενοι γήριτα τὰ ἄγα ταῦτα εἴα τὸ
ἀνάξιοι εἶναι με. ἀλλ' εἰς κἀθαρσιν Ἐ-
μασιμὸν, ψυχῆς το Ἐ τώματος, Ἐ εἰς ἀρ-
ραβασα τ μελλέσας ζωῆς Ἐ βασιλείας
Ἐ μοὶ δὲ τὸ προσπολῆ ἀδμ τῆ θιὰ ἀγα-
θόν ὅστι, τίθεσθαι σὶ τῆ κῶ, τὴν ἐλπίδα
τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ

Καὶ πάλιν τοῦ δεῖπνου σου τῆ μαθητικοῦ.
Ἐπαῦ δὲ τύχης τῆς κληρονομίας σου.

Τῶν ζωοποιῶν μουσικῶν δωρημάτων.

Υμνησον ὁ θεὸς, διχαεῖς ἡσομηχά.

Καὶ τὰ δευτερευόντως, ἐκ ψυχῆς διαλέγου.

Δόξα σοι ὁ θεὸς. Δόξα σοι ὁ θεὸς. Δόξα
σοι ὁ θεὸς.

Εἶτα πάλιν διχαεῖς ἡσον ταύτῃ διχῶν.
Ἐυχαεῖς ὡσοι κὲ ὁ θεὸς με, ὅτι ἐκ ἀπώσω-
μι τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀλλὰ κοινωνοὺς με γε-
νέσθαι τῶν ἀγαθῶν σου κατηξίωσας.
Διχαεῖς ὡσοι, ὅτι μὴ πὺν ἀξίον μεταλα-
βεῖν τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ ἐπερασίων δω-
ρεῶν κατηξίωσας ἀλλὰ διὰ πᾶσα φιλαν-
θρωπία, ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐπερασίων τε ἔσθαι
ταῦτα, καὶ χαεῖς ἀμφοτέρω ὑμῖν τὰ φεικτά
ταῦτα, ἔσθαι ζωοποιῶν μουσικῶν δωρη-
μάτων καὶ ἀγαθῶν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ γενέσθαι ταῦτα
καὶ μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος,
εἰς ἀποφορῶν πάσης σαρτίου, εἰς

Τ

φωπ

φωτισμὸν τῆς ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας με,
εἰς εἰρήνην τῆς ψυχῆς καὶ μεδουάμεων,
εἰς πίσιν ἀκατάχυστον, εἰς ἀγάπην ἀ-
νυπόκειτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς
πειποίησιν τῆς εὐτολῶνσε, εἰς προση-
κίω τῆς θείας σου χεῖτος, καὶ τῆς σῆς
βασιλείας οἰκείωσιν. ἵνα εὐταῖς ἀγιασμαῖ
σου διαυτῆς φυλατῆρόμαχος, τῆς σῆς χεί-
τος μνημονόω δξαπαντός. καὶ μηκέτι
ἐμαυτῶ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τὰς ἡμετέρων δι-
ασότη, καὶ διεργέτη. καὶ οὕτω τοῦ τῆς δι-
βίς ἀπάραξ ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίε, εἰς
πλὴν ἀΐδιον κατατήσω ἀνάπαυσιν, εἴ-
θα ὁ τῆς ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυ-
τος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονῆ τῆς καθορών-
των, τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄβ-
ρήτον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν, καὶ ἡ ἀ-
νέκφρατος διφροσιμή τῆς ἀγαπώντων-
σε χεῖτε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα
κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου

Δ ἑσπο

Δ ἰσσοῦτα χεῖρόθεν, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, ἔδη-
 μιουργεῖς τῶν ἀπάντων. διχαίεις ὧσιν ὁππὶ
 πᾶσιν, οἷς παρέχεσαι ἀγαθοῖς, καὶ ὅππὶ
 τῆμιτάληψι τῶν ἀχρεάτων ἔζωοποιεῖς.
 σε μυσθεῖων. Διομαθεῖς ἀγαθὸν ἔφι-
 λατῆ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ἔ-
 σὶ τῆ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ. ἔδωρησαί-
 μοι, ἐν καθαρᾷ συνειδότι μίχρῃς ἐχά-
 τῆς με ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν
 ἀγασμάτων σου, εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν ἔ-
 εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σ ὕψος εἰς ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ἠππηγῆ τῆ ἀγα-
 σμῆ, ὁ δοτῆρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σὶ τὴν δό-
 ξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῶ πατρὶ ἔ τῶ
 ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας πάντων αἰώνων ἀμὲν.

Τ ὕμεταφραστοῦ, διὰ σίχων.

Ο δούς φοβώμοι, σάρκα σὺν ἐκουσίως.
 Ο πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους.
 Μ ἠδὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλαστεργέμου.
 Μ ἄλλον διέλθε προσμελαθῆμε σωθέσθης.

Τ 11 Εἰς

Β' ἰς πάντα εἰρμὸς εἰς νεφρὸς εἰς καρδίαν
 Φλίξον δ' ἀκαΐθαι τῷ ὄλων μου πησ-
 μάτων .
 Ψυχὴν κάθαρρον, ἀγίασον τὰς φρεσῶν .
 Τὰς λυΐκας σῆειξον, ὅς τοις ἅμα .
 Αἰδησιῶν φώπσον, ἀπλῶ πειντάδα .
 Ὁλον με τῷ σῶ συγκαθήλωσον φάβα .
 Α' εἰ σέπτε φρούρειτε, καὶ φύλατῆμε .
 Ἐκπαντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου .
 Α' γιζε καὶ κάθαρρι, καὶ ῥύθμιζέμε .
 Κάλιμιε σιωπέζε, καὶ φώπζέμε .
 Δεῖξόν με σὸν σκλώωμα πῶς μόνου .
 Καὶ μηκέτι σκλώωμα τῆς ἀμαρτίας .
 Ἰ' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδω κοινωνίας .
 Ω' εἰς πῦρ με' φάβη, παῖς κακοῦργος πᾶν
 πᾶθος .
 Πρίσβεις φέρωσι, πάντα ἠγασμείους,
 Τὰς ταξιαρχίας τε τῷ ἀσωμάτων .
 Τὸν πρόδρομόν σε, τοὺς σοφὸς δαποσίλω .
 Πρὸς τοῖς δὲ σὺν ἄχραντον ἀγνὴν μῦρα .
 Ω' ἰ τὰς λιπαρὰς δ' ἀσπλαγχνε δέξαι γέμει .
 Κ' αἰ

Καὶ φωτὸς παῖδα, τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἀγασμὸς καὶ μόνος.
Ἡ μὲν ἀγαθὴ, τῆς ψυχῶν ἔλαμπρότης.
Καὶ σοὶ πρεπόντως ὡς θεῶν καὶ δαυότῃ.
Δέξαι ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ σῶμα σου τὸ ἅγιον, καὶ τὸ χεῖρ ὁ θεὸς ἡμῶν
γλυκοτόμοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐπὶ τὸ αἷμα
σου τὸ τίμιον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. γλυκο-
το δέμοι ἡ δὺχαρῆς αὐτῆ, εἰς χαρὰν, ὑ-
γείαν, καὶ διφροσυνίαν, καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ.
Ἐδούτερα ἐλπίσεις, ἀξίωσον με τὸν ἁ-
μαρτωλὸν, σῶμα ἐκδιξιάν τῆς σῆς δό-
ξης. πρεσβείας τῆς παναχραύτησιν μη-
τρὸς, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Εὐχὴ ἑτέρα, εἰς τὴν περαγίαν θεῶν.

Παναγία Δεσποίνα θεῶν, τὸ φῶς τῆς ἐσκοπι-
σμύνης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ
καταφυγὴ, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλία-
μά μου. Δυχαρῆσαι ὅτι ἠξίωσα ἄμε τὸν
ἀνάξιον, κοιτωνὸν γλυτάσαι τοῦ ἀχραύ-

Τ 111 του

σου σώματος, καὶ τῆς τιμίου αἵματος τοῦ
ἔμοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκῆσα τὸ ἀληθινὸν φῶς,
φῶπσόν μου τοὺς νοητοὺς ὀρθαλμοὺς τῆς
καρδίας. ἢ πῶς παγγυὴ τῆς ἀθανασίας
κυήσασα, ζωοποιήσόν με τὸν πεθατω-
μένον τῇ ἀμαρτίᾳ. ἢ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ
φιλόσπου λαγχίνος μήτηρ, ἐλέησόν με καὶ
δὸς, καταβύξιν ἐσωτερικῶς ἐν τῇ καρ-
δίας μου, καὶ ταπεινώσιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖ-
μάς μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς ἀγκυ-
λωσίαις τῆς λογισμῶν μου. καὶ ἀξιώσόν
με, μέχει τελευταίας ἀναπνοῆς, ἀκα-
τακρίτως ὑποδέχεσθαι τῆς ἀχραντίνης
μυστήριων τὸ ἀγασμοῦ, εἰς ἴασιν ψυχῆς
τε, καὶ σώματος. καὶ παράχου μοι δά-
κρυα μετανοίας, καὶ ὁμολογήσεως, εἰς
τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσαις ταῖς ἡ-
μέραις τῆς ζωῆς μου. ὅτι διλογημένη, ἐ-
δοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀμήν.

Τέλος τῆς ἀγίας μεταλήψεως.

ΤΟΤ

ΤΟΥ ἘΝ ἈΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ

ἡμῶν κυρίου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, λόγος περὶ ἕξοδος ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

Φοβοῦμαι τὸν θάνατον, ὅτι πικρός μοι ἔστι. φοβοῦμαι πλὴν γέιναι, ὅτι ἀτελεύτητός ἐστι φοβοῦμαι τὸν τάρταρον, ὅτι ἐμετέχει θέρμης. φοβοῦμαι τὸ σκότος, ὅπου οὐ μετέχει φωτός. φοβῶμαι τὸ σκόληκα τὸν ἰοβόλον, ὅτι ἀτελεύτητός ἐστι φοβοῦμαι τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἐπὶ τῆς κρίσεως, ὅτι ἀμελεήμονές εἰσι. φοβοῦμαι ἐνθῶν τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ φοβερόν καὶ ἀδέκασον δικασήμιον. τὸ βῆμα τὸ φεικῶδες, τὸν δικαστὴν τὸν ἀδέκασον. φοβῶμαι τὸν ποταμὸν τοῦ πυρός τὸν πρὸ τοῦ βήματος ἐκείνου συρόμενον, καὶ σφοδροτάτη καχλαζόντα τῇ φλογί. ταὶ ἠκονημάσια ῥομφαία. φοβοῦμαι τὰς ἀποτόμους

Τ 1111 πμω

πρωεία. φοβῆμαι τῶν κόλασιν τῶν ἐκ
ἔχουσιν τέλος. πρὸς τὸν ζόρον τὸν ἀ-
φιγγῆ. φοβῆμαι τὸ σκότος ἰσώτερον. φο-
βῆμαι τὰ δεσμά τὰ ἄλυτα. τὸν βρυγ-
μὸν τῶν ὀδόντων, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἀπα-
ραμύθητον, τοὺς ἀφύκτους ἐλέγχους. οὐ-
δὲν γὰρ κατηγόρων δεῖται ὁ δικαστὴς ἐκεί-
νος, οὔτε μαρτύρων, οὔτε ἀποδείξεων, οὔ-
τε ἐλέγχων, ἀλλ' ὅσα ἐπράξαμεν καὶ
ἐλαλήσαμεν καὶ ἐβουλεύσαμεθα, φέ-
ρει εἰς μέσον πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πε-
πλημεληκότων, τότε οὐδεὶς ὁ παρυσά-
μνος, καὶ ἔβαρπάζων τῆς πρωείας. οὐ
πατήρ, ἢ μήτηρ, ἢ χυρὸς, ἢ χεῖρ θυγάτηρ, οὐκ
ἄλλος πῶς τῶν συγγενῶν ἢ γείτων, ἢ φίλος,
ἢ σωτήρ. οὐδὲν χρημάτων δόσεις, ἢ πλέ-
του πειουσία, οὐ δυναστεία ὄγκος, ἀλλ'
λατῶντα πάντα, ὡς περ κόνις εἰς πο-
δὸν ἐνήλλακται, καὶ μόνος κεινόμενος
ἀπὸ τῶν αὐτῶν πεπραγμένων, τῶν ἰλο-
θερεῖσιν, ἢ τῶν καταδικάζουσιν, ὑπομύ-

ναι ψῆφον. οἱ μοι τῆς σωειδήσεως ἐλεγ-
χούσης με καὶ τῆς γραφῆς βοώσης ἔδι-
δασκούσης με ὡ ψυχῇ τῶν μiasμάτων,
καὶ παρὰ σοὶ ἐβδελυγμένων ἔργων. οἱ-
μοι ὅτι τὸν ἴαόν τοῦ σώματος ἔφθειρα.
καὶ τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἐλύπησα. ὡ
θεὲ ἀληθινάσε τὰ ἔργα, ἔδικα ἢ κεί-
σις σου, καὶ δίδεαι ἀγῶδοί σου καὶ ἀνεξι-
χνίασα τὰ κέματα σε. δεξιὰ πρόσκαμον
ἁμαρτία ἀπόλαυσι, ἀθάνατα βασανί-
ζομαι. δεξιὰ ἠδὲν ἰσχυρὸς, τὰ πνεῦμα παρὰ
δίδομαι. δικά ἢ κείσις τῆ θεῶ ἐκαλυ-
μῆν, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. ἐδιδασκέμην, καὶ
σοὶ προσέειχον. διεμαρτύρησάν μοι, ἐγὼ ὡ
δέκα τε γέλων. ἀναγιγνώσκων ἔβηγιγνώ-
σκων, οὐκ ἐπίσδον. ἀλλ' ἐν ἀμελείᾳ καὶ
ραθυμίᾳ ἔακηδία, ἔσὶ πειρασμοῖς,
ἔταραχῆς καὶ ζάλας θυφάν ἔαπα-
ταλάν, καὶ σκιρτῶν ἀγαλλόμενος ἔδύ-
φραγνόμενος, ἔδαπαθήσαμιν τὰ ἔτη καὶ
τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἡμέρας, εἰς τὰ πρό-
σκαι-

πικρα καὶ φαρτὰ ἐ γήϊνα κοπιῶν καὶ
μαχθῶν καὶ ἀγωνιζόμενος. μὴ εἰς νοῦν
λαμβάνων ἢ λογιζόμενος οἶον φόβον καὶ
τρόμον καὶ ἀγῶνα καὶ ἀνάγκην ἔχει ἰ-
δεῖν ἢ ψυχὴν, ὅτε τοῦ σώματος χωρίζεται.
παραγίνονται γὰρ ἐφ' ἡμᾶς στρατιαὶ ἐ δυ-
τάμεις οὐρανοῖσι. καὶ τῶν ἐναντίων δυνα-
μιῶν, οἱ τοῦ σκοπούς ἀρχοῦτες. οἱ κοσμο-
κράτορες τῆς πονηρίας. οἱ τελωνάρχαι
καὶ λογοθῆται καὶ πρακτοφηφισαὶ τοῦ
αἵματος. καὶ σὺ αὐτοῖς ὁ ἀνθρωποκτόνος
θεόβολος, ὁ ἐν κακίᾳ δυναστικὸς, ἐ γλώσ-
σα ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον. περὶ οὗ φησὶν
ὁ προφήτης. τὰ βέλη τῆ δυνατοῦ ἠκονη-
μένα σὺ τοῖς ἀνδραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
καὶ ἐνεδράζει ὡς λέων ἐν τῇ μαύρᾳ αὐ-
τῆ, ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ δαπασάτης. ὁ ἄδης
ὁ πλατυῶν σῶμα αὐτοῦ. ὁ ἀρχὸν τῆς ἐ-
ξουσίας τῆ σκοπούς. ὁ ἔχων τῆ θανάτου τὸ
κράτος, ἐ φόβω πνι δέκλων κατέχων τὴν
ψυχὴν. ὁ πνιφίων καὶ ψνιφίων πάντα
τα

τὰ σὶ ἐμοὶ πεπραγμένα, σὶ ἔργω ἔ λέ-
 γω. τὰ σὶ γνώσει ἔ σὶ ἀγνοία αἰομήμα-
 τα καὶ ἁμαρτήματα, ἀπὸ τῆς νεότητος
 ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ τέλους ἧς κατελήφ-
 θην. Ἐξερδυνῶν λοιπὸν ὁποῖον φόβον καὶ
 φόμον δοκεῖς πλεῖ ψυχρῶ ἔχειν σὶ τῇ ἡ-
 μέρα ἐκείνῃ, θεωρεῖσαι τοὺς φοβεροὺς ἔ
 ἀγέεις καὶ ἀπλήεις καὶ ἀηλεῖς ἔ ἀπι-
 θάσους δαίμονας, ὡς ἀθῖοπας ζοφώ-
 δης παρσαμύνας, ὡς ἔ αὐτὴ ἡ ἰδέα μό-
 νη, χαλεπωτέρα ὑπάρχει πέσης κολά-
 σεως. Ἐσπιναι ὁρῶσα ἡ ψυχὴ θορυβεῖται,
 θροεῖται, ὀδυῖται, ταρασσεται, ἔ συσέλλε-
 ται, πρὸς τὰς θεῖς ἀγγέλους προσφύγε-
 σα. Κατέχεται ἐν ἡ ψυχῇ ὑπὸ τῶν ἁγίων
 ἀγγέλων δὲ τὸ αἶρος παρερχομένη καὶ
 ὑψερμένη. Δείσκειτε τελέωνια φυλάττον-
 τα πλεῖ ἀσθον, καὶ κρατουῦτα ἔ δὲ κω-
 λυόντα τὰς ἀναβαινέσαι ψυχὰς, ἔκα-
 σον γὰρ τελέωνια, τὰς οἰκείας ἁμαρτίας
 προσφέρει αὐτῇ. τὸ μὲν τὸ κατὰ λαλίας
 ἔσα.

ὅσα δὲ σώματος καὶ γλώττης ἀπὸ ψά-
 δος, ἔορκος ἔδορκίας. ἀργολογίας τε
 καὶ φλυαρίας καὶ ματαμολογίας καὶ γα-
 σεμαργίας παραχρήσεις ἀσωτοποσίας
 τε οἴνου καὶ ἀμέτρους γέλωτας ἔαπρε-
 πῆς. ἔφιλημάτων ἀσέμνων ἔαπρε-
 πῶν, καὶ ἀσμάτων πορνικῶν. Οἱ δὲ ἄ-
 γιοι ἄγγελοι, οἱ τῶν ψυχῶν ὁδηγοῦντες,
 προσφέρουσι καὶ αὐτοὶ, ὅσα δὲ σώματος
 καὶ γλώττης ἐλαλήσαμεν ἀγαθὰ προ-
 σόχας, ἀχαισεύας, ψαλιμῆς, ὠδαῖς ὕ-
 μνων, ἔασματα πνευματικὰ. αἰαγιώ-
 σεις γραφῶν. καὶ ὅσα δὲ σώματος καὶ
 γλώττης, ἀγαθὰ τῶν θεῶν προεπέμα-
 μεν. δεύτερον τελώνιον, ὄρασις ὀμμάτων,
 καὶ ὅσα ἀπὸ ἀπρεπῆς θείας ἔπιειργε
 καὶ ἀχαλινώτε ὀράσεως, ἔπνευμάτων
 δολίων. τρίτων τελώνιον, τῆς ἀκοῆς, καὶ
 ὅσα ἐξ τῆς τοιαύτης ἀγένησεως, τὰ ἀκά-
 θαρτα πνεύματα δέχον. τέταρτον τε-
 λώνιον, ἢ ὄσφρησις, ὁσμῆς τε δυνάδους
 ἀλειμ-

ἀλειμμάτων, καὶ ἡδονικῆς ὀσφρόσεως,
 ἀπεργυαξί θυμελικῆς καὶ ἑταιρίσι
 πρέπουσι. πέμπτον τελώνιον, ὅσα δια-
 φῆς χειρῶν ποιηρὰ καὶ χαλεπὰ ἐπρά-
 χθησαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς κακίας τελώ-
 νια, φθόνετε καὶ ζήλῃ κενοδοξίατε καὶ
 ὑπερηφανία. πικρία καὶ ὀργῆς. ὄξυχ-
 λίατε Ἐ θυμῷ· πορνεία Ἐ μοιχεία Ἐ
 μαλακία. φόνετε Ἐ φαρμακία, Ἐ τῶ
 λοιπῶν θεοφυγῶν Ἐ μαρῶν πράξιων.
 ὧν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρα οὐκ ἐστὶ λεπτομέ-
 ρως διηγήσασθα, ἐν ἑτέρῳ καιρῷ πε-
 μιθέσω. Ἐ ἀπλῶς ἔτω καθ' ἑξῆς ἕκα-
 στον πάθος ψυχῆς καὶ παῖν ἀμαρτήμα,
 ἰδίως τελώνια ἔχῃ Ἐ φορολόγος. Ψυχὴ
 ἐν ἡ ταῦτα καὶ μείζονα καὶ πλείονα τού-
 των θεωροῦσα. ὑποῖον φόβον καὶ φόμον
 καὶ κλόπον δοκεῖ ἔχειν ἕως ὅτου ἡ δαπέ-
 φασις ἔλθῃ, καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς γήνη-
 ται. ἐκείνη ἔστιν ἡ ὥρα ἐπώδιμος Ἐ ὀπι-
 κίνδιμος καὶ ἀπολυσις ἀκτος, καὶ ἀπα-
 ραμύ-

ραμύθητος, ἕως αὐτῶν ἴδη τί τὸ ὑποβησόμε-
νος. Αἱ γὰρ θεῖαι δυνάμεις, ἴσασταί κατα
πρόσωπον τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.
Ἐ αὐταὶ καλὰς ἐπιφέρεισι πράξεις, διέ-
τε λόγων καὶ ἄγγων Ἐ λογισμῶν καὶ σί-
τοιαν, κατανοεῖ ἡ ψυχὴ μέσον ἰσαμύθη
ἐν φόβῳ καὶ φόμῳ ἕως ἔκ τῶν πράξεων
Ἐ τῶν ἔργων Ἐ λόγων αὐτῆς, ἢ κατακε-
θεῖσα δισημύθη, ἢ δισημύθησα ἐλάθε-
ρωθῆ. τῶν ἰδίων γὰρ ἀμαρτημάτων ἕκα-
στος ταῖς σειραῖς σφίγγεται. Ἐ εἰὰ ἡ ἀξία
δυσθεῖς ζήσασα, Ἐ θεαρίσως βιώσασα
παραλαμβάνουσιν αὐτῶν ἄγγελοι, καὶ
λοιπὸν ἀμείμνος ἔσασα, πορεύεται ἔχουσα
σωοδοὶ πόρος, τὰς ἀγίας δυνάμεις, καὶ
τὸ γεγραμμένον, ὡς ὑφρανομένων παύ-
των ἡ κατοικία ἐν σοὶ. Τότε πληρεῖται τὸ
εἰρημύθη, ἀπέδρα ὀδυμῆ λύπη Ἐ σσα-
γμός. Τότε ἀπαλλαγῆσα τῶν ποιηρῶν
καὶ σαπρῶν καὶ φοβερῶν πνευμάτων ἐ-
κείνων, πορεύεται εἰς ἐκείνῳ πλὴν ἀε-
λά-

ἀτελεύτητος, ἔκλαυθμός, ἀπαύσεις, ἔ-
 βρυγμός ὀδόντων ἀσίγητος, ἔσειαγμαὶ
 ἀκοίμητοι ἐκεῖ οὐκ ἔλατταντος. ἐκεῖ οἰ-
 μοι οἱ μοι. ἐκεῖ κρίζουσι, καὶ οὐκ ἔστι οὐ
 βρηθῶν βοῶν, ἔδεις ὅτιν ὀρυόμενος.
 ἐκ ἔστι διηγήσασθαι τὴν ἀνάγκην ἐκείνην.
 ἐκ ἔστι εἶπεν ὁ γλῶττης τὰς ὀδυμένας
 ἐκεῖσε κατακειμένων ἔδοκικλεισμέ-
 των ψυχῶν. ἀδυνατεῖ πᾶν σόμας ἀεὶ φα-
 νερώσασθαι τὸν φόβον καὶ τὸν ζόμον ἐκεῖνοι,
 ἐκ σὴν χεῖλη ἀεὶ ἰχθυότα εἶπεν πλεῖ-
 ρισαπὸν ἔτὸν κλαυθμὸν αὐτῶν. σενάζεσι
 διωκεῶς καὶ ἀπαύσεως, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἰ-
 λεῶν. κρίζουσι ἐκβάθεις, ἀλλ' ἔδεις ὁ εἰ-
 σακῆων. ἀποδύρονται, ἀλλ' ἔδεις ὀρυόμε-
 νος. ἀκαλαυῶνται ἔκόπτονται, ἀλλ' ἔ-
 δεις ἰσπαγχιζόμενος. τότε, πᾶν ἡ καύχη-
 σις πᾶν κόσμος τούτου, πᾶν ἡ κενοδοξία, πᾶν
 ἡ ζυφή, ποῦ ἡ ἀπόλαυσις. ποῦ ἡ ἀπα-
 τάλη, ποῦ ἡ φαντασία, ποῦ ἡ ἀπάπα-
 ρις, ποῦ ὁ κόσμος, ποῦ τὰ χεῖματα, ποῦ
 ἡ δὺς

ἡ δουλεία, πᾶς τότε ἡ τερπνότης, πᾶς ἡ ἀ-
 δρεία τῆς σαρκός, πᾶς τὸ κάλλος τῆς γυ-
 ναικῶν τὸ ψυδὸς καὶ ἀνοφελές, πᾶς τό-
 τε ἡ παρρησία ἡ αἰαδὴς καὶ αἰαίχμη-
 τος. πᾶς τότε ὁ καλλωπισμὸς τῆς ἰμα-
 τῶν, πᾶς ἡ ἡδονὴ τῆς ἀμαρτίας ἡ ἀκά-
 θαρτος καὶ συγκατῆ. πᾶς ἡ τὴν βδελυ-
 ρὰν τῆς ἀρτίων κοίτεων ἡδονὴ ἡ ζού-
 μμοι, πᾶς οἱ τὰ μῦρα ἔ τὰ ἀλείμματα
 ἀλειφόμμοι ἔ καπνίζόμμοι, πᾶς οἱ μῦ-
 τυμπαίων ἔ κιθάραε τὸν οἶνον πίνοντες.
 πᾶς τότε ἡ καταφρόνησις τῆς ἐν ἀφοβία
 ζώντων. πᾶς ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ φιλο-
 χρηματία καὶ ἡ ἕξ αὐτῆς ἀσπλαγχνία,
 πᾶς τότε ἡ ἀπαίδεωτος ὑπερηφανία ἡ
 πάντα βδελυσομένη, καὶ ἑαυτὴν λο-
 γίζομένη εἶναι τί. πᾶς τότε ἡ κενὴ καὶ μα-
 τῆς τῆς ἀνθρώπων δόξα. πᾶς ἡ λαγνεία
 καὶ ἡ ἀκολασία. πᾶς ἡ δυναστεία καὶ ἡ
 τυραννίς. ποῦ τότε βασιλεύς, πᾶς ἀρ-
 χων, ποῦ ἡ ζούμμος, ποῦ οἱ ἐπ' ἕξου-

Υ

σιαν,

σπάν, πῦ οἱ γυμναστές, ὅτι πλήθει πλε
του, πτωχὸς μὴ ἐλεῖντες, καὶ τῷ θεῷ κα-
ταφρονῶντες. πῦ τὰ θεία ζα καὶ τὰ κυνή
μα. πῦ τότε οἱ μετρωζόμενοι καὶ με-
τριάζοντες. Ἐ ἀμείμνω βιῶντες. πού
τὰ μαλακὰ σιδύματα, καὶ αἱ εἰρομναῖ
αἱ μαλακαὶ, καὶ ἀπαλή. πῦ αἱ ὑψηλαὶ
οἰκοδομαί, Ἐ τὸ ὄρος τῷ σοφῶν. πῦ οἱ σὶ
ἀφοβία ζήσαντες. τότε ἰδόντες, θαυμά-
σουσι Ἐ φρέξουσι, Ἐ καταπλαγῆτες, ὄλο
λύξουσι. ταραχόμενοι σαλεύουσι. ζό-
μος αὐτοὺς ὅτι λέβου, καὶ ὀδῖνες ὡσεὶ π-
κτέσης. σὶ πῦ βιαιώσωται βήσονται
ἀφηνεζόμενοι. πῦ τότε ἡ σοφία. τῷ σα-
φῶν, πῦ τῷ ῥήτορων ἡ διγλωτῆια καὶ τὰ
μάταμα αὐτῷ πανεργάματα. ἐκὶ ἰταρά
χθησαν, ἰσαλεύθησαν ὡς ὀμβύων, Ἐ πῦ
σα ἡ σοφία αὐτῷ κτηπίθη. πῦ σοφός,
πῦ γραμματῶς, πῦ συζητητῆς τῷ αἰῶ-
νος τούτου. Ως ἀδελφοί, ἀναλογίσατε
ποιτα πῦς δεῖ. ὑπάρχειν ἡμᾶς διδόντας
λόγων.

λόγον καθ' ἑαυτὸν ὡς ἐπράξαμεν, εἴτε με-
 γάλων εἴτε μικρῶν. μέχει γὰρ τοῦ ἀρχοῦ
 λόγου, ἀπολογίαν δώσομεν πρὸς δικαιοσύ-
 νην. ποταπὸς δὲ ἡμαῶς εἶπεν ἐν τῇ ὥ-
 ρᾳ ἐκείνῃ· ἐὰν δὲ ἄρωμεν χάριν ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ, ἵνα χαρὰ δέχηται ἡμαῶς ἀφορίζομέ-
 νες ἐκ δεξιῶν τοῦ βασιλέως, ποταπὸς δὲ
 εἶπεν ἡμαῶς εἰς τὴν χαρὰν ἐκείνῃν ἡ ἀνεκ-
 λάλητον, ὅταν εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν βα-
 σιλευσάντων, τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ μὲν ἰλα-
 ρώτερος, δεῦτε οἰδύλογημένοι τῶν πρὸς με-
 κληρονομήσατε πλεονήτοισμα δούλων ὑμῶν
 βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. τότε
 καταπληρονομήσωμεν ἐκείνα τὰ ἀγα-
 θὰ, ἀὐτοφθαλμὸς ἐκ εἶδε, Ἐξ ἐκ ἡκυ-
 σε, Ἐπὶ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐκ αἰέβη, ἡ ἡτοί-
 μασι οὐκ ἐταῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν τότε λα-
 σὸν ἀμέμνητοι ἐσμεν, μέγιστον πρὸς μέγιστον
 μετὰ δὲ μίαν πτόσαν. Ἄναλογισώμεθα δὲ
 ταῦτα. Ἐξ ἡ τὰ μαρτυρῶν ἀτελεύτητον
 κάλασιν. ὅπως εἰσάγων εἰς τὸ βῆμα πρὸ

Υ ἰ κ φ ρ

φοβερόν, οἷα ἀγχιῶει αὐτὲς λήψει) εὐώ-
πιον τῆ διχάμει κειτῆ μὴ ἔχοντα λόγον
ὑπολογίαι. οἷα εὐ ζοπή λήψει) αὐτοὺς
ἀφοριζομένους ἐξ δυνάμεων τῆ βασιλείας.
οἷον σκότος ἐπιπέσει ἐπ' αὐτοὺς ὅταν λα-
λήσει πρὸς αὐτὲς εὐ ὀργῆ αὐτῆ, καὶ εὐ τῆ
θυμῆ αὐτῆ ταραξή αὐτὲς. ὅταν εἶπῃ
πρὸς αὐτοὺς, πορδέειδε ἀπ' ἐμῆ οἰκατη
ραμῆοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠτοιμα-
σμένον τῆ δαβόλω εὐ τοῖς ἀγγέλοις αὐ-
τῆ. οἷμοι οἷμοι, οἷαν θλίψιν, καὶ ὀδυῶν
εὐ σπιοχωρίων εὐ φόβον εὐ φόμοι δέξει) τὸ
πῖνα αὐτῆ, ὅταν γῆρῃ) κραυγῆ πασῶν τῆ
ἐπεραίων δυνάμεων, λεγουσῶν ἄπῃ-
σραφῆ τωσαν οἷ ἀμαρτωλοὶ εἰς τ' ἄδην.
εὐ καὶ εὐ οἷον μέλος ἀλαλάξουσι θρη-
νῶντες. καὶ περ θῆντες καὶ ὀλολύζοντες
κοπιόμενοι, ἀπαζόμενοι κολαδιῶν πι
κρῶς εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας. οἷμοι
οἷμοι, οἷος ἔστιν ὁ τόπος ὅπε ἔστιν ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὀβρυγμὸς τῆ ὀδόντων ὁ

κα-

καλέμενος τάρταρος, ὃν ἔαυτὸς ὀλίγο
λος φείθει. καὶ καὶ, οἷα ἔστιν ἡ γέννα τοῦ
πυρὸς τῆ ἀσβέως, καίοντος ἔμῃ φωτίζον
τος οἶμοι οἶμοι, οἷος ἔστιν ὁ ἀκοίμητος καὶ
ιοβόλος σκώληξ. καὶ καὶ, οἷον δεινὸν ἔστι
τὸ σκότος ἐκείνο. τὸ δὲ ἄνωτερον καὶ αἰεὶ μέ-
νον οἶμοι οἶμοι, οἷοι εἰσὶν οἱ ἀγγελοὶ ἐκεί-
νοι οἱ ἐπὶ τῶν κολάσεων ἀσπλαγχοὶ, καὶ
ἀνελεήμονες. ὄνειδίζουσι γὰρ ἔπι πλῆτ-
τεσι δεινῶς. τότε οἱ κολαζόμενοι κρᾶζε-
σιν ἐκ τῆ κῶς, ἔσώζων ἐκ ἑστίν κερᾶξον
ταί γὰρ πρὸς κῆ καὶ οὐκ εἰσακίσεται αὐ-
τοὺς τότε γινώσκονται ὅτι μάταια αὐτοῖς
ἔπῃει πάντα τὰ τῆ βίης, ἔα ἔδοκουσιν
ταῦτα χησάειναι, καὶ χαρμοῦνης πλήρης,
χολῆς, ἔα ἔπι κρῆ, πικρότερα δὲ ἔρεθίσον
ται καὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι
ἐκδεξιῶν ἴσανται, καὶ κείνοι θλίβονται.
ἔταν οἱ ἀμαρτωλοὶ πενθᾶσι, ἔα οἱ δίκαιοι
ριχαίρουν. ὅταν οἱ δίκαιοι ἰορτάζουσι,
καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ὀδύρονται. ὅταν οἱ δὲ

παισι ἐν γαλαθαῖ, ἔοι ἁμαρτωλοὶ οὐχ ἴ
μῆρι ἔσσυφορᾶ. καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
ὅταν οἱ δίκαιοι δοξάζων, καὶ κείνοι κατὰ
δικάζωνται καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν
οἱ δίκαιοι κορσίνωται παντὸς ἀγαθῆ, ἔ
δι ἁμαρτωλοὶ ὑπερέμῃσι σιάζουσιν. καὶ
τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι μακά
ρίζονται, καὶ κείνοι ἰόνει δίζονται οἱ δίκαιοι
ἐν ἀγιασμαῖ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ἐμπρη
σμαῖ οἱ δίκαιοι ἐγκωμιάζονται, οἱ δὲ ἁ
μαρτωλοὶ ταλανίζονται. οἱ δὲ δίκαιοι ἐν ἡ
ραῖς ἀγίων, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ἔθωρα
αἰωνία. οἱ δὲ δίκαιοι ἐκέσσονται τὸ, δεῦτε οἱ
δύλο γημῶι τῆ πρῆμα, κληρονομήσατε
πῶ ἡ τοιμασμῶι ὑμῖν βασιλείαν ὅτι
καταβλής κόσμῳ οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἀ
κέτωσι τὸ, πορσίεθε ἀπ' ἐμῶι κατηρά
μῶι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡ τοιμασ
μῶν τῶ δλαβόλω ἔ τοῖς ἀγγέλοις αὐ
τῆ οἱ δίκαιοι εἰς παράδεισον, οἱ ἁμαρτω
λοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστο, οἱ δὲ δίκαιοι ζυ
φῶσι

φῶσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ζύχοντα. οἱ δίκαιοι
 χρύσειον, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ δισμῦν. οἱ
 δίκαιοι ἄδυσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ θρήνῳσιν, οἱ
 δίκαιοι τὸ ξισάγον, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ξι
 σάθλιον. οἱ δίκαιοι τὸ ἄσμα, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ τὸ χάσμα. οἱ δίκαιοι εἰς κόλπες ἄβρα-
 ἂμ, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς βράσματα βελί-
 αρ. οἱ δίκαιοι εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ εἰς κατάκεισιν. οἱ δίκαιοι εὐροσίζον-
 ται, οἱ ἁμαρτωλοὶ φλογίζον. οἱ δίκαιοι
 εὐφραίνον, οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆ λύπη ξη-
 ραίνονται. οἱ δίκαιοι μεγαλύον, οἱ δὲ
 ἁμαρτωλοὶ τήκον. οἱ δίκαιοι ὑψῶν, οἱ
 δὲ ἁμαρτωλοὶ ταπεινῶν. οἱ δίκαιοι θαύ-
 πον, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ μελαίνον. οἱ δὲ
 δικαιοὶ ἄγαθαὶ κερσίνων, οἱ δὲ ἁμαρτω-
 λοὶ κλονίζον. τὰς δικαίας, θρέψει θεὸς
 θεῶ τὰς ἁμαρτωλὰς, λυπήσει θεὸς πυ-
 ρὸς οἱ δίκαιοι σκεῦος, ἐκλογῆς, οἱ ἁμαρ-
 τωλοὶ σκεῦος γαστήρης, οἱ δίκαιοι χρυσοὺς
 πεπυρωμένους καὶ ἀργυροὺς δοκίμοις, καὶ

Υ 1111 λίθοι

λίθοι τίμιοι. οἱ ἁμαρτωλοὶ ξύλα καλὰ κη-
καὶ χόρτος, πυρὸς ὑπέκκαυμα, οἱ δίκαιοι
σίτος βασιλεία. οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἄχυρα
ἀπωλεία. οἱ δίκαιοι σπόρος ἐκλεκτός,
οἱ ἁμαρτωλοὶ ζιζάνια πυρὸς. οἱ δίκαιοι
ἄλας θείον, οἱ ἁμαρτωλοὶ βράχος καὶ
δυσωδία. οἱ δίκαιοι καὶ εὐαμίαντοι. οἱ
ἁμαρτωλοὶ, καὶ δαιμόνων μεμιασμέ-
νοι. οἱ δίκαιοι ἐν τῷ νυμφῶνι, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ εἰς χάος ἀπέραστον. οἱ δίκαιοι ἐν φω-
τοφανεΐαις. οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν ζόφῳ θυέλ-
λης. οἱ δίκαιοι μὲν ἀγγέλων, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ μετὰ δαιμόνων. οἱ δίκαιοι σὺν ἀγγέ-
λοις χορεύουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ μὲν δαιμό-
νων θρηνῶσιν, οἱ δίκαιοι μέσσην τῆ φω-
τός, οἱ ἁμαρτωλοὶ μέσσην τῆ σκοτίας. οἱ δὲ
καὶ ὑπὸ τῆ παρακλήτου παρακαλεΐ-
ται, οἱ ἁμαρτωλοὶ σὺν τοῖς δαίμοσι πι-
πορῶνται. οἱ δίκαιοι παύσανται τῷ θρό-
νῳ τῆ διασωπικῆς, οἱ ἀμύνητοὶ παύ-
σανται τῷ ζόφῳ τῆ πμωρηπικῆς, οἱ δὲ
καὶ

καμοὶ δὲ παντὸς βλέπει τὸ πρόσω-
πον τῆ χυ. οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲ παντὸς
ἴσανται κτὲ πρόσωπον τῆ δὲ βόλου. οἱ
δίκαιοι μυῆνται ἀγγέλοις, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ μυῆνται δαιμόνοις. οἱ δίκαιοι ἰκεσία
προσφέρουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ θρῆνον ἄ-
παιστον. οἱ δίκαιοι αἴω, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ
κάτω. οἱ δίκαιοι ἐν ἔραναι, οἱ δὲ ἁμαρτω-
λοὶ ἐν τῆ ἀβύσσῳ. οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς θάνατον ἀπω-
λείας. οἱ δίκαιοι ἐν χειρὶ θεοῦ, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ ἐν τῷ πῶ δὲ βόλου. οἱ δίκαιοι μὴ τοῦ
θεοῦ, οἱ ἁμαρτωλοὶ μὴ τῆ σατανᾶ. καὶ
τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε ἀφείζονται ἀπὸ
τῆ δίκαιων. καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε γε-
μῆνται ἀπὸ πρᾶξεις αὐτῶν, καὶ ἀβελαι τῆ
καρδιῶν φανεῖνται. καὶ τοῖς ἁμαρτω-
λοῖς, ὅτε οἱ σιωδισταμοὶ τῆ νοὸς ἐλέγ-
χονται, καὶ ἀσυγκατάθεσις τῆ πονηρῶν
λογισμῶν ζυγασατουῶνται, καὶ ταλα-
πύεται ἡ δὲ ἄνοια. καὶ τοῖς ἁμαρτω-
λοῖς

λούεις ὅτι μισῶνται ὑπὸ τῆς ἀγίων ἀγγέ-
 λων, ἔβδελύσσονται ὑπὸ τῆς ἀγίων μαρ-
 τύρων. καὶ τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅτι ἐκβάλ-
 λονται ἐκ τῆς νυμφῶνος. καὶ πλὴν τότε με-
 ταμέλειαι, καὶ πλὴν τότε θλίψιν. καὶ πλὴν
 τότε ἀνάγκη, καὶ πλὴν τότε καταγίδια.
 δεινὸν τὸ χωριδιῶσαι ὑπὸ τῆς ἀγίων, ἀργα-
 λαγότερον τὸ χωριδιῶσαι ἀπὸ τῆς Θεῶ. ἀπι-
 μον τὸ διεθλιῶσαι χεῖρας ἔ ποδάς ἔ εἰς τὸ
 πῦρ βληθιῶσαι θλιβερόν τὸ ἐκπεμφθῆ-
 ναι εἰς τὸ σκότος τὸ ὑβώτερον; γνοφερόν τὸ
 ζύζειν τοὺς ὀδόντας καὶ τήκεισαι. βα-
 ρύ τὸ ἀπαύτως κολάζεσαι, ποιηρὸν τὸ
 φλογίζεσαι πλὴν γλώσσας, ἀσυμπαθεῖς
 τὸ αἰτεῖν ῥαίδια ῥάδατος καὶ μὴ λαμβά-
 νειν. πικρὸν τὸ εἰ πνεῖ εἶναι καὶ βοᾷ
 ἔ μὴ βοηθεῖσαι. ἀπαράβατος ὄρα ῥυγξ
 καὶ ἀμέξητον τὸ χάος, ἄφυκτος ὁ ἀπο-
 κλειθεῖς, ἀναπόδρασος ὁ καταχόμε-
 νος, ἀνυπέρβατον τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς,
 ἀσπλαγχοὶ οἱ τρηταί, σκοτεινὸν τὸ
 δισμω-

δυσμωτήριον, ἄλυτα τὰ δεσμά, ἀάσασοι
αἰχλύσεις, ἄγχοι, Ἐπίθασοιοι ὑπὲρ
ρέται τῆς φλογὸς ἐκείνης, βαρεῖαι αἰ
κασίδες αἰπιωρητησὶ ἐκείναι, σερροὶ οὐ
ἔνουχες Ἐ ἄθραυσοι, σκληρὰ τὰ βένδρα,
θολώδεις Ἐ καχλάζουσαι αἰπίασαι,
δυσάδεσπὸν θίαζον, ἀνθρακώδεις αἰκλί-
ναι ἐκείναι, ἄσβεσος ἠ πυρὰ, κνισώδης
Ἐ βρωμώδης ὀσκώληξ, ἀσυγχώρητον τὸ
κεπήριον, ἀπροσωπόληπτος ὁ δικαστὴς,
ἀπροφάσιτος ἠ ἀπολογία, κατεσιγμέ-
να τὰ πρόσωπα τὰ τῶν δυνασῶν, πενι-
χοὶ οἱ δευάσαι, πτωχοὶ οἱ βασιλεῖς. ἰ-
διώται οἱ σφοῖ, μωροὶ Ἐ ἄδικτοι οἱ ῥή-
τορες, ἄφρονες οἱ πλείστοι, ἀήκοα τὰ κο-
λακώματα τῶν πλαστογράφων, φανεραὶ
αἰ καμπύλαι τῶν ῥαδιέργων, τιλαι-
γείς αἰ ξοχαὶ τῶν πλειοεκτηῶν, βρω-
μώδης φοιλαργύρων ἠ ὄσμη, φανερά τῶν
ὑποκετῶν ἠ ὑπελότης, λινοπληροὶ, οἱ
ἐπιθείσαι, πάντα γυμνά καὶ τετραχι-
λιεμύα

λισμῶνα ἐνώπιον αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς ἀμαρ-
 τωλοῖς. βίβηλοι ἔειπαγεῖς ἑκάστη
 ποίει πν ἐνώπιον τῷ θεῷ. πῶς μεμύηται
 αὐτῶν αἰψυχαι, πῶς βρομάσιν αὐτῶν τὰ
 σώματα ἐκ τῆς λαγείας ἑ ἀκολασίας.
 πῶς ἐμόλυναν τὰ σώματα, ἑ ἐμίσησαν
 τὴν ψυχὴν, μὴ φυλάξαντες τὴν σολὴν τῆ
 ἀγίαν βαπίσματος, πῶς αἰμαγχύτως, ἑ
 ἀνευθειάσως, τῆ κραπάλη ἑ τῆ μέθη
 τῆς ἀσωτίας, τὴ ἐζοθήκην τῆς κοιλίας, τὴ
 ἀσκὸν τῆς γαστροῦ, τῆ αὐταρκείας ἑ ἐγ-
 κρατεία μὴ σοιχήσαντες, ἀλλὰ τὸν πλεῖ-
 στον αὐτῶν, αὐτῶν ἐμπυδίσαντες θυφη-
 λῶς, εἰς τὰ ἡδονὰς ὡς χοῖροι τὰ βορ-
 βόρω ἐγκυλινδούμνοι. τὰς ἡμέρας καὶ
 τὰ ἔτη αὐτῶν ἐδαπάνησαν, μετεωρίζ-
 ούμενοι ἐλογισμοῖς ῥυπαροῖς, ἑ φαύλοις
 ἐννοίαις, καὶ ἀργολογίαις, καὶ θυμυλι-
 κοῖς ἄσμασι. Πῶς ἠλλοιωθήσαν τὴν καρ-
 δίαν αὐτῶν τῆ πωρώσει, εἰς νοῦν μὴ λα-
 βόντες τὴν σωτήριον τῆ χυ, ἑ τὴν ἀπί-
 ταξιν

ταξιν τοῦ διαβόλου. πῶς διεξάπημον
τῆς δούρειας ὁδοῦ, ἐν τῷ σκοτεινῆς ἀ-
γνοίας βαδίσαντες, ἐν τῷ ὑπνῷ τῆς ῥα-
θυμίας ἐκδόντες εἰς πέταυρον τῆς γασ-
τρῆς ἐαυτὸς ἠπονήσαντες. πῶς ἀπηνό-
ησαν τῆς φωτὸς τοῦ ἀρετῆς, ἀγα-
πήσαντες τὸ σκοτὸς τῆς ἀμαρτίας, διὰ
τὸ βαδίσαι αὐτοὺς τῆ πλατεία καὶ δρυ-
χόρῳ ὁδοῦ τῆ βιακῆς κακίας. πῶς ἐπε-
λάθοντο τῆς κῦ καὶ θεῶ καὶ σὺν ἡμῶν
τοῦ χυδαιμαίας καὶ τῶ πολλῶν ἐπι-
ξινίαςων αὐτοῦ διεργεσιῶν. καθαρ-
ωσάτες μὲν διῦδατος τῆ θεία βαπτίσμα-
τος, ἐπὶν ἀγίης, ἐσολιδάτες τῶ μύρω
τῆς ἀλλοιάσεως. διὰ δὲ μικρὰ ἡδονῶν,
μισητικῶ καὶ συγχαντικῶ, ἀθετήσαντες
ταῖς τοιαύταις καὶ τῆλικαύταις δωρεαῖς,
ἐδελώθησαν πνεύματι πορνείας ἐπι-
χείας. καὶ τοῖς καταλήψασιν πῶν ἡ-
θεσίαν καὶ ἀκλουθήσασιν ταῖς τῆ κί-
σ-
μα ἡδοναῖς. καὶ τοῖς ἐποικητοῖς ταῖς
τοῦ

τῆ κόσμικῆ σωτηρίας. καὶ τοῖς ἀγαπᾶσιν
 τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας. καὶ τοῖς κατα-
 λείψαι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. καὶ τοῖς
 περιπατοῦσιν ἐν τῇ τῆς ἁμαρτίας. καὶ
 τοῖς καταλιμπανέσιν πρὸς ἡμέραν τὴν
 γνωσίαν. καὶ τοῖς ἐμπληκτοῦσι τῆ
 κακῆ συνήθειαν τοῦ γέλωτος. καὶ τοῖς
 καλλωπιζομένοις πρὸς τὸ φῶς ψυχῆς
 εἰς σιωπῆν. Ἐλαγείαν ἀπολαύσας ἀ-
 καθαρίαν. ἀληθῶς ἀγγερόν ἐστι τὸ δὲ
 βόλου ὁ καλλωπισμός. τοῖς ἐν περὶ
 Ἐζητοῦσι καὶ θείαν σωθῆναι, μισπὸν
 ὄδον. καὶ τοῖς δευβάλλουσιν ἐν τῇ
 καὶ παρακρηταῖς καὶ συμβαλλομέ-
 χους καὶ παραχρηταῖς. καὶ τοῖς ὁμοῦ-
 σι δευ φιληδονία. καὶ τοῖς ὀπίρκοις,
 καὶ τοῖς γαστριμαργίας, ὡν δευ ἡ κοιλία.
 καὶ τοῖς μεθύουσιν. Μακάριος δὲ ὁ ἐταῦ-
 θα ἑαυτὸν ἀτελίζων. Ἐταπεινὸν δευ
 τὸν θεὸν καὶ δευθεῖαν, καὶ κατακείμεν.
 Ὁ ταῖς ὑπὸ θεῷ ὑψίστη ὑψίστη. καὶ
 ὑπὸ

ὑπὸ ἀγγέλων ἐπαινῆται. καὶ ἐν τῇ κρέσει ἰσχυρῶν ἐχίσαται. Μακάριος αὐτὸς ὁ καρτερῶν ἐν προσδοχῆς. καὶ ὑπομῶν ἐν νηστείας. Ἐχαίρων ἐν ἀγαθῶν πνίας, Ἐἀντιπαλαίων Ἐἀντισοβαῶν τὸν ἔπνον, κάμπτων τὰ γόνατα εἰς δοξολογίᾳ θεῷ. κρέων τὸ σῆθος. τύπτων τὸ πρόσωπον, ὑψῶν τὰς χεῖρας εἰς τὸν αἴρα, ἀφῶν τὸ ὄμμα εἰς ἔρανον πρὸς κύριον, ἐννοῶν τὸν ὅτι θρόνε δόξης καθήμερον, καὶ καρδίας ἐτάζοντα καὶ νεφρὸς ἐμβαστόντα. Ὁ γὰρ τοιοῦτος, ἀπελαύει τῷ αἰωνίων ἀγαθῶν, υἱὸς Ἐἀδελφὸς καὶ φίλος καὶ κληρονόμος θεῷ γίνεταί. Τέτου λάμπει τὸ πρόσωπον ὡς ὁ ἥλιος ἐν ἡμέρας κρείσεως, ἐν ἧ ἢ τῷ ἔρανον βασιλεία. Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸ ἀλήθειαν, φίλος θεῷ δίδεσκαται. ὁ δὲ ψεύδῃ ἐν δειλεζών, φίλος δαίμονων γίνεταί. Ὁμισῶν τὸν δόλον, λυξοῦταί τῆς ἀραῆ. ὁ ὑπομῶν τοὺς πειρασμὸς ὡς ὁμολο-

γητῆς

γητὴς σεφαιῆται εἰώπιον τῆ βήματος
 τῆ χυ. ὄργυζων καὶ δυσαετῆρ εἰ τῆς
 συμπίπτεσας συμφοραῖς, καὶ τῆς συμ-
 βαυρέσας θλίψεσιν, ἀκηδιῶν τε ἐ βλα-
 σφημῶν, ἔτος πεπλάηται, καὶ φρεῖσσε
 κωφὰ ἔχει. Ὁ πρᾶος ἐ ὀπεικῆς ἐ τα-
 πεινόφρων, ὑπὸ θεῶ ἐπαυρεῖται. μακα-
 εῖζεται ὑπὸ τῆρ ἀγγέλων, καὶ ἐγκω-
 μιάζεται ὑπὸ τῆρ αἰῶν. ὁ δὲ πικρὸς καὶ
 ὀξύθυμος καὶ ὀξύχολος, κεκατῆραται
 ἀπὸ θεῶ. τούτου ἡ βραῖσις, βόξυς πι-
 κείας δαιμόνων. ὁ δὲ οἶνος, θυμὸς δρα-
 κόντων. καὶ ἡ πόσις ἰὸς ἀσπίδος ἀνίατος.
 Οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὁρασι πᾶν τῆ θυ
 δόξαν, οἱ δὲ ρερυπωμῆροι τὸν νῆν, ἐνο-
 πῆρίζον τὸν δὲ βολον. οἱ τὰ φαῦλα πρᾶ-
 ξαντες, καὶ τὰ ἄτοπα, ἐνοῶντες, καὶ τὰ
 κακὰ λοχζόμῆροι εἰς τὸν πλησίον, κωλύε-
 σιν αὐτοὺς τῆς θείας κοινωνίας. οἱ τὸ πρό-
 σωπον φυκίοις ὑγραίνοντες, καὶ ψιμ-
 μιθίω τὰς παρειὰς, τείνοντες καὶ λει-
 κῆντα-

αφήνοντες . καὶ δεισάπτρον καὶ κατόπτρον
ξολιζόμενοι πρὸς τὸ ζωγῆσαι Ἐ σαγν
κῦσαι ψυχὰς εἰς ἀκολασίας Ἐ ἐπιθυ-
μίας ἀτόπας Ἐ ἔρωτα σατανικὰς , ἐν
ἡμέρᾳ κείνῃς θεασαβείς ἐκ εὐείσκον) ,
ἐλλ' ὡς καταφρονεῖται τῆς ἐπιτολῆς τῆς βύ-
κολάζον) . οἱ περὶ γὰρ ζόμενοι κάλλος
ἐλλότριοι , τ' ἀλλοτρίᾳ τῆς παραδείσου ἐ-
είσκονται . οἱ ἐπιχαίροντες ἐπὶ πτώσει
ἐτέρων , ἐαυτοὺς πτωματίζουσι καὶ ἐπὶ θυ-
μῆντες τὰ ἀλλότρια , τὰ ἴδια προσιδέουσι .
Ἐ δεισάρονται οἱ κενόδοξοι Ἐ ὑπερήφανοι
Ἐ αἰθροπαρέσκοι , μετὰ τῆς διαβολῆς κα-
ταδικάζονται . οἱ ὑπακίται , μὲν τῆς σα-
τανῆς πικροῦνται . οἱ τὸ σῶμα παρὰ
τὸ δέον ξέφοντες , λιμοκτονοῦσι πᾶν ψυ-
χῶν . οἱ σὺ γλώσσει καὶ αἰδοῦ ἀνάγκης ἀ-
μαρτάνονται , καὶ μὴ μετανοοῦντες
μετὰ ἀπίστον κολάζονται . οἱ λέγον-
τες ἐν νύκτι ἀμαρτήσωμεν , καὶ ἐν
ἡμέρᾳ μετανοήσωμεν , ὑπὸ δαυμόνῳ

λίθοι ἴμιοι. οἱ ἁμαρτωλοὶ ξύλα καλὰ κη-
καὶ χόρτος, πυρὸς ὑπέκκαυμα, οἱ δίκαιοι
σίτος βασιλεία. οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἄχυρα
ἀπωλεία. οἱ δίκαιοι σπόρος ἐπιεκτός,
οἱ ἁμαρτωλοὶ ζιζάνια πυρὸς. οἱ δίκαιοι
ἄλλα θεῖον, οἱ ἁμαρτωλοὶ βράχος καὶ
δυσωδία. οἱ δίκαιοι ἐκὸς τοῦ ἁμάρτου. οἱ
ἁμαρτωλοὶ, καὶ δαιμόνων μεμιασμέ-
νοι. οἱ δίκαιοι ἐν τῷ νυμφῶνι, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ εἰς χάος ἀπέραστον οἱ δίκαιοι ἐν φω-
τοφανεΐας. οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν ζόφῳ θυέλ-
λης. οἱ δίκαιοι μὴ ἀγγέλων, οἱ ἁμαρτω-
λοὶ μετὰ δαιμόνων οἱ δίκαιοι σὺν ἀγγέ-
λοις χορεύουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ μὴ δαιμό-
νων θρήνησιν, οἱ δίκαιοι μέσον τῆ φω-
τός, οἱ ἁμαρτωλοὶ μέσον τῆ σκοτίας. οἱ δὲ
καὶ ὑπὸ τῆ παρακλήτου παρακαλεῖ-
ται, οἱ ἁμαρτωλοὶ σὺν τοῖς δαίμοσι πι-
μορῶνται. οἱ δίκαιοι παρὶς αὐτῶν τῶ θρό-
νου τῶ δεσποτικῶ, οἱ ἁμαρτωλοὶ παρὶ-
ς αὐτῶν τῶ ζόφῳ τῶ πτωρητικῶ, οἱ δὲ
καὶ

καμοὶ δὲ πάντῳ βλέπεις τὸ πρόσω-
 πον τῆ χυ. οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲ πάντῳ
 ἴσασται κτὲ πρόσωπον τῆ δὲ βόλυ. οἱ
 δίκαιοι μὲν τῶ ἀγγέλοις, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ μὲν τῶ δαιμόνοις. οἱ δίκαιοι ἰκεσίαν
 προσφέρουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ θρήνων ἄ-
 παυσον. οἱ δίκαιοι αἰῶν, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ
 κάτω. οἱ δίκαιοι ἐν ἐρασί, οἱ δὲ ἁμαρτω-
 λοὶ ἐν τῇ ἀβύσσῳ. οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰῶ-
 νιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς θάνατον ἀπω-
 λεία. οἱ δίκαιοι εἰ χειρὶ θεοῦ, οἱ ἁμαρτω-
 λοὶ ἐν τῷ πῶ δὲ βόλυ. οἱ δίκαιοι μὲν τοῦ
 θεοῦ, οἱ ἁμαρτωλοὶ μὲν τῆ σατανᾶ. καὶ
 τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε ἀφείζονται ἀπὸ
 τῆ δίκαιων. καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτε γυ-
 μνῶν ἀπράξεις αὐτῶν, καὶ αἰβλαὶ τῆ
 καρδιῶν φανεῖνται. καὶ τοῖς ἁμαρτω-
 λοῖς, ὅτε οἱ σινδρατμοὶ τῆ νοὸς ἐλέγ-
 χονται, καὶ αἰσυγκατὰ θέσεις τῆ ποιηρῶν
 λογισμῶν ζυγοσατουῶνται, καὶ ταλα-
 τᾶνται ἡ δὲ γνοια. καὶ τοῖς ἁμαρτω-
 λοῖς

λοις ὅτι μισῶνται ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέ-
 λων, & βδελύσσονται ὑπὸ τῶν ἁγίων μαρ-
 τύρων. καὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅτι ἐκβάλ-
 λονται ἐκ τῆς νυμφῶνος. καὶ πῦρ τότε με-
 ταμέλεια, καὶ πῦρ τότε θλίψιν. καὶ πῦρ
 τότε ἀνάγκη, καὶ πῦρ τότε καταγίδα.
 δεινὸν τὸ χροιδιῶσαι ὑπὸ τῶν ἁγίων, ἀργα-
 λαῖστερον τὸ χροιδιῶσαι ὑπὸ τῆς θεῆς. ἄπ-
 μον τὸ διεθιῶσαι χεῖρας & πόδας & εἰς τὸ
 πῦρ βληθῶσαι θλιβερόν τὸ ἐκπεμφθῆ-
 ναι εἰς τὸ σκότος τὸ ἕξωτερον; γνωφερόν τὸ
 ζύζειν τοὺς ὀδόντας καὶ τήκειν. βα-
 ρύ τὸ ἀπαύτως κολάζεσθαι, ποιηρὸν τὸ
 φλογίζεσθαι πῦρ γλάσας, ἀσυμπαθεῖς
 τὸ αἰτεῖν ῥαίδα ὕδατος καὶ μὴ λαμβά-
 νειν. πικρὸν τὸ εἰς πνεῖ εἶναι καὶ βοᾶν
 & μὴ βοηθεῖσθαι. ἀπαράβατος ὄφρα ὕψι
 καὶ ἀμέτρητον τὸ χάος, ἄφυκτος ὁ ἄπο-
 κλειθεῖς, ἀναπόδραστος ὁ καταχόμε-
 νος, ἀνυπέρβατον τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς,
 ἀσπλαγχοὶ οἱ τρηταὶ, σκοτεινὸν τὸ
 δισμω-

δυσμωτήθειον, ἀλυτα τὰ δεσμά, ἀδύνατοι
αἰχλύσεις, ἀγριοὶ ἔπιθασοιοὶ ὑπὲρ
ρέται τῆς φλογὸς ἐκείνης, βαρεῖαι αἰ
κασίδες αἰπιμωρητικῆς ἐκείνης, σερροὶ οὐ
ἄνυχες ἔσθραυσοι, σκληρὰ τὰ βένδυ-
ρα, θολώδεις ἔκαχλάζεσαι αἰπίσσαι,
δυσάδεις τὸ θίαζον, ἀνθρακώδεις αἰκλί-
ναι ἐκείναι, ἀσβεσος ἡ πυρὰ, κνισώδης
ἔβρωμώδης ὀσκώληξ, ἀσυγχώρητον τὸ
κεῖθεν, ἀπροσωπόληπτος ὁ δικαστῆς,
ἀπροφάσιτος ἡ ἄπολογία, κατεστραμμέ-
να τὰ πρόσωπα τὰ τῶν δυναστῶν, περι-
χρῶσι οἱ δυνάσται, πτωχοὶ οἱ βασιλεῖς. ἰ-
διώται οἱ σοφοὶ, μωροὶ ἔσδεκτοι οἱ ῥή-
τορες, ἀφρονες οἱ πλείστοι, αἰήκοα τὰ κο-
λακώματα τῶν πλαστογράφων, φανεραὶ
αἰκαμπύλαι τῶν ῥαδιέργων, τιλαι-
γῆεις αἰξοχαὶ τῶν πλεονεκτῶν, βρω-
μώδης φιλαργύρων ἡ ὄσμη, φανερά τῶν
ὑποκειτῶν ἢ ὑπελότης, λινοπληροὶ, οἱ
ἐπιθίται, πάντα γυμνά καὶ τετραχι-
λιμενία

λισμῶνα ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ τοῖς ἀμαρ-
τωλοῖς. βίβηλοι ἔειπαγεῖς ἔακάθαρ-
τοίειπν ἐνώπιον τῷ θεῷ. πᾶς μεμίανται
αὐτῆς αἰψυχαί, πῶς βρομάσιν αὐτῆς τὰ
σώματα ἐκτῆς λαγείας ἔακολασίας.
πᾶς ἐμόλυναν τὰ σώματα, ἔεμίανται
τῷ ψυχῶ, μὴ φυλάξαντες τὴν σολῶν τῆ
ἀγία βαπίσματος, πᾶς αἰαγκυῶτως, ἔ
ἀερευθειάσως, τῆ κραπάλη ἔ τῆ μέθη
τῆς ἀσωτίας, τῆ ἐζοθήκω τῆς κοιλίας, τῆ
ἀσκὸν τῆς γαστρὸς, τῆ αὐταρκείας ἔ ἐγ-
κρατεία μὴ σοιχήσαντες, ἀλλὰ τὸν πλῆ-
τον αὐτῆς, αὐτῶ ἐμπισδύσαντες ξυφη-
λας, εἰς τὰ ἡδονὰς ὡς χοῖροι τὰ βορ-
βόρω ἐγκυλινδούμμοι. τὰς ἡμέρας καὶ
τὰ ἔτη αὐτῆς ἔδαπάνησαν, μετεωριζό-
μμοι ἐλογισμοῖς ρυπαροῖς, ἔ φαύλοις
ἐνοίαις, καὶ ἀργολογίαις, καὶ θυμυλι-
κοῖς ἄσμασι. Πᾶς ἠλλοιωθήσαν τὴν καρ-
δίαν αὐτῆς τῆ παρώσει, εἰς νοῦν μὴ λα-
βόντες τὴν σωτάξιν τῆ χυῦ, ἔ τὴν ἀπί-
ταξιν

ταξιν τοῦ διαβόλου. πῶς διεξάπημεν
τῆς δούλειας ὁδοῦ, εἰ τῷ σκοτει τῆς ἀ-
γνοίας βαδίσαντες, ἔ τῷ ὑπνω τῆς ῥα-
θυμίας ἐκδόντες εἰς πέταυρον τῆς γενέ-
νης ἐαυτὸς ὠονήσαντες. πῶς ἀπηλλό-
ξιώθησαν τῆς φωτὸς τῆς ἀρετῆς, ἀγα-
πήσαντες τὸ σκοτὸς τῆς ἀμαρτίας, ἔ τῷ
τὸ βαδίσαν αὐτοὺς τῆς πλατείας καὶ ὄρυ-
χόρω ὁδοῦ τῆς ξιβακῆς κακίας. πῶς ἐπε-
λάθοντο τῆς τῆς κῦ καὶ θεῶ καὶ σῶς ἡμῶν
τῷ χυῖ ὀπιδημίας καὶ τῆς πολλῶν ἔ αἰε-
ξιχνίας αὐτοῦ διεργεσιῶν. καθαρ-
ωσίτες μὲν δίδυδατος τῆς θείας βαπτίσμα-
τος, ἔ πῆς ἀγίης, ἔ σολιωσίτες τῆς μύρω
τῆς ἀλλοιάσεως. ἔ τῷ δὲ μικραὶ ἡδονῶν,
μισητικῶ καὶ συγχαντικῶ, ἀθετήσαντες
ταῖς τοιαύταις καὶ τῆς κεύταις δωρεαῖς,
ἐδελώθησαν πνεύματι πορνείας ἔ ποι-
χείας. καὶ τοῖς καταλήψασιν τῶν ὑπο-
θεσίαν καὶ ἀκαλουθήσασιν ταῖς τῆς κόσ-
μου ἡδοναῖς. καὶ τοῖς ἐποιμήμοις ταῖς
τοῦ

τῆ κόσμικῆ σωτηρίας. καὶ τοῖς ἀγαπᾶσαι
τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας. καὶ τοῖς κατα-
λείπουσιν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. καὶ τοῖς
περιπατοῦσιν ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας. καὶ
τοῖς καταλιμωμένοι πᾶσι ἡμέραις τῆ
γνώσεως. καὶ τοῖς ἐμπεπλησμένοις τῆ
κακῆ σκευθῆς τοῦ γέλατος. καὶ τοῖς
καλλωπιζομένοις πρὸς τὸ φῶς σαφύχας
εἰς σιωπῆν ἔλατῆς ἀκαθαρσίας ἀ-
καθάρτου. ἀληθῶς ἀγχιρόνδου τῆ δὲ
βόλου ὁ καλλωπισμός. τοῖς ἐν περθεύσει
ἐζητοῦσι καὶ θέλησι σωθῆναι, μισήτον
ἔδω. καὶ τοῖς δὲ βάλκυσιν ἐπὶ τῆ
καὶ παρακρηταῖς καὶ συμβαλλομέ-
χους καὶ παραχρηταῖς. καὶ τοῖς ὁμύ-
σι δὲ φιληδονίας. καὶ τοῖς ὀπέρκοις,
καὶ τοῖς γαστριμαργείοις, ὧν δὲ ἡ κοιλία.
καὶ τοῖς μεθύουσι. Μακάριος δὲ ὁ ἐπὶ ταῦ-
τα ἑαυτὸν ὀπιλίζων ἔταπεινᾷ δὲ
τὸν θεὸν καὶ ἕξει τὸν θεόν, καὶ κατακείων.
Ὁ ταῦτα ὑπὸ θεῷ ὑψίστου ὑψίστου. καὶ

ἔπαυ

ὑπὸ ἀγγέλων ἐπαινῆται· καὶ εἰ τῆ κρεί-
σει βεβωυμένων ἐχίσαται. Μακάριος
αὐτὸς ὁ καρτερῶν εἰ προσδύχαις· καὶ ὑ-
πωμῶν εἰ νηθείας. Ἐ χαίρων εἰ ἀγρο-
πνίας, Ἐ ἀνιπαλαίων Ἐ ἀπιοσβαῶν τὸν
ἕπνον, κάμπτων τὰ γόνατα εἰς δοξο-
λογία θεῶ. κρέων τὸ σῆθος. τύπτων τὸ
πρόσωπον, ὑφῶν τὰ χεῖρας εἰς τὸν αἴ-
ρα, ἀφρων τὸ ὄμμα εἰς ἔρανον πρὸς κύριον,
εἰνοῶν τὸν ὅπι θρόνε δόξης καθήμερον,
καὶ καρδιακὰ ἐτάζοντα καὶ νεφρὸς ἐμβα-
τόντα. Ὁ γὰρ τοιοῦτος, ἀπυλαύει τῆ
αἰωνίων ἀγαθῶν, υἱὸς Ἐ ἀδελφὸς καὶ φί-
λος καὶ κληρονόμος θεῶ γίνεται. Τέτου
λέμπει τὸ πρόσωπον ὡς ὁ ἥλιος εἰ ἡ-
μέρα κείσεως, εἰ ἡ ἡ τῆ ἔρανω βασι-
λεία. Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὸ ἀλήθειαν, φίλος
θεῶ δίδεσεται. ὁ δὲ ψεύδῃ εἰ δειλεχέ-
ζων, φίλος δαυμόνων γίνεται. Ὁ μι-
σῶν τὸν δόλον, λυξοῦται τῆς ἀραῆ. ὁ
ὑπομῶν τὸς πειρασμὸς ὡς ὁμολο-
γητῆς

γητὴς σὺφαιῖται εἰώπιον τῆ βήματος
 τῆ χυ. ὄρογγύζων καὶ δυσαετῆρ εἰ τῆς
 συμπίπτεσας συμφορᾶς, καὶ τῆς συμ-
 βαγνέσας θλίψεσιν, ἀκηδιῶντε εἰ βλα-
 σφημῶρ, ἔτος πεπλάηται, καὶ φρεῖσας
 κωφὰ ἔχει. Ὁ πρᾶος εἰ ὄππεικῆς εἰ τα-
 πεινόφρων, ὑπὸ θεῶ ἐπαγνῆται. μακα-
 εἴζεται ὑπὸ τῶρ ἀγγέλων, καὶ ἐγκω-
 μιάζεται ὑπὸ τῶρ αἰῶν. ὁ δὲ πικρὸς καὶ
 ὀξύθυμος καὶ ὀξύχολος, κεκατῆραται
 ἀπὸ θεῶ. τούτου ἡ βραῖσις, βόξυς πι-
 κείας δαυμόνων. ὁ δὲ οἶνος, θυμὸς δρα-
 κόντων. καὶ ἡ πόσις ἰὸς ἀσπίδος ἀνίατος.
 Οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὄρασι πᾶν τῆ θυ
 δόξαν, οἱ δὲ ρερυπωμῶροι τὸν νῦν, ἐνο-
 πηρίζον τὸν δὲ βολον. οἱ τὰ φαῦλα πρᾶ-
 ξαντες, καὶ τὰ ἄτοπα, ἐνοῦντες, καὶ τὰ
 κακὰ λογιζόμενοι εἰς τὸν πλησίον, κωλύε-
 σιν αὐτοὺς τῆς θείας κοινωνίας. οἱ τὸ πρό-
 σωπον φυκίοις ὑγραίνοντες, καὶ ψιμ-
 μιθίω τὰς παρειὰς, τείνοντες καὶ λει-
 κήναι-

ἐμπαίζονται ἔχλωάζονται, ἔως ἐκ-
σίως ἀμαρτάνοντες, τῆς μετανοίας οὐκ
ἀξιῶνται. ἀλλ' ἐνέοιπὴ ὑπὸ τῆς τῆς θα-
νάτου δρεπάνης θείζονται, ὡς ἀμμῶν
ὁ τῆς ἰσραὴλ βασιλῆος ὁ ἔτον τῆς παφορ-
γίσαε δὲ τὸς πονηρὰς αὐτοῦ λογισμῆς,
καὶ τὰς βεβήλους αὐτῆς ἐνοίας. οἱ γὰρ
λέγοντες, σήμερον ἀμαρτήσωμεν, ἔ-
αινον μετανοήσωμεν. οἱ τοιοῦτοι, ἐμα-
τιώθησαν ἐν τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν. καὶ
ἐσκοπίθη ἡ ἀσυνέτος αὐτῶν καρδία, καὶ
πλὴν σήμερον ἀπώλεσαν τὸ σῶμα φθεί-
ραντες ἔμιαίαντες, ἔπλὴν ψυχλῶ μολύ-
ραντες, ἔπλὴν νῆν ζοφώσαντες, ἔπλὴν δὲ
νοίαθολώσαντες, ἔπλὴν σωείδποιη βορ-
βορώσαντες, τὸ δὲ αἶνον ἐκλάμπησαν.
οἱ γὰρ μὴ κλαίοντες δὲ τὸ πνῶμα τῆς
πυρνοίας, ἔπλὴν θέντες δὲ τὸν βέρβα-
ρον τῆς μοιχείας, ἔμὴ θρῆνῆντες δὲ τὸ
πέταυρον τῆς ἀρρεσκοιτίας, καὶ ὀλολύ-
ζοντες δὲ πλὴν μαλακίας, ἐδιώσανται ὁ-
λοψύ-

λοφύχως μετανοῆσαι περὶ τὰ ἀπελήθοντα
ἀμαρτήματα, ἔτι διορθάσασθαι τὰ
μέλλοντα. οἱ γὰρ μὴ ζητοῦντες ὁπερ ἀ-
πάλευσαι, καὶ τὰ σωζόμενα ἐκ ἐκτίσαν-
το. οἱ μὴ ψηφίζοντες τὴ φουρασίαν τῆς οὐ-
θῆνης, καὶ τὰ κεφάλαια ζημιῶνται. οἱ
μὴ κοπιῶντες νοσηχῶς, καὶ νήφοιτες ἐν
δύχαῖς, ἀίχμαλωτίζονται ὑπὸ ἀίχρὸν
λογοσῶν. οἱ δὲ ἀίχμαλωπαδόντες,
δεδούουσι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ἄκοντες
καὶ μὴ βελόμενοι. οἱ μὴ ἀγρυπνοῦντες
κηφόντως ἐν τῇ ψαλμωδίᾳ, κλέπτονται.
οἱ μὴ γρηγορῶντες ἐν τῇ ἀκρασίᾳ
τῶν θείων γραφῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ῥαθυ-
μίας ἑαυτοὺς ἐκδόντες, μετὰ τῶν πέντε
μωρῶν παρθεσίων ἀποκλεισθήσονται.
τὰ ὄπλα τῆς νηθείας ῥίπτοντες, ὑπὸ τῆς
γαστριμαργίας σκιλίζονται. καὶ ὑπὸ τῆς
πορνομοιχοῦς ἀγυροῦνται ἀμαρτίας.
οἱ τὰ τῆ θιῶ ἐπιτολαὲ μὴ φυλάξαντες,
ὑπὸ δαμόνων πρῶσκονται, ἔτι ἐν γαστρίᾳ

σπυρός καταδιδάσκονται. οἱ δ' ἐκκλησίαις
καὶ τῆς κοινωσίας, ἐαυτοὺς μακρυύοντες,
ἐχθροὶ τῷ θεῷ γίνονται καὶ δαιμόνων φί-
λοι. ἀγχιπέδω πᾶσα ἀφρεσις τῷ ἀθίω.
ἀφρεπικᾶν, καλυπτιέδω τὸ γῆμος τῷ ἀπ-
των. ἀπαλιέδω ἡ σωμαγωγὴ τῷ ἰεδαίω.
ἐμφραπτιέδω τὰ ἀκάθαρτα σόματα τῷ
ἀρησοθίω ἐβραίων, ὅταν. Οἱ δοκμά-
ζων τὰ καρδίας ἐ τὴς νεφρὺς ἐτάζων,
ἐ το μώτερος ὑπὲρ πᾶσιν μάχαραι δι-
σομοι, δὴ κνέμμος. μέχει μελοσμῶσαρ-
κὸς ἐ πνύματος, ἀρμόβτε καὶ μυελαίν,
ἐ κεντικὸς εἰδυμήσεων καὶ εἰτοιαν κά-
θηται δικάζων. τότε δὴ τέτε, ἐκ ὀλίγης
πνὰ ἐκπολλᾶν, ἀλλὰ πάντας ἐκκα-
λυπτορμῶες ὄφει. καὶ ἔτε δορᾶ τῷ προ-
θάτου τὸν λύκον. διώαται καλήφα, ἔτε
κοίσις τῷ ἔργων τὸν εἶδον ἀποκρίψα
λογισμὸν. οὐκ ἔσι. γρ. κτίσις ἀφωκῆς τᾶ
κείνονη, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τε-
τραχηλισμῶα ταῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῷ.

Οὐκ ἐν

Οὐκοῦν πρὸς τὰς τῆς εὐτολαῖ, σαρκί-
κοις ἀπειταξώμεθα πάθεισι. ταπει-
νώσωμεν λογισμὸς κενόδοξους, ἐπαινα-
σώμεν τὰς ἄβόλων πρὸς μάχην, ὁμιμα-
τώσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τὴν διαύοιαν, κοιμή-
σωμεν λογισμοὺς ἀμαρτίας, κτησώμε-
θα προσδύχην ἀέμβασον, κοῦν νή-
φορτα, ὀχνοκαθετηγηγημεθύμεν, σιμείδη-
σιν ἀθόλωτον, ἐγκράτειαν ἀτελεύτη-
τον, νησείαν ἀνυπόκειτον, ἀγάπην ἀ-
προσωπόληπτον, ἀγνείαν ἐνόθητον,
σωφροσύνην ἀμίαντον, ταπεινώσιν ἀ-
νύπουλον, ψαλμοδίαν ἄπαισον, αἰφύ-
γνωσιν ἀκενέδοξον, γουγκλισίαν ἀνυ-
περήφανον, δέησιν διλωκῆ, βίον κα-
θαρόν, λόγον ἀληθῆ. ἔκνοδοχείαν ἀζόγ-
γυσον, ὑπομονὴν δὴχάρισον, ἐλεη-
μοσύνην ἀεξίτασον. τὴν ἔξυρλίαν
ἔξοφρακίωμεν, τὴν ὀργὴν διώξω-
μεν, τὴν ἀκνηδίαν ἔβητάσωμεν, τὸν θυ-
μὸν ἀποκτείνωμεν, τὴν λύπην μα-

·ράκω μὲν, τὴν φυλαργυρίαν ξυραΐω μὲν·
μὴ φοβηθᾶμεν τὸν κοινὸν θάνατον,
τὸν τῆ γήρως τῆ ἀνθρώπων θείως κω, ἀλ
λα τὸν ὀλεθρὸν τὴν αἰῶν. θάνατος
γὰρ κρείως, οὐχ ὀχρείζων τὴν ψυχὴν
ὑπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ὀχρείζων ψυ
χὴν ὑπὸ τῆ θεῶ. Ο θεὸς ζωήδεν ὁ δὲ
τῆς ζωῆς χρείζόμενος, τέθνηκε τὴν πρὸς
θεὸν παρρησίαν, ὡς τὴν ζωὴν ὑποβα
λὼν. καὶ ἵππειδὴ θάνατος ὀχρεΐβωτος,
ὁ τῆ θανάτου ὀπῆρ, ἴσαται ὡς ἀπίκα
λος ἰχυρὸς καθοπλιζόμενος, ἵνα ἡμᾶς
εἰ τῆς ἀγίας ἡμέρας παλάση καὶ ῥή
ξη Ἐ εἶπη, εἰ ἴκησα τοὺς χυ στραπῶταε,
κάλλος δείξαιε γυσακῶν. καὶ ὑπὸ τῆς
ἀκοῆς ἐπρέμασα αὐτοὺς, κενοδοξία καὶ
τρασεμαργία βοθείσαιε. ἰδραξάμεν αὐ
τῆ τῆς κόμης τῆ ἀρετῆ, καὶ σκελί
σαιε τῆς ὀπιθυμίας, Ἐ γαρ γάλισαιε τῆ
οἰνοποσία. ἀθήσαιε ἔρριψα εἰς βόθρον
πορτείαε. μή οὐν χαροπομήσωμεν τοὺς
ἀκα-

ἀκαθάρτους δαίμονας. Διότι ὁ ἡμέτε-
 ρος θεὸς, πάντων ὄσι σωτὴρ, καὶ δαιμό-
 νων ὀλετὴρ. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς σώ-
 ματι συμπυπλεγμεθα, καὶ θανάτω
 ὑπὸ δεινοῖς ἴσμεν. Ἀγωνισώμεθα γρη-
 ναίως, ἵνα τοὺς ἀκαθάρτους νικήσωμεν
 δαίμονας. ἐὰν γὰρ τὸν φόβον ἔχαμεν ἐν
 τῇ καρδίᾳ, καὶ πλεὴν μνήμων τῷ θανάτου
 ἐν τῇ ψυχῇ περφέρωμεν, πάντες οἱ δαί-
 μονες καθ' ἡμῶν ὀπλίζονται. ἀλλ' ὡσπερ
 κριοκρούοντες, ὡς τείχος ἡμεῶν ἀρήσου-
 σι, δεῖ τὸ εἶναι τὸν κῦ ἡμῶν μετ'
 ἡμῶν. ὅτι αὐτῷ πρέπει
 δόξα, τιμὴ καὶ κράτος,
 εἰς τὰς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.
 ἀμήν.

Προσόμοια κατ' ὀπιτομίῃ πειέχοντα
 ὅλον τὸ μλωλόγον. ποίημα χειροφύρον
 παφικία & ἀνθυπάτε τῆ μετυλιωαίε.

Μλωσεπίεβερος.

σιχηρά προσόμοια, ἡχος, δ'.

Ὡς γηραιόν. σ' μαρτυσίη.

α' Ζ υμῶν ἀνυμνεῖσθε μοι, ἔπειρ σ' ὄλεσ τὸ
 γνώσιμα. β' ε' σὺν τέτρω μάμαα ὀπ-
 εβόητος. γ' ε' ὀθανυάσιος ἀΐθμιος. δ'
 βαβύλαε ὀ εἰδοξος. ε' ζαχαρίας ὀ κλει-
 νός. σ' μιχαήλ ὀ ἀρχάγγελος. ζ' σά-
 ζων εἰδοξος. η' τῆ θύμης ἡ μήρ. θ' σὺν
 τοκῶσι. ι' μλωδώρα νυμφοδώρα, ε'
 μηξοδώρα αἰ μαρτυρες. ια

θ' εοδώραε ἡ ἄσκησις. ιβ' αὐτονόμου ἡ
 ἄθλησις. ιγ' καὶ τῆς ἀναστάσιως τὰ ἐγ-
 κήνια. ιδ' καὶ τῆ εἰρε ἡ ἀνύψωσις, ἀξί-
 ως πμάδωσαν. ιε' σὺν νικήτα τῆ εἰρε
 ροῦ, ις' εἰρημία ἡ εἰδοξος. ιζ' εἰλις

πίες

πίσιςτι, Ε ἀγάπη σου ἑεία. ι η Δμε
νίω. ι θ δορυμείδονη φοφίμα. κ η παλ
χρῆς ο δισάθτος. κα

Γ' ων ἄσιν δοξάζεται. κ β ὁ φωνκᾶ ὁ ἀσὶ
δῖμος. κ γ Ε προδρῖμος θείκ πιεία
τύλληψις. κ δ Ε η καλλίνικος πρῶτα
θλος. κ ε μεθ' ὧν ἀφρωσι κήτε, κ η ὁ
δισαγγελισῆς. κ ς ἰωάννης ἀπόστολος.
κ ζ κη δ παχρεις. κ η κη καλλίσρατος
ἄμα. κ θ Ε χαρίτων. λ σιν ἄντοῖς κω
εἰάκοςτι λ α Ε ἀμφίτας γρηγόριος.

Μεῦ, ὁ κτῶ βεως. σιχηρὰ προσῖμοια,
ἦχος, πλ δ. Γ ἰύμαῖ καλῖσω μρ κηοι.

α Γ' μνοις ἀναίαν πηήσω μρ. β ἰς ἴ-
ναν πλῶ παρ θείον. κ η σε πλὸν κυπρια-
νόν. γ Διονύσιον τὸν μέγαν. δ ἱερόθεον
οὐε. ε μαλμὲλ χθαν. ς κη θωκαῖ
τὸν χρυσάπτολον. ζ τὸν βίκχρον, σιν
αὐτὰ δὲ κη τὸν σέρχρον. η πλῶ πελα-
γίαν

για τὴν εἰδοξον. θ τὸν τῆ ἀλφάου ἰά-
κωβον. ι δὲ λῆμπιον δὲ λῆμπίαν τε
τὴν παῖσε πῖον. ι α

Θ εἶαν ζῆλαῖδα δοξάσωμῶν, φιλονίλαν
τὴν ὀσίω, ι β πρόβον τὰ φάχον σε-
πῖον. ἀνδρόνικον τὸν γηναῖον, ι γ καὶ
καρπάπυλον ὀμῆ. σὺ τρύτοις, ι δ ε
τοῖς πρεῖ τὸν ναζάειον. ἀνείθω σὺ αἰ-
τοῖς, ι ε καὶ ὀθρόπνδωτος λουκίανος.
ι ς ὀλογγῖνος π. ι ζ σὺ ὠσπῆ, ι η λῆ-
καῖ εἰδοξος ὀβέλπηςος, ι θ ἰωήλ, κ
καὶ ὀ ἀρτέμιος. κ α

Α ἴνει καὶ σε πῖον ἰλαρίωνα. κ β ε ἀβέρ-
κιον. κ γ καὶ μέγαν ἀδελφότητον ὀμοῦ.
κ δ καὶ ἀρέθαν τοὺς σὺ ἀθλους. κ ε
νοταρίους τε σοφούς. σὺ τούτοις, κ ς
καὶ δημήτριον. κ ζ καὶ νίσορα χυρία ε
δελίδα τὰς συμμαρτυρας. κ η τερσί-
πον καὶ τὴν παῖσε πῖον. κ θ ἀϊασασία
ἡ μάρτυρα. λ ζῆνὸβια ζῆνοβία. λ θ
καὶ ἐπίμαχον.

Μίνω,

Μιωνοίου Βελλεος Σχολιαστῆς, Πλ. Β.

Ὁ λιν ἀποθέμνος.

α Διῦτε εὐφημήσωμαι, σὺ ἀναργύρων
δυάδι, β τὸς πει ἀκίνδωνον. γ καὶ
τοὺς σὺ ἀκεψιμᾶ γυναγόφροναι. τὰς
σεπταὰ πράξεις τε. δ ἰωαννικίαι. ε βπι-
σήμιω γυλακπίωνα καὶ τὸν τῆς πίσειως,
ς ὁμολογητικῶν παῦλον εἰδοξον, ζ τὸν
κράτισον ἰέρωνα. η καὶ τὸν μιχαήλ
τὸν ἀρχάγγελον. θ μεθ' ὧν τῶν ὁσίων
μαρτύρων, ι καὶ ὁρέσειω ἀθλητικῶν, ια
μίωαῦ τὸν μέγα ε βίκτωρα. καὶ εἰρ-
ρὸν βικεῖπον. ιβ

• εἶον ἐλεήμονα. ιγ καὶ ἰωάννη σὺ
τούτω, τὸν ὄντως χρυσώσομον, κοινῶς
πάντες σῶματι ἀνυμνήσωμαι, ιδ μα-
θητικῶν ἀεισον, τοῦ χυφίλιππον. ιε σα-
μωναῦ γουέαν ἀβιβον. μεθ' ὧν τὸν εἰ-
δοξον, ις διαγγελισίω καὶ ἀπόστο-
λον,

λον, ματ θᾶϊον τὸν θεόφροντα, ἰζ τὸν
 θαυματουργόντε ζηζόειον. ἰη πλά-
 τωνα γηναῖον. ἰθ ε θεῖον ῥωμαῖόν, ε
 αὐδιῦ. * δκαπολίτικω ζηζόειον, τὸν
 πάτζηζορότατον. * α

Π αρθσίε εἰσέλδωσιν, πλὴ εἰς ναὸν τοῦ κυ-
 είου. * β κιχιλίαν μάρτυρα. * γ καὶ
 τὸν ἀμφιλέχρον ὕμνοισ ζέψωρῶ. ὀφ-
 θαλμὸν ζηζόειον, τῆς τῆς κκραγαίτωπ
 κ.δ πλὴ σφρῶ αἰκαταμένασι τε, * ε τὸν
 ζηζομότατον, εἰ τοῖς ἀθλοφόροις μαρτέ
 ειον. * ε εἰλύπιοι τὸν εἰδοξον. * ζ καὶ
 τὸν ἐκπερσίδος ἰάκωβον. * η εἴφαιον
 τὸν νίον, * θ εἰρῆνῆ αρχον παράμονω
 ὀμῦ. * λ καὶ τὸν αἰδρία τὸν κάλλισον,
 πῆ χῦ δπόσοζον.

Μὲν δὲ κίβειως. σιχηρά προσώμια.

ἕζος, πλ. β. Αἰ ἀγγελικαί.

α. Α' σμασι

α. Α' σμασιναῖμ. β. ἀββακὲμ. γ. καὶ
σοφονίαν. δ. ἰκλιασὺ, ε. βαρβαρὰ δε-
ξιῶμαρ. ε. τὸν σάβαντε τὸν μύγαν. ς. ε.
τὸν θεῖον νικόλαον. ζ. ἅμα ἀμβροσίω.
η. παταπίω. θ. ε. τῶν σεπτῶν σύλλη-
ψιν αἴτης. ι. μίωαῖ εἰδοξον. τὸν καλ-
λικελάδον φημι, καὶ τὴν συνοδίαν αὐ-
τοῦ.

ια
Σ τύλου δακίηλ. β. γεραφίσθω καὶ
αυείδων. γ. σὺ αὐθλὸς τετραεῖ, ἢ με-
τὰ τοῦ ἄσραπτα. δ. σὺ τέτοις δε-
καὶ θύρσοις. ε. καὶ σερρὸς εἰλὸς θεῖος.
ς. ἀγγαῖος προπάτερεις πατέρες. ζ.
ε. δακίηλ ξιαῖτε παίδων. η. ζωή παῶ
σιμνος. θ. καὶ βομφάπος ὀμῆ. κ. καὶ
θεῖος ἰγνάπος.

κα
Ι' κλιακῆς. β. μνήμω ε. αἰασασία.
κ. γ. κρήτης ἀθλητῆ. δ. δεκα καὶ
τῆς ἀγχεῖας. ε. τῆς ἐκ παρθεῖου
κόρης, τῆς θεῶ μου γλυπῆσεως. ς. ε.
μαλοχίτῆ τῆς ἀθλητῆ. ζ. τῆς ἀθλη-
τῆ.

τῆ πρώτου σφαινοῦ, κ η καὶ δισμουέων
τῆ μαρτύρων, κ θ πλήθους ιηπίωντε.
λ καὶ αὐσίκα τῆς σπιπῆς. λ α καὶ με-
λάνης σέβομῶν.

ⲉⲥⲁⲃⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛ
ⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛⲉⲧⲁⲓⲛ

Μίω ιαυ θαρῶς σιχηρὰ προσώματα

ἦ χς, β. ὅτε ἐκ τῆ ξύλας.

α. θιέλων, περὶ μένεται χείσος. ἦ λθε γδ
πληρῶσαι τὸν νόμον, οὐ καταλύσῃ αὐ-
τὸν τούτω στυπμάδων κω, μέγα βα-
σίλειος. β ῥώμης πάπαστε σιλβισρος,
γ καὶ ὀμαλαχίας δ γόρδιορὸ εἰδοξος,
ε παῦλος θηβῶν ὀβλασος. ς βίος, βα-
πισμὸς τῆ σῆς, ζ πρόδρομος, η ὀσία
δομνίκα, θ πολύεκτος, ι ἰθάσπτε
ζεζόμιος.

ι μνοις, θειόδοσιον ὑμινῶ, τὸν κοινοβιαρ-
χίω ἀγίσω. ιβ ταπαλιὼ τὴν σε-
μλιὼ, ιγ μάρτυρα στρατόνικον, ἔρμυ
λὸν σὺν ἄθλῶν. ιδ ραῖθου τοὺς ἀβ-
βάδας

βάδατε, ἑὸρους σινάου. ιε θεῖον
καλυβίτλωτε. ις καὶ πέτρα ἄλυσιν.
ιζ ἄμα, αὐτωνίω ὄσια, ιη ἑ ἀθάνα-
σίω κυσίλλω, θ καὶ σω μακαρίω. κ
τὸν διθύμιον. κα

Μνήμη, ἡμαξίμου τῆ σιπῆου. κβ μαρ-
τυς ἀναστάσιος πέρσης, καὶ ὀπιμόθιος.
κγ κλήμης ἀγαθαγγελος. κδ ὄσια
ξάνητε. κε θεολόγος χρηζόμενος. κς
σω τῆ ξοροφάνη. κζ ὄλβιος χρυσό-
φομος. κη ἑφραῖμ ὄθσιος. κθ ἑπ,
καὶ ἰγνάπος μέγας. λω ἄπας ὀιπτό-
λυτος ῥώμης. λα κύρος ἰωάννης τε αἰ-
νεῖσθωσαν.

Μὴν, φάρμακας. σιχηρὰ προσόμοια
ἦχος, α.

Τῶν ἡρατίων ταγματίων.

α Ἰ μνείσθω ζύφων ὀμέγας. β ὑπα-
παντὲ τῆ χῦ. γ καὶ συμειὼν ὀπρέ-
σβυς

αβυσ. δ εἰσίδωρος ἄμα. ε ἀγάθη,
καὶ βουκόλος, σμήρης ποιμῆν. ζ καὶ
παρθένος ἰδοξος. η ὄσρατιλάτης θεί
δωρος σὺ αὐτοῖς. θ νικηφόρος. ι χαρα
ζέμπης τε. ι α

β λήσιον πάντες συμφώως, ἀνδύφαιμ
σοφῶν. ι β ε μελίπτε χάων. ι γ
πῆ μαρπνιαῖτε. ι δ αὐξάνιον σὺ
τέτοις, τὸν δὲ κλειῆ. ι ε εὐ τὸν θεῖον
ὀνήσιμον. ι ς πᾶμφιλον μέγας. ι ζ ε
τήρωνα τὸν σπῆτον. ι η βίωμας πάσαι
τε τὸν λείοντα. ι θ

σ υὶ τῆ ἀρχέπρω γεράρωι. κ κατῆης
λείοντα. κ α πμίθειον τὸν μέγας. κ β
καὶ προτέρων θεῖον. κ γ πολύκαρπον
τὸν σμύρης. κ δ καὶ κεφαλῆς πῆ προ
φρόμα πῆ ὄρσιον. κ ε σὺ παρασίφ.
κ ς πορφύειον ε σὺ σοῖ. κ ζ ἄχιδά
αιε πρεσβύτατα.

Μῦθ.

Μίω, μάσπος. 5. χηρά προσομοια,
 ἤχος δ' Η΄ θελων.

Α΄ Υ΄ μνοις πμάδω ή Διδεκία. Β ο γη-
 νάος νέσωρ, ἄμα και θεόδοτος: γ σω
 δ' ἔσοπίω. δ' Ε γερασίμω. ε κόνων.
 5. δύο αἱδρες, Ε τεσάρακοντα. ζ ε
 φραίμ ποιμὲν τῆς χερσῶνος: η σω θεία
 θεοφυλάκτω. θ μαρτύρων, ὧν πᾶσα
 πληθὺς τεσάρακοντα. ι.

Κ ρίπει κοδράτω: ια Ε σωφρονίω. ιβ
 Ε τῶ θεοφάει. ιγ ἄσματα νικηφόρω
 τε. ιδ ὕμνοις ἀλέξανδρος Δσημέ-
 θω. ιε ὀλυμπά: ις ῥοδίων πάπα
 ζ ἀλέξιος: η κύριλλος φίλος κυ. ιθ
 χρύσανθος τε και δαρσία. κ κέραν ἑπτά
 παρθοίσι. κα ἰάκωβος ὄσιος. κβ.

Τ ἔρπου βασίλει. κγ κρότει νι-
 κων. κδ σίρτα ζαχαρία, χαῖρε θεο-
 χαρίωτε. κε διαγγελίζου χαραῖ

X μεγα-

μεγάλις. κς γαβειήλαϊπώσε. κζ
πμῶ μαζώναι δε. κη σέϊλαείωτα
σέβω. κθ τὸν βαραχήσιον μέλπω. λ
κλίμακος ἰωάνινω. λα σππόντε ἰά-
κωβοι.

Μλω, ἀπειλλιος. ςιχηρα προσῶμοια.

ἦχος, πλ. δ. Ω' τοῦ παραδόξου.

θαύματος.

α. Ο' σιωτάτλιω ἀνέσωμδρ, μαρίαν. β ππ
τον σππόν. γ κη νικηται τον εἶδο-
ξον. δ κη τὸν ἀγαθόποδα. ε κη θεό-
δουλον σιμάθλον. ς κλαύδιόντε.
ζ κη τὸν εὐτύχου. η σιμὴ γεωργίω.
θ τὸν ἠρωδίατα. ι κη τὸν εὐφύξου.
ια κη σπρρόν τερσίποι, κη σιμὴ αὐτοῖς.
ιβ πῖσει ἀφρημησάμδρ, αἰτίπαι μαρ-
τυρα. ιγ.

Τὸ τοῦ παρείου βασίλειον. ιδ κη τὸν
μαρτίων πμῶ. ιε κη αἰετρεχον εἶ-
δοξον.

δοξον. 15 καὶ τὸν θεῖον κείσονται χα-
 ρίαν ἀγάπῃτε. 16 πρῶτων ποιμῆνα
 τὸν θαυμαστὸν συμεὼν. 17 τὸν γότθον
 σάββατ. 18 πύργης θεόδωρον. κ
 ἄλλον θεόδωρον, τεχνῶν ἀνίσωμην, ε
 σὺ αὐτοῖς. κα τὸν ἱερομάρτυρα, ἱε-
 ρουάριον. κ β'.

Μεγαλιωνίδω θεόδωρος, ὁ συκεώτης ὁ μῦ-
 κ γ καὶ ὁ μάρτυς γεώργιος. κ δ στρα-
 τιλῆτης σάββατ. μαρκος μέγας
 ὑπόστολος. κ ε ἔβασιλύς τε ὁ ἀμα-
 σείας φωσήρ. κ ζ καὶ τὸ κυρίε ὁ ἀδελ-
 φός συμεὼν. κ η ἐπὶ ἰάσωντε, ὁ κλεινός
 ὑπόστολος, καὶ σὺ αὐτοῖς. κ θ μένων,
 λ καὶ ἰάκωβος, τοῦ ζεβεδαῖα υἱός.

Μὴ μάλας εἰχηρα προσόμοια, ἦχος αἰ.

Παύλοιοι μάρτυρες

α' Σὺ ἱερεῖα σε ὑμῶν. β θεῖε ἀθανά-
 ται γ αὐτοῖς σε ἔρρόντε πμόθεν, ε μαῖ-

X ω π

Α ζριπώινα πόλυιθλός. κ δ και προ-
 δρόμου ή γήνιος. κ ε και ή φούρωία
 αιδω ρημισιδωσα. κ ς γ ής θεαταλιδ
 δαβιδ και γημα. κ ζ σαμψών ιερώτα-
 τος. κ η ιωάννου τή οσαν, και τή κύρου
 ή δ' ορεις. κ θ πέτρος παυλος τε. οί φω-
 τίσαντες πάσαι, οίκου μηύλω. λ και
 τή δώδεκα προσπέτων, μύτων κυρίου
 ή σωάξις.

Μιν, ιούλιος. σιχηρά προσόμοια.
 ήχος, πλ. δ'. Ω' του σαραδέξου.
 θαύματος.

α. Θεϊους αναργύρους ασμασι, τους υπό
 ρώμης ύμνω. β και έδητος κατάθεισι,
 άγνης θεομήτορος. γ και τον θειον ύά-
 κινθον. δ αιδρία κρήτης. ε ε αθα-
 νάσιον, τον εν ταδ αθα. ς και τον σεσέλω-
 τε. ζ κυριακην ύμνω. η ε σερόρον προ-
 κόποι, μεθ' ων αγια. θ κόπειν τα τε-
 μέθιον

μεύθιον. ι νικοπολίτα τε. ι α
 Δεῦτε Ὀφημίαν ἄπαυτες, ἀνὸφημήσει
 κερνυῦ, τὴν τῶ ὄρων δικάσειαν. ι β
 πρόκλον καὶ ἰλαίον. ι γ σαβαῖτῶτε
 εἴφανον. ι δ ἰούσον. ι ε καὶ ἰουλίτ-
 ταν σεμνῶ, μετὰ κηρύκε. ι ς ἀθκυο
 γήλυτε. ζ μαθητὰ αὐτῶ. ι ζ ζ μα-
 εἶναν μάρτυρα. καὶ σὺ αὐτοῖς. ι η καί-
 μιλιανὸν ἀνά. ι θ δῖον, ἠλίαντε. κ
 κ α. ι μνοῖς πμαὶ καὶ τὸν φρόνιμον, δεχέ χει-
 ζον δὲ σαλὸν, συμειάνω τὸν εἴδοξον. κ β
 καὶ χεισοῦ μαθήτειαν, τὴν μαρίαν τὴν
 παίσεμον. κ γ φωκᾶ λειφαίων τὴν
 ἀνακόμισον. κ δ χεισίαν. κ ε ἀγαν.
 κ ς καὶ τὸν ἐρμόλαον. κ ζ παντελή-
 μονα. κ η καλλίνικον. κ θ μάρτυρα
 σιλουανόν. λ σίλαν. λ α καὶ δίδυ-
 μον τὸν ὄντως δόκιμον.

X IIII

M^o

Μὴν, ἄγρους. σιχηρα προσόμοια,
ἦχος, δ'. Ο δὲ ὑψίστου κληθεῖς.
α. Σὺ σολομώνη ὑμνεῖδω ἰελεάζαρ, ἰππία
μακκαβαῖοίτε. β καὶ προτομάρτυ-
ρος, ἢ ἐκσιὼν αἰακόμισις. γ δαλμά-
τος φαῦτος καὶ ἰσαάκιος. δ ἔσπολύα-
θλος αἰακομιζόνομος τῆς ἀδοξίας νε-
κρός. ε καὶ ὀγνυᾶρος δισίγιος. ς καὶ
τοῦ χειρῶν μου τοῦ θεαθραίου ἢ μετα-
μόρφωσις. ζ εἰς κὼ ὑμνεῖδω, καὶ δομί-
πος, σὺ τῶν κλεινοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. η
καὶ ὀμιλιανός. θ καὶ ματθίας, καὶ
λαυρέτιος.
α.
β ἦπλους ὁ μάρτυς ἀξίως ἰπακείδω. β
αἰκητος φώπος καὶ ἢ μετάθεσις. γ ἢ
τοῦ μαξίμου τοῦ λάμψαιτος, εἰ τῆ ἡγυ-
ναῖα ὀμολογία τοῦ ποιητοῦ καὶ θεῶ. δ
τέτοις συναγνεῖδωσαν μιχαῖα εἰδοξος.
ε καὶ ἢ σεβάσμιος κοίμησις, τῆς θεο-
τόκε :

τόκου. ις καὶ Διομήδης ὁ περιβόητος.
ιζ μύρων ὁ θεῖος. ιη φλαῖρος λαῦρὸς
τι. ιθ καὶ στρατιλάτης ἀνδρεία ὁ σὺ-
δοξος. κ τῆς δὲ χῆς τε τὸ τέκνον, σα-
μηλὸ ἰερώτατος. κα.

Β ρίασα σὺν τέκνοις πμάδω ἢ Διόφρων.
κβ σερρὸς ἀγαθόνικες. κγ λῦπος
ὁ σὺδοξος. κδ πίτος ὁ θεῖος ἀπόστολος.
κε βαρδολομαίου, τοῦ σιμετάτου ἢ
ἀνακόμισις. ε, τε καρτερόφυχοι. κς
ἀδελφὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ ταταλία ἢ
παύσεμνος. κζ ποιμὴν ὁ θεῖος. κη
καὶ ὁ αἰθίωψ μωσῆς. κθ ἀποτομήτε ἢ
αἰδέσιμος, τοῦ προδρόμου. λ
φαιτῆνος ὁ σὺδοξος. λκ
πανσητῆς τε ζώνης,
Διοτόκου ἢ κα-
τάθεις.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΠΡΩΤΩ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΕΒΕΛΕΤΟ ΤΟ ΟΥΡΑΝΟΝ

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΔΕΥΤΕΡΩ

ΧΡΟΣ

ΚΑΤΗΛΟΝ

ΚΑΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

εἰς τὰς ἑπτακαίους δυνάμεις, καὶ εἰς
πάντα τοὺς ἁγίους ἱκετήριος,
ποίημα, τοῦ κυρίου ἰωσήφ.

οὗ ἡ ἀκροσιχὸς, κατὰ
ἀλφάβητον.

Ὡ δὲ, ἀ. ἦχ. πλ. δ' Ἀρματιλάτην Φαραῶ.
Ἄρχε λόγε, ἱεραῖς διήσεις, τῷ χειροβίρα
σπλαγίμ, ἰζουσιῶν θρόνων, καὶ θείων δυ
νάμεων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων τε, θρό
νων κυριατήτων, τὰ σὰ ἔλεη τὰ πλού
σια, δώρησαι ἡμῖν, ὡς φιλόανθρωπος.
Βοήθησόν μοι τοῦ κύριε πρόσδρομε, χεῖς ὄν
δέξιμος. τῷ προφητῷ δῆμος, ἄποσέ
λων σύλλητος, μαρτύρων τὰ στρατέ
ματα, τὸν τῷ ὄλων δεσπότῳ, ἐκ δυσω
πῆτε σωθῆναι ἡμῶν, πιάσμασι πολλοῖς
συνεχόμενον.

Γεωαῖκας θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι,
καὶ

καὶ βασιλεύσαται. ἱεραρχῶν δὴ ἕως, ὅσοι
ἐ δίκαιοι, σὺ πλὴν ἱερομάρτυροις. ἀγαθὸν
αἰώνιον, ἔπιτυχεῖν ἰκετεύατε, πισεῖτες
ὑμᾶς μακαρίζοντα. **Θκ' τοσ.**

Διδουλωμένον, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν
ἐν μου δάσσομα καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον
ἐλθεθίρωσιν, καὶ δοῦλον γησιώτατον.
ἀγαθὸν ἔργασίαις, τοῦ σοῦ ἰοῦ με ἀνά-
δειξον, ὅπως κατὰ χεῖρος δοξάζωσιν.

Στ' δὴ, γ'. Ὅσπερ ἴσατε καταρχαί.
Ἐκτ' ἰσπανδαίων τοῦ ἐχθροῦ, ὅσπερ ἴσιν
ῥύσαδαίμε. ἑξοσάι χερουβὶμ ἰκετεύω,
κυριότητες ἀρχαὶ καὶ θρόνοι καὶ ἀρχάγ-
γελοι, σὺ τῶν ἀγγέλων πᾶσι, τὸν λι-
θῶν ἐκετεύατε.

Ἰωῆς σὺ ἀρέτου με αἰεὶ, πρὸς ὁμοίαν χῶ δὺ σώ-
πει. προφήταις, καὶ μαρτύρων χερσῶν,
ὑποσώλων ἱερῶν, ἱεραρχῶν ὁπίω τε, καὶ
ἱερομαρτύρων, τελειωθῶτων διαίμα-
τος.

Ἡ' ε' ἀξιώθητε θυφῆς, καὶ δόξης ἀδελφῶ-
του.

χου, αἱ ἀθλήσασαι γυναικας ἀδρείως·
καὶ ἀσκήσασαι φαιδράς, καὶ τὸν ἐχθρὸν
νικήσασαι. ταύτης ἡμαῖ χρέεσαι, εἰ με-
τοχῇ ἰκετεύσατε. Θῆϊον.

Θ εὐχαρίτωτε ἀγνή, μετὰ τῆς αἰωπαγμα-
των μετὰ πάντων τῆς σοφῶν λόγοςόλων,
καὶ μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφητῶν ἰκέ-
τεύει, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημά-
των ληψώμεθα.

Ω δὲ, δ. Σύμμεχρσι εἰς.

Γ δὲ χεῖ, καὶ μὴ παρίδης με δόμοι, ἀμαρ-
τίας πάσαις συνεχόμεν, ἀλλ' ἰκετεύει
τῆς ἱερῶν, πᾶτων σου ἀγγέλων, μετὰ
μαρτύρων, καὶ λόγοςόλων σε, οἱ κτείρησόν
με σώσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρο-
νόμον με δέϊξον ὡς δὲ σαυλαγχοτος.

Κ ἤρυξ χῦ, πρόσδρομε τὸν ἰσβετηρμόσ μου,
τῆς καρδίας, λύχρον νιῶ ἐπάναψον. λυ-
χρος ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χρηματίσασα.
Ε σωὸν προφήτας ἰκετεύει, Ε πᾶσι τοῖς
ἀγίοις, εἰ θερμῇ μετανοία, πλὴν ζωῶν
μετελ-

μετελθεῖν μετὰ πρόσκαιρον.

Ἀάμφοι μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλαῖς,
μοσιτείας, τῆς ἐπιδοκίμου, θεραπείας
σάντων σαπισῶν, ἡρώων γευάτων, ἱεραρχῶν
καὶ μαρτύρων σου, κηρύκων ἁπασῶν,
καὶ ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας
ἀξίωσον. Θεοτοκίος.

Μόνη θεῶ, σώματι ὁσέτα κυήσασα, παρθε-
νία, τοῦτον καθικέτ' ὄν, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
φροβεῖα, σπῆσαι ἡμᾶς σῶσαι, ἐπὶ τῆς κο-
λαστικῆς ῥύσασαι, ζωῆς ἀγωνιζέσης, καὶ
φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τοῖσι καλῶς
θεραπείασιν. Ὡς δὲ, ἐῖνα τίμει.

Νεράσι δυνάμεις, καὶ καθικέτ' ὄν, ὡς
ἀπὸ λαγχῆ κῆ, δὲ σία βρόνοι, σφραγί-
μοσιτείας ἀγγελοῖ, σὺν τοῖς ἀρχαγ-
γέλοις, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἰλως ἔσοι τῆ
λαγχῆ σου, ἐσῶσον ὡς ἀπὸ λαγχῆ.

Ἐνοξόπως βιώσαι, πρόδρομε μακά-
ριε, ἔξοιμοσι ποίησον, πάσης πτωχείας
ἐπὶ δὲ σῶσαι τὰ ἐπιδοκίμου, σὺν προ-
φίαις

φήτας θείους, καὶ ἀποστόλους ἱεραρχίας,
καὶ μαρτύρων ἀγίοις στρατίμασι.

Ο πούς σου ἱεράρχαι, καὶ ἱερομάρτυρα
λαμπρύναι κύει, καὶ σεπτῶν γυναικῶν,
ἀθλησαίτων τὸν θείον κατάλογον, με-
γαλιύει ταύτων ταῖς προσβυχαῖς οἰκ-
τεήρησόν με, ὁ εἰδώς μου τὰ ἄμετρα πλά-
σματα. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε, λόγον τὸν πανάγιον ἀ-
ποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πάσι, ἀθυ-
μία καὶ λύπην ἀπέλασον. καὶ δώδο-
σον μου τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράξῃν.
ἵνα πίσει καὶ πόθῳ δοξάζωσι.

Ω δὴ, σ. Ἰλασθητοί μοι σὴρ.

Ρυθίτω αἶμα τῆς ἐκεί, ἀποκειμένης κοιλί-
σεως, δειθήντε χερσὶν βίμ, θρόνοι κυριότη-
τες, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ Ἐδυ-
στάμεις, τὸν δεσπότην πάσης κτίσεως.

Συνὸ ἀποστόλων χοροῖς, καὶ ἁγίων μαρτύρων
στρατίμασι. πρόσδρομε κῆρυξ χριστῶ, ὁ
ρεῖν ἡμαῖς ἔλεος, σὺ ὥρα τῆς κείσεως, ἵπ-
δυσώπει,

αβυσ. δ εἰσίδωρος ἄμα. ε ἀγάθη,
καὶ βουκόλος, σμήρης ποιμῆν. ζ καὶ
παρθένος εὐδοξος. η ὁ στρατηλάτης θεῶ
δωρος σὺ αὐτοῖς. θ νικηφόρος. ι χαρα
ζέμπης τε. ι α

β λήσιον πάντες συμφώως, ἀνδριανί
σομην. ι β εὐμελίης χάριν. ι γ
τῶ μαρτυριῶν τε. ι δ αὐξάνιον σὺ
τέτοις, τὸν δὲ κλεῖν. ι ε εὐτὸν θεῶν
ὀνήσιμον. ι ς πᾶμφιλον μέγαν. ι ζ ε
τήρωνα τὸν σελῖον. ι η ῥώμης πάσαι
τε τὸν λείοντα. ι θ

ι α σὺ τῶ ἀρχιπαύ γεραίρω. κ κατὰ τῆς
λείοντα. κ α πρέθειον τὸν μέγαν. κ β
καὶ προτέρων θεῶν. κ γ πολύκαρπον
τὸν σμήρης. κ δ καὶ κεφαλῆς τῆ προ
φρόμης τῶ ἄριστον. κ ε σὺ ταρασίω.
κ ς πορφύριον εὐ σὺ σοῖ. κ ζ ὠχιδά
μα πρεσβύτατα.

Μῦθ.

Μλω, μαύπος. 5. χηρὰ προσομοία,
ἤχος δ' Η΄ θελων.

α' Υ΄ μνοις τιμάδω ή δίδοκία. β ο γλυ-
νάμος νέσωρ, ἄμα καὶ θεόδοτος: γ σω
δύροπίω. δ ε γερασίμω. ε κόνων,
ς δύο αἴδρες, ε τσαράκοντα. ζ ε-
φραίμ ποιμὴν τῆς χερσῶνος: η σω θείω
θεοφυλάκτω. θ μαρτύρων, ὧν πᾶσα
πληθὺς τσαράκοντα. ι.

κί ρίπει κοδράτω: ια ε σωφρονίω. ιβ
ε τῶ θεοφάει. ιγ ἄσματα νικηφόρω
τε. ιδ ὕμνοις ἀλέξανδρος Διημέ-
δω. ιε ὀλυμπά: ις ῥοδίων πάπα
ζ ἀλέξιος. η κύριλλος φίλος κυ. θ
χρῦσανθός τε καὶ δαρσία. κ κόραγ ἐπὶ ἀ-
παρθίοι. κα ιάκωβος ὄσιος. κβ.

τ ἔρωτου βασίλει. κγ κρότει νι-
κων. κδ σκίρτα ζαχαρία, χαῖρε θεο-
χαρίτωτε. κε διαγγελίζου χαρὰ

X
μεγα-

μεγάλιω. κς γαβειήλαϊώσε. κζ
πμῶ μαζώναι δε. κη σείλαείωτα
σέβα. κθ τὸν βαραχῆσιον μέλπω. λ
κλίμακος ἰωάννου. λα σεπτόντε ἰά-
κωβον.

Μιῶ, ἀπειλλίος. σιχηρα προσύμοια.

ἦχος, πλ. δ, Ω^α τοῦ παραδόξου.

θαύματος.

α. Ο' σιωτάτλω ἀνέσωμεν, μαρίαν. β πῆ-
τον σεπτόν. γ καὶ νικῆται τὸν εἶδο-
ξον. δ καὶ τὸν ἀγαθόποδα. ε καὶ θεό-
δουλον σιῶαθλον. ς κλαύδιόντε.
ζ καὶ τὸν διτύχου. η σιῶ γεωργία.
θ τὸν ἠρωδέατα. ι καὶ τὸν διτύχου.
ια καὶ σφόρον τερσίποι, καὶ σιῶ αὐτοῖς.
ιβ πίσει ἀρημησώμεν, ἀπίπασ μαρ-
τυρα. ιγ.

Τὸν τοῦ παρείου βασίλεων. ιδ καὶ τὸν
μαρτίων πμῶ. ιε καὶ αἰείμαρταν εἶ-
δοξον.

δοξον. **15** καὶ τὸν θεῖον κείσονται χρισ-
τίαν ἀγάπλωτε. **16** περσῶν ποιμήνα
τὸν θαυμαστὸν συμεὼν. **17** τὸν γότθον
σάββαν. **18** πέργης θεόδωρον. **κ**
ἄλλον θεόδωρον, τερχναῖν ἀνέσωμην, **ε**
συνὸ αὐτοῖς. **κα** τὸν ἱερομάρτυρα, ἰαν-
νουάριον. **κβ**.

Μεγαλιωέδω θεόδωρος, ὁ συκεώτης ὁ μὲ.
κγ καὶ ὁ μάρτυς γεώργιος. **κδ** στρα-
τιλάτης σάββαατε. **μα** μαρκος μέγας
ἀπόστολος. **κε** ὁ βασιλεύς τε ὁ ἀμα-
σείας φωσήρ. **κς** καὶ τὸ κυρίε ὁ ἀδελ-
φός συμεὼν. **κη** ἐπὶ ἰάσωντε, ὁ κλεινός
ἀπόστολος, καὶ συνὸ αὐτοῖς. **κθ** μένων,
λ καὶ ἰάκωβος, τοῦ ζεβεδαίου υἱός.

Μὲν, μαῖος, εἰχηραῖ προσόμοια, ἤχος, αἰ.

Πανόρημοι μάρτυρες

α. Σὺν ἱερείαι σε ὑμῶν. **β** θεῖε ἀθανά-
σαι **γ** αὐτὸν σὺν ἐρρόντε πμόθεν, **ε** μαῖ-

αἰα

κ

κ

κ

ρα μαρτυρα. δ τον ολβιωνοντε. ε ει-
ριωλυ τω πασημενον. ε ιωβ καρτε-
εικον. ζ και ακαθ. η και τον δυποσο-
λον ιωαννην. θ χεισοφοροντε. ι ησαϊα,
ζηλωτωτε σιμωνα. ια

Μ ωκιον τον εδοξον τιμα. ιβ κυπρου
οπιραϊον. ιγ και γλυκειαν τω μαρ-
τυρα. ιδ και τον ισιδωρον. ιε σωτηρ
παχωμια. ις αλεξανδρον παση-
πτον. ιζ ανδρονικον χεισο του δυποσο-
λον. ιη τω υφρασιατε. ιθ και πο-
τεικιον τον εδοξον. κ και τον θεϊον, ια-
ξον θαλελαγον. κα.

Α μα κωνσταντω σε ωδαϊς, και ελκισι-
φομω. κβ σω βασιλισκω σωμαδων
τε. κγ μιχαηλ προεδρον, θαυμα-
σουτε ορους. κδ σωμαων και υρειων.
κε προδρομου θεϊου καρα. κς ε καρ-
ποντε. κζ ε τον ελλαδον. κη τω σε-
πλω θεοδοσιαντε. κθ ισακιον. λ ιρ-
μεινατε μαρτυρα.

Μην,

Μὴ ἀποσυνεχῆ προσέδοικ, ἤχος, δ'.

Ἐς ἄλλοις ἐμαρτυσίαν.

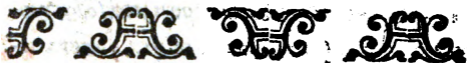
α' Γ' εἰς τὸν ὑμνησώμεν. β' ἱερὸν νικηφό-
ραυτ. γ' καὶ λουκιανόν τε μεγαλο-
μάρτυρα. δ' σὺν μηξοφαίει. ε' δι-
δάδιον. ς' παμμενῶν παπάειον. ζ' Ἐ-
δωρόθειον. σεπίον. καὶ Θεόδοτον εὐδο-
ξον. η' καὶ Θεόδωρον, τὸν σεπίον στρα-
τηλάτην. θ' σὺν κυρίλλῳ, αἰτωνί-
ω ἀθλοφόρῳ. ια' βαρθολομαῖον βαρ-
νάβαν τε. ιβ'.

ε' παμμενῶν οὐφειος. ιγ' ἡ σεμνή ἀκυ-
λίνα τε. ιδ' μεθ' ὧν ἑλισσάμος προφη-
κώτατος. ιε' ἀμῶς. ις' καὶ τύχων ἐπι-
σκοπος. ιζ' σαβὴλ καρτερόφυρος, μα-
κρήλ καὶ ἰσμαήλ. ιη' καὶ λεόντιος εὐδο-
ξος. ιθ' καὶ ὀζώσιμος. κ' Ἐἰδάς ὁ μύ-
σης, τοῦ κυ. κα' μάρτυς ἰουλιανός τε.
κβ' καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ δούσεβιος. κγ'

X 111

Α' ΤΕΠ-

Α ζριπώινα πόλυιθλος. κ δ και προ-
 δρόμου ή γρήγοτος. κ ε και ή φούρωια
 αιδωρημείδωσα. κ ς γής θεσσαλων
 δαβιδ και γημα. κ ζ σαμφών ιερώτα-
 τος. κ η ιωάννου τῷ ὄσαν, και τῷ κύρου
 ή δ' ρεις. κ θ πέξος παῦλος τε. οί φω-
 πίσαντες πάσαι, οίκου μημίω. λ και
 τῷ δώδεκα προσώτων, μύτων κυρίου
 ή σωάξις.

Μιῶ, ιούλιος. σιχηρά προσόμοια.

ήχος, πλ. δ'. Ω' τοῦ παραδόξου:

θαύματος.

α. Θεῖους ἀταργύρους ἀσμασι, τοὺς ἀπὸ
 ῥώμης ὕμνα. β και ἐωήτος κατὰ θισιν,
 ἀγνῆς θεομήτορος. γ και τὸν θεῖον υἱ-
 κινθον. δ αἰδρεία κρήτης. ε ε ἀθα-
 νάσιον, τὸν ἐν τῷ ἀθῶ. ς και τὸν σισύλω-
 τε. ζ κυριακῶ ὕμνα. η ε σεβρόν προ-
 κόπιον, μεθ' ὧν ἀγα. θ κόπειν πατερ-
 μέθιον

μούθιον. ι νικοπολίτα τε. ι α
 Διῶτε Διφημίαν ἅπαντες, κὶ Διφημίω-
 μεν κινῶ, πλὴ τῶ ὄρων Δικάσειαν. ι β
 πρόκλον καὶ ἰλθείον. ι γ σαβαῖτῶτε
 Σίφαρον. ι δ ἰούσον. ι ε καὶ ἰουλί-
 ταν σεμνῶ, μετὰ κηρύκω. ι ς ἀθλο-
 γῆλυτε. ζ μαθητὰ αὐτῶ. ι ζ ζ μα-
 εῖαν μάρτυρα. καὶ σινὲ αὐτοῖς. ι η ἡ-
 μιλιανὸν ἀνά. ι θ Διον, ἠλίαντε. κ
 κ α. Υ' μκοις πμαδ καὶ τὸν φρόνιμον, δεξὸ χει-
 ρον δὲ σαλὸν, συμειῶνλω τὸν εἰδοξόν. κ β
 καὶ χειροῦ μαθήτεια, πλὴ μαρία πλὴ
 παίσεμον. κ γ φωκᾶ λειψαίων πλὴ
 ἀνακόμισσι. κ δ χειρίαν. κ ε αἴναν.
 κ ς καὶ τὸν ἐρμόλαον. κ ζ παντελῶ-
 μονα. κ η καλλίνικον. κ θ μάρτυρα
 σιλουανόν. λ σίλαν. λ α καὶ Διδέκι-
 μον τὸν ὄντως Δόκιμον.

X 1111

Μλω

Μὴν, ἄγρους. σιχηρα προσόμοια,
 ἦχος, δ'. Ο' δὲ ὑψίστου κληθεῖς.
 α. Σὺ σολομώνη ὑμνεῖσθε ἱελεάζαρ, ἰππᾶ
 μακκαβαῖοίτε. β καὶ προτομάρτυ-
 ρος, ἡ ἐκ σιῶν αἰακόμισις. γ δαλμά-
 τος φαῦτος καὶ ἰσαάκιος. δ ἔσπολύα-
 θλος αἰακομιζόμενος τῆς εὐδοκίας τε-
 κρὸς. ε καὶ ὁ γυνᾶρος δισίγιος. ς καὶ
 τοῦ χειρῶν μου τοῦ θεοῦ θράπου ἡ μετα-
 μόρφωσις. ζ εἰς ἐὼ ὑμνεῖσθε, καὶ δομί-
 πος, σὺ τοῖς κλεινοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. η
 καὶ ὁ ἀμιλιανὸς. θ καὶ ματθίαε, καὶ
 λαυρέπιος.

α.
 ς ἄπλους ὁ μάρτυς ἀξίως ἱπαγκείσθε, θ
 ἀνίκητος φῶπος καὶ ἡ μετάθισις. ι γ ἡ
 τοῦ μαξίμου τοῦ λάμπαιτος, εἰ τῆ γυ-
 ναῖα ὁμολογία τοῦ ποιητοῦ καὶ θεῶ. δ
 τέτοις συναγνεῖσθεσαν μιχαῖα εἰδοξος.
 ε καὶ ἡ σεβάσμιος κοίμησις, τῆς θεο-
 τόκε :

τόκου. ις καὶ Διομήδης ὁ Πειβόητος.
ιζ μύρων ὁ Θεῖος. ιη Φλαῖρος λαῦρὸς
τι. ιθ καὶ Σρατιλάτης ἀνδρέας ὁ σῆ-
δοξος. κ τῆς Δύχῆς τε τὸ τέκνον, σα-
μηλὸ ἰερώτατος. κα.

Βάσσα σὺν τέκνοις πμάδω ἢ Θεόφρων.
καβ Σερρὸς ἀγαθόνικος. καγ Λοῦπος
ὁ σῆδοξος. καδ Πίτος ὁ Θεῖος ἀπόστολος.
καε Βαρθολομαίου, τοῦ σεμιναίου ἢ
ἀνακόμισις. ὁ, τε καρτερόφυχος. κας
ἀδελφὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ γαταλία ἢ
παύσεμος. καζ ποιμὴν ὁ Θεῖος. καη
καὶ ὁ αἰθίωψ μωσῆς. καθ ἄποτομή τε ἢ
αἰδέσιμος, τοῦ προδρόμου. λ
φαιῆνος ὁ σῆδοξος. λα
πανσιτίμ τε ζώνης,
θειότου ἢ κα-
τάθεις.

ΤΩΝ ΕΓΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
 ΟΣΙΟΤΑΤΟΣ ΟΣΜΕΡΑΝΤΟΣ
 ΧΡΟΣ ΚΑΡΠΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

εἰς τὰς ἑπεραίας δυνάμεις, καὶ εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους ἱκετήριος,
ποίημα, τοῦ κυρίου ἰωσήφ.

οὗ ἡ ἀκροσιγὴς, κατὰ
ἀλφάβητον.

Ω δὴ, ἀ. ἦχ. πλ. δ' Ἄρμα τηλάτην φαραῶ.
Ἀρχε λόγε, ἱεραῖς δειήσεσι, τῶν χειρουβίρα
σραφίμ, ἰβουσιῶν θρόνων, καὶ θείων δυ
νάμεων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων τε, θρό
νων κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλού
σια, δώρησαι ἡμῖν, ὡς φιλόανθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ κύριε πρόδρομε, χεῖσόν
δέξιός σου. τῶν προφητῶν δῆμος, ἀποστό
λων σύλλογος, μαρτύρων τὰ στρατεύ
ματα, τὸν τῶν ὄλων δεσπότῳ, ἐκ δυσω
πείτε σωθῆναι ἡμᾶς, πᾶσι μασι πολλοῖς
συνεχόμενον.

Γενναῖες θεῖαι, αἱ καλὰς ἀθλήσασαι,
καὶ

καὶ βρασθήσασιν. ἱεραρχῶν δὴ υἱὸς, ὅσοι
ἐ δίκαιοι, σὺ πρὸς ἱερομαρτύρους. ἀγαθὸν
αἰώνιον, ὅπως τυχεῖν ἰκετεύσατε, πισεῖτες
ὑμᾶς μακαρίζοντα. Θείον.

Δεδουλωμένοι, ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν
κῆρυμον δεσπονα καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον
ἐλθεθίρωσιν, καὶ δοῦλον γησιώτατον.
ἀγαθὸν ἐργασίαις, τοῦ σοῦ ἡοῦ με ἀνά-
δειξον, ὅπως κατὰ χεῖρος δοξάζωσι.

Ὡς δὴ, γ'. Ὅσπερ ἴσασαι καταρχαί.
Ἐκτὸς σκανδαλίων τοῦ ἐχθροῦ, ὡσπερ ἴσασαι
ῥύσαθαί με. βραχίονα χερουβίμ ἰκετεύω,
κυριότητες ἀρχαί καὶ θρόνοι καὶ ἀρχάγ-
γελοι, σὺ τοῖς ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν λι-
θῶντι ἰκετεύσατε.

Ὡς ἐσάρτινουμε αἰεὶ, πρόσδρομι χῆ δυσά-
σκει. προφήταις, καὶ μαρτύρων χορείαις,
ὑποσάλων ἱερῶν, ἱεραρχῶν ὁσίων τε, καὶ
ἱερομαρτύρων, τελειωθῶτων διαίμα-
τος.

Ἡ εἰς ἡξιώθητε ζυφῆς, καὶ δόξης ἀδελφῶ-
χου,

χου, αἱ ἀθλήσασαι γυναικας ἀνδρείως·
καὶ ἀσκήσαται φαίδρας, καὶ τὸν ἐχθρὸν
νικήσασαι, ταύτης ἡμαῖ γυνιάδα, εἰ με-
τοχῆ ἰκετεύσατε. Θύσιον.

Θ εἰοχαείτωτε ἀγνή, μετὰ τῆς αἰωνοταγμα-
των μετὰ πάντων τῆς σοφῶν δόξων,
καὶ μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφητῶν ἰκε-
τεύει, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημέ-
των ληψώμεθα.

Ω δὲ δὲ, δ. Σύμμε χεισὶ κτ.

Γ' δε χε, καὶ μὴ παείδης με δόμοι; ἀμαρ-
τίας πάσας σινεχόμεν, ἀλλ' ἰκετεύει
τῆς ἱερῶν; πάντων σου ἀγγέλων, μετὰ
μαρτύρων, καὶ δόξων σοφοῦ κτείρησόν
με σώσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρο-
τόμον με δείξον ὡς δούλου γαίης.

Κ ἡρυξ χυ, πρόσδρομε τὸν ἰσβετηρό μου,
τῆς καρδίας, λύχνοι νωῖ ἐπαίασον. λύ-
χρος ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χηματίσσα,
Ἐσω πρόφητας ἰκετεύει, Ἐ πᾶσι τοῖς
ἀγίοις, εἰ θερμῆ μετανοία, πλὴν ζωὴν
μετελ-

μετ' ἐξ ἡμετέρων πρόσκαρον.

Ἀίμψονμοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλαῖς,
μεσιτείαις, τῆς ἐν ὁσιότητι, θεραπείας
πάντων σαῖντων, ἱερῶν γεωγῶν, ἱεραρχῶν
καὶ μαρτύρων σου, κηρύκων ὄντας ὅλων,
καὶ ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας
ἀξίωσον. Θεοτοκίσι.

Μόνη θεῖς, ἀσμάτωθέντα κυήσασα, παρθε-
νία, τοῦτον καθ' ἡμέτερον, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
φοβερᾷ, σπάρτα. ἡμεῖς σῶσαι, ἐκ τῆς κο-
λασίως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζέσης, καὶ
φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τοῦτοις, καλῶς
θεραπείασιν. Ω δὴ, ἐ. ἵνα τίς.

Νεράσις δυνάμεις, καὶ καθ' ἡμέτερον
ἀσπλάγχνος, ἐξ ἡμετέρων θρόνοι, σφραγίς
κυριότητες ἄγγελοι, σὺν τοῖς ἀρχαγ-
γέλοις, καὶ ταῖς ἀρχαῖς, ἰλεως ἴσσι τῆς
λαοῦ σου, ἐσῶσον ὡς ἀσπλάγχνος.

Ἐνοχόπως βιώσασα, πρόσδρομε μακρῶς
αἰε, ἐξίον με ποίησον, πλάσης πτωχῶν,
ἢ δὲ ἀσπλάγχνος τῶν φιλῶν θεοῦ σου, σὺν προ-
φίαις

φήτας θείοις, καὶ ἀποστόλοις ἱεραρχαῖς ὁ
καὶ μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασι.

Οὐκ οὐκ σὺς ἱεραρχαῖς, καὶ ἱερομάρτυρα
λαμπρύναι κύριε, καὶ σεπτῶν γυναικῶν,
ἀθλησαίντων τὸν θεῖον κατάλογον, με-
γαλιύει τούτων ταῖς προσδουχαῖς οἰκ-
τεήρησόν με, ὁ εἰδώς μου τὰ ἄμειζα πλά-
σματα. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε, λόγον τὸν πανάγιον ἀ-
ποκηύσασα, τῆς ψυχῆς με πᾶσαι, ἀθυ-
μία καὶ λύπην ἀπέλασον. καὶ δώδο-
σόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράξειν.
ἵνα πίσει καὶ πόθῳ δοξάζωσι.

Ω δὴ, εἰ. Ἰλασθητέ μοι σὴρ.

Ρυθύνει με τῆς ἐκεί, ἀποκειμένης κολα-
σεως, δειθήντε χερσὶν, θρόνοι κυριότη-
τες, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ ὁ δυν-
νάμεις, τὸν δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σεὺ ἀποστόλων χοροῖς, καὶ ἁγίων μαρτύρων
στρατεύμασι. πρόσδρομε κῆρυξ ἡμεῶν, ὁ
ρεῖν ἡμαῖς ἔλεος, εἰ ὄρα τῆς κείσεως, ἵπ

δυσώπει,

δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν.
Τὰν ἀθλησαίων σερβάς, γυναικῶν θε-
πλα ἀβάρχεσα. ἰκίτσει σὺ αὐταῖς πα-
θαὶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειρατηέων, πο-
λυξόπων λυξωθῆναι ἡμαῖ.

μνῆ μῦσε οἱ πῖσοι, θεοχαρίτωτε δέσπο-
τα. τὸν ὑπερύμνητον γῶ θεὸν, σαρκὶ ἀπι-
κύησα. ὃν δυσώπει ἄχραυτε, πόλιν καὶ
λεόντου, σὺ εἰρήνῃ διασώζεισθα.

Ω δὴ, ὦ. ὦσὺν συγκατάβασιν.

ὡτὸς φῶτα δάπτρα, τοῦ πρώτου ὄντος
ἔγχοι ἄγγελοι, σὺ μεθίξει ἀύλω ἔπα-
τολβίω καταφαυδρυνώσθε. ὄθει κραυ-
γάζω, τὸν ἕννεμ φωτίσατε. ἰσκοπισμί-
νοι ἀεὶ, βίη τοῖς πάθειν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῆν ἀποσόλων καθεκε-
τῶσει. σὺ τῶ θεῶν προδρόμω, τῆν ἀ-
θλοφόρων καὶ ἱερῶν προφητῶν, ἱεραρχῶ-
τε ὀσίων φιλάνθρωπε. πάειδε πάντων
ἡμῶν τὰ πλημμελήματα. ἄλογητὸς ὁ
θεός, ὁ τῆν πατέρων ἡμῶν.

† υχῆς

ὕψις μετὰβαλε, χεῖ τὸν πόνον ἐ ταύ-
την οἰκτερον. τῆς ἱερομαρτύρων ἱερα-
χῶντε καὶ τῆς ὁσίωσου, ταῖς μεσιτείας
μὴ καταχυνίς με, λυῖκα μέλλω τὰ σὰ
θρόνω παρίσαθα. Ἐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ
τῆς πρῶν ἡμῶν. Θεῖον.

Ὁ θρόνος πνεύμορφος, τὸν βασιλεία φέρεις
τῆς κτίσεως. ὃν ἐκδυσάπει παρθεῖς,
συνὸ μακαρίας, καὶ ἱεραῖς γυναιξί, τῆς
βασιλείας αὐτῆ ἀξιάσαι με, ὑμνολογεῖ-
ται πως αἰς τὴν πρῆσασίας σου.

Ὡ δὴ, ἡ. Ἐ πῖαπλασίως κάμινον.

Ἐχειρῆσι πνεύμορφα, σεραφίμ πολυόμι-
ματα, θρόνοι δέξασίμ, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἄγ-
γελοι. καὶ πάντες ἀγγέλοι. καὶ κυ-
ριότητες ἱεραὶ, συνὸ τὰ μακαρίων δυσω-
πέιτε προσβρόμα προσφήταις λαποσόθεις,
ἱεράρχαις ὁσίοις. καὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις.
ἡμαῖ, ἐλεθίωσαι.

Ἄπε ἡμῖν βοήθειαν, πέτρι, παῦλε, ἰάκω-
βε, καὶ βαρθολομαῖς, καὶ θωμᾶ, καὶ

Ψ

φί-

Μὴν, ἄγρυσος. σιχηρα προσόμοια,
ἦχος, δ'. Ο δὲ ὑψίστου κληθεὶς.
α. Σὺ σολομώνη ὑμνεῖδω ἰλαΐζαρ, ἐπὶ ἁ
μακκαβαῖοιτε. β καὶ προτομάρτυ-
ρος, ἡ ἐκσιῶν ἀνακόμισις. γ δαλμά-
τος φαῦτος καὶ ἰσαάκιος. δ ἔσπολύα-
θλος ἀνακομιζόμενος τῆς δόδοξιας τε-
κρὸς. ε καὶ ὁ γυνεῶς δισίγιος. ς καὶ
τοῦ χειρῶν μου τοῦ θεοανθρώπου ἡ μετα-
μόρφωσις. ζ εἰς τὴν ὑμνεῖδω, καὶ δομί-
πος, σὺ τῶν κλεινοῦ μαθητῶν αὐτοῦ. η
καὶ ὁ ἀμιλιανός. θ καὶ ματθία, καὶ
λαυρέπιος.
α.
β ἄπλους ὁ μάρτυς ἀξίως ἐπακείδω. β
ἀνίκητος φῶπος καὶ ἡ μετάθεσις. γ ἡ
τοῦ μαξίμου τοῦ λάμπαιτος, εἰ τῆ γυ-
ναῖα ὁμολογία τοῦ ποιητοῦ καὶ θεοῦ. δ
τέτοις συνακείδωσαν μιχαῖα εἰδοξος.
ε καὶ ἡ σεβάσμιος κοίμησις, τῆς θεο-
τόκε :

τόκου. ις καὶ Διομήδης ὁ περιβόητος.
ιζ μύρων ὁ θεῖος. ιη φλαῦρος λαῦρες
π. ιθ καὶ στρατιλάτης αἰδρίαε ὁ σῆ-
δοξος. κ τῆς δὺχῆς τε τὸ τέκνον, σα-
μηὴλ ὁ ἱερώτατος. καί.

Β ρίασα σὺν τέκνοις πμάδω ἡ Διόφρων.
κβ εἰρὸς ἀγαθόνικες. κγ λῦπες
δ σῆδοξος. κδ πίτες ὁ θεῖος δαπόσολης.
κε βαρδολομαίου, τοῦ σεμιετάτου ἡ
αυακόμισις. ε, τε καρτερόφυχοι. κς
ἀδελανὸς σὺν αὐτοῖς, καὶ ναταλία ἡ
παύσεμνος. κζ ποιμὴν ὁ θεῖος. κη
καὶ ὁ αἰθίωψ μῶσης. κθ λαποτομήτε ἡ
αἰδέσιμος, τοῦ προδρόμου. λ
φαιτῆνος ὁ σῆδοξος. λκ
παισνίμυ τε ζώνης,
θιοτόκου ἡ κα-
τάθεισις.

ΤΩΝ ΔΕΙΩΝ ΠΛΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
 ΘΕΟΤΥΤΟΥ ΘΑΜΕΡΑΝΤΟΥ
 ΧΑΡΟΣ ΚΑΥΠΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

εἰς τὰς ἐπεραίας δυνάμεις, καὶ εἰς

πάντα τοὺς ἁγίους ἱκετήρος,

ποίημα, τοῦ κυρίου ἰωσήφ.

οὗ ἡ ἀκροσιχία, κατὰ

ἀλφάβητον.

Ω δὴ, ἀ. ἦχ. πλ. δ' Ἄρματιλάτη φαραώ.

Ἄναρχε λόγε, ἱεραῖς διήσεσι, τῷ χειροβίρα

σραφίμ, ἰβουσιῶν θρόνων, καὶ θείων δυ

νάμεων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων τε, θρό

νων κυριατήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλού

σια, δώρησαι ἡμῖν, ὡς φιλόανθρωπος.

Βοήθησόν μοι τοῦ κύριε πρόδρομε, χεῖς ὄν

δέξιμος. τῷ προφητῷ δῆμος, ἀπισέ

λων σύλληρος, μαρτύρων τὰ στρατό

ματα, τὸν τῷ ὅλων δεωότιω, ἐκδυσω

πεῖτε σωθῆναι ἡμῶν, πλάσμασι πολλοῖς

συνεχόμενον.

Γεωαῖκίς θεῖαι, αἱ καλῶς ἀθλήσασαι,

καὶ

καὶ βασιλεύσαται. ἱεραρχῶν δ' ἡ ἰός, ὅσοι
ἐ δίκαιοι, σεπτὰ ἱερομαρτύροις. ἀγαθὸν
αἰώνιον, ἔπιτυχεῖν ἰκετ' ἄσατε, πισεῖτες
ὑμαῖ μακαρίζοντα. Θ' κ' τ' ο'.

Διδουλωμένον, ἠδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν
νῆμον διαπονα καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον
ἐλθεθίρωσιν, καὶ δοῦλον γησιώτατον.
ἀγαθὸν ἐργασίας, τοῦ σοῦ ἡοῦ με ἀνά-
δειξον, ὅπως κατὰ χεῖρος δοξάζωσιν.

Σ' δ' ἡ, γ'. Ὅσ' ἐρεῖσσαι καταρχαῖ.
Ἐκτὸν σκανδαλίων τοῦ ἐχθροῦ, ὡσ' ἐραφίμα
ρύσαδαίμε. ἔξισαί χερουβίμ ἰκετ' ἄσατε,
κυριότητες ἀρχαὶ καὶ θρόνοι καὶ ἀρχάγ-
γελος, σὺ τοῖς ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν λι-
βαντὸν ἰκετ' ἄσατε.

ζ' ὡς ἐσάρτου με αἰεὶ, πρόσδρομε χ' ἔδυσά-
σαι προφήτας, καὶ μαρτύρων χορείας,
ὑποσάλων ἱερῶν, ἱεραρχῶν ὁσίω τε, καὶ
ἱερομαρτύρων, τελειωθῶτων διαίμα-
τος.

Η' ε' ἠξιώθητε ζυφῆς, καὶ δόξης ἀδελφού-
χου,

χου, αἱ ἀθλήσασαι γενναῖκας ἀδρείως·
καὶ ἀσκήσασαι φαιδράς, καὶ τὸν ἐχθρὸν
νικήσασαι. ταύτης ἡμαῖς χρέεσθαι, εἰ με-
τοχῇ ἰκετεύσατε. Θεοῖον.

Θ εὐχαρίτωτε ἀγνή, μετὰ τῆς αἰωπα γμά-
των. μετὰ πάντων τῆς σοφῶν δαποσόλων,
καὶ μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφητῶν ἰκέ-
τεύει, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημά-
των ληψώμεθα.

Ω δὲ, δ. Σύμει χεισὶ ἐκ.

Γ δε χε, καὶ μὴ παρίδης με δέομαι, ἀμαρ-
σίας πάσας σινεχόμεν, ἀλλ' ἰκετεύεις
τῆς ἱερῶν, πάντων σου ἀγγέλων, μετὰ
μαρτύρων, καὶ δαποσόλων σου; οἱ κτείρησόν
με σώσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρο-
νόμον με δεῖξον ὡς δὲ σαυγαχτος.

Κ ἤρυξ χυ, πρόσδρομε τὸν ἰσβετρήμοσ μου,
τῆς καρδίας, λύχρον νιῶ ἐπαίεψον. λύ-
χρος ἡλίου τοῦ ἰσητοῦ, ἤδη χηματίσσα,
Ε σωὸν προφήταις ἰκετεύει, Ε πᾶσι τοῖς
ἀγίοις, εἰ θερμῇ μετανοία, πλὴν ζωῆν
μετελ-

μετελθεῖν μετὶ τῷ πρόσκαιρον.

Λάμψον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλατῆ,
μοσιτείας, τῆς ἐν ὁσιότητι, θεραπείας
σάντων σαῖτες, ἱερῶν γεωγῶν, ἱεραρχῶν
καὶ μαρτύρων σου, κηρύκων ἄσπαστων,
καὶ ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας
ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Μόνη θεῖ, ἀσμάτωθέντα κυήσασα, παρθε-
νία, τοῦτον καθ' ἑκείνου, ἐν τῇ ἡμέρα τῆ
φοβερᾷ, σπάρτα. ἡμαῖ σῶσαι, ἐκ τῆς κο-
λασεως ῥύσασθαι, ζωῆς ἀγωνιζέσης, καὶ
φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺ τοῦτο καλῶς
θεραπύσασιν. Ω δὴ, ἐ. ἵνα τίς.

Νεράσι δυνάμεις, καὶ καθ' ἑκείνου
ἀσπαστῶν κ' ἐξοσίου θρόνοι, σφραγί-
κρυότιτες ἄγγελοι, σὺ τοῖς ἀρχαγ-
γέλοις, καὶ ταῖς ἀρχαῖς, ἰλεως ἔσοι τῆ
λαῶ σου, ἐσῶσον ὡς ἀσπαστῶν.

Ἐναξόπως βιώσαι, πρόδρομε μακά-
ριε, ἔξοσον με ποίησον, τῆς πτωχείας,
ἢ ἀσπαστῶν τῶν ἀμύλων, σὺ πρὸς
φίλατῆ

φίταις θείοις, καὶ ἀποστόλοις ἱεραρχαῖς ἔ
καὶ μαρτύρων ἀγίοις στρατεύμασι.

Οὐκ οὐκ σὺς ἱεραρχαί, καὶ ἱερομάρτυρα
λαμπρύναι κύει, καὶ σεπτῶν γυναικῶν,
ἀθλησαίτων τὸν θεῖον κατάλογον, με-
γαλιύει ταύτων ταῖς προσδουχαῖς οἰκ-
τεήρησόν με, ὁ εὐδώς μου τὰ ἀμεζα πλά-
σματα. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθεῖνε, λόγον τὸν πανάγιον ἀ-
ποκυήσασα, τῆς ψυχῆς με πᾶσαι, ἀθυ-
μία καὶ λύπην ἀπέλασον. καὶ δώδε-
σόν μου, τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράξῃεν.
ἵνα πίσει καὶ πόθῳ δοξάζωσι.

Ωδὴ, 5. Ἰλασθητοί σαρ.

Ρυθιζώμε τῆς ἐκεί, ἀποκειμένης κολα-
σεως, δεήθητε χειρὸς βίβη, θρόνοι κυριότη-
τες, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ Ἐδυ-
στάμεις, τὸν δεσπότην πάσης κτίσεως.

Σεὺ ἀποστόλων χοροῖς, καὶ ἁγίων μαρτύρων
στρατεύμασι. πρόσδρομε κῆρυξ χριστοῦ, ἁ-
ρεῖν ἡμαῖν ἔλτος, εἰ ὄρα τῆς κείσεως, ἵπ-

δυσώπει,

δυσώπει, τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν.
τὸν ἀθλησαίτων σέρρας, γυναικῶν θε-
πλαδζάρχεσα. ἰκίτδου σὺ αὐταῖς πα-
θαὶν ἀμαυρώσεως, καὶ πειραθέρων, πο-
λυξόπων λυξωθῆναι ἡμαῖ.

μνῆμύσε οἱ πιστοί, θεοχαρίτωτε δέσποσι-
να. τὸν ὑπερύμνητον γὰρ θεὸν, σαρκὶ ἀπι-
κύησα. ὃν δυσώπει ἄχραντε, πόλῃ καὶ
λεόντου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεισαι.

Ωδὴ, ᾠδῆς συγκατάβασιν.

ωτὸς φῶτα δάυτερα, τοῦ πρώτου ὄντος
ἄγιοι ἄγγιλοι, ἐν μεθίξει ἀύλω ἐπα-
τολβίω καταφασηδρυνίωθε. ὅθου κραυ-
γάζω, τὸν ἕννεμ φωτίσατε. ἰσποτισμέ-
νοι ἀεὶ, βίε τοῖς πάθεισιν.

Χορὸς ὁ μακάριος, τῆν ἀποστόλων καθεκε-
τῶσεισ. σὺ πᾶθ θείω προδρόμω, τῆν ἀ-
θλοφόρων καὶ ἱερῶν προφητῆν, ἱεραρχῶν
τε ὁσίων φιλάνθρωπε. πάειδε πάντων
ἡμῶν τὰ πλημμελήματα. ὁ λογιητὸς ὁ
θεός, ὁ τῆν πατέρων ἡμῶν.

† υχῆς

Ὑχῆσμε μετὰβαλε, χεῖ τὸν πόνον ἐ ταύ-
την οἴκτειρον. τῆς ἱερομαρτύρων ἱερα-
ρχῶντε καὶ τῆς ὁσίων σου, ταῖς μισιτείας
μὴ καταχινώεις με, λέω ἵνα μέλλω τὰ σὰ
θρόνω παρίστασαι. Ἐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ
τῆς πρῶν ἡμῶν. Θεῖον.

Ὁ θρόνος πνεύμορφος, τὸν βασιλεία φέρεις
τῆς κτίσεως. ὃν ἐκδυσώπει παρθένε,
συνὸ μακαρίας, καὶ ἱεραῖς γυναιξί, τῆς
βασιλείας αὐτῆ ἀξιώσαι με, ὑμνολογεῖ-
ται πρὸς τὴν πρῆσασίας σου.

Ὡ δὴ, ἡ. Εἰ πᾶπλασίως κάμινον.

Ἐχειρῆσιμ πνεύμορφα, σεραφίμ πολυόμι-
ματα, θρόνοι δόξασίμ, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἄγ-
γελοι. καὶ πάντες ἀγγέλοι. καὶ κυ-
ριότητες ἱεραῖ, συνὸ τὰ μακαρίων δυσω-
πῆτε προθρόμων προφήταις λόγος ὄλθεις,
ἱεραρχαὶς ὁσίοις. καὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις.
ἡμαῖ, ἐλεθρίωναι.

Ἄπε ἡμῖν βοήθειαι, πέτρι, παῦλε, ἰάκω-
βε, καὶ βαρθολομαῖς, καὶ θωμᾶ, καὶ

Ψ φί-

Φίλιππε. ἀνδρῖα μαρτί σου τῷ λόγῳ αἰ.
καὶ ἰωάννη φίλε χειρῶ. σίμων καὶ ἰούδα
παμμακάρι. καὶ μέγιστε ματθῖα, ἐπι-
ρείας τοῦ πλάου, καταπεποιημένοι, ἐ-
βηπορημένοι.

Η' λιακῶν λαμπρότερος, χηματίσαι ἐλ-
λάμψεως, σέφανι ὁ πρῶτος ἀθλιτῆ γε-
νόμοιο σου ταύταις, ἰκίτθου. κατανοῶ-
ναι πάντα ἡμαῖ. Ἐ τῆς ἀμαρτίας, ἐκφυ-
γεῖν πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ δεσπό-
τη, ἡρεῖς ὄλου, εἴτε, λαὸς ὑπερυψοῦνται,
εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Θυῖον.

Ι' χηλαστῶν με πάλαι γε, τοὺς ὀσίως βιά-
σασται. δεξ' πολιτείας ἐν ἀρίτου ποιη-
σων, ἐχθρῶς καταράσασται, τοὺς ἀφελ-
δῶς με θλίβονται. Ἐ πρὸς τῆς σαρκὸς
κατολιθάσονται πᾶσι, ἀπαύτως ἐπὶ
χλῆνται, ἵνα χάρων κραυγᾶζω. λαὸς
ὑπερυψοῦνται, χειρὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω' δὴ, θ'. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ ἕρανος.

Ω' θεῖα, βῆουσίαι καὶ χιροῦβιμ, σῖσαιφίμ
κυεῖο

πρωτότητα ἀγγελοι, θρένοι ἀρχαί, πα-
σαι καὶ δυναμεις πανδουκλεις. καὶ ἑ-
ροὶ ἀρχάγγελοι δέσιν ποιεῖτε πρὸς τὸν
θν. καλῶς ἡμαῖ βιώσαι. τυχεῖν τε σείαι,
καὶ τῷ δεινῶν ἀπολυφώσασθαι.

Σὺ πᾶσι τοῖς προφήταις ὡς προφητῶν,
χηματίσαι ὑπερτερος πρόδρομοι, τῷ ἀ-
γαθῶν, παύτων κατὰξίωσον καὶ ἡμαῖ.
τοὺς κακοθεύσαι πάλαιοι. καὶ ταῖς ἐ-
πιρείαις τῆ ποικρῆ, αἰετὸν ἀπομύεις ἐ-
βίου ταῖς ἀπάταις. ἔπως ὑμαῖ πίσει
γερνήρωμα.

Ἡ θεῖα ἀποστόλων πανδουκλεις, δωδικαῖ
σὺ τοῖς μάρτυσι ἀπασιν, ἰερουργοῖς, ἐ-
δρομαρτυσι ἰερῶν προφήταις μακα-
ρίοις τε, ὅσοι ἐ δίκαιοι αἰετῶν, ἀθλά-
σασθαι γυνᾶντες. ὑπερ ἡμῶν πρεσβείαι,
πρὸς τὸ φιλένθρωπον ποιήσασθαι. Θύτοι.
Θεοῦ ἀγαθὸν παρθεῖν τὸν ἀγαθόν, ἐκδύσθαι
πειθόνσαι καὶ κτ, ὅλα πατὸς, πλὴν κικα-
κομύειν ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχῆ
Ψ κ ε φθόρα

φθόρε δράκοντες, & θραδενήσασαί μετ'
ψυχῶν, ἰάσαται & σάσαι & πάσαις ἀ-
γαθίαις, ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσει.

Παράλιον σου Θεοῦ ἀγίου, ἐν τῷ λαῷ ἱ-
ερέων ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμεῶν ἰησοῦ χυ-
ετει, χλῖος εἶ, πνευματικῶ-
ς εἶ, σὺννεηκῶς εἶ ἕκτα.

Βίσεκτος.

α φ υ ς'. ζ ρ δ'. Ἰνδικπαῖνος, θ'.
Ἡλίου κύκλοι, κ'. Σελεύης κύ-
κλοι, ι ζ'. Θεμέλιον σελεύης, ι'.

Ἡταραμονή, τῷ χειρῶν ἡμέρα, δ'.
Ἡροφαγία ἡμέρα, ν γ'. Ἐπειώδιον ἀρ-
χετα φέρουαεία, α'. Ἡχος, α'. ἰωθι-
νόν. α'. Ἡτοκρία φέρουαεία, ι ε'.

Ὁ διαγγελίσμου τῆ ε. τῆς ε. ἑβδα-
μάδος. Ὁμικόν φάσκα τῆ ἀγία & με-
γάλη, β'.

τ

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, ια.
Τῆς ἀγαλλήψως μαίω, κ. Τῆς περὶ τῆς
κοςῆς μαίω, λ. Τὸν ἀγίων παύτων
ιουβίω, ε. Η' τηςεία τῶν ἀγίων ἀποστό-
λων ἡμέρα, κβ. κ. ἀἰή μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρα, γ.

κ φ υ ζ. ζ ρ ε. Ἰνδιπιδνος, ι.
Ἡλίου κύκλος, κ α. Σελεύης κύ-
κλοι, ι η. Θυμείλιον σελεύης, κ α.
Η' παραμονή, τῆ χειροῦ ἡμῶν ἡμέρα, ε.
Κ ριοφαγία ἡμέρα, λ ζ. Τὸ τερώδιον
ἀρχεπατοιακουμεία, ι ε. Ἰχθός, π λ γ δ.
ἑωθιόν, ι α. Η' διακρία ιερομαεία, λ.
Τὸ ὄν διαγγελισμοῦ, τῆ ἀγία καὶ μεγά-
λη παρασκευῆ. Η' αἰμῶν φάσκα τῆ ἀ-
γία καὶ μεγάλη παρασκευῆ.

Τὸ ἅγιον πάχα μαρτίω, κ ζ.
Τῆς ἀγαλλήψως μαίω, ε. Τῆς περὶ τῆς
σηομαίω, ι ε. Τὸν ἀγίων παύτων μα-
ίω, κβ. Η' τηςεία τῶν ἀγίων ἀποστόλων
ἡμέρα, λ ζ. ἀἰή μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δ.

α φ γ δ. ζ ρ ε'. Ινδικαίος, ι α'.
Ηλίου κύκλοι, κ β'. Σελεύης κύ-
κλοι, ι θ'. Θεμέλιον σελεύης, β'.

Η' παραμονή, τῆς χειροῦ ἡνίων ἡμέρα,
σαββάτω. Κ ρεοφαγία ἡμέρα, ν ζ'.
Τὸ τεῖωδιον ἀρχεται φέρουαείω, ε ἡ-
χρος, πλαγίου, α. ἐωθινόν, ε. Η' ἀποκρέα
φέρουαείω, ι θ'. Τὸ ὑ διαγγελι-
σμοῦ τῶ σαββάτω, τῆς δ'. ἐβδομά-
δος. Ν ομικὸν φάσκα τῆ ἀγία καὶ με-
γάλη, ε.

Τὸ ἄγιον πάχα ἀπελλίω, ις'.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, κ ε'. Τῆς ὡσιτη-
κοςῆς ἰουνίω, δ'. Τῶν ἀγίων πάντων,
ἰουνίω, ι α'. Η' νησεία τῆς ἀγίων ἀποστό-
λων ἡμέρα, ι ζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡ-
μέρα, ε.

α φ γ δ. ζ ρ ζ'. Ινδικαίος, ι β'.
Ηλίου κύκλοι, κ γ'. Σελεύης κύ-
κλοι, α. Θεμέλιον σελεύης, γ'.

Η' παραμονή, τῆς χειροῦ ἡνίων ἡμέρα, κυ-
ριακῆ,

ειακή. Κρεοφαγία ἡμέρα, μ θ'. Τὸ
τειώδιον ἀρχεται ἰαπταεῖω, κή. ἦχος, α'.
ἰωθινόν, α'. Ἡ ὑπερβία φάρουαεῖω, ι α'.
Τοῦ διαγγελισμοῦ τῆ κυριακῆ τῆς ε'.
ἑβδομαίδος. Νομικὸν φάσκα τῆς αἰγίας
καὶ μεγάλη δούτερα.

Τὸ ἄγον πάχα ἀπελλία, ή.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, ι ζ'. Τῆς πείτη
ποσῆς μαίω, κ ζ'. Τῶν αἰγίων πάντων
ικνίω, γ'. Ἡ ρησεία τῆς αἰγίων ἀποσόλων
ἡμέρα, κ ε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡμέρα, σ'.

Βίσηκτος.

α χ'. ζ ρή. Γιοδικπαῖος, ι γ'. Ἡ λῆ
κύκλοι, κ δ'. Σελιώης κύκλοι, β'.

Θειέλιον σελιώης, κ ε'.

Η' παραμονή, τῆς χεισοῦ ἡγόνων ἡμέρα, β'.
Κρεοφαγία ἡμέρα, λ δ'. Τὸ τειώδιον
ἀρχεται ἰαπταεῖω, ι γ'. ἦχος, πλαγ δ'.
ἰωθινόν, ι α'. Ἡ ὑπερβία ἰαπταεῖω,
κ ζ'. Τοῦ διαγγελισμοῦ τῆ γ'. τῆς δε-
καήσοιμυ. Νομικὸν φάσκα τῆς αἰγίας καὶ

Ψ 1111 με.

Μεγάλω σαββάτω.

Τὸ ἅγιον πάχα μαρτίω, κ γ'.

Τ ἥς ἀναλήψεως μαίω, α'. Τ ἥς πεντηκοστῆς μαίω, ι α'. Τ ὧν ἁγίων παύτων μαίω, ι η'. Τησεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, μ α' κ αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.

α χ α'. ζ ρ θ'. Ἰνδικτιώνες, ι δ'.

Ἡλίω κύκλοι, κ ε'. Σελεύης κύκλοι, γ'.

Θεμέλιον σελεύης, ς'.

Η' παραμονή, τῶν χεισοῦ γῆνων ἡμέρα, δ'.

Κ ριοφαγία ἡμέραι, ν γ'. Τ ὁ τειώδιος ἀρχεταυ φάρμακον, α'. ἦχος, πλαγίω α' ἐωθινῶν, ι η' ἀποκρία φάρμακον, ι ε'.

Τ οῦ διαγγελισμοῦ, τῆ δ' τῆς ε' ἐβδαμάδος Ν ρμικὸν φάσμα, τῆ ἀγία Ἐμεγάλη παρασάβη.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλία, ι β'.

Τ ἥς ἀναλήψεως μαίω, κ α'. Τ ἥς πεντηκοστῆς μαίω, λ α'. Τ ὧν ἁγίων παύτων ἡμέραι, ζ η'. Τησεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι,

ἡμέρα, κ αβ. αἱ ἡμέραι αὐτῆς ἡμέρα, β.
α χ β. ζ ρ ι. Ἰνδικπῶνος, ι ε. Ἡλίου
κύκλοι, κ ε. Σελιώης κύκλοι, δ.

Θιμέλιον σελιώης, ι ζ.

Η' παραμονὴ τῆς χειροῦ γένων, ἡμέρα, ε.
Κ ριοραγία ἡμέρα, με. Ι ὀ τειώδιον
ἀρχιταγία ενουαείω, κ δ. ἦχος, α. ἐω-
διόν, α. Η' ἀποκρία φέβρουαείω, ζ.
Ι οὔ διαγγελισμοῦ τῆς ε. τῆς ε'. ἐβδο-
μάδοσιν ομικτὸν φάσκα τῆς ἀγία καὶ με-
γάλη, γ'.

Τὸ ἄγον πάχα ἀπειλλίω, δ.

Ι ἦς ἀναλήψιος μαίω, ι γ'. Ι ἦς πσιπη-
κος ἦς μαίω, κ γ'. Ι ἀν' ἀγίωι πάντων
μαίω, λη. σηςεία τῆς ἀγίωι ἀποσώλων
ἡμέρα, κ ββ. αἱ ἡμέραι αὐτῆς ἡμέρα,
τρίτη.

α χ γ'. ζ ρ ι α. Ἰνδικπῶτος, α. Ἡλίου
κύκλοι, κ ζ. Σελιώης κύκλοι, ε.

Θιμέλιον σελιώης, κ η.

Η' παραμονὴ τῆς χειροῦ γένων, ἡμέρα, ε.
Κ ριο-

Κρεοφαγία ἡμέραι, ξβ'. Τὸ τελεῖδιον ἀρχεται φάρουαεῖα, ιγ' ἡχος, πλ. α'. ἑωθινόν. ε'. Ἡ δ' ἀποκρία φάρουαεῖα, κζ'.
Τοῦ ἀναγγελισμοῦ τῆς γ'. ἰβδαμάδος. Νομικὸν φάσμα τῆς ἀγίας Ἐμμάλης, β'.

Τὸ ἄγιον πᾶσα ἀπειλλία, κδ'.
Τῆς ἀναλήψεως ἰουτίω, β'. Τῆς πεντηκοστῆς ἰουτίω, ιβ'. Τῶν ἀγίων πατέρων ἰουτίω, ιθ'. Ἡ ἡσέια τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἡμέραι, θ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, δ'.

Βίσεκτος.

α χ δ. ζ ρ ι β'. Ἐνδοκπεδνος, β'.
Ἡ λίου κύκλοι, κή. Σελλέως κύκλοι, ε'. Θεμίλιον σελλέως, θ'.
Ἡ παραμονή, τῶν χειρῶν ἡμερᾶσιν ἑββατῶ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ν'. Τὸ τελεῖδιον ἀρχεται ἰαντουαεῖα, κθ'. ἡχος, πλ. δ'. ἑωθινόν, ια'. Ἡ δ' ἀποκρία φάρουαεῖα, ιβ'.
Τοῦ ἀναγγελισμοῦ, τῆς ἐκνευαῖα τῶν ἡσέιαν.

νηστειῶν. Ν ομικὸν φάσμα τῆς ἀγίας καὶ
μεγάλου σαββάτου.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀποελλίας, η'.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, ιζ'. Τῆς πεντη-
κοστῆς μαίω, κζ'. Τῶν ἀγίων πάντων
Ιουνίω, γ'. Η' νηστεία τῆς ἀγίας ἡμερῶν
δυσόλων, ἡμέρας, κ'. Καὶ ἡ μετὰ ταῦτα, ἡ-
μέρα παρασποδῆ.

α χ α. ζ ρ ε γ'. Γενεσιῶν, γ'.

Ἡλίω κύκλοι, α'. Σελήνης κύκλοι, ζ'.

Θιμίλιον πελάγης, κ'.

Η' παραμονή, τῆς χειρὸς ἡμῶν ἡμέρα, β'.
Κροφαζία ἡμέρας, μ' α'. Τὸ τελέσιον
ἀρχεται ἡμερῶν, κ'. ἕως, α'. τῶν θι-
μίων, α'. Ἡ ἀποκρίσις φέρουσα, ψ'.

Τὸ θ' ἀναγγελλομένου τῆς ἀγίας καὶ με-
γάλης, β'. Ν ομικὸν φάσμα μαρτίω,
κζ'.

Τὸ ἅγιον πάχα μαρτίω, λ' α'.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, θ'. Τῆς πεντη-
κστῆς μαίω, λβ'. Τῶν ἀγίων πάντων

μαίω,

μαίω, κ ε' η' της οία τῆς ἀγίων δαυσο-
λων, ἡμέρα, λ γ' κ αὐτῆς ἡμέρας αὐτῆς ἡ-
μέρα σαββατοῦ.

α χ ε' ζ ρ ι δ'. Γεροκπῶνος, δ'.
Ἡλίου κύκλοι, β'. Σελλύης κύκλοι, η'.
Θεμέλιον σελλύης, α'.

Ἡ παραμονή, τῆς χειροῦ γῆμων ἡμέρα, γ'.

Κ ρεφαζία ἡμέρα, ξ α' τ' ἀτεμόδιον
ἀρχεταφιδρεαείω, ι γ' ηχος, πλαγ. α'.
εωθιων, ε'. Η' ἀποκρέα φιδρουαείω,
κ γ' τ' οὔ διαγγελισμοῦ τῆ γ' τῆς δ'.
εβδομάδος. Ν ομικόν φάσα ἀπελ-
λίω, ι ε'.

Τὸ ἀγορπάχα ἀπειλλίω, κ'.
Τ ἦς ἀναλήψως μαίω, κ θ' τ' ἦς περπ-
κος ἦς ιουίω, η' τ' ἀγίων παύτων
ιενίω, ι ε' η' της οία τῆς ἀγίων δαυσο-
λων ἡμέρα, ι γ' κ αὐτῆς ἡμέρας
χειροῦ ἡμέρας αὐτῆς ἡμέρας.

α χ ε' ζ ρ ι δ'. Γεροκπῶνος, δ'.
Ἡλίου κύκλοι, γ'. Σελλύης κύκλοι, θ'.
Θεμέ-

Θεμέλιον σελιώης, ιβ'.

Η' παραμονή, τῆς χειροῦ ἁγίων ἡμέρα, δ'.

Κρεοφαγία ἡμέρα, μ ε'.

Τῶν τριώδιον ἀρχεται ἱαννουαείω, κ ε' ἡχος, ἡλαυ δ'.

ἰωθιπὸν, ι α'.

Ἡ ἀποκρία φέρουα-
είω, η'.

Τοῦ διαγγελισμοῦ τῆ δ' τῆς
ς' ἰβδομάδος.

Νομικὸν φάσκα ἀ-
πειλῶ, δ'.

Τὸ ἀγιον πάχα ἀπειλῶ, ε'.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, ι δ'.

Τῆς πεντη-
κοστῆς μαίω, κ δ'.

Τῶν ἁγίων πᾶντων
μαίω, λ α'.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἀγίων δ'τος ἑ-
λων ἡμέρα, κ η'.

Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡ-
μέρα, β'.

Βισεκτος.

α χ η' ζ ρ ι ε'.

Ἰνδικπῶνος, ε'.

Ἡ λίω κύκλοι, δ'.

Σελιώης κύκλοι, ι.

Θεμέλιον σελιώης, κ δ'.

Η' παραμονή, τῆς χειροῦ ἁγίων ἡμέρα, ε'.

Κρεοφαγία ἡμέρα, λ η'.

Τῶν τριώδιον ἀρχεται ἱαννουαείω, ι ζ' ἡχος, α'.

ἰωθιπὸν, α'.

Ἡ ἀποκρία ἱαννουα-
είω, λ α'.

ρουαρία, λ α. Τ οὔ διαγγελισμοῦ τῆ
αἴχα καὶ μεγάλα, ε. Ναμικὸν φάσμα
μαρτίω, κ δ.

Τὸ ἄζιον πάχα μαρτίω, κ ζ.
Τῆς αἰαληψίας μαίω, ε. Τῆς πικτι-
κοῦς μαίω, ι ε. Τὰ ἀζίων παύτων
μαίω, κ β. Ἡ ἡσεία τῆ ἀζίω ἀποσό-
λων ἡμέρα, λ ζ. Κοι ἡ μικρὰ αἰσῆ ἡ-
μέρα, δ.

α χ θ. ζ ρ ι ζ. Ἰνδικπῶτος, ζ.
Ἡ λίμ κύκλοι, ε. Σελιῶν κύκλοι, ι α.

Θυμέλιον σελιῶν, ε.
παραμονή, τῆ χυ γήτων ἡμέρα, σαβ-
βάτω. Κρεφαγία ἡμέρα, ν ζ. Τὸ ξιῶ-
θον ἀρχεσῶ φέρουερος ε. ἡχος, πλ. α.
ἰωθῶν, ε. Ἡ ἀπακρία φέρουαρία, ι θ.
Τ οὔ διαγγελισμοῦ, πρ δ. σαββάτω
τῆ ἡσείων. Ν ομικὸν φάσμα ἀπει-
λίας, ι β.

Τὸ ἄζιον πάχα ἀπειλίω, ι ε.
Τῆς αἰαληψίας μαίω, κ ε. Τῆς πικτι-
κοῦς

κος ἥς ἰουνίω, δ'. **Τ**ῶν ἀγίων πάντων
ἰουνίω, ια'. **Η**' νησεία τῆς ἀγίων δπο-
σόλων ἡμέρα, ιζ'. **Κ**αὶ ἡ μνήμη αὐτῆς
ἡμέρα, ε'.

κ χ ι. ζ ρ ι η. Ἰνδικπῶνος, η.
Η' λίσ κύκλοι, ε'. **Σελιώης κύκλοι, ιβ'.**
Θεμέλιον σελιώης, ιε'.

Η' παραμονή, τῆς χυ γίνων, ἡμέρα κυρια-
κῆ. **Κ**ρεοφαγία ἡμέρα, μθ'. **Τ**ὸ ξιῶ-
διον ἀρχεταγίου αἰώ, κη'. ἦχος, α.
ἔωθινόν, α'. **Η**' ἀποκρία φθρουα-
εῖω, ια'. **Τ**οῦ διαγγελισμοῦ τῆς κη-
ριακῆς, τῆς νησειῶν. **Ν**ομικὸν φάσκα ἀ-
πειλίω, α'.

Τὸ ἄγιον πάχα ἀπειλίω, η.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, ιζ'. **Τ**ῆς πεντη-
κοςῆς μαίω, κζ'. **Τ**ῶν ἀγίων πάντων
ἰουνίω, γ'. **Η**' νησεία τῆς ἀγίων δποσό-
λων ἡμέρα, κε'. **Κ**αὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡ-
μέρα, ε'.

α χ ι α.

α χ ι α. ζ ρ ι θ'. Ἰνδικαῖνος, θ'.
Ἡλίας κύκλοι, ζ'. Σελιώης κύκλοι, ι γ'.
Θαμέλιον σελιώης, κ ε'.

Παραμονή, τῆς χειρῶν γένων ἡμέρα, β'.
Πρεφαγία ἡμέρα, λ δ'. Ἐπειώδιον
ἀρχεται ἰαννουαείω, ι γ'. ἦχος, πλα-
γίου δ'. ἰωθινόν, ι α'. Ἡδσοκρία ἰαν-
νουαείω, κ ζ'. Ἐὐ διαγγελισμοῦ,
τῆς ἡμέρας, β'. Νομικόν φάσκα μαρτίω,
κ α'.

Τὸ ἅγιον πύχα μαρτίω, κ δ'.
Ἐισαλήφειω μαίω, β'. Ἐισωπι-
κοσῆς μαίω, δ'. Ἐὐν ἁγίων παύτων
μαίω, ι θ'. Ἡησεία τῆς ἁγίων ἀποστό-
λων ἡμέρα, μ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡ-
μέρα σαββάτω.

Βίσεχτος.

α χ ι β'. ζ ρ κ'. Ἰνδικαῖνος, ι'.
Ἡλίας κύκλοι, η'. Σελιώης κύκλοι, ς δ'.
Θαμέλιον σελιώης, ζ'.
Παραμονή, τῆς χειρῶν γένων, ἡμέρα, γ'.

Μεο

Κ ριοφαγία ήμέρα, ι δ'. Τ ο τειώ-
 διον ἀρχεται φάρουαεία, β'. ήχος,
 πλαγίου α'. έωθινόν, ε'. Η' δακ-
 κρία φάρουαεία ι ε'. Τ ε διαγ-
 χειλισμοῦ τῆ δ'. τῆς ε'. έβδομά-
 δος. Ν αμικόν φάσμα τῆ άγια και με-
 γάληα.

Τ ο άγιον πάχα άπειλλίω, ι β'.
 Τ ης αιαλήφως μάω και. Τ ης πσο-
 τικος ης μάω, λ α'. Τ αν άγιων πάντων
 ιουωίω ζ'. Η νηεία τῆ άγιου λαοσ ό-
 λων ήμέρα, και. Κα η μήμη αυτῆ ή-
 μέρα, δαυτέρα.

αχιγ'. ζ ρ και. Γ νδικπαδνος, ι α'.
 Η λυ και κλοι, θ'. Σαλιωης κύκλοι, ι ε'.
 Θεμέλιον σελλίης, ι η'.

Η' παραμονή, τῆ χεις ε' ήγνων ήμέρα, ε'
 Κ ριοφαγία ήμέρα κ ι. Τ ο τειώδιον
 αρχεται ιαντουαείω, κ δ'. ήχος, α'
 έωθινόν, α'. Η δακκρία φάρουα-
 είω, ζ'. Τ οῦ διαγχειλισμοῦ τῆ

Ω έτῆς

ἑ τῆς ε' ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσμα
τῆ ἀγία καὶ μεγάλη, β'.

Το αἶγιον πάχα ἀπειλλία, δ'.

Τῆς αἰαλήφως μαῶ κ γ'. Τῶν ἀγίων
πάντων μαῶ κ'. Η' νησεία τῶν ἀγίων
ἀποσόλων ἡμέραι κ θ'. καὶ ἡ μνήμη
αὐτῶν ἡμέραι γ'.

α χ ι δ. ζ ρ κ β'. Ἰουδικαῖος, ι β'.

Ἡ λίσ κύκλοι, ι. Σελιώης κύκλοι, ι δ'.

Θιμίλιον σελιώης, κ θ'.

Ἡ παραμονή, τῶν χειρῶν ἁγίων ἡμέρα ε'.

Κροφαγία ἡμέραι ξ ε'. Τὸ τριώδιον

ἀρχεται φάρουαεῖω ι γ' ἡχος, πλαγίω α'.

ἑωθινὸν ε'. Η' ἀπικρέα φάρουαεῖω,

κ ζ'. Τῆ διαγγελισμοῦ τῆς γ' ἑβ-

δομάδος. Νομικὸν φάσμα τῆ κυρια-

κῆ τῶν βαΐων.

Το αἶγιον πάχα ἀπειλλία, κ δ'.

Τῆς αἰαλήφως ἰουαῖω β'. Τῆς πεντη-

κος ἡς ἰουαῖω ι β'. Τῶν ἀγίων πάντων,

ἰουαῖω, ι θ'. Η' νησεία τῶν ἀγίων ἀπο-

σόλων

σόλων ήμέρα, ιθ'. Καί ή μήνη αὐτῆς ή-
μέρα, δ'.

α χ ι ε'. ζ ρ κ γ'. Ἰνδικπαῖνος, ι γ'.
Ἡ λίν κύκλοι, ι α'. Σελιώνος κύκλοι, ι ζ'.
Θεμίλιον σελιώνος, ι.

Η' παραμονή, τῆς χειρῶν γένων ήμέρα, ζ'.
ρεοφαζία ήμέρα, ι'. **Τ**ο τελεύδιον ἀρχε-
ταγίαννου αείω κ θ'. ήχος, πλ. δ'. έωθινόν
ι α'. **Η'** ἀποκρέα φούρα αείω ι β'. **Τ**ε
διαγγελισμοῦ τῶ σαββάτω τῆς έ. έβ-
δομάδος. **Ν**ομικόν φάσμα τῆς άγία καί
μεγάλη δ'.

Τό άγιον πάχα απειλλία, θ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαίω, ι ή'. **Τ**ῆς πεντη-
κοςῆς μαίω, κ ή'. **Τ**ῶν άγιων πάντων
ισωίω δ'. **Η'** νηστεία τῆς άγιων ἄποσό-
λων ήμέρα, κ δ'. **Κ**αί ή μήνη αὐτῆς ή-
μέρα, έ.

Βίσεκτος.

α χ ι ε'. ζ ρ κ δ'. Ἰνδικπαῖνος, ι δ'.
Ἡ λίν κύκλοι, ι β'. Σελιώνος κύ-

κλοι.

πλοι, ι η. Θεμέλιον σελιώης, κ α.

Η παραμονή, τῶν χειρῶν ἡμέρα κυ-
ριακή Κριοφαγία ἡμέρα, μ β. Τὸ
τελώδιον ἀρχιταμ φάρουαείω κ α. ἦχος,
α. ἰωθικόν, α. Η δσπακρία φάρου-
αείω, δ. Τοῦ διαγγελοσκού τῆ ἀγά-
κη μεγάλη, β. Νομικὸν φάσκα
μαρτίω, κ ε.

Τὸ ἅγιον πάχα μαρτίω λαί.

Τῆς ἀναλήψιος μαίω, θ. Τῆς πεν-
τηκοςῆς μαίω, ι θ. Τῶν ἀγίων πάντων
μαίω, κ ς. Η ἠησεία τῶν ἀγίων δσποσό-
λων ἡμέρα λ γ. Καὶ ἡ μεῖμη αὐτῶν ἡ-
μέρα, σαββάται.

α χ ι ς. ζ ρ κ ε. Ἰησοῦ παύτος, ι ε.

Ἡ λίκ κύνλοι, γ. Σελιώης κύνλοι, ι θ.

Θεμέλιον σελιώης, β.

Η παραμονή, τῶν χειρῶν ἡμέρα γ.
Κριοφαγία ἡμέρα, ξ α. Τὸ τελώ-
διον ἀρχιταμ φάρουαείω, θ. ἦχος,
πλ. α. ἰωθικόν, ε. Η δσπακρία φάρουα-
είω,

εἰς κ γ'. Τοῦ θαυγελισμοῦ τῆ γ'.
τῆς δ' ἐβδομάδος. Νομικὸν φάσμα ἀ-
πειλλίω, ι γ'.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, κ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, κ θ'. Τῆς πει-
τικοςῆς ἰουαίω, η'. Τῶν ἁγίων πάντων
ἰουαίω, ι ε'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἄπο εὐ-
λων, ἡμέραι ι γ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρα κυριακῆ.

α χ ι η'. ζ ρ λ ε'. Ἰνδικ παῖτος, α'.

Ἡ λίε κύκλοι, ι δ'. Σελιώης κύκλοι, α'.

Θεμέλιον σελιώης, ι δ'.

Ἡ παραμονή, τῶν χειρῶν ἄνοιων ἡμέρα, δ'.

Κρεοφαγία ἡμέραι, μ ε'. Τὸ τεσσάρων

ἀρχεται ἰαννουαείω, κ ε'. Ἡχος, πλαγίου

δ' ἐωθινόν, ι α'. Ἡ ἄποκρία φεβρυαείω

η'. Τὸ θαυγελισμοῦ τῆ δ' τῆς ε'

ἐβδομάδος. Νομικὸν φάσμα, ἀπειλ-

λίω, δ'.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, ε'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, ι δ'. Τῆς πει-

τηκοσῆς μαΐω, κ δ'. Τῶν ἁγίων πάντων
μαΐω, λ α'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἄποσό-
λων ἡμέραι, κ η'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρα, β'.

α χ ι θ'. ζ ρ κ ζ. Ἰνδικαῖνος, β'.
Ἡ λίκ κύκλησι, ε' Σιλυῶνς κύκλοι, β'.

Θεομίλιον σελυῶνς, κ ε'.

Ἡ ὑπαραμονή, τῶν χειροῦ γόνων ἡμέρα, ε'.

Κρεοφαγία ἡμέραι, λ η'. Τὸ τριώδιον
ἀρχεται ἱαννουαείω, ι ζ'. ἦχος, α'. ἐωθι-
νόν, α'. Ἡ ἄποκρέα ἱαννουαείω, λ α'.

Τοῦ θαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας καὶ μεγά-
λης. Νομικὸν φάσκα τῆς ἁγίας καὶ με-
γάλης παρασιδῆ.

Τὸ ἄγιον πάχα μαρτίω, κ η'.

Τῆς ἀναλήψεως μαΐω, σ'. Ἡ τῆς πεντη-
κοσῆς μαΐω, ι σ'. Τῶν ἁγίων πάντων
μαΐω, κ γ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἄποσό-
λων, ἡμέραι λ σ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρα, γ'.

Βίσηκτος.

α χ κ'. ζ ρ κ η. Γινδι κ π ω ν ο ς, γ'.

Η λ ί ο κ υ κ λ ο ι, ι ε'. Σελώνης κύ-

κ λ ο ι, γ'. Θεμέλιον σελώνης, ε'.

Η' παραμονή, τῆ χειρῶν ἡνίων ἡμέρα ε'.

Κρεοφαζία ἡμέρα, ν η'. Τὸ τελώ-

διον ἀρχεται φδρουαείω, ε'. ἦχος,

πλαζίου, α. ἐωθινόν. ε. Η' ἄπο-

κρία φδρουαείω, κ'. Τοῦ ἄγα-

γμισμοῦ τῆ σαββάτω τῆς δ'. ἐβδο-

μάδος. ομικόν, φάσκα τῆ ἀγία καὶ

μεγάλη, β'.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, ι ε'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, κ ε'. Τῆς πεντη-

κοσῆς ἰουαίω, δ'. Τῶν ἀγίων πάντων

ἰουαίω, ι α'. Η' νησεία τῆ ἀγίων ἄπο-

σδλων ἡμέρα, ι ζ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς

ἡμέρα, ε'.

α χ κ α'. ζ ρ κ θ'. Γινδι κ π ω ν ο ς, δ'.

Η λ ί ο κ υ κ λ ο ι, ι ζ'. Σελώνης κύκλοι, δ'.

Θεμέλιον σελώνης, ι ζ'.

Ω

1111

Η' πα-

Η' παραμονή, τῷ χεῖτε ἡνίων ἡμέρα κϞ
εἰακῆ. Κρεοφαγία ἡμέρα, μβ'. Τὸ
τεῖνόν ἀρχεται ἰασηναεῖω, κ α. ἡ-
χος, πλ. δ'. ἑωθινόν. ι α. Η' Διοκρία
φθρουαεῖω, δ. Ι. οὔ διαγγημισμοῦτῆ
κρεῖακῆ τῷ βαῖωκ. Ν' ὄμιον, φασκα
μοαρπίω, λ'.

Τὸ ἔμιον πάγα ἀπτελλε, α'.

Τῆς καλήφειω μαῖω, ι. Τῆς περτω-
κόςῆς μαῖω, κ'. Τῶν ἀγίων παῖτων
μαῖω, κζ'. Μ' ηςεῖα τῷ ἀγίων διασο-
λων ἡμέρα, λβ'. Καὶ ἡ μετρητὴ αὐτῆ
ἡμέρα, παρασθεῖω
αχ κ β. ζ ρ λ ε ω ι ο Γ ω δ α σ τ α β ο ς ι.

Η' λιοῦ κνῖλορ τῆ. Σεκίωης κϞ
α λ ρ ι, ε Θεοῦ λιοῦ σέληνη κ η.

Η' παραμονή, τῷ χεῖτε ἡνίων, ἡμέρα β'.
Κρεοφαγία ἡμέρα, ξβ'. Τὸ τεῖνόν
διδυ ἀρχεται φθρουαεῖω, λ ηχος,
πλαγίε α' ἑωθινόν. Η' Διοκρία φθ-
ρουαεῖω, κ δ'. Τὸ ὑβανηλισμῆ
εῖ

τῆ β'. τῆς δ. ἑβδομάδος. Νομικὸν φά-
σκα ἀπειλλίω, ιζ'.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, κ α'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, λ'. Τῆς πεντη-
κοςῆς ἡς ἰουβίω, θ'. Τῶν ἀγίων πάντων,
ἰουβίω, ις'. Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων ἡποστό-
λων ἡμέρα, ιβ'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρα, σαββάτω.

αχκγ'. ζ ρ λ α'. Γ' δικτύος, ε'
Ἡλικ κύκλοι, ι θ'. Σελάνης, κύκλοι, ε'.

Θευέλιον σελάνης, θ'.

Ἡ παραμονή, τῶν χειρῶν ἡγίων ἡμέρα, γ'.

Κρεοφαγία ἡμέρα, ν δ'. Τὸ τεῖνθιον
ἀρχεταφιδρουαείω β'. ἦχος, α'. ἑωδι-
νὸν α'. Ἡ ἡποκρέα φιδρουαείω, ις'.

Τῆς εὐαγγελισμοῦ τῆ γ' τῆς ε. ἑβδομά-
δος. Νομικὸν φάσκα τῆ ἀγία καὶ με-
γάλη δευτέρα.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπειλλίω, ι γ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, κ β'. Τῆς πεν-
τηκοςῆς ἡς ἰουβίω α'. Τῶν ἀγίων πάντων,
ἰουβίω,

Ιουλιαν, η. Η νηστεία τῶν ἁγίων ἄποστό-
λων ἡμέρας, κ'. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέ-
ρα κυριακῆ.

Βίσεκτος.

α χ κ δ. ζ ρ λ β'. Γ' Ἰουλιανός, ζ'.

Ἡ λίου κύκλοι, κ'. Σιλβανός κί-
κλοι, ζ'.

Θιμίλιον σελί-
της, κ'.

Ἡ παραμονή, τῶν χειρῶν ἁγίων, ἡμέρα δ'.
κρεοφαγία ἡμέρας, λ β'.

Τὸ πτωχό-
διον ἀρχεται Ἰαννουαρίω, ἡ ἡχος, πλ. δ'.
ἰωθινόν, ι α'.

Ἡ ἄποκρία φθινοπω-
ρίω, α'.

Τοῦ διαγγελισμοῦ τῆς ἀγίας
καὶ μεγάλης, ἑ. Νομικὸν φάσμα μαρ-
τίω, κ ζ'.

Τὸ ἄγιον πάσχα μαρτίω, κ η'.

Τῆς ἀναλήψεως μαρτίω, σ'.

Τῆς πεντη-
κостῆς μαρτίω, ι σ'.

Τῶν ἁγίων πάντων
μαρτίω, κ γ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἄποστό-
λων ἡμέρας, λ σ'.

καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡ-
μέρας, γ'.

α χ κ δ.

α χ κ ε. ζ ρ λ γ'. Ἰνδικπαῖτος, α'.
Ἡλίω κύκλοι, κ α'. Σελιώης κύκλοι, η'
Θιμέλιον σελιώης, α'.

Η' παραμονή, τῆς χειρῶν ἡμέρα, ε'.
Κρεοφαγία ἡμέρα, ν η'. Τὸ τελεῖσθαι ἀφ-
χεται φάσμα ε'. Ἡχρσ πλ. α'. ἐωνδι-
νός, ε'. Ἡ' ἀποκρία φάρουα εἰω, κ'.
Τοῦ διαγγελισμῆ τῆς ε'. τῆς ε'. ἐβδο-
μάδος. Νομικὸν φάσμα τῆ ἀγία ε' με-
γάλη παρασούη.

Τὸ ἅγιον πάχα ἀπριλλίω, ι ζ'.

Τῆς ἀναλήψεως μαῖω, κ ε'. Τῆς πεν-
τηκοστῆς ἰουωία, ε'. Τῶν ἀγίων πάντων
ἰουωία ι β'. Ἡ' ης εἰα τῆς ἀγίων ἀποστό-
λων ἡμέρα, ι ε'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῆς ἡ-
μέρα, δ'.

*α χ κ ε'. ζ ρ λ δ'. Ἰνδικπαῖτος, ε'.
Ἡλίω κύκλοι, κ β'. Σελιώης κύκλοι, θ'.
Θιμέλιον σελιώης, ι β'.*

Η' παραμονή, τῆς χειρῶν ἡμέρα, ζ'.
Κρεοφαγία ἡμέρα, ε'. Τὸ τελεῖσθαι
ἀφχ-

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τυ φ
χ ψ ω.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ
Τ Τ Φ Χ Ψ Ω

Α' παντα εισι τα ράθηα.

Ε' τειδτο τῆς σ' σαρκου οἰκονομίας, τοῦ
κύνου καὶ θεῶ καὶ σ' ρς ἡμῶν ἰὸ χ' ὦ
α χ δ.

